

॥ श्रीः ॥

काशी संस्कृत ग्रन्थमाला

१२७

शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनीयं
शतपथब्राह्मणम्

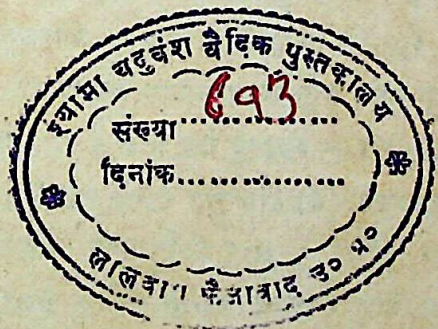
(प्रथमो भागः)

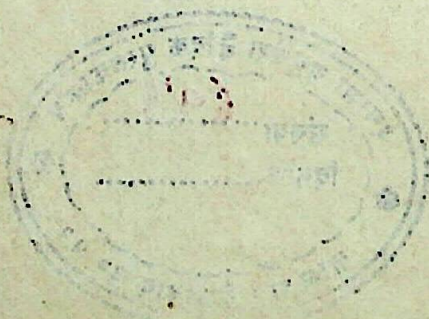

चौखम्बा संस्कृत सीरीज आफिस, वाराणसी-१

सन् १९५०

37021 omu
नामपुत्रः 19.2.1972

* श्रीः *

शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशाखीयं

शतपथब्राह्मणम्

* हविर्यज्ञाख्यं प्रथमं काण्डम् ॥

॥ ॐ ॥ व्रतमुपैष्यन् । अन्तरेणाहवनीयं च गार्हपत्यं च प्राङ्ति
 छन्नपऽउपस्पृशति तद्यदपऽ उपस्पृशत्यमेध्यो वै पुरुषो यद्वृत्तं वृद्धति
 तेन पुतिरन्तरतो मेध्या वाऽआपो मेध्यो भूत्वा व्रतमुपायानीति
 पवित्रं वाऽआपः पवित्रपूतो व्रतमुपायानीति तस्माद्वाऽअपऽ उपस्पृ-
 शति ॥ १ ॥ सोऽग्निमेवाभीक्ष्माणो व्रतमुपैति । (१) “अग्ने व्रतपते
 व्रतं चरिष्यामि तच्छकेयं तन्मे राध्यता” मित्याग्निर्वै देवानां व्रतपति-
 स्तस्माऽपवैतत्प्राह व्रतं चरिष्यामि तच्छकेयं तन्मे राध्यतामिति
 नात्र तिरोहितमिवास्ति ॥ २ ॥ अथ सृष्टिस्थिते विसृजते । (२) “अग्ने
 व्रतपते व्रतमचारिणं तदशकं तन्मेऽराधी” त्यशकृद्ध्येतद्यो यज्ञस्य
 सृष्टिस्थामग्निराधि ह्यस्मै यो यज्ञस्य सृष्टिस्थामग्नितेन न्वेव भूयिष्ठाऽ
 इव व्रतमुपयन्त्यनेन त्वेवोपेयात् ॥ ३ ॥ द्वयं वाऽइदं न तृतीयमस्ति ।
 सत्यं चैवानृतं च सत्यमेव देवाऽ अनृतं मनुष्याऽ (३) “इदमहमनृता-
 त्सत्यमुपैमी”ति तन्मनुष्येभ्यो देवानुपैति ॥ ४ ॥ स वै सत्यमेव
 व्रदेत् । एतद्ध वै देवा व्रतं चरन्ति यत्सत्यं तस्मात्ते यशो यशो ह
 भवति यऽ एवं विद्वान्त्सत्यं वृद्धति ॥ ५ ॥ अथ सृष्टिस्थिते विसृजते ।
 (४) “इदमहं यऽ एवास्मि सोऽस्मी” त्यमानुषऽइव वाऽएतद्धवति

* काण्डमिदं काण्वशतपथे द्वितीयकाण्डत्वेन परिगणितम् ।

१. मा. सं. १. ५.

२. मा. सं. २. २८.

३. मा. सं. १. ५.

४. मा. सं. २. २८.

यद्व्रतमुपैति न हि तदवकल्पते यद्ब्रूयादिदमहं^१ सत्याद्वृत्तमुपैसीति
तदु खलु पुनर्मानुषो भवति तस्मादिदमहं य एवास्मि सोऽस्मी(१)त्येव
व्यतं विसृजेत ॥६॥ अथातोऽशनानशनस्यैव । तदुद्वाषाढः सध्वयसो-
ऽनशनमेव व्यतं मेने मनो ह वै देवा मनुष्यस्याजानन्ति त एनमे-
तद्व्रतमुपयन्तं विदुः प्रातर्नो यक्ष्यत ऽ इति तेऽस्य विश्वे देवा गृहा-
नागच्छन्ति तेऽस्य गृहेषुपवसन्ति सुऽ उपवसथः ॥ ७ ॥ तन्वेवान-
वकल्लप्तम् । यो मनुष्येष्वनश्नत्सु पूर्वोऽश्नीयादथ किमु यो देवेष्व-
नश्नत्सु पूर्वोऽश्नीयात्तस्मादु नैवाऽश्नीयात् ॥ ८ ॥ तदु होवाच याज्ञ-
वल्क्यः । यदि नाश्नाति पितृदेवत्यो भवति यद्यु ऽअश्नाति देवा-
न्त्यश्नातीति स यदेवाशितमनशितं तदश्नीयादिति यस्य वै हविर्न
गृह्णन्ति तदशितमनशितं^२ स यदश्नाति तेनापितृदेवत्यो भवति
यद्यु तदश्नाति यस्य हविर्न गृह्णन्ति तेनो देवान्नात्यश्नाति ॥ ९ ॥ स
वाऽआरण्यमेवाश्नीयात् । (२)या वा ऽआरण्याऽ ओषधयो यद्वा वृक्ष्यं
तदु ह स्माह्वापि वरुर्वाष्णो माषान्मे पचत न वाऽपतेषा^३ हविर्गृह्ण-
न्तीति तदु तथा न कुर्याद्भीहियवयोर्वाऽ (३)एतदुपचं यच्छमीधान्यं
तद्भीहियवावेवैतेन भुया^४सौ करोति तस्मादारण्यमेवाश्नीयात् ॥१०॥
सुऽआहवनीयागारे वैता^५ रात्रि^६ शयीत । गार्हपत्यागारे वा
देवान्वाऽएषऽ उपावर्त्तते यो व्रतमुपैति स यानेवोपावर्त्तते तेषामेवैत-
न्मध्ये शेतेऽधः शयीताधस्तादिव हि श्रेयसऽ उपचारः ॥ ११ ॥ स
वै प्रातरपऽ एव । प्रथमेन कर्मणामिपद्यतेऽपः प्रणयति यज्ञो वाऽ-
आपो यज्ञमेवैतत्प्रथमेन कर्मणामिपद्यते ताः प्रणयति यज्ञमेवैतद्वि-
नोति ॥ १२ ॥ स प्रणयति । (४)“कस्त्वा युनक्ति स त्वा युनक्ति
कस्मै त्वा युनक्ति तस्मै त्वा युनक्ती”त्येताभिरनिरुक्ताभिर्व्याहृतिभि-
रनिरुक्तो वै प्रजापतिः प्रजापतिर्यज्ञस्तत् प्रजापतिमेवैतद्यज्ञं युनक्ति॥१३॥
यद्देवापः प्रणयति । अग्निर्वाऽइदं^७ सर्व्वमाप्तं तत्प्रथमेनैवैतत्कर्मणा

सर्व्वमाप्नोति ॥ १४ ॥ यद्वेवास्यात्र । होता वाध्वर्युर्वा ब्रह्मा वाग्नीध्रो
 वा स्वयं वा यजमानो नाभ्यापयति तदेवास्यैतेन सर्व्वमाप्तं
 भवति ॥ १५ ॥ यद्वेवापः प्रणयति । देवान्ह वै यज्ञेन यजमानांस्ता-
 नसुररक्षसानि ररक्षुर्न यक्षध्वऽ इति तद्यदरक्षंस्तस्माद्रक्षऽसि ॥ १६ ॥
 ततो देवाऽ एतं व्वज्रं ददद्गुः । यदपो व्वज्रो वाऽआपो व्वज्रो हि
 वाऽआपस्तस्माद्येनैता यन्ति निम्नं कुर्वन्ति यत्रोपतिष्ठन्ते निर्दहन्ति
 तत्तऽ एतं व्वज्रमुद्यच्छति तस्याभयेऽनाष्ट्रे निवाते यज्ञमतन्वत तथोऽएवैष
 एतं व्वज्रमुद्यच्छति तस्याभयेऽनाष्ट्रे निवाते यज्ञं तनुते तस्मादपः
 प्रणयति ॥ १७ ॥ ताऽ उत्सिच्योत्तरेण गार्हपत्यं सादयति । योषा
 वाऽआपो व्वृषाग्निर्गृहा वै गार्हपत्यस्तद्गृहेष्वेवैतन्मिथुनं प्रजननं
 क्रियते व्वज्रं वाऽपः उद्यच्छति योऽपः प्रणयति यो वाऽअप्रतिष्ठितो
 व्वज्रमुद्यच्छति नैनथं शक्नोत्युद्यन्तुथं सथं हैनथं शृणोति ॥ १८ ॥
 स यद्गार्हपत्ये सादयति । गृहा वै गार्हपत्यो गृहा वै प्रतिष्ठा
 तद्गृहेष्वेवैतत्प्रतिष्ठायां प्रतितिष्ठति तथो हैनमेष व्वज्रो न हिनस्ति
 तस्माद्गार्हपत्ये सादयति ॥ १९ ॥ ताऽ उत्तरेणाहवनीयं प्रणयति ।
 योषा वाऽआपो व्वृषाग्निर्मिथुनमेवैतत्प्रजननं क्रियतऽएवमिव हि
 मिथुनं क्लृप्तमुत्तरतो हि स्त्री पुमाथंसमुपशेते ॥ २० ॥ ता ना-
 न्तरेण सञ्चरेयुः । नेन्मिथुनं चर्यमाणमन्तरेण सञ्चरानिति ता ना-
 तिहृत्य सादयेन्नोऽअनाप्ताः सादयेत्स यदतिहृत्य सादयेदस्ति वाऽ-
 अग्नेश्चापां च विभ्रातव्यमिव स यथेव ह तदग्नेर्भवति यत्रास्याप
 उपस्पृशन्त्यग्नौ ह्याधि भ्रातव्यं वर्धयेद्यदतिहृत्य सादयेद्यद्युऽअनाप्ताः
 सादयेन्नो हामिस्तं काममभ्यापयेद्यसौ कामाय प्रणीयन्ते तस्मादु
 सम्प्रत्येवोत्तरेणाहवनीयं प्रणयति ॥ २१ ॥ अथ तृणैः परिस्तृणाति ।
 द्वन्द्वं पात्राण्युदाहरति शूर्पं चाग्निहोत्रहवर्णीं च स्फ्यं च कपालानि
 च शम्यां च कृष्णाजिनं चोल्बलमुसले दण्डपले तदश दशाक्षरा
 वै विराड्विराड्वै यज्ञस्तद्विराजमेवैतद्यज्ञमभिसम्पादयत्यथ यद्वन्द्वं

द्वन्द्वं वै वीर्यं यदा वै द्वौ स॑त्स॒मेतेऽअथ॑ तद्वीर्यं भवति द्वन्द्वं वै मिथुनं
प्रज॒ननं॑ मिथुनमेवैतत्प्रज॒ननं॑ क्रियते ॥ २२ ॥ Cf. का. श. २. १. १.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशास्त्रीये शतपथब्राह्मणे
प्रथमकाण्डे प्रथमप्रपाठके प्रथमं ब्राह्मणम् ॥

१. १. २.

अथ शूर्पं चाग्निहोत्रहवर्णीं चादत्ते । (१) “कर्मणे वां व्वेषाय वा”-
मिति यज्ञो वै कर्म यज्ञाय हि तस्मादाह कर्मणे वामिति व्वेषाय वामिति
व्वेवेष्टीव हि यज्ञम् ॥ १ ॥ अथ व्वाचं यच्छति । व्वाग्वै यज्ञोऽविक्षुब्धो यज्ञं
तनवाऽइत्यथ प्रतपति (२) “प्रत्युष्टथंरक्षः प्रत्युष्टाऽ अरातयो निष्टतथं
रक्षो निष्टसाऽ अरातयः” इति वा ॥ २ ॥ देवा ह वै यज्ञं तन्वानाः । तेऽसु-
ररक्षसेभ्य आसङ्गाद्विभयांचकुस्तद्यज्ञमुखादेवैतन्नाष्टा रक्षाथंस्यतो-
ऽपहन्ति ॥ ३ ॥ अथ प्रैति । (३) “उर्वन्तरिक्षमन्वेमी” त्यन्तरिक्षं वा
ऽअनु रक्षश्चरत्यमूलमुभयतः परिच्छिन्नं यथायं पुरुषोऽमूल उभ-
यतः परिच्छिन्नोऽन्तरिक्षमनुचरति तद्ब्रह्मणैवैतदन्तरिक्षमभयमनाष्टं
कुरुते ॥ ४ ॥ स वाऽअनसऽ एव गृहीयात् । अनो ह वाऽअग्रे पश्चेव
वाऽइदं यच्छालथं स यदेवाग्रे तत्करवाणीति तस्मादनसऽ एव गृही-
यात् ॥ ५ ॥ भूमा वाऽअनः । भूमा हि वाऽअनस्तस्माद्यदा बहु भव-
त्यनोवाह्यमभूदित्याहुस्तद्भूमानमेवैतदुपैति तस्मादनसऽ एव गृही-
यात् ॥ ६ ॥ यज्ञो वाऽअनः । यज्ञो हि वाऽअनस्तस्मादनसऽ एव यजू-
थंवि सन्ति न कौष्ठस्य न कुम्भ्यै भस्त्रायै ह स्पर्शयो गृह्णन्ति तद्वृषी-
न्प्रति भस्त्रायै यजूथंष्यासुस्तान्येतर्हि प्राकृतानि यज्ञाद्यज्ञं निर्मिमाऽ-
इति तस्मादनस एव गृहीयात् ॥ ७ ॥ उतो पात्र्यै गृह्णन्ति । अन-
न्तरायमु तर्हि यजूथंषि जपेत्स्फ्यमु (४) तर्ह्यधस्तादुपोह्य गृहीयाद्यतो-

युनजाम ततो विमुञ्चामेति यतो हेव युञ्जन्ति ततो विमुञ्चन्ति ॥ ८ ॥
 तस्य वाऽपतस्यानसः । अग्निरेव धुरग्निर्हि वै धुरथ य एनद्वहन्त्य
 ग्निदग्धमिवैषां ब्वहं भवत्यथ यजघनेन कस्तस्मीं प्रऽउगं वेदिरेवास्य
 सा नीडऽ एव हविर्धानम् ॥ ९ ॥ स धुरममिमृशति । (१) “धुरसि
 धूर्व धूर्वन्तं धूर्व तं योऽस्मान्धूर्वति तं धूर्व यं वयं धूर्वाम”
 इत्यग्निर्वाऽपप धूर्यस्तुमेतदत्येप्यन्भवति हविर्ग्रहीष्यंस्तस्माऽपवैता-
 विहनुते तथो हैतमेषोऽतियन्तमग्निर्धुर्यो न हिनस्ति ॥ १० ॥
 तद्ध सैतदारुणिराह । अर्धमासशो वाऽअहृथंसपत्नान्धूर्वामीत्येतद्ध
 स स तदभ्याह ॥ ११ ॥ अथ यजघनेन कस्तस्मीमीषामभिर्मुदय
 जपति । (२) “देवानामसि ब्वह्मितमथं सुस्नितमं प्रमितमं जुष्टमं देव-
 हुतमम् । अहुतमसि हविर्धानं दृथंहस्व मा ह्वा” रित्यनऽपवैतदुपस्तौ-
 त्युपसुताद्रातमनसो हविर्गृह्णानीति मा ते यज्ञपतिर्हार्षीदिति यजमानो
 वै यज्ञपतिस्तद्यजमानायैवैतद्वहलामाशास्ते ॥ १२ ॥ अथाक्रमते ।
 (३) “विष्णुस्त्वा क्रमतामि”ति यज्ञो वै विष्णुः स देवेभ्य इमां विक्रा-
 न्ति विचक्रमे यैषामियं विक्रान्तिरिदमेव प्रथमेन पदेन पस्पाराथेदम-
 न्तरिक्षं द्वितीयेन दिवमुत्तमेनैताम्बेवैषऽ एतसै विष्णुर्यज्ञो विक्रान्ति
 विक्रमते ॥ १३ ॥ अथ प्रेक्षते । “उरु व्वाताये”ति प्राणो वै व्वातस्त-
 द्ब्रह्मणैवैतत्प्राणाय व्वातायोरुगायं कुरुते ॥ १४ ॥ अथापास्यति ।
 “अपहतं रक्ष” ऽ इति यद्यत्र किञ्चिदापन्नं भवति यद्यु नाभ्येव मृशो-
 त्त्वाष्ट्राऽपवैतद्रक्षां स्यतोऽपहन्ति ॥ १५ ॥ अथामिपद्यते । “यच्छ-
 न्तां पञ्चे”ति पञ्च वाऽइमाऽ अङ्गुलयः पाङ्क्तो वै यज्ञस्तद्यज्ञमेवैतदत्र
 दधाति ॥ १६ ॥ अथ गृह्णाति । (४) “देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्वि-
 नोर्बाहुभ्यां पूष्णो हुस्ताभ्यामग्नये जुष्टं गृह्णामी”ति सविता वै देवानां
 प्रसविता तत्सवितृप्रसूतऽपवैतद्गृह्णात्यश्विनोर्बाहुभ्यामित्यश्विना-
 वध्वर्यु पूष्णो हुस्ताभ्यामिति पूषा भागदुष्टोऽशनं पाणिभ्यामुपनि-

धाता सत्यं देवाऽऽनृतं मनुष्यास्तत्सत्येनैवैतद्गृह्णाति ॥ १७ ॥
अथ देवतायाऽऽदिशति । सर्वा ह वै देवताऽऽध्वर्युं हविर्ग्रही-
ष्यन्तमुपतिष्ठन्ते मम नाम ग्रहीष्यति मम नाम ग्रहीष्यतीति ताभ्य
एवैतत्सह सतीभ्योऽऽसमदं करोति ॥ १८ ॥ यद्वै देवतायाऽऽ-
दिशति । यावतीभ्यो ह वै देवताभ्यो हवींषि गृह्णन्तऽऽऋणमु
हैव तास्तेन मन्यन्ते यदसौ तं कामं समर्धयेयुर्यत्काम्या गृह्णाति
तस्माद्वै देवतायाऽऽदिशत्येवमेव यथापूर्वं हवींषि गृहीत्वा ॥ १९ ॥
अथामिसृशति । “भूताय त्वा नारातय” इति तद्यतऽ एव गृह्णाति
तदेवैतत्पुनराप्याययति ॥ २० ॥ अथ प्राङ्प्रेक्षते । “स्वरभिविष्ये-
षमि”ति परिवृतमिव वाऽऽपतदनो भवति तदस्यैतच्चक्षुः पाप्म
गृहीतमिव भवति यज्ञो वै स्वरहर्देवाः सूर्यस्तत्स्वरेवैतदतो-
ऽभिविपश्यति ॥ २१ ॥ अथावरोहति । “दृष्टंहन्तां दुर्याः पृथिव्या”-
मिति गृहा वै दुर्यास्ते हेतुऽ ईश्वरो गृहा यजमानस्य योऽस्यैषोऽध्व-
र्युर्गृहेन चरति तं प्रयन्तमनु प्रच्योतोस्तस्येश्वरः कुलं विविक्षो-
स्तानेवैतदस्यां पृथिव्यां दृष्टंहति तथा नानुप्रच्यवन्ते तथा न विविक्षो-
मन्ते तस्मादाह दृष्टंहन्तां दुर्याः पृथिव्यामित्यथ प्रैत्युर्वन्तरिक्षमन्वे-
मीति सोऽसावेव बन्धुः ॥ २२ ॥ स यस्य गार्हपत्ये हवींषि
अपयन्ति । गार्हपत्ये तस्य पात्राणि स्रष्टुं सादयन्ति जघनेनो तर्हि
गार्हपत्यं सादयेद्यस्याहवनीये हवींषि अपयन्त्याहवनीये तस्य
पात्राणि स्रष्टुं सादयन्ति जघनेनो तर्ह्याहवनीयं सादयेत्पृथिव्या-
स्त्वा नामौ सादयामीति मध्यं वै नाभिर्मध्यमभयं तस्मादाह पृथि-
व्यास्त्वा नामौ सादयामीत्यदित्याऽऽपस्थऽइत्युपस्थऽइवैनदभार्धु-
रिति वाऽऽहुर्यत् सुगुप्तं गोपायन्ति तस्मादाहादित्याऽऽपस्थऽइत्यु-
ग्ने हव्यं रक्षेति तदग्नये चैवैतद्विः परिददाति गुप्त्याऽऽस्यै
च पृथिव्यै तस्मादाहाग्ने हव्यं रक्षेति ॥ २३ ॥ Cf. का. श. २.१.२

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशास्त्रीये शतपथब्राह्मणे

प्रथमकाण्डे प्रथमप्रपाठके द्वितीयं ब्राह्मणम् ॥

१. १. ३.

पवित्रे करोति । (१) “पवित्रे स्थो ध्वैष्णव्या”विति यज्ञो वै ध्वि-
ष्णुर्यज्ञिये स्थऽ इत्येवैतदाह ॥ १ ॥ ते वै द्वे भवतः । अयं वै पवित्रं
योऽयं पवते सोऽयमेक इवैव पवते सोऽयं पुरुषेऽन्तः, प्रविष्टः प्राङ्
च प्रत्यङ् च ताविमौ प्राणोदानौ तदेतस्यैवानुमात्रां तस्माद् द्वे
भवतः ॥ २ ॥ अथोऽपि त्रीणि स्युः । व्यानो हि तृतीयो द्वे(२) न्वेव
भवतस्ताभ्यामेताः प्रोक्षणीरुत्पुय ताभिः प्रोक्षति तद्यदेताभ्यामुत्पुना-
ति ॥ ३ ॥ नृत्रो ह वाऽइदं सर्वं वृत्वा शिष्ये । यदिदमन्तरेण
द्यावापृथिवी स यदिदं सर्वं वृत्वा शिष्ये तस्माद्द्वयो नाम ॥ ४ ॥
तमिन्द्रो जघान । स हतः पुतिः सर्वतऽ एवापोऽभिप्रसुस्त्राव सर्वतं
इव ह्ययं समुद्रस्तस्माद् द्वैकाऽ आपो बीभत्साञ्चकिरे ताऽ उपर्युपर्यति
(३) पुप्रविरेऽत इमे दर्भास्ता हैताऽ अनापूयिताऽ आपोऽस्ति वाऽइतरासु
सथं सृष्टमिव यदेना वृत्रः पूतिरभिप्रास्त्रावत्तदेवासामेताभ्यां पवित्राभ्या-
मपहन्त्यथ मेध्याभिरेवान्निः प्रोक्षति तस्माद्वाऽपताभ्यामुत्पुनाति ॥ ५ ॥
सऽ उत्पुनाति । (४) “सवितुर्वः प्रसवऽ उत्पुनाम्यच्छिद्रेण पवित्रेण सु-
र्यस्य रश्मिभिः”रिति सविता वै देवानां प्रसविता तत्सवितृप्रसूतऽ एवै-
तदुत्पुनात्यच्छिद्रेण पवित्रेणेति यो वाऽअयं पवतऽ एषोऽच्छिद्रं पवित्र-
मेतेनैतदाह सूर्यस्य रश्मिभिरित्येते वाऽउत्पवितारो यत् सूर्यस्य
रश्मयस्तस्मादाह सूर्यस्य रश्मिभिरिति ॥ ६ ॥ ताः सव्ये पाणौ
कृत्वा । दक्षिणेनोदिङ्मयत्यु पस्तौत्येवैनाऽ एतन्महयत्येव (५) “देवीरापो-
ऽग्रेगुवोऽअग्रेपुव”ऽ इति देव्यो ह्यापस्तस्मादाह देवीराप इत्यग्रेगुव इति
ता यत् समुद्रं गच्छन्ति तेनाग्रेगुवोऽग्रेपुवऽ इति ता यत्प्रथमाः सोमस्य
राज्ञो भक्षयन्ति तेनाग्रेपुवोऽ(६) “प्रऽइममद्य यज्ञं नयताग्रे यज्ञपतिं
सुधातुं यज्ञपतिं देवयुवमि”ति साधु यज्ञं साधु यजमानमित्येवैतदा-

१. मा. सं. १. १२.

२. त्वेव. ख. ग.

३. पुष्पविरे. क.

४. मा. सं. १. १२.

५. मा. सं. १. १२.

६. मा. सं. १. १२.

ह ॥७॥(१)“युष्मा इन्द्रोऽवृणीत वृत्रतुर्य”ऽइति । एताऽउ हीन्द्रोऽवृ-
णीत वृत्रेण स्पर्धमान एताभिर्ह्येनमहँस्तस्मादाह युष्माऽ इन्द्रोऽवृणीत
वृत्रतुर्यऽइति ॥८॥ (२)“यूयमिन्द्रमवृणीध्वं वृत्रतुर्य”ऽइति । एता उ
हीन्द्रमवृणत वृत्रेण स्पर्धमानमेताभिर्ह्येनमहँस्तस्मादाह यूयमिन्द्रमवृ-
णीध्वं वृत्रतुर्यऽ इति॥९॥ (३)“प्रोक्षिताः स्थे”ति । तदेताभ्यो निहनु-
तेऽथ हविः प्रोक्षत्येको वै प्रोक्षणस्य बन्धुर्मेध्यमेवैतत्करोति ॥१०॥ स
प्रोक्षति । (४)अग्नये त्वा जुष्टं प्रोक्षामी”ति तद्यस्यै देवतायै हविर्मवति
तस्यै मेध्यं करोत्येवमेव यथापूर्व० हवी०षि प्रोक्ष्य ॥ ११ ॥ अथ
यज्ञपात्राणि प्रोक्षति । (५)“दैव्याय कर्मणे शुन्धध्वं देवयज्याया”ऽइति
दैव्याय हि कर्मणे शुन्धति देवयज्यायै(६) “यद्वोऽशुद्धाः पराजञ्चुरिदं
वस्तच्छुन्धामी”ति तद्यदेवैषामत्राशुद्धस्तक्षा वान्यो वामेभ्यः कश्चि-
त्पराहन्ति तदेवैषामेतदद्भिर्मेध्यं करोति तस्मादाह यद्वोऽशुद्धाः
पराजञ्चुरिदं वस्तच्छुन्धामीति ॥ १२ ॥ Cf. का. श. २. १. ३.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशास्त्रीये शतपथब्राह्मणे
प्रथमकाण्डे प्रथमप्रपाठके तृतीयं ब्राह्मणम् ॥

१. १. ४.

अथ कृष्णाजिनमादत्ते । यज्ञस्यैव सर्वत्वाय(७) यज्ञो ह देवेभ्यो-
ऽपचक्राम स कृष्णो भूत्वा चचार तस्य देवाऽ अनुविद्य त्वचमेवाव-
च्छायाजहुः ॥ १ ॥ तस्य यानि शुक्लानि च कृष्णानि च लोमानि
तान्यृचां च साक्षां च रूपं यानि शुक्लानि तानि साक्षा० रूपं यानि
कृष्णानि तान्यृचां यदि वेतरथा यान्येव कृष्णानि तानि साक्षा०
रूपं यानि शुक्लानि तान्यृचां यान्येव बभ्रूणीव हरीणि तानि यजुषा०

१. मा. सं. १. १३.

२. मा. सं. १. १३.

३. मा. सं. १. १३.

४. मा. सं. १. १३.

५. मा. सं. १. १३.

६. मा. सं. १. १३.

७. See. तै. सं. ६. १. ३.

रूपम् ॥ २ ॥ सैषा त्रयी विद्या यज्ञः । तस्याऽपतच्छिल्पमेष वर्णस्त-
द्यत्कृष्णाजिनं भवति यज्ञस्यैव सर्व्वत्वाय तस्मात्कृष्णाजिनमधि-
दीक्षन्ते यज्ञस्यैव सर्व्वत्वाय तस्मादध्यवहृन्ननमधिपेषणं भवत्यस्कन्नं
हविरसदिति तद्यदेवात्र तण्डुलो वा पिष्टं वा स्कन्दात्तद्यज्ञे यज्ञः प्रति-
तिष्ठादिति तस्मादध्यवहृन्ननमधिपेषणं भवति ॥ ३ ॥ अथ कृष्णाजि-
नमादत्ते । “शर्मासी”ति चर्म वाऽपतत्कृष्णस्य तदस्य तन्मानुषं
शर्म देवत्रा तस्मादाह शर्मासीति तदवधूनो “त्यैवधूतं” रक्षो-
ऽवधूताऽअरातयः”इति तन्नाष्ट्राऽपवैतद्रक्षाऽस्यतोऽपहन्यतिनत्येव
पात्राण्यवधूनोति यद्ध्यस्यामेध्यमभूत्तद्ध्यस्यै तदवधूनोति ॥ ४ ॥

(अर्धप्रपाठकः)

तत्प्रतीचीनग्रीवमुपस्तृणाति । “अदित्यास्त्वगसि प्रति
त्वादितिर्व्वेत्त्वि”तीयं वै पृथिव्यदितिस्तस्याऽअस्यै त्वग्यदिदामस्या-
मधि किञ्च तस्मादाह्वादित्यास्त्वगसीति प्रति त्वादितिर्व्वेत्त्विति
प्रति हि स्वः संजानीते तत्संज्ञामेवैतत्कृष्णाजिनाय च व्वदति नेद-
न्योऽन्यं हि नसात इत्यभिनिहितमेव सव्येन पाणिना भवति ॥ ५ ॥
अथ दक्षिणेनोलुखलमाहरति । नेदिह पुरा नाष्ट्रा रक्षाऽस्यावि-
शानिति ब्राह्मणो हि रक्षसामपहन्ता तस्मादभिनिहितमेव सव्येन
पाणिना भवति ॥ ६ ॥ अथोलुखलं निदधाति । “अद्रिरसि
व्वानस्पत्यो ग्रावासि पृथुबुध्न”इति वा तद्यथैवादः सोमं राजानं
ग्रावमिरमिषुण्वन्येवमेवैतदुल्लखलमुसलाभ्यां हृषदुपलाभ्यां ह-
विर्यज्ञमभिषुणोत्यद्रयः”इति वै तेषामेकं नाम तस्मादाह्वादिरसीति
व्वानस्पत्यः”इति व्वानस्पत्यो ह्येष ग्रावासि पृथुबुध्न इति ग्रावा ह्येष
पृथुबुध्नो ह्येष “प्रति त्वादित्यास्त्वग्वेत्त्वि”ति तत्संज्ञामेवैतत्कृष्णा-
जिनाय च व्वदति नेदन्योऽन्यं हि नसातः”इति ॥ ७ ॥ अथ हवि-

१. मा. सं. १. १४. २. मा. सं. १. १४. ३. एवं लिखितपुस्तकेव्वस्ति ।

४. मा. सं. १. १४. ५. मा. सं. १. १४. ६. मा. सं. १. १४.

२ श ० ब्रा०

रावपति । “अग्नेस्तनुरसि वाचो विसर्जनमिति यज्ञो हि तेना-
ग्नेस्तनुर्वाचो विसर्जनमिति यां वा अमुं हविर्ग्रहीष्यन्वाचं यच्छत्यत्र
वै तां विसृजते तद्यदेतामन्नं वाचं विसृजतऽप्य हि यज्ञऽउल्लुखले
प्रत्यग्रादेष्ट हि प्रासारि तस्मादाह वाचो विसर्जनमिति ॥ ८ ॥ स
यदिदं पुरा मानुषीं वाचं व्याहरेत् । तन्नो ववैष्णवीमृचं वा यजुर्वा
जपेद्यज्ञो वै विष्णुस्तद्यज्ञं पुनरारभते तस्यो हेषा प्रायश्चित्ति “देव-
वीतये त्वा गृह्णामी”ति देवानवदित्यु हि हविर्गृह्यते ॥ ९ ॥ अथ मुसल-
मादत्ते । “बृहद्वावासि वानस्पत्य”ऽइति बृहद्वावा ह्येष वानस्पत्यो
ह्येष तदवदधाति “सुंऽइदं देवेभ्यो हविः शमीष्व सुशामि शमी-
ष्वे”ति सुऽइदं देवेभ्यो हविः स॒ऽस्कुरु साधु स॒ऽस्कृत॑ स॒ऽस्कु-
र्वित्येवैतदाह ॥ १० ॥ अथ हविष्कृतमुद्रादयति । “हविष्कृदेहि
हविष्कृदेही”ति वाग्वै हविष्कृद्वाचमेवैतद्विसृजते वागु वै यज्ञस्तद्य-
ज्ञमेवैतत्पुनरुपह्वयते ॥ ११ ॥ तानि वाऽप्येतानि । चत्वारि वाचऽ
पह्वीति ब्राह्मणस्यागद्याद्रवेति ववैश्यस्य च राज्ञ्यवन्धोश्चाधावेति
शुद्रस्य स यदेव ब्राह्मणस्य तदाहैतद्वि यज्ञियतममेतदु ह वै वाचः
शान्ततमं यदेहीति तस्मादेहीत्येव ब्रूयात् ॥ १२ ॥ तद्ध स्मैतत्पुरा ।
जायैव हविष्कृदुपोत्तिष्ठति तदिदमप्येतर्हि यऽपव कश्चोपोत्तिष्ठति
स यत्रैष हविष्कृतमुद्रादयति तदेको दृषदुपले समाहन्ति तद्यदेतामन्नं
वाचं प्रत्युद्रादयन्ति ॥ १३ ॥ मनोर्हं वाऽऋषभ आस । तस्मिन्न-
सुरध्नी सपत्न्यौ वाक्प्रविष्टास तस्य ह स्म श्वसुथाद्रवथादसुर-
रक्षसूनि मृद्यमानानि यन्ति ते हासुराः समूदिरे पापं वत नोऽय-
मृषभः सचते कथं त्विमं दभ्नुयामेति किलाताकुलीऽइति हासुर-
ब्रह्मावासतुः ॥ १४ ॥ तौ होचतुः । श्रद्धादेवो वै मनुरावं नु वेदा-
वेति तौ हागृत्योचतुर्मनो याज्ञयाव त्वेति केनेत्यनेनर्षभेणेति तथेति
तस्यालब्धस्य सा वागपचक्राम ॥ १५ ॥ सा मनोरेव जायां मना-

१. मा. सं. १. १५.

२. मा. सं. १. १५.

३. मा. सं. १. १५.

४. मा. सं. १. १५.

५. मा. सं. १. १५.

६. See आप.श्रौ. १. २२. १२.

वीं प्रविवेश । तस्यै ह स्म यत्र वृद्धन्त्यै शृण्वन्ति ततो ह स्मैवासु-
 ररक्षसानि मृद्यमानानि यन्ति ते हासुराः समूदिरऽइतो वै नः पा-
 पीयः सचते भूयो हि मानुषी व्वाग्वदतीति किलाताकुली हैवोचतुः ।
 अद्वादेवो वै मरुरावं न्वेव वेदावेति तौ हागत्योचतुर्मुनो याज्ञयाव
 त्वेति केनेत्यनयैव जाययेति तथेति तस्याऽआलब्धायै सा व्वागुपच-
 काम ॥१६॥ सा यज्ञमेव यज्ञपात्राणि प्रविवेश । ततो हैनां न शेक-
 तुर्निहन्तुः^१ सैषासुरघ्नी सपत्नघ्नी व्वागुद्वदति स यस्य हैवं विदुषऽ
 एतामत्र व्वाचं प्रत्युद्वादयन्ति पापीयाथंसो हैवास्य सपत्ना भवन्ति
 ॥१७॥ स समाहन्ति । “कुक्कुटोऽसि मधुजिह्वऽ” इति मधुजिह्वो
 वै स देवेभ्य आसीद्विषजिह्वोऽसुरेभ्यः स यो देवेभ्यऽआसीः स नऽपधी-
 त्येवैतदाहे^२ “पेर्मुर्जमा वद त्वया वयथं सङ्गातुं^३ सङ्गातं जेषे”ति
 नात्र तिरोहितमिवास्ति ॥ १८ ॥ अथ शुर्पमादत्ते । “वर्षवृद्ध-
 मसी”ति वर्षवृद्ध^४ ह्येतद्यदि नडानां यदि व्वेणूनां यदीषीकाणां
 वर्षमु ह्येवैता वर्धयति ॥ १९ ॥ अथ हविर्निर्व्वपति । “प्रति
 त्वा वर्षवृद्धं व्वेत्ति”ति वर्षवृद्धाऽउ ह्येवैते यदि व्रीहयो यदि यवा
 वर्षमु ह्येवैतान् वर्धयति तत्संज्ञामेवैतच्छूर्पाय च व्वदति नेदन्त्यो-
 ऽन्य^५ हिनसातऽइति ॥ २० ॥ अथ निष्पुनाति । “परापूतथं-
 रक्षः परापूताऽअरातय”ऽइत्यथ तुषान्प्रहन्त्य^६ “पैहतथंरक्ष”ऽइति
 तन्नाष्ट्राऽएवैतद्रक्षाथंरक्षतोऽपहन्ति ॥ २१ ॥ अथापविनक्ति । “व्वा-
 युर्वो विविनक्ति”त्ययं वै व्वायुर्योऽयं पवतऽएष वाऽइदं^७ सुर्व्वं
 विविनक्ति यदिदं किञ्च विविच्यते तदेनानेष एवैतद्विविनक्ति स
 यदैतऽएतत्प्राप्नुवन्ति यत्रैनानध्यपविनक्ति ॥ २२ ॥ अथानुमन्त्र-
 यते । “देवो वः सविता हिरण्यपाणिः प्रतिगृभ्णात्वच्छिद्रेण पाणिना”
 सुप्रतिगृहीताऽअसन्नित्यथ त्रिः फलीकरोति त्रिवृद्धिं यज्ञः ॥ २३ ॥

१. मा. सं. १. १६.

२. मा. सं. १. १६.

३. मा. सं. १. १६.

४. मा. सं. १. १६.

५. मा. सं. १. १६.

६. मा. सं. १. १६.

७. स्पहन्ति. क. पा.

८. मा. सं. १. १६.

९. मा. सं. १. १६.

तद्वैके “देवेभ्यः शुन्धध्वं देवेभ्यः शुन्धध्वमि”ति फलीकुर्वन्ति तदु
 तथा न कुर्यादादिष्टं वाऽपतुदेवतायै हविर्मवत्यथैतद्वैश्वदेवं करोति
 यदाह देवेभ्यः शुन्धध्वमिति तत्समुदं करोति तस्मादु तूष्णीमेव
 फलीकुर्यात् ॥ २४ ॥ Cf. का.श. २.१.३. तै. ब्रा. ३. २. ५. ६.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशास्त्रीये शतपथब्राह्मणे प्रथमकाण्डे
 प्रथमप्रपाठके चतुर्थे ब्राह्मणम् ॥ (इति प्रथमोऽध्यायः)

१. १. ५.

स वै कपालान्येवान्यतरऽउपदधाति । दृषदुपलेऽन्यतरस्तद्वा-
 ऽपतुदुभयं सह क्रियते तद्यदेतदुभयं सह क्रियते ॥ १ ॥ शिरो
 ह वाऽपतद्यज्ञस्य यत्पुरोडाशः । स यान्येवेमानि शीर्ष्णः कपालान्ये-
 तान्येवास्य कपालानि मस्तिष्कऽप्य पिष्टानि तद्वाऽपतदेकमङ्गमेकं
 सह करवाव समानं करवावेति तस्माद्वाऽपतदुभयं सह क्रियते
 ॥ २ ॥ स यः कपालान्युपदधाति । सऽउपवेष्टमादत्ते “धृष्टिरसी”-
 ति स यदेनेनाग्निं धृष्टिववोपचरति तेन धृष्टिरथ यदेनेन यज्ञऽउपा-
 लभतऽउपेव वाऽपनेनैतद्वेवेष्टि तस्मादुपवेष्टो नाम ॥ ३ ॥ तेन प्राचो-
 ऽङ्गारानुदूहति । “अपाग्नेऽग्निमामादं जहि निष्कव्यादं
 सेवे”त्ययं वाऽआमाद्येनेदं मनुष्याः पक्त्वाश्नन्त्यथ येन पुरुषं
 दहन्ति स क्रव्यादेतावेवैतदुभावतोऽपहन्ति ॥ ४ ॥ अथाङ्गारमास्कौ-
 ति । “आ देवयजं वहे”ति यो देवयाद् तस्मिन्हवींषि श्रप-
 याम तस्मिन्यज्ञं तनवामहाऽइति तस्माद्वाऽआस्कौति ॥ ५ ॥ तं मध्य-
 मेन कपालेनाभ्युपदधाति । देवा ह वै यज्ञं तन्वानास्तेऽसुररक्षसे-
 भ्यऽआसङ्गाद्विमयाञ्चकुर्नेत्रोऽधस्तान्नाष्ट्रा रक्षां स्युपोत्तिष्ठानित्य-
 श्निहिं रक्षसामपहन्ता तस्मादेवमुपदधाति तद्यदेषऽप्य भवति नान्य

ऽएष हि यजुष्कृतो मेध्यस्तस्मान्मध्यमेन कपालेनाभ्युपदधाति ॥ ६ ॥
 सऽ उपदधाति । “ध्रुवमसि पृथिवीं दध्नुहे”ति पृथिव्या ऽएष
 रूपेणैतदेव दध्नुहत्येतेनैव द्विषन्तं भ्रातृव्यमववाधते “ब्रह्मवनि
 त्वा क्षत्रवनि सजातवन्युपदधामि भ्रातृव्यस्य वधाये”ति ब्रह्मै वै यजुः-
 ष्वाशीस्तद्ब्रह्म च क्षत्रं चाशास्तऽउभे वीर्ये सजातवनीति भूमा वै
 सजातास्तद्भूमानमाशास्तऽउपदधामि भ्रातृव्यस्य वधायेति यदि ना-
 मिचुरेद्यद्यु ऽ अभिचुरेदमुष्य वधायेति ब्रूयादभिनिहितमेव सव्यस्य
 पाणेरङ्गुल्या भवति ॥ ७ ॥ अथाङ्गारमास्कौति । नेदिह पुरा नाष्ट्रा
 रक्षाध्मस्याविशानिति ब्राह्मणो हि रक्षसामपहन्ता तस्मादभिनिहितमेव
 सव्यस्य पाणेरङ्गुल्या भवति ॥ ८ ॥ अथाङ्गारमध्यूहति । “अग्ने
 ब्रह्म गृष्णीष्वे”ति नेदिह पुरा नाष्ट्रा रक्षाध्मस्याविशानित्यग्निर्हि रक्ष-
 सामपहन्ता तस्मादेनमध्यूहति ॥ ९ ॥ अथ यत्पश्चात्तदुपदधाति ।
 “धरुणमस्यन्तरिक्षं दध्नुहे”त्यन्तरिक्षस्यैव रूपेणैतदेव दध्नुहत्ये-
 तेनैव द्विषन्तं भ्रातृव्यमववाधते “ब्रह्मवनि त्वा क्षत्रवनि सजा-
 तवन्युपदधामि भ्रातृव्यस्य वधाये”ति ॥ १० ॥ अथ यत्पुरस्तात्तदुपद-
 धाति । “धन्नेमसि दिवं दध्नुहे”ति दिवऽ एष रूपेणैतदेव दध्नु-
 हत्येतेनैव द्विषन्तं भ्रातृव्यमववाधते “ब्रह्मवनि त्वा क्षत्रवनि सजातवन्यु-
 पदधामि भ्रातृव्यस्य वधाये”ति ॥ ११ ॥ अथ यद्दक्षिणतस्तदुपदधाति ।
 “विर्वश्वाभ्यस्त्वाशाभ्यऽउपदधामी”ति स यदिमांल्लोकान्ति चतु-
 र्थमस्ति वा न वा तेनैवैतद्विषन्तं भ्रातृव्यमववाधतेऽनद्धा वै तद्यदि-
 मांल्लोकान्ति चतुर्थमस्ति वा न वानद्धो तद्यद्विश्वा ऽआशास्तस्मा-
 दाह “विश्वाभ्यस्त्वाशाभ्यऽ उपदधामी”ति तूर्णीं वै वेतराणि
 कपालान्युपदधाति “चित्तस्थोर्ध्वचित्”ऽ इति वा ॥ १२ ॥ अथा-

ज्ञारैरभ्यूहति । “भृंगूणामङ्गिरसां तपसा तप्यध्वमि”त्येतद्वै तेजिष्ठं
 तेजो यद्भृग्वङ्गिरसाथं सुतप्तान्यसान्निहिती तैस्मादेनमुभ्यूहति ॥१३॥
 अथ यो दृषदुपलेऽ उपदधाति । स कृष्णाजिनमादत्ते शर्मा-
 सी”ति तद्वधूनीत्यु”वधूतथं रक्षोऽवधूताऽ अरातय”ऽ इति
 सोऽसावेव बन्धुस्तत्प्रतीचीनग्रीवमुपस्तृणात्यु “दित्यास्त्वगसि
 प्रति त्वादितिर्व्वेत्तिव”ति सोऽसावेव बन्धुः ॥१४॥ अथ दृषदमुपद-
 धाति । “धिषणासि पर्व्वती प्रति त्वादित्यास्त्वग्वेत्तिव”ति धिषणा
 हि पर्व्वती हि प्रति त्वादित्यास्त्वग्वेत्तिवति तत्संज्ञामेवैतत्कृष्णाजि-
 नाय च व्वदति नेदून्योऽन्यथं हि नसातऽ इतीयमेवैषा पृथिवी रूपे-
 ण ॥ १५ ॥ अथ शम्यामुदीचीनाग्रामुपदधाति । “दिवस्क्रमनीर-
 सी”त्यन्तरिक्षमेव रूपेणान्तरिक्षेण हीमे द्यावापृथिवी विष्टब्धे तस्मा-
 दाह दिवस्क्रमनीरसीति ॥१६॥ अथोपलामुपदधाति । “धिषणा-
 सि पार्व्वतेयी प्रति त्वा पर्व्वती वेत्तिव”ति कनीयसी ह्येषा दुहितेव
 भवति तस्मादाह पार्व्वतेयीति प्रति त्वा पर्व्वती वेत्तिवति प्रति हि
 स्वः सज्जानीते तत्संज्ञामेवैतद्दृषदुपलभ्यां व्वदति नेदून्योऽन्यथं हि-
 नसातऽइति द्यौरैवैषा रूपेण हनूऽप्यव दृषदुपले जिह्वैव शम्या तस्मा-
 च्छम्यया समाहन्ति जिह्वया हि व्वदति ॥१७॥ अथ हविरधिवपति ।
 “ध्रान्यमसि धिनुहि देवानि”ति ध्रान्यथं हि देवान्धिनवदित्यु हि
 हविर्गृह्यते ॥१८॥ अथ पिनष्टि । “प्राणाय त्वोदानाय त्वा व्यानाय
 त्वा दीर्घामनुप्रसितिमायुषे धा”मिति प्रोहति “देवो वः सविता
 हिरण्यपाणिः प्रतिगृभ्णात्वच्छिद्रेण पाणिना । चक्षुषे त्वे”ति ॥१९॥
 * (शतम् ॥१००॥) तद्यदेवं पिनष्टि । जीवं वै देवानां हविरमृतममृ-

१. मा. सं. १. १८.

२. तस्मादेवं. क. ख.

३. मा. सं. १. १९.

४. मा. सं. १. १९.

५. मा. सं. १. १९.

६. मा. सं. १. १९.

७. मा. सं. १. १९.

८. मा. सं. १. १९.

९. मा. सं. १. १९.

१०. मा. सं. १. २०. See मै. सं. ४. १. ७. and तै. सं. १. १. ६. ११. मा. सं. १. २०.

* अत्र आदितः कण्डिकानां संख्या शतं भवतीति तदवगमायेदं शतसंख्यानिवे-

१. १ ५. २०-६. १.] प्रथमकाण्डे पूर्णमासयागः ।

१५

तानामुथैतदुत्सलमुसलाभ्यां दृषदुपलाभ्यां हविर्यज्ञं भन्ति ॥२०॥
 स यदाह । प्राणाय त्वोदानाय त्वेति तत्प्राणोदानौ दधाति व्यानाय
 त्वेति तद्व्यानं दधाति दीर्घामनु प्रसितिमायुषे धामिति तदायुर्दधाति
 देवो वः सविता हिरण्यपाणिः प्रतिगृभ्णात्वच्छिद्रेण पाणिना सुप्रति-
 गृहीतान्यसन्निति चक्षुषे त्वेति तच्चक्षुर्दधात्येतानि वै जीवतो भ-
 वन्त्येवमु हैतजीवमेव देवानां हविर्भवत्यमृतममृतानां तस्मादेवं
 पिनाष्टि पिंशन्ति पिष्टान्यभीन्धते कपालानि ॥ २१ ॥ अथैकऽ आ-
 ज्यं निर्व्वपति । यद्वाऽआदिष्टं देवतायै हविर्गृह्यते यावदेवत्यं तद्भ-
 वति तद्वितरेण यजुषा गृह्णाति न वाऽपतत्कस्यै चन देवतायै ह-
 विर्गृह्णादिशति यदाज्यं तस्मादनिरुक्तेन यजुषा गृह्णाति महीनां
 पयोऽसीति मूह्यऽइति ह वाऽपतासामेकं नाम यद्गवां तासां वाऽ-
 पतत्पयो भवति तस्मादाह महीनां पयोऽसीत्येवमु हास्यैतत्सलु यजु-
 षैव गृहीतं भवति तस्माद्वेवाह महीनां पयोऽसीति ॥ २२ ॥
 Off. का. श. २. १. ४. तै. ब्रा. ३. २. ७. मै. सं. १. ४. ७, ८.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे प्रथमकाण्डे
 प्रथमपाठके पञ्चमं ब्राह्मणम् ॥

१. १. ६.

पवित्रवति संव्वपति । पात्र्यां पवित्रेऽबध्नाय “देवेस्य त्वा
 सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यां संव्वपामी”ति सोऽ-
 सावेवैतस्य यजुषो वन्धुः ॥१॥ अथान्तर्व्वेद्युपविशति । अथैकऽउप-
 सर्जनीमिरैति ताऽआनयति ताः पवित्राभ्यां प्रतिगृह्णाति “समाप
 ओषधीमिरि”ति सऽह्येतदापऽओषधीमिरेतामिः पिष्टामिः सङ्गच्छन्ते
 “समोषधयो रसेने”ति सऽह्येतदोषधयो रसेनैताः पिष्टाऽअग्निः

शनम् । मूलपुस्तकेष्वेवमेवोपलभ्यते प्राचीनसम्प्रदायश्चायम् । एवमुत्तरत्रपि द्रष्टव्यम् ।

१. मा. सं. १. २०.

२. मा. सं. १. २१.

३. मा. सं. १. २१.

सङ्गच्छन्तऽआपों हेतासांश्च रसः “सुं० रेवतीर्जगतीभिः पृच्य-
न्तामि”ति रेवत्यऽ आपो जगत्य ओषधयस्ता उ हेतदुभय्यः सम्पृ-
च्यन्ते “सं मधुमतीर्मधुमतीभिः पृच्यन्ता”मिति स० रसवत्यो
रसवतीभिः पृच्यन्तामित्येवैतदाह ॥ २ ॥ अथ संयौति । “जूनयत्यै
त्वा संयौमी”ति यथा ध्रियेऽज्ञाद्यायेमाः प्रजा यजमानाय यच्छेदेवं
वै तत्संयौत्यधिवर्ष्यन्तु वै संयौति यथा वाऽअधिवृक्तोऽग्नेरधि जाये-
तैवं वै तत्संयौति ॥ ३ ॥ अथ द्वेधा करोति । यदि द्वे हविषी
भवतः पौर्णमास्यां वै द्वे हविषी भवतः स यत्र पुनर्न सथं हरि-
ष्यन्तस्यात्तदभिमृशती “द्विमग्नेरिदमग्नीषोमयो”रिति नाना वाऽए-
तदग्ने हविर्गृह्णन्ति तत्सह्यावगन्ति तत्सह पिथंषन्ति तत्पुनर्नाना
करोति तस्मादेवमभिमृशत्यधिवृणक्त्येवैष पुरोडाशमधिश्रयत्यसा-
वाज्यम् ॥ ४ ॥ तद्वाऽएतत् । उभयथं सह क्रियतेऽतद्यदेतदु-
भयथं सह क्रियतेऽर्धो ह वाऽएष आत्मनो यज्ञस्य यदाज्यमर्धो
यदिह हविर्भवति स यश्चासावर्धो य उ चायमर्धस्ताऽउभावग्निं
गमयावेति तस्माद्वाऽएतदुभयथं सह क्रियतऽएवमु हैषऽआत्मा
यज्ञस्य सन्धीयते ॥ ५ ॥ सोऽसावाज्यमधिश्रयति । “इषे त्वे”ति
वृष्ट्यै तदाह यदाहेषे त्वेति तत्पुनरुद्भासयत्यूर्जेत्वेति यो वृष्टादूर्ध्वसो
जायते तस्मै तदाह ॥ ६ ॥ अथ पुरोडाशमधिवृणक्ति । “धर्मोऽ-
सी”ति यज्ञमेवैतत्करोति यथा धर्मं प्रवृज्यादेवं प्रवृणक्ति विश्वायु-
रिति तदायुर्दधाति ॥ ७ ॥ तं प्रथयति । “उरुप्रथा उरु प्रथस्वे”ति
प्रथयत्येवैनमेतदुरु ते यज्ञपतिः प्रथतामिति यजमानो वै यज्ञपतिस्त-
द्यजमानायैवैतदाशिषमशास्ते ॥ ८ ॥ तं न सत्रा पृथुं कुर्यात् ।
मानुषं ह कुर्यात्पृथुं कुर्याद्व्यद्धं वै तद्यज्ञस्य यन्मानुषं नेद्व्यद्धं यज्ञे
करवाणीति तस्मान्न सत्रा पृथुं कुर्यात् ॥ ९ ॥ अंश्वशफमात्रं कुर्या-

१. मा. सं. १. २१.

२. मा. सं. १. २१.

३. मा. सं. १. २२.

४. मा. सं. १. २२.

५. मा. सं. १. २२.

६. मा. सं. १. २२.

७. सा. सं. १. २२.

८, ९. See. आप. श्रौ. १. २५. ४. and ६.

दित्यु हैकऽआहुः । कस्तुद्वेद यावानश्वशफो यावन्तमेव स्वयं मनसा
 न सत्रा पृथुं मन्थेतैवं कुर्यात् ॥ १० ॥ तमद्भिरभिमृशति । सकृ-
 द्वा त्रिर्वा तद्यदेवास्यात्रावघ्नन्तो वा पि०षन्तो वा क्षण्वन्ति
 वा वि० वा वृहन्ति शान्तिरापस्तदद्भिः शान्त्या शमयति तदद्भिः
 सन्दधाति तस्मादद्भिरभिमृशति ॥ ११ ॥ सोऽभिमृशति ।
 “अग्निष्टे त्वचं मा हि०सी”दित्यग्निना वाऽएनमेतदमितपस्य-
 न्भवत्येष ते त्वचं मा हि०सीदित्येवैतदाह ॥ १२ ॥ तं पुर्यग्निं
 करोति । अच्छिद्रमेवैनमेतदग्निना परिगृह्णाति नेदेनं नाष्ट्रा रक्षा०सि
 प्रमृशानित्यग्निर्हि रक्षसामपहन्ता तस्मात्पुर्यग्निं करोति ॥ १३ ॥
 त० अपयति । “देवैस्त्वा सविता अपयत्वि”ति न वाऽप-
 तस्य मनुष्यः अपयिता देवो ह्येष तदेनं देव एव सविता अप-
 यति “वृषिष्टेऽधि नाक”ऽइति देवत्रोऽप्यतदाह यदाह वृषिष्टे-
 ऽधि नाकऽइति तमभिमृशति श्रुतं वेदानीति तस्माद्वाऽभिमृ-
 शति ॥ १४ ॥ सोऽभिमृशति । “मां भेर्मा संविकथा” ऽइति
 मा त्वं भैषीर्मा संविकथा यत्त्वाहममानुष० सन्तं मानुषोऽभि-
 मृशामीत्येवैतदाह ॥ १५ ॥ यदा श्रुतोऽथाभिवासयति । नेदेनमु-
 परिष्ठात्नाष्ट्रा रक्षा०स्यवपश्यानिति नेद्वेव नम्रऽइव मुषितऽइव
 शयाताऽइत्यु चैव तस्माद्वाऽभिवासयति ॥ १६ ॥ सोऽभिवा-
 सयति । “अतमेर्यज्ञोऽतमेर्यजमानस्य प्रजा भूयाद्दि”ति
 नेदेतद्वनु यज्ञो वा यजमानो वा ताम्याद्यदिदमभिवासयामीति
 तस्मादेवमभिवासयति ॥ १७ ॥ अथ पात्रीनिर्णेजनम् । अङ्गुलि-

१. क्षिण्वन्तीति ग.	२. मृशति इति ग.	३. मा. सं. १. २२.
४. एतमिति क.	५. मा. सं. १. २२.	६. मा. सं. १. २२.
७. ४०० का. सं. ३१. ७. and मै. सं. ४. १. ९.		८. अभिमृशति इति ग.
९. मा. सं. १. २३.	१०. यत्त्वाहमिति क.	११. मा. सं. १. २३.

प्रणेजनमाप्त्येभ्यो निनयति तद्यदाप्त्येभ्यो निनयति ॥ १८ ॥
Cf. का. श. २. २. १. तै. ब्रा. ३. २. ८. (आदितः कण्डिकाः १२१)

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे
प्रथमकाण्डे प्रथमप्रपाठके षष्ठं ब्राह्मणम् ॥

प्रथमः प्रपाठकस्समाप्तः ॥

अथ द्वितीयः प्रपाठकः ॥

१. २. १.

चतुर्था विहितो ह वाऽअग्रेऽग्निरास । स यमग्रेऽग्निं होत्राय
प्रावृणत स प्राधन्वद्यं द्वितीयं प्रावृणत स प्रैवाधन्वद्यं तृतीयं प्रावृ-
णत स प्रैवाधन्वद्यथ योऽयमेतर्ह्यग्निः स भीषा निलिल्ये सोऽपः
प्रविवेश तं देवाऽअनुविद्य सहसैवाद्भ्यऽआनिन्युः सोऽपोऽभिति-
ष्ठेवावध्र्यूता स्थ याऽअप्रपदनं स्थ याभ्यो वो मामकामं नयन्तीति
ततऽआप्त्याः सम्बभूवुस्त्रितो द्वितुऽएकतः ॥ १ ॥ तऽइन्द्रेण सह
चेरुः । यथेदं ब्राह्मणो राजानमनुचरति स यत्र त्रिशीर्षाणं त्वाष्टं
विविस्वरूपं जघान तस्य हैतेऽपि वृध्यस्य विव्दाञ्चक्रुः शश्वच्चैनं त्रितु
ऽएव जघानात्यह तदिन्द्रोऽमुच्यत देवो हि सः ॥ २ ॥ तऽउ हैतुऽ-
ऊचुः । उपैवेमऽएनो गच्छन्तु येऽस्य वृध्यस्यावेदिषुरिति किमिति
यज्ञऽएवैषु मृष्टामिति तदेप्षेत्यज्ञो मृष्टे यदेभ्यः पात्रीनिर्णेजनमङ्गु-
लिप्रणेजनं निनयन्ति ॥ ३ ॥ तऽउ ह्याप्त्याऽऊचुः । अत्येव व्वयमि-
दमस्मत्परो नयामेति कमभीति यऽएवादक्षिणेन हविषा यजाताऽ-
इति तस्मान्नादक्षिणेन हविषा यजेताप्त्येषु ह यज्ञो मृष्टऽआप्त्याऽउ
ह तस्मिन्मृजते योऽदक्षिणेन हविषा यजते ॥ ४ ॥ ततो देवाः । एतां

दर्शपूर्णमासयोर्दक्षिणामकल्पयन्त्यदन्वाहार्यं नेददक्षिणं^१ हविरसदिति
 तन्नाना निनयति तथैभ्योऽसमदं करोति तदभितपति तथैषां^२ श्रुतं
 भवति स निनयति “त्रिताय त्वा द्विताय त्वैकताय त्वे”ति पशुर्ह
 वाऽप्य^३ आलभ्यते यत्पुरोडाशः ॥ ५ ॥ पुरुषं^४ ह वै देवाः । अग्रे
 पशुमालेभिरे तस्यालब्धस्य मेधोऽपचक्राम सोऽद्वं प्रविवेश तेऽद्व-
 मालभन्त तस्यालब्धस्य मेधोऽपचक्राम स गां प्रविवेश ते गामालभन्त
 तस्यालब्धस्य मेधोऽपचक्राम सोऽविं प्रविवेश तेऽविमालभन्त तस्या-
 लब्धस्य मेधोऽपचक्राम सोऽजं प्रविवेश तेऽजमालभन्त तस्यालब्धस्य
 मेधोऽपचक्राम ॥ ६ ॥ सऽइमां पृथिवीं प्रविवेश । तं खनन्तऽ इवा-
 न्वीषुस्तमन्वविन्दंस्ताविमौ ब्रीहियवौ तस्मादप्येतवेतर्हि खनन्तऽइवै-
 वानुविन्दन्ति स यावद्वीर्यवद्ध वाऽअस्यैते सर्वे पशवऽआलब्धास्त्यु-
 स्तावद्वीर्यवद्धास्य हविर्हविरेव भवति यऽएवमेतद्वेदात्रो सा स-
 म्पद्यदाहुः प्राङ्कः पशुरिति ॥ ७ ॥ यदा पिष्टान्यथ लोमानि भवन्ति ।
 यदापऽआनयत्यथ त्वग्भवति यदा संयौत्यथ माथ्सं भवति सन्ततऽ
 इव हि स तर्हि भवति सन्ततमिव हि माथ्सं यदा श्रुतोऽथास्थि भवति
 दारुणऽइव हि स तर्हि भवति दारुणमिव ह्यस्थ्यथ यदुद्भासयिष्यन्नमि-
 धारयति तं मज्जानन्दधात्येषो सा सम्पद्यदाहुः प्राङ्कः पशुरिति ॥ ८ ॥
 स यं पुरुषमालभन्त । स किम्पुरुषोऽभवद्यावध्वं च गां च तौ
 गौरश्च गवयश्चाभवतां यमविमालभन्त सऽ उष्ट्रोऽभवद्यमजमालभन्त
 स शरभोऽभवत्तस्मादेतेषां पशूनां नाशितव्यमपक्रान्तमेधा हैते प-
 शवः ॥ ९ ॥ Cf. का. श. २. २. १. काठ. सं. ३१. ७.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे प्रथमकाण्डे

द्वितीयप्रपाठके प्रथमं ब्राह्मणम् ॥

१. अत्र वाक्यसमाप्ति ग पुस्तके. अन्वहार्यमिति ओदनस्य नाम.

२. मा. सं. १. २३. See. तै. सं. १. १. ८. २. ३. See. ऐ. ब्रा. ६-२.

४. हविरेवेति ग.

५. किम्पुरुष इति ख. ग.

१. २. २.

इन्द्रो ह यत्र वृत्राय वज्रं प्रजहार । स प्रहृतश्चतुर्धाऽभवत्त-
स्य स्फ्यस्तृतीयं वा यावद्वा युपस्तृतीयं वा यावद्वा रुथस्तृतीयं वा
यावद्वाथ यत्र प्राहरत्तच्छकलोऽशीर्यत स पतित्वा शरोऽभवत्तस्मा-
च्छरो नाम यदशीर्यतैवमु स चतुर्धा वज्रोऽभवत् ॥ १ ॥ ततो
द्वाभ्यां ब्राह्मणा यज्ञे चरन्ति । द्वाभ्यां राजन्यबन्धवः संव्याधे
युपेन च स्फ्येन च ब्राह्मणा रुथेन च शरेण च राजन्यबन्धवः ॥ २ ॥
स यत्स्फ्यमादत्ते । यथैव तदिन्द्रो वृत्राय वज्रमुदयच्छदेवमेवैषऽ-
पतं पाप्मने द्विषते भ्रातृव्याय वज्रमुद्यच्छति तस्माद्वै स्फ्यमादत्ते
॥ ३ ॥ तमादत्ते । “देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पू-
ष्णो हस्ताभ्यामाददेऽध्वरकृतं देवेभ्य” इति सविता वै देवानां प्र-
सविता तत्सवितृप्रसूतऽ एवैनमेतदादत्तेऽश्विनोर्बाहुभ्यामित्यश्विना-
वध्वर्यु तत्तयोरेव बाहुभ्यामादत्ते न स्वाभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यामिति
पूषा भागदुघस्तत्तस्यैव हस्ताभ्यामादत्ते न स्वाभ्यां वज्रो वाऽपष
तस्य न मनुष्यो भर्ता तमेतामिद्वैवताभिरादत्ते ॥ ४ ॥ आददेऽध्वर-
कृतं देवेभ्यऽइति । अध्वरो वै यज्ञो यज्ञकृतं देवेभ्यऽइत्येवैतदाह
तं सव्ये पाणौ कृत्वा दक्षिणेनाभिमृश्य जपति स इत्येवैनमेत-
द्यज्जपति ॥ ५ ॥ स जपति । “इन्द्रस्य बाहुरसि दक्षिण” इत्येष
वै वीर्यवत्तमो यऽइन्द्रस्य बाहुर्दक्षिणस्तस्मादाहेन्द्रस्य बाहुरसि द-
क्षिणऽइति “सहस्रभृष्टिः शततेजा” इति सहस्रभृष्टिर्वै स वज्रऽ-
आसीच्छततेजा यं तं वृत्राय प्राहरत्तमेवैतत्करोति ॥ ६ ॥ “व्वायुरसि
तिग्मतेजा” इति । एतद्वै तेजिष्ठं तेजो यदयं योऽयं पवतऽपष ही-
मांल्लोकांस्तिर्य्यङ्मुपवते स इत्येवैनमेत “द्विषतो बध” इति
यदि नाऽभिचरेद्युऽअभिचरेदमुष्य बधऽइति ब्रूयात्तेन स शि-

१. मा. सं. १. २४.

२. जपति, इति, ग.

३. मा. सं. १. २४.

४. मा. सं. १. २४.

५. मा. सं. १. २४.

६. मा. सं. १. ४२.

तेन नात्मानमुपस्पृशति न पृथिवीं नेदनेन वज्रेण सृष्टितेना-
 त्मानं वा पृथिवीं वा हिनसानीति तस्माच्चात्मानमुपस्पृशति न
 पृथिवीम् ॥ ७ ॥ देवाश्च वाऽअसुराश्च । उभये प्राजापत्याः
 पस्पृधिरे ते ह स यदेवाऽअसुरान् जयन्ति ततो ह स्मै वैनान्
 पुनरुपोत्तिष्ठन्ति ॥ ८ ॥ ते ह देवाऽऊचुः । जयामो वाऽअसुरां-
 स्तुतस्त्वेव नः पुनरुपोत्तिष्ठन्ति कथं न्वेनाननपजय्यं जयेमेति
 ॥ ९ ॥ स हाग्निरुवाच । उदञ्चो वै नः पलाय्य मुच्यन्त इत्यु-
 दञ्चो ह स्मैवैषां पलाय्य मुच्यन्ते ॥ १० ॥ स हाग्निरुवाच ।
 अहमुत्तरतः पर्येष्याम्यथ यूयमितऽउपसृष्टोत्स्यथ तान्सत्संरुध्यै-
 मिश्च लोकैरभिनिधास्यामो यदु चेमांल्लोकानति चतुर्थं ततः पुनर्न
 सृष्ट्वाऽस्यन्तइति ॥ ११ ॥ सोऽग्निरुत्तरतः पर्यैत् । अथेमइतऽउ-
 पसमरुध्वंस्तान्सत्संरुध्यैमिश्च लोकैरभिन्यदधुर्यदु चेमांल्लोकानति
 चतुर्थं ततः पुनर्न समजिह्वत तदेतन्निदानेन यत् स्तम्बयजुः ॥ १२ ॥
 स योऽसावग्नीदुत्तरतः पर्यैति । अग्निरेवैष निदानेन तानध्वर्युरेवेत-
 ऽउपसृष्ट्वाऽस्यन्ति तान्सत्संरुध्यैमिश्च लोकैरभिनिदधाति यदु चेमां-
 ल्लोकानति चतुर्थं ततः पुनर्न सजिह्वते तस्मादप्येतर्ह्यसुरा न सजि-
 ह्वते येन ह्येवैनान्देवाऽअवावाधन्त तेनैवैनानप्येतर्हि ब्राह्मणा यज्ञेऽववा-
 धन्ते ॥ १३ ॥ यऽउऽपव यजमानायारातीयति । यश्चैनं द्वेष्टि तमे-
 वैतदेमिश्च लोकैरभिनिदधाति यदु चेमांल्लोकानति चतुर्थं ततः वा
 ऽपमिश्च लोकैरभिनिदधद्यदु चेमांल्लोकानति चतुर्थमस्याऽपव सर्व्वं
 हरत्यस्याऽहीमे सर्व्वे लोकाः प्रतिष्ठिताः किं हि हरेद्यदन्तरि-
 क्षं हरामि दिव्यं हरामीति हरेत्तस्मादस्याऽपव सर्व्वं हरति
 ॥ १४ ॥ अथ तृणमन्तर्धाय प्रहरति । नेदनेन वज्रेण सृष्टिते-
 नेन पृथिवीं हिनसानीति तस्मात्तृणमन्तर्धाय प्रहरति ॥ १५ ॥
 स प्रहरति । “पृथिवि देवयजन्योषध्यास्ते मूलं मा हिंसिषमि”

त्युत्तरमूलामिव वाऽऽपनामेतत्करोत्याददानस्तामेतदाहौषधीनां ते मू-
लानि मा हि०^१सिषमिति “व्रजं गच्छ गोष्ठानमित्याभिनिधास्यन्नेवै-
तदनपक्रमि कुरुते तद्धनपक्रमि यद्भुजेऽन्तस्तस्मादाह व्रजं गच्छ
गोष्ठानमिति “वर्षतु ते द्यौः”रिति यत्र वाऽअस्यै खनन्तः क्रूरीकुर्वन्-
त्यपन्नन्ति शान्तिरापस्तदाग्निः शान्त्या शमयति तदाग्निः सुन्दधाति
तस्मादाह वर्षतु ते द्यौरिति “वैधान देव सवितः परमस्यां पृथिव्या”-
मिति देवमेवैतत्सावितारमाहान्धे तमसि वधानेति यदाह परमस्यां
पृथिव्यामिति “शतेन प्राशै”रित्यमुचे तदाह “थोऽस्मान् द्वेष्टि यं च
व्ययं द्विष्मस्तमतो मा मौगि”ति यदि नाभिचरेद्यद्युऽअभि चरेदमुमतो
मा मौगिति ब्रूयात् ॥ १६ ॥ अथ द्वितीयं प्रहरति । “अपारं पृथि-
व्यै देवयजनाद्ब्रह्मास”मित्यरुहं वै नामासुररक्षसमास तं देवाऽअ-
स्याऽअपाघ्नत तथोऽएवैनमेतद्वेषोऽस्याऽअपहते “व्रजं गच्छ गोष्ठानं
वर्षतु ते द्यौर्वैधान देव सवितः परमस्यां पृथिव्या०^२शतेन प्राशैर्यो-
ऽस्मान्द्वेष्टि यं च व्ययं द्विष्मस्तमतो मा मौगि”ति ॥ १७ ॥ तमग्नी-
दभिनिदधाति । अररो दिवं मा पतऽइति यत्र वै देवाऽअरुमसुररक्ष-
समपाघ्नत स दिवमपिपतिषत्तमाग्निरभिन्यदधादररो दिवं मा पतऽ-
इति स न दिवमपतत्तथोऽएवैनमेतदध्वर्युरेवास्माह्लोकादन्तरेति दि-
वोऽध्यग्नीत्तस्मादेवं करोति ॥ १८ ॥ अथ तृतीयं प्रहरति । द्रप्सस्ते
द्यां मा ऋक्षित्ययं वाऽअस्यै द्रप्सो यमस्याऽइमथं^३ रसं प्रजाऽउप-
जीवन्त्येष ते दिवं मा पतदित्येवैतदाह व्रजं गच्छ गोष्ठानं वर्षतु
ते द्यौर्वैधान देव सवितः परमस्यां पृथिव्या०^४शतेन प्राशैर्योऽस्मान्द्वेष्टि
यं च व्ययं द्विष्मस्तमतो मा मौगिति ॥ १९ ॥ स वै त्रिर्यजुषा हरति ।
त्रयो वाऽइमे लोकाऽअग्निरेवैनमेतल्लोकैरभिनिदधात्यद्वा वै तद्यदिमे
लोकाऽअद्भो तद्यद्यजुस्तस्मात्त्रिर्यजुषा हरति ॥ २० ॥ तूर्णं चतुर्थम् ।

१. मा. सं. १. २५.

२. मा. सं. १. २५.

३. मा. सं. १. २५.

४. मा. सं. १. २५.

५. मा. सं. १. २५.

६. मा. सं. १. २६.

स यदिमांल्लोकानति चतुर्थमस्ति वा न वा तेनैवैतद्विषन्तं भ्रातृव्य-
 म्बवाधतेऽनद्धा वै तद्यदिमांल्लोकानति चतुर्थमस्ति वा न वानद्धो
 तद्यत्तूष्णीं तस्मात्तूष्णीं चतुर्थम् ॥ २१ ॥ Cf. का. श. २. २. २.
 तै. ब्रा. ३. २. ९. काठ. सं. ३१. ८. मै. सं. ४.१. १०.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे प्रथमकाण्डे
 द्वितीयप्रपाठके द्वितीयं ब्राह्मणम् ॥

१. २. ३.

देवाश्च वाऽअसुराश्च । उभये प्राजापत्याः पस्पृधिरे ततो देवा-
 ऽअनुव्यमिवासुरथ ह्वासुरा मेनिरेऽस्माकमेवेदं खलु भुवनमिति ॥१॥
 ते होचुः । हुन्तेमां पृथिवीं विभजामहै तां विभज्योपजीवामेति
 तामौक्षेऽर्चमभिः पश्चात्प्राञ्चो विभजमानाऽअभीयुः ॥२॥ तद्वै देवाः
 शुशुवुः । विभजन्ते ह वाऽइमामसुराः पृथिवीं प्रेत तदेज्यामो यत्रे-
 मामसुरा विभजन्ते के ततः स्याम यदस्यै न भजेमहीति ते यज्ञ-
 मेव विष्णुं पुरस्कृत्येयुः ॥३॥ ते होचुः । अतु नोऽस्यां पृथिव्यामा
 भजतास्तेव नोऽप्यस्यां भागऽइति ते ह्वासुराऽअसूयन्तऽइवोचुर्याव-
 देवैष विष्णुरभिरोते तावद्धो दद्यऽइति ॥ ४ ॥ वामनो ह विष्णु-
 रास । तदेवा न जिहीडिरे महद्वै नोदुर्ये नो यज्ञसम्मितमदुरिति ॥५॥
 ते प्राञ्चं विष्णुं निपाद्य । छन्दोभिरभितः पर्यगृह्णन् “गायत्रेण त्वा
 छन्दसा परिगृह्णामी”ति दक्षिणतः “खैर्दुमेन त्वा छन्दसा परिगृह्ण-
 मी”ति पश्चात् “ज्जागतेन त्वा छन्दसा परिगृह्णामी”त्युत्तरतः ॥ ६ ॥
 तं छन्दोभिरभितः परिगृह्ण । अग्निं पुरस्तात् समाधाय तेनार्चन्तः
 श्राम्यन्तश्चेरुस्तेनेमाथं सूर्वां पृथिवीथं समविन्दन्त तद्यदेनेनेमाथं
 सूर्वाथं समविन्दन्त तस्माद्वेदिनाम तस्मादाहुर्वावती वेदिस्तावती

१. मवाधत इति. ख. पु.

२. मा. सं. १. २७.

३. मा. सं. १. १७.

४. मा. सं. १. २७.

पृथिवीत्येतया हीमाथं स॒र्व्वाथं स॒म॒विन्दन्तैव॑ ॥ ह वाऽइमाथं स॒-
 र्वाथं स॒प॒त्नानाथं स॒ंवृ॒द्धे निर्भजत्यस्यै स॒प॒त्नान्य॒ऽए॒वमेतद्दे॒व ॥ ७ ॥
 सोऽयं वि॒ष्णुर्गर्गानः । छन्दोभिर॒भितः परिगृहीतोऽग्निः पुर॒स्तान्नाप॒-
 क्रमण॑मास स ततऽए॒वौषधी॑नां मूलान्युपमु॒ल्लोच ॥ ८ ॥ ते ह दे॒वा
 ऽऊचुः । क नु वि॒ष्णुरभु॑त् क नु य॒ज्ञोऽभू॑दिति ते होचुश्छन्दोभि॒-
 रभितः परिगृहीतोऽग्निः पुर॒स्तान्नाप॒क्रमण॑मस्त्यत्रै॒वान्वि॒च्छते॑ति तं
 खनन्त॒ऽइ॒वान्वी॒षुस्तं त्र्यङ्गुले॒ऽन्ववि॒न्दंस्तस्मा॒त्त्र्यङ्गुला॒ वेदिः स्यात्त॒दु
 ह्यापि पा॒ञ्चि॒स्य॒ङ्गुला॒मेव सौ॒स्यस्या॒ध्वर॑स्य वेदिं चक्रे ॥ ९ ॥ त॒दु
 तथा न॒ कुर्यात् । औषधी॑नां वै स मूलान्युपा॒म्लोच॑त्तस्मादौषधीनामेव
 मूलान्यु॒च्छेत्त॒वै ब्रूयाद्य॒न्वेवात्र॑ वि॒ष्णुमन्व॑विन्दंस्तस्माद्दे॒दिना॑म ॥ १० ॥
 तमनुविद्योत्तरेण परिग्रहेण पर्यगृह्णन् । “सु॒क्ष्मां चा॒सि शि॒वा चा॒सी”-
 ति दक्षिणत॒ऽइ॒मामे॒वैतत्पृथि॒वी ॥ सं॒विद्य सु॒क्ष्मा ॥ शि॒वामकु॑र्वत
 “स्यो॒ना चा॒सि सु॒षदा चा॒सी”ति प॒श्चादि॒मामे॒वैतत् पृथि॒वी ॥ सं॒-
 विद्य स्यो॒ना ॥ सु॒षदामकु॑र्वतो “ज॒स्व॒ती चा॒सि प॒यस्व॒ती चे”त्युत्त॒-
 रत॒ऽइ॒मामे॒वैतत्पृथि॒वी ॥ सं॒विद्य र॒सव॒तीमु॒पजी॒वनी॒यामकु॑र्वत ॥ ११ ॥
 स वै त्रिः पु॒र्वं परिग्र॑हं परिगृह्णाति । त्रिरुत्तरं तत्प॒ङ्कत्वः षड्वा॒-
 ऽऽह॒तवः संवत्स॑रस्य संवत्सरो य॒ज्ञः प्र॒जाप॑तिः स या॒वाने॒व य॒ज्ञो
 या॒वत्य॑स्य मात्रा तावन्तमे॒वैतत्परि॑गृह्णाति ॥ १२ ॥ षड्मि॒र्व्याह॒-
 तिभिः पु॒र्वं परिग्र॑हं परिगृह्णाति । षड्मिरुत्तरं तद्द्वादश कु॒त्वो
 द्वादश वै मा॒साः संवत्स॑रस्य संवत्सरो य॒ज्ञः प्र॒जाप॑तिः स या॒वाने॒व
 य॒ज्ञो या॒वत्य॑स्य मात्रा तावन्तमे॒वैतत्परि॑गृह्णाति ॥ १३ ॥ व्याममात्री
 प॒श्चात्स्या॒दित्याहुः । प॒ता॒वान्वै पु॒रुषः पु॒रुष॑सम्मिता हि त्र्यर॒क्षिः
 प्रा॒ची त्रिवृ॒द्धि य॒ज्ञो नात्र॑ मात्रास्ति या॒वती॑मेव स्वयं म॒नसा॑ म॒न्येत
 ता॒वती॑ कुर्यात् ॥ १४ ॥ अ॒मितोऽग्नि॑म॒ ॥ साऽउ॒न्नय॑ति । योषा
 वै वे॒दिर्वृषा॑ग्निः परिगृह्य वै योषा वृषा॒णथं शे॑ते मिथु॒नमे॒वैतत्प्र॒ज-

ननं क्रियते तस्मादमितोऽग्निम॑सा उन्नयति ॥१५॥ सा वै पश्चा-
द्वरीयसी स्यात् । मध्ये स॑ह्वारिता पुनः पुरस्तादुर्व्येवमिव हि
योषां प्रश॑सन्ति पृथुश्रोणिर्विमृष्टान्तराश्रंसा मध्ये सङ्ग्राह्येति जुष्टा-
मेवैनामेतद्देवेभ्यः करोति ॥१६॥ सा वै प्राक्प्रवणा स्यात् । प्राची हि
देवानां दिग्गथोऽउदक्प्रवणोदीची हि मनुष्याणां दिग्दक्षिणतः पुरीषं
प्रत्युदूहत्येषा वै दिक् पितृणां॑ सा यद्वक्षिणाप्रवणा स्यात् क्षिप्रेह
यजमानोऽमुं लोकमियात्तथो ह यजमानो ज्योग्जीवति तस्मादक्षिणतः
पुरीषं प्रत्युदूहति पुरीषवतीं कुर्वीत पशवो वै पुरीषं पशुमतीमेवै-
नामेतत्कुरुते ॥ १७ ॥ तां प्रतिमार्ष्टि । देवा ह वै सङ्ग्रामं॑ सन्नि-
धास्यन्तस्ते होचुर्हन्त यदस्यै पृथिव्याऽअनामृतं देवयजनं तच्चन्द्रमसि
निदधामहै स यदि नऽइतोऽसुरा जयेयुस्तत एवार्चन्तः श्राम्यन्तः
पुनरभिमवेमेति स यदस्यै पृथिव्याऽअनामृतं देवयजनमासीत्तच्चन्द्र-
मसि न्यदधत तदेतच्चन्द्रमसि कृष्णं तस्मादाहुश्चन्द्रमस्यस्यै पृथिव्यै
देवयजनमित्यपि ह वाऽअस्यै तस्मिन्देवयजनऽइष्टं भवति तस्माद्वै प्रति-
मार्ष्टि ॥१८॥ स प्रतिमार्ष्टि । “पुरा क्रूरस्य विसृपो विवरप्शिन्नि”ति
सङ्ग्रामो वै क्रूरं॑ सङ्ग्रामे हि क्रूरं क्रियते हतः पुरुषो हतोऽश्वः शेते
पुरा हेतत्सङ्ग्रामान्यदधत तस्मादाह पुरा क्रूरस्य विसृपो विवरप्शिन्नि
त्यु “दादाय पृथिवीं जीवदानु”मित्युदादाय हि यदस्यै पृथिव्यै जीवमा-
सीत्तच्चन्द्रमसि न्यदधत तस्मादाहो “दादाय पृथिवीं जीवदानु”मिति
“यामैरयश्चन्द्रमसि स्वधाभि”रिति यां चन्द्रमसि *ब्राह्मणा दधुरित्येवैत-
दाह “तां सु धीरासोऽअनुदिश्य यजन्त”ऽइत्येतेनो ह तामनुदिश्य यज-
न्तेऽपि ह वाऽअस्यै तस्मिन्देवयजनऽइष्टं भवति यऽएवमेतद्देव ॥१९॥
अथाह “प्रोक्षणीरासादये”ति । वज्रो वै स्फ्यो ब्राह्मणश्चेमं पुरा यज्ञ-
मभ्यजुगुपतां वज्रो वाऽआपस्तद्वज्रमेवैतदभिगुप्त्याऽआसादयति स
वाऽउपर्युपर्येव प्रोक्षणीषु धार्यमाणास्त्वथ स्फ्यमुद्यच्छत्यथ यन्निहि-

१. मा. सं. १. २८.

२. मा. सं. १. २८.

३. मा. सं. १. २८.

* ‘ब्राह्मणाः’ इति उव्वटाहतः पाठः । ४. मा. सं. १. २८. ५. मा. सं. १. २८.

४ मा० श० ब्रा०

तऽप्येव स्फ्ये प्रोक्षणीरासादयेद्वज्रौ ह समृच्छेयातां तथो ह वज्रौ न
 समृच्छेते तस्मादुपर्युपर्येव प्रोक्षणीषु धार्यमाणास्त्वथ स्फ्यमुद्यच्छति
 ॥ २० ॥ अथैतां व्वाचं वदति । “प्रोक्षणीरासादयेध्मं वह्निरुपसादय
 स्त्रुचः सम्मृद्धिं पत्नींश्च सन्नह्याज्येनोदेद्दी”ति सम्प्रैषऽप्येष स यदि
 कामयेत ब्रूयादेतद्यद्यु कामयेताऽपि नाद्रियेत स्वयमु ह्येवैतद्वेदेदमतः
 कर्म कर्त्तव्यमिति ॥ २१ ॥ अथोदञ्चथं स्फ्यं प्रहरति । अमुष्मै त्वा
 वज्रं प्रहरामीति यद्यमिचरेद्वज्रो वै स्फ्यः स्तृणुते ह्येवैनेन ॥ २२ ॥
 अथ पाणीऽअवनेनिके । यद्व्यस्यै क्रूरमभूत्तद्व्यस्याऽपतद्वहार्णोत्तस्मा-
 त्पाणीऽअवनेनिके ॥ २३ ॥ स ये हाग्रऽईजिरे । ते ह सावमर्शो
 यजन्ते ते प्रापीयाथंस आसुरथ ये नेजिरे ते श्रेयाथंस आसुस्ततो-
 ऽश्रद्धा मनुष्यान्विवेद ये यजन्ते प्रापीयाथंसस्ते भवन्ति यऽउ न यजन्ते
 श्रेयाथंसस्ते भवन्तीति ततऽइतो देवान्हविर्न जगामेतः प्रदानाद्धि दे-
 वाऽउपजीवन्ति ॥ २४ ॥ ते ह देवाऽऊचुः । बृहस्पतिमाङ्गिरसमश्रद्धा वै
 मनुष्यान्विदत्तेभ्यो विभ्रेहि यज्ञमिति स हेत्योवाच बृहस्पतिराङ्गिरसः
 कथा न यजध्वऽइति ते होचुः किं काम्या यजेमहि ये यजन्ते प्रापी-
 याथंसस्ते भवन्ति यऽउ न यजन्ते श्रेयाथंसस्ते भवन्तीति ॥ २५ ॥
 स होवाच । बृहस्पतिराङ्गिरसो यद्वै शुश्रुम देवानां परिषूतं तदेष
 यज्ञो भवति यच्छृतानि हवींषि क्लृप्ता व्येदिस्तेनावमर्शमचारिष्ट
 तस्मात्प्रापीयाथंसोऽभूत तेनानवमर्शं यजध्वं तथा श्रेयाथंसो भवि-
 ष्यथेत्या कियतऽइत्या वह्निषस्तरणादिति वह्निषा ह वै खल्वेषा
 शाम्यति स यदि पुरा वह्निषस्तरणात् किञ्चिदापद्येत वह्निरेव तत्स्त्व-
 णन्नपास्येदथ यदा वह्निस्त्वृणन्त्यपि पदामितिष्ठन्ति स यो ह्येवं वि-
 द्वात्तनवमर्शं यजते श्रेयान् ह्येव भवति तस्मादनवमर्शमेव यजेत ॥ २६ ॥
 Cf. का.श.२.२.३.तै.ब्रा.३.२.८.९. का.सं.३१.८. मै.सं.४.१०.१०.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे
 प्रथमकाण्डे द्वितीयप्रपाठके तृतीयं ब्राह्मणम् ॥
 (इति द्वितीयोऽध्यायः)

१. २. ४.

स वै स्रुचः सम्मार्ष्टि । तद्यत्स्रुचः सम्मार्ष्टि यथा वै देवानां
 चरणं तद्वाऽअनु मनुष्याणां तस्माद्यदा मनुष्याणां परिवेषणमुपकल्पं
 भवति ॥ १ ॥ अथ पात्राणि निर्णेजति । तैर्निर्णिज्य परिवेषिष-
 त्येवं वाऽएष देवानां यज्ञो भवति यच्छ्रुतानि हवींषि कल्पा व्वे-
 दिस्तेषामेतान्येव पात्राणि यत्स्रुचः ॥ २ ॥ स यत्सम्मार्ष्टि । निर्णे-
 नेक्त्येवैनाऽएतन्निर्णिकाभिः प्रचराणीति तद्वै द्वयेनैव देवेभ्यो निर्णे-
 निजत्येकेन मनुष्येभ्योऽद्भिश्च ब्रह्मणा च देवेभ्योऽआपो हि कुशा
 ब्रह्म यजुरेकेनैव मनुष्येभ्योऽद्भिरेवैवम्बेतन्नाना भवति ॥ ३ ॥ अथ
 स्रुमादत्ते । तं प्रतपति “प्रत्युष्टं रक्षः प्रत्युष्टाऽअरातयो निष्टसं
 रक्षो निष्टंताऽअरातयः” इति वा ॥ ४ ॥ देवा ह वै यज्ञं तन्वानाः ।
 तेऽसुररक्षसेभ्योऽआसङ्गाद्विभयाश्चक्रुस्तच्चक्रमुखादेवैतन्नाष्टा रक्षाथं-
 स्यतोऽपहन्ति ॥ ५ ॥

(अर्धप्रपाठकः)

स वाऽइत्यग्रैरन्तरतः सम्मार्ष्टि । “अनिशितोऽसि सपत्नक्षि”-
 दिति यथानुपरतो यजमानस्य सपत्नान् क्षिणुयादेवमेतदाह “वा-
 जिनं त्वा व्वाजेध्यायै सम्मार्ज्मी”ति यज्ञियं त्वा यज्ञाय सम्मार्ज्मी-
 त्येवैतदाहैतेनैव सर्वाः स्रुचः सम्मार्ष्टि व्वाजिनीं त्वेति स्रुचं तूष्णीं
 प्राशिन्नहरणम् ॥ ६ ॥ स वाऽइत्यग्रैरन्तरतः सम्मार्ष्टि । मूलैर्वा-
 ह्यतऽइतीव वाऽअयं प्राणऽइतीवोदानः प्राणोदानावेवैतदधाति त-
 स्माद्वितीवेमानि लोमानीतीवेमानि ॥ ७ ॥ स वै सम्मृज्य सम्मृज्य
 प्रतप्य प्रतप्य प्रयच्छति । यथावमर्शं निर्णिज्यानवमर्शमुत्तमं परि-
 क्षालयेदेवं तत्तस्मात्प्रतप्य प्रतप्य प्रयच्छति ॥ ८ ॥ स वै स्रुवमेवाग्रे

१. वरणमिति. ख. पु.

२. हि इति ग. पु.

३. मा. सं. १. २९.

४. मा. सं. १. २९.

५. मा. सं. १. २९.

६. सम्मृज्य. इति. ग.

सुमार्ष्टि । अथेतराः सुचो योषा वै सुगवृषा सुवस्तस्माद्यद्यपि
 वह्न्यऽइव स्त्रियः सार्धं युन्ति यऽप्येव तास्वपि कुमारकऽइव पुमान्
 भवति सऽप्येव तत्र प्रथमऽपत्यनुच्यऽइतरास्तस्मात्सुवमेवाग्रे सुमा-
 र्ष्ट्यथेतराः सुचः ॥ ९ ॥ स वै तथैव समृज्यात् । यथाग्निं नाभि-
 व्युक्षेद्यथा यस्माऽअशनमाहरिष्यन्त्स्यात् पात्रनिर्णेजनेनाभिव्युक्षेदेवं
 तत्तस्मादु तथैव समृज्याद्यथाग्निं नाभिव्युक्षेत् प्राड्वैवोत्क्रम्य ॥ १० ॥
 तद्धैके । सुक्समार्जनान्यग्नावभ्यादधति वेदस्याह्वाभूवन्त्सुचऽ
 पभिः सममार्जिषुरिदं वै किञ्चिद्यज्ञस्य नेदिदं वहिर्द्धा यज्ञाद्भवदिति
 तदु तथा न कुर्याद्यथा यस्माऽअशनमाहरेत् पात्रनिर्णेजनं पायये-
 देवं तत्तस्मादु परास्येदेवैतानि ॥ ११ ॥ अथ पुत्नीं सन्नहति ।
 जघनार्धो वाऽप्य यज्ञस्य यत्पत्नी प्राङ् मे यज्ञस्तायमानो यादिति
 युनक्त्येवैनामेतद्युक्ता मे यज्ञमन्वासाताऽइति ॥ १२ ॥ योक्त्रेण स-
 न्नहति । योक्त्रेण हि योग्यं युञ्जन्त्यस्ति वै पुत्याऽअमेध्यं यदवा-
 चीनं नाभेरथैतद्वाज्यमवेक्षिष्यमाणा भवति तदेवास्याऽप्येतद्योक्त्रेणा-
 न्तर्हधात्यथ मेध्येनैवोत्तरार्धेनाज्यमवेक्षते तस्मात्पत्नीं सन्नहति
 ॥ १३ ॥ स वाऽअभिवासः सन्नहति । ओषधयो वै व्वासो व्वरु-
 ण्या रज्जुस्तदोषधीरेवैतदन्तर्हधाति तथो हैनामेषा व्वरुण्या रज्जुर्न
 हिनस्ति तस्मादभिवासः सन्नहति ॥ १४ ॥ स सन्नहति । “अदित्यै
 रास्नासी”तीयं वै पृथिव्यादितिः सेयं देवानां पुत्येषा वाऽप्यतस्य
 पुत्नी भवति तदस्याऽप्यतद्रास्नामेव करोति न रज्जुं हिरो वै रा-
 स्ना तामेवास्याऽप्यतत्करोति ॥ १५ ॥ स वै न ग्रन्थिं कुर्यात् ।
 व्वरुण्यो वै ग्रन्थिर्व्वरुणो ह पुत्नीं गृह्णीयाद्यद्ग्रन्थिं कुर्यात्तस्मान्न
 ग्रन्थिं करोति ॥ १६ ॥ ऊर्ध्वमेवादूहति । “व्विष्णोर्व्वेव्योऽसी”ति सा वै
 न पश्चात्प्राची देवानां यज्ञमन्वासीतेयं वै पृथिव्यादितिः सेयं देवानां
 पुत्नी सा पश्चात्प्राची देवानां यज्ञमन्वास्ते तद्धेमामभ्यारोहेत् सा

पत्नी क्षिप्रेऽमुं लोकमियात्तथो ह पत्नी ज्योग्जीवति तदस्या ऽप्वैत-
 त्रिहनुते तथो हैनामियं न हिनस्ति तस्मादु दक्षिणतऽइवैवान्वा-
 सीत ॥ १७ ॥ अथाज्यमवेक्षते । योषा वै पत्नी रेतऽआज्यं मिथुनमे-
 वैतत्प्रजननं क्रियते तस्मादाज्यमवेक्षते ॥ १८ ॥ सवेक्षते । “अद-
 व्धेन त्वा चक्षुषावपश्यामी”त्यनार्त्तेन त्वा चक्षुषावपश्यामीत्येवैतदा-
 हा “ग्रेर्जिह्वासी”ति यदा वाऽपतदग्नौ जुह्वत्यथाग्रेर्जिह्वाऽइवोत्तिष्ठन्ति
 तस्मादाहाग्रेर्जिह्वासीति “सुहृद्वैभ्यः”ऽइति साधु देवेभ्यऽइत्येवैतदाह
 “धाम्ने धाम्ने मे भव यजुषे यजुषः”ऽइति सर्वस्मै मे यज्ञायैधीत्येवै-
 तदाह ॥ १९ ॥ अथाज्यमादाय प्राङ्मुद्राद्रवति । तदाहवनीयेऽधिश्च-
 यति यस्याहवनीये हवींषि श्रपयन्ति सर्वो मे यज्ञऽआहवनीये
 शृतोऽसदित्यथ यदमुत्राग्रेऽधिश्चयति पत्नीं ह्यवकाशयिष्यन् भवति न
 हि तदवकल्पते यत्सामि प्रत्यग्घरेत्पत्नीमवकाशयिष्यामीत्यथ यत्पत्नीं
 नावकाशयेदन्तरियाद्ध यज्ञात् पत्नीं तथो ह यज्ञात्पत्नीं नान्तरोति
 तस्मादु सार्धमेव विलाप्य प्रागुदाहरत्यवकाशय पत्नीं यस्यो पत्नी
 न भवत्यग्रऽपव तस्याहवनीयेऽधिश्चयति तत्ततऽआदत्ते तदन्तर्व्वे-
 द्यासादयति ॥ २० ॥ तदाहुः । नान्तर्व्वेद्यासादयेदतो वै देवानां
 पत्नीः संयाजयन्त्यवसमाऽअह देवानां पत्नीः करोति परः पुं सो
 हास्य पत्नी भवतीति तदु होवाच याज्ञवल्क्यो यथादिष्टं पूत्याऽ-
 अस्तु कस्तदाद्रियेत यत्परः पुंसा वा पत्नी स्याद्यथा वा यज्ञो
 व्वेदिर्यज्ञऽआज्यं यज्ञाद्यज्ञं निर्मिमाऽइति तस्मादन्तर्व्वेदेवासादयेत्
 ॥ २१ ॥ प्रोक्षणीषु पवित्रे भवतः । ते ततऽआदत्ते ताभ्यामाज्यमुत्पु-
 नात्येको वाऽउत्पवनस्य बन्धुर्मध्यमेवैतत्करोति ॥ २२ ॥ सऽउत्पु-
 नाति । “संबितुस्त्वा प्रसवऽउत्पुनाम्यच्छिद्रेण पवित्रेण सूर्यस्य रश्मि-

१. योषा इति, ग. पु.

२. मा. सं. १. ३०.

३. मा. सं. १. ३०.

४. मा. सं. १. ३०

५. मा. सं. १. ३०.

६. प्राङ्मुद्राहरतीति, ग. पु.

७. पत्नीमिति, ख. पु.

८. तदाहुः इति, ग. पु.

९. मा सं १. ३१.

मि'रिति सोऽसावेव बन्धुः ॥ २३ ॥ (शतम् २००) अथाज्यलि-
 स्ताभ्यां पवित्राभ्याम् । प्रोक्षणीरुत्पुनाति "संवितुर्व्वः प्रसवऽउत्पुना-
 म्यच्छिद्रेण पवित्रेण सूर्यस्य रश्मिभि'रिति सोऽसावेव बन्धुः ॥ २४ ॥
 तद्यदाज्यलिस्ताभ्यां पवित्राभ्याम् । प्रोक्षणीरुत्पुनाति तदप्सु पयो
 दधाति तदिदमप्सु पयो हितमिदं धृष्टिं यदा वर्षत्यथौषधयो जायन्त
 ऽओषधीर्जग्ध्वापः पीत्वा ततऽपष रसः सम्भवति तस्माद् रसस्यो
 चैव सर्व्वत्वाय ॥ २५ ॥ अथाज्यमवेक्षते । तद्धैके यजमानमवख्या-
 पयन्ति तद् दु होवाच याज्ञवल्क्यः कथं नु न स्वयमध्वर्यवो भवन्ति
 कथं स्वयं नान्वाहुर्न भुयस्यऽइवाशिषः क्रियन्ते कथं न्वेषामत्रैव
 श्रद्धा भवतीति यां वै कां च यज्ञऽऋत्विजऽआशिषमाशासते यज-
 मानस्यैव सा तस्मादध्वर्युरेवावेक्षेत ॥ २६ ॥ सोऽवेक्षते । सत्यं वै
 चक्षुः सत्यं हि वै चक्षुस्तस्माद्यदिदानीं द्वौ विवदमानावेयाताम-
 ह्मदर्शमहमश्रौषमिति यऽएव ब्रूयादहमदर्शमिति तस्माऽएव श्रद्-
 ध्याम तत्सत्येनैवैतत्समर्द्धयति ॥ २७ ॥ सोऽवेक्षते । "तेजोसि शुक्र-
 मस्यमृतमसी'ति सऽपष सत्यऽएव मन्त्रस्तेजो हेतच्छुक्रं हेतद-
 मृतं हेतत्तत्सत्येनैवैतत्समर्द्धयति ॥ २८ ॥ Cf. का. श. २. २. ४.
 तै. ब्रा. ३. ३. १-४. का. सं. ३१. ९. मै. सं. ४. १. ११.

• इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे
 प्रथमकाण्डे द्वितीयप्रपाठके चतुर्थे ब्राह्मणम् ॥

१. अत्र कण्डिकानामादितः द्वितीयशतसंख्या पूर्णा भवति.

२. मा. सं. १. ३१.

३. सर्वत्वायेति, ग. पु.

४. ३०० तै. ब्रा. ३. ३. ५. १. and आप. श्रौ. १. ६. ६.

५. मा. सं. १. ३१.

६. स. इति, ग. पु.

१. २. ५.

पुरुषो वै यज्ञः । पुरुषस्तेन यज्ञो यदेनं पुरुषस्तनुतऽप्यवै
 तायमानो यावानेव पुरुषस्तावान् विधीयते तस्मात्पुरुषो यज्ञः ॥१॥
 तस्येयमेव जुहुः । इयमुपभृदात्मैव ध्रुवा तद्वाऽआत्मनऽप्येवमानि
 सर्वाण्यङ्गानि प्रभवन्ति तस्माद् ध्रुवायाऽप्यवै सर्वो यज्ञः प्रभवति ॥२॥
 प्राणऽप्यवै स्रुवः । सोऽयं प्राणः सर्वाण्यङ्गान्यनुसञ्चरति तस्माद्
 स्रुवः सर्वाऽअनु स्रुचः सञ्चरति ॥ ३ ॥ तस्यासावेव द्यौः-
 जुह्वः । अथेदमन्तरिक्षमुपभृदियमेव ध्रुवा तद्वाऽअस्याऽप्येवमे सर्वे
 लोकाः प्रभवन्ति तस्माद् ध्रुवायाऽप्यवै सर्वो यज्ञः प्रभवति ॥ ४ ॥
 अयमेव स्रुवो योऽयं पवते । सोऽयमिमान्सर्वलोकाननुपवते त-
 स्माद् स्रुवः सर्वाऽअनु स्रुचः सञ्चरति ॥ ५ ॥ सऽप्यवै यज्ञस्ताय-
 मानः । देवेभ्यस्तायत ऋतुभ्यश्छन्दोभ्यो यद्विस्तुहेवानां यत्सोमो
 राजा यत्पुरोडाशस्तत्तदादिश्य गृह्णात्यमुष्मै त्वा जुष्टं गृह्णामीत्येवमु
 हि तेषाम् ॥६॥ अथ यान्याज्यानि गृह्णन्ते । ऋतुभ्यश्चैव तानि छन्दो-
 भ्यश्च गृह्णन्ते तत्तदनादिश्याज्यस्यैव रूपेण गृह्णाति स वै चतुर्जुहवां
 गृह्णात्यष्टौ कृत्वऽउपभृति ॥ ७ ॥ स यच्चतुर्जुहवां गृह्णाति । ऋतुभ्य-
 स्तद् गृह्णाति प्रयाजेभ्यो हि तद्गृह्णात्यृतुवो हि प्रयाजास्तत्तदनादि-
 श्याज्यस्यैव रूपेण गृह्णात्यजामितायै जामि ह कुर्याद्यद्वसन्ताय त्वा
 ग्रीष्माय त्वेति गृह्णीयात्तस्मादनादिश्याज्यस्यैव रूपेण गृह्णाति ॥८॥
 अथ यदष्टौकृत्वऽउपभृति गृह्णाति । छन्दोभ्यस्तद्गृह्णात्यनुयाजेभ्यो
 हि तद् गृह्णाति छन्दाथसि ह्यनुयाजास्तत्तदनादिश्याज्यस्यैव रूपेण
 गृह्णात्यजामितायै जामि ह कुर्याद्यद्वायत्र्यै त्वा त्रिष्टुमे त्वेति गृह्णी-
 यात्तस्मादनादिश्याज्यस्यैव रूपेण गृह्णाति ॥ ९ ॥ अथ यच्चतुर्ध्रुवायां
 गृह्णाति । सर्वस्मै तद्यज्ञाय गृह्णाति तत्तदनादिश्याज्यस्यैव रूपेण

गृह्णाति कस्माऽऽद्यादिशेद्यतः सर्वाभ्यऽप्येव देवताभ्योऽवद्यति तस्मा
 दनादिश्याज्यस्यैव रूपेण गृह्णाति ॥ १० ॥ यजमानऽप्येव जुह्वमनु । योऽ-
 स्माऽअरातीयति सऽउपभृतमन्वत्तैव जुह्वमन्वाद्यऽउपभृतमन्वत्तैव जुह्व-
 राद्यऽउपभृतस्य वै चतुर्जुह्वां गृह्णात्यष्टौ कृत्वऽउपभृति ॥ ११ ॥ स यच्चतुर्जुह्वां
 गृह्णाति । अक्षारमेवैतत्परिमिततरं कनीयांशं करोत्यथ यदष्टौ कृ-
 त्वऽउपभृति गृह्णात्याद्यमेवैतत्परिमिततरं भूयांशं करोति तद्धि
 समृद्धं यत्रात्ता कनीयानाद्यो भूयान् ॥ १२ ॥ स वै चतुर्जुह्वां गृह्णन् ।
 भूयऽआज्यं गृह्णात्यष्टौ कृत्वऽउपभृति गृह्णन् कनीयऽआज्यं गृह्णाति
 ॥ १३ ॥ स यच्चतुर्जुह्वां गृह्णन् । भूयऽआज्यं गृह्णात्यक्षारमेवैतत्प-
 रिमिततरं कनीयांशं कुर्वन्स्त्वस्मिन्वीर्यं बलं दधात्यथ यदष्टौ कृ-
 त्वऽउपभृति गृह्णन् कनीयऽआज्यं गृह्णात्याद्यमेवैतत्परिमिततरं
 भूयांशं कुर्वन्स्त्वमवीर्यमवलीयांशं करोति तस्मादुत राजापारां
 विशं प्रावसायाप्येकवेश्मनैव जिनाति त्वद्यथा त्वत्कामयते तथा
 सचतऽपतेनो ह तद्वीर्येण यज्जुह्वां भूयऽआज्यं गृह्णाति स यज्जुह्वां
 गृह्णाति जुह्वैव तज्जुहोति यदुपभृति गृह्णाति जुह्वैव तज्जुहोति ॥ १४ ॥
 तदाहुः । कस्माऽऽ तर्ह्युपभृति गृह्णीयाद्यदुपभृता न जुहोतीति
 स यद्धोपभृता जुहुयात्पृथग्यैवेमाः प्रजाः स्युर्नैवात्ता स्या-
 न्नाद्यः स्यादथ यत्तज्जुह्वैव समानीय जुहोति तस्मादिमा विशः
 क्षत्रियाप बलिंहरन्त्यथ यदुपभृति गृह्णाति तस्मादु क्षत्रियस्यैव
 व्वशे सति वैश्यं पशवऽउपतिष्ठन्तेऽथ यत्तज्जुह्वैव समानीय जुहो-
 ति तस्माद्यदोत् क्षत्रियः कामयतेऽथाह वैश्यंमपि यत्ते परो निहितं
 तदाहरेति तं जिनाति त्वद्यथा त्वत्कामयते तथा सचतऽपतेनो ह
 तद्वीर्येण ॥ १५ ॥ तानि वाऽपतानि । छन्दोभ्यऽआज्यानि गृह्णन्ते
 स यच्चतुर्जुह्वां गृह्णाति गायत्र्यै तद् गृह्णात्यथ यदष्टौ कृत्वऽउप-
 भृति गृह्णाति त्रिष्टुब्जगतीभ्यां तद् गृह्णात्यथ यच्चतुर्ध्रुवायां गृह्णात्य-

१. २. ५. १६-६. ३.] प्रथमकाण्डे पूर्णमासयागः ।

३३

तुष्टुमे तद्गृह्णाति व्वाग्वाऽनुष्टुप्वाचो वाऽइदं^१ सर्व्वं प्रभवति त-
स्माद् ध्रुवायाऽपव सर्व्वो यज्ञः प्रभवतीयं वाऽ अनुष्टुप्स्यै वाऽ इदं^२
सर्व्वं प्रभवति तस्माद् ध्रुवायाऽपव सर्व्वो यज्ञः प्रभवति ॥ १६ ॥
स गृह्णाति । “धामं नामासि प्रियं देवाना”मित्येतद्वै देवानां प्रिय-
तमं धाम यद्वाज्यं तस्मादाह धाम नामासि प्रियं देवानामित्यु-^३“ना-
धृष्टं देवयजनमसी”ति वज्रो ह्याज्यं तस्मादाहानाधृष्टं देवयजनम-
सीति ॥ १७ ॥ सऽप्येतेन यजुषा । सकृज्जुह्वां गृह्णाति त्रिस्तूष्णी-
मेतेनैव यजुषा सकृदुपभृति गृह्णाति सप्तकृत्वस्तूष्णीमेतेनैव यजुषा
सकृद्भ्रुवायां गृह्णाति त्रिस्तूष्णीं *तदाहुस्त्रिस्त्रिरेव यजुषा गृह्णीयात्त्रि-
वृद्धिं यज्ञऽइति तद् नु सकृत्सकृदेवात्रो ह्येव त्रिगृहीतं^४ सम्पद्यते
॥ १८ ॥ Cf. का. श. २. ३. १., तै. ब्रा. ३. ३. ५.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे
प्रथमकाण्डे द्वितीयप्रपाठके पञ्चमं ब्राह्मणम् ॥

१. २. ६.

प्रोक्षणीरध्वर्युरादत्ते । सऽइध्ममेवाग्रे प्रोक्षति^१ “कृष्णोऽस्याखरे-
ष्ठोऽग्नये त्वा जुष्टं प्रोक्षामी”ति तन्मेध्यमेवैतदग्नये करोति ॥ १ ॥
अथ वेदिं प्रोक्षति । “वेदिरसि बर्हिषे त्वा जुष्टां प्रोक्षामी”ति तन्मे-
ध्यामेवैतद्वर्हिषे करोति ॥ २ ॥ अथास्मै बर्हिः प्रियच्छति । तत्पुस्ताद्
ग्रन्थ्यासादयति तत्प्रोक्षति “बर्हिरसि सुग्भ्यस्त्वा जुष्टं प्रोक्षामी”ति
तन्मेध्यमेवैतत्सुग्भ्यः करोति ॥ ३ ॥ अथ याः प्रोक्षण्यः परिशिष्य-
न्ते । तामिरोषधीनां मुलान्युपनिनयत्यु-^२“दित्यै व्युन्दनमसी”तीयं वै

१. मा. सं. १. ३१. २. मा. सं. १. ३१. * See. तै. ब्रा. ३. ३. ४. ४.

३. मा. सं. २. १. ४. मा. सं. २. १. ५. प्रोक्षामोति क.

६. प्रयच्छन्तीति. ख. ७. मा. सं. २. १. ८. मा. सं. २. २.

५ मा० श० ब्रा०

पृथिव्यादितिस्तदस्याऽपवैतदोषधीनां मूलान्युपोनसि ताऽइमाऽआ-
 र्द्रमूलाऽओषधयस्तस्माद्यद्यपि शुष्काण्यग्राणि भवन्त्यार्द्राण्येव मूलानि
 भवन्ति ॥ ४ ॥ अथ विस्त्रु^५स्य ग्रन्थिम् । पुरस्तात्प्रस्तरं गृह्णाति
 “विष्णोस्त्नुपोऽसी”ति यज्ञो वै विष्णुस्तस्येयमेव शिखा स्तुपऽ-
 पतामेवासिचेतद्दधाति पुरस्ताद् गृह्णाति पुरस्ताद्व्यय^५ स्तुपस्तस्मा-
 त्पुरस्ताद् गृह्णाति ॥ ५ ॥ अथ संनहनं विस्त्रु^५ सयति । प्रक्षलत्त^५
 हैवास्य स्त्री विजायतऽइति तस्मात्सन्नहनं विस्त्रु^५सयति तद्दक्षि-
 णायाम् श्रोणौ निदधाति नीविहैवास्येषा दक्षिणतऽइव हीयं नीवि-
 स्तस्माद्दक्षिणायाम् श्रोणौ निदधाति तत्पुनरभिच्छादयत्यभिच्छादेव
 हीयं नीविस्तस्मात्पुनरभिच्छादयति ॥ ६ ॥ अथ वह्निस्तृणाति । अयं वै
 स्तुपः प्रस्तरोऽथ यान्यवाश्च लोमानि तान्येवास्य यदितरं वह्निस्तान्ये-
 वासिचेतद्दधाति तस्माद्वह्निस्तृणाति ॥ ७ ॥ योषा वै वेदिः । तामे-
 तदेवाश्च पर्यासते ये चेमे ब्राह्मणाः शुश्रुवा^५सोऽनूचानास्तेष्वेवैनामे-
 तत्पर्यासीनेष्वनग्नां करोत्यनग्नतायाऽपव तस्माद्वह्निस्तृणाति ॥ ८ ॥
 यावती वै वेदिः । तावती पृथिव्योषधयो वह्निस्तदस्यामेवैतत्पृथि-
 व्यामोषधीर्दधाति ताऽइमाऽअस्यां पृथिव्यामोषधयः प्रतिष्ठितास्त-
 स्माद्वह्निस्तृणाति ॥ ९ ॥ तद्वै बहुल^५ स्तृणीयादित्याहुः । यत्र वा-
 ऽअस्यै बहुलतमा ओषधयस्तदस्याऽउपजीवनीयतमं तस्माद्वहुल^५-
 स्तृणीयादिति तद्वै तदाहर्तयैवाग्निं त्रिवृत्स्तृणाति त्रिवृद्धिं यज्ञोऽ-
 थोऽअपि प्रवर्ह^५त्स्तृणीयात् “स्तृणन्ति वह्निंरानुषग्नि”ति हृषिणाभ्य-
 नूक्तमधरमूल^५ स्तृणात्यधरमूलाऽइव हीमाऽअस्यां पृथिव्यामोषध-
 यः प्रतिष्ठितास्तस्मादधरमूल^५ स्तृणाति ॥ १० ॥ स स्तृणाति ।
 “ऊर्णम्रदसं त्वा स्तृणामि स्वासस्थां देवेभ्यः” इति सार्ध्वीं देवेभ्यऽइ-
 त्येवैतदाह यदाहोर्णम्रदसं त्वेति स्वासस्थां देवेभ्यऽइति स्वासदां
 देवेभ्यऽइत्येवैतदाह ॥ ११ ॥ अथाग्निं कल्पयति । शिरो वै

यज्ञस्याहवनीयः पूर्वार्धो वै शिरः पूर्वार्धमेवैतद्यज्ञस्य कल्प-
यत्युपर्युपरि प्रस्तरं धारयन् कल्पयत्ययं वै स्तुपः प्रस्तरऽपतमे-
वास्मिन्नेतत्प्रति दधाति तस्मादुपर्युपरि प्रस्तरं धारयन् कल्पयति ।
॥ १२ ॥ अथ परिधीन् परिदधाति । तद्यत्परिधीन्परिदधाति यत्र
वै देवाऽअग्नेऽग्निर्होत्राय प्रावृणत तद्धोवाच न वाऽअहमिदमुत्सहे
यद्धो होता स्यां यद्धो हव्यं व्वहेयं त्रीन्पूर्वाभ्यावृद्धं ते प्राधन्विषु-
स्ताद्यु मेऽवकल्पयताऽथ वाऽअहमेतदुत्साक्ष्ये यद्धो होता स्यां यद्धो
हव्यं व्वहेयमिति तथेति तानस्माऽपतानुवाकल्पयंस्तुऽपते परिधयः ।
॥ १३ ॥ स होवाच । व्वज्रो वै तान्वषट्कारः प्रावृणग्वज्राद्धै वषट्-
काराद्विभेमि यन्मा व्वज्रो व्वषट्कारो न प्रवृज्यादेतैरेव मा परि-
धत्त तथा मा व्वज्रो व्वषट्कारो न प्रवर्क्ष्यतीति तथेति तुमेतैः पर्य-
दधुस्तं न व्वज्रो व्वषट्कारः प्रावृणक् तद्धमैवैतदग्नये नह्यति यदेतैः
परिदधाति ॥ १४ ॥ तऽ उ हैतऽ ऊचुः । इदमु चेदस्मान्यज्ञे युङ्-
क्थास्त्वेवास्माकमपि यज्ञे भागऽइति ॥ १५ ॥ तथेति देवाऽअनु-
वन् । यद्वहिष्परिधिं स्कन्स्यति तद्युष्मासु हुतमथ यद्वाऽउपर्युपरि
होष्यन्ति तद्धोऽविष्यत्यथ यदग्नौ होष्यन्ति तद्धोऽविष्यतीति स यदग्नौ
जुह्वति तदेनानवत्यथ यदेनानुपर्युपरि जुह्वति तदेनानवत्यथ यद्वहिष्प-
रिधिं स्कन्दति तदेतेषु हुतं तस्मादु ह नागऽ इव स्कन्नर् स्यादिमां वै ते
पृथिवीं प्राविशन्त्यद्वाऽइदं किञ्च स्कन्दत्यस्यामेव तत्सर्वं प्रतितिष्ठति
॥ १६ ॥ स स्कन्नमभिमृशति । “भुवैपतये स्वाहा भुवनपनये स्वाहा
भूतानां पतये स्वाहे”त्येतानि वै तेषामग्नीनां नामानि यद्भुवपतिर्भुवन-
पतिर्भूतानां प्रतिस्तद्यथा व्वषट्कृतथं हुतमेवमस्यैतेष्वग्निषु भवति
॥ १७ ॥ तद्धैके । इध्मस्यैवैतान् परिधीन् परिदधति तदु तथा न
कुर्याद्वनवक्लृप्ता ह तस्यैते भवन्ति यानिध्मस्य परिदधात्यभ्याधानाय
ह्येवेध्मः क्रियते तस्यो हैवैतेऽवक्लृप्ता भवन्ति यस्यैतानन्यानाहरन्ति

परिधय ऽइति तस्मादन्यानेवाहरेयुः ॥ १८ ॥ ते वै पालाशाः स्युः ।
 ब्रह्म वै पलाशो ब्रह्माग्निरग्नयो हि तस्मात्पालाशाः स्युः ॥ १९ ॥ य-
 दि पालाशान्न विन्देत् । अथोऽअपि व्वैकङ्कतास्स्युर्यदि व्वैकङ्कतान्न
 विन्देदथोऽअपि काष्मर्यमयाः स्युर्यदि काष्मर्यमयान्न विन्देदथो ऽअपि
 वैल्वाः स्युरथो खादिरा ऽअथोऽऔदुम्बराऽपते हि वृक्षा यज्ञियास्त-
 स्मादेतेषां व्वृक्षाणां भवन्ति ॥ २० ॥ Cf. का. श. २. ३. २.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशास्त्रीये शतपथब्राह्मणे
 प्रथमकाण्डे द्वितीयप्रपाठके षष्ठं ब्राह्मणम् ॥

द्वितीयः प्रपाठकस्समाप्तः ॥

(कण्डिकाः) *१२२ ॥

अथ तृतीयः प्रपाठकः ॥

१. ३. १.

ते वाऽआर्द्राः स्युः । एतद्ध्येषां जीवमेतेन सतेजसऽपतेन व्वी-
 र्यवन्तस्तस्मादार्द्राः स्युः ॥ १ ॥ स मध्यममेवाग्रे परिधिं परिद-
 धाति । “गन्धर्व्वस्त्वा विव्श्ववसुः परिदधातु विव्श्वस्यारिष्ट्यै यजमा-
 नस्य परिधिरस्यग्निरिड्ऽईडित” ऽइति ॥ २ ॥ अथ दक्षिणं परिद-
 धाति । “इन्द्रस्य बाहुरसि दक्षिणो विव्श्वस्यारिष्ट्यै यजमानस्य
 परिधिरस्यग्निरिड्ऽईडित” इति ॥ ३ ॥ अथोत्तरं परिदधाति ।
 “मित्राव्वरुणौ त्वोत्तरतः परिधत्तां ध्रुवेण धर्मणा विव्श्वस्यारिष्ट्यै
 यजमानस्य परिधिरस्यग्निरिड्ऽईडित” ऽइत्यग्नयो हि तस्मादाहा-

१. काष्मर्यमया इति. ग. पु. * द्वितीयप्रपाठकस्थकण्डिकानां संख्येयम् ।

२. जीवमेतेनेति. क.

३. सतेजस इति क.

४. मा. सं. २. ३.

५. मा. सं. २. ३.

६. इति ख.

७. मा. सं. २. ३.

ग्निरिडुऽईडितऽइति ॥ ४ ॥ अथ समिधमभ्यादधाति । स मध्य-
 भ्रमेवाग्रे परिधिमुपस्पृशति तेनैतानग्रे समिन्ध्रेऽथान्नावभ्यादधाति
 तेनोऽर्गिन् प्रत्यक्षः^१ समिन्ध्रे ॥ ५ ॥ सोऽभ्यादधाति । “व्वीति-
 होत्रं त्वा कवे द्युमन्तः^२ समिधीमहि । अग्रे बृहन्तमध्वरः^३” इत्येत-
 या गायत्र्या गायत्रीमेवैतत्समिन्ध्रे सा गायत्री समिद्धान्यानि छन्दा-
 र्थसि समिन्ध्रे छन्दा^४र्थसि समिद्धानि देवेभ्यो यज्ञं वहन्ति ॥ ६ ॥
 अथ यां द्वितीया^५ समिधमभ्यादधाति । व्वसन्तमेव तया समिन्ध्रे
 स व्वसन्तः समिद्धोऽन्यान्तून्समिन्धऽऋतवः समिद्धाः प्रजाश्च
 प्रजनयन्त्योपधीश्च पचन्ति सोभ्यादधाति “समिदसी”^६ति समिद्धि-
 व्वसन्तः ॥ ७ ॥ अथाभ्याधाय जपति । “सूर्यस्त्वा पुरस्तात्पातु क-
 स्याश्चिदमिशस्त्या”^७ इति गुप्त्यै वाऽअभितः परिधयो भवन्त्यथैत-
 त्सूर्यमेव पुरस्ताद्गोप्तारं करोति नेत्पुरस्तान्नाष्ट्रा रक्षा^८र्थस्यभ्यवच-
 रानिति सूर्यो हि नाष्ट्राणां^९ रक्षसामपहन्ता ॥ ८ ॥ अथ यामेवा-
 मुं तृतीया^{१०} समिधमभ्यादधाति । अनुयाजेषु ब्राह्मणमेव तया स-
 मिन्ध्रे स ब्राह्मणः समिद्धो देवेभ्यो यज्ञं वहति ॥ ९ ॥ अथ स्ती-
 र्णां व्वेदिमुपावर्त्तते । स द्वे तृणेऽ आदाय तिरश्ची निदधाति “सवि-
 तुर्वाहु स्थ”^{११} इत्ययं वै स्तुपः प्रस्तरोऽथास्यैते भ्रुवावेव तिरश्ची निद-
 धाति तस्मादिमे तिरश्च्यौ भ्रुवौ क्षत्रं वै प्रस्तरो व्विशऽइतरं वर्हिः
 क्षत्रस्य चैव व्विशश्च व्विधृत्यै तस्मात्तिरश्ची निदधाति तस्माद्वेव
 व्विधृती नाम ॥ १० ॥ तत्प्रस्तरं^{१२} स्तृणाति । “ऊर्णम्रदसं त्वा
 स्तृणामि स्वासस्थं देवेभ्यः”^{१३} इति साधुं देवेभ्यऽइत्येवैतदाह यदा-
 ह्मोर्णम्रदसं त्वेति स्वासस्थं देवेभ्यऽइति स्वासदं देवेभ्यऽइत्येवैतदाह
 ॥ ११ ॥ तमभिनिदधाति । “आ त्वा व्वसवो रुद्राऽआदित्याः स-

१. दधाति इति क.

२. मा. सं. २. ४.

३. मा. सं. २. ५.

४. See. तै. सं. २. ६. १. ५. मा. सं. २. ५.

६. मा. सं. २. ५.

७. मा. सं. २. ५.

८. देवेभ्यः इति क.

९. मा. सं. २. ५.

दन्तिव'त्येते वै त्रया देवा यद्वसवो रुद्रा ऽआदित्याऽपते त्वा सीद-
 न्तिवत्येवैतदाहाभिनिहितऽपव सव्येन पाणिना भवति ॥ १२ ॥ अथ
 दक्षिणेन जुहं प्रतिगृह्णाति । नेदिह पुरा नाष्टा रक्षाभ्यांस्याव्विशा-
 निति ब्राह्मणो हि रक्षसामपहन्ता तस्मादभिनिहितऽपव सव्येन
 पाणिना भवति ॥ १३ ॥ अथ जुहं प्रतिगृह्णाति । "घृताच्यसि
 जुहूर्नाम्ने"ति घृताची हि जुहूर्हि नाम्ना "सेदं प्रियेण धाम्ना प्रियं
 सदऽआसीदे"ति "घृताच्यस्युपभृन्नाम्ने"त्युपभृतं घृताची ह्युपभृदि
 नाम्ना "सेदं प्रियेण धाम्ना प्रियं सदऽआसीदे"ति "घृताच्यसि
 भ्रुवा नाम्ने"ति भ्रुवां घृताची हि भ्रुवा हि नाम्ना "सेदं प्रियेण धाम्ना
 प्रियं सदऽआसीदे"ति "प्रियेण धाम्ना प्रियं सदऽआसीदे"ति यद-
 न्यद्धविः ॥ १४ ॥ स वाऽउपरि जुहुंसादयति । अथऽइतराः सुचः क्षत्रं वै
 जुह्विंशऽइतराः सुचः क्षत्रमेवैतद्विशऽउत्तरं करोति तस्मादुपर्यासीनं
 क्षत्रियमधस्तादिमाः प्रजाऽउपासते तस्मादुपरि जुहुंसादयत्यथ
 ऽइतराः सुचः ॥ १५ ॥ सोऽमिमृशति । "ध्रुवाऽअसदन्ति"ति भ्रुवा
 ह्यसद"न्तृतस्य योना"विति यज्ञो वा ऋतस्य योनिर्यज्ञे ह्यसदं"स्ता
 विष्णो पाहि पाहि यज्ञं पाहि यज्ञपति"मिति तद्यजमानमाह"पाहि
 मां यज्ञन्य"मिति तदप्यात्मानं यज्ञान्नान्तरेति यज्ञो वै विष्णुस्तद्य-
 ज्ञायैवैतत्सर्वं परिददाति गुप्त्यै तस्मादाह ता विष्णो पाहीति ॥ १६ ॥
 Cf. का. श. २. ३. २., तै. सं. ३. ३. ६., मै. सं. ४. १. १३.,
 काठ. सं. ३१. १०.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनीये शतपथब्राह्मणे

प्रथमकाण्डे तृतीयप्रपाठके प्रथमं ब्राह्मणम् ॥

१. मा. सं. २. ६. २. मा. सं. २. ६. ३. मा. सं. २. ६.

४. मा. सं. २. ६. ५. मा. सं. २. ६. ६. मा. सं. २. ६.

७. क्षत्रमेवेति. क.ग. पु. ८. मा. सं. २. ६. ९. मा. सं. २. ६.

१०. मा. सं. २. ६. ११. यज्ञं इति. क. १२. मा. सं. २. ६.

१. ३. २.

इन्धे ह वाऽएतदध्वर्युः । इध्मेनाग्निं तस्मादिध्मो नाम समिन्धे
 सामिधेनीभिर्होता तस्मात्सामिधेन्यो नाम ॥ १ ॥ सऽआह । “अ-
 ग्नये समिध्यमानायानुब्रूही”त्यग्नये होतृत्समिध्यमानायान्वाह ॥ २ ॥
 तदु हैकऽआहुः । अग्नये समिध्यमानाय होतॄनुब्रूहीति तदु तथा
 न ब्रूयादहोता वाऽएष पुरा भवति यदैवैनं प्रवृणीतेऽथ होता तस्मा-
 दु ब्रूयादग्नये समिध्यमानायानुब्रूहीत्येव ॥ ३ ॥ आग्नेयीन्वाह ।
 स्वयैवैनमेतदेवतया समिन्धे गायत्रीन्वाह गायत्रं वाऽअग्नेश्छन्दः ।
 स्वेनैवैनमेतच्छन्दसा समिन्धे वीर्यं गायत्री ब्रह्म गायत्री वीर्येणैवै-
 नमेतत्समिन्धे ॥ ४ ॥ एकादशान्वाह । एकादशाक्षरा वै त्रिष्टुब्ब्रह्म-
 गायत्री क्षत्रं त्रिष्टुवेताभ्यामेवैनमेतदुभाभ्यां वीर्याभ्याथं समिन्धे
 तस्मादेकादशान्वाह ॥ ५ ॥ स वै त्रिः प्रथमामन्वाह । त्रिरुत्तमां त्रि-
 वृत्प्रायणा हि यज्ञास्त्रिवृदुदयनास्तस्मात्रिः प्रथमामन्वाह त्रिरुत्त-
 माम् ॥ ६ ॥ ताः पञ्चदश सामिधेन्यः सम्पद्यन्ते । पञ्चदशो वै
 वज्रो वीर्यं वज्रो वीर्यमेवैतत्सामिधेनीरभिसम्पादयति तस्मादे-
 तास्वनूच्यमानासु यं द्विप्यात्तमङ्गुष्ठाभ्यामववाधेतेदमहममुमववाधऽ-
 इति तदेनमेतेन वज्रेणाववाधते ॥ ७ ॥ पञ्चदश वाऽअर्द्धमासस्य
 रात्रयः । अर्द्धमासशो वै संवत्सरो भवन्नेति तद्वात्रीराप्नोति ॥ ८ ॥
 पञ्चदशानासु वै गायत्रीणाम् । त्रीणि च शतानि षष्टिश्चाक्षराणि
 त्रीणि च वै शतानि षष्टिश्च संवत्सरस्याहानि तदहान्याप्नोति तद्वेव
 संवत्सरमाप्नोति ॥ ९ ॥ सप्तदश सामिधेनीः । इष्ट्याऽअनुब्रूयादुपाथंशु
 तस्यै देवतायै यजति यस्याऽइष्टिं निर्व्वपति द्वादश वै मासाः संवत्स-
 रस्य पञ्चर्त्तवऽएषऽएष प्रजापतिः सप्तदशः सुर्व्वे वै प्रजापतिस्तत्सुर्व्वेणै-
 व तं काममनपराधंराप्नोति यस्मैकामायेष्टिं निर्व्वपत्युपाथंशु देवतां
 यजत्यनिरुक्तं वाऽउपाथंशु सुर्व्वं वाऽअनिरुक्तं तत्सुर्व्वेणैव तं कामम-

नपराधं राध्नोति यस्मै कामायेष्टिं निर्व्वपत्येषऽइष्टेरुपचारः ॥ १० ॥
 एकविंशतिं सामिधेनीः। अपि दर्शपूर्णमासयोरनुब्रूयादित्याहुर्द्वादश
 वै मासाः संवत्सरस्य पञ्चर्तुवस्त्रयो लोकास्तद्विंशतिरेषऽएवैकवि-
 ंशो यऽएष तपति सैषा गतिरेषा प्रतिष्ठा तदेतां गतिमेतां प्रतिष्ठां
 गच्छति तस्मादेकविंशतिमनुब्रूयात् ॥ ११ ॥ ता हैता गतश्रे-
 वानुब्रूयात् । यऽइच्छेन्न श्रेयांत्स्यान्न पापायानिति यादृशाय हैव
 स तेऽन्वाहुस्तादृङ्वा हैव भवति प्रापीयान्वा यस्यैवं विदुषऽएताऽ-
 अन्वाहुः सोऽएषा मीमांसे न त्वेवैताऽअनूच्यन्ते ॥ १२ ॥ त्रिरेव
 प्रथमां त्रिरुत्तमामुनवानन्ननुब्रूयात् । त्रयो वाऽइमे लोकास्तदिमाने-
 वैतल्लोकान्तसन्तनोतीमांल्लोकान्तस्पृणुते त्रयऽइमे पुरुषे प्राणाऽपतमे-
 वास्मिन्नेत्सन्ततमव्यवच्छिन्नं दधात्येतदनुवचनम् ॥ १३ ॥ स या-
 वदस्य वर्शः स्यात् । एवमेवानुविवक्षेत्तस्यैतस्य परिचक्षोत साम्य-
 वान्यादनवानन्ननुविवक्षंस्तत्कर्म विवृहेत सा परिचक्षा ॥ १४ ॥ स
 यद्येतन्नोदाशंसेत । अन्येकैकामेवानवानन्ननुब्रूयात्तदेकैकयैवेमांल्लो-
 कान्तसन्तनोत्येकैकयेमांल्लोकान्तस्पृणुतेऽथ यत्प्राणं दधाति गायत्री वै
 प्राणः स यत्कृत्स्नां गायत्रीमन्वाह तत्कृत्स्नं प्राणं दधाति तस्मादे-
 कैकामेवानवानन्ननुब्रूयात् ॥ १५ ॥ ता वै सन्तताऽअव्यवच्छिन्नाऽ-
 अन्वाह । संवत्सरस्यैवैतदहोरात्राणि सन्तनोति तानीमानि संवत्स-
 रस्याहोरात्राणि सन्ततान्यव्यवच्छिन्नानि परिप्लवन्ते द्विषत्ऽउचैवै-
 तद्भ्रातृव्याय नोपस्थानं करोत्युपस्थानं ह कुर्याद्यदुसन्तताऽअनु-
 ब्रूयात्तस्माद्वै सन्तताऽअव्यवच्छिन्नाऽअन्वाह ॥ १६ ॥ Cf. का. श.
 २. ३. ३., तै. सं. २. ५. ७.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशास्त्रीये शतपथब्राह्मणे

प्रथमकाण्डे तृतीयप्रपाठके द्वितीयं ब्राह्मणम् ॥

(इति तृतीयोऽध्यायः)

१. ३. ३.

हिङ्कृत्यान्वाह । नासामा यज्ञोऽस्तीति वाऽआहुर्न वाऽअहि-
ङ्कृत्य साम गीयते स यद्धिङ्करोति तद्धिङ्कारस्य रूपं क्रियते प्रणवे-
नैव साम्नो रूपमुपगच्छत्यो३ ॐ३मित्येतेनो ह्यस्यैव सर्वेऽप्य
ससामा यज्ञो भवति ॥ १ ॥ यद्वेव हिङ्करोति । प्राणो वै हिङ्कारः
प्राणो हि वै हिङ्कारस्तत्सादपिगृह्य नासिके न हिङ्कर्तुं शक्नोति
वाचा वाऽऋचमन्वाह वाक्च वै प्राणश्च मिथुनं तदेतत्पुरस्तान्मि-
थुनं प्रजुननं क्रियते सामिधेनीनां तस्माद्वै हिङ्कृत्यान्वाह ॥ २ ॥
स वाऽउपाथंशु हिङ्करोति । अथ यदुच्चैर्हिङ्कुर्यादन्यतरदेव कुर्या-
द्वाचमेव तस्मादुपाथंशु हिङ्करोति ॥ ३ ॥ स वाऽपति च प्रेति चान्वा-
न्वाह । गायत्रीमेवैतद्वर्वाचीं च पुराचीं च युनक्ति पुराच्यह देवे-
भ्यो यज्ञं वहत्यवर्वाची मनुष्यानवति तस्माद्वाऽपति च प्रेति चान्वा-
ह ॥ ४ ॥ यद्वेवेति च प्रेति चान्वाह । प्रेति वै प्राणऽपत्युदानः
प्राणोदानावेवैतदधाति तस्माद्वाऽपति च प्रेति चान्वाह ॥ ५ ॥ य
द्वेवेति च प्रेति चान्वाह । प्रेति वै रेतः सिच्यतऽपति प्रजायते प्रे-
ति पशवो व्वितिष्ठन्तऽपति समावर्त्तन्ते सर्वे वाऽइदमेति च प्रेति
च तस्माद्वाऽपति च प्रेति चान्वाह ॥ ६ ॥ सोऽन्वाह । प्र वो व्वाजाऽ
अभिद्यवऽइति तन्नु प्रेति भवत्यग्नऽआयाहि वीतयऽइति तद्वेति भवति
॥ ७ ॥ तदु द्वैकऽआहुः । उभयं वाऽपतत्येति सम्पद्यतऽइति तदु तदातिवि-
ज्ञान्यमिव “प्र वो व्वाजाऽअभिद्यव”ऽइति तन्नु प्रेत्यग्नऽआयाहि वीतय-
ऽइति तद्वेति ॥ ८ ॥ सोऽन्वाह । प्र वो व्वाजाऽअभिद्यवऽइति तन्नु प्रेति
भवति व्वाजाऽइत्यन्नं वै व्वाजाऽअन्नमेवैतदभ्यनूक्तमभिद्यवऽइत्यर्द्धमासा
वाऽअभिद्यवोऽर्द्धमासानेवैतदभ्यनूक्तं हविष्मन्तऽइति पशवो वै
हविष्मन्तः पशुनेवैतदभ्यनूक्तम् ॥ ९ ॥ घृताच्येति । विदेशो ह माथवो-
ऽग्निं वैश्वानरं मुखे वभार तस्य गोतमो राहूगण ऋषिः पुरोहितऽ-
आस तस्मै ह स्मामन्त्यमाणो न प्रतिशृणोति नेन्मेऽग्निवैश्वानरो

६ मा० श० ब्रा०

मुखाग्निष्पद्याताऽइति ॥ १० ॥ तमृग्भिर्हयितुं दध्ने । व्वीतिहोत्रं
 त्वा कवे द्युमन्तंशंसुमिधीमहि । अग्ने वृहन्तमध्वरे विवेधेति ॥ ११ ॥
 स न प्रतिशुश्राव । उदग्ने शुचयस्तव शुक्रा भ्राजन्तऽईरते । तव
 ज्योतींश्च्यवन्वयो विवेधाऽइति ॥ १२ ॥ स ह नैव प्रतिशुश्राव ।
 तं त्वा घृतस्नवीमहऽइत्येवाभिव्याहरद्वथाऽस्य घृतकीर्त्तावेवाग्नि-
 व्वैश्वानरो मुखादुज्जज्वाल तन्न शशाक धारयितुं सोऽस्य मुखा-
 ग्निष्पदे सऽइमां पृथिवीं प्रापादः ॥ १३ ॥ तर्हि विवेधो माथवऽ-
 आस । सरस्वत्यां स ततऽएव प्राङ्दहन्न् भीयायेमां पृथिवीं तं
 गोतमश्च राहूगणो विवेधश्च माथवः पश्चाद्दहन्तमन्वीयतुः स इमाः
 सर्वा नदीरतिददाह सदानीरेत्युत्तरादगिरेर्निर्द्धावति तां ह वै नति-
 ददाह तार्थं ह स्म तां पुरा ब्राह्मणा न तरन्त्यनतिदग्धाग्निना व्वैश्वान-
 रेणेति ॥ १४ ॥ ततऽप्यतर्हि । प्राचीनं वहवो ब्राह्मणास्तद्वाक्षेत्र
 तरमिवास स्यादितरमिवस्वदितमग्निना व्वैश्वानरेणेति ॥ १५ ॥
 तदु हैतर्हि । क्षेत्रतरमिव ब्राह्मणाऽउ हि नूनमेनद्यैरसिष्यदन्त्सपि
 जघ्न्ये नैदाधे समिवैव कोपयति तावच्छीतानतिदग्धा ह्यग्निना व्वै-
 श्वानरेण ॥ १६ ॥ स होवाच । विवेधो ह माथवः काहं भवानीत्यत-
 ऽएव ते प्राचीनं भुवनमिति होवाच सैषाण्येतर्हि कोसलविदेहानां
 मर्यादा ते हि माथवाः ॥ १७ ॥ अथ होवाच । गोतमो राहूगणः कथं नु
 म आमन्त्र्यमाणो न प्रत्यश्रौषीरिति स होवाचाऽग्निर्मे व्वैश्वानरो मुखेऽ-
 भूत्स नेन्मे मुखाग्निष्पद्यातै तस्मात्ते न प्रत्यश्रौषमिति ॥ १८ ॥ तदु कथम-
 भूदिति । यत्रैव त्वं घृतस्नवीमहऽइत्यभिव्याहार्षीस्तदेव मे घृतकीर्त्ता-
 वग्निव्वैश्वानरो मुखादुदज्वालीत्तं नाशकं धारयितुं स मे मुखान्नि-
 रपादीति ॥ १९ ॥ स यत्सामिधेनीषु घृतवत् । सामिधेनमेव तत्स-
 मेवैन तेनेन्धे व्वीर्यमेवाऽस्मिन्दधाति ॥ २० ॥ तदु घृताच्येति । “देवान्

१. मध्वरे इति ग.

२. विवेधेति. ग.

३. प्रापाद इति. ग.

४. ह इति नास्ति क. ग. पुस्तकयोः ।

५. न इति क. पु.

जिगाति सुन्नयुरिति यजमानो वै सुन्नयुः स हि देवान् जिगीषति स
 हि देवान् जिघात्सति तस्मादाह देवान् जिगाति सुन्नयुरिति सैषा-
 श्रेयी सत्यनिरुक्ता सर्व्वं वाऽअनिरुक्तां सर्व्वेणैवेतत्प्रतिपद्यते ॥ २१ ॥
 “अग्निऽआयाहि वीतय” इति । तद्वेति भवति वीतयऽइति समान्तिक-
 मिव ह वाऽइमेऽग्ने लोकाऽआसुरित्युन्मृश्या हैव द्यौरास ॥ २२ ॥
 ते देवाऽअकामयन्त । कथं नु नऽइमे लोका वितरां स्युः कथं
 नऽइदं व्वरीयऽइव स्यादिति तानेतैरेव त्रिभिरक्षरैर्व्वनयन् वीतयऽ-
 इति तऽइमे विदूरं लोकास्ततो देवेभ्यो व्वरीयोऽभवद्वरीयो ह
 वाऽअस्मै भवति यस्यैवं विदुषऽएतामन्वाहुर्व्वीतयऽ इति ॥ २३ ॥
 “गृणानो हव्य दातय” इति । यजमानो वै हव्यदातिगृणानो यज-
 मानायेत्येवैतदाह “निहोता सत्सि बर्हिषी”त्यग्निर्वै होतायं लोको ब-
 र्हिरस्मिन्नेवैतल्लोकेऽग्निं दधाति सोऽयमसिल्लोकेऽग्निर्हितः सैषेममेव
 लोकमभ्यनूक्तेममेवैतया लोकं जयति यस्यैवं विदुषऽएतामन्वाहुः
 ॥ २४ ॥ “तं त्वा समिद्धिरङ्गिर” इति । समिद्धिर्ह्येतमङ्गिरसऽपेन्ध-
 ताङ्गिरऽइत्यङ्गिराऽउ ह्यग्निर्घृतेन वर्द्धयामसीति तत्सामिधेनं पदं
 समेवैनं तेनेन्धे व्वीर्यमेवासिन्दधाति ॥ २५ ॥ (शतम् ३०० ॥)
 “बृहच्छोचा यविष्ठये”ति । बृहदु ह्येष शोचति समिद्धो यविष्ठ्येति
 यविष्ठो ह्यग्निस्तस्मादाह यविष्ठ्येति सैषैतमेव लोकमभ्यनूक्तान्तरिक्ष-
 लोकमेव तस्मादाग्नेयी सत्यनिरुक्ताऽनिरुक्तो ह्येष लोकऽएतमेवैतया
 लोकं जयति यस्यैवं विदुषऽएतामन्वाहुः ॥ २६ ॥ “सं नः पृथु श्रवाय्य-
 मि”ति । अदो वै पृथु यस्मिन्देवाऽएतच्छ्रवाय्यं यस्मिन्देवा “ऽअच्छा
 देव विवाससी”त्यच्छ देव विवासस्यैतन्नो गमयेत्येवैतदाह ॥ २७ ॥
 “बृहदग्ने सुवीर्यमि”ति । अदो वै बृहद्यस्मिन्देवाऽएतत्सुवीर्यं यस्मि-

१. ऋ. सं. ३. १. २८. १. सुन्नयुरिति क. पु. २. ऋ. सं. ४. ५. २२. ५.

३. अस्येति. ग. ४. गृणान. इति. ग. पु. ५. ऋ. सं. ४. ५. २३. १.

६. आदितः कण्डिका संख्येयम् ॥

७. ऋ. सं. ४. ५. २३. २.

न्देवाः सैषैतमेव लोकमभ्यनूक्ता दिवमेवैतमेवैतया लोकं जयति
 यस्यैवं विदुष ऽपतामन्वाहुः ॥२८॥ सोऽन्वाह । “ईडेन्यो नमस्य” ऽ
 इतीडेन्यो ह्येष नमस्यो ह्येष “तिरस्तमा०सि दर्शत” ऽइति तिरऽइव
 ह्येष तमार्थसि समिद्धो ददशे “समग्निरिध्यते वृषे”ति स० हीध्यते
 वृषा “वृषो ऽअग्निः समिध्यतऽइति स० हीध्यते ॥२९॥ “अश्वो न
 देववाहन” ऽइति । अश्वो ह वाऽप्य भूत्वा देवेभ्यो यज्ञं वहति यद्वै
 नेत्यृच्योमिति तत्तस्मादाहवाश्वो न देववाहन ऽइति ॥ ३० ॥ “त०
 हविष्मन्तऽईडत” ऽइति । हविष्मन्तो होतं मनुष्या ऽईडते तस्मादाह
 त० हविष्मन्तऽईडतऽइति ॥ ३१ ॥ “वृषणं त्वा वयं वृषन्वृषणः समि-
 धीमही”ति । स० होनमिन्धते “ऽग्ने दीद्यतं बृहद्भि”ति दीद्येव ह्येष
 बृहत्समिद्धः ॥ ३२ ॥

(अर्धप्रपाठकः ६४)

तं वाऽपतम् । वृषण्वन्तं त्रिचमन्वाहाग्नेय्यो वाऽपताः स०र्वाः
 सामिधेन्यो भवन्तीन्द्रो वै यज्ञस्य देवतेन्द्रो वृषैतेनो हाऽस्यैताः
 सेन्द्राः सामिधेन्यो भवन्ति तस्माद्वृषण्वन्तं त्रिचमन्वाह ॥ ३३ ॥
 सोऽन्वाह । “अग्नि दूतं वृषणीमह” ऽइति । देवाश्च वा ऽअसुरा-
 ओभ्ये प्राजापत्याः पस्पृधिरे तान् स्पर्धमानान् गायत्र्यन्तरा तस्थौ या
 वै सा गायत्र्यासीदियं वै सा पृथिवीय० हैव तदन्तरा तस्थौ त
 ऽउभयऽप्य विदाश्चक्रुर्गतरान्वै न ऽइयमुपावत्स्यति ते भविष्यन्ति
 परेतरे भविष्यन्तीति तामुभयऽप्योपमन्त्रयाश्चक्रिरेऽग्निरेव देवानां दूत
 ऽआस सहुरक्षा ऽइत्यसुररक्षसमसुराणा० सामिमेवानुप्रेयाय तस्मा
 दन्वाहाग्निं दूतं वृषणीमहऽइति स हि देवानां दूत ऽआसी “द्धोतारं
 विश्ववेदसमि”ति ॥ ३४ ॥ तदु हैकेऽन्वाहुः । होता यो विश्ववे-

१. ऋ. सं. ३१. ३०. ३.

२. ऋ. सं. ३०. १. ३०. ४.

३. ऋ. सं. ३. १. ३०. ५.

४. त्रिचमन्वाहेति क. ग. पु.

५. तृतीयप्रपाठकदितस्संख्येयम् ।

६. ऋ. सं. १. १. २२. १.

दसऽइति नेदरमित्यात्मानं ब्रवाणीति तदु तथा न ब्रूयात् मानुषं
ह ते यज्ञे कुर्वन्ति व्यृद्धं वै तद्यज्ञस्य यन्मानुषं नेद्वाद्धं यज्ञे कर्वा-
णीति तस्माद्यथैवऽर्चानूक्तमेवमेवानुब्रूयाद्धोतारं विंश्ववेदसमित्ये-
वास्य यज्ञस्य सुकृतमित्येष हि यज्ञस्य सुकृतुर्यदग्निस्तस्मादाहास्य-
यज्ञस्य सुकृतमिति सेयं देवानुपाववर्त्त ततो देवाऽअभवन् परासुरा
भवति ह वाऽआत्मना परास्य सपत्ना भवन्ति यस्यैवं विदुषऽपता-
मन्वाहुः ॥ ३५ ॥ तां वाऽअष्टमीमनुब्रूयात् । गायत्री वाऽपृषा नि-
दानेनाष्टाक्षरा वै गायत्री तस्मादष्टमीमनुब्रूयात् ॥ ३६ ॥ तद्धैके ।
पुरस्ताद्ध्याये दधत्यन्नं ध्याये मुखतऽइदमन्नाद्यं दध्मऽइति व्वदन्त-
स्तदु तथा न कुर्याद्वनवक्लृप्ता ह तस्यैषा भवति यः पुरस्ताद्ध्याये-
दधाति दशमी वा हि तर्ह्येकादशी वा सम्पद्यते तस्यो हवैषावक्लृप्ता
भवति यस्यैतामष्टमीमन्वाहुस्तस्मादुपरिष्टादेव ध्याये दध्यात् ॥ ३७ ॥
“समिध्यमानोऽअध्वरः”ऽइति । अध्वरो वै यज्ञः समिध्यमानो यज्ञ-
ऽइत्येवैतदाहा “भिः पावकऽईज्य” इति पावको ह्येष ईज्यो ह्येष “शो-
चिष्केशस्तमीमह”ऽइति शोचन्तीव हेतस्य केशाः समिद्धस्य “समि-
द्धोऽअग्नऽआहुते”त्यतः प्राचीनं स॒र्वमिध्ममभ्यादध्याद्यदन्यत्समि-
धोऽपवृङ्क्तऽइव हेतद्धोता यद्वाऽअन्यत्समिधऽइध्मस्यातिरिच्यतेऽ-
तिरिक्तं तद्यद्वै यज्ञस्यातिरिक्तं द्विषन्तं हास्य तद्भ्रातृव्यमभ्यति-
रिच्यते तस्मादतः प्राचीनं स॒र्वमिध्ममभ्यादध्याद्यदन्यत्समिधः
॥ ३८ ॥ “देवान्यक्षि स्वध्वरे”ति । अध्वरो वै यज्ञो देवान्यक्षि सुय-
ज्ञियेत्येवैतदाह “त्वं हि हव्यवाडसी”त्येष हि हव्यवाड्यदग्नि-

१. सुकतुरिति. ग. पु. २. ऋ. सं. ३. १. २८. ४. ३. ऋ. सं. ४. १. २२. ४.

‘प्रवो वाजा अभिधव’ इत्यारभ्य ‘आ जुहोता दुवस्यत’ इत्यन्ता एकादश ऋच-
स्सामिधेन्य इत्युच्यन्ते । आसां यद्यपि ब्राह्मणेऽत्र विनियोगो दृश्यते, तथाऽपि ह्यौत्रत्वेन
अनाध्वर्यवत्त्वाच्च यजुस्संहितायामासां पाठः । ऋक्संहितायामितस्ततः पठिता एव ता
आश्वलायनेन प्रतीकग्रहणेन सामिधेनीकार्ये विनियुक्ताः । यद्यपि तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके
पञ्चमप्रपाठके सामिधेनीप्रकरणेऽनयैवाऽऽनुपूर्व्या आसां पाठो दृश्यते, तथाऽपि तास्त-

स्तस्मादाह त्वं हि हव्यवाहसीत्या* “जुहोता दुवस्यताग्निं प्रय-
 त्यध्वरे वृणीध्वं हव्यवाहनमि”ति सम्प्रेष्यत्येवैतया जुहुत च
 यजत च यस्मै कामाय समैन्धिद्वं तत्कुसुतेत्येवैतदाहा “ग्निं प्रयत्य-
 ध्वर” इत्यध्वरो वै यज्ञोऽग्निं प्रयति यज्ञ इत्येवैतदाह “वृणीध्वं
 हव्यवाहनमि”त्येष हि हव्यवाहनो यदग्निंस्तस्मादाह वृणीध्वं
 हव्यवाहनमिति ॥ ३९ ॥ तं वाऽणत्तम् । अध्वरवन्तं त्रिचमन्वाह
 देवान् वै यज्ञेन यजमानान्त्सपत्नाऽअसुरा दुधूर्षाश्चकुस्ते दुधूर्षन्तऽ
 एव न शेकुर्धूर्णितुं त परावभूवुस्तस्माद्यज्ञोऽध्वरो नाम दुधूर्षन्ह वा-
 ऽणत्तं सपत्नः पराभवति यस्यैवं विदुषोऽध्वरवन्तं त्रिचमन्वाहु-
 र्यावद्वेव सौम्येनाऽध्वरेणेष्टा जयति तावज्जयति ॥४०॥ Cf. का. श.
 २. ३. ४., तै. सं. २. ५. ७, ८.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे
 प्रथमकाण्डे तृतीयप्रपाठके तृतीयं ब्राह्मणम् ॥

१. ३. ४.

एतच्च वै देवा ऽअग्निं गुरिष्ठे युञ्जन् । युद्धोत्त्वऽइदं नो हव्यं
 व्वहेति तुमेतद्गुरिष्ठे युक्त्वोपामदन्वीर्यवान्वै त्वमस्यलं वै त्वमेतस्मा-
 ऽअसीति वीर्यं समादधतो यथेदमप्येतर्हि ज्ञातीनां यं गुरिष्ठे युञ्ज-
 न्ति तमुपमदन्ति वीर्यवान्वै त्वमस्यलं वै त्वमेतस्माऽअसीति वीर्यं

च्छाखाभ्येतृणामुपयोगार्थं तत्र पठिता इति नाऽत्र विनियोगमर्हन्ति । तत्र च प्रमाणं
 सप्तमैकादशमन्त्रयोः पाठवैलक्षण्यमेव । अतो दाशतयीगता एवेमा ऋचः । अतश्च यत्
 कैश्चिदत्र ब्राह्मण उदाहृतानां सामिधेन्यूचां तैत्तिरीयशाखीयत्वमुल्लिखितं तत्प्रासादिक-
 मेवेति ध्येयम् *

१. ऋ. सं. ४. १. २२. ५.

२. प्रयत्यध्वरे इति. क. ग. पु.

समादधतः स यदत ऽऊर्ध्वमन्वाहोपस्तौत्येवैनमेतद्वीर्यमेवासिन्दधाति
 ॥१॥ “अग्ने मह्यं २॥ ऽअसि ब्राह्मण भारते’ति । ब्रह्म ह्यग्निस्तस्मा-
 दाह ब्राह्मणेति भारतेत्येष हि देवेभ्यो हव्यं भरति तस्माद्भरतोऽग्नि-
 रित्याहुरेषऽउ वा ऽइमाः प्रजाः प्राणो भूत्वा विभर्ति तस्माद्देवाह
 भारतेति ॥ २ ॥ अथार्षेयं प्रवृणीते । ऋषिभ्यश्चैवैनमेतदेवेभ्यश्च
 निवेदयत्ययं महावीर्यो यो यज्ञं प्रापदिति तस्मादार्षेयं प्रवृणीते ॥ ३ ॥
 परस्तादर्वाक् प्रवृणीते । परस्ताद्व्यर्वाच्यः प्रजाः प्रजायन्ते ज्यायस-
 स्पतयऽउ जैवैतं निहन्तुऽइदं हि पितैवाग्नेऽथ पुत्रोऽथ पौत्रस्त-
 समात्परस्तादर्वाक् प्रवृणीते ॥ ४ ॥ स ऽआर्षेयमुक्ताह । * “देवेद्धो
 मन्विद्ध” ऽइति देवा ह्येतमग्रऽप्रेन्धत तस्मादाह देवेद्ध ऽइति मन्विद्धऽ
 इति मनुह्येतमग्रऽप्रेन्ध तस्मादाह मन्विद्ध इति ॥ ५ ॥ “ऋषिष्टुत”
 ऽइति । ऋषयो ह्येतमग्नेऽस्तुवंस्तस्मादाहर्षिष्टुत ऽइति ॥ ६ ॥ “व्विप्रा-
 नुमदित” ऽइति । एते वै व्विप्रा यदृषय ऽएते ह्येतमन्वमदंस्तस्मादाह
 व्विप्राणुमदित इति ॥ ७ ॥ “कविशस्त” इति । एते वै कवयो यदृषय
 ऽएते ह्येतमशऽसंस्तस्मादाह कविशस्त ऽइति ॥ ८ ॥ “ब्रह्मसथंशित”
 ऽइति । ब्रह्मसथंशितो ह्येष “घृताहवन” ऽइति घृताहवन्नो ह्येषः ॥ ९ ॥
 “प्रणीर्यज्ञानां रथीरध्वराणामि”ति । एतेन वै सर्वान्यज्ञान्प्रणयन्ति
 ये च पाकयज्ञा ये चेतरे तस्मादाह प्रणीर्यज्ञानामिति ॥ १० ॥ रथी-
 रध्वराणामिति । रथो ह वाऽप्य भूत्वा देवेभ्यो यज्ञं वहति तस्मा-
 दाह रथीरध्वराणामिति ॥ ११ ॥ “अतुर्त्तो होता तुर्णिर्हव्यवाडि”ति ।
 न ह्येतं रक्षांशं स तरन्ति तस्मादाहातुर्त्तो होतेति तुर्णिर्हव्यवाडि-
 ति सर्व्वं ह्येष पाप्मानं तरति तस्मादाह तुर्णिर्हव्यवाडिति ॥ १२ ॥

* ‘देवेद्धो मन्विद्ध’ इत्यादयोऽपि मन्त्रा न संहितायां पठिताः, क्वचित्तु परिशिष्टे
 पठिता अत्र ब्राह्मणे विनियुक्ताः । आश्वलायवेन तु श्रौतसूत्र इम एव तद्धृताः । तैत्तिरी-
 यब्राह्मणे तृतीयाष्टके पञ्चमप्रपाठके तृतीयानुवाके पठितास्तु पूर्व्वदण्य एवेत्यवगन्तव्यम् ।

१. इति क. ग. पु.

“आस्पानं जुहुर्देवानामि”ति । देवपानं वाऽप्येष शुद्धिस्तस्मादग्नौ
 सर्वेभ्यो देवेभ्यो जुहति देवपानं^१ ह्येष प्राप्नोति ह वै तस्य पानं
 यस्य पानं प्रेक्ष्यति यऽप्यमेतद्वेद ॥ १३ ॥ “चमसो देवपान” ऽइति ।
 चमसेन ह वाऽप्येतेन भूतेन देवा भक्षयन्ति तस्मादाह चमसो देव-
 पान ऽइति ॥ १४ ॥ “अगँ२॥ऽइवाग्ने नेमिर्देवांस्त्वं परिभूरसी”ति ।
 यथारात्रेभिः सर्व्वतः परिभूरेवं त्वं देवान्सर्व्वतः परिभूरसीत्येवैतदाह
 ॥ १५ ॥ “आवह देवान्यजमानाये”ति । तदस्मै यज्ञाय देवानावोढ-
 वाऽआहा “अग्निमग्नावहे”ति तदाग्नेयायाज्यभागायाग्निमावोढवाऽ-
 आह “सोममावहे”ति तत्सौम्यायाज्यभागाय सोममावोढवाऽआहा-
 “अग्निमावहे”ति तद्यऽप्यऽऽभयन्नाच्युत आग्नेयः पुरोडाशो भवति
 तस्माऽअग्निमावोढवाऽआह ॥ १६ ॥ अथ यथादेवतम् । “देवां २ ॥
 ऽआज्यपां २ ॥ ऽआवहे”ति तत्प्रयाजानुयाजानावोढवाऽआह प्रया-
 जानुयाजा वै देवा ऽआज्यपा ऽ“अग्निं^१ होत्रायावहे”ति तदाग्निं^१
 होत्रायावोढवाऽआह स्वं महिमानमावहेति तत्स्वं महिमानमावोढ-
 वाऽआह न्वागवाऽअस्य स्वो महिमा तद्वाचमावोढवाऽआहा “च व्वह
 जातवेदः सुयजा च यजे”ति तद्याऽप्येवैतदेवता ऽआवोढवाऽआह
 ता एवैतदाहा चैनावहानुष्ठया च यजेति यदाह सुयजा च यजेति
 ॥ १७ ॥ स वै तिष्ठन्नन्वाह । अन्वाह ह्येतदसौ ह्यनुवाक्या तदस्मा-
 वेवैतद्भूत्वान्वाह तस्मात्तिष्ठन्नन्वाह ॥ १८ ॥ आसीनो याज्यां
 यजति । इयं^१ हि याज्या तस्मान्न कश्चन तिष्ठन्त्याज्यां यजती-
 यं^१ हि याज्या तदियमेवैतद्भूत्वा यजति तस्मादासीनो याज्यां
 यजति ॥ १९ ॥ Cf. का. श. २. ४. १., तै. सं. २. ५. ९.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे

प्रथमकाण्डे तृतीयप्रपाठके चतुर्थं ब्राह्मणम् ॥

१. ३. ५.

यो ह वा ऽअग्निः सामिधेनीभिः समिद्धः । अतितरा॑ ॐ ह वै
 स ऽइतरस्मादग्नेस्तपत्यनवधृष्यो हि भवत्यनवमृश्यः ॥ १ ॥ स
 यथा हैवाग्निः । सामिधेनीभिः समिद्धस्तपत्येव॑ ॐ हैव ब्राह्मणः सा-
 मिधेनीर्विद्वाननुब्रुवंस्तपत्यनवधृष्यो हि भवत्यनवमृश्यः ॥ २ ॥ सो-
 ऽन्वाह । “प्र व” ऽइति प्राणो वै प्रवान् प्राणमेवैतया समिन्धेऽ“ग्नऽआ
 याहि वीतय” ऽइत्यपानो वाऽपतवानपानमेवैतया समिन्धे “बृह-
 च्छोचा यविष्ठे”त्युदानो वै बृहच्छोचा ऽउदानमेवैतया समिन्धे ॥ ३ ॥
 “स नः पृथु श्रवाय्यमि”ति । श्रोत्रं वै पृथु श्रवाय्यं श्रोत्रेण ही-
 दमुखं पृथु शृणोति श्रोत्रमेवैतया समिन्धे ॥ ४ ॥ “ईडेन्यो नमस्य”
 ऽइति । व्वाग्व्वाऽईडेन्या व्वाग्घीदं सर्वमीदं व्वाचेदं सर्वमीदितं
 व्वाचमेवैतया समिन्धे ॥ ५ ॥ “अश्वो न देववाहन” ऽइति । मनो
 वै देववाहनं मनो हीदं मनस्विनं भुयिष्ठं वनीवाह्यते मनऽएवैतया
 समिन्धे ॥ ६ ॥ “अंगे दीद्यतं बृहदि”ति । चक्षुर्वै दीद्येव चक्षु-
 रेवैतया समिन्धे ॥ ७ ॥ “अग्निं दूतं वृणीमह” ऽइति । यऽएवायं
 मध्यमः प्राणऽएतमेवैतया समिन्धे सा हैषां तस्था प्राणानामतो ह्यन्य-
 ऽऊर्ध्वाः प्राणा ऽअतोऽन्येऽवाञ्चोऽन्तस्था ह भवत्यन्तस्थामेनं मन्य-
 न्ते यऽएवमेतामन्तस्थां प्राणानां वेद ॥ ८ ॥ “शोचिष्केशस्तुमीमह”
 ऽइति । शिश्रं वै शोचिष्केशं शिश्रं हीदं शिश्रिनं भुयिष्ठं
 शोचयति शिश्रमेवैतया समिन्धे ॥ ९ ॥ “समिद्धोऽअग्नऽआहुते”-
 ति । यऽएवायमवाङ्प्राणऽएतमेवैतया समिन्धेऽ“आ जुहोता दुव-
 स्यते”ति सर्वमात्मानं समिन्धेऽआ नखेभ्योऽथो लोमभ्यः ॥ १० ॥
 स यद्येनं प्रथमायां सामिधेन्यामनुव्याहरेत् । तं प्रतिब्रूयात् “प्राणं
 वा ऽएतदात्मनो ऽग्रावाधाः प्राणेनात्मन ऽआर्त्तिमारिष्यसी”ति तथा

१. इतरस्तस्मादिति. ख. पु. २. मृश्यः इति. ग. पु. ३. सर्वमीदं इति. ग. पु.

७ मा० श० ब्रा०

हैव स्यात् ॥ ११ ॥ यदि द्वितीयस्यामनुव्याहरेत् । तं प्रतिब्रूया-
 “दपानं वाऽपतदात्मनोऽग्नावाधा ऽअपानेनात्मन ऽआर्त्तिमारिष्यसी”-
 ति तथा हैव स्यात् ॥ १२ ॥ यदि तृतीयस्यामनुव्याहरेत् । तं प्र-
 तिब्रूया “दुदानं वाऽपतदात्मनोऽग्नावाधा ऽउदानेनात्मन ऽआर्त्तिमारि-
 ष्यसी”ति तथा हैव स्यात् ॥ १३ ॥ यदि चतुर्थ्यामनुव्याहरेत् ।
 तं प्रतिब्रूया “च्छ्रोत्रं वाऽपतदात्मनोऽग्नावाधाः श्रोत्रेणात्मन ऽआर्त्ति-
 मारिष्यसि बधिरो भविष्यसी”ति तथा हैव स्यात् ॥ १४ ॥ यदि
 पञ्चम्यामनुव्याहरेत् । तं प्रतिब्रूयात् “वाचं वाऽपतदात्मनोऽग्नावाधा
 वाचात्मन ऽआर्त्तिमारिष्यसि मूको भविष्यसी”ति तथा हैव स्यात्
 ॥ १५ ॥ यदि षष्ठ्यामनुव्याहरेत् । तं प्रतिब्रूया “न्मनो वाऽपतदा-
 त्मनोऽग्नावाधा मनसात्मन ऽआर्त्तिमारिष्यसि मनोमुषिगृहीतो मोमु-
 घश्चरिष्यसी”ति तथा हैव स्यात् ॥ १६ ॥ यदि सप्तम्यामनुव्याह-
 रेत् । तं प्रति ब्रूया “चक्षुर्व्याऽपतदात्मनोऽग्नावाधाश्चक्षुषात्मन ऽआ-
 र्त्तिमारिष्यस्यन्धो भविष्यसी”ति तथा हैव स्यात् ॥ १७ ॥ यद्यष्ट-
 म्यामनुव्याहरेत् । तं प्रतिब्रूया “न्मध्यं वाऽपतत्प्राणमात्मनोऽग्नावा-
 धा मध्येन प्राणेनात्मन ऽआर्त्तिमारिष्यस्युद्धमाय मरिष्यसी”ति तथा
 हैव स्यात् ॥ १८ ॥ यदि नवम्यामनुव्याहरेत् । तं प्रतिब्रूया “च्छिशं
 वाऽपतदात्मनोऽग्नावाधाः शिशनेनात्मन ऽआर्त्तिमारिष्यसि क्लीवो भ-
 विष्यसीति तथा हैव स्यात् ॥ १९ ॥ यदि दशम्यामनुव्याहरेत् ।
 तं प्रतिब्रूया “दवाञ्चं वाऽपतत्प्राणमात्मनो ऽग्नावाधा ऽअवाचा प्रा-
 णेनात्मन ऽआर्त्तिमारिष्यस्यपिनद्धो मरिष्यसी”ति तथा हैव स्यात्
 ॥ २० ॥ यद्येकादश्यामनुव्याहरेत् । तं प्रतिब्रूया “त्सर्वं वाऽपतदा-
 त्मानमग्नावाधाः सर्वेणात्मनार्त्तिमारिष्यसि क्षिप्रेऽमुं लोकमेष्यसी”-
 ति तथा हैव स्यात् ॥ २१ ॥ स यथा हैवाग्निर्धुं । सामिधेनीभिः

स॒मिद्धमाप॒द्यात्ति॑ न्येत्येव॒ ५० ह॑व॒ ब्राह्मण॑ ५१ सा॒मिधे॒ना॒र्वि॒द्वा॑ ५२ स॒म
नु॒ब्रुव॑न्तमनुव्याहृत्या॒त्ति॑ न्येति ॥२२॥ Cf का. श. २. ४. १.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे
प्रथमकाण्डे तृतीयप्रपाठके पञ्चमं ब्राह्मणम् ॥

१. ३. ६.

तं वाऽप॒त॒मग्नि॑ ५३ स॒मौन्धि॑पत । “स॒मिद्धे॑ दे॒वेभ्यो॑ जु॒हवामे॑”ति
तस्मिन्नेतेऽप॒व॒ प्रथमेऽआहु॑ती जु॒होति॑ म॒नसे॑ चै॒व वा॒चे च॑ म॒नश्च॑
हं वै वाक् च॑ यु॒जौ दे॒वेभ्यो॑ य॒ज्ञं व्व॑ह॒तः ॥ १ ॥ स॒ यदु॒पा॑ ५४ शु॒क्रि॑
य॒ते । तन्म॒नो दे॒वेभ्यो॑ य॒ज्ञं व्व॑ह॒त्यथ॑ य॒द्वाचा॑ नि॒रुक्तं॑ क्रिय॒ते तद्वा॑
ग्दे॒वेभ्यो॑ य॒ज्ञं व्व॑ह॒त्येतद्वाऽइ॒दं द्वयं॑ क्रिय॒ते तदे॒तेऽप॒वैतत्स॒न्तर्प॑यति
त॒प्ते प्री॑ते दे॒वेभ्यो॑ य॒ज्ञं व्व॑हा॒तः ५५ इति॑ ॥ २ ॥ सु॒वेण॑ तमा॒धारय॑ति ।
यं म॒नसऽआ॒धारय॑ति वृ॒षा हि म॒नो वृ॒षा हि सु॒वः ॥ ३ ॥ सु॒चा तमा॑
धारयति । यं वा॒चऽआ॒धारय॑ति यो॒षा हि वा॒ग्योषा॑ हि सु॒क् ॥ ४ ॥ तू॒ष्णीं
तमा॒धारय॑ति । यं म॒नसऽआ॒धारय॑ति न स्वा॒हेति॑ च॒नाऽनि॒रुक्तं॑ हि
म॒नोऽनि॒रुक्तं॑ ५६ हे॒तद्य॑त्तू॒ष्णीम् ॥ ५ ॥ म॒न्त्रेण॑ तमा॒धारय॑ति । यं
वा॒चऽआ॒धारय॑ति नि॒रुक्ता॑ हि वा॒ङ्नि॒रुक्ता॑ हि म॒न्त्रः ॥ ६ ॥ आ॒
सी॒नस्तमा॑धारयति । यं म॒नसऽआ॒धारय॑ति ति॒ष्ठंस्तं॑ यं वा॒चि म॒नश्च॑
ह वै वाक् च॑ यु॒जौ दे॒वेभ्यो॑ य॒ज्ञं व्व॑ह॒तो य॒तरो॑ वै यु॒जोर्द्वी॒सीयान् भ॒व॒
त्यु॒पव॑हं वै त॒स्मै कु॒र्वन्ति॑ वा॒ग्वै म॒नसो॑ द्वा॒सीय॑स्य॒परि॑मित॒तरमि॑व हि
म॒नः प॒रि॑मित॒तरे॒व हि वा॒क् द्वा॒चऽप॒वैतदु॒पव॑हं करोति॑ ते स॒युजौ॑
दे॒वेभ्यो॑ य॒ज्ञं व्व॑ह॒तस्त॒स्मात्ति॒ष्ठन्वा॒चऽआ॒धारय॑ति ॥ ७ ॥ दे॒वा ह॑ वै य॒ज्ञं
तन्वा॒नाः । तेऽसुर॑रक्ष॒सेभ्य॑ ऽआस॒ङ्गाद्वि॒भया॑ञ्चकु॒स्तऽप॒त॒हक्षि॑णतः प्र-

१. वि॒द्वा ५० स॒मन्वि॑ति. ग. पु. २. हे॒वेति॑. ग. पु.

३. सु॒क् इति॑. क.

४. तू॒ष्णीमि॑ति. ग. पु.

त्युदश्रयन्नुच्छिन्नमिव हि वीर्यं तस्मादक्षिणतस्तिष्ठन्नाधारयति स यु-
 दुमयुत ऽआधारयति तस्मादिदं मनश्च वाक्च समानमेव सन्नानेव
 शिरो ह वै यज्ञस्यैतयोरन्यतर ऽआधारयोर्मूलमन्यतरः ॥ ८ ॥ सुवेण
 तमाधारयति । यो मूलं यज्ञस्य सुचा तमाधारयति यः शिरो यज्ञस्य
 ॥ ९ ॥ तूष्णीं तमाधारयति । यो मूलं यज्ञस्य तूष्णीमिव हीदं मूलं
 नो ह्यत्र वाग्वदति ॥ १० ॥ मन्त्रेण तमाधारयति । यः शिरो यज्ञ-
 स्य वाग्धि मन्त्रः शीर्ष्णीं हीयमग्निं वाग्वदति ॥ ११ ॥ आसीनस्त-
 माधारयति । यो मूलं यज्ञस्य निषण्णमिव हीदं मूलं तिष्ठंस्तमाधार-
 यति यः शिरो यज्ञस्य तिष्ठतीव हीदथंशिरः ॥ १२ ॥ स सुवेण
 पूर्वमाधारमाधायार्हं । “अग्निमग्नीत्सम्पृङ्ही”ति यथा धुरमध्युहेदेवं
 तद्यत्पूर्वमाधारमाधारयत्यध्युह्य हि धुरं युञ्जन्ति ॥ १३ ॥ अथ स-
 म्मार्ष्टि । युनक्त्येवैनमेतद्युक्तो देवेभ्यो यज्ञं वह्नादिति तस्मात्सम्मार्ष्टि
 परिक्रामथं सम्मार्ष्टि परिक्रामथं हि योग्यं युञ्जन्ति त्रिस्त्रिस्सम्मार्ष्टि
 त्रिवृद्धिं यज्ञः ॥ १४ ॥ स सम्मार्ष्टि । “अग्ने वाजजिह्वाजं त्वा स-
 रिष्यन्तं त्वा वाजजितथं सम्मार्ज्मी”ति यज्ञं त्वा वक्ष्यन्तं यज्ञियथं
 सम्मार्ज्मीत्येवैतदाह्वाथोपरिष्ठात्तूष्णीं त्रिस्तद्यथा युक्ता प्राजेत्प्रेहि व-
 ह्नेत्येवमेवैतत्कशयोपक्षिपति प्रेहि देवेभ्यो यज्ञं वह्नेति तस्मादुपरिष्ठा-
 त्तूष्णीं त्रिस्तद्यदेतदन्तरेण कर्म क्रियते तस्मादिदं मनश्च वाक्च समा-
 नमेव सन्नानेव ॥ १५ ॥ Cf. का. श. २. ४. २.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे

प्रथमकाण्डे तृतीयप्रपाठके षष्ठं ब्राह्मणम् ॥

तृतीयः प्रपाठकस्समाप्तः ॥

कण्डिकाः १२८* ॥

१. युञ्जन्ति. क. ग. पु. २. यज्ञः इति. ग. पु. ३. मा. सं. २. ७.

४. त्वेति नास्ति. ख. पु. * तृतीयप्रपाठकस्थकण्डिकानां संख्येयम् ।

अथ चतुर्थः प्रपाठकः ॥

१. ४. १.

स सुचोत्तरमाधारमाधारयिष्यन् । पुर्व्वेण सुचावञ्जलिं निद-
धाति “नमो देवेभ्यः स्वधा पितृभ्यः” ऽइति तद्देवेभ्यश्चैतत्पितृभ्य-
श्चात्विज्यं करिष्यन्निन्दुते “सुयमे मे भूयास्तमि”ति सुचावादत्ते
सुभरे मे भूयास्तं भर्त्तुं वाथं शकेयमित्येवैतदाह “स्कन्नमद्य देवेभ्यः
आज्यं सन्निभ्रयासमि”त्यविश्वधमद्य देवेभ्यो यज्ञं तनवाऽ इत्ये-
वैतदाह ॥ १ ॥ “अङ्घ्रिणा विष्णो मा त्वावक्रमिषमि”ति । यज्ञो
वै विष्णुस्तस्माऽएवैतन्निन्दुते मा त्वावक्रमिषमिति “व्वसुमतीमग्ने ते
छायामुपस्थेषमि”ति साध्वीमग्ने ते छायामुपस्थेषमित्येवैतदाह ॥ २ ॥
“विष्णोऽस्थानमसी”ति । यज्ञो वै विष्णुस्तस्येव हेतुदन्तिकं तिष्ठति
तस्मादाह विष्णोऽस्थानमसीती “त ऽइन्द्रो व्वीर्यमकृणोदि”त्यतो ह्री-
न्द्रस्तिष्ठन्दक्षिणतो नाष्टा रक्षाऽस्यपाहन्स्तस्मादाहेत ऽइन्द्रो व्वीर्यमकृ-
णोदि “त्युध्वोऽध्वर ऽआस्थादि”त्यध्वरो वै यज्ञ ऽऊध्वो यज्ञ ऽआस्था-
दित्येवैतदाह ॥ ३ ॥ “अग्ने व्वेहोत्रं व्वेदूत्यमि”ति । उभयं वा ऽएत-
दग्निर्देवानां होता च दूतश्च तदुभयं विद्धि यद्देवानामसीत्येवैत-
दाह “वतां त्वां द्यावापृथिवी ऽअव त्वं द्यावापृथिवी” ऽइति नात्र
तिरोहितमिवास्ति “स्विष्टकृदेवेभ्य ऽइन्द्र ऽआज्येन हविषाभूत्स्वाहे”
तीन्द्रो वै यज्ञस्य देवता तस्मादाहेन्द्र ऽआज्येनेति व्वाचे वा ऽएतमा-
धारमाधारयतीन्द्रो व्वागित्यु वाऽआहुस्तस्माद्देवाहेन्द्र ऽआज्येनेति
॥ ४ ॥ अथासंस्पर्शयन्त्सुचौ पर्येत्य । ध्रुवा समनक्ति शिरो वै
यज्ञस्योत्तर ऽआधार ऽआत्मा वै ध्रुवा तदात्मन्येवैतच्छिरःप्रतिदधाति

१. मा. सं. २. ७.

२. मा. सं. २. ७.

३. मा. सं. २. ८.

४. मा. सं. २. ८.

५. मा. सं. २. ८.

६. मा. सं. २. ८.

७. मा. सं. २. ८.

८. मा. सं. २. ८.

९. मा. सं. २. ९.

१०. मा. सं. २. ९.

११. मा. सं. २. ९.

१२. आज्येनेति. क. ग. पु.

शिरो वै यज्ञस्योत्तरऽआधारः श्रीर्वै शिरः श्रीर्हि वै शिरस्तस्माद्यो-
 ऽर्द्धस्य श्रेष्ठो भवत्यसावमुष्यार्द्धस्य शिरऽइत्याहुः ॥ ५ ॥ यजमान
 ऽएव ध्रुवामनु । योऽस्माऽअरातीयति स ऽउपभृतमनु स यद्वोपभृता
 समञ्ज्याद्यो यजमानायारातीयति तस्मिञ्छ्रूयं दध्यात्तद्यजमान ऽ
 एवैतच्छ्रूयं दधाति तस्माद्ध्रुवया समनक्ति ॥ ६ ॥ स समनक्ति ।
 “सं ज्योतिषा ज्योतिरि”ति ज्योतिर्व्वा ऽइतरस्यामाज्यं भवति ज्यो-
 तिरितरस्यां ते हेतुदुभे ज्योतिषी सङ्गच्छेते तस्मादेव^१ समनक्ति
 ॥ ७ ॥ अथातो मनसश्चैव वाचश्च । अहं भद्रऽ उदितं मनश्च ह वै
 वाक्चाहं भद्रऽऊदाते ॥ ८ ॥ तद्ध मनऽउवाच । अहमेव त्वच्छ्रूयो-
 ऽस्मि न वै मया त्वं किं चनानभिगतं वदसि सा यन्मम त्वं कृता-
 नुकरानुवर्त्मास्यहमेव त्वच्छ्रूयोऽस्मीति ॥ ९ ॥ अथ ह वाग्वाच ।
 अहमेव त्वच्छ्रूयस्यस्मि यद्वै त्वं वेत्थाहं तद्विज्ञपयाम्यहं^२ संज्ञपया-
 मीति ॥ १० ॥ ते प्रजापतिं प्रतिप्रश्नेयतुः । स प्रजापतिर्मनसऽएवा-
 नूवाच मनऽएव त्वच्छ्रूयो मनसो वै त्वं कृतानुकरानुवर्त्मासि श्रेयसो
 वै पापीयान् कृतानुकरोऽनुवर्त्मा भवतीति ॥ ११ ॥ सा ह वाक्परो-
 क्ता त्विसिन्धिये । तस्यै गर्भः पपात सा ह वाक् प्रजापतिमुवाचाह-
 व्यवाडेवाहं तुभ्यं भूयासं यां मा परावोच ऽइति तस्माद्यत्किं च
 प्राजापत्यं यज्ञे क्रियतऽ उपा^३ श्वेव तत् क्रियतेऽ हव्यवाट्किं वाक् प्रजा-
 पतयऽआसीत् ॥ १२ ॥ तद्धैतदेवाः । रेतश्चर्मन्वा यस्मिन्वा वभ्रु-
 स्तद्ध स पृच्छन्त्यत्रैव त्या^३दिति ततोऽग्निः सम्बभूव तस्मादप्यात्रे
 य्या योषितैरनस्येतस्यै हि योषायै वाचो देवताया ऽपते सम्भूताः
 ॥ १३ ॥ Cf. का. श. २. ४. २.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे

प्रथमकाण्डे चतुर्थप्रपाठके प्रथमं ब्राह्मणम् ॥

(इति चतुर्थोऽध्यायः)

१. ४. २.

स वै प्रवरायाश्चावयति । तद्यत्प्रवरायाश्चावयति यज्ञो वाऽआ-
 श्रावणं यज्ञमभिव्याहृत्याथ होतारं प्रवृणाऽइति तस्मात्प्रवरायाश्चा-
 वयति ॥ १ ॥ सऽइध्मसन्नहनान्येवामिपद्याश्चावयति । स यद्धाना-
 रभ्य यज्ञमध्वर्युराश्चावयेद्वेपनो वा ह स्यादन्यां व्वार्त्तिमाचर्जेत् ॥ २ ॥
 तद्धैके । व्वेदे स्तीर्णायै वह्निरभिपद्याश्चावयन्तीध्मस्य वा शकलमप-
 च्छिद्याभिपद्याश्चावयन्तीदं वै किञ्चिद्यज्ञस्येदं यज्ञमभिपद्याश्चावयाम
 ऽइति व्वदन्तस्तदु तथा न कुर्यादेतद्वै किञ्चिद्यज्ञस्य यैरिध्मः सन्नद्धो
 भवत्यग्निं सम्मृजन्ति तद्वेव खलु यज्ञमभिपद्याश्चावयति तस्मादि-
 ध्मसन्नहनान्येवामिपद्याश्चावयेत् ॥ ३ ॥ सऽआश्रात्र्य । यऽएव देवा-
 नां होता तमेवाग्रे प्रवृणीतेऽग्निमेव तदग्नये चैवैतद्देवेभ्यश्च
 निहते यदहाग्रेऽग्निं प्रवृणीते तदग्नये निहते ऽथ यो
 देवानां होता तमग्रे प्रवृणीते तदु देवेभ्यो निहते ॥ ४ ॥
 स आह । “अग्निर्देवो दैव्यो होते”त्यग्निर्हि देवानां होता
 तस्मादाहाग्निर्देवो दैव्यो होतेति तदग्नये चैवैतद्देवेभ्यश्च निहते यद-
 हाग्रेऽग्निमाह तदग्नये निहतेऽथ यो देवानां होता तमग्रऽआह
 तदु देवेभ्यो निहते ॥ ५ ॥ “देवान्यक्षद्विद्वांश्चिकित्वानि”ति । एष वै
 देवाननु विद्वान्यदग्निः सऽएनाननु विद्वाननुष्ण्या यक्षदित्येवैतदाह
 ॥ ६ ॥ “मनुष्वद्भरतव”दिति । मनुर्ह वाऽअग्रे यज्ञेनेजे तदनुष्ठत्येमाः
 प्रजा यजन्ते तस्मादाह मनुष्वदिति मनोर्यज्ञऽइत्यु वाऽआहुस्तस्मा-
 द्देवाह मनुष्वदिति ॥ ७ ॥ भरतवदिति । एष हि देवेभ्यो हव्यं भूर-
 ति तस्माद्भरतोऽग्निरित्याहुरेषऽउवाऽइमाः प्रजाः प्राणो भूत्वा विम-
 र्त्तिं तस्माद्देवाह भरतवदिति ॥ ८ ॥ अथाष्येयं प्रवृणीते । ऋषिभ्य-
 श्चैवैनमेतद्देवेभ्यश्च निवेदयत्ययं महावीर्यो यो यज्ञं प्रापदिति तस्मा-

१. चैव देवेभ्य इति ग. पु. २. मनुष्वदिति. क. ग. पु. ३. देवेभ्य इति ग. पु.

दार्षेयं प्रवृणीते ॥९॥ परस्तादवर्वाक्प्रवृणीते । परस्ताद्व्यवर्वाच्यः प्र-
 जाः प्रजायन्ते ज्यायसस्पतयऽउचैवैतन्निहनुत ऽइदं हि पितैवाग्ने-
 ऽथ पुत्रोऽथ पौत्रस्तस्मात्परस्तादवर्वाक्प्रवृणीते ॥१०॥ सऽआर्षेयमुक्त्वा
 ह । ब्रह्मण्वदिति ब्रह्म ह्यग्निस्तस्मादाह ब्रह्मण्वदित्या च वक्षदिति
 तद्याऽएवैतद्देवता ऽआवोढवाऽआह ता ऽएवैतदाह च वक्षदिति ॥११॥
 “ब्राह्मणा ऽअस्य यज्ञस्य प्रावितारः” ऽइति । एते वै ब्राह्मणा यज्ञस्य प्रा-
 वितारो येऽनूचाना ऽएते ह्येनं तन्वतऽएतऽएनं जनयन्ति तदु तेभ्यो
 निन्दुते तस्मादाह ब्राह्मणाऽअस्य यज्ञस्य प्रावितारऽइति ॥ १२ ॥
 “असौ मानुषः” ऽइति । तदिमं मानुषं होतारं प्रवृणीते होता हैष
 पुराथैतर्हि होता ॥ १३ ॥ स प्रवृत्तो होता जपति । देवताऽउपधाव-
 ति यथानुष्ठ्या देवेभ्यो वषट्कुर्याद्यथानुष्ठ्या देवेभ्यो हव्यं व्वहेद्य-
 था न ह्वेदेवं देवता ऽउपधावति ॥ १४ ॥ तत्र जपति । “एतत्त्वा
 देव सवितवृणतः” ऽइति तत्सवितारं प्रसवायोपधावति स हि देवानां
 प्रसविता “अग्निं होत्राये”ति तदग्नये चैवैतद्देवेभ्यश्च निहनुते यद्वाग्ने-
 ऽग्निमाह तदग्नये निहनुतेऽथ यो देवानां होता तमग्न ऽआह तदु
 देवेभ्यो निहनुते ॥ १५ ॥ सह पित्रा व्वैश्वानरेणेति । संवत्सरो वै
 पिता व्वैश्वानरः प्रजापतिस्तत्संवत्सरायैवैतत्प्रजापतये निहनुतेऽ“अ-
 पुषन् वृहस्पते प्र च व्वद प्र च यजे”त्यनुवक्ष्यन्वा ऽएतद्यक्ष्यन् भवति
 तदेताभ्यऽएवैतद्देवताभ्यो निन्दुते यूयमनुब्रूत यूयं यजतेति ॥ १६ ॥
 (शतमं ४००) “व्वसूनाथं रातौ स्याम । रुद्राणामुर्व्यायाथं स्वादित्याऽ
 अदितये स्यामानेहस” ऽइत्येते वै त्रया देवा यद्वसवो रुद्रा ऽआदित्या
 ऽएतेषामभिगुप्तौ स्यामेत्येवैतदाह ॥ १७ ॥ “जुष्टमद्य देवेभ्यो व्वचमु-
 द्यासमि”ति । जुष्टमद्य देवेभ्योऽनूच्यासमित्येवैतदाह तद्धि समृद्धं
 यो जुष्टं देवेभ्यो ऽनुब्रवत् ॥ १८ ॥ “जुष्टां ब्रह्मभ्यः” इति । जुष्टमद्य

१. तदिमं मानुषमिति. क. ग. पु. २. निहनुत इति. क. ग. पु.

३ अत्र कण्डिकान.मादितश्चतुर्थशतसंख्या पूर्णा भवति।

ब्राह्मणेभ्योऽनुच्यासमित्येवैतदाह तद्धि समृद्धं यो जुष्टं ब्राह्मणेभ्योऽ-
 नुब्रवत् ॥ १९ ॥ “जुष्टां नरांशं साये”ति । प्रजा वै नरस्तत्सर्वाभ्यः
 प्रजाभ्यः आह तद्धि समृद्धं यश्च वेद यश्च न साध्वन्ववोच-
 त्साध्वन्ववोचदित्येव विसृज्यन्ते “यदद्य होतृवर्ये जिह्वं चक्षुः पराप-
 तत् । अग्निष्टत्पुनराभियाज्जातवेदा व्विचर्षणि”रिति यथा यानुग्रेऽग्नी-
 न होत्राय प्रावृणत ते प्राधन्वन्नेवं यन्मेऽत्र प्रवरेणामायि तन्मे पुनरा-
 प्याययेत्येवैतदाह तथो हास्यैतत्पुनराप्यायते ॥ २० ॥ अथाध्वर्यु-
 चाऽऽग्नीधं च सम्मृशति । मनो वाऽअध्वर्युर्वाग्धोता तन्मनश्चैतद्वाचं
 च सन्दधाति ॥ २१ ॥ तत्र जपति । “षण्मोर्वीरं हसस्पान्त्वग्निश्च
 पृथिवी चापश्च व्वाजश्चाहश्च रात्रिश्चे”त्येता मा देवता आर्त्तैर्गोपाय-
 न्त्वित्येवैतदाह तस्यो हि न हलास्ति यमेता देवता आर्त्तैर्गोपायेयुः
 ॥ २२ ॥ अथ होतृषदनमुपावर्त्तते । स होतृषदनादेकं तृणं निरस्यति
 “निरस्तः परावसुरि”ति परावसुर्ह वै नामासुराणां होता स तमेवैत-
 द्दोतृषदनान्निरस्यति ॥ २३ ॥ अथ होतृषदनऽउपविशति । “इदमहमर्वा-
 वसोः सदने सीदामी”त्यर्वावसुर्वै नाम देवानां होता तस्यैवैतत्सद-
 ने सीदति ॥ २४ ॥ तत्र जपति । “व्विश्वकर्म्मस्तनूपा ऽअसि मा मो-
 दोषिष्टं मा मा हिंसिष्टमेष वां लोक”इत्युदङ्ङेजत्यन्तरा वाऽपतदा-
 हवनीयं च गार्हपत्यं चास्ते तदु ताभ्यां निहनुते मा मो दोषिष्टं मा
 मा हिंसिष्टमिति तथो हैनमेतौ न हिंस्तः ॥ २५ ॥ अथाग्निमी-
 क्षमाणो जपति । “व्विश्वे देवाः शास्तुन मा येथेह होता व्वृतो मनवै
 यन्निषद्य । प्र मे ब्रूत भागधेयं यथा वो येन पथा हव्यमा वो व्वहा-
 नी”ति यथा येभ्यः पक्वं स्यात्तान् ब्रूयादनु मा शास्त यथा व
 आहरिष्यामि यथा वः परिवेक्ष्यामीत्येवमेवैतद्देवेषु प्रशासनमिच्छते-

१ नरांशं सायेति. क. पु. २ पान्त्विति. क. पु. ३ व्वातश्चेति ख. पु.

४ येथेहेति. ग. पु.

८ मा० श० ब्रा०

ऽनुमा शास्त यथा वोऽनुष्टुप्त्वा वषट्कुर्यामनुष्टुप्त्वा हव्यं व्वहेयमिति
तस्मादेवं जपति ॥ २६ ॥ Cf का. श. २. ४. ३.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे
प्रथमकाण्डे चतुर्थप्रपाठके द्वितीयं ब्राह्मणम् ॥

१. ४. ३.

अग्निर्होता वेत्वग्नेर्होत्रमिति । अग्निरिदं होता वेत्वित्येवैत-
दाहाग्नेर्होत्रमिति तस्यो हि होत्रं वेत्तु प्रावित्रमिति यज्ञो वै प्रावित्रं
वेत्तु यज्ञमित्येवैतदाह “साधु ते यजमान देवते”ति साधु ते यज-
मानदेवता यस्य तेऽग्निर्होतेत्येवैतदाह “घृतवतीमध्वर्यो सुचमास्य-
स्वे”ति तदध्वर्युं प्रसौति स यदेकामिवाह ॥ १ ॥ यजमानऽएव
जुहमनु । योऽस्माऽअरातीयति सऽ उपभृतमनु स यद्वेऽइव ब्रूया-
द्यजमानाय द्विषन्तं भ्रातृव्यं प्रत्युद्यामिनं कुर्यादत्तैव जुहमन्वाद्यऽ
उपभृतमनु स यद्वेऽइव ब्रूयादत्रऽआद्यं प्रत्युद्यामिनं कुर्यात्तस्मा-
देकामिवैवाह ॥ २ ॥ “देवयुवं विश्ववारामि”ति । उपस्तौत्येवैनामे-
तन्महयत्येव यदाह देवयुवं विश्ववारामिती “डामहै देवां २ ॥ ईडे-
न्यान्नमस्याम नमस्यान्यजाम यज्ञिया”नितीडामहै तान्देवान्य ईडे-
न्या नमस्याम तान्ये नमस्या यजाम यज्ञियानिति मनुष्या वा ईडे-
न्याः पितरो नमस्या देवा यज्ञियाः ॥ ३ ॥ या वै प्रजा यज्ञेऽनन्वा-
भक्ताः। पराभूता वै ताऽएवमेवैतद्याऽइमाः प्रजाऽअपराभूतास्ता यज्ञ
ऽआभजति मनुष्यान्नु पशवो देवान्नु वयाध्रंस्योषधयो व्वनस्पतयो
यदिदं किञ्चैवमु तत्सर्वं यज्ञऽआभक्तम् ॥ ४ ॥ ता वाऽपताः । नव
व्याहृतयो भवन्ति नवेमे पुरुषे प्राणाऽपतानेवास्मिन्नेतद्दधाति तस्मा-

१. विश्ववारामिति. ग. पु. २. See. तै. सं. २. ५. ९. ६.

ननु व्याहृतयो भवन्ति ॥ ५ ॥ यज्ञो ह देवेभ्योऽपचक्राम । तं देवा
 ऽअन्वमन्त्रयन्ता नः शृणुषु न ऽआवर्त्तस्वेति सो ऽस्तु तथेत्येव देवा-
 नुपाववर्त्ततेनोपावृत्तेन देवा ऽअयजन्त तेनेष्टैतदभवन् यदिदं देवाः ॥ ६ ॥

(काण्डस्याऽर्द्धम् ॥ ४१९ ॥)

स यदाश्रावयति । यज्ञमेवैतदनुमन्त्रयत ऽआ नः शृणुषु न ऽआवर्त्त-
 स्वेत्यथ यत्प्रत्याश्रावयति यज्ञ ऽएवैतदुपावर्त्तते ऽस्तु तथेति तेनोपा-
 वृत्तेन रेतसा भूतेनर्त्विजः सम्प्रदायं चरन्ति यजमानेन परोक्षं
 यथा पूर्णपात्रेण सम्प्रदायं चरेयुरेवमेनेन ऽर्त्विजः सम्प्रदायं चरन्ति
 तद्वाचैवैतत्सम्प्रदायं चरन्ति वाग्धि यज्ञो वाग्नु हि रेतस्तदेतेनैवैत-
 त्सम्प्रदायं चरन्ति ॥ ७ ॥ सो ऽ नुब्रूहीत्येवोक्ताऽध्वर्युः । नाऽप-
 व्याहरेन्नोऽपव होतापव्याहरेद्वा श्रावयत्यध्वर्युस्तदग्नीधं यज्ञ ऽउपा-
 वर्त्तते ॥ ८ ॥ सोऽग्नीन्नापव्याहरेत् । आ प्रत्याश्रावणात्प्रत्या-
 श्रावयत्याग्नीत्तत्पुनरध्वर्युं यज्ञ ऽउपावर्त्तते ॥ ९ ॥ सोऽध्वर्यु-
 र्नापव्याहरेत् । आ यजेति वक्तोर्यजेत्येवाध्वर्युर्होत्रे यज्ञ ॥
 सम्प्रयच्छति ॥ १० ॥ स होता नाऽपव्याहरेत् । आवषट्-
 कारात्तं वषट्कारेणाग्नावेव योनौ रेतो भूत ॥ सिञ्चत्यग्निर्वै योनिर्य-
 ज्ञस्य स ततः प्रजायत ऽइति नु हविर्यज्ञेऽथ सौम्येध्वरे ॥ ११ ॥
 स वै ग्रहं गृहीत्वाऽध्वर्युः । नाऽपव्याहरेदोपाकरणादुपावर्त्तन्वमि-
 त्येवाध्वर्युरुद्रातृभ्यो यज्ञ ॥ सम्प्रयच्छति ॥ १२ ॥ त ऽ उद्रातारो
 नापव्याहरेयुः । ओत्तमाया ऽपषोत्तमेत्येवोद्गातारो होत्रे यज्ञ ॥
 सम्प्रयच्छन्ति ॥ १३ ॥ स होता नापव्याहरेत् । आ वषट्कारात्तं
 वषट्कारेणाग्नावेव योनौ रेतो भूत ॥ सिञ्चत्यग्निर्वै योनिर्यज्ञस्य
 स ततः प्रजायते ॥ १४ ॥ स यद्ध सोऽपव्याहरेत् । यं यज्ञ ऽउपा-
 वर्त्तते यथा पूर्णपात्रं परासिञ्चेदेव ॥ ह स यजमानं परासिञ्चेत्स
 यत्र हैवमृत्विजः सम्बिदाना यंज्ञेन चरन्ति सर्वमेव तत्र कल्पते न

मुह्यति तस्मादेवमेव यज्ञो भर्त्तव्यः ॥ १५ ॥ ता वाऽपताः । पुञ्च
 व्याहृतयो भवन्त्यो “श्रावयास्तु श्रौषड्यज येयजामहे व्यौषडि”ति
 पाङ्क्तो यज्ञः पाङ्क्तः पशुः पुञ्चर्त्तवः सम्बत्सरस्यैषैका यज्ञस्य मात्रैषा
 सम्पत् ॥ १६ ॥ तासां सप्तदशाक्षराणि । सप्तदशो वै प्रजापतिः
 प्रजापतिर्यज्ञऽप्यैका यज्ञस्य मात्रैषा सम्पत् ॥ १७ ॥ ओ श्रावयेति
 वै देवाः । पुरोव्वातं ससृजिरेऽस्तु श्रौषडित्यभ्राणि समप्लावयन्-
 जेति विद्युतं ये यजामह इति स्तनयितुं वषट्कारेणैव प्रावर्ष-
 यन् ॥ १८ ॥ स यदि वृष्टिकामः स्यात् । यदीष्ट्या वा यजेत दर्श-
 पूर्णमासयोर्वैव ब्रूयाद्वृष्टिकामो वाऽअस्मीति तत्रोऽअध्वर्युं ब्रूया-
 तपुरोव्वातं च विद्युतश्च मनसा ध्यायेत्यभ्राणि मनसा ध्यायेत्यग्नीध्रं
 स्तनयितुं च वर्षं च मनसा ध्यायेति होतारं सर्वाण्येतानि
 मनसा ध्यायेति ब्रह्माणं वर्षति हैव तत्र यत्रैवमृत्विजः सन्निदाना
 यज्ञेन चरन्ति ॥ १९ ॥ ओश्रावयेति वै देवाः । विराजमभ्याजुहु-
 वुरस्तु श्रौषडिति वत्समुपावासज्यजेत्युदजयन्ये यजामह इत्यु-
 पासीदन्वषट्कारेणैव विराजमदुहतेयं वै विराडस्यैवाऽपष दोहऽ-
 एव ह वाऽअस्माऽइयं विराट् सर्वान् कामान्दुहे यऽएवमेतं
 विराजो दोहं वेद ॥ २० ॥ Cf. का. श. २. ४. ४.

० इति शुक्लयजुर्वेदीये माध्यन्दिनशास्त्रीये शतपथब्राह्मणे
 प्रथमकाण्डे चतुर्थप्रपाठके तृतीयं ब्राह्मणम् ॥

१. ४. ४.

ऋतवो ह वै प्रयाजाः । तस्मात्पञ्च भवन्ति पञ्च हृतवः ॥१॥
 देवाश्च वाऽअसुराश्च । उभये प्राजापत्याः पस्पृधिरऽएतस्मिन्यङ्गे प्रजा-
 पतौ पितरि संवत्सरेऽस्माकमयं भवष्यित्यस्माकमयं भविष्यतीति ॥ २ ॥

(अर्धप्रपाठकः ६१)

ततो देवाः । अर्चन्तः श्राम्यन्तश्चेरुस्तऽएतान्प्रयाजान् ।
 ददशुस्तैरयजन्त तैर्ऋतुन्संवत्सरं प्राजयन्तुभ्यः संवत्सरात्सपत्नान्-
 नन्तरायँस्तस्मात्प्रयाजाः प्रजया ह वै नामैतद्यत्प्रयाजाऽइति तथो-
 ऽएवैष ऽएतैर्ऋतुन्संवत्सरं प्राजयत्युभ्यः संवत्सरात्सपत्नानन्तरेति
 तस्मात्प्रयाजैर्यजते ॥ ३ ॥ ते वाऽआज्यहविषो भवन्ति । व्वज्रो वा
ऽआज्यमेतेन वै देवा व्वज्रेणाज्येनर्त्तुन्संवत्सरं प्राजयन्तुभ्यः संव-
 त्सरात्सपत्नानन्तरायँस्तथोऽएवैषऽएतेन व्वज्रेणाज्येनऽर्त्तुन्संवत्सरं
 प्राजयत्युभ्यः संवत्सरात्सपत्नानन्तरेति तस्मादाज्यहविषो भवन्ति
 ॥ ४ ॥ एतद्वै संवत्सरस्य स्वं प्रयः । यदाज्यं तत्स्वेनैवैनमेतत्प्रयसा
 देवाः स्व्यकुर्वन्त तथोऽएवैनमेषऽएतत्स्वेनैव प्रयसा स्वीकुरुते तस्मा-
 दाज्यहविषो भवन्ति ॥५॥ स यत्रैव तिष्ठन् प्रयाजेभ्य ऽआश्रावयेत् ।
 तत एव नापक्रामेत्सङ्ग्रामो वाऽएष सन्निधीयते यः प्रजाजैर्यजते
 यतरो वै संयत्तयोः पराजयतेऽप वै सङ्क्रामत्यभितरामु वै जयन् क्राम-
 मति तस्मादभितरामभितरामेव क्रामेदभितरामभितरामाहुतीर्जुहु-
 यात् ॥ ६ ॥ तदु तथा न कुर्यात् । यत्रैव तिष्ठन् प्रयाजेभ्य ऽआश्रा-
 वयेत्तत एव नापक्रामेद्यत्रोऽएव समिद्धतमं मन्येत तदाहुतीर्जुहुया-

१. प्रयाजा इति. ग. पु.

२. देवा इति. ग. पु.

३. अभिक्रमणमिदं तैत्तिरीयशाखायां विहितं—‘अभिक्रमं जुहोति’ इति । तस्य
 खण्डनं क्रियत इति भाति ३००. तै. सं. १. ६. १. ४.

त्समिद्धहोमेन ह्येव समृद्धा ऽआहुतयः ॥ ७ ॥ स ऽआश्राव्याह ।
 समिधो यजेति तद्वसन्त समिन्द्रे स व्वसन्तः समिद्धोऽन्यान्तून्स-
 मिन्ध ऽऋतवः समिद्धाः प्रजाश्च प्रजनयन्त्योषधीश्च पचन्ति तद्वेव
 खलु स॒र्वान्तून्नि॒राहा॒थ यज॑ यजेत्येवोत्तरानाहाजामितायै जामि ह
 कुर्याद्यत्तनूनपातं यजेदो यजेति ब्रूयात्तस्माद्यज यजेत्येवोत्तरानाह
 ॥ ८ ॥ स वै समिधो यजति । स व्वसन्तो वै समिद्धसन्तमेव तदेवा
 ऽअवृञ्जत व्वसन्तात्सपत्नानन्तरायन्वसन्तमेवैष ऽएतद्वृङ्क्ते व्वस-
 न्तात्सपत्नानन्तरेति तस्मात्समिधो यजति ॥ ९ ॥ अथ तनूनपातं
 यजति । ग्रीष्मो वै तनूनपाद्ग्रीष्मो ह्यासां प्रजानां तनूस्तपति ग्री-
 ष्ममेव तदेवाऽअवृञ्जत ग्रीष्मात्सपत्नानन्तरायन् ग्रीष्ममेवैष ऽएत-
 द्वृङ्क्ते ग्रीष्मात्सपत्नानन्तरेति तस्मात्तनूनपातं यजति ॥ १० ॥
 अथेदो यजति । वर्षा वा ऽइडऽइति हि वर्षाऽइडो यदिदं क्षुद्र-
 षसरीसृपं ग्रीष्महेमन्ताभ्यान्नित्यक्तं भवति तद्वर्षा ऽईडितमिवात्रामि-
 च्छमानं चरति तस्माद्वर्षा ऽइडो वर्षा ऽएव तदेवा ऽअवृञ्जत वर्षा-
 भ्यः सपत्नानन्तरायन्वर्षा ऽउ ऽएवैष ऽएतद्वृङ्क्ते वर्षाभ्यः सपत्नान-
 न्तरेति तस्माद्विडो यजति ॥ ११ ॥ अथ वह्निर्यजति । शरद्वै वह्नि-
 रिति हि शरद्वह्निर्या इमा ऽओषधयो ग्रीष्महेमन्ताभ्यां नित्यक्ता
 भवन्ति ता वर्षा वर्द्धन्ते ताः शरदि वह्निषो रूपं प्रस्तीर्णाः शेरे
 तस्माच्छरद्वह्निः शरदमेव तदेवाऽअवृञ्जत शरदः सपत्नानन्तराय-
 च्छरदमेवैष ऽएतद्वृङ्क्ते शरदः सपत्नानन्तरेति तस्माद्वह्निर्यजति
 ॥ १२ ॥ अथ स्वाहा स्वाहेति यजति । अन्तो वै यज्ञस्य स्वाहा-
 कारोऽन्त ऋतूनां हेमन्तो व्वसन्ताद्धि पराद्धव्योऽन्तेनैव तदन्तं
 देवा ऽअवृञ्जतान्तेनान्तात्सपत्नानन्तरायन्तेनोऽएवैष ऽएतदन्तं वृङ्क्ते-
 ऽन्तेनान्तात्सपत्नानन्तरेति तस्मात्स्वाहास्वाहेति यजति ॥ १३ ॥
 तद्वाऽएतत् । व्वसन्तऽएव हेमन्तात्पुनरसुरे तस्माद्ध्येष पुनर्भवति
 पुनर्ह वाऽअस्मिन्नोके भवति यऽ एवमेतद्वेद ॥ १४ ॥ स वै व्य-

न्तु वेत्सिति यजति । अजामितायै जामि ह कुर्याद्यन्तु व्यन्तिव-
 ति वैव यजेद्वेतु वेत्सिति वा व्यन्तिवति वै योषा वेत्सिति वृषा
 मिथुनमेवैतत्प्रजननं क्रियते तस्माद्यन्तु वेत्सिति यजति ॥ १५ ॥
 अथ चतुर्थे प्रयाजे समानयति बर्हिषि । प्रजा वै बर्ही रेत ऽआज्यं
 तत्प्रजास्वेवैतद्वेतः सिच्यते तेन रेतसा सिक्तेनेमाः प्रजाः पुनरभ्या-
 वर्त्तं प्रजायन्ते तस्माच्चतुर्थे प्रयाजे समानयति बर्हिषि ॥ १६ ॥
 सङ्ग्रामो वाऽप्य सन्निधीयते । यः प्रयाजैर्यजते यतरं वै संयत्त-
 योर्मित्रमागच्छति स जयति तदेतदुपभृतोऽधि जुहुं मित्रमागच्छति
 तेन प्रजयति तस्माच्चतुर्थे प्रयाजे समानयति बर्हिषि ॥ १७ ॥ यज-
 मान ऽप्य जुह्वमनु । योऽस्माऽभरातीयति स उपभृतमनु यजमा-
 नायैवैतद्विषन्तं भ्रातृव्यं बलिं हारयत्यत्रैव जुह्वमन्वाद्यऽउपभृत-
 मन्वत्रऽप्यैतदाद्यं बलिं हारयति तस्माच्चतुर्थे प्रयाजे समानय-
 ति ॥ १८ ॥ स वाऽअनवमृशन्तसमानयति । स यद्धावमृशेद्यजमा-
 नं द्विपता भ्रातृव्येणावमृशेदत्तारमाद्येनावमृशेत्तस्मादनवमृशन्तसमा-
 नयति ॥ १९ ॥ अथोत्तरां जुह्वमध्यहति । यजमानमेवैतदिद्विषति
 भ्रातृव्येऽध्यहृत्यत्तारमाद्येऽध्यहति तस्मादुत्तरां जुह्वमध्यहति ॥ २० ॥
 देवा ह वा ऽऊचुः । हन्त विजितमेवानु सर्वं यज्ञं सथंस्थाप-
 याम यदि नोऽसुररक्षसान्यासजेयुः स स्थित ऽप्य नो यज्ञः स्या-
 दिति ॥ २१ ॥ तऽउत्तमे प्रयाजे । स्वाहाकारेणैव सर्वं यज्ञं सम-
 स्थापयन्त्स्वाहाग्निमिति तदाग्नेयमाज्यभागं समस्थापयन्त्स्वाहा
 सोममिति तत्सौम्यमाज्यभागं समस्थापयन्त्स्वाहाग्निमिति तद्य
 ऽप्य ऽउभयत्राच्युत ऽआग्नेयः पुरोडाशो भवति तं समस्थाप-
 यन् ॥ २२ ॥ अथ यथादेवैतथं । “स्वाहा देवा ऽआज्यपा” ऽइति

१. सन्निधीयत इति. ग. पु.

२. जुह्वमनु इति. ग. पु.

३. यथादेवैतथं इति. ग. पु.

तत्प्रयाजानुयाजान्तस्मस्थापयन् प्रयाजानुयाजा वै देवा ऽआज्यपा जु-
 षाणो ऽअग्निराज्यस्य वेत्तिविति तदग्निं^१ स्विष्टकृतं^२ समस्थापयन्-
 निर्हिं स्विष्टकृतस्^३ ऽप्यो^४ ऽप्येतर्हि^५ तथैव यज्ञः सन्तिष्ठते यथैवेनं देवाः
 समस्थापयन्तस्मादुत्तमे प्रयाजे स्वाहा स्वाहेति यजति यावन्ति हवी-
 र्भ्यो भवन्ति विजितमेवैतदनु सर्वं यज्ञं^६ स्रष्टुं^७ स्थापयति तस्मा-
 द्यदत्त ऽऊर्ध्वं^८ विलोम यज्ञे क्रियेत न तद्वाद्रियेत स्रष्टुं^९ स्थितो मे
 यज्ञः ऽइति ह विद्यात्सुहृष यज्ञो यातयामेवास यथा ववषत्कृतं^{१०}
 हुतं^{११} स्वाहाकृतम् ॥ २३ ॥ ते देवा ऽअकामयन्त । कथं न्विमं यज्ञं
 पुनराप्याययेमायातयामानं कुर्याम तेनायातयाम्ना प्रचरेमेति ॥ २४ ॥
 स यज्जुह्वामाज्यं परिशिष्टमासीत् । येन यज्ञं^{१२} समस्थापयन्तेनैव
 यथापूर्वं^{१३} हवीं^{१४} भ्यभिधारयन् पुनरेवैनानि तदाप्याययन् यातयामा-
 न्यकुर्वन् यातयाम ह्याज्यं तस्मादुत्तमं प्रयाजमिष्ट्वा यथापूर्वं^{१५}
 हवीं^{१६} भ्यभिधारयति पुनरेवैनानि तदाप्याययन् यातयामानि करोत्य-
 यातयाम ह्याज्यं तस्माद्यस्य कस्य च हविषोऽवद्यति पुनरेव तदभि-
 धारयति स्विष्टकृतऽप्येव तत्पुनराप्याययन् यातयाम करोत्यथ यदा
 स्विष्टकृतेऽवद्यति न ततः पुनरभिधारयति नो हि ततः काञ्चन ह-
 विषोऽग्नावाहुतिं^{१७} होष्यन् भवति ॥ २५ ॥ Cf. का. श. २. ५. १.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे
 प्रथमकाण्डे चतुर्थप्रपाठके चतुर्थं ब्राह्मणम् ॥

१. ४. ५.

स वै समिधो यजति । प्राणा वै समिधः प्राणानेवैतत्समिद्धे
 प्राणैर्हयं पुरुषः समिद्धस्तस्मादभिमृशेति ब्रूयाद्यद्युपतापी स्यात्स युद्यु-
 ण्नः स्यादैव तावच्छथंसेत समिद्धो हि स तावद्भवति युद्यु शीतः
 स्यान्नाशथंसेत तत्प्राणानेवासिच्चेतद्दधाति तस्मात्समिधो यजति
 ॥ १ ॥ अथ तनूनपातं यजति । रेतो वै तनूनपाद्रेत ऽएवैतत्सिञ्चति
 तस्मात्तनूनपातं यजति ॥ २ ॥ अथेडो यजति । प्रजा वा ऽइडो
 यदा वै रेतः सिक्तं प्रजायतेऽथ तदीडितमिवान्नमिच्छमानं चरति
 तत्प्रैवैतज्जनयति तस्मादिडो यजति ॥ ३ ॥ अथ वह्निर्यजति । भूमा
 वै वह्निर्भूमानमेवैत्प्रजनयति तस्माद्वह्निर्यजति ॥ ४ ॥ अथ स्वाहा-
 स्वाहेति यजति । हेमन्तो वा ऽऋतूनां^१ स्वाहाकारो हेमन्तो ह्रीमाः
 प्रजाः स्वं वृशमुपनयते तस्माद्धेमन् म्लायन्त्योषधयः प्र वनस्पतीनां
 पलाशानि मुच्यन्ते प्रतितरामिव व्वयार्थसि भवन्त्यधस्तरामिव
 व्वयार्थसि पतन्ति विवपतितलोमेव पापः पुरुषो भवति हेमन्तो ह्रीमाः
 प्रजाः स्वं वृशमुपनयते स्त्री ह वै तमर्थं कुरुते श्रियेऽन्नाद्याय
 यस्मिन्नर्द्धे भवति य ऽएवमेतद्वेद ॥ ५ ॥ देवाश्च वा ऽअसुराश्च ।
 उभये प्राजापत्याः पस्पृधिरे ते दण्डैर्धनुर्भिर्न व्यजयन्त ते ह्वाविजय-
 माना ऽऊचुर्दन्त व्वाच्येव ब्रह्मन्विजिगीषामहै स यो नो व्वाधं व्या-
 हतां मिथुनेन नानुनिष्क्रामात्स सर्व्वं पराजयाताऽअथ सर्व्वमितरे
 जयानिति तथेति देवा ऽअब्रुवंस्ते देवा ऽइन्द्रमब्रुवन्व्याहरेति ॥ ६ ॥
 स ऽइन्द्रोऽब्रवीत् । एको ममेत्यथास्माकमेकेतीतरेऽब्रुवंस्तदु तन्मि-
 थुनमेवाविन्दन्मिथुनं ह्येकश्चैका च ॥ ७ ॥ द्वौ ममेतीन्द्रोऽब्रवीत् ।
 अथास्माकं द्वेऽइतीतरेऽब्रुवंस्तदु तन्मिथुनमेवाविन्दन्मिथुनं^२ हि द्वौ
 च द्वे च ॥ ८ ॥ त्रयो ममेतीन्द्रोऽब्रवीत् । अथास्माकं तिस्रऽइती-

१. एवैतदिति. क. पु.

२. मा० श० ब्रा०

तरेऽब्रुवंस्तदु तन्मिथुनमेवाविन्दन्मिथुनं हि त्रयश्च तिस्रश्च ॥ ९ ॥
 चत्वारो ममेतीन्द्रोऽब्रवीत् । अथास्माकं चतस्रऽइतीतरेऽब्रुवंस्तदु
 तन्मिथुनमेवाविन्दन्मिथुनं हि चत्वारश्च चतस्रश्च ॥ १० ॥ पञ्च
 ममेतीन्द्रोऽब्रवीत् । ततऽइतरे मिथुनं नाविन्दन् चो ह्यतऽ ऊर्ध्वं मिथुन-
 मस्ति पञ्च पञ्चेति ह्येवैतदुभयं भवति ततोऽसुराः सर्वं पराजयन्त
 सर्वस्माद्देवाऽ असुरानजयन्त सर्वस्मात्सपत्नानसुरान्निरभजन् ॥ ११ ॥
 तस्मात्प्रथमे प्रयाजऽइष्टे ब्रूयात् । “एको ममेत्येका तस्य यमहं द्वेष्मी”ति
 यद्यु न द्विष्यात् “योऽस्मान्द्वेष्टि यं च व्वयं द्विष्म”ऽइति ब्रूयात् ॥ १२ ॥
 “द्वौ ममे”ति द्वितीये प्रयाजे । “द्वे तस्य योऽस्मान्द्वेष्टि यं च व्वयं
 द्विष्म”ऽइति ॥ १३ ॥ “त्रयो ममे”ति तृतीये प्रयाजे । तिस्रस्तस्य “यो
 ऽस्मान्द्वेष्टि यं च व्वयं द्विष्म”ऽइति ॥ १४ ॥ “चत्वारो ममे”ति चतुर्थे
 प्रयाजे । चतस्रस्तस्य “योऽस्मान्द्वेष्टि यं च व्वयं द्विष्म”ऽइति ॥ १५ ॥
 “पञ्च ममे”ति पञ्चमे प्रयाजे । “न तस्य किं चन योऽस्मान्द्वेष्टि यं च
 व्वयं द्विष्म”ऽइति स पञ्च पञ्चैत्येव भवन् पराभवति तथास्य सर्व्वं
 संवृद्धे सर्व्वस्मात्सपत्नान्निरभजति यऽपवमेतद्देव ॥ १६ ॥ Cf. का.
 श. २. ५. २.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे
 प्रथमकाण्डे चतुर्थप्रपाठके पञ्चमं ब्राह्मणम् ॥

(इति पञ्चमोऽध्यायः)

१. ४. ६.

ऋतवो ह वै देवेषु यज्ञे भागमीषिरे । आ नो यज्ञे भजत मा
 नो यज्ञादन्तर्गतास्त्वेष नोऽपि र्यज्ञे भागऽइति ॥ १ ॥ तद्वै देवा

१. चत्वार. ग. पु. २. नजयन्निति. क. पु. ३. प्रयाज इति. क. ग. पु.

४. प्रयाज इति. ग. पु. ५. प्रयाज इति. ग. पु. ६. यज्ञभाग इति. क. पु.

न जज्ञुः । तऽऋतवो देवेष्वजानत्स्वसुरानुपावर्त्तन्ताप्रियान्देवानां
द्विषतो भ्रातृव्यान् ॥ २ ॥ ते है तामेधतु मेधां चक्रिरे । यामेषामे-
तामनुशृण्वन्ति कृषन्तो ह स्मैव पुर्व्वं व्यपन्तो यन्ति लुनन्तोऽपरे
मृणन्तः शश्वद्वैभ्योऽकृष्टपच्याऽएवौषधयः पेचिरे ॥ ३ ॥ तद्वै देवा-
नामागऽआस । कनीयऽ इन्वतो द्विषन् द्विषतेऽरातीयति किंस्वेता-
वन्मात्रमुपजानीत यथेदमितोऽन्यथासदिति ॥ ४ ॥ ते होचुः । ऋतुने-
वानुमन्त्रयामहाऽइति केनेति प्रथमानेवैनान्यज्ञे यजामेति ॥ ५ ॥ स
हाग्निरुवाच । अथ यन्मां पुरा प्रथमं यजथ क्वाहं भवानीति न
त्वामायतनाच्छ्यावयामऽइति ते यदृतुनभिह्वयमानाऽअथाग्निमायत-
नान्नाच्छ्यावयंस्तस्मादग्निरच्युतो न ह वाऽआयतनाच्छ्यवते यस्मि-
न्नायतने भवति यऽएवमेतमग्निमच्युतं वेद ॥ ६ ॥ ते देवाऽअग्नि-
मब्रुवन् । पुरे ह्येनांस्त्वमेवानुमन्त्रयस्वेति स हेत्याग्निरुवाचर्त्तवोऽ-
विदं वै वो देवेषु यज्ञे भागमिति कथं नोऽविदऽइति प्रथमानेव वो
यज्ञे यक्ष्यन्तीति ॥ ७ ॥ तऽऋतवोऽग्निमब्रुवन् । आ वयं त्वामस्मासु
भजामो यो नो देवेषु यज्ञे भागमविदऽइति सऽएषोऽग्निर्ऋतुष्वा-
भक्तः समिधोऽ अग्ने तनूनपादस्रऽ इडोऽ अग्ने वह्निरग्ने स्वाहाग्नि-
मित्याभक्तो ह वै तस्यां पुण्यकृत्यायां भवति यामस्य समानो ब्रुवा-
णः करोत्यग्निमते ह वाऽ अस्माऽ अग्निमन्तऽऋतवऽओषधीः
पचन्तीद१० स१र्व्वं यऽएवमेतमग्निसृत्तुष्वाभक्तं वेद ॥ ८ ॥ तदाष्टुः । य-
दुत्तमान् प्रयाजानावाहयन्त्यथ कस्मादेनान् प्रथमान्यजन्तीत्युत्तमान्हे-
नान्यज्ञेऽवाकल्पयन् प्रथमान्वो यजामेत्यब्रुवंस्तस्मादुत्तमानावाहयन्ति
प्रथमान्यजन्ति ॥ ९ ॥ चतुर्थेन वै प्रयाजेन देवाः । यज्ञमाप्नुवंस्तं
पञ्चमेन समस्थापयन्नथ यदतऽ ऊर्ध्वमस११ स्थितं यज्ञस्य स्वर्गमेव
तेन लोक१० समाश्नुवत ॥ १० ॥ ते स्वर्गं लोकं यन्तः । असुर-
रक्षसेभ्यऽ आसङ्गाद्विभयाञ्चकुस्तेऽग्निं पुरस्तादकुर्व्वत रक्षोहृण१०

रक्षसामपहन्तारमग्निं मध्यतोऽकुर्वन्त रक्षोहृणं रक्षसामपहन्तार-
 मग्निं पश्चादकुर्वन्त रक्षोहृणं रक्षसामपहन्तारम् ॥ ११ ॥ स
 यद्येनान् पुरस्तात् । असुररक्षसान्यासिसंक्षन्नग्निरेव तान्यपाहन-
 क्षोहा रक्षसामपहन्ता यदि मध्यतऽआसिसंक्षन्नग्निरेव तान्यपा-
 हन्नक्षोहा रक्षसामपहन्ता यदि पश्चादासिसंक्षन्नग्निरेव तान्यपा-
 हन्नक्षोहा रक्षसामपहन्तात्ऽएव सर्वतोऽग्निभिर्गुप्यमानाः स्वर्गं
 लोकं समाश्नुवन्त ॥ १२ ॥ तथोऽएवैषऽएतत् । चतुर्थेनैव प्रया-
 जेन यज्ञमाप्नोति तं पञ्चमेन सऽस्थापयत्यथ यद्वत् ऽऊर्ध्वमसथं-
 स्थितं यज्ञस्य स्वर्गमेव तेन लोकं समाश्नुते ॥ १३ ॥ स यदा-
 ग्नेयमाज्यभागं यजति । अग्निमेवैतत्पुरस्तात्कुरुते रक्षोहृणं रक्ष-
 सामपहन्तारमथ यदाग्नेयः पुरोडाशो भवत्यग्निमेवैतन्मध्यतः कुरुते
 रक्षोहृणं रक्षसामपहन्तारमथ यदाग्निं स्विष्टकृतं यजत्यग्निमेवैत-
 त्पश्चात् कुरुते रक्षोहृणं रक्षसामपहन्तारम् ॥ १४ ॥ स यद्येनं
 पुरस्तात् । असुररक्षसान्यासिसंक्षन्त्याग्निरेव तान्यपहन्ति रक्षोहा
 रक्षसामपहन्ता यदि मध्यतऽआसिसंक्षन्त्याग्निरेव तान्यपहन्ति रक्षो-
 हा रक्षसामपहन्ता यदि पश्चादासिसंक्षन्त्याग्निरेव तान्यप-
 हन्ति रक्षोहा रक्षसामपहन्ता सऽएव सर्वतोऽग्निभिर्गुप्यमानः
 स्वर्गं लोकं समाश्नुते ॥ १५ ॥ स यद्येनं पुरस्तात् । यज्ञस्यानु-
 व्याहरेत् प्रतिब्रूयान्मुख्यामार्त्तिमारिष्यस्यन्धो वा वाधिरौ वा भवि-
 ष्यसीत्येता वै मुख्या ऽआर्त्तयस्तथा हैव स्यात् ॥ १६ ॥ यदि मध्य-
 तो यज्ञस्यानुव्याहरेत् । तं प्रति ब्रूयादप्रजा ऽअपशुर्भविष्यसीति प्रजा
 वै पशवो मध्यं तथा हैव स्यात् ॥ १७ ॥ यद्यन्ततो यज्ञस्यानुव्या-
 हरेत् । तं प्रति ब्रूयादप्रतिष्ठितो दरिद्रः क्षिप्रेऽमुं लोकमेष्यसीति
 तथा हैव स्यात् तस्मादुह नानुव्याहारीव स्यादुत ह्येवंवित्पुरो भ-
 वति ॥ १८ ॥ संवत्सरं ह वै प्रयाजैजय जयति । स ह न्वेवैनं
 जयति योऽस्य द्वाराणि ववेद किं हि स तैर्गृहैः कुर्याद्यानन्ततो

न व्यव विद्याद्यथायथास्य ते भवन्ति तस्य व्वसन्तः ऽप्य द्वारं हेमन्तो
 द्वारं तं वाऽपत्तुं संवत्सरं स्वर्गं लोकं प्रपद्यते सर्वं वै संवत्स-
 रः सर्वं वाऽअक्षय्यमेतेनो हास्याक्षय्यं सुकृतं भवत्यक्षय्यो लोकः
 ॥ १९ ॥ तदाहुः । किं देवत्यान्याज्यानीति प्राजापत्यानीति ह
 ब्रूयादुनिरुक्तो वै प्रजापतिरुनिरुक्तान्याज्यानि तानि हैतानि यजमानदे-
 वत्यान्येव यजमानो ह्येव स्वे यज्ञे प्रजापतिरेतेन ह्युक्ता ऋत्विजस्तन्वते
 तं जनयन्ति ॥ २० ॥ सऽआज्यस्योपस्तीर्य । द्विर्हविषोऽवदायाथोपरि-
 ष्ठादाज्यस्याभिधारयति सैषाज्येन मिश्राहुतिर्हूयते यजमानेन हैवैषैत-
 न्मिश्रा हूयते यदि ह वाऽअपि दूरे सन्यजते यद्यन्तिके यथा है-
 वान्ते स तऽइष्टं स्यादेव हैवैवं विदुषऽइष्टं भवति यद्यु ह्यपि
 वह्निव पापं करोति नो हैव वहिर्ह्या यज्ञाद्भवति यऽएवमेतद्वेद ॥ २१ ॥
 Cf. का. श. २. ५. ३.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे

प्रथमकाण्डे चतुर्थप्रपाठके षष्ठं ब्राह्मणम् ॥

चतुर्थः प्रपाठकस्समाप्तः ॥

(कण्डिकासंख्या ॥ १२१ ॥)

अथ पञ्चमः प्रपाठकः ॥

१. ५. १.

यज्ञेन वै देवाः । इमां जितिं जिग्युयैषामियं जितिस्ते होचुः
 कथं नऽइदं मनुष्यैरनभ्यारोह्य^१ स्यादिति ते यज्ञस्य रसं धीत्वा
 यथा मधु मधुकृतो निर्धयेयुर्व्विदुह्य यज्ञं युपेन योपयित्वा तिरोऽभव-
 न्नथ यदेनेनायोपयंस्तस्माद्युपो नाम तद्वाऽऽहुवीणामनुश्रुतमास ॥ १ ॥
 यज्ञेन ह वै देवाः । इमां जितिं जिग्युयैषामियं जितिस्ते होचुः कथं
 नऽइदं मनुष्यैरनभ्यारोह्य^१ स्यादिति ते यज्ञस्य रसं धीत्वा यथा
 मधु मधुकृतो निर्धयेयुर्व्विदुह्य यज्ञं युपेन योपयित्वा तिरोऽभवन्निति
 तमन्वेष्टुं दधिरे ॥ २ ॥ तेऽर्चन्तः श्राम्यन्तश्चेरुः । श्रमेण ह स्म वै
 तद्देवा जयन्ति यदेषां ज्ययमासर्षयश्च तेभ्यो देवा वैव प्ररोचयाञ्चकुः
 स्वयं वैव दधिरे प्रेत तदेष्ट्यामो यतो देवाः स्वर्गं लोक^१ समाश्नुवतेति
 ते^३ किं प्ररोचते किं प्ररोचतऽ इति चेसुरेत्पुरोडाशमेव कूर्म्मं भू-
 त्वा सर्पन्तं ते ह सर्व्वेऽएव मेनिरेऽयं वै यज्ञऽइति ॥ ३ ॥ ते हो-
 चुः । अश्विभ्यां तिष्ठ सरस्वत्यै तिष्ठेन्द्राय तिष्ठेति स सप्तैवाग्नये
 तिष्ठेति ततस्तस्यावग्नये वाऽअस्थादिति तमग्नावेव परिगृह्य सर्व्व-
 हुतमज्जुहवुराहुतिर्हि देवानां ततऽएभ्यो यज्ञः प्रारोचत तमसृजन्त
 तमतन्वत सोऽयं परोऽवरं यज्ञोऽनूच्यते पितैव पुत्राय ब्रह्मचारिणे
 ॥ ४ ॥ स वा ऽएभ्यस्तत्पुरोऽदाशयत् । यऽएभ्यो यज्ञं प्रारोचय-
 त्तस्मात्पुरोदाशः पुरोदाशो ह वै नामैतद्यत्पुरोडाशऽइति स ऽएषऽउ-
 भयत्राच्युत ऽआग्नेयोऽष्टाकपालः पुरोडाशो भवति ॥ ५ ॥ स न
 पौर्णमास^१ हविः । नामावास्यमग्नीषोमीय ऽएव पौर्णमास^१ हविः
 साञ्चाय्यमामावास्यं यज्ञऽएवैष ऽउभयत्रावक्लृप्तो नेद्यज्ञादयानीति-
 न्वेव पुरस्तात्पौर्णमासस्य क्रियतऽएवं चामावास्यस्यैतन्न तद्यस्मादत्र

१. यज्ञमिति. क. ग. पु. २. धीत्वा इति ग. पु. ३. See. तै. सं. २.६.५.

१. ५. १. ६-२. ४] प्रथमकाण्डे पूर्णमासयागः ।

७१

क्रियते ॥ ६ ॥ यद्यु ऽपनमुपधावेत् । इष्ट्वा मा याजयेत्येतयैव या-
जयेद्यत्कामा वाऽपतमृषयोऽजुहवुः सऽपभ्यः कामः समार्ध्यत यत्का-
मो ह वाऽपतेन यज्ञेन यजते सोऽस्मै कामः समृध्यते यस्यै वैक-
स्यै च देवतायै हविर्गृह्यतेऽग्नौ वै तस्यै जुह्वत्यग्नाऽ उ चेद्भोष्यन्त्स्या-
त्किमन्यस्यै देवतायाऽ आदिशेत्तस्मादग्नयऽएव ॥ ७ ॥ अग्निर्वै स-
र्वा देवताः । अग्नौ हि सर्वाभ्यो देवताभ्यो जुह्वति तद्यथा सर्वा
देवता ऽउपधावेदेवं तत्तस्मादग्नयऽ एव ॥ ८ ॥ (शतम् ५०० ॥)
अग्निर्वै देवानामद्धातमाम् । यं वाऽअद्धातमां मन्येत तमुपधावेत्त-
स्मादग्नयऽएव ॥ ९ ॥ अग्निर्वै देवानां मृदुहृदयतमः । यं वै मृदुहृदयतमं
मन्येत तमुपधावेत्तस्मादग्नयऽएव ॥ १० ॥ अग्निर्वै देवानां नेदिष्ठम् ।
यं वै नेदिष्ठमुपसर्त्तव्यानां मन्येत तमुपधावेत्तस्मादग्नयऽएव ॥ ११ ॥
स यदीष्टि कुर्वीत । सप्तदश सामिधेनीरनुब्रूयादुपाश्वशु देवतां
यजति तद्धीष्टिरूपं मूर्धन्वत्यौ याज्यानुवाक्ये स्यातां वार्त्रावा-
ज्यभागौ विराजौ संयाज्ये ॥ १२ ॥ Cf. का. श. २. ५. ४

इति शुक्लयजुर्वेदीय माध्यान्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे

प्रथमकाण्डे पञ्चमप्रपाठके प्रथमं ब्राह्मणम् ॥

१. ५. २.

त्वष्टर्ह वै पुत्रः । त्रिशीर्षा पडक्षऽआस तस्य त्रीण्येव मुखान्या-
सुस्तद्यदेव^१रूपऽआस तस्माद्विश्वरूपो नाम ॥ १ ॥ तस्य सोमपा-
नमेवैकं मुखमास । सुरापाणमेकमन्यस्माऽअशनायैकं तमिन्द्रो दिद्वेष
तस्य तानि शीर्षाणि प्रचिच्छेद ॥ २ ॥ स यत्सोमपानमास । ततः
कपिञ्जलः समभवत्तस्मात्स बभ्रुकऽइव बभ्रुरिव हि सोमो राजा ॥ ३ ॥
अथ यत्सुरापाणमास । ततः कलविङ्कः समभवत्तस्मात्सोमि माद्य-
त्कऽइव वदत्यभिमाद्यन्निव हि सुरां पीत्वा व्वदति ॥ ४ ॥ अथ

१. आदितः कण्डिकानां संख्येयम् ।

२. राजा इति. ग.

यदन्यस्माऽअशनायास । ततस्तिरिः समभवत्तस्मात्स विष्वरूप-
 तमऽइव सन्येव घृतस्तोकाऽइव त्वन्मधुस्तोकाऽइव त्वत्पर्णेष्वाश्चु-
 तिताऽएव^१ रूपमिव हि स तेनाशनमावयत् ॥ ५ ॥ स त्वष्टा चुक्रोध
 कुविन्मे पुत्रमवधीदिति सोऽपेन्द्रमेव सोममाजहे स यथाय^२ सोमः
 प्रसुतऽएवमुपेन्द्रऽएवास ॥ ६ ॥ इन्द्रो ह वाऽईक्षाञ्चक्रे । इदं वै मा-
 सोमादन्तर्यन्तीति स यथा बलीयानबलीयसऽएवमनुपहृतऽएव यो
 द्रोणकलशे शुक्रऽआस तं भक्षयाञ्चकार स हैनं जिहि^३ सोऽस्य
 विष्वङ्ङेव प्राणेभ्यो दुद्राव मुखाद्धैवास्य न दुद्रावाथ सर्वेभ्योऽ-
 न्येभ्यः प्राणेभ्योऽद्रवत्तददः सौत्रामणीतीष्टिस्तस्यां तद्व्याख्यायते
 यथैनं देवाऽअभिषज्यन् ॥ ७ ॥ स त्वष्टा चुक्रोध । कुविन्मेऽनुप-
 हृतः सोममवभक्षदिति स स्वयमेव यज्ञवेशसं चक्रे स यो द्रोणक-
 लशे शुक्रः परिशिष्टऽआस तं प्रवर्त्तयाञ्चकारेन्द्रशत्रुर्वर्द्धस्वेति सो-
 ऽग्निमेव प्राप्य सम्बभूवान्तरैव सम्बभूवेत्यु हैकऽआहुः सोऽग्नीषो-
 मावेवाभिसम्बभूव सर्वा विद्याः सर्वं यशः सर्वमन्नाद्य^४ सर्वा^५
 श्री^६ ॥ ८ ॥ स यद्वर्त्तमानः समभवत् । तस्माद्वृत्रोऽथ यदपात्सम-
 भवत्तस्मादहिस्तं दनुश्च दनायुश्च मातेव च पितेव च परिजगृहतु-
 स्तस्माद्दानवऽइत्याहुः ॥ ९ ॥ अथ यद्व्रवीदिन्द्रशत्रुर्वर्द्धस्वेति ।
 तस्मादु हैनमिन्द्रऽएव जघानाथ यद्ध शश्वदवक्ष्यदिन्द्रस्य शत्रुर्व-
 र्द्धस्वेति शश्वदु ह सऽएवेन्द्रमहनिष्यत् ॥ १० ॥ अथ यद्व्रवीद्वि-
 र्द्धस्वेति । तस्मादु ह स्मेषुमात्रमेव तिर्यङ्वर्द्धतऽइषुमात्रं प्राङ्-
 क्सोऽवैवावर^७ समुद्रं दधावुव पूर्व^८ स यावत्सऽआस सहैव ता-
 वदन्नादऽआस ॥ ११ ॥ तस्मै ह स्म पूर्वाह्णे देवाः । अशनमभिह-
 रन्ति मध्यन्दिने मनुष्याऽअपराह्णे पितरः ॥ १२ ॥ स वाऽइन्द्र-

१. रूप^१हीति ग. पु. २. एवास इति क. पु. ३. तद्व्याख्यायत इति ग. पु.

४. श्रीमिति. ग. पु. ५. जघानेति. ग. पु. ६. देवा इति. ग. पु.

स्तुथैव नुत्तश्चरन् । अग्नीषोमा ऽ उपमन्त्रयाञ्चक्रे ऽ ग्रीषोमौ युवं
 वै मम स्थो युवयोरेहमस्मि न युवयोरेष किञ्चन कं मऽहमं दस्यं
 वर्धयथ ऽउप मा वर्त्तयामिति॥१३॥ तौ होचतुः । किमावयोस्ततः
 स्यादिति ताभ्यामेतमग्नीषोमीयमेकादशकपालं पुरोडाशं निरवपत्त-
 स्मादग्नीषोमीय ऽएकादशकपालः पुरोडाशो भवति ॥१४॥ तावेन-
 मुपाववृततुः । तावन्तु सर्व्वे देवाः प्रेयुः सर्व्वा विद्याः सर्व्वे यशः
 सर्व्वमन्नाद्य० सर्व्वा श्रीस्तेनेष्ट्रेन्द्रऽपतदभवद्यदिदमिन्द्रऽपषऽउ
 पौर्णमासस्य वन्धुः स यो हैवं विद्वान् पौर्णमासेन यजत ऽ एता०
 हैव श्रियं गच्छत्येवं यशो भवत्येवमन्नादो भवति ॥ १५ ॥ तद्वेव
 खलु हतो वृत्रः । स यथा इति निर्णीत ऽएव० संव्लीनः शिष्ये
 यथा निर्धूतसक्तुर्भस्त्रैव० संव्लीनः शिष्ये तमिन्द्रोऽभ्यादुद्राव हनि-
 ष्यन् ॥ १६ ॥ स होवाच । मानु मे प्रहार्षीस्त्वं वै तदेतर्ह्यसि यदहं
 व्येव मा कुरु मामुया भूवमिति स वै मेऽन्नमेधीति तथेति तं द्वेधा-
 न्वभिनत्तस्य यत्सौम्यं न्यक्तमास तं चन्द्रमसं चकाराथ यदस्यासु-
 र्य्यमास तेनेमाः प्रजा ऽउदरेणाविध्यत्तस्मादाहुर्वृत्र ऽएव तर्ह्यन्नाद
 ऽआसीद्वृत्रऽपतर्ह्यीतिद० हि यदसावापूर्यतेऽस्मादेवैतल्लोकादाप्याय-
 तेऽथ यदिमाः प्रजाऽअशनमिच्छन्तेऽस्माऽएवैतद्वृत्रायोदराय बलि०
 हरन्ति स यो हैवमेतं वृत्रमन्नादं वेदान्नादो हैव भवति ॥ १७ ॥
 ताऽउ हैता देवताऽऊचुः । याऽइमाऽअग्नीषोमावन्वाजगमुरग्नीषोमौ
 युवं वै नो भूयिष्ठभाजौ स्थो ययोर्वामिदं युवयोरेस्मानन्वामजत-
 मिति ॥ १८ ॥ तौ होचतुः । किमावयोस्ततः स्यादिति यस्यै कस्यै
 च देवतायै हविर्निर्व्वपांस्तद्वां पुरस्तादाज्यस्य यजानिति तस्माद्यस्यै
 कस्यै च देवतायै हविर्निर्व्वपन्ति तत्पुरस्तादाज्यभागावग्नीषोमाभ्यां
 यजन्ति तन्न सौम्येऽध्वरे न पशौ यस्यै कस्यै च देवतायै हविर्निर्व्वपा-

१. वृत्रः इति. ग. पु. २. संलीन इति ग. पु. ३. हनिष्यन् इति. ग. पु.

४. हविरिति नास्ति. ग.

१० मा० श० ब्रा०

निति ह्यब्रुवन् ॥ १९ ॥ स हाग्निरुवाच । मुख्येव वः सर्वेभ्यो जुह्वतु
तद्वोऽहं मय्याभजामीति तस्मादग्नौ सर्वेभ्यो देवेभ्यो जुह्वति तस्मा-
दाहुरग्निः सर्वा देवता ऽइति ॥ २० ॥ अथ ह सोम ऽउवाच । मामेव
वः सर्वेभ्यो जुह्वतु तद्वोऽहं मय्याभजामीति तस्मात्सोमः^१ सर्वेभ्यो
देवेभ्यो जुह्वति तस्मादाहुः सोमः सर्वा देवता ऽइति ॥ २१ ॥ अथ
यदिन्द्रे सर्वे देवास्तस्थानाः । तस्मादाहुर्दिन्द्रः सर्वा देवताऽइन्द्रश्चेष्टा
देवा ऽइत्येतद्ध वै देवास्त्रेधैकदेवत्या ऽअभवन्त्स यो हैवमेतद्वेदैकधा
हैव स्वानाथं श्रेष्ठो भवति ॥ २२ ॥ द्वयं वाऽइदं न तृतीयमस्ति ।
आर्द्रं चैव शुष्कं च यच्छुष्कं तदाग्नेयं यदार्द्रं तत्सौम्यमथ यदिदं
द्वयमेवाऽथ किमेतावत्क्रियतऽ इत्यग्नीषोमयोरेवाज्यभागावग्नीषोमयो-
रुपाथं शुयाजोऽग्नीषोमयोः पुरोडाशो यदत ऽएकतमेनैवेदं^२ सर्वमा-
प्नोत्यथ किमेतावत्क्रियतऽ इत्यग्नीषोमयोर्हैवैतावती विभूतिः प्रजातिः
॥ २३ ॥ सूर्य ऽएवाग्नेयः । चन्द्रमाः सौम्योऽहरेवाग्नेयः^३ रात्रिः सौम्या
य ऽएवापूर्यतेऽर्द्धमासः स ऽआग्नेयो योऽपक्षीयते स सौम्यः ॥ २४ ॥
आज्यभागाभ्यामेव । सूर्याचन्द्रमसावाप्नोत्युपाथं शुयाजेनैवाहोरात्रेऽ
आप्नोति पुरोडाशेनैवार्द्धमासावाप्नोतीत्यु हैकऽआहुः ॥ २५ ॥ तदु होवा-
चासुरिः । आज्यभागाभ्यामेवातो यतमे वा यतमे वा द्वे ऽआप्नोत्युपा-
थं शुयाजेनैवातो यतमे वा यतमे वा द्वे ऽआप्नोति पुरोडाशेनैवातो यतमे
वा यतमे वा द्वे ऽआप्नोति सर्वं मऽआप्तमसत्सर्वं जितं^४ सर्वेण ववृत्र
^५ हनानि सर्वेण द्विषन्तं भ्रातृव्यं^६ हनानीति तस्माद्द्वाऽ एताव-
त्क्रियत ऽइति ॥ २६ ॥ तदाहुः । किमिदं जामि क्रियतेऽग्नीषोमयोरे-
वाज्यस्याग्नीषोमयोः पुरोडाशस्य यदनन्तर्हितं तेन जामीत्यनेन ह
त्वेवाजाम्याज्यस्येतरं पुरोडाशस्येतरं तदन्यदिवेतरमन्यदिवेतरं भव-
त्यृचमनुच्य जुषाणेन यजत्यृचमनुच्यर्चा यजति तदन्यदिवेतर-

१. तस्थाना इति. ग. पु.

२. वाप्येति. ग. पु.

३. वातोऽहोरात्रेऽआप्नोतीति. ग. पु.

४. वातोऽर्द्धमासावाप्नोतीति. ग. पु.

मन्यदिवेतरं भवत्यनेन ह त्वेवाजाम्युपा०^१श्वाज्यस्य यजत्युच्चैः
 पुरोडाशस्य सं यदुपा०^२शु तत्प्राजापत्यं^३ रूपं तस्मात्तस्यानुष्ठुभम-
 नुवाक्यामन्वाह वाग्यनुष्ठुवाग्धि प्रजापतिः ॥ २७ ॥ एतेन वै
 देवाः । उपा०^४शुयाजेन यं यमसुराणामकामयन्त तमुपत्सुर्यं^५ वज्रेण
 वषट्कारेणाग्नस्तथोऽपवैष^६ ऽपतेनोपा०^७शुयाजेन पाप्मानं द्विषन्तं
 भ्रातृव्यमुपत्सुर्यं^८ वज्रेण वषट्कारेण हन्ति तस्मादुपा०^९शुयाजं यजति
 ॥ २८ ॥ स वा ऽ ऋचमनुच्य जुषाणेन यजति । तदन्विमा ऽअन्य-
 तरतोदन्ताः प्रजाः प्रजायन्तेऽस्थि ह्यगस्थि हि दन्तोऽन्यतरतो हेत-
 दस्थि करोति ॥ २९ ॥ अथर्चमनुच्यर्चा यजति । तदन्विमा
 ऽउभयतोदन्ताः प्रजाः प्रजायन्तेऽस्थि ह्यगस्थि हि दन्त ऽउभयतो हेत-
 दस्थि करोत्येता वाऽइमा द्वयः प्रजा ऽअन्यतरतोदन्ताश्चैवोभयतोद-
 न्ताश्च स यो हैवं विद्वानग्नीषोमयोः प्रजातिं यजति बहुहैव प्रजया
 पशुभिर्भवति ॥ ३० ॥ स वै पौर्णमासेनोपवत्स्यन् । न सत्रा सुहितऽ
 इव स्यात्तेनेदमुदरमसुर्यं विलेनात्याहुतिभिः प्रातर्द्वैवमेष ऽउ पौर्णमा-
 सस्योपचारः ॥ ३१ ॥ स वै सम्प्रत्येवोपवसेत् । सम्प्रति वृत्रं^{१०}
 हनानि सम्प्रति द्विषन्तं भ्रातृव्यं^{११} हनानीति ॥ ३२ ॥ स वा ऽ
 उत्तरामेवोपवसेत् । समिव वा ऽ एष क्रमते यः सम्प्रत्युपवसत्य-
 नद्धा वै सङ्क्रान्तयोर्यदीतरो वेतरमभिभवतीतरो वेतरमथ य ऽउत्त-
 रामुपवसति यथा पुराश्चमावृत्तं^{१२} सम्पि०^{१३}व्यादुप्रत्यालभमानं^{१४}
 सोऽन्यतो घ्रात्येव स्यादेवं तद्य ऽउत्तरामुपवसति ॥ ३३ ॥ स वै सम्प्र-
 त्येवोपवसेत् । यथा वा ऽ अन्यस्य हतं^{१५} सम्पि०^{१६}व्यादेवं तद्य ऽउत्त-
 रामुपवसति सोऽन्यस्यैव कृतानुकरोऽन्यस्योपावसायी भवति तस्मादु
 सम्प्रत्येवोपवसेत् ॥ ३४ ॥ प्रजापतेर्ह वै प्रजाः ससृजानस्य । पूर्वाणि

१. See तै. सं. २. ६. २. २.

२. करोतीति. ग. पु.

३. उपवत्स्यन् इति. ग. पु. ४. विनातीति. ख. पु. ५. उपचार इति ग. पु.

विस्रस्र०सुः स वै संवत्सरऽएव प्रजापतिस्तुस्यैतानि पूर्वाण्यहो-
 रात्रयोः सन्धी पौर्णमासी चामावास्या चर्तुमुखानि ॥ ३५ ॥ स
 विस्रस्तैः पूर्वभिः । न शशाक स०हातुं तमेतैर्विर्यज्ञैर्देवा ऽअभिष-
 ज्यन्नग्निहोत्रेणैवाहोरात्रयोः सन्धी तत्पूर्वाभिषज्यंस्तत्समदधुः पौर्ण-
 मासेन चैवामावास्येन च पौर्णमासीं चामावास्यां च तत्पूर्वाभिषज्यं-
 स्तत्समदधुश्चातुर्मास्यैरेवर्तुमुखानि तत्पूर्वाभिषज्यंस्तत्समदधुः ॥ ३६ ॥
 स स०हितैः पूर्वभिः । इदमन्नाद्यमभ्युत्तस्थौ यदिदं प्रजापतेरन्नाद्य०
 स यो हैवंविद्वान्सम्प्रत्युपवसति सम्प्रति हैव प्रजापतेः पूर्व भिष-
 ज्यत्यवति हैनं प्रजापतिः स०ऽएवमेवाच्चादो भवति य०ऽएवं विद्वान्स-
 म्प्रत्युपवसति तस्माद् सम्प्रत्येवोपवसेत् ॥ ३७ ॥ चक्षुषी ह वा
 ऽपते यज्ञस्य यदाज्यभागौ । तस्मात्पुरस्ताज्जुहोति पुरस्ताद्धीमे
 चक्षुषी तत्पुरस्तादेवैतच्चक्षुषी दधाति तस्मादिमे पुरस्ताच्चक्षुषी
 ॥ ३८ ॥ उत्तरार्धपूर्वार्धे हैके । आग्नेयमाज्यभागं जुहति दक्षिणार्ध-
 पूर्वार्धे सौम्यमाज्यभागमेतत्पुरस्ताच्चक्षुषी दध्मऽइति वदन्तस्तद्
 तदाविज्ञान्यमिव हवी०षि ह वाऽआत्मा यज्ञस्य स यदेव पुरस्ता-
 द्द्विषां जुहोति तत्पुरस्ताच्चक्षुषी दधाति यत्रो ऽ एव समिद्धतमं
 मन्येत तदाहुतीर्जुहुयात्समिद्धहोमेन होव समृद्धा ऽआहुतयः ॥ ३९ ॥
 स वा ऽ ऋचमनुच्य जुषाणेन यजति । तस्मादिमेऽअस्थन्तसत्यन-
 स्थिकेचक्षुषी ऽ आश्लिष्टे ऽ अथ यदृचमनुच्यर्चा यजेदस्थि हैव
 कुर्यान्न चक्षुः ॥ ४० ॥ ते वाऽपते । अग्नीषोमयोरेव रूपमन्वायत्ते
 यच्छुक्लं तदाग्नेयं यत्कृष्णं तत्सौम्यं यदि वेतरथा यदेव कृष्णं तदा-
 ग्नेयं यच्छुक्लं तत्सौम्यं यदेव व्वीक्षते तदाग्नेय० रूप० शुष्के ऽइव
 हि व्वीक्षमाणस्याक्षिणी भवतः शुष्कमिव ह्याग्नेयं यदेव स्वपिति
 तत्सौम्य० रूपमार्द्रं ऽ इव हि सुषुपुषोऽक्षिणी भवत आर्द्रं ऽइव हि

१. अयं तैत्तिरीयशाखास्थविधेरेवाऽनुवादस्तस्यैव च खण्डनम् । तत्रैव—“पूर्वार्धे
 जुहोति तस्मात् पूर्वार्धे चक्षुषी प्रवाहुक् जुहोति तस्मात् प्रवाहुक् चक्षुषी । उत्तरार्धे-
 ऽग्नेये जुहोति दक्षिणार्धे सोमाय” (तै. सं. २. ६. २.) इति दर्शनात् ।

सोमऽआजरसऽ^{१०} ह वाऽअस्मिन्लोके चक्षुष्मान् भवति सचक्षुरमुष्मि-
लोके सम्भवति यऽएवमेतौ चक्षुषीऽ आज्यभागौ वेद ॥ ४१ ॥
Of. का. श. २. ६. १, तै. सं. २. ६. २.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे
प्रथमकाण्डे पञ्चमप्रपाठके द्वितीयं ब्राह्मणम् ॥

१. ५. ३.

इन्द्रो ह यत्र वृत्राय वृजं प्रजहार । सोऽबलीयान्मन्यमानो
नास्तृषीतीव बिभ्यन्निलयां चक्रे स पुराः परावृतो जगाम देवा ह
वै विदां चक्रुर्हतो वै वृत्रोऽथेन्द्रो न्यलेष्टेति ॥ १ ॥ तमन्वेष्टुं दधि-
रे । अग्निर्देवतानां^१ हिरण्यस्तूपऽऽऽषीणां बृहती छन्दसां तमग्नि-
नुविचेद तेनेता^२ रात्रिं^३ सद्वाजगाम स वै देवानां व्वसुर्वीरो ह्येषा-
म् ॥ २ ॥ ते देवाऽअब्रुवन् । अमा वै नोऽद्य व्वसुर्व्वसति यो नः
प्रावात्सीदिति ताभ्यामेतद्यथा ज्ञातिभ्यां वा सखिभ्यां वा सद्वाग-
ताभ्यां^४ समानमोदनं पचेदजं वा तद्दह मानुषं^५ हविर्देवानामेव-
माभ्यामेतत्समानं^६ हविर्निरवपन्नैन्द्राग्रं द्वादशकपालं पुरोडाशं
तस्मादैन्द्राग्रो द्वादशकपालः पुरोडाशो भवति ॥३॥ सऽइन्द्रोऽब्र-
वीत् । यत्र वै वृत्राय वृजं प्राहरं तद्व्यस्मये स कशऽइवास्मि न वै
मेदं धिनोति यन्मा धिनवत्तन्मे कुरुतेति तथेति देवाऽअब्रुवन् ॥४॥
ते देवाऽअब्रुवन् । न वाऽइममन्यत्सोमाद्विनुयात्सोममेवास्मै सम्भ-
रामेति तस्मै सोमं^७ समभरणेष वै सोमो राजा देवानामन्नं यच्च-
न्द्रमाः स यत्रैषऽएतां^८ रात्रिं न पुरस्तात्त पश्चाद्दृशे तदिमं लो-
कमागच्छति सऽइहापे^९ऽश्रौषधीश्च प्रविशति स वै देवानां व्वस्वन्नं^{१०}
ह्येषां तद्यदेषऽएतां^{११} रात्रिमिहामा व्वसति तस्मादमावास्या नाम

१ तैत्तिरीयशाखायाम्—अन्वेषणमिदं पितृभिः कृतं, तैरेव चोपलब्ध इन्द्र-
इत्युक्तम् । See तै. सं. २. ५. ३. ७. २. इहैवापश्चेति. क. ग. पु.

॥ ५ ॥ तं गोभिरनुविष्टाप्य समभरन् । यदोषधीराशनस्तदोषधिभ्यो
यदपोऽपिवंस्तदद्भ्यस्तमेव^{१०} सम्भृत्यातच्य तीव्रीकृत्य तमस्मै प्राय-
च्छन् ॥ ६ ॥ सोऽब्रवीत् । धिनोत्येव मेदं नैव तु मयि श्रयते यथेदं
मयि श्रयातै तथोपजानीतेति त^{११} श्रुतेनैवाश्रयन् ॥ ७ ॥

(अर्धप्रपाठकः ॥ ६० ॥)

तद्वाऽएतत् । समानमेव सत्पय ऽएव सदिन्द्रस्यैव सत्तत्पुनर्नाने-
वाचक्षते यदब्रवीद्धिनोति मेति तस्मादध्यथ यदेन^{१२} श्रुतेनैवाश्रयंस्त-
स्माच्छ्रुत^{१३} ॥ ८ ॥ स यथाशंशुराप्यायेत । एवमाप्यायताप पाप्मानं^{१४}
हरिमाणमहर्तैष ऽउऽआमावास्यस्य वन्धुः स यो हैवं विविद्वान्सन्नय-
त्येव^{१५} हैव प्रजया पशुभिराप्यायतेऽप पाप्मानं^{१६} हते तस्माद्वै सन्न-
येत् ॥ ९ ॥ तदाहुः । नासोमयाजी संनयेत्सोमाहुतिर्वाऽएषा सान-
वरुद्धासोमयाजिनस्तस्मान्नासोमयाजी संनयेदिति ॥ १० ॥ तदु-
समेव नयेत् । नन्वत्रान्तरेण शुश्रुम सोमेन नु मा याजयताथ मऽए-
तदाप्यायनं^{१७} सम्भरिष्यथेत्यब्रवीदिति न वै मेदं धिनोति यन्मा
धिनवत्तन्मे कुरुतेति तस्माऽएतदाप्यायनं^{१८} समभरंस्तस्मादप्यसो-
मयाजी समेव नयेत् ॥ ११ ॥ वार्त्रघ्नं वै पौर्णमासम् । इन्द्रो ह्ये-
तेन वृत्रमहन्नथैतदेव वृत्रहृत्यं यदामावास्यं वृत्रं^{१९} ह्यस्माऽएतज्ज-
घ्नुषऽआप्यायनमकुर्वन् ॥ १२ ॥ तद्वाऽएतदेव वार्त्रघ्नम् । यत्पौ-
र्णमासमथैष ऽएव वृत्रो यच्चन्द्रमाः स यत्रैषऽएता^{२०} रात्रिं न पु-
स्तान्न पश्चाद्दृशे तदेनमेतेन सर्व्वं^{२१} हन्ति नास्य किञ्चन परिशि-
नष्टि सर्व्वं^{२२} ह वै पाप्मानं^{२३} हन्ति न पाप्मनः किं चन परिशिन-
ष्टि य ऽएवमेतद्वेद ॥ १३ ॥ तद्वैके दृष्ट्वोपवसन्ति । श्वो नोदेते-

१. अनुवादोऽयं तैत्तिरीयशास्त्रीयविधेरेव । तत्र ह्येवं श्रूयते—“नासोमयाजी सन्नयेद-
नागतं वा एतस्य पयो योऽसोमयाजी” (तै. सं. ३. ५. ५.) इति । तस्यैव चाऽनन्तर-
स्मिन् खण्डे खण्डनम् ।

त्यदो हैव देवानामविक्षीणमन्नं भवत्यथैभ्यो व्ययमिह उपप्रदास्या-
मऽइति तद्धि समृद्धं यद्विक्षीणऽप्येव पूर्वस्मिन्नन्नेऽथापरमन्नमागच्छ-
ति स ह बह्वन्नऽप्येव भवत्यसोमयाजी तु क्षीरयाज्यदो हैव सोमो
राजा भवति ॥ १४ ॥ अथ यथैव पुरा । केवलीरोषधीरङ्गनन्ति केव-
लीरपः पिवन्ति ताः केवलमेव पयो दुहऽप्येवं तदेव वै सोमो रा-
जा देवानामन्नं यच्चन्द्रमाः स यत्रैषऽप्येतां रात्रिं न पुरस्तान्न
पश्चाद्दृशे तदिमं लोकमागच्छति सऽह्वापश्चौषधीश्च प्रविशति
तदेनमद्भ्यऽओषधिभ्यः सम्भृत्याहुतिभ्योऽधि जनयति सऽप्येष आ-
हुतिभ्यो जातः पश्चाद्दृशे ॥ १५ ॥ तद्वाऽप्येतत् । अविक्षीणमेव
देवानामन्नाद्यं परिप्लवतेऽविक्षीणं ह वाऽअस्यास्मिन्लोकेऽन्नं
भवत्यक्षय्यममुष्मिलोके सुकृतं यऽप्येवमेतद्भेदः ॥ १६ ॥ तद्वाऽप्येतां
रात्रिम् । देवेभ्योऽन्नाद्यं प्रच्यवते तदिमं लोकमागच्छति ते देवा
ऽअकामयन्त कथं नु न इदं पुनरागच्छेत्कथं नऽइदं पुरागेव न प्रण-
श्येदिति तद्यऽप्येव संनयन्ति तेष्वामाशऽसन्तऽप्येतऽप्येव नः सम्भृत्य
प्रदास्यन्तीत्याह वाऽअस्मिन्स्वाश्च निष्ठयाश्च शशं सन्ते यऽप्येवमे-
तद्भेदो यो वै परमतां गच्छति तस्मिन्नामाशऽसन्ते ॥ १७ ॥ तद्वाऽप्येष
ऽप्येन्द्रः । यऽप्येष तपत्यथैषऽप्येव वृत्रो यच्चन्द्रमाः सोऽस्यैष आ-
तृव्यजन्मेव तस्माद्यद्यपि पुरा विदूरमिवोदितोऽथैनमेतां रात्रिमु-
पैवं न्याप्लवते सोऽस्य व्यात्तमापद्यते ॥ १८ ॥ तं असित्वोदिति ।
स न पुरस्तान्न पश्चाद्दृशे असते ह वै द्विषन्तं आतृव्यमयमेवा-
स्ति नास्य सपत्नाः सन्तीत्याहुः यऽप्येवमेतद्भेदः ॥ १९ ॥ तं निर्धाय
निरस्यति । सऽप्येष धीतः पश्चाद्दृशे स पुनराप्यायते सऽप्येतस्यै-
वान्नाद्याय पुनराप्यायते यदि ह वाऽअस्य द्विषन् आतृव्यो व्वणिज्य-
या वा केनचिद्वा सम्भवत्येतस्य हैवान्नाद्याय पुनः सम्भवति यऽ
ऽप्येवमेतद्भेदः ॥ २० ॥ तच्चैके महेन्द्रायेति कुर्वन्ति । इन्द्रो वाऽप्येष पुरा

वृत्रस्य वधादथ वृत्रं हत्वा यथा महाराजो विजिग्यानऽएवं महेन्द्रोऽभवत्तस्मान्महेन्द्रायेति तद्विन्द्रायेत्येव कुर्याद्विन्द्रो वाऽप्य पुरा वृत्रस्य वधाद्विन्द्रो वृत्रं जग्निवांस्तस्माद्विन्द्रायेत्येव कुर्यात् ॥२१॥
 Cf. क. श. २. ६. २.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशास्त्रीये शतपथब्राह्मणे
 प्रथमकाण्डे पञ्चमप्रपाठके तृतीयं ब्राह्मणम् ॥

(इति षष्ठोऽध्यायः)

१. ५. ४.

स वै पर्णशाखया वत्सानपाकरोति । तद्यत्पर्णशाखया वत्सा-
 नपाकरोति यत्र वै गायत्री सोममच्छापतत्तदस्याऽआहरन्त्याऽअपा-
 दस्ताभ्यायत्य पर्णं प्रचिच्छेद गायत्र्यै वा सोमस्य वा राक्षस्तत्पति-
 त्वा पर्णोऽभवत्तस्मात्पर्णो नाम तद्यदेवात्र सोमस्य न्यक्तं तदिहाप्य-
 सदिति तस्मात्पर्णशाखया वत्सानपाकरोति ॥१॥ तमाच्छिनत्ति ।
 “इषे त्वोज्जे त्वे”ति वृष्ट्यै तदाह यदाहेषे त्वेत्यूज्जे त्वेति यो वृष्टादू-
 र्गसो जायते तस्मै तदाह ॥२॥ अथ मातृभिर्वत्सान्तसम्वार्जन्ति । स
 वत्सश्च शाखयोपस्पृशति “व्वायव स्थे”त्ययं वै वायुर्योऽयं पवतऽ-
 एष वाऽइदं सर्वं प्रप्याययति यदिदं किं च वर्षत्येष वाऽपतासां
 प्रप्याययिता तस्मादाह “व्वायवस्थेत्युपायवस्थे”त्यु हैकऽआहुरूप हि
 द्वितीयोऽवतीति तदु तथा न ब्रूयात् ॥३॥ अथ मातृणामेकांशाखयो-
 पस्पृशति । वत्सेन व्याकृत्य “देवो वः सविता प्रार्पयत्विति”ति सविता
 वै देवानां प्रसविता सवितृप्रसूता यज्ञश्च सम्भरानिति तस्मादाह देवो
 वः सविता प्रार्पयत्विति ॥४॥ “श्रेष्ठतमाय कर्मणे”ऽइति । यज्ञो वै श्रेष्ठतमं

१. मा. सं. १. १.

२. मा. सं. १. १.

३. See. तै. सं. १. १. १.

४ मा. सं. १. १.

५. मा. सं. १. १.

६. See. तै. ब्रा. ३. २. १.

कर्म यज्ञाय हि तस्मादाह श्रेष्ठतमाय कर्मणऽइति ॥५॥ “आप्यायध्वम-
 ण्याऽइन्द्राय भागमि”ति। तद्यथैवादो देवतायै हविर्गृह्णन्नादिशत्येवमे-
 वैतदेवतायाऽआदिशति यदाह आप्यायध्वमण्याऽइन्द्राय भागमिति ॥६॥
 “प्रजावतीरनमीवाऽअयक्ष्मा” इति । नात्र तिरोहितसिवास्ति “माँ
 वस्तेन ईशत माघशथुंस” इति मा वो नाष्टा रक्षाथुंसीशतेत्येवैतदाह
 “ध्रुवाऽअस्मिन् गोपतौ स्यात बह्वी”रित्यनपक्रमिण्योऽस्मिन्यजमाने
 बह्वयः स्यातेत्येवैतदाह ॥७॥ अथाहवनीयागारस्य वा पुरस्तात् । गा-
 र्हपत्यागारस्य वा शाखामुपगृहति “यजमानस्य पशून् पाही”ति तद्ब्र-
 ह्मणैवैतद्यजमानस्य पशून् परिददाति गुप्त्यै ॥८॥ तस्यां पवित्रं करो-
 ति। “र्व्वसोः पवित्रमसी”ति यज्ञो वै व्वसुस्तस्मादाह व्वसोः पवित्रम-
 सीति ॥ ९ ॥ अथ यवाग्वैताथुं रात्रिमग्निहोत्रं जुहोति । आदिष्टं
 वाऽएतदेवतायै हविर्भवति यत्पयः स यत्पयसा जुहुयाद्यथान्यस्यै
 देवतायै हविर्गृहीतं तदन्यस्यै जुहुयादेवं तत्तस्माद्यवाग्वैताथुं रात्रि-
 मग्निहोत्रं जुहोति जुह्वत्यग्निहोत्रमुपकल्लोखा भवत्यथाहोपसृष्टां
 प्रवृत्तादिति यदा प्राहोपसृष्टेति ॥ १० ॥ अथोखामादत्ते । “द्यौरसि
 पृथिव्यसी”त्युपस्तौत्येवैनामेतन्महयत्येव यदाह द्यौरसि पृथिव्यसीति
 “मातरिश्वनो घर्मोऽसी”ति यज्ञमेवैतत्करोति यथा घर्मं प्रवृज्यादेवं
 प्रवृणक्ति “व्विर्व्वधाऽअसि परमेण धाम्ना हृह्रस्व मा ह्वारि”ति
 हृह्रत्येवैनामेतदशिथिलां करोति “माँ ते यज्ञपतिर्हार्षी”दिति यज-
 मानो वै यज्ञपतिस्तद्यजमानायैवैतद्वह्नलामाशास्ते ॥ ११ ॥ अथ
 पवित्रं निदधाति । तद्वै प्राङ्निदध्यात्प्राची हि देवानां दिग्गथोऽउ-
 दगुदीची हि मनुष्याणां दिगथं वै पवित्रं योऽयं पवते सोऽयमि-
 मांल्लोकांस्तिर्यङ्नुपवते तस्मादुदङ्निदध्यात् ॥ १२ ॥ तद्यथैवादः ।

१. मा. सं. १. १.

२. मा सं. १. १.

३. मा. सं. १. १.

४. मा. सं. १. १.

५. मा. सं. १. १.

६. मा. सं. १. २.

७. मा. सं. १. २.

८. मा. सं. १. २.

९. मा. सं. १. २.

१०. मा. सं. १. २.

११ मा० श० ब्रा०

सोमं राजानं पवित्रेण सम्पावयन्त्येवमेवैतत्सम्पावयत्युदीचीनदशं
 वै तत्पवित्रं भवति येन तत्सोमं राजानं सम्पावयन्ति तस्मा-
 दुदङ्निदध्यात् ॥ १३ ॥ तन्निदधाति । “व्वसोः पवित्रमसी”ति यज्ञो
 वै व्वसुस्तस्मादाह व्वसोः पवित्रमसीति “शतधारं सहस्रधारमि”-
 त्युपस्तौत्येवैनदेतन्मह्यत्येव यदाह शतधारं सहस्रधारमिति ॥ १४ ॥
 अथ वाचंयमो भवति । आ तिसृणां दोग्धोर्व्वाग्वै यज्ञोऽविश्रुब्धो
 यज्ञं तनवाऽइति ॥ १५ ॥ तदानीयमानमभिमन्त्रयते । “देवैस्त्वा
 सविता पुनातु व्वसोः पवित्रेण शतधारेण सुप्वे”ति तद्यथैवादः
 सोमं राजानं पवित्रेण सम्पावयन्त्येवमेवैतत्सम्पावयति ॥ १६ ॥ अ-
 थाह “कामधुक्ष” इति । अमूमिति “सा विश्वाशुरि”त्यथ द्वितीयां
 पृच्छति कामधुक्ष इत्यमूमिति “सा विश्वकर्मे”त्यथ तृतीयां पृच्छति
 कामधुक्ष इत्यमूमिति “सा विश्वधाया इति तद्यत्पृच्छति वीर्या-
 ण्येवास्वेतद्धाति तिस्रो दोग्धि त्रयो वाऽइमे लोका ऽपभ्य ऽपवैनदेत-
 ल्लोकेभ्यः सम्भरत्यथ कामं व्वदति ॥ १७ ॥ अथोक्तमां दोहयित्वा ।
 येन दोहयति पात्रेण तस्मिन्दुदस्तोकमानीय पत्यङ्ग्य प्रत्यानयति
 यदत्र पयसोऽहायि तदिहाप्यसादिति रसस्यो वैव सर्वत्वायेदं हि
 यदा वर्षत्यथौषधयो जायन्तऽओषधीर्जग्ध्वापः पीत्वा तत ऽपष
 रसः सम्भवति तस्मादु रसस्यो वैव सर्वत्वाय तदुद्वास्यातनक्ति
 तीव्रिकीरोत्येवैनदेतत्तस्मादुद्वास्यातनक्ति ॥ १८ ॥ स आतनक्ति ।
 “इन्द्रस्य त्वा भागं सोमेनातनच्मी”ति तद्यथैवादो देवतायै हवि-
 र्गृह्णादिशत्येवमेवैतद्देवतायाऽआदिशति यदाइन्द्रस्य त्वा भागमिति
 सोमेनातनच्मीति स्वदयत्येवैनदेतद्देवेभ्यः ॥ १९ ॥ अथोदकवतो-
 चानेन पात्रेणापिदधाति । नेदेनदुपरिष्ठाञ्चाष्टा रक्षाथंस्यवमृशानिति

१. मा. सं. १. ३.	२. मा. सं. १. ३.	३. मा. सं. १. ३.
४. मा. सं. १. ३.	५. मा. सं. १. ४.	६. मा. सं. १. ४.
७. आतनक्तीति. क. ग. पु.		८. मा. सं. १. ४.

वज्रो वाऽआपस्तद्ब्रजेवैतन्नाष्ट्रा रक्षाशंस्यतोऽपहन्ति तस्मादुदक्व-
तोत्तानेन पात्रेणापिदधाति ॥२०॥ सोऽपिदधाति । विष्णो हव्यं
रक्षे'ति यज्ञो वै विष्णुस्तद्यज्ञायैवैतद्धविः परिददाति गुप्त्यै तस्मादाह
विष्णो हव्यं रक्षेति ॥ २१ ॥ Cf. का. श. २. ६. ३, तै. ब्रा.
३. २. ३, मै. सं. ४. १. ३, का. सं. ३१. २, कपि. सं. ४७. २.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे
प्रथमकाण्डे पञ्चमप्रपाठके चतुर्थे ब्राह्मणम् ॥

१. ५. ५.

ऋणं ह वै जायते योऽस्ति । स जायमान ऽपव देवेभ्यऽ
ऋषिभ्यः पितृभ्यो मनुष्येभ्यः ॥ १ ॥ स यदेव यजेत । तेन देवेभ्य
ऽऋणं जायते तद्ध्येभ्य ऽपतत्करोति यदेनान्यजते यदेभ्यो जुहोति ॥ २ ॥
अथ यदेवानुब्रवीत् । तेनर्षिभ्यऽ ऋणं जायते तद्ध्येभ्य ऽपतत्करो-
त्यृषीणान्निधिगोप इति ह्यनूचानमोहः ॥ ३ ॥ अथ यदेव प्रजामि-
च्छेत् । तेन पितृभ्य ऽऋणं जायते तद्ध्येभ्य ऽपतत्करोति यदेषां सन्त-
ताव्यवच्छिन्ना प्रजा भवति ॥ ४ ॥ अथ यदेव व्वासयेत् । तेन म-
नुष्येभ्य ऽऋणं जायते तद्ध्येभ्य ऽपतत्करोति यदेनान्वासयते यदेभ्यो-
ऽशनं ददाति स य ऽपतानि सर्वाणि करोति स कृतकर्मा न्तस्य
सर्व्वमाप्तं सर्व्वं जितम् ॥ ५ ॥ स येन देवेभ्य ऽऋणं जायते । तदे-
नांस्तद्वदयते यद्यजतेऽथ यदग्नौ जुहोति तदेनांस्तद्वदयते तस्मा-
द्यत्किञ्चाग्नौ जुहति तद्वद्वानं नाम ॥ ६ ॥ तद्वै चतुस्वत् भवति ।
इदं वाऽअनुवाक्याथ याज्याथ वषट्कारोऽथ सा देवता चतुर्थी
यस्यै देवतायै हविर्भवत्येवं हि देवताऽअवदानान्यन्वायत्ताऽअव-

१. मा. सं. १. ४.

२. S००. तै. ६. ३. १०. ५.

३. अनुब्रवीत् इति. ग. पु.

४. माहुः इति. ग. पु. ४. जितं इति. ग. पु.

दानानि वा देवता ऽअन्वायत्तान्यतिरिक्तं ह तदवदानं यत्पञ्चमं
 कस्माऽऽ हि तदवद्येत्स्माच्चतुरवत्तं भवति ॥ ७ ॥ उतो पञ्चावत्त-
 मेव भवति । पाङ्क्तो यज्ञः पाङ्क्तः पशुः पञ्चर्त्तवः संवत्सरस्यैषो प-
 ञ्चावत्तस्य सम्पद्बृहद्वैव प्रजया पशुभिर्भवति यस्यैवं त्विदुषः पञ्चावत्तं
 क्रियतऽएतद्ध न्वेव प्रज्ञातं कौरुपाञ्चालं यच्चतुरवत्तं तस्माच्चतुरवत्तं
 भवति ॥ ८ ॥ स वै यावन्मात्रमिवैवावद्येत् । मानुषं ह कुर्या-
 द्यन्महदवद्येद्वयृद्धं वै तद्यज्ञस्य यन्मानुषं नेद्वयृद्धं यज्ञे कर्वाणीति
 तस्माद्यावन्मात्रमिवैवावद्येत् ॥ ९ ॥ सऽआज्यस्योपस्तीर्य । द्विर्ह-
 विषोऽवदायाथोपरिष्ठादाज्यस्यामिधारयति द्वे वाऽआहुती सो-
 माहुतिरेवान्याज्याहुतिरन्या तत ऽएषा केवली यत्सोमाहुति-
 रथैषाज्याहुतिर्यद्विर्विद्यो यत्पशुस्तदाज्यमेवैतत्करोति तस्मादुभयत
 ऽआज्यं भवत्येतद्वै जुष्टं देवानां यदाज्यं तज्जुष्टमेवैतद्देवेभ्यः करोति
 तस्मादुभयत ऽआज्यं भवति ॥ १० ॥ असौ वाऽअनुवाक्येयं याज्या ।
 तेऽऽमे योषे तयोर्मिथुनमस्ति वषट्कारऽएव तद्वाऽएषऽएव वष-
 ट्कारो यऽएष तपति सऽऽद्यन्नेवामुमधिद्रवत्यस्तं यन्निमामधिद्र-
 वति तदेतेन वृष्णेमां प्रजातिं प्रजायेते यैनयोरियं प्रजातिः ॥ ११ ॥
 सोऽनुवाक्यामनुच्य । याज्यामनुद्रुत्य पश्चाद्वषट्करोति पश्चाद्वै
 परीत्य वृषा योषामधिद्रवति तदेतेऽऽमे पुरस्तात्कृत्वा वृष्णा वष-
 ट्कारेणाधिद्रावयति तस्मादु सह वैव वषट्कारेण जुहुयाद्वषट्कृते
 वा ॥ १२ ॥ देवपात्रं वाऽएष यद्वषट्कारः । तद्यथा पात्रऽऽद्युत्य
 प्रयच्छेदेवं तदथ यत्पुरा वषट्काराज्जुहुयाद्यथाधो भूमौ निदिग्धं
 तदमुया स्यादेवं तत्तस्मादु सह वैव वषट्कारेण जुहुयाद्वषट्कृते
 वा ॥ १३ ॥ (शतम् ६००) ॥ तद्यथा योनौ रेतः सिञ्चेत् ।
 एवं तदथ यत्पुरा वषट्काराज्जुहुयाद्यथा योनौ रेतः सिक्तं तदमुया
 स्यादेवं तत्तस्मादु सह वैव वषट्कारेण जुहुयाद्वषट्कृते वा ॥ १४ ॥

असौ वाऽअनुवाक्येयं याज्या । सा वै गायत्रीयं त्रिष्टुबसौ स वै
 गायत्रीमन्वाह तदमुमनुवृत्तसौ ह्यनुवाक्येयामन्वाहेयं हि गाय-
 त्री ॥ १५ ॥ अथ त्रिष्टुमा यजति । तदनया यजन्नियं हि याज्या-
 मुष्याऽअधि वषट्करोत्यसाऽउ हि त्रिष्टुप्तदेने सयुजौ करोति
 तस्मादिमे सम्मुञ्जातेऽअनयोरनु सम्भोगमिमाः सर्वाः प्रजाऽअनु
 सम्मुञ्जते ॥ १६ ॥ स वाऽअङ्खयन्निवैवानुवाक्यामनुव्रूयात् ।
 असौ ह्यनुवाक्या बृहज्ज्यसौ बार्हतथं हि तद्रूपं क्षिप्रऽपव याज्यया
 त्वरेतेयथं हि याज्या रथन्तरं ह्रीयं रथन्तरं हि तद्रूपं
 ज्यति वाऽअनुवाक्यया प्रयच्छति याज्यया तस्मादनुवाक्यायै
 रूपं हुवे हवामहऽआगच्छेदं बर्हिः सीदेति यद्वयति हि तया
 प्रयच्छति याज्यया तस्माद्याज्यायै रूपं व्वीहि हविर्जुषस्व हविरावृ-
 षाय स्वाद्धि पिव प्रेति यत्र हि तया यच्छति ॥ १७ ॥ सा या
 पुरस्ताल्लक्षणा । सानुवाक्या स्यादसौ ह्यनुवाक्या तस्याऽअमुष्याऽ
 अवस्ताल्लक्ष्म चन्द्रमा नक्षत्राणि सूर्यः ॥ १८ ॥ अथ योपरिष्ठा-
 ल्लक्षणा । सा याज्या स्यादियं हि याज्या तस्याऽअस्याऽउपरिष्ठा-
 ल्लक्ष्मौषधयो व्वनस्पतयऽआपोऽग्निरिमाः प्रजाः ॥ १९ ॥ सा ह न्वेव
 समृद्धानुवाक्या । यस्यै प्रथमात्पदाद्देवतामभिव्याहुरति सोऽपव
 समृद्धा याज्या यस्याऽउत्तमात् पदाद्देवतायाऽधि वषट्करोति
 व्वीर्यं वै देवतर्चस्तदुभयतऽएवैतद्वीर्येण परिगृह्य यस्यै देवतायै
 हविर्भवति तस्यै प्रयच्छति ॥ २० ॥ स वै व्वागिति करोति । व्वा-
 ग्यै वषट्कारो व्वाग्रेतो रेतऽएवैतत्सिञ्चति षडित्यृतवो वै षट् तद-
 तुष्वेवैतद्वेतः सिञ्च्यते तद्वतवो रेतः सिक्तमिमाः प्रजाः प्रजनयन्ति
 तस्मादेवं वषट्करोति ॥ २१ ॥ देवाश्च वाऽअसुराश्च । उभये
 प्राजापत्याः प्रजापतेः पितुर्दायमुपेयुरेतावेवार्धमासौ यऽएवापूर्यते

तं देवा ऽउपायन्त्योऽपक्षीयते तमसुराः ॥ २२ ॥ ते देवा ऽअकामय-
न्त । कथं न्विममपि संवृज्जीमहि योऽयमसुराणामिति तेऽर्चन्तः
श्राम्यन्तश्चेरुस्तऽपत्^७ हविर्यज्ञं ददृशुर्यद्दर्शपूर्णमासौ ताभ्यामयजन्त
ताभ्यामिद्वैतमपि समवृज्जत ॥ २३ ॥ य ऽएषोऽसुराणामासीत् ।
यदा वाऽपताऽउभौ परिप्लवेतेऽअथ मासो भवति मासशः संव-
त्सरः स्र्वं वै संवत्सरः स्र्वमेव तदेवा ऽअसुराणां^७ समवृज्जत स्र्व-
स्मात्सपत्नानसुरान्निरभजन्तस्र्वं स्वेवैष ऽपत्सपत्नानां^७ संवृङ्क्ते
स्र्वस्मात्सपत्नान्निर्भजति य ऽएवमेतद्वेद ॥२४॥ स यो देवानामा-
सीत् । स यवायुवत हि तेन देवा योऽसुराणां^७ सोऽयवा न हि
तेनासुरा ऽअयुवत ॥२५॥ अथोऽइतरथाहुः । य ऽएव देवानामासी
त्सोऽयवा न हि तमसुराऽअयुवत योऽसुराणां^७ स यवायुवत हि तं
देवाः स्र्वदमहः स्रगरा रात्रिर्यव्या मासाः सुमेकः संवत्सरः स्वेको ह वै
नामैतद्यत्सुमेक ऽइति यवा च हि वाऽअयवा यवेतविथ येनैतेषां^७
होता भवति तद्याविहोत्रमित्याचक्षते ॥२६॥ Cf. का. श. २. ६. ४.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे

प्रथमकाण्डे पञ्चमप्रपाठके पञ्चमं ब्राह्मणम् ॥

पञ्चमः प्रपाठकस्समाप्तः ॥

कांडिकासंख्या ॥ १२१ ॥

१. ६. १.

यज्ञेन वै देवाः । दिवमुपोदक्रामन्त्य योऽयं देवः पशूनामीष्टे
 सुऽइहाहीयत तस्माद्वास्तव्यऽइत्याहुर्वास्तौ हि तदहीयत ॥ १ ॥
 स येनैव देवा दिवमुपोदक्रामन् । तेनोऽण्वार्चन्तः श्राम्यन्तश्चेरु-
 रथ योऽयं देवः पशूनामीष्टे यऽइहाहीयत ॥ २ ॥ सुऽपेक्षत । अहा-
 स्यहान्तर्यन्त्यु मा यज्ञादिति सोऽनुचक्राम सऽआयतयोत्तरत् उपो-
 त्पेदे सऽ एष स्विष्टकृतः कालः ॥ ३ ॥ ते देवाऽअब्रुवन् । मा वि-
 स्मृक्षीरिति ते वै मा यज्ञान्मान्तर्गताहुति मे कल्पयतेति तथेति स
 समवृहत्स नास्यत्स न कं चनाहिनत् ॥ ४ ॥ ते देवाऽअब्रुवन् ।
 यावन्ति नो हवींषि गृहीतान्यभूवन्त्सर्वेषां तेषां हुतमुपजानीत
 यथास्माऽआहुतिं कल्पयामेति ॥ ५ ॥ तेऽध्वर्युमब्रुवन् । यथापूर्वं
 हवींष्यभिघारयैकस्माऽअवदानाय पुनराप्याययायातयामानि कुरु-
 त तऽएकैकमवदानमवद्येति ॥ ६ ॥ सोऽध्वर्युः । यथापूर्वं हवींष्यभ्य-
 घारयदेकस्माऽअवदानाय पुनराप्याययद्यातयामान्यकरोत्त तऽएकैक-
 मवदानमवाद्यत्तस्माद्वास्तव्यऽइत्याहुर्वास्तु हि तद्यज्ञस्य यद्भुतेषु हवि-
 ष्षु तस्माद्यस्यै कस्यै च देवतायै हविर्गृह्यते सर्वैरेव स्विष्टकृदन्वाभक्तः
 सर्व्वत्र ह्येवैनं देवाऽअन्वाभजन् ॥ ७ ॥ तद्वाऽअग्नयऽइति क्रियते ।
 अग्निर्वै स देवस्तस्यैतानि नामानि शर्व्वऽइति यथा प्राच्याऽआच-
 क्षते भवऽइति यथा वाहीकाः पशूनां पुती रुद्रोऽग्निरिति तान्य-
 स्याशान्तान्येवेतराणि नामान्यग्निरित्येव शान्ततमं तस्मादग्नयऽ-
 इति क्रियते स्विष्टकृतऽइति ॥ ८ ॥ ते होचुः । यत्त्वय्यमुत्र
 सत्ययक्ष्महि तन्नः स्विष्टं कुर्व्विति तदेभ्यः स्विष्टमकरोत्तस्मा-
 तस्विष्टकृतऽइति ॥ ९ ॥ सोऽनुवाक्यामनुच्य सम्पश्यति । ये तथा-

१. देवाः इति. क. पु.

२. यऽएष इति. क. ख. पु.

३. कालः इति क. पु.

४. इति इति. क. ग. पु.

शि^{१०} स्विष्टकृतं^१ “मुयाडगिरग्नेः प्रिया धामानी”ति तदाग्नेयमाज्यभा-
गमाह^२ “यादसोमस्य प्रिया धामानी”ति तत्सौम्यमाज्यभागमाह-
“याडग्नेः प्रिया धामानी”ति तद्यऽएषऽउभयत्राच्युतऽआग्नेयः पुरो-
डाशो भवति तमाह ॥ १० ॥ अथ यथादेवतम् । “अयाडदेवाना-
माज्यपानां प्रिया धामानी”ति तत्प्रयाजानुयाजानाह प्रयाजानुयाजा
वै देवाऽआज्यपा “यक्षदग्नेर्होतुः प्रिया धामानी”ति तदशि^{१०}होता-
रमाह तदस्माऽएतां देवाऽआहुतिं कल्पयित्वायैनेनैतद्भूयः समशा-
म्यन् प्रियऽएनं धामन्नुपाह्वयन्त तस्मादेवथं सम्पश्यति ॥ ११ ॥ त-
द्धैके । देवतां पूर्वां कुर्वन्त्ययादकारादग्नेरयादसोमस्यायाडिति तदु-
त्था न कुर्याद्विलोम ह ते यज्ञे कुर्वन्ति ये देवतां पूर्वां कुर्व-
न्त्ययादकारादिदथं हि प्रथममभिव्याहुरन्नयादकारमेवाभिव्याहुरति
तस्मादयादकारमेव पूर्वं कुर्यात् ॥ १२ ॥ “यक्षत्स्वं महिमान”मि-
ति । यत्र वाऽअदो देवताऽआवाहयति तदपि स्वं महिमानमावा-
हयति तदुतः प्राङ् नैव किं चन स्वाय महिम्नऽइति क्रियते तदत्र
तं प्रीणाति तथो हास्यैषोऽमोघायावाहितो भवति तस्मादाह यक्ष-
त्स्वं महिमानमिति ॥ १३ ॥ “आ यजतामेज्याऽइष”ऽइति । प्रजा
वाऽइषस्ताऽएवैतद्यायजूकाः करोति ताऽइमाः प्रजा यजमानाऽअ-
र्चन्त्यः धाम्यन्त्यश्चरन्ति ॥ १४ ॥ “सोऽअध्वरा जातवेदा जुषताथं
हवि”रिति । तद्यज्ञस्यैवैतत्समृद्धिमाशास्ते यद्धि देवा हविर्जुष-
न्ते तेन हि महज्जयति तस्मादाह जुषताथं हविरिति ॥ १५ ॥
तद्यदेतेऽअत्र । याज्यानुवाक्ये ऽअवकलत्तमे भवतस्त्वृतीयसवनं वै
स्विष्टकृद्बैश्वदेवं वै तृतीयसवनं “पिप्रीहि देवां २॥ ऽउशतो यवि-
ष्टे”ति तदनुवाक्यायै वैश्वदेव “मग्ने यदद्य विवशोऽअध्वरस्य होत”

१. ‘अयाडगिरग्नेः’ इत्यारभ्य जुषतां हविः’ इत्यन्तो भागः “पि प्री हि देवान्”
“अग्ने यदद्य” इत्यृचौ च तैत्तिरीयब्राह्मणे ३. ५. ६. द्रष्टव्याः ।

२. देवतम् इति क. पु. ३. महिमानमिति इति क. पु.

रिति तद्याज्यायै वैश्वदेवं तद्यदेतेऽपव^१रूपे भवतस्तेनोऽपते तृती-
यसवनस्य रूपं तस्माद्वाऽपतेऽअत्र याज्यानुवाक्येऽ अवक्लृप्ततमे
भवतः ॥ १६ ॥ ते वै त्रिष्टुभौ भवतः । वास्तु वा ऽ पतद्यज्ञस्य
यत्स्विष्टकृदवीर्यं वै वास्त्विन्द्रियं वीर्यं त्रिष्टुविन्द्रियमेवैतद्वीर्यं
वास्तौ स्विष्टकृति दधाति तस्मात्त्रिष्टुभौ भवतः ॥ १७ ॥ उतो ऽ
अनुष्टुभावेव भवतः । वास्त्वनुष्टुवास्तु स्विष्टकृद्वास्तावेवैतद्वास्तु
दधाति पेसुकं वै वास्तु पिप्सति ह प्रजया पशुभिर्यस्यैवं त्विदुषो-
ऽनुष्टुभौ भवतः ॥ १८ ॥ तदु ह भाल्लवेयः । अनुष्टुभमनुवाक्यां
चक्रे त्रिष्टुभं याज्यामेतदुभयं परिगृह्णामीति स रथात्पपात स पति-
त्वा बाहुमपिशथ्रे स परिममृशे यत्किमकरं तस्मादिदमपदिति स
हैतदेव मेने यद्विलोम यज्ञेऽकरमिति तस्मान्न विलोम कुर्यात्सच्छ-
न्दसावेव स्यातामुभे वैवानुष्टुभाऽउभे वा त्रिष्टुभौ ॥ १९ ॥ स वा
ऽ उत्तरार्धादवद्यति । उत्तरार्धे जुहोत्येषा ह्येतस्य देवस्य दिक्त्वा-
दुत्तरार्धादवद्यत्युत्तरार्धे जुहोत्येतस्यै वै^३ दिशऽउदपद्यत तं ततऽप-
वाशमयंस्तस्मादुत्तरार्धादवद्यत्युत्तरार्धे जुहोति ॥ २० ॥ स वा ऽ
अभ्यर्धेऽ इवेतराभ्यऽआहुतिभ्यो जुहोति । इतराऽआहुतीः पशवो वा
ऽनुप्रजायन्ते रुद्रियः स्विष्टकृदुद्रियेण हँ पशून् प्रसजेद्यदितराभिराहुति-
भिस्सथं प्रसृजेत्तेऽस्य गृहाः पशवऽउपमूर्यमाणाऽईयुस्तस्मादभ्यर्धेऽइवे-
तराभ्यऽआहुतिभ्यो जुहोति ॥ २१ ॥ एष वै स यज्ञः । येन जुदेवा
दिवमुपोदक्रामन्नेषऽआहवनीयोऽथ यऽइहाहीयत स गार्हपत्यस्त-
स्मादेतं गार्हपत्यात्प्राञ्चमुद्धरन्ति ॥ २२ ॥ तं वाऽअष्टासु त्रिक्रमे-
ष्वादधीत । अष्टाक्षरा वै गायत्री गायत्र्यैवैतद्विवमुपोत्क्रामति ॥ २३ ॥
एकादशस्वादधीत । एकादशाक्षरा वै त्रिष्टुप्त्रिष्टुभैवैतद्विवमुपोत्क्रा-
मति ॥ २४ ॥ द्वादशस्वादधीत । द्वादशाक्षरा वै जगती जगत्यैवै-

१ तदुहेति. क. ग. पु.

२. मापदीति. इति .ख. पु.

३. वै दिश. इति. क. ग. पु.

४. ह इति नास्ति क. ग. पुस्तकयोः

तद्विवमुपोत्क्रामति नात्र मात्रास्ति यत्रैव स्वयं मनसा मन्येत तदा-
 दधीत स यद्वाऽअप्यल्पकृमिव प्राञ्चमुद्धरति तेनैव दिवमुपोत्क्रा-
 मति ॥ २५ ॥ तदाहुः । आहवनीये हवींषि श्रपयेयुरतो वै देवा
 दिवमुपोदक्रामंस्तेनोऽप्येवार्चन्तः श्राम्यन्तश्चेरुस्तस्मिन्हवींषि श्रप-
 याम तस्मिन्यज्ञं तनवामहाऽइत्यपस्वलऽइव ह स हविषां यद्गार्-
 हपत्ये श्रपयेयुर्यज्ञऽआहवनीयो यज्ञे यज्ञं तनवामहाऽइति ॥ २६ ॥
 उतो गार्हपत्यऽप्य श्रपयन्ति । आहवनीयो वाऽप्य न वाऽप्य तस्मै
 यदस्मिन्नश्रुतं श्रपयेयुस्तस्मै वाऽप्य यदस्मिन्नृतं जुहुयुरित्यतो
 यतरथा कामयेत तथा कुर्यात् ॥ २७ ॥ स ह्येष यज्ञ उवाच ।
 जगन्ताया वै विभेमीति का तेऽनग्नतेत्यमितुऽप्य मा परिस्तृणीयु-
 रिति तस्मादेतदग्निमभितः परिस्तृणन्ति तृष्णाया वै विभेमीति का
 ते तृप्तिरिति ब्राह्मणस्यैव तृप्तिमुत्तृप्येयमिति तस्मात्सुस्थिते यज्ञे
 ब्राह्मणं तृर्पयितवै ब्रूयाद्यज्ञमेवैतत्तृर्पयति ॥ २८ ॥ Cf. का. श. २. ७. १.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे

प्रथमकाण्डे षष्ठप्रपाठके प्रथमं ब्राह्मणम् ॥

१. ६. २.

प्रजापतिर्ह वै स्वां दुहितरमभिदध्यौ । दिवं वोषसं वा मिथु-
 न्येनया स्यामिति तां स्रम्बभूव ॥ १ ॥ तद्वै देवानामागऽआस ।
 यऽइत्थं स्वां दुहितरमस्माकं स्वसारं करोतीति ॥ २ ॥ ते ह
 देवाऽऊचुः । योऽयं देवः पशूनामीष्टेऽतिसन्धं वाऽअयं चरति
 यऽइत्थं स्वां दुहितरमस्माकं स्वसारं करोति विध्येममिति तं
 रुद्रोऽभ्यायत्य विव्याध तस्य सामि रेतः प्रचस्कन्द तथेन्नूनं तदास
 ॥ ३ ॥ तस्मादेतद्विषिणाभ्यनूक्तम् । पिता यत्स्वां दुहितरमधिष्कन्

१. उतो इति. क. ग. पु.

क्षमया रेतः सञ्जग्मानो निषिञ्चदिति तदाग्निमारुतामित्युक्तं तस्मिंस्त-
 द्वाख्यायते यथा तदेवा रेतः प्राजनयंस्तेषां यदा देवानां क्रोधो
 न्यैदथ प्रजापतिमभिषज्यंस्तस्य त^{१८} शल्यं निरकृन्तन्तस वै यज्ञऽपव
 प्रजापतिः ॥४॥ ते होचुः । उपजानीत यथेदं नामुयासत् कनीयो द्वा-
 हुतेर्यथेदं स्यादिति ॥५॥ ते होचुः । भुगायैनदक्षिणतऽआसीनाय
 परिहरत तद्भगः प्राशिष्यति तद्यथाहुतमेवं भविष्यतीति तद्भगाय
 दक्षिणतऽआसीनाय पर्याजहुस्तद्भगोऽवेक्षां चक्रे तस्याक्षिणी निर्द-
 दाह तथेन्नूनं तदास तस्मादाहुरन्धो भुगऽइति ॥ ६ ॥ ते होचुः ।
 नो न्वेवात्राशमत्पूष्णऽपनत्परिहरतेति तत्पूष्णे पर्याजहुस्तत्पूषा प्राश
 तस्य दतो निर्जघान तथेन्नूनं तदास तस्मादाहुरदन्तकः पूषेति त-
 स्माद्यं पूष्णे चरुं कुर्वन्ति प्रपिष्टानामेव कुर्वन्ति यथादन्तकायैवम्
 ॥७॥ ते होचुः । नो न्वेवात्राशमद्वृहस्पतयऽपनत्परिहरतेति तद्वृ-
 हस्पतये पर्याजहुः स वृहस्पतिः सवितारमेव प्रसवायोपाधावत्स-
 विता वै देवानां प्रसवितेदं मे प्रसुवेति तदस्मै सविता प्रसविता
 प्रासुवत्तदेनं सवितृप्रसूतं नाहिनत्ततोऽर्वाचीनं शान्तं तदेतन्नि-
 दानेन यत्प्रोशिन्नम् ॥ ८ ॥ स यत्प्राशिन्नमवद्यति । यदेवात्राविद्धं
 यज्ञस्य यदुद्विगं तदेवैतन्निर्मिमीतेऽथापऽउपस्पृशति शान्तिरापस्त
 दग्निः शमयत्यथेडां पशुन्तस्मवद्यति ॥ ९ ॥ स वै यावन्मात्रमिवै-
 वावद्येत् । तथा शल्यः प्रन्यवते तस्माद्यावन्मात्रमिवैवावद्येदन्यतरत
 ऽ आज्यं कुर्यादधस्ताद्वोपरिष्ठाद्वा तथा खदग्निस्सरणवद्भवति तथा
 निस्त्रवति तस्मादन्यतरतऽआज्यं कुर्यादधस्ताद्वोपरिष्ठाद्वा ॥ १० ॥
 सऽआज्यस्योपस्तीर्य । द्विर्हविषोऽवदायाथोपरिष्ठादाज्यस्याभिघार-
 यति तद्यथैव यज्ञस्यावदानमेवमेव तत् ॥११॥ तन्न पुर्वेण परिहरेत् ।

१. पर्याजहुरिति. ख. पु. २. होचुरिति. क. पु. ३. अदन्तकायैवमिति. क. पु.

४. होचुरिति क. पु. ५. प्राशिन्नमिति. क. पु. ६. तत् इति. क. पु.

पुर्व्वेण ह्रैके परिहरन्ति पुरस्ताद्धै प्रत्यञ्चो यजमानं पशवऽउप-
 तिष्ठन्ते रुद्रियेण ह पशून् प्रसज्यत्पुर्व्वेण परिहरेत्तेऽस्य गृह्णाः
 पशवऽउपमूर्यमाणाऽईयुस्तस्मादित्येव तिर्यक्प्रजिहीत तथा ह रुद्रि-
 येण पशून् प्रसजति तिर्यगेवैनं निर्मिमीते ॥ १२ ॥ तत्प्रतिगृह्णाति ।
 “देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्वाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यां प्रति-
 गृह्णामी”ति ॥ १३ ॥ तद्यथैवादो बृहस्पतिः । सवितारं प्रसवायोपा-
 धावत्सविता वै देवानां प्रसवितेदं मे प्रसुवेति तदस्मै सविता प्रस-
 विता प्रासुवत्तदेनथं सवितृप्रसूतं नाहिनदेवमेवैष ऽपतत्सवितारमेव
 प्रसवायोपधावति सविता वै देवानां प्रसवितेदं मे प्रसुवेति तदस्मै
 सविता प्रसविता प्रसौति तदेनथं सवितृप्रसूतं न हिनस्ति ॥ १४ ॥
 तत्प्राश्नाति । “अग्नेष्ट्वास्येन प्राश्नामी”ति न वाऽअग्निं किञ्चन हिन-
 स्ति तथो हैनमेतन्न हिनस्ति ॥ १५ ॥ तन्न दद्भिः खादेत् । नेन्मऽ-
 इदं रुद्रियं दतो हिनसदिति तस्मान्न दद्भिः खादेत् ॥ १६ ॥
 अथापऽआचामति । शान्तिरापस्तदद्भिः शान्त्या शमयतेऽथ परि-
 क्षाल्य पात्रम् ॥ १७ ॥ अथासै ब्रह्मभागं पर्याहरन्ति । ब्रह्मा वै
 यज्ञस्य दक्षिणतऽआस्तेऽभिगोप्ता सऽपतुं भागं प्रतिविदानऽआस्ते
 यत्प्राशिन्नं तदसै पर्याहार्षुस्तत्प्राशीदथ यमसै ब्रह्मभागं पर्याहृ-
 रन्ति तेन भागी स यदुत ऊर्ध्वमसथंस्थितं यज्ञस्य तदभिगोपायति
 तस्माद्वाऽअसै ब्रह्मभागं पर्याहरन्ति ॥ १८ ॥ स वै वाचंयमऽपवृ-
 स्यात् । “ब्रह्मन् प्रस्थास्यामी”त्येतस्माद्वचसो ब्रिवृहन्ति वाऽपते यज्ञं
 क्षेण्वन्ति ये मध्ये यज्ञस्य पाकयज्ञिययेडया चरन्ति ब्रह्मा वाऽऋ-
 त्विजां मिषक्तमस्तद्ब्रह्मा सन्दधाति न ह सन्दध्याद्यद्वावद्यमानऽ-
 आसीत् तस्माद्वाचंयमऽपवृ स्यात् ॥ १९ ॥ स यदि पुरा मानुषीं
 वाचं व्याहरेत् । तत्रो वैष्णवीमृचं वा यजुर्वा जपेद्यज्ञो वै विष्णु-

१. मा. सं. २. ११.

२. तद्यथैत्राद इति. क. ग. पु.

३. मा. सं. २. ११.

४. क्षण्वन्तीति. क. ग. पु.

स्तद्यज्ञं पुनरात्मते तस्यो ह्येषा प्रायश्चित्तिः ॥ २० ॥ स यत्राह “ब्र-
ह्मन् प्रस्थास्यामी”ति तद्ब्रह्मा जपत्ये“तं ते देव सवितर्यज्ञं प्राङ्मुखि”ति
तत्सवितारं प्रसवायोपधावति स हि देवानां प्रसविता “वृहस्पतये
ब्रह्मण”ऽइति वृहस्पतिर्वै देवानां ब्रह्मा तद्यऽप्येव देवानां ब्रह्मा तस्माऽ-
एवैतत्प्राह तस्मादाह वृहस्पतये ब्रह्मणऽइति “तेन यज्ञमव तेन यज्ञ-
पतिं तेन मामवे”ति नात्र तिरोहितमिवास्ति ॥ २१ ॥ “मनो जूतिर्जु-
षतामाज्यस्ये”ति । मनसा वाऽइदं सर्वमाप्तं तन्मनसैवैतत्सर्वमा-
प्नोति “वृहस्पतिर्यज्ञमिमं तनोत्विरिष्टं यज्ञं स मिमं दधात्विति यद्ब्र-
ह्मं तत्सन्दधाति “विविश्वे देवास ऽइह मादयन्ता”मिति सर्व्व वै
विविश्वे देवाः सर्व्वैवैतत्सन्दधाति स यदि कामयेत ब्रूयात् “प्रति-
ष्टे”ति यद्यु कामयेतापि नाद्रियेत ॥ २२ ॥ Cf. का. श. २. ७.
२, तै. सं. २. ६. ८.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे

प्रथमकाण्डे षष्ठप्रपाठके द्वितीयं ब्राह्मणम् ॥

(इति सप्तमोऽध्यायः)

१. ६. ३.

मनवे ह वै प्रातः । अवन्येग्यमुदकमाजहुर्यथेदं पाणिभ्यामवने-
जनायाहुरन्त्येवं तस्यावनेनिजानस्य मत्स्यः पाणीऽआपेदे ॥ १ ॥ स
हास्मै व्वाचमुवाद । विष्टुहि मा पारयिष्यामि त्वेति कस्मान्मा पार-
यिष्यसीत्यौघऽइमाः सर्वाः प्रजा निर्व्वोढा ततस्त्वा पारयितास्मीति
कथं ते भूतिरिति ॥ २ ॥ स होवाच । यावद्वै क्षुल्लका भवामो बह्वी
वै नस्तावन्नाष्ट्रा भवत्युत मत्स्यऽप्येव मत्स्यं गिलति कुम्भ्यां माग्रे

१. मा. सं. २. १२.	२. मा. सं. २. १२.	३. मा. सं. २. १२.
४. मा. सं. २. १३.	५. मा. सं. २. १३.	६. मा. सं. २. १३.
७. मा. सं. २. १३.	८. प्रातः इति. क. ग. पु.	

विभरासि स॒ यदा तामतिव॒र्धाऽअथ॒ कर्षु॑ खात्वा तस्यां मा विभरा-
सि स॒ यदा तामतिव॒र्धाऽअथ॒ मा समुद्रमभ्यवहरासि तर्हि वाऽअ-
तिनाष्टो भवितास्मीति ॥३॥ श॒श्वद्ध॒ झषऽआस । स हि ज्येष्ठं व्व-
र्धतेऽथेतिथी॑ स॒मां तदौघ॑ ऽआगन्ता तन्मा नावमुपकल्प्योपासासै
सऽऔघऽउत्थिते नावमापद्यासै ततस्त्वा पारयितास्मीति ॥ ४ ॥
तमेवं भृत्वा समुद्रमभ्यवजहार । स॒ यतिथीं॑ तत्स॒मां परिदिदेश
त॒तिथी॑ स॒मां नावमुपकल्प्योपासां चक्रे सऽ औघऽउत्थिते नाव-
मापदे त॑ स॒ मत्स्यऽउपन्यापुप्लुवे॑ तस्य शृङ्गे नावः प्राशं प्रतिमु-
मोच तेनैतमुत्तरं गिरिमतिदुद्राव ॥५॥ स॒ होवाच॑ । अपीपरं वै त्वा
वृक्षे नावं प्रतिवधीष्व तं तु त्वा मा गिरौ स॒न्तमुदक॑मन्तश्छैत्सी-
द्यावद्यावदुदक॑ स॒मवाया॑त्तावत्तावदन्ववसर्पासीति स॒ ह तावत्ताव-
देवान्ववससर्पं तदप्येतदुत्तरस्य गिरेर्मनोरवसर्पणमित्यौघो ह ताः
स॒र्वाः प्र॒जा निरुवा॑हाथेह म॒नुरेवैकः॑ परिशिशिषे ॥ ६ ॥

(अर्धप्रपाठकः ५६)

सोऽर्चच्छास्यंश्चचार प्रजाकामः । तत्रापि पाकयज्ञेनेजे स॒ घृतं दधि॑
म॒स्त्वामिक्षा॑मित्यप्सु जुहवांचकार ततः संवत्सरे योषित्स॒म्बभूव॑ सा
ह पि॒बद॑मानेवोदेयाय तस्यै ह स्म घृतं पदे स॒न्तिष्ठते॑ तथा मित्राव-
रुणौ स॒ञ्जग्माते॑ ॥७॥ ता॑ होचतुः कासीति । म॒नोर्दु॑हितेत्यावयो-
र्बूष्वेति नेति होवाच यऽप्यव मामजीजनत तस्यैवाहमसीति तस्या-
मपि त्वमीषाते तद्वा जज्ञौ तद्वा न जज्ञावति त्वेवेयाय सा म॒नुमा॑ज-
गाम ॥८॥ ता॑ ह म॒नुरुवा॑च कासीति । तव दुहितेति कथं भग-
वति म॒म दु॑हितेति या ऽअमूरप्स्वाहुतीरहौषीर्घृतं दधि म॒स्त्वामिक्षां॑
ततो म॒मजी॑जनथाः साशीरास्मि तां मा यज्ञेऽवकल्पय यज्ञे चेद्वै
मावकल्पयिष्यासि बहुः प्र॒जया॑ पशुभिर्भविष्यसि यामु म॒या क्वां चा-

CC-0. Panini Kanya Maha Vidyalaya Collection.

न्तरिक्षेणोप मां वामदेव्यं संहान्तरिक्षेण ह्ययतामुपहृतं बृहत्सह
 दिवोप मां बृहत्सह दिवा ह्ययतामिति तदेतामेवैतदुपह्वयमानऽइमांश्च
 लोकांनुपह्वयतऽपतानि च सामानि ॥ १९ ॥ उपहृता गावः सहर्षभा-
 ऽइति । पशवो वाऽइडा तदेनां परोक्षमुपह्वयते सहर्षभाऽइति स मि-
 थुनामेवैनामेतदुपह्वयते ॥ २० ॥ उपहृता सप्तहोत्रेति । तदेनाथं
 सप्तहोत्रा सौम्येनाध्वरेणोपह्वयते ॥ २१ ॥ उपहृतेडा तनुरिति ।
 तदेनां प्रत्यक्षमुपह्वयते तनुरिति सर्व्वं ह्येषा पाप्मानं तरति
 तस्मादाह तनुरिति ॥ २२ ॥ उपहृतः सखा भक्षऽइति । प्राणो
 वै सखा भक्षस्तत्प्राणमुपह्वयतऽउपहृतं हेगिति तच्छरीरमुपह्वयते
 तत्सर्व्वामुपह्वयते ॥ २३ ॥ अथ प्रतिपद्यते । “इडोपहृतोपहृतेडो-
 पोऽअस्मांश्च ॥ २४ ॥ इडा ह्ययतामिडोपहृते”ति तदुपहृतामेवैनामेतत्सर्ती
 प्रत्यक्षमुपह्वयते या वै सासीद्गौर्वै सासीच्चतुष्पदी वै गौस्तस्माच्च-
 तुरुपह्वयते ॥ २४ ॥ स वै चतुरुपह्वयमानः । अथ नानेवोपह्वयते-
 ऽजामितायै जामि ह कुर्याद्यदिडोपहृतेडोपहृतेत्येवोपह्वयतोपहृते-
 डेति वेडोपहृतेति तद्वर्वाचीमुपह्वयतऽउपहृतेडेति तत्पराचीमुपोऽ-
 अस्मांश्च ॥ २५ ॥ इडा ह्ययतामिति तदात्मानं चैवैतन्नान्तरेत्यन्यथेव च भव-
 तीडोपहृतेति तत्पुनर्वर्वाचीमुपह्वयते तद्वर्वाचीं चैवैनामेतत्पराचीं चो-
 पह्वयते ॥ २५ ॥ मानवी घृतपदीति । मनुर्ह्येतामग्रेऽजनयत तस्मादाह
 मानवीति घृतपदीति यदेवास्यै घृतं पदे समतिष्ठत तस्मादाह घृत-
 पदीति ॥ २६ ॥ उत मैत्रावरुणीति । यदेव मित्रावरुणाभ्यां सम-
 गच्छत सऽएव मैत्रावरुणो न्यङ्गो “ब्रह्मा देवकृतोपहृते”ति ब्रह्मा ह्येषा
 देवकृतोपहृतोपहृता “दैव्याऽअध्वर्यवऽउपहृता मनुष्या”ऽइति तद्वैवा-
 न्तरेवैतदध्वर्युनुपह्वयते ये च मानुषा वत्सा वै दैव्याऽअध्वर्यवोऽथ
 यऽइतरे ते मानुषाः ॥ २७ ॥ “यऽइमं यज्ञमवान्ये च यज्ञपतिं वर्धा”
 निति । एते वै यज्ञमवन्ति ये ब्राह्मणाः शुश्रुवाः सोऽनूचानाऽप्ये

ह्येनं तन्वतऽपतऽपनं जनयन्ति तदु तेभ्यो निहनुते व्वत्साऽउ वै यज्ञ-
पतिं वर्धन्ति यस्य ह्येते भुयिष्ठा भवन्ति स हि यज्ञपतिर्वर्धते तस्मा
दाह “ये च यज्ञपतिं वर्धानि”ति ॥ २८ ॥ “उपहूते द्यावापृथिवी पूर्व-
जेऽऋतावरी देवी देवपुत्रे”ऽइति । तदिमे द्यावापृथिवीऽउपह्वयते
ययोरिदं^१ सर्वभ्युपहृतोऽयं यजमानऽइति तद्यजमानमुपह्वयते
तद्यद्वत्र नाम न गृह्णाति परोक्षं ह्यत्राशीर्यदिडायां मानुषं^२ ह
कुर्याद्यन्नाम गृह्णीयाद्वयृद्धं वै तद्यज्ञस्य यन्मानुषं नेद्वयृद्धं यज्ञे
करवाणीति तस्मान्न नाम गृह्णाति ॥ २९ ॥ उत्तरस्यां देवयज्या-
यामुपहृतऽइति । तदस्माऽपतुज्जीवातुमेव परोक्षमाशास्ते जीवन् हि
पूर्वमिष्ट्वाथाऽपरं यजते ॥ ३० ॥ तदस्माऽपतुप्रजामेव परोक्षमा-
शास्ते । यस्य हि प्रजा भवत्यमुं लोकमात्मनैत्यथास्मिल्लोके प्रजा
यजते तस्मात्प्रजोत्तरा देवयज्या ॥ ३१ ॥ तदस्माऽपतुपशुनेव परो-
क्षमाशास्ते । यस्य हि पशवो भवन्ति स पूर्वमिष्ट्वाथापरं यजते
॥ ३२ ॥ “भूयसि हविष्करणऽउपहृत”ऽइति । तदस्माऽपतुज्जीवा-
तुमेव परोक्षमाशास्ते जीवन् हि पूर्वमिष्ट्वाथ भूयोभूयऽएव हवि-
ष्करोति ॥ ३३ ॥ तदस्माऽपतुप्रजामेव परोक्षमाशास्ते । यस्य हि
प्रजा भवत्येकऽआत्मना भवत्यथोत्तरा दशधा प्रजया हविष्क्रियते त-
स्मात्प्रजा भूयो हविष्करणम् ॥ ३४ ॥ तदस्माऽपतुपशुनेव परोक्ष-
माशास्ते । यस्य हि पशवो भवन्ति स पूर्वमिष्ट्वाथ भूयो भूयऽएव
हविष्करोति ॥ ३५ ॥ एषा वा ऽआशीः । “जीवेयं प्रजा मे स्या-
च्छ्रियं गच्छेयमि”ति तद्यत्पशुनाशास्ते तच्छ्रियमाशास्ते श्रीर्हि पश-
वस्तदेताभ्यामेवैतदाशीभ्यां^३ सर्वमाप्तं तस्माद्वाऽपतेऽअत्र द्वेऽआ-
शिषौ क्रियेते ॥ ३६ ॥ “देवा मऽइदं^४ हविर्जुषन्तामि”ति । तस्मि-
न्नुपहृतऽइति तद्यज्ञस्यैवैतत्समृद्धिमाशास्ते यद्धि देवा हविर्जुषन्ते

१. देवयज्या इति. ग. पु.

२. भूयसीति. क. पु.

३. हविष्करोति. क. ग. पु.

४. तद्यज्ञस्यैवैतदिति. क. ग. पु.

तेन हि महज्जयति तस्मादाह जुषन्तामिति ॥ ३७ ॥ (शितम् ७००)
तां वै प्राश्नन्त्येव । नाग्नौ जुहति पशवो वाऽइडा नेत्पशुनग्नौ प्रवृण-
जामेति तस्मान्नाग्नौ जुहति ॥ ३८ ॥ प्राणेष्वेव हूयते । होतरि त्वद्य-
जमाने त्वदध्वर्यो त्वदथ यत्पूर्वार्धं पुरोडाशस्य प्रशीर्य पुरस्ताद्भु-
वायै निदधाति यजमानो वै भुवा तद्यजमानस्य प्राशितं भवत्यथ
यत्प्रत्यक्षं न प्राश्नाति नेदसं स्थिते यज्ञे प्राश्नानीत्येतदेवास्य प्रा-
शितं भवति सर्वे प्राश्नन्ति सर्वेषु मे हुतासदिति पञ्च प्राश्नन्ति
पशवो वाऽइडा पाङ्का वै पशवस्तस्मात्पञ्च प्राश्नन्ति ॥ ३९ ॥ अथ
यत्र प्रतिपद्यते । तच्चतुर्धा पुरोडाशं कृत्वा वर्हिषदं करोति तदत्र
पितृणां भाजनेन चतस्रो वाऽअवान्तरदिशोऽवान्तरदिशो वै पितर-
स्तस्माच्चतुर्धा पुरोडाशं कृत्वा वर्हिषदं करोति ॥ ४० ॥ अथ यात्राहो-
पहूते द्यावापृथिवीऽइति । तदग्नीधः आदधाति तदग्नीत्प्राश्नात्यु-
हूता पृथिवी मातोप मां पृथिवी माता ह्ययतामग्निराग्नीध्रात् स्वाहोप-
हूतो द्यौष्पितोप मां द्यौष्पिता ह्ययतामग्निराग्नीध्रात् स्वाहे'ति द्यावापृ-
थिव्यो वाऽएष यदाग्नीधस्तस्मादेवं प्राश्नाति ॥ ४१ ॥ अथ यत्राशि-
षमाशास्ते । तज्जपति "मयीदमिन्द्रऽइन्द्रियं दधात्वस्मान् रायो मघ-
वानः सचन्ताम् । अस्माकं सन्त्वाशिषः सत्या नस्सन्त्वाशिषः" इत्या-
शिषामेवैष प्रतिग्रहस्तद्याऽएवात्रऽर्त्विजो यजमानायाशिषऽआशास्ते
ताऽएवैतत्प्रतिगृह्यात्मन् कुरुते ॥ ४२ ॥ अथ पवित्रयोर्मार्जयन्ते । पाक
यज्ञिययेव वाऽएतद्विड्याचारिषुः पवित्रपूता यदतऽऊर्ध्वमसं स्थितं
यज्ञस्य तत्तनवामहाऽइति तस्मात्पवित्रयोर्मार्जयन्ते ॥ ४३ ॥ अथ ते
पवित्रे प्रस्तरेऽपि सृजति । यजमानो वै प्रस्तरः प्राणोदानौ पवित्रे यज-

१. आदितः कण्डिकानां संख्येयम् ।

२. मा. सं. २. १०, ११.

३. मा. सं. २. १०.

४. इन्द्रियमिति. क. ग. पु.

५. यज्ञिययेति. क. ग. पु.

माने तत्प्राणोदानौ दधाति तस्मात्ते पवित्रे प्रस्तरेऽपि सृजति ॥४४॥

का. श. २. ७. ३, तै. सं. २. ६. ७.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे

प्रथमकाण्डे षष्ठप्रपाठके तृतीयं ब्राह्मणम् ॥

१. ६. ४.

ते वाऽपतेऽउल्मुकेऽउदूहन्ति । अनुयाजेभ्यो यातयामेव वाऽप-
तदग्निर्भवति देवेभ्यो हि यज्ञमूहिवान् भवत्ययातयाम्यनुयाजांस्तन-
वामहाऽइति तस्माद्वाऽपतेऽउल्मुकेऽउदूहन्ति ॥१॥ ते पुनरनुसंस्पर्-
शयन्ति । पुनरेवैतदग्निमाप्याययन्त्ययातयामानं कुर्वन्त्ययातयान्नि
यदतऽऊर्ध्वमसंश्लिष्टं यज्ञस्य तत्तनवामहाऽइति तस्मात्पुनरनुसंस्पर्-
शयन्ति ॥२॥ अथ समिधमभ्यादधाति । समिन्द्रऽएवैनमेतत्स-
मिधे यदतऽऊर्ध्वमसंश्लिष्टं यज्ञस्य तत्तनवामहाऽइति तस्मात्स-
मिधमभ्यादधाति ॥३॥ तां होताऽनुमन्त्रयेत् । “एषां तेऽअग्ने स-
मित्तया वर्धस्व चा च प्यायस्व । वर्धिषीमहि च वयमा च प्यासि-
षीमही”ति तद्यथैवाद्ः समिध्यमानायान्वाहैवमेवैतदन्वाह तदेतद्धो-
तुः कर्म स यदि मन्येत न होता व्वेदेत्यपि स्वयमेव यजमानोऽनुमन्त्र-
येत् ॥४॥ अथ सम्मार्ष्टि । युनक्त्येवैनमेतद्युक्तो यदतऽऊर्ध्वमसंश्लिष्टं
यज्ञस्य तद्वहादिति तस्मात्सम्मार्ष्टिं सकृत्सकृत्सम्मार्ष्टिं त्रिस्त्रिर्वाऽअग्ने
देवेभ्यः सम्मृजन्ति नेत्तथा कर्वावम यथा देवेभ्यऽइति तस्मात्सकृत्सकृ-
त्सम्मार्ष्ट्यर्जामितायै जामि ह कुर्याद्यत्त्रिः पूर्वं त्रिरपरं तस्मात्सकृत्स-
कृत्सम्मार्ष्टिं ॥५॥ स सम्मार्ष्टि । “अग्ने व्वाजजिह्वाजं त्वा ससृवा-
सं व्वाजजितं संसम्मार्ष्टिं”ति सरिष्यन्तमिति वाऽअग्रऽआह सरिष्य-
न्निव हि तर्हि भवत्यथात्र ससृवांसमिति ससृवेव ह्यत्र भवति
तस्मादाह ससृवांसमिति ॥ ६ ॥ अथानुयाजान्यजति । या
वाऽपतेन यज्ञेन देवता ह्वयति याभ्यऽएष यज्ञस्तायते सर्वा वै तत्ता

इष्टा भवन्ति तद्यत्तासु सर्वास्विष्टास्वथैतत्पञ्चेवानुयजति तस्माद-
 नुयाजा नाम ॥७॥ अथ यदनुयाजान्यजति । छन्दांश्च वाऽअनु-
 याजाः पशवो वै देवानां छन्दांश्च तद्यथेदं पशवो युक्ता मनुष्ये-
 भ्यो ब्रह्मन्त्येवं छन्दांश्च युक्तानि देवेभ्यो यज्ञं ब्रह्मन्ति तद्यत्र
 छन्दांश्च देवान्समत्पर्षयन्नथ छन्दांश्च देवाः समत्पर्षयस्तदत-
 स्तत्प्रागभूयच्छन्दांश्च युक्तानि देवेभ्यो यज्ञमवाधुर्यदेनान्समती-
 तृपन् ॥८॥ अथ यदनुयाजान्यजति । छन्दांश्च वाऽअनुयाजाश्छ-
 न्दांश्चैतत्सन्तर्षयति तस्मादनुयाजान्यजति तस्माद्येन ब्रह्मणेन
 धाव्येत्तद्विमुच्य ब्रूयात्पाययतैनत्सुहितं कुरुतेत्येषऽउ ब्रह्मन्स्या-
 पंहवः ॥९॥ स वै खलु बर्हिः प्रथमं यजति । तद्वै कनिष्ठं छन्दः
 सद्गायत्री प्रथमा छन्दसां युज्यते तदु तद्वीर्येणैव यच्छथेनो
 भूत्वा दिवः सोममाहरत्तदयथायथं मन्यन्ते यत्कनिष्ठं छन्दः
 सद्गायत्री प्रथमा छन्दसां युज्यतेऽथात्र यथायथं देवाश्छन्दा-
 ंश्चकल्पयन्ननुयाजेषु नेत्यापवस्यसमसदिति ॥ १० ॥ स वै
 खलु बर्हिः प्रथमं यजति । अयं वै लोको बर्हिरोषधयो बर्हिरस्मिन्ने-
 वैतल्लोकऽओषधीर्दधाति ताऽइमाऽअस्मिन्नल्लोकऽओषधयः प्रतिष्ठिता-
 स्तदिदं सर्वं जगदस्यां तेनेयं जगती तज्जगतीं प्रथमामकुर्वन् ॥ ११ ॥
 अथ नराशंश्च द्वितीयं यजति । अन्तरिक्षं वै नराशंश्चः प्रजा वै
 नरस्ताऽइमाऽअन्तरिक्षमनु वावद्यमानाः प्रजाश्चरन्ति यद्वै ब्रह्मन्ति श-
 ंश्चतीति वै तदाहुस्तस्मादन्तरिक्षं नराशंश्चोऽन्तरिक्षमु वै त्रिष्टुप्त्रि-
 ष्टुभं द्वितीयामकुर्वन् ॥ १२ ॥ अथाग्निरुत्तमः । गायत्री वाऽअग्निस्तद्गा-
 यत्रीमुत्तमामकुर्वन्नेवं यथायथेन कृतेन छन्दांश्च प्रत्यतिष्ठंस्तस्मादि-
 दमपापवस्यसम् ॥ १३ ॥ देवान्यजेत्येवाध्वर्युराह । देवं देवमिति सर्वेषु
 होता देवानां वै देवाः सन्ति छन्दांश्चैव पशवो ह्येषां गृहा हि
 पशवः प्रतिष्ठो हि गृहाश्छन्दांश्च वाऽअनुयाजास्तस्माद्देवान्यजे-

त्येवाध्वर्युराह देवं देवमिति सर्वेषु होता ॥१४॥ “व्वसुवने व्वसुधेय-
स्ये”ति । देवतायाऽप्यव्वषट्क्रियते देवतायै हूयते न वाऽअत्र देव-
तास्त्यनुयाजेषु देवं बहिरिति तत्र नाग्निर्नेन्द्रो न सोमो देवो नरा-
शः सऽइति नातऽएकं च न यो वाऽअत्राग्निर्गायत्री सा निदानेन
॥१५॥ अथ यद्वसुवने व्वसुधेयस्येति यजति । अग्निर्वै व्वसुवनि-
रिन्द्रो व्वसुधेयोऽस्ति वै छन्दसां देवतेन्द्राग्नी ऽएवैवमु हैतदेवता-
याऽप्यव्वषट्क्रियते देवतायै हूयते ॥१६॥ अथोत्तममनुयाजमिष्ट्वा
समानीय जुहोति । प्रयाजानुयाजा वाऽपते तद्यथैवाहः प्रयाजेषु
यजमानाय द्विषन्तं भ्रातृव्यं बलिः हारयत्यत्र ऽआद्यं बलिः हार-
यत्येवमेवैतदनुयाजेषु बलिः हारयति ॥१७॥ Cf. का. श. २. ७. ४.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे

प्रथमकाण्डे षष्ठप्रपाठके चतुर्थे ब्राह्मणम् ॥

षष्ठः प्रपाठकस्समाप्तः ॥

(कण्डिकाः १११.)

१. ७. १.

स वै सुचौ व्यूहति । “अग्नीषोमयोरुज्जितिमनुज्जेषं व्वाजस्य
मा प्रसवेन प्रोहामी”ति जुहूं प्राचीं दक्षिणेन पाणिनाग्नीषोमौ तम-
पनुदतां योऽस्मान्द्वेष्टि यं च व्वयं द्विष्मो व्वाजस्यैनं प्रसवेनापोहा-
मीत्युपभृतं प्रतीचीं सव्येन पाणिना यदि स्वयं यजमानः ॥ १ ॥
यद्युऽअध्वर्युः । “अग्नीषोमयोरुज्जितिमनुज्जयत्वयं यजमानो व्वाजस्यैनं
प्रसवेन प्रोहास्यग्नीषोमौ तमपनुदतां यमयं यजमानो द्वेष्टि यश्चैनं
द्वेष्टि व्वाजस्यैनं प्रसवेनापोहामी”ति पौर्णमास्यामग्नीषोमीयं हि
पौर्णमासः हविर्भवति ॥२॥ अथामावास्यायाम् । “इन्द्राग्न्योरुज्जि-
तिमनुज्जेषं व्वाजस्य मा प्रसवेन प्रोहामीन्द्राग्नी तमपनुदतां योऽ-

स्मान्द्वेष्टि यं च व्ययं द्विष्मो व्वाजस्यैनं प्रसवेनापोहामी"ति यदि
 स्वयं यजमानः ॥ ३ ॥ यद्युऽअध्वर्युः । "इन्द्राग्न्योरुज्जितिमनुज्जयत्वयं
 यजमानो व्वाजस्यैनं प्रसवेन प्रोहामीन्द्राग्नी तमपनुदतां यमयं यज-
 मानो द्वेष्टि यश्चैनं द्वेष्टि व्वाजस्यैनं प्रसवेनापोहामी"त्यमावास्यायामै-
 न्द्राग्न्यं ह्यामावास्यं हविर्भवत्येवं यथादेवतं व्यूहति तद्यदेवं व्यू-
 हति ॥ ४ ॥ यजमानऽएव जुह्वमनु । योऽस्माऽअरातीयति सऽउप-
 भृतमनु प्राञ्चमेवैतद्यजमानमुदुहत्यपाञ्चं तमपोहति योऽस्माऽअराती-
 यत्यत्तैव जुह्वमन्वाद्यऽउपभृतमनु प्राञ्चमेवैतदत्तारमुदुहत्यपाञ्चमाद्य-
 मपोहति ॥ ५ ॥ तद्वाऽएतत् । समानऽएव कर्मन् व्याक्रियते तस्मादु-
 समानादेव पुरुषादत्ता चाद्यश्च जायेतेऽइदं हि चतुर्थं पुरुषे तृतीये
 सङ्गच्छामहऽइति विदेवं दीव्यमाना जात्याऽआसतऽएतस्मादु-
 तं ॥ ६ ॥ अथ जुह्वा परिधीन्त्समनक्ति । यया देवेभ्योऽहौषीद्यया
 यज्ञो समतिष्ठिपत्तयैवैतत्परिधीन् प्रीणाति तस्माज्जुह्वा परिधीन्त्सम-
 नक्ति ॥ ७ ॥ स समनक्ति । "वैसुभ्यस्त्वा रुद्रेभ्यस्त्वादित्येभ्यस्त्वे"
 त्येते वै त्रया देवा यद्वसवो रुद्राऽआदित्याऽएतेभ्यस्त्वेत्येवैतदाह
 ॥ ८ ॥ अथ परिधिमभिपद्याश्रावयति । परिधिभ्यो होतदाश्रावयति
 यज्ञो वाऽआश्रावणं यज्ञेनैवैतत्प्रत्यक्षं परिधीन् प्रीणाति तस्मात्परिधि-
 मभिपद्याश्रावयति ॥ ९ ॥ सऽआश्राव्याह । "इषिता दैव्या होता-
 र"ऽइति दैव्या वाऽएते होतारो यत्परिधयोऽग्नयो हीष्टा दैव्या
 होतारऽइत्येवैतदाह यदाहेषिता दैव्या होतारऽइति भद्रवाच्यायेति
 स्वयं वाऽएतस्मै देवा युक्ता भवन्ति यत्साधु वृदेयुर्यत्साधु कुर्यु-
 स्तस्मादाह भद्रवाच्यायेति प्रेषितो मानुषः सूक्तवाकायेति तदिमं
 मानुषं होतारं सूक्तवाकाय प्रसौति ॥ १० ॥ अथ प्रस्तरमादत्ते ।
 यजमानो वै प्रस्तरस्तद्यत्रास्य यज्ञोऽगंस्तदेवैतद्यजमानं स्वगाकरो-

१. जुह्वमनु इति. ग. पु.

२. तदिति. ग. पु.

३. मा. सं. २, १६

४. त्रयो देवा इति. ग. पु.

ति देवलोकं वाऽअस्य यज्ञोऽगन्देवलोकमेवैतद्यजमानमपिनयति
॥ ११ ॥ स यदि वृष्टिकामः स्यात् । एतेनैवाददीत “सञ्जानाथां
द्यावापृथिवी”ऽइति यदा वै द्यावापृथिवी सञ्जानातेऽअथ वर्षति
तस्मादाह सञ्जानाथां द्यावापृथिवीऽइति “मित्रावरुणौ त्वा वृष्ट्याव-
तामिति तद्यो वर्षस्येष्टे स त्वा वृष्ट्यावत्वित्येवैतदाहायं वै वर्ष-
स्येष्टे योऽयं पवते सोऽयमेकऽइवैव पवते सोऽयं पुरुषेऽन्तः प्रविष्टः
प्राङ् च प्रत्यङ् च तविमौ प्राणोदानौ प्राणोदानौ वै मित्रावरुणौ तद्य-
ऽएव वर्षस्येष्टे स त्वा वृष्ट्यावत्वित्येवैतदाह तमेतेनैवाददीत यदा
ह्येव कदा च वृष्टिः शमिव तमनक्त्याहुतिमेवैतत्करोत्याहुतिर्भूत्वा
देवलोकं गच्छादिति ॥ १२ ॥ स वाऽअग्रं जुह्वामनक्ति । मध्यमु-
पभृति मूलं ध्रुवायामग्रमिव हि जुह्वर्मध्यमिवोपभृन्मूलमिव ध्रुवा
॥ १३ ॥ सोऽनक्ति । “व्यन्तु व्योक्तं रिहाणा”ऽइति व्ययऽ-
एवैनमेतद्भूतमस्मान्मनुष्यलोकादेवलोकमभ्युत्पातयति तन्नीचैरिव
हरति द्वयं तद्यस्मात्नीचैरिव हरेद्यजमानो वै प्रस्तरोऽस्याऽएवैनमे-
तत्प्रतिष्ठायै नोद्धन्तीहोऽपच वृष्टिं नियच्छति ॥ १४ ॥ स हरति ।
“मरुतां पृषतीर्गच्छे”ति देवलोकं गच्छेत्येवैतदाह यदाह मरुतां
पृषतीर्गच्छेति “व्वशा पृश्निर्भूत्वा दिवं गच्छ ततो नो व्वष्टिमावहे”-
तीयं व्वै व्वशा पृश्निर्यदिदमस्यां मूलि चामूलं चान्नाद्यं प्रतिष्ठितं
तेनेयं व्वशा पृश्निरियं भूत्वा दिवं गच्छेत्येवैतदाह ततो नो व्वष्टि-
मावहेति व्वष्टाद्वाऽऊर्ग्रसः सुभूतं जायते तस्मादाह ततो नो व्वष्टि-
मावहेति ॥ १५ ॥ अथैकं तृणमपगृह्णाति । यजमानो वै प्रस्तरः स
यत्कृत्स्नं प्रस्तरमनुप्रहरेत् क्षिप्रे ह यजमानोऽमुं लोकमियात्तथो ह
यजमानो ज्योग्जीवति यावद्वेवास्येह मानुषमायुस्तस्माऽएवैतदपगृह्णा-
ति ॥ १६ ॥ तन्मुहूर्त्तं धारयित्वानुप्रहरति । तद्यत्रास्येतरऽआत्मा-

१. ३. मा. सं. २. १६. २. सञ्जानाथे इति. ग. पु. ४. समिवेति. क. ग. पु.

५. मा. सं. २. १६. ६. मा. सं. २. १६. ७. मा. सं. २. १६.

गंस्तदेवास्यैतद्गमयत्यथ यज्ञानुप्रहरेदन्तरियाद्ध यजमानं लोकात्तथो
ह यजमानं लोकाच्चान्तरेति ॥ १७ ॥ तं प्राञ्चमनुसमस्यति । प्राची
हि देवानां दिगथोऽउदञ्चमुदीची हि मनुष्याणां दिक्कमङ्गुलिभिरेव
यoyुप्येरन्न काष्ठैर्दारुभिर्वाऽइतरथं शवं व्यृषन्ति नेत्तथा कर्चाम
यथेतरथं शवमिति तस्मादङ्गुलिभिरेव यoyुप्येरन्न काष्ठैर्यदा होता
सूक्तवाकमाह ॥ १८ ॥ अथाग्नीदाहानुप्रहरेति । तद्यत्रास्येतरऽआ-
त्मागंस्तदेवास्यैतद्गमयेत्येवैतदाह तूष्णीमेवानुप्रहृत्य “चक्षुष्पाऽअग्नेऽ-
सि चक्षुर्मे पाही”त्यात्मानमुपस्पृशति तेनोऽअप्यात्मानं नानुप्रवृण-
क्ति ॥ १९ ॥ अथाह “संव्वदस्वे”ति । संवादयैनं देवैरित्येवैतदा-
हगानग्नीदित्यग्नं खल्वित्येवैतदाहागन्नितीतरः प्रत्याह ‘श्रावये’ति तं
वै देवैः श्रावय तमनुबोधयेत्येवैतदाह ‘श्रौषडि’ति विदुर्व्वाऽपनमनु
वाऽपनमभुत्सतेत्येवैतदाहैवमध्वर्युश्चाग्नीच्च देवलोकं यजमानमपिन-
यतः ॥ २० ॥ अथाह “स्वगा दैव्या होतभ्य”ऽइति । दैव्या वाऽपते
होतारो यत्परिधयोऽग्नयो हि तानेवैतत्स्वगाकरोति तस्मादाह स्वगा
दैव्या होतभ्यऽइति “स्वस्तिर्मानुषेभ्य”ऽइति तदस्मै मानुषाय होत्रे-
ऽह्नलामाशास्ते ॥ २१ ॥ अथ परिधीननुप्रहरति । स मध्यममेवाग्रे
परिधिमनुप्रहरति “यं^३ परिधिं पर्यधत्थाऽअग्ने देव पणिभिर्गृह्यमा-
नः । तं तऽपतमनु जोषं भरास्येष नेत्त्वदपचेतयाता”ऽइत्य “अग्नेः प्रियं
पाथोऽपीतमि”तीतरावनुसमस्यति ॥ २२ ॥ अथ जुहुं चोपभृतं च
सम्प्रगृह्णाति । अद्वो हैवाहुतिं करोति यदनक्त्याहुतिर्भूत्वा देवलोकं
गच्छादिति तस्माज्जुहुं चोपभृतं च सम्प्रगृह्णाति ॥ २३ ॥ स वै
विविश्वेभ्यो देवेभ्यः सम्प्रगृह्णाति । यद्वाऽअनादिष्टं देवतायै हविर्गृह्यते
सर्व्वा वै तस्मिन्देवताऽअपित्विन्यो मन्यन्ते न वाऽपतत्कस्यै चन
देवतायै हविर्गृह्णन्नादिशति यदाज्यं तस्माद्विश्वेभ्यो देवेभ्यः सम्प्र-
गृह्णात्येतदु व्वैश्वदेव^४ हविर्यज्ञे ॥ २४ ॥ स सम्प्रगृह्णाति । “सं^५

१. मा. सं. २. १६.

२. आशास्ते इति, क. ग. पु.

३. मा. सं. २. १७.

४. मा. सं. २. १८.

स्रवभागा स्थेषा बृहन्त' ॥ इति संप्रसवो होव खलु परिशिष्टो भव-
 ति "प्रस्तरेष्ठाः परिधेयाश्च देवा" ॥ इति प्रस्तरश्च हि परिधयश्चानु-
 प्रहता भवन्ती "मां व्वाचमभि विवृष्वे गृणन्त" ॥ इत्येतदु व्वैश्वदेवं
 करो "स्यासद्यास्मिन् बर्हिषि मादयध्वं स्वाहा व्वाहि" ॥ इति तद्यथा
 व्वषट्कृतं हुतमेवमस्यैतद्भवति ॥ २५ ॥ स यस्यानसो हविर्गृह्ण-
 न्ति । अनसस्तस्य धुरि विमुञ्चन्ति यतो युनजाम ततो विमु-
 ञ्चमेति यतो होव युञ्जन्ति ततो विमुञ्चन्ति यस्यो पात्र्यै स्प्ये
 तस्य यतो युनजाम ततो विमुञ्चमेति यतो होव युञ्जन्ति ततो
 विमुञ्चन्ति ॥ २६ ॥ युजौ ह वाऽपते यज्ञस्य यत्सुचौ । तेऽपत-
 युङ्क्ते यत्प्रचरति स यं निधायवद्येद्यथा व्वाहनमवाच्छेदेवं तत्तेऽपत-
 त्स्विष्टकृति विमोचनमार्गच्छतस्ते तत्सादयति तद्विमुञ्चति तेऽपत-
 त्पुनः प्रयुङ्क्तेऽनुयाजेषु सोऽनुयाजैश्चरित्वैतद्विमोचनमार्गच्छति ते
 तत्सादयति तद्विमुञ्चति तेऽपतत्पुनः प्रयुङ्क्ते यत्सम्प्रगृह्णाति तद्यां
 गतिमभियुङ्क्ते तां गतिं गत्वा विमुञ्चते यज्ञं वाऽअनु प्रजास्तस्मादयं
 पुरुषो युङ्क्तेऽथ विमुञ्चतेऽथ युङ्क्ते तद्यां गतिमभियुङ्क्ते तां गतिं ग-
 त्वान्ततो विमुञ्चते स सादयति "धृतां ची स्थो धुर्यौ पातं सुम्ने
 स्थः सुम्ने मा धत्त" ॥ इति साध्व्यौ स्थः साध्वौ मा धत्तमित्येवैतदाह ॥ २७ ॥
 Cf. का. श. २. ८. १.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशास्त्रीये शतपथब्राह्मणे

प्रथमकाण्डे सप्तमप्रपाठके प्रथमं ब्राह्मणम् ॥

(इत्यष्टमोऽध्यायः)

१. ७. २.

स यत्राह । "ईषिता दैव्या होतारो भद्रवाच्याय प्रेषितो मा-

१. मा. सं. २. १८. २. मा. सं. २. १८. ३. मा. सं. २. १८.

४. युनजाम इति. क. ग. ५. होवमिति. ग. पु.

६. आगच्छतस्ते तत्सादयतीति. क. पु.

७. मा. सं. २. १९.

८. नाऽयं साहितिको मन्त्रः ।

१४ मा० श० ब्रा०

नुषः सूक्तवाकाये”ति यदतो होतान्वाह सुक्तैव तदाह यजमाना-
 यैवैतदाशिषमाशास्ते तद्वाऽएतदुपरिष्ठाद्यज्ञस्याशिषमाशास्ते द्वयं
 तद्यस्मादुपरिष्ठाद्यज्ञस्याशिषमाशास्ते ॥ १ ॥ यज्ञं वाऽएष जनयति ।
 यो यजतऽएतेन ह्युक्ता ऋत्विजस्तन्वते तं जनयन्त्यथाशिषमाशास्ते
 तामसै यज्ञऽआशिषं सन्नमयति यामाशिषमाशास्ते यो माजीजन-
 तेति तस्माद्वाऽउपरिष्ठाद्यज्ञस्याशिषमाशास्ते ॥ २ ॥ देवान्वाऽएष
 प्रीणाति । यो यजतऽएतेन यज्ञेनर्गिभिरिव त्वद्यजुर्भिरिव त्वादाहु-
 तिमिरिव त्वत्स देवान्प्रीत्वातेष्वपित्वी भवति तेष्वपित्वी भूत्वाथा-
 शिषमाशास्ते तामसै देवाऽआशिषं सन्नमयन्ति यामाशिषमाशास्ते
 यो नोऽप्रैषीदिति तस्माद्वाऽउपरिष्ठाद्यज्ञस्याशिषमाशास्ते ॥ ३ ॥ अथ
 प्रतिपद्यते । “इदं द्यावापृथिवी भद्रमभूदि”ति भद्रं ह्यभूद्यो यज्ञस्य
 संप्रस्थामगन्ना”धर्मं सूक्तवाकमुत नमोवाकमि”त्युभयं वाऽएतद्यज्ञऽएव
 यत्सूक्तवाकश्च नमोवाकश्चारात्स यज्ञमविदाम यज्ञमित्येवैतदा-
 हा”ग्रे त्वं सूक्तवागस्युपश्रुती दिवस्पृथिव्यो”रित्यग्निमेवैतदाह
 त्वं सूक्तवागस्युपश्रृण्वत्योरनयोर्द्यावापृथिव्योरि”त्योमन्वती तेऽ-
 स्मिन्येज्ञे यजमान द्यावापृथिवी स्ता”मित्यन्नवत्यौ तेऽस्मिन्येज्ञे यज-
 मान द्यावापृथिवी स्तामित्येवैतदाह ॥ ४ ॥ “शङ्खवी जीवदानू”ऽ-
 इति । शङ्खवी ते जीवदानू स्तामित्येवैतदाहा”अस्नूऽअप्रवेदे”ऽइति
 माह कस्माच्चन प्रत्रासीमीं तऽइदं पुष्टं कश्चन प्रविदतेत्येवैतदाह ॥ ५ ॥
 “उरुगव्यूतीऽअभयङ्कृता”विति । उरुगव्यूती तेऽभये स्तामित्येवै-

१. सूक्तऽइवेति ग. पु. २. यज्ञेनऽर्गिभिरिवेति. क. ग. पु.

३. नोऽप्रैषीदिति हति. क. ग. पु.

४. सूक्तवाकमन्त्रस्समग्रोऽथ श्रुत्यायनश्रौतसूत्रे पठितः । तैत्तिरीयब्राह्मणे तु
 किञ्चिदिव वैपरीत्येन पठितः । See तै. ब्रा. ३. ५. ००, आश्व. श्रौ. १. ९. ०.

५. यज्ञ यजमान इति. क. ग. पु. ६. शङ्खवी इति. क. ग. पु.

७. अप्रवेदेऽइति माह कस्माच्चन प्रत्रासीरिति. क. ग. पु.

तदाह “वृष्टिद्यावा रीत्यापे”ति वृष्टिमल्यौ ते स्तामित्येवैतदाह ॥ ६ ॥
 “शम्भुवौ मयोभुवा”विति । शम्भुवौ ते मयोभुवौ स्तामित्येवैतदा-
 हो “जस्वती च पयस्वती” चेति रसवल्यौ तऽउपजीवनीये स्तामि-
 त्येवैतदाह ॥ ७ ॥ “सूपचरणा च स्वाधिचरणा चे”ति । सूपचरणाह
 तेऽसावस्तु यामधस्तादुपचरसि स्वाधिचरणो तऽइयमस्तु यामुपरि-
 ष्ठादधिचरसीत्येवैतदाह “तयोराविदी”ति तयोरनुमन्यमानयोरि-
 त्येवैतदाह ॥ ८ ॥ “अग्निरिदं हविः । अजुषतावीवृधत महो ज्या-
 योऽकृते”ति तदग्नेयमाज्यभागमाह “सोमऽइदं हविरजुषतावीवृधत
 महो ज्यायोऽकृते”ति तत्सौम्यमाज्यभागमाह “अग्निरिदं हविरजुष-
 तावीवृधत महो ज्यायोऽकृते”ति तद्य ऽप्यऽउभयत्राच्युत ऽआग्नेयः
 पुरोडाशो भवति तमाह ॥ ९ ॥ अथ यथादेवतम् । “देवाऽआज्यपा
 ऽआज्यमजुषन्तावीवृधन्त महो ज्यायोऽकृते”ति तत्प्रयाजानुयाजाना-
 नाह प्रयाजानुयाजा वै देवाऽआज्यपा ऽ“अग्निर्होत्रेणेदं हविरजुष-
 तावीवृधत महो ज्यायोऽकृते”ति तदग्निं होत्रेणाहाजुषतेत्येवं या
 ऽइष्टा देवता भवन्ति ताः सम्पश्यत्यसौ हविरजुषतासौ हविरजुषते-
 ति तद्यज्ञस्यैवैतत्समृद्धिमाशास्ते यद्धि देवा हविर्जुषन्ते तेन हि
 महज्जयति तस्मादाहाजुषतेत्यवीवृधतेति यद्धै देवा हविर्जोषयन्ते
 तदपि गिरिमात्रं कुर्वते तस्मादाहावीवृधतेति ॥ १० ॥ महो ज्यायो-
 ऽकृतेति । यज्ञो वै देवानां महस्तं ह्येतज्ज्यायाथंसमिव कुर्वते
 तस्मादाह महो ज्यायोऽकृतेति ॥ ११ ॥ “अस्यामृधेद्धोत्रायां देव-
 ङ्गमाया”मिति । अस्यां राध्नोतु होत्रायां देवङ्गमायामित्येवैतदाहा-
 “शास्तेऽयं यजमानोऽसा”विति नाम गृह्णाति तदेनं प्रत्यक्षमाशिषा
 सम्पादयति ॥ १२ ॥ “दीर्घायुत्वमाशास्त”इति । सा यामुन्नोत्तरा
 देवयज्या तदिह प्रत्यक्षं दीर्घायुत्वम् ॥ १३ ॥ “सुप्रजास्त्वमाशा-

१. यामधस्तादिति क. ग. पु.

२, ४. ज्यायोऽकृतेति ख. पु.

३. कुर्वते इति. क. ग. पु.

स्त”ऽइति । तद्यदमुत्र भूयो हविष्करणं तदिह प्रत्यक्षं सुप्रजास्त्वं
 प्रशासनं स कुर्याद्यदप्यं कुर्यात् “दुत्तरां देवयज्यामाशास्त”ऽइति
 त्वेव ब्रूयात्तदेव जीवातुं तत्प्रजां तत्पशून् ॥ १४ ॥ “भूयो हविष्क-
 रणमाशास्त”ऽइति । तद्वेव तत् “त्सजातवनस्यामाशास्त”ऽइति प्राणा
 वै सजाताः प्राणैर्हि सह जायते तत्प्राणानाशास्ते ॥ १५ ॥ “दिव्यं
 धामाशास्तऽ”इति । देवलोके मेऽप्यसदिति वै यजते यो यजते
 तद्देवलोक्तऽएवैनमेतदपित्विनं करोति “यदनेन हविषाशास्ते तद-
 श्यात्तद्व्या”दिति यदनेन हविषाशास्ते तदस्मै सर्वं समृध्यता-
 मित्येवैतदाह ॥ १६ ॥ ता वाऽएताः । पुञ्चाशिषः करोति तिस्र
 इडायां ता ऽअष्टावष्टाक्षरा वै गायत्री व्यीर्यं गायत्री व्यीर्यमेवैतदा-
 शिषोऽमिसम्पादयति ॥ १७ ॥ नातो भूयसीः कुर्यात् । अतिरिक्तं
 ह कुर्याद्यदतो भूयसीः कुर्याद्यद्वै यज्ञस्यातिरिक्तं द्विषन्तं हास्य
 तद्भ्रातृव्यमभ्यतिरिच्यते तस्मान्नातो भूयसीः कुर्यात् ॥ १८ ॥
 अपीद्वै कनीयसीः सप्त । “तदस्मै देवा रासन्ता”मिति तदस्मै
 देवा ऽअनुमन्यन्तामित्येवैतदाह “तदग्निर्देवो देवेभ्यो व्वनुतां व्वय-
 मग्नेः परि मानुषा”ऽइति तदग्निर्देवो देवेभ्यो व्वनुतां व्वयमग्नेरध्य-
 स्माऽएतद्वनवामहाऽइत्येवैतदाह ॥ १९ ॥ “इष्टं च व्वित्तञ्चे”ति ।
 ऐषिषुरिव वाऽएतद्यज्ञं तमविदंस्तस्मादाहेष्टं च व्वित्तं चे “त्युमे चैनं
 द्यावापृथिवीऽअहसस्पाता”मित्युमे चैनं द्यावापृथिवीऽआर्त्तैर्गौपा-
 यतामित्येवैतदाह ॥ २० ॥ तदु हैकऽआहुः । उमे च मेति तथा हो-
 ताशिषऽआत्मानं नान्तरेतीति तदु तथा न ब्रूयाद्यजमानस्य वै यज्ञ-
 ऽआशीः किं नु तत्रत्विजां यां वै काञ्च यज्ञऽऋत्विजऽआशिषमा-
 शास्ते यजमानस्यैव सा न ह सऽएतां क चनाशिषं प्रतिष्ठापयति
 यंऽआहोमे च मेति तस्मादु ब्रूयादुमे चैनमित्येव ॥ २१ ॥ “इह गति-

१. पशून् इति. क. पु.

२. एताः इति. क. पु.

३. वित्तं चेति इति. क. पु.

४. ऐषिषुरिति. क. ग. पु.

५. यऽआहेति. क. ग. पु.

वर्वांस्ये'ति । तद्यदेव यज्ञस्य साधु तदेवास्मिन्नेतद्दधाति तस्मादा-
हेह गतिवर्वांस्येति ॥२२॥ “इदं च नमो देवेभ्यः” ऽइति । तद्यज्ञस्यै-
वैतत्संस्थां गत्वा नमो देवेभ्यः करोति तस्मादाहेदं च नमो देवे-
भ्य ऽइति ॥२३॥ अथ शंयोराह । शंयुर्ह वै वार्हस्पत्योऽञ्जसा यज्ञ-
स्य संस्थां विद्वां चकार स देवलोकमपीयाय तत्तदन्तर्हितमिव
मनुष्येभ्यऽआस ॥२४॥ तद्वाऽऋषीणामनुश्रुतमास । शंयुर्ह वै वार्ह-
स्पत्योऽञ्जसा यज्ञस्य संस्थां विद्वां चकार स देवलोकमपीयायेति
ते तामेव यज्ञस्य संस्थामुपायन् याँ शंयुर्वार्हस्पत्योऽवेद्यच्छंयो-
ब्रुवंस्तां वेवैषऽपतद्यज्ञस्य संस्थामुपैति याँ शंयुर्वार्हस्पत्योऽवेद्य-
च्छंयोराह तस्माद्वै शंयोराह ॥२५॥ स प्रतिपद्यते । “तच्छंयोरावृ-
णीमह” ऽइति तां यज्ञस्य संस्थामावृणीमहे याँ शंयुर्वार्हस्पत्यो-
ऽवेदित्येवैतदाह ॥२६॥ “गातुं यज्ञाय गातुं यज्ञपतय” ऽइति । गातु-
ँह्येष यज्ञायेच्छति गातुं यज्ञपतये यो यज्ञस्य संस्थां “दैवी स्व-
स्तिरस्तु नः स्वस्तिर्मानुषेभ्यः” ऽइति स्वस्ति नो देवत्रास्तु स्वस्ति
मनुष्यत्रेत्येवैतदाहो “ध्वं जिगातु भेषज” मित्यूध्वं नोऽयं यज्ञो देव-
लोकं जयत्वित्येवैतदाह ॥२७॥ “शं नोऽअस्तु द्विपदे शं चतुष्पद”
ऽइति । एतावद्वाऽइदं सवर्षं यावद्विपाच्चैव चतुष्पाच्च तस्माऽएवै-
तद्यज्ञस्य संस्थां गत्वा शं करोति तस्मादाह शं नोऽअस्तु द्विपदे
शं चतुष्पदऽइति ॥२८॥ अथानयेत्युपस्पृशति । अमानुष ऽइव वाऽ-
पतद्भवति यदात्विज्ये प्रवृत्तऽइयं वै पृथिवी प्रतिष्ठा तदस्यामेवैत-
त्प्रतिष्ठायां प्रतितिष्ठति तदु खलु पुनर्मानुषो भवति तस्मादनयेत्यु-
पस्पृशति ॥ २९ ॥ Cf. का. श. २. ८. २.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशास्त्रीये शतपथब्राह्मणे

प्रथमकाण्डे सप्तमप्रपाठके द्वितीयं ब्राह्मणम् ॥

१. ७. ३.

ते वै पत्नीः संयाजयिष्यन्तः प्रतिपरायन्ति । जुहुं च सुवं
चाध्वर्युरादत्ते वेदपुंहोताज्यविलापनीमग्नीत् ॥ १ ॥

(अर्द्धप्रपाठकः ॥ ५७ ॥)

तद्वैकेषामध्वर्युः । पुर्व्वेणाहवनीयं पर्येति तदु तथा न कुर्या
द्वहिर्धा ह यज्ञात्स्याद्यत्तेनेयात् ॥ २ ॥ जघनेनो हैव पत्नीम् । एकेषा-
मध्वर्युरेति नोऽएव तथा कुर्यात्पूर्व्वार्धो वै यज्ञस्याध्वर्युर्जघनार्धः पत्नी
यथा भसत्तः शिरः प्रतिदध्यादेवं तद्वहिर्धा हैव यज्ञात्स्याद्यत्तेनेयात्
॥ ३ ॥ अन्तरेणो हैव पत्नीम् । एकेषामध्वर्युरेति नोऽएव तथा कुर्यादन्त-
रियाद्ध यज्ञात्पत्नीं यत्तेनेयात्तस्मादु पूर्व्वेणैव गार्हपत्यमन्तरेणाहवनीयं
चैति तथा ह न वहिर्धा यज्ञाद्भवति यथोऽएवाद्ः प्रचरन्नन्तरेण
सञ्चरति स उऽऽएवास्यैष सञ्चरो भवति ॥ ४ ॥ अथ पत्नीः संया-
जयन्ति । यज्ञाद्वै प्रजाः प्रजायन्ते यज्ञात्प्रजायमाना मिथुनात्प्रजा-
यन्ते मिथुनात्प्रजायमानाऽअन्ततो यज्ञस्य प्रजायन्ते तदेनाऽएतदन्त-
तो यज्ञस्य मिथुनात्प्रजननात्प्रजनयति तस्मान्मिथुनात्प्रजननादन्ततो
यज्ञस्येमाः प्रजाः प्रजायन्ते तस्मात्पत्नीः संयाजयन्ति ॥ ५ ॥ चतस्रो
देवता यजति । चतस्रो वै मिथुनं द्वन्द्वं वै मिथुनं द्वे द्वे हि खलु
भवतो मिथुनमेवैतत्प्रजननं क्रियते तस्माच्चतस्रो देवता यजति ॥ ६ ॥
ता वाऽआज्यहविषो भवन्ति । रेतो वाऽआज्यध्वरेतऽएवैतत्सिञ्चति
तस्मादाज्यहविषो भवन्ति ॥ ७ ॥ तेनोपाध्वंशु चरन्ति । तिरऽइव वै
मिथुनेन चर्यते तिरऽइवैतद्यदुपाध्वंशु तस्मादुपाध्वंशु चरन्ति ॥ ८ ॥
अथ सोमं यजति । रेतो वै सोमो रेतऽएवैतत्सिञ्चति तस्मात्सोमं
यजति ॥ ९ ॥ अथ त्वष्टारं यजति । त्वष्टा वै सिक्तपुंरेतो वि-
करोति तदेषऽएवैतत्सिक्तपुंरेतो विकरोति तस्मात्त्वष्टारं यज-

१. अग्नीदिति. क. पु. २. अध्वर्युरिति. क. पु. ३. तेनेयात् इति क. पु.

४. यजतीति. क. ग. पु.

ति ॥ १० ॥ अथ देवानां पुत्नीर्यजति । पुत्नीषु वै योनौ रेतः
 प्रतिष्ठितं तत्ततः प्रजायते तत्पुत्नीष्वेवैतद्योनौ रेतः सिकं प्रतिष्ठाप-
 यति तत्ततः प्रजायते तस्माद्देवानां पुत्नीर्यजति ॥ ११ ॥ स यत्र
 देवानां पुत्नीर्यजति । तत्पुरस्तात्तिरः करोत्युप ह वै तावद्देवता
 ऽआसते यावन्न समिष्टयजुर्जुह्वतीदं नु नो जुह्वत्विति ताभ्य ऽएवै-
 तात्तिरः करोति तस्मादिमा मानुष्य स्त्रियस्तिर ऽइवैव पुंस्त्रो जिघ-
 त्सन्ति या ऽइव तु ता ऽइवेति ह स्माह याज्ञवल्क्यः ॥ १२ ॥ अथा-
 म्नि गृहपतिं यजति । अयं वाऽअग्निर्लोकऽइममेवैतल्लोकमिमाः प्रजा
 ऽअभि प्रजनयति ता ऽइमं लोकमिमाः प्रजा ऽअभिप्रजायन्ते
 तस्मादग्निं गृहपतिं यजति ॥ १३ ॥ तदिदं भवति । न
 ह्यत्र परिधयो भवन्ति न प्रस्तरो यत्र वाऽअदः प्रस्तरेण
 यजमानं स्वगाकरोति पतिं वाऽअनु जाया तदेवास्यापि पुत्नी
 स्वगाकृता भवतीयसि तं ह कुर्याद्यत्प्रस्तरस्य रूपं कुर्यात्तस्मादि-
 डान्तमेव स्यादुतो प्रस्तरस्यैव रूपं क्रियते ॥ १४ ॥ स यदि प्रस्त-
 रस्य रूपं कुर्यात् । यथैवाद्ः प्रस्तरेण यजमानं स्वगाकरोत्येवमे-
 वैतत्पुत्नीं स्वगाकरोति ॥ १५ ॥ स यदि प्रस्तरस्य रूपं कुर्यात् ।
 वेदस्यैकं तृणमाच्छिद्याग्रं जुह्वामनक्ति मध्यं सुवे बुध्नं स्था-
 ल्याम् ॥ १६ ॥ अथाग्नीदाहा “नुप्रहरे”ति । तूष्णीमेवानुप्रहृत्य “चक्षु-
 ष्पा ऽअग्नेऽसि चक्षुर्मे पाही”त्यात्मानमुपस्पृशति तेनोऽअप्यात्मानं
 नानुप्रवृणक्ति ॥ १७ ॥ अथाह “संव्वेदस्वे”ति । “अगानग्नीदग-
 ज्ज्ञावय । श्रौषट् स्वगा दैव्या होतृभ्यः स्वस्तिर्मानुषेभ्यः शंयोर्ब्रूही”
 ति ॥ १८ ॥ अथ जुहुं च सुवं च सम्प्रगृह्णाति । अदो हैवाहुतिं
 करोति यदनक्त्याहुतिर्भूत्वा देवलोकं गच्छादिति तस्माज्जुहुं च
 सुवं च सम्प्रगृह्णाति ॥ १९ ॥ स वाऽअग्नये सम्प्रगृह्णाति । “अग्ने-

१. कुर्यादिति. क. पु. २. स्थात्यामिति. क. पु. ३. संवदस्वेतीति क. पु.

४. जुहुं च इति. क. पु. ५. मां. सं. २. २०.

ऽदध्यायोऽशीतमे' त्यमृतो ह्यग्निस्तस्मादाहादध्यायवित्यशीतमेत्यशिष्टो
 ह्यग्निस्तस्मादाहाशीतमेति "पाहि मा दिद्योः पाहि प्रसित्यै पाहि दुरिण्यै
 पाहि दुरन्न्या" ऽइति सर्वाभ्यो मार्त्तिभ्यो गोपायेत्येवैतदाहा "विषं
 नः पितुं कृण्व" त्यन्नं वै पितुरनमीवं न ऽइदमकिल्बिषमन्नं कुर्वित्येवैत-
 दाह "सुषदा योना" वित्यात्मन्येतदाह "स्वाहा वाडि" ति तद्यथा व-
 षट्कृतं हुतमेवमस्यैतद्भवति ॥ २० ॥ (शतसंख्या ॥ ८०० ॥) अथ वेदं
 पुंती विस्त्रुणसयति । योषा वै वेदिर्वृषा वेदो मिथुनाय वै वेदः
 क्रियते ऽथ यदेनेन यज्ञोऽउपालभते मिथुनमेवैतत्प्रजननं क्रियते ॥ २१ ॥
 अथ यत्पत्नी विस्त्रुणसयति । योषा वै पत्नी वृषा वेदो मिथुन-
 मेवैतत्प्रजननं क्रियते तस्माद्वेदं पत्नी विस्त्रुणसयति ॥ २२ ॥ सा
 विस्त्रुणसयति । "वेदोऽसि येन त्वं देव वेद देवेभ्यो वेदोऽभव-
 स्तेन मह्यं वेदो भूया" ऽइति यदि यजुषा चिकीर्षेदेतेनैव कुर्यात्
 ॥ २३ ॥ तमा वेदेः स्रुस्तृणाति । योषा वै वेदिर्वृषा वेदः प-
 श्चाद्वै परीत्य वृषा योषामधिद्रवति पश्चादेवैनामेतत्परीत्य वृषणा
 वेदेनाधिद्रावयति तस्मादा वेदेः स्रुस्तृणाति ॥ २४ ॥ अथ समिष्ट-
 यजुर्जुहोति प्राङ्मे यज्ञोऽनुसन्तिष्ठाता ऽइत्यथ यद्धुत्वा समिष्टयजुः
 पत्नीः संयाजयेत्प्रत्यङ्मुहैवास्यैष यज्ञः सन्तिष्ठेत् तस्माद्वाऽएतर्हि समि-
 ष्टयजुर्जुहोति । प्राङ्मे यज्ञोऽनुसन्तिष्ठाता ऽइति ॥ २५ ॥ अथ यस्मात्समि-
 ष्टयजुर्नाम । या वाऽपतेन यज्ञेन देवता ह्वयति याभ्यऽपष यज्ञस्ता-
 यते सर्वा वै तत्ताः समिष्टा भवन्ति तद्यत्तासु सर्वासु समिष्टास्वथै-
 तज्जुहोति तस्मात्समिष्टयजुर्नाम ॥ २६ ॥ अथ यस्मात्समिष्टयजुर्जुहो-
 ति । या वाऽपतेन यज्ञेन देवता ह्वयति याभ्यऽपष यज्ञस्तायतऽउ-
 प ह वै ताऽआसते यावन्न समिष्टयजुर्जुहतीदं नु नो जुहत्विति ता-
 ऽएवैतद्यथायथं व्यवसृजति यत्र यत्रासां चरणं तदनु यज्ञं वाऽपत-

दृजीजनत यदेनमतत तं जनयित्वा यत्रास्य प्रतिष्ठा तत्प्रतिष्ठापयति
 तस्मात् समिष्टयजुर्जुहोति ॥२७॥ स जुहोति । “देवा गातुविद”
 ऽइति गातुविदो हि देवा “गातुं वित्वे”ति यज्ञं वित्वेत्येवैतदाह
 “गातुमिते”ति तदेतेन यथायथं व्यवसृजति “मूर्त्तसस्पतऽइमं देव-
 यज्ञं स्वाहा व्वाते धा”ऽइत्ययं वै यज्ञो योऽयं पवते तदिमं यज्ञ-
 ५ सम्भृत्यैतस्मिन्यज्ञे प्रतिष्ठापयति यज्ञेन यज्ञं सन्दधाति तस्मा-
 दाह स्वाहा व्वाते धाऽइति ॥२८॥ अथ बर्हिर्जुहोति । अयं वै लो-
 को बर्हिरोषधयो बर्हिरस्मिन्नेवैतल्लोकऽओषधीर्दधाति ताऽइमा ऽअ-
 स्मिन्नल्लोकऽ ओषधयः प्रतिष्ठितास्तस्माद्बर्हिर्जुहोति ॥२९॥ तां वाऽ-
 अतिरिक्तां जुहोति । समिष्टयजुर्होत्वान्तो यज्ञस्य यद्धयूर्ध्वं ५ समिष्ट-
 यजुषोऽतिरिक्तं तद्यदा हि समिष्टयजुर्जुहोत्यथैताभ्यो जुहोति तस्मा-
 दिमा ऽअतिरिक्ता ऽअसम्मिता ऽओषधयः प्रजायन्ते ॥३०॥ स जुहोति ।
 “सं बर्हिरङ्गां हविषा वृतेन समादित्यैर्व्वसुभिः सं मरुद्भिः । समि-
 न्द्रो विश्वदेवोभिरङ्गां दिव्यं नभो गच्छतु यत्स्वाहे”ति ॥३१॥ अथ
 प्रणीता दक्षिणतः परीत्य निनयति । युक्ते वाऽपतयज्ञं यदेनं तजुते
 स यज्ञं निनयेत्पराङ्मुखाविमुक्तऽपव यज्ञो यजमानं प्रक्षिणीयात्तथो
 ह यज्ञो यजमानं न प्रक्षिणाति तस्मात्प्रणीता दक्षिणतः परीत्य निन-
 यति ॥३२॥ स निनयति । “कृत्वा विमुञ्चति स त्वा विमुञ्चति
 कस्मै त्वा विमुञ्चति तस्मै त्वा विमुञ्चति पोषाये”ति तत्पुष्टिमु-
 त्तमां यजमानाय निराह स येनैव प्रणयति तेन निनयति येन ह्येव
 योग्यं युञ्जन्ति तेन विमुञ्चन्ति योक्तेण हि योग्यं युञ्जन्ति योक्त्रेण
 विमुञ्चन्त्यथ फलीकरणान् कपालेनाधोऽधः कृष्णाजिनमुपास्यति
 “रक्षसां भागोऽसी”ति ॥ ३३ ॥ देवाश्च च वाऽअसुराश्च । उभये
 प्राजापत्याः पस्पृधिरऽपतस्मिन्यज्ञे प्रजापतौ पितरि सम्बत्सरेऽस्मा-

कमयं भविष्यत्यस्माकमयं भविष्यतीति ॥३४॥ ततो देवाः । सर्व्वं यज्ञं सम्वृज्याथ यत्पापिष्ठं यज्ञस्य भागधेयमासीत्तेनैनाक्षिरभजन्न-
 स्ना पशोः फलीकरणैर्हविर्यज्ञात्सुनिर्मक्ताऽथसन्नित्येष वै सुनिर्मक्तो
 यं भागिनं निर्भजन्त्यथ यमभागं निर्भजन्त्यैव स तावच्छं सतऽउत
 हि वृशे लब्ध्वाह किं मा वभक्ष्येति स यमेवैभ्यो देवा भागमक-
 ल्पयंस्तमेवैभ्यऽपष्टपतद्भागं करोत्यथ यदधोऽधः कृष्णाजिनमुपास्य-
 त्यनग्नादेवैभ्यऽपतदन्धे तमसि प्रवेशयति तथोऽपवास्तृक्पशो रक्षसां
 भागोऽसीत्यनग्नावन्धे तमसि प्रवेशयति तस्मात्पशोस्तेदर्नो न कुर्व-
 न्ति रक्षसां हि स भागः ॥३५॥ Cf. का. श. २. ८. ३; तै. सं.
 ३. ६. ९. १०.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे

प्रथमकाण्डे सप्तमप्रपाठके तृतीयं ब्राह्मणम् ॥

१. ७. ४.

संस्थिते यज्ञे । दक्षिणतः परीत्य पूर्णपात्रं निनयति तथा
 ह्युदग्भवति तस्माद्दक्षिणतः परीत्य पूर्णपात्रं निनयति देवल्लोके मेऽ-
 प्यसदिति वै यजते यो यजते सोऽस्यैष यज्ञो देवल्लोकमेवाभिप्रैति
 तदनुची दक्षिणा यां ददाति सैति दक्षिणामन्वारभ्य यजमानः ॥१॥
 स एष देवयानो वा पितृयाणो वा पुन्थाः । तदुभयतोऽग्निशिखे स-
 मोषन्त्यौ तिष्ठतः प्रति तमोषतो यः प्रत्युप्योऽप्यु तं सृजेते योऽ-
 तिसृज्यः शान्तिरापस्तदेतमेवैतत्पुन्थानं शमयति ॥२॥ पूर्णं निन-
 यति । सर्व्वं वै पूर्णं सर्व्वेणैवैनमेतच्छमयति सन्ततमव्यवच्छिन्नं
 निनयति सन्ततेनैवैनमेतदव्यवच्छिन्नेन शमयति ॥३॥ यद्वेव पूर्ण-
 पात्रं निनयति । यद्वै यज्ञस्य मिथ्या क्रियते व्यस्य तद्बृहन्ति क्षण्व-
 न्ति शान्तिरापस्तदग्निः शान्त्या शमयति तदग्निः सन्दधाति ॥४॥
 पूर्णं निनयति । सर्व्वं वै पूर्णं सर्व्वेणैवैतत्सन्दधाति सन्ततमव्यव-

च्छिन्नं निनयति सन्ततेनैवैतद्व्यवच्छिन्नेन सन्दधाति ॥५॥ तदञ-
 लिना प्रतिगृह्णाति । “सं वर्चसा पयसा सन्तनुभिरगन्माहि मनसा
 स^१ शिवेन । त्वष्टा सुदुत्रो विदधातु रायोऽनुमार्ष्टु तन्वो यद्विलिष्ट^२
 मिति यद्विवृढं तत्सन्दधाति ॥६॥ अथ मुखमुपस्पृशते । इयं तद्य-
 स्मान्मुखमुपस्पृशतेऽमृतं वाऽआपोऽमृतेनैवैतत्स^३ स्पृशतऽपतदु चैवै-
 तत्कर्मात्मन् कुरुते तस्मान्मुखमुपस्पृशते ॥७॥ अथ द्विष्णुकमान् क्रमते ।
 देवान्वाऽप्य प्रीणाति यो यजतऽपतेन यज्ञेनर्भिरिव त्वद्यज्ञर्भिरिव
 त्वदाहुतिर्भिरिव त्वत्स देवान् प्रीत्वा तेष्वपित्वी भवति तेष्वपित्वी भू-
 त्वा तानेवाभिप्रकामति ॥८॥ यद्वेव द्विष्णुकमान् क्रमते । यज्ञो वै द्विष्णुः
 स देवेभ्य इमां विक्कान्तिं विचक्रमे येषामियं विक्कान्तिरिदमेव प्रथ-
 मेन पदेन पस्पाराधेदमन्तरिक्षं द्वितीयेन दिवमुत्तमेनैताम्बेवैष ऽपत-
 स्मै द्विष्णुर्यज्ञो विक्कान्तिं विचक्रमते तस्माद्विष्णुकमान् क्रमते तद्वाऽइत
 ऽपव पराचीनं भुयिष्ठाऽइव क्रमन्ते ॥९॥ तदु तत् “पृथिव्यां द्विष्णुर्व्यक्र-
 थंस्त । गायत्रेण छन्दसा ततो निर्भक्तो योऽस्मान्द्वेष्टि यं च व्ययं द्वि-
 ष्मोऽन्तरिक्षे द्विष्णुर्व्यक्रथंस्त त्रैपुमेन छन्दसा ततो निर्भक्तो योऽस्मान्द्वे-
 ष्टि यं च व्ययं द्विष्मो दिवि द्विष्णुर्व्यक्र^४स्त जागतेन छन्दसा ततो निर्भ-
 क्तो योऽस्मान्द्वेष्टि यं च व्ययं द्विष्म” इत्येवमिमांलोकान्समारुह्याथैषा
 गतिरेषा प्रतिष्ठा य ऽप्य तपति तस्य ये रश्मयस्ते सुकृतोऽथ यत्परं भाः
 प्रजापतिर्व्या स स्वर्गो वा लोकस्तदेवमिमांलोकान्समारुह्याथैतां गति-
 मेतां प्रतिष्ठां गच्छति परस्तात्त्वेवावर्त्वाङ् क्रमेत य ऽइतोऽनुशासनं चिकी-
 र्षेद्वयं तद्यस्मात्परस्तादवर्त्वाङ् क्रमेत ॥१०॥ अपसरणतो ह वाऽअग्रे देवा
 जयन्तोऽजयन् । दिवमेवाग्रे ऽथेदमन्तरिक्षमथेतोऽनपसरणात्सपत्न्या-
 ननुदन्त तथोऽपवैष ऽपतदपसरणत ऽपवाग्रेऽजयन् जयति दिवमेवाग्रे-
 ऽथेदमन्तरिक्षमथेतोऽनपसरणात्सपत्न्यानुदतऽइयं वै पृथिवी प्रतिष्ठा
 तदस्यामेवैतत्प्रतिष्ठायां प्रतितिष्ठति ॥११॥ तदु तत् “दिवी द्विष्णुर्व्यक्र-

१. मा. सं. २. २४. २. अवर्त्वाङ् क्रमेत इति. क. ग. पु. ३. मा. सं. ५. २५.

थंस्त । जागतेन छन्दसा ततो निर्भक्तो योऽस्मान्द्वेष्टि यं च व्ययं
द्विष्मोऽन्तरिक्षे विष्णुर्व्यक्रथंस्त त्रैष्टुभेन छन्दसा ततो निर्भक्तो योऽ-
स्मान्द्वेष्टि यं च व्ययं द्विष्मः पृथिव्या विष्णुर्व्यक्रथंस्त गायत्रेण छन्दसा
ततो निर्भक्तो योऽस्मान् द्वेष्टि यं च व्ययं द्विष्मोऽस्मादन्नादस्यै प्रति-
ष्टाया”ऽइत्यस्या^१ हीदथं सर्वमन्नाद्यं प्रतिष्ठितं तस्मादाहास्मादन्ना-
दस्यै प्रतिष्टायाऽइति ॥१२॥ अथ प्राङ् प्रेक्षते । प्राची हि देवानां
दिक्स्मात्प्राङ् प्रेक्षते ॥१३॥ स प्रेक्षते । “अगन्म स्व”रिति देवा वै
स्वरगन्म देवानित्येवैतदाह “सं ज्योतिषाभूमे”ति सं देवैरभूमेत्येवैत-
दाह ॥१४॥ अथ सूर्यमुदीक्षते । सैषा गतिरेषा प्रतिष्ठा तदेतां गति-
मेतां प्रतिष्ठां गच्छति तस्मात्सूर्यमुदीक्षते ॥१५॥ स उऽदीक्षते । “स्व-
यम्भूरसि श्रेष्ठो रश्मि”रित्येष वै श्रेष्ठो रश्मिर्यत्सूर्यस्तस्मादाह स्वय-
म्भूरसि श्रेष्ठो रश्मिरिति “व्वर्चोदा ऽअसि व्वर्चो मे देही”ति त्वेवाहं
ब्रवीमीति ह स्माह याज्ञवल्क्यस्तद्ध्येव ब्राह्मणेनैष्टव्यं यद्ब्रह्मवर्चसी स्या-
दित्युतो ह स्माहौपोदिते य ऽएष वाव म्हां गा दास्यति गोदा गा मे
देहीत्येवं यं कामं कामयते सोऽस्मै कामः समृध्यते ॥१६॥ अथाव-
र्त्तते । “सूर्यस्यावृतमन्वावर्त्त”ऽइति तदेतां गतिमेतां प्रतिष्ठां गत्वैत-
स्यैवावृतमन्वावर्त्तते ॥१७॥ अथ गार्हपत्यमुपतिष्ठते । इयं तद्यस्माद्गार्ह-
पत्यमुपतिष्ठते गृहा वै गार्हपत्यो गृहा वै प्रतिष्ठा तद्गृहेष्वेवैतत्प्र-
तिष्ठायां प्रतितिष्ठति यावद्वेवास्येह मानुषमायुस्तस्माऽएवैतदुपतिष्ठते
तस्माद्गार्हपत्यमुपतिष्ठते ॥१८॥ सऽउपतिष्ठते । “अग्ने गृहपते सुगृह-
पतिस्त्वयाग्नेऽहं गृहपतिना भूयासथं सुगृहपतिस्त्वं मयाग्ने गृहप-
तिना भूया” ऽइति नात्र तिरोहितमिवास्त्य “स्थूरिणौ गार्हपत्यानि

१. इति. क. ग. पु. २. प्रेक्षत इति. क. ग. पु.

३. मा. सं. २. २५.

४. मा. सं. २. २५. ५. मा. सं. २. २६.

६. मा. सं. २. २६.

७. मा. सं. २. २६. ८. उपतिष्ठते । अग्ने इति. क. ग. पु. ९. मा. सं. २. २७.

१०. मा. सं. २. २७.

सन्त्वि'त्यनार्त्तानि नौ गार्हपत्यानि सन्त्वित्येवैतदाह "शतथ्रं हिमा"
 ऽइति शतं वर्षाणि जीव्यासमित्येवैतदाह तदप्येतद्ब्रुवन्नाद्रियेतापि हि
 भुयाथ्रंसि शताद्वर्षेभ्यः पुरुषो जीवति तस्मादप्येतद्ब्रुवन्नाद्रियेत ॥१९॥
 अथावर्त्तते । "सूर्यस्यावृतमन्वावर्त्त" ऽइति तदेतां गतिमेतां प्रतिष्ठां
 गत्वैतस्यैवावृतमन्वावर्त्तते ॥२०॥ अथ पुत्रस्य नाम गृह्णाति । इदं
 मेऽयं वीर्यं पुत्रोऽनुसन्तनवदिति यदि पुत्रो न स्यादप्यात्मन ऽएव
 नाम गृह्णीयात् ॥२१॥ अथाहवनीयमुपतिष्ठते । प्राद्धे यज्ञोऽनुसन्ति-
 ष्ठाताऽइति तूष्णीमुपतिष्ठते ॥२२॥ अथ व्रतं विसृजेत । "इदमहं यऽ
 एवास्मि सोऽस्मी"त्यमानुषऽइव वाऽएतद्भवति यद्भवतमुपैति न हि तद-
 वकल्पते यद्ब्रूयादिदमहं^१ सत्यादन्नृतमुपैमीति तदु खलु पुनर्मानुषो
 भवति तस्मादिदमहं यऽएवास्मि सोऽस्मीत्येव व्रतं विसृजेत ॥२३॥
 Cf. का. श. २. ८. ४. तै. सं. १. ७. ५. ७.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे

प्रथमकाण्डे सप्तमप्रपाठके चतुर्थं ब्राह्मणम् ॥

इति सप्तमः प्रपाठकस्समाप्तः ॥

(इति नवमोऽध्यायः)

(कण्डिकासंख्या ११४)

इति शुक्लयजुर्वेदीये माध्यन्दिनीयशतपथब्राह्मणे

हविर्यज्ञनाम प्रथमं काण्डं समाप्तम् ॥

(प्रथमकाण्डकण्डिकासंख्या ८३८)

१. मा. सं. २. २७.

२. मा. सं. २. २७.

३. प्रतिष्ठां इति. क. ग. पु.

४. उपतिष्ठत इति. क. ग. पु.

५. मा. सं. २. २८.

६. सप्तमप्रपाठकस्थकण्डिकानां संख्या ।

अथ एकपात्राणामद्वितीयं काण्डम्॥

॥ तत्र प्रथमप्रपाठके प्रथमं ब्राह्मणम् ॥

(अग्न्याधेयम् , पुनराधेयम् , अग्निहोत्रम् , अग्न्युपस्थानम् ,
पिण्डपितृयज्ञः, आग्रयणेष्टिः, दाक्षायणयज्ञः,
चातुर्मास्यानि चात्र काण्डेऽभिधीयन्ते)
(अग्न्याधेयम्)

२. १. १.

*हरिः ॐ । स यद्वाऽइतश्चेतश्च सम्भरति । तत्सम्भाराणार्थं
सम्भारत्वं यत्र यन्नाग्नेर्न्यक्तं ततस्ततः सम्भरति तद्यशसेव त्वदेवैनमे-
तत्समर्द्धयति पशुभिरिव त्वन्मिथुनेनेव त्वत्सम्भरन् ॥१॥ अथोल्लिख-
ति । तद्यदेवास्यै पृथिव्याऽअभिष्टितं वाभिष्टुतं वा तदेवास्याऽएत-
दुद्धन्त्यथ यज्ञियायामेव पृथिव्यामाधत्ते तस्माद्वाऽउल्लिखति ॥२॥
अथाद्भिरभ्युक्षति । एष वाऽअपां सम्भारो यद्भिरभ्युक्षति तद्यदपः
सम्भरत्यन्नं वाऽआपोऽन्नं हि वाऽआपस्तस्माद्यदेवं लोकमापऽआ-
गच्छन्त्यथेहान्नाद्यं जायते तदन्नाद्येनैवैनमेतत्समर्द्धयति ॥३॥ योषा
वाऽआपः । ब्रूपाग्निर्मिथुनेनैवैनमेतत्प्रजननेन समर्द्धयत्यद्भिर्वाऽइदं-
सर्वमाप्तमद्भिरेवैनमेतदाप्त्वाधत्ते तस्मादपः सम्भरति ॥४॥ अथ हि-
रण्यं सम्भरति । अग्निर्ह वाऽआपोऽभिदध्यौ मिथुन्याभिः स्यामिति
ताः सम्बभूव तांस्तु रेतः प्रासिञ्चत्तद्भिरण्यमभवत्तस्मादेतदग्निःसङ्काशम-
ग्नेर्हि रेतस्तस्मादप्सु विन्दन्त्यप्सु हि प्रासिञ्चत्तस्मादेनेन न धावयति
न किं चन करोत्यथ यशो देवरेतसं हि तद्यशसैवेनमेतत्समर्द्धयति
सरेतसमेव कृत्स्नमग्निमाधत्ते तस्माद्भिरण्यं सम्भरति ॥५॥ अथो-

* काण्डमिदं काण्वशतपथे प्रथमकाण्डत्वेन परिगणितम् ।

१. मिथुनेन. घ. २. तास्त्विति. घ.

पान्तसम्भरति । असौ ह वै द्यौरस्यै पृथिव्याऽपतान पशून् प्रददौ तस्मा-
त्पशव्यमूपरमित्याहुः पशवो ह्येवैते साक्षादेव तत्पशुभिरेवैनमेतत्सम-
र्द्धयति तेऽमुतऽआगताऽअस्यां पृथिव्यां प्रतिष्ठितास्तमनयोर्द्यावापृथि-
व्यो रसं मन्यन्ते तदनयोरेवैनमेतद्द्यावापृथिव्यो रसेन समर्द्धयति
तस्मादपान्तसम्भरति ॥६॥ अथाखुकरीपः^१ सम्भरति । आखवो ह
वाऽअस्यै पृथिव्यै रसं विदुस्तस्मात्तेऽधोऽध इमां पृथिवीं चरन्तः
पीविष्ठाऽअस्यै हि रसं विदुस्ते यत्र तेऽस्यै पृथिव्यै रसं विदुस्ततऽ
उत्किरन्ति तदस्याऽपृथ्वेनमेतत्पृथिव्यै रसेन समर्द्धयति तस्मादाखु-
करीपः^१ सम्भरति पुरीष्यऽइति वै तमाहुर्यः श्रियं गच्छति समानं वै
पुरीषं च कुरीपं च तदेतस्यैवावस्थै तस्मादाखुकरीपः^१ सम्भरति
॥७॥ अथ शर्कराः सम्भरति । देवाश्च वाऽअसुराश्चोभये प्राजाप-
त्याः पस्पृधिरे सा हेयं पृथिव्यलेलायद्यथा पुष्करपर्णमेवं ता^१ ह स्म
द्वातः संववहति सोपैव देवाऽअगामोपासुरान्त्सा यत्र देवानुपजगाम ॥८॥
तद्भोचुः । हन्तेमां प्रतिष्ठां दृ^१हामहै तस्यां ध्रुवायामशिथिलायाम-
ग्नीऽआदधामहै ततोऽस्यै सपत्नाग्निर्भक्ष्यामऽइति ॥९॥ तद्यथा शङ्कु-
मिश्रमं विवहन्त्यात् । एवमिमां प्रतिष्ठा^१शर्कराभिः पर्यवृ^१हन्त सेयं
ध्रुवाशिथिला प्रतिष्ठा तस्यां ध्रुवायामशिथिलायामग्नीऽआदधत ततो-
ऽस्यै सपत्नाग्निरभजन् ॥१०॥ तथोऽपवैषऽपतत् । इमां प्रतिष्ठा^१
शर्कराभिः परिवृ^१हते तस्यां ध्रुवायामशिथिलायामग्नीऽआधत्ते ततो-
ऽस्यै सपत्नाग्निर्भजति तस्माच्छर्कराः सम्भरति ॥११॥ तान्वाऽपतान् ।
पञ्च सम्भारान्तसम्भरति पाङ्क्तो यज्ञः पाङ्क्तः पशुः पञ्चर्तवः संवत्सर-
स्य ॥१२॥ तदाहुः । षडेवर्तवः संवत्सरस्येति न्यूनमु तर्हि मिथुनं
प्रजननं क्रियते न्यूनाद्वाऽइमाः प्रजाः प्रजायन्ते तच्छ्रुः श्रेयसमुत्तरावत्त-
स्मात्पञ्च भवन्ति यद्यु षडेवर्तवः संवत्सरस्येत्यग्निरेवैतेपा^१ षष्ठ-
थोऽपवैतदन्यूनं भवति ॥१३॥ तदाहुः । नैवैकञ्चन सम्भार^१ सम्भरे-

१. तस्मादस्या इति. घ. २. तस्मादाखुकरीपमिति. ग. पु. ३. वृ^१हन्त घ.
४. तदाहुः इति. ग. पु.

द्वित्यस्यां वाऽपते सुर्वे पृथिव्यां भवन्ति स यदेवास्यामाधत्ते तत्स-
र्वान्सम्भारानान्नोति तस्मान्नैवैकञ्चन सम्भारं सम्भरेदिति तदु समेव
भरेद्यदेवास्यामाधत्ते तत्सर्वान्सम्भारानान्नोति यदु सम्भारैः सम्भ-
तैर्भवति तदु भवति तस्मादु समेव भरेत् ॥१४॥ Cf. का. श. १.
१. १; तै. ब्रा. १. १. ३; मै. सं. १. ६. ३; का. सं. ८. २; कपि.
सं. ६. ७; शा. ब्रा. १. १.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यान्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे

द्वितीयकाण्डे प्रथमप्रपाठके प्रथमं ब्राह्मणम् ॥

२. १. २.

कृत्तिकास्वग्नीऽआदधीत । एता वाऽअग्निनक्षत्रं यत्कृत्तिकास्तद्वै
सल्लोम योऽग्निनक्षत्रेऽग्नी आदधातै तस्मात्कृत्तिकास्वादधीत ॥१॥ एकं
द्वे त्रीणि । चत्वारितीति वाऽअन्यानि नक्षत्राण्यथैता एव भूयिष्ठा यत्कृ-
त्तिकास्तद्भूमानमेवैतदुपैति तस्मात्कृत्तिकास्वादधीत ॥२॥ एता ह वै
प्राच्यै दिशो न च्यवन्ते । सर्वानि ह वाऽअन्यानि नक्षत्राणि प्राच्यै
दिशश्च्यवन्ते तत्प्राच्यामेवास्यैतद्दिश्यादितौ भवतस्तस्मात्कृत्तिका-
स्वादधीत ॥३॥ अथ यस्मान्न कृत्तिकास्वादधीत । ऋक्षाणां ह
वाऽएता ऽअग्रे पत्न्य ऽआसुः सप्तर्षीनु ह स्म वै पुरक्षा ऽइत्याचक्षते
ता मिथुनेन व्यार्घ्यन्तामी ह्युत्तरा हि सप्त ऽऋषय ऽउच्यन्ति पुर ऽएता
अशमिव वै तद्यो मिथुनेन व्यृद्धः स नेन्मिथुनेन व्यृध्याऽइति तस्मान्न
कृत्तिकास्वादधीत ॥४॥ तद्वैव दधीत । अग्निर्वाऽएतासां मिथुनमग्नि-
नैता मिथुनेन समृद्धास्तस्मादैव दधीत ॥५॥ रोहिण्यामग्नीऽआदधी-
त । रोहिण्यां ह वै प्रजापतिः प्रजाकामोऽग्नीऽआदधे ऽस प्रजा
असृजत ता ऽअस्य प्रजाः सृष्टा ऽएकरूपा ऽउपस्तब्धास्तस्थू रोहिण्यऽ
इवैव तद्वै रोहिण्यै रोहिणीत्वं बहुहैव प्रजया पशुभिर्भवति य ऽएवं

१. तस्मात्. घ.

२. समेव घ.

३. एता. घ.

४, ५. आदधीत इति. ग. ६. तस्मादैव. घ.

विविद्वान् रोहिण्यामाधत्ते ॥६॥ रोहिण्यामु ह वै पशवः।अग्नीऽआदधिरे
 मनुष्याणां कामऽ०रोहेमेति ते मनुष्याणां काममरोहन्यमु हैव तत्पशवो
 मनुष्येषु काममरोहंस्तमु हैव पशुषु कामधरोहति य ऽएवं विद्वान् रो-
 हिण्यामाधत्ते ॥७॥ मृगशीर्षेऽग्नीऽआदधीत । एतद्वै प्रजापतेः शिरो
 यन्मृगशीर्षं श्रीर्वै शिरः श्रीर्हि वै शिरस्तस्माद्योऽर्द्धस्य श्रेष्ठो भवत्य-
 सावमुष्यार्द्धस्य शिर ऽइत्याहुः।श्रियं ह गच्छति य ऽएवं विद्वान्मृग-
 शीर्षेऽआधत्ते ॥८॥ अथ व्यस्मान्न मृगशीर्षेऽआदधीत । प्रजापतेर्वाऽ-
 एतच्छरीरं व्यत्र वाऽएनं तद्विध्यंस्तद्विषुणा त्रिकाण्डेनेत्याहुः स एत-
 च्छरीरमजहाद्वास्तु वै शरीरमयज्ञियं निर्वीर्यं तस्मान्न मृगशीर्षेऽआद-
 धीत ॥९॥ तद्वैव दधीत । न वाऽएतस्य देवस्य वास्तु नायज्ञियं न
 शरीरमस्ति यत्प्रजापतेस्तस्मादैव दधीत पुनर्वस्वोः पुनराधेयमादधी-
 तेति ॥१०॥ फल्गुनीष्वग्नीऽआदधीत । एता वाऽइन्द्रनक्षत्रं यत्फ-
 ल्गुन्योऽप्यस्य प्रतिनाम्न्योऽर्जुनो ह वै नामेन्द्रो व्यदस्य गुह्यं नामार्जु-
 न्यो वै नामैतास्ता ऽएतत्परोक्षमाचक्षते फल्गुन्य ऽइति को ह्येतस्या-
 र्हति गुह्यं नाम ग्रहीतुमिन्द्रो वै व्यजमानस्तत्स्वऽएवैतन्नक्षत्रेऽग्नी आ-
 धत्तऽइन्द्रो यज्ञस्य देवतैतेनो हास्यैतत्सेन्द्रमग्न्याधेयं भवति पूर्वयोरा-
 दधीत पुरस्तात्कतुर्हैवासमै भवत्युत्तरयोरादधीत श्वः श्रेयसऽ० हैवा-
 स्माऽउत्तरावद्भवति ॥११॥ हस्तेऽग्नीऽआदधीत । यऽइच्छेत्प्र मे दी-
 येतेति तद्वाऽअनुष्ठया यद्धस्तेन प्रदीयते प्रहैवासमै दीयते ॥१२॥ चि-
 त्रायामग्नीऽआदधीत । देवाश्च वाऽअसुराश्चोभये प्राजापत्याः पस्पृ-
 धिरे तऽउभयऽएवामुं लोकऽ० समारुक्ष्वांचक्रुर्द्विवमेव ततोऽसुरा
 रौहिणमित्यग्निं चित्रियरेऽनेनामुं लोकऽ० समारोक्ष्यामऽइति ॥१३॥
 इन्द्रो ह वाऽईक्षां चक्रे । इमं चेद्वाऽइमे चिन्वते ततऽएव नोऽभिभ-
 वन्तीति स ब्राह्मणो ब्रुवाणऽएकेष्टकां प्रबध्येयाय ॥१४॥ स होवाच ।

१. व्यन्मृगशीर्ष इति. ख. २. आधत्ते. घ. ३. See ऐ. ब्रा. ३. ३. ९.

४. यदिति. घ.

५. ग्रहीतुमिति. घ. ६. समारुक्ष्वाचक्रुः. घ.

७. अनेनामुमिति. घ.

८. इति. घ.

हन्ताहमिमामप्युपदधाऽइति तथेति तामुपाधत्त तेषामल्पकादेवाग्नि-
 सञ्चितऽआस ॥१५॥ अथ होवाच । अन्वाऽअहं तां दास्ये या ममे-
 हेति तामभिपद्या ववर्हं तस्यामावृढायामग्निर्यवशशादाग्नेर्यवशदादम-
 न्वसुरा व्यवशेदुः स ताऽएवेष्टका व्वज्रान् कृत्वा ग्रीवाः प्रविच्छेद ॥१६॥
 ते ह देवाः समेत्योचुः । चित्रं वाऽअभूम यऽइयतः सपत्नानवधि-
 ष्मेति तद्वै चित्रायै चित्रात्वं चित्रं^७ ह भवति हन्ति सपत्नान् हन्ति
 द्विषन्तं भ्रातृव्यं यऽएवं विद्वांश्चित्रायामाधत्ते तस्मादेतत्क्षत्रियऽएव
 नक्षत्रमुपेत्यैज्जिघांश्च सतीव ह्येष सपत्नान्वीव जिगीषते ॥१७॥ नाना
 ह वाऽएतान्यग्ने क्षत्राण्यासुः । यथैवासौ सूर्यऽएवं तेषामेषऽउद्यन्नेव
 वीर्यं क्षत्रमादत्त तस्मादादित्यो नाम यदेषां वीर्यं क्षत्रमादत्त ॥१८॥
 ते ह देवाऽऊचुः । यानि वै तानि क्षत्राण्यभूवन्न वै तानि क्षत्राण्य-
 भूवन्निति तद्वै नक्षत्राणां नक्षत्रत्वं तस्मादु सूर्यनक्षत्रऽएव स्यादेष
 ह्येषां वीर्यं क्षत्रमादत्त यद्यु नक्षत्रकामः स्यादेतद्वाऽअनपराद्धं नक्षत्रं
 यत्सूर्यः सऽएतेनैव पुण्याहेन यदेतेषां नक्षत्राणां कामयेत तदुपेत्यैत-
 स्मादु सूर्यनक्षत्रऽएव स्यात् ॥१९॥ Cf. का. श. १. १. २; तै.
 ब्रा. १. १. २.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे
 द्वितीयकाण्डे प्रथमप्रपाठके द्वितीयं ब्राह्मणम् ॥

२. १. ३.

वसन्तो ग्रीष्मो वर्षाः । ते देवाऽऋतवः शरद्धेमन्तः शिशिरस्ते
 पितरो यऽएवापूर्यतेऽर्द्धमासः स देवा योऽपक्षीयते स पितरोऽहरेव
 देवा रात्रिः पितरः पुनरहः पूर्वाह्णे देवाऽअपराह्णः पितरः ॥१॥ ते
 वाऽएतऽऋतवः । देवाः पितरः स यो हैवं विद्वान् “देवाः पितरः”
 इति ह्ययत्या हास्य देवा देवह्यं गच्छन्त्या पितरः पितृह्यमवन्ति हैनं

१. व्यवशादिति. ग. २. चित्रात्वं^७ इति. ग. ३. वर्षाः इति. ग. घ.

देवा देवहूयेऽवन्ति पितरः पितृहूये यऽप्यं विद्वान्देवाः पितरऽइति
 ह्वयति ॥२॥ स यत्रोदगावर्त्तते । देवेषु तर्हि भवति देवांस्तर्ह्यभिगोपाय-
 त्यथ यत्र दक्षिणा वर्त्तते पितृषु तर्हि भवति पितॄंस्तर्ह्यभिगोपायति ॥३॥
 स यत्रोदगावर्त्तते । तर्ह्यग्नीऽआदधीतापहतपाप्मानो देवा अप पाप्मानं
 हतेऽमृता देवानामृतत्वस्याशास्ति सर्वमायुरेति यस्तर्ह्याधत्तेऽथ यत्र
 दक्षिणा वर्त्तते यस्तर्ह्याधत्तेऽनपहतपाप्मानः पितरो न पाप्मानमपहते
 मर्त्याः पितरः पुरा हायुषो भ्रियते यस्तर्ह्याधत्ते ॥४॥ ब्रह्मैव व-
 सन्तः । क्षत्रं ग्रीष्मो विवडेव वर्षास्तस्माद्ब्राह्मणो वसन्तऽआदधीत ब्रह्म
 हि वसन्तस्तस्मात्क्षत्रियो ग्रीष्मऽआदधीत क्षत्रं हि ग्रीष्मस्तस्माद्वै-
 श्यो वर्षास्त्रादधीत विडिह्व वर्षाः ॥५॥ स यः कामयेत । ब्रह्मवर्च-
 सी स्यामिति वसन्ते सऽआदधीत ब्रह्म वै वसन्तो ब्रह्मवर्चसी हैव
 भवति ॥६॥ अथ यः कामयेत । क्षत्रं हि श्रिया यशसा स्यामिति ग्रीष्मे
 सऽआदधीत क्षत्रं वै ग्रीष्मः क्षत्रं हि श्रिया यशसा भवति ॥७॥
 अथ यः कामयेत । बहुः प्रजया पशुभिः स्यामिति वर्षासु सऽआद-
 धीत विड्वै वर्षाऽअन्नं विशो बहुर्हैव प्रजया पशुभिर्भवति यऽप्यं
 विद्वान्वर्षास्वाधत्ते ॥८॥ ते वाऽप्यतऽऽकृतवः । उभयऽप्यवापहतपाप्मानः
 सूर्यऽप्येषां पाप्मनोऽपहन्तोद्यन्नेषामुभयेषां पाप्मानमपहन्ति तस्मा-
 द्यदैवैनं कदा च यज्ञ उपनमेदध्याग्नीऽआदधीत न श्वःश्वमुपासीत को
 हि मनुष्यस्य श्वो वेद ॥९॥ Cf. का. श. १. १. ३.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे

द्वितीयकाण्डे प्रथमप्रपाठके तृतीयं ब्राह्मणम् ॥

२. १. ४.

यदहरस्य श्वोऽग्न्याधेयऽस्यात् । द्विवैवाग्नीयान्मनो ह वै देवा

१. २. उदङ्घावर्तत इति. ख. घ. ३. पाप्मानमिति. घ.
 ४. आधत्ते इति. घ. ५. वर्षाः घ. ६. क्षत्रमिति. ग. घ. ७. प्रजयेति. घ.
 ८. आधत्ते. घ. आधत्ते. ग. ९. यदहरस्येति. घ.

मनुष्यस्याजानन्ति तेऽस्यैतच्छ्रवोऽग्न्याधेयं विदुस्तेऽस्य विश्वे देवा
 गृहानागच्छन्ति तेऽस्य गृहेषुपवसन्ति सऽउपवसथः ॥१॥ तन्वेवान-
 वक्लतं यो मनुष्येष्वनश्नत्सु पूर्वोऽश्रीयादथ किमु यो देवेष्वनश्नत्सु
 पूर्वोऽश्रीयात्तस्मादु द्विवैवाश्रीयात्तद्वपि काममेव नक्तमश्रीयात्तो ह्यना-
 हिताग्नेर्व्रतचर्यास्ति मानुषो ह्येवैष तावद्भवति यावदनाहिताग्निस्तस्मा-
 द्वपि काममेव नक्तमश्रीयात् ॥२॥ तद्वैकेऽजमुपवध्नन्ति । आग्नेयोऽजो
 ऽग्नेरेव सर्वत्वायेति व्वदन्तस्तदु तथा न कुर्याद्यद्यस्याजः स्यादग्नीध-
 ऽप्वैनं प्रातर्दद्यात्तेनैव तं काममाप्नोति तस्मादु तन्नाद्रियेत ॥३॥ अथ
 चातुष्प्राश्यमोदनं पचन्ति छन्दाथ्रस्यनेन प्रीणीमऽइति यथा येन व्वा-
 हनेन स्यन्त्स्यन्त्स्यात्तत्सुहितं कर्त्तव्यं ब्रूयादेवमेतदिति व्वदन्तस्तदु
 तथा न कुर्याद्यद्वाऽस्य ब्राह्मणाः कुले वसन्त्यृत्विजश्चानृत्विजश्च ते-
 नैव तं काममाप्नोति तस्मादु तन्नाद्रियेत ॥४॥ तस्य सर्पिरासेचनं कृ-
 त्वा । सर्पिरासिच्याश्वत्थीस्तिलः समिधो घृतेनान्वज्य समिद्धतीमिर्धृ-
 त्वतीमिर्धृग्भिर्भयादधति शमीगर्भमेतदामुमऽइति व्वदन्तः स यः
 पुरस्तात्संवत्सरमभ्यादध्यात्स ह तं काममाप्नुयात्तस्मादु तन्नाद्रियेत
 ॥५॥ तदु होवाच भाल्लवेयः । यथा वा ऽन्यत्करिष्यन्त्सोऽन्यत्कुर्याद्य-
 थान्यद्वदिष्यन्त्सोऽन्यद्वदेद्यथान्येन पथैष्यन्त्सोऽन्येन प्रतिपद्येतैवं तद्य
 ऽपतं चातुष्प्राश्यमोदनं पचेदपराद्धिरेव सेति न हि तदवकल्पते यस्मि-
 न्नग्नावृचा वा साम्ना वा यजुषा वा समिधं वाभ्यादध्यादाहुतिं वा
 जुहुयाद्यत्तं दक्षिणा वा हरेयुरनु वा गमयेयुर्दक्षिणा वा होनथं हरन्त्य-
 न्वाहार्यपचनो भविष्यतीत्यनु वा गमयन्ति ॥६॥ अथ जाग्रति जाग्रति

१. विदुस्ते इति. घ.

२. उपवसथः इति. ग. घ.

३. See मै. सं. १. ६. ४; and आप. श्रौ. ५. ७. १७.

४. See मै. सं. १. ६. १२; तौ. ब्रा. १. १. ९. ८.

५. सर्पिरासेचनमिति. घ.

६. See मै. सं. १. ६. १२. and तौ. ब्रा. १. १. ९. ३. अनयोरेव
 ब्राह्मणभागयोरत्र खण्डनमिति प्रतिभाति ।

देवाः । तदेवानेवैतदुपावर्तते । स सदेवतरः श्रान्ततरस्तपस्वितरोऽग्नी
 ऽआधत्ते तद्वपि काममेव स्वप्यान्नो ह्यनाहिताग्नेर्वतचर्यास्ति मानुषो
 ह्येवैष तावद्भवति यावदनाहिताग्निस्तस्माद्वपि काममेव स्वप्यात् ॥७॥
 तद्वैकेऽनुदिते मथित्वा । तमुदिते प्राञ्चमुद्धरन्ति तदु तदुमेऽअहो-
 रात्रे परिगृह्णीमः प्राणोदानयोर्मनसश्च द्वाचश्च पर्याप्त्याऽइति व्वदन्त-
 स्तदु तथा न कुर्यादुभौ हैवास्य तथानुदितऽआहितौ भवतोऽनुदिते
 हि मथित्वा तमुदिते प्राञ्चमुद्धरन्ति स य ऽउदितऽआहवनीयं मन्थेत्स
 ह तत्पर्यामुयात् ॥८॥ अहर्वै देवाः । अनपहतपाप्मानः पितरो न पा-
 प्मानमपहते मर्त्याः पितरः पुरा हायुषो म्रियते योऽनुदिते मन्थत्यप-
 हतपाप्मानो देवा ऽअप पाप्मानं हतेऽमृता देवा नामृतत्वस्याशास्ति
 सर्व्वमायुरेति श्रीर्देवाः श्रियं गच्छति यशो देवा यशो ह भवति य
 ऽएवं विद्वानुदिते मन्थति ॥९॥ तदाहुः । यन्नर्चा न साम्ना न यजु-
 षाभिराधीयतेऽथ केनाधीयतऽइति ब्रह्मणो हैवैष ब्रह्मणाधीयते द्वाग्वै
 ब्रह्म तस्यै द्वाचः सत्यमेव ब्रह्म ता वाऽएताः सत्यमेव व्याहृतयो भ-
 वन्ति तदस्य सत्येनैवाधीयते ॥१०॥ भूरिति वै प्रजापतिः । इमामज-
 नयत भुव ऽइत्यन्तरिक्षं^१ स्वरिति दिवमेतावद्वाऽइदं सर्व्वं यावदिमे
 लोकाः सर्व्वेणैवाधीयते ॥११॥ भूरिति वै प्रजापतिः । ब्रह्माजनयत भुव
 ऽइति क्षत्रं^२ स्वरिति विश्वमेतावद्वाऽइदं सर्व्वं यावद्ब्रह्मक्षत्रं विदुस्-
 र्व्वेणैवाधीयते ॥१२॥ भूरिति वै प्रजापतिः । आत्मानमजनयत भुव ऽइति
 प्रजां^३ स्वरिति पशूनेतावद्वाऽइदं सर्व्वं यावदात्मा प्रजा पशवः
 सर्व्वेणैवाधीयते ॥१३॥ स वै भूर्भुव ऽइति । एतावतैव गार्हपत्यमादधा-
 त्यथ यत्सर्व्वैरादध्यात्केनाहवनीयमादध्याद्धेऽअक्षरे परिशिनष्टि तेनो-
 ऽपतान्ययातयामानि भवन्ति तैस्सर्व्वैः पञ्चभिराहवनीयमादधाति भू-
 र्भुवः स्वरिति तान्यष्टावक्षराणि सम्पद्यन्तेऽष्टाक्षरा वै गायत्री गायत्र-

१. अत्र 'तस्मिन्नुपव्युषमरणी निष्ठपेत् । तं मथित्वा प्राञ्चमुद्धरति' इति तैत्ति-
 रीयब्राह्मणगतं वाक्यद्वयं पर्यालोचनीयम् । तस्यैवेदं खण्डनम् ।

मग्नेश्छन्दः स्वेनैवैनमेतच्छन्दसाधत्ते ॥१४॥ देवान् ह वाऽअग्नीऽआ-
धास्यमानान् । तान्सुररक्षसानि ररक्षुर्नाग्निर्जन्यते नाग्नीऽआधा-
स्यध्वऽहुति तद्यदरक्षंस्तस्माद्गृक्षान् ॥१५॥

(अर्द्धप्रपाठकः ॥५७॥)

ततो देवा ऽपतं वृजं ददशुः । यद्वं तं पुरस्तादुदश्रयंस्त-
स्याभयेऽनाष्ट्रे निवातेऽग्निरजायत तस्माद्यत्राग्निं मन्थिष्यन्त्स्या-
त्तद्वशमानेतवै ब्रूयात्स पूर्वोणोपतिष्ठते वृजमेवैतदुच्छ्रयति तस्या-
भयेऽनाष्ट्रे निवातेऽग्निरजायते ॥१६॥ स वै पूर्ववाट् स्यात् । स
ह्यपरिमितं वीर्यमभिवर्द्धते यदि पूर्ववाहं न विन्देदपि य ऽपव
कश्चाश्वः स्याद्यश्वं न विन्देदप्यनङ्वानेव स्यादेष ह्येवानङ्गो
बन्धुः ॥१७॥ तं यत्र प्राञ्चत् हुरन्ति । तत्पुरस्ताद्वं नयन्ति
तत्पुरस्तादेवैतन्नाष्ट्रा रक्षांस्त्यपन्नन्तेत्यथाभयेनानाष्ट्रेण हुरन्ति ॥१८॥
तं वै तथैव हरेयुः । यथैनमेष प्रत्यङ्ङुपा चरेदेष वै यज्ञो यदग्निः
प्रत्यङ्ङु हैवेनं यज्ञः प्रविशति तं क्षिप्रे यज्ञ ऽउपनमत्यथ यस्मात्पु-
राङ् भवति पुराङ् हैवास्माद्यज्ञो भवति स यो हैनं तत्रानुव्याहरे-
त्पराङ्स्माद्यज्ञोऽभूद्वितीश्वरो ह यत्तथैव स्यात् ॥१९॥ एष उ वै
प्राणः । तं वै तथैव हरेयुर्यथैनमेष प्रत्यङ्ङुपाचरेत्प्रत्यङ्ङु हैवेनं
प्राणः प्रविशत्यथ यस्मात्पराङ् भवति पुराङ् हैवास्मात्प्राणो भवति
स यो हैनं तत्रानुव्याहरेत्पराङ्स्मात्प्राणोऽभूद्वितीश्वरो ह यत्तथैव
स्यात् ॥२०॥ शतम् ॥२००॥ अयं वै यज्ञो योऽयं पवते । तं वै
तथैव हरेयुर्यथैनमेष प्रत्यङ्ङुपाचरेत्प्रत्यङ्ङु हैवेनं यज्ञः प्रविशति तं
क्षिप्रे यज्ञ ऽउपनमत्यथ यस्मात्पराङ् भवति पुराङ् है वास्माद्यज्ञो भ-
वति स यो हैनं तत्रानुव्याहरेत्पराङ्स्माद्यज्ञोऽभूद्वितीश्वरो ह यत्त-
थैव स्यात् ॥२१॥ एष उ वै प्राणः । तं वै तथैव हरेयुर्यथैनमेष प्र-

१. चरेद्वि. घ. २. तदैवेति. घ. ३. आदितश्शतसंख्येयम् ।

४. यं इति. घ. ५. ते इति. ग.

त्यङ्कुपाचरेत्प्रत्यङ् हवैनं प्राणः प्रविशत्यथ यस्मात्पराङ् भवति
 पराङ् हवास्मात्प्राणो भवति स यो हैनं तत्रानुव्याहरेत्पराङ्स्मात्प्रा-
 णोऽभूद्वितीश्वरो ह यत्तथैव स्यात्तस्मादु तथैव हरेयुः ॥२२॥ अथा-
 श्वमाक्रमयति । तमाक्रमय्य प्राञ्चमुन्नयति तं पुनरावर्तयति तमुदञ्चं
 प्रमुञ्चति व्वीर्यं वाऽअश्वो नेदस्मादिदं पराव्वीर्यमसद्विति तस्मात्पुन-
 रावर्तयति ॥२३॥ तमश्वस्य पदऽआधत्ते । व्वीर्यं वाऽअश्वो व्वीर्यऽए-
 वैनमेतदाधत्ते तस्मादश्वस्य पदऽआधत्ते ॥२४॥ स वै तूष्णीमेवाग्र-
 ऽउपस्पृशति । अथोद्यच्छत्यथोपस्पृशति भूर्भुवः स्वरित्येव तृतीयेना-
 दधाति त्रयो वाऽइमे लोकास्तदिमानेवैतल्लोकानाप्नोत्येतं त्वेकम्
 ॥२५॥ अथेदं द्वितीयं । तूष्णीमेवाग्रऽउपस्पृशत्यथोद्यच्छति भूर्भुवः
 स्वरित्येव द्वितीयेनादधाति यो वाऽअस्यामप्रतिष्ठितो भारमुद्यच्छति
 नैनथं शक्नोत्युद्यन्तु स^१ हैनथं शृणाति ॥२६॥ स यत्तूष्णीमुप-
 स्पृशति । तदस्यां प्रतिष्ठायां प्रतितिष्ठन्ति सोऽस्यां प्रतिष्ठितऽआधत्ते
 तथा न व्यथते तदु हैतत्पञ्चैव दधिरऽआसुरिः प्राञ्चिर्माधुकिः सर्वं
 वाऽअन्यदियसितमिव प्रथमेनैवोद्यत्यादध्याङ्भूर्भुवः स्वरिति तदेवा-
 नियसितमित्यतो यतमथा कामयेत तथा कुर्यात् ॥२७॥ अथ पुर-
 स्तात्परीत्य । पूर्वार्धमुत्सुकानामभिपद्य जपति द्यौरिव भूम्ना पृथि-
 वीव व्वरिम्णेति यथासौ द्यौर्वह्नी नक्षत्रैरेवं बहुभूयासमित्येवैतदाह
 यदाह द्यौरिव भूम्नेति पृथिवीव व्वरिम्णेति यथेयं पृथिव्युर्व्वेवमुर्भू-
 यासमित्येवैतदाह तस्यास्ते पृथिवि देवयजनि पृष्ठऽइत्यस्यै ह्येनं पृष्ठ-
 ऽआधत्तेऽग्निमन्नादमन्नाद्यायादधऽइत्यन्नादोऽग्निरन्नादो भूयासमित्ये-
 वैतदाह सैषाशीरेव स यदि कामयेत जपेदेतद्यद्यु कामयेतापि ना-
 द्रियेत ॥२८॥ अथ सर्पराश्या ऽऋग्भिरूपतिष्ठते । “आयं गौः पृश्नि-

१. प्रत्यङ्गिति. घ. २. आक्रमय्येति घ. ३. माधुकिः इति. घ.

४. See, तै. सं. १. ५. ४. १. मन्त्रत्रयमिदं माध्यन्दिनसंहितायां तृतीयाध्याये
 (३. ६. ८.) ऋग्वेदे (८. ८. ४७) च पठितम् । अत्राऽपि पुनः पाठः किमर्थं
 इति न ज्ञायते ।

रक्रमीदुसदन्मातरं पुरः । पितरं च प्रयन्त्स्वः ॥ अन्तश्चरति रोच-
नास्य प्राणादपानती । व्यख्यन्महिषो द्विचम ॥ त्रिंशद्भ्याम द्विरा-
जति व्वाक्पतङ्गाय धीयते । प्रति वस्तोरह धुभि^१रिति तद्यदेवा-
स्यात्र सम्भारैर्वा नक्षत्रैर्वर्तुभिर्व्वाधानेन वानाप्तं भवति तदेवास्यैतेन
सर्वमाप्तं भवति तस्मात्सर्पराश्या ऽऋग्भिरुपतिष्ठते ॥२९॥ तदाहुः ।
न सर्पराश्या ऽऋग्भिरुपतिष्ठेतेतीयं वै पृथिवी सर्पराज्ञी स यदेवास्या-
माधत्ते तत्सर्वान् कामानापनोति तस्मान्न सर्पराश्या ऽऋग्भिरुपति-
ष्ठेतेति ॥३०॥ Cf. का. श. १. १. ४; तै. ब्रा. १. १. ५; मै. सं.
१. ६. ४; काठ. सं. ८. ५.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे

द्वितीयकाण्डे प्रथमपाठके चतुर्थं ब्राह्मणम् ॥

(इति प्रथमोऽध्यायस्समाप्तः)

२. १. ५.

उद्धृत्याहवनीयं पूर्णाहुतिं जुहोति । तद्यत्पूर्णाहुतिं जुहोत्य-
न्नादं वाऽएतमात्मनो जनयते यदग्निं तस्माऽएतदन्नाद्यमपिदधाति
यथा कुमाराय वा जाताय वत्साय वा स्तनमपिदध्यादेवमस्माऽएत-
दन्नाद्यमपिदधाति ॥१॥ स ऽएतेनाग्नेन शान्तः । उत्तराणि हवींषि
श्रप्यमाणान्युपरमति शश्वद्ध वाऽअध्वर्युं वा यजमानं वा प्रदहेत्तौ ह्यस्य
नेदिष्ठं चरतो यदस्मिन्नेतामाहुतिं न जुहुयात्तस्माद्वाऽएतामाहुतिं जु-
होति ॥ २ ॥ तां वै पूर्णां जुहोति । सर्व्वं वै पूर्णं^२ सर्व्वेणैवैनमे-
तच्छमयति स्वाहाकारेण जुहोत्यनिरुक्तो वै स्वाहाकारः सर्व्वं वाऽअ-
निरुक्तं^३ सर्व्वेणैवैनमेतच्छमयति ॥३॥ यां वै प्रजापतिः । प्रथमा माहु-
तिमजुहोत्स्वाहेति वै तामजुहोत्सो स्वित्वा निदानेन तस्मात्स्वाहेति

१ तदाहरिति. घ.

२. See तै. सं. १. ५. ४. १.

३. जनयते इति. घ.

४. प्रवहेदिति. घ.

जुहोति तस्यां व्वरं ददाति सव्वं वै व्वरः सव्वेणैवेनमेतच्छमयति ॥४॥
 तद्वाहुः । एतामेवाहुतिं हुत्वाथोत्तराणि हवींषि न्नाद्रियेतैतयैव
 तं काममाप्नोति यमभिक्राममुत्तराणि हवींषि निर्व्वपतीति ॥५॥ स
 वाऽअग्नये पवमानाय निर्व्वपति । प्राणो वै पवमानः प्राणमेवास्मिन्ने-
 तद्दधाति तद्वेतयैवास्मिन्स्तद्दधात्यन्नं हि प्राणोऽन्नमेषाहुतिः ॥६॥ अ-
 थाग्नये पावकाय निर्व्वपति । अन्नं वै पावकमन्नमेवास्मिन्नेतद्दधाति
 तद्वेतयैवास्मिन्स्तद्दधात्येषा होव प्रत्यक्षमन्नमाहुतिः ॥७॥ अथाग्नये शु-
 चये निर्व्वपति । व्वीर्य्यं वै शुचि यद्वाऽअस्यैतदुज्ज्वलत्येतदस्य व्वीर्य्यं
 शुचि व्वीर्य्यमेवास्मिन्नेतद्दधाति तद्वेतयैवास्मिन्स्तद्दधाति यद्वाहोवास्मि-
 न्नेतामाहुतिं जुहोत्यथास्यैतद्वीर्य्यं शुच्युज्ज्वलति ॥८॥ तस्मादाहुः ।
 एतामेवाहुतिं हुत्वाथोत्तराणि हवींषि न्नाद्रियेतैतयैव तं काममा-
 प्नोति यमभिक्राममुत्तराणि हवींषि निर्व्वपतीति तदु निर्व्वपेदेवोत्तरा-
 णि हवींषि परोक्षमिव वाऽएतद्यददस्तदिदमितीव ॥९॥ स यदग्न-
 ये पवमानाय निर्व्वपति । प्राणो वै पवमानो यदा वै जायतेऽथ प्रा-
 णोऽथ यावन्न जायते मातुर्वैव तावत्प्राणमनु प्राणिति यथा वा त-
 ज्जातऽएवास्मिन्नेतत्प्राणं दधाति ॥१०॥ अथ यदग्नये पावकाय निर्व्व-
 पति । अन्नं वै पावकं तज्जातऽएवास्मिन्नेतदन्नं दधाति ॥११॥ अथ
 यदग्नये शुचये निर्व्वपति । व्वीर्य्यं वै शुचि यदा वाऽअन्नेन व्वर्धतेऽथ
 व्वीर्य्यं तदन्नेनैवेनमेतद्वर्द्धयित्वाथास्मिन्नेतद्वीर्य्यं शुचि दधाति तस्मा-
 दग्नये शुचये ॥१२॥ तद्वेतदेव सद्रिपर्यस्तमिव । अग्निर्ह यत्र देवे-
 भ्यो मनुष्यानभ्युपाववर्त्त तद्धेक्षां चक्रे मैव सव्वेणैवात्मना मनुष्यान-
 भ्युपावृतमिति ॥१३॥ स एतस्तिष्ठस्तनुरेषु लोकेषु विव्यधत् । य-
 दस्य पवमानं रूपमासीत्तदस्यां पृथिव्यां न्यधत्ताथ यत्पावकं त-
 दन्तरिक्षेऽथ यच्छुचि तद्विवि तद्वाऽऋषयः प्रतिबुधुधिरे यऽउ तर्ह्य-
 ष्य आसुरसव्वेण वै न आत्मनाग्निरभ्युपावृतमिति तस्मादपतानि

१. न्नाद्रियेतैतयेति. घ.

२. स यदग्नय इति. घ.

३. यावत् इति. घ.

१७ मा० श० ब्रा०

हवीं^१षि निरवपन् ॥१४॥ स यदग्नये पवमानाय निर्व्वपति । यदे-
 वास्यास्यां पृथिव्या^२ रूपं तदेवास्यैतेनाप्नोत्यथ यदग्नये पावकाय
 निर्व्वपति यदेवास्यान्तरिक्षे रूपं तदेवास्यैतेनाप्नोत्यथ यदग्नये शुचये
 निर्व्वपति यदेवास्य दिवि रूपं तदेवास्यैतेनाप्नोत्येवमु कृत्स्नमेवाग्नि-
 मनपनिहितमाधत्ते तस्मादु निर्व्वपेदेवोत्तराणि हवीं^३षि ॥१५॥ केव-
 लवर्हिः प्रथमं^४ हविर्भवति । समानवर्हिषीऽउत्तरेऽर्धयं वै लोकः
 प्रथमं^५ हविरथेदमन्तरिक्षं द्वितीयं द्यौरेव तृतीयं बहुलेव वाऽइयं
 पृथिवी लेलयेवान्तरिक्षं लेलयेवासौ द्यौरुभे चिदेनां प्रत्युद्यामिनीस्ता-
 मिति तस्मात्समानवर्हिषि ॥१६॥ अष्टाकपालाः सर्वे पुरोडाशा भव-
 न्ति । अष्टाक्षरा वै गायत्री गायत्रमग्नेश्छन्दः स्वेनैवैनमेतच्छन्दसा-
 धत्ते तानि सर्वाणि चतुर्विंशतिः कपालानि सम्पद्यन्ते चतुर्विंश-
 त्यक्षरा वै गायत्री गायत्रमग्नेश्छन्दः स्वेनैवैनमेतच्छन्दसाधत्ते गायत्र्यो
 याज्यानुवाक्या भवन्ति गायत्रमग्नेश्छन्दः स्वेनैवैनमतच्छन्दसाधत्ते
 ॥१७॥ अथादित्यै चरं निर्व्वपति । प्रच्यवतऽइव वाऽएषोऽस्माल्लोकाद्य
 ऽपतानि हवीं^६षि निर्व्वपतीमान् हि लोकांस्समारोहन्तेति ॥१८॥ स य-
 ददित्यै चरं निर्व्वपति । इयं वै पृथिव्यदितिः सेयं प्रतिष्ठा तदस्यामे-
 वैतत्प्रतिष्ठायां प्रतितिष्ठति तस्माददित्यै चरं निर्व्वपति ॥१९॥ तस्यै
 विराजौ संयाज्ये स्यातामित्याहुः । विराड्वीयमित्यथो त्रिष्टुभौ त्रिष्टु-
 ष्भीयमित्यथो जगत्तौ जगती वीयमिति विराजावित्येव स्याताम्
 ॥२०॥ तस्यै धेनुर्दक्षिणा । धेनुरिव वाऽइयं मनुष्येभ्यः सर्वान् कामा-
 न्दुहे माता धेनुर्मातेव वाऽइयं मनुष्यान् बिभर्ति तस्माद्धेनुर्दक्षिणैतन्वे-
 कमयनम् ॥२१॥ अथेदं द्वितीयम् । आग्नेयमेवाष्टाकपालं पुरोडाशं
 निर्व्वपति परोक्षमिव वाऽपतद्यदग्नये पवमानायाग्नये पावकायाग्नये
 शुचयऽइतीवाथाञ्जसैवैनमेतत्प्रत्यक्षमाधत्ते तस्मादग्नयेऽथादित्यै चरं

१. अयं वै लोक इति. घ. २. कपालानि. इति. घ. ३. निर्व्वपतीति ..

४. चरं इति. ग.

५. स्यातामिति घ.

२. १. ६. १-६.] द्वितीयकाण्डे अग्न्याधेयम् ।

१३१

निर्व्वपति स य ऽएव चरोर्व्वन्धुः स बन्धुः ॥२२॥ Cf. का. श.
१. २. १; मै. सं. १. ६. ७; ८; तै. ब्रा. १. १. ५.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशास्त्रीये शतपथब्राह्मणे
द्वितीयकाण्डे प्रथमप्रपाठके पञ्चमं ब्राह्मणम् ॥

२. १. ६.

घ्नन्ति वाऽएतद्यज्ञम् । यदेनं तन्वते यन्वेव राजानमभिषुण्वन्ति
तत्तं घ्नन्ति यत्पशुं संज्ञपयन्ति विशासति तत्तं घ्नन्त्युलूखलमुसला-
भ्यां दृषदुपलाभ्यां हविर्यज्ञं घ्नन्ति ॥१॥ स ऽएष यज्ञो हतो न द-
दक्षे । तं देवा दक्षिणाभिरदक्षयंस्तद्यदेनं दक्षिणाभिरदक्षयंस्तस्माद्द-
क्षिणा नाम तद्यदेवात्र यज्ञस्य हतस्य व्यथते तदेवास्यैतद्दक्षिणाभि-
र्दक्षयत्यथ समृद्ध ऽएव यज्ञो भवति तस्माद्दक्षिणा ददाति ॥२॥ ता
वै षड्दद्यात् । षड्वाऽऋतवः संवत्सरस्य संवत्सरो यज्ञः प्रजापतिः
स यावनेव यज्ञो यावत्यस्य मात्रा तावतीभिर्दक्षयति ॥३॥ द्वादश
दद्यात् । द्वादश वै मासाः संवत्सरस्य संवत्सरो यज्ञः प्रजापतिः स
यावनेव यज्ञो यावत्यस्य मात्रा तावतीभिर्दक्षयति ॥४॥ चतुर्विंश-
शतिं दद्यात् । चतुर्विंशतिर्वै संवत्सरस्यार्द्धमासाः संवत्सरो यज्ञः
प्रजापतिः स यावनेव यज्ञो यावत्यस्य मात्रा तावतीभिर्दक्षयत्येषा
मात्रा दक्षिणानां दद्यात्त्वेव यथाश्रद्धं भूयसीस्तद्यद्दक्षिणा ददाति ॥५॥
द्वया वै देवा देवाः । अहैव देवा अथ ये ब्राह्मणाः श्रुश्रुवांसोऽनू-
चानास्ते मनुष्यदेवास्तेषां द्वेधा विभक्त ऽएव यज्ञ ऽआहुतय ऽएव देवा-
नां दक्षिणा मनुष्यदेवानां ब्राह्मणानां शुश्रुषामनूचानानामाहुति-
भिरेव देवान् प्रीणाति दक्षिणाभिर्मनुष्यदेवान् ब्राह्मणांश्शुश्रुषोऽनूचा-
नास्तऽएनमुभये देवाः प्रीताः सुधायां दधति ॥६॥ तद्यथा योनौ
रेतो दध्यात् । एवमेवैतद्विजो यजमानं लोके दधति तद्यदेभ्य ऽएत-

१. यज्ञस्येति. घ.

२. यज्ञः इति. ग. घ.

३. स इति नास्ति घ. पु.

४. यथाश्रद्धमिति. घ.

५. द्वेधा इति ग.

इदाति ये मेद^१ सम्प्रापिपन्निति नु दक्षिणानाम् ॥७॥ देवाश्च वाऽ-
 असुराश्च । उभये प्राजापत्याः पस्पृधिरे तऽउभयऽएवानात्मानऽआसु-
 र्मर्त्या ह्यासुरनात्मा हि मर्त्यस्तेष्वुभयेषु मर्त्येष्वग्निरेवामृतऽआसु त^२
 ह स्मोभयेऽमृतमुपजीवन्ति स य^३ ह स्मैषां ध्नन्ति तद्धस्मै व स
 भवति ॥८॥ ततो देवाः । तनीया^४स इव परिशिशिधिरे तेऽर्चन्तः
 श्राम्यन्तश्चेरुहतासुरान्तसपत्नान्मर्त्यान्भिभवमेति तऽएतदमृतमग्न्याधे-
 यं ददशुः ॥९॥ ते होचुः । हन्तेदममृतमन्तरात्मन्नाध्यामहै तऽइदम-
 मृतमन्तरात्मन्नाध्याममृता भूत्वा स्तर्या भूत्वा स्तर्यान्तसपत्नान्मर्त्यान्-
 भिभविष्यामऽइति ॥१०॥ ते होचुः । उभयेषु वै नोऽयमग्निः प्रत्वेवा-
 सुरेभ्यो ब्रवामेति ॥११॥ ते होचुः । आ वै व्ययमग्नी धास्यामहेऽथ
 यूयं किं करिष्यथेति ॥१२॥ ते होचुः । अथैनं व्ययं न्येव धास्याम-
 हेऽत्र तृणानि दहात्र दारूणि दहात्रौदनं पचात्र माधुसं पचेति स
 यं तमसुरा न्यदधत तेनानेन मनुष्या भुञ्जते ॥१३॥ अथैनं देवाः । अ-
 न्तरात्मन्नाधधत तऽइमममृतमन्तरात्मन्नाध्याममृता भूत्वा स्तर्या भूत्वा-
 स्तर्यान्तसपत्नान्मर्त्यान्भ्यभवंस्तथोऽएवैष एतदमृतमन्तरात्मन्नाधत्ते
 नाधृतत्वस्याशास्ति सर्वमायुरेत्यस्तर्यो हैव भवति न हैन^५ सपत्न-
 स्तुस्तूर्वमाणश्च न स्तृणुते तस्माद्यदाहिताग्निश्चानाहिताग्निश्च स्पृधे-
 तेऽआहिताग्निरेवाभिभवत्यस्तर्यो हि खलु स तर्हि भवत्यमृतः ॥१४॥
 तद्यत्रैनमदो मन्थन्ति । तज्जातमभिप्राणिति प्राणो वाऽअग्निर्जातमेवै-
 नमेतत्सन्तं जनयति स पुनरुपानिति तदेनमन्तरात्मन्नाधत्ते सोऽस्यै-
 षोऽन्तरात्मन्नाग्निराहितो भवति ॥१५॥ तमुद्दीप्य समिन्द्रे । इह
 यक्ष्यऽइह सुकृतं करिष्यामीत्येवैनमेतत्समिन्द्रे योऽस्यैषोऽन्तरात्मन्ना-
 ग्निराहितो भवति ॥१६॥ अन्तरेणागाद्व्यवृत्तदिति । न ह वाऽअस्यैतं
 केश्वनान्तरेणेति यावज्जीवति योऽस्यैषोऽन्तरात्मन्नाग्निराहितो भवति

१. श्राम्यन्त इति. घ. २. भूत्वाऽस्तर्या इति. घ. ३. एतदमृतमिति. घ.

४. आधत्ते इति. घ. ५. केश्वनान्तरेणेति. घ.

२. १. ६. १७-२०] द्वितीयकाण्डे पुनराधानविधिः ।

१३३

तस्मादु तन्नाद्रियेत यदनुगच्छेन्न ह वाऽअस्यैषोऽनुगच्छति यावज्जी-
वति योऽस्यैषोऽन्तरात्मन्नभिराहितो भवति ॥१७॥ ते वाऽएते प्राणा
ऽएव यदग्नयः । प्राणोदानावेवाहवनीयश्च गार्हपत्यश्च व्यानोऽन्वाहा-
र्यपचनः ॥१८॥ तस्य वाऽएतस्याग्न्याधेयस्य । सत्यमेवोपचारः स
यः सत्यं वृद्धति यथाग्निं स मिद्धं तं घृतेनाभिषिञ्चेदेवथैहैनं स
ऽउद्दीपयति तस्य भूयो भूय ऽएव तेजो भवति इवः इवः श्रेयान् भव-
त्यथ योऽनृतं वृद्धति यथाग्निं स मिद्धं तमुदकेनाभिषिञ्चेदेवथैहैनं
स जासयति तस्य कनीयः कनीय ऽएव तेजो भवति इवः
इवः पापीयान् भवति तस्मादु सत्यमेव वृद्धेत् ॥१९॥ तदु ह्याप्यरुणमौ-
पवेशि ज्ञातय ऽऊचुः । स्थविरो वाऽअस्यग्नीऽआधत्स्वेति स होवाच
ते मैतद्ब्रूथ व्वाचंयम एवैधि न वाऽआहिताग्निनानृतं वृद्धित्वं न
वृद्धांतु नानृतं वृद्धेत्तावत्सत्यमेवोपचार ऽइति ॥२०॥ Cf का. श.
१. २. २.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यान्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे

द्वितीयकाण्डे प्रथमप्रपाठके षष्ठं ब्राह्मणम् ॥

प्रथमप्रपाठकश्च समाप्तः ॥

(कण्डिकासंख्या ॥ ११४ ॥)

(पुनराधानविधिः)

२. २. १.

व्वरुणो हैनद्राज्यकाम ऽआदधे । स राज्यमगच्छत्तस्माद्यश्च व्वेद
यश्च न व्वरुणो राजेत्येवाहुः सोमो यशस्कामः स यशोऽभवत्तस्मा-
द्यश्च सोमे लभते यश्च नोभावेवागच्छतो यश ऽएवैतद्द्रष्टुमागच्छन्ति

१ यः इति. ग. २. इव इति. घ. ३. योऽनृतमिति. घ. ४. जातु इति. घ.

यशो ह भवति राज्यं गच्छति य एवं विद्वानाधत्ते ॥१॥ अग्नौ ह वै देवाः । सर्वाणि रूपाणि निदधिरे यानि च ग्राम्याणि यानि चारण्यानि विजयं वोपप्रैष्यन्तः कामचारस्य वा कामायायं नो गोपिष्ठो गोपायदिति वा ॥२॥ तान्यु हाग्निर्निचकमे । तैः संगृह्यतून् प्रविवेश पुनरेम इति देवा एदग्निं तिरोभूतं तेषां ह्येयसेवास किमिह कर्तव्यं केह प्रेक्षेतीव ॥३॥ तत एतत्त्वष्टा पुनराधेयं ददर्श । तदादधे तेनाग्नेः प्रियं धामोपजगाम सोऽस्माऽऽभयानि रूपाणि प्रतिनिःससर्ज यानि च ग्राम्याणि यानि चारण्यानि तस्मादाहुस्त्वाष्ट्राणि वै रूपाणीति त्वष्ट्रैर्वै सर्वं रूपमुप ह त्वेवान्याः प्रजा यावत्सो यावत्स इव तिष्ठन्ते ॥४॥ तस्मै कं पुनराधेयमादधीत । एव ह वैवाग्नेः प्रियं धामोपगच्छति सोऽस्माऽऽभयानि रूपाणि प्रतिनिःसृजति यानि च ग्राम्याणि यानि चारण्यानि तस्मिन्नेतान्युभयानि रूपाणि दृश्यन्ते परमता वै सा स्पृहयन्त्यु हास्मै तथा पुष्यति लोक्यम्बेवापि ॥५॥ आग्नेयोऽयं यज्ञः । ज्योतिरग्निः पाप्मनो दग्धा सोऽस्य पाप्मानं दहति स इह ज्योतिरेव श्रिया यशसा भवति ज्योतिरमुत्र पुण्यलोकत्वैतन्नु तद्यस्मादादधीत ॥६॥ स वै वर्षास्वादधीत । वर्षा वै सर्वऽऋतवो वर्षा हि वै सर्वऽऋतवोऽथादो वर्षमकुर्मादो वर्षमकुर्मेति संवत्सरान्तसंपश्यन्ति वर्षा ह त्वेव सर्वेषामृतूना रूपमुत हि तद्वर्षासु भवति यदाहुर्ग्रीष्म इव वाऽअद्येत्युतो तद्वर्षासु भवति यदाहुः शिशिर इव वाऽअद्येति वर्षाद्विद्वर्षाः ॥७॥ अथैतदेव परोक्षं रूपम् । यदेव पुरस्ताद्वाति तद्वसन्तस्य रूपं यत्स्तनयति तद्ग्रीष्मस्य यद्वर्षति तद्वर्षाणां यद्विद्योतते तच्छरदो यद्वृष्टोद्गृह्णाति तद्धेमन्तस्य वर्षाः सर्वऽऋतव ऋतून् प्राविशदतुभ्य एवैनमेतन्निर्मिमीते ॥८॥ आदित्यस्त्वेव सर्वऽऋतवः । यदैवोदैत्यथ वसन्तो यदा सङ्गवोऽथ ग्रीष्मो यदा मध्यन्दिनोऽथ वर्षा यदापराह्णोऽथ

शरद्यद्देवास्तमेत्यथ हेमन्तस्तस्माद् मध्यन्दिनऽपवादधीत तर्हि ह्ये-
 षोऽस्य लोकस्य नेदिष्ठं भवति तन्नेदिष्ठादेवैनमेतन्मध्याह्निर्मिमीते ॥९॥
 छाद्ययेव वाऽअयं पुरुषः । पाप्मनानुषक्तः सोऽस्यात्र कुनिष्ठो भवत्यध-
 स्पदमिवेयस्यते तत्कुनिष्ठमेवैतत्पाप्मानमववाधते तस्माद् मध्यन्दिन-
 ऽपवादधीत ॥१०॥ तं वै दर्मैरुद्धरति । दारुभिर्वै पूर्वमुद्धरति दारु-
 मिः पूर्वं दारुभिरपरं जामि कुर्यात्समदं कुर्याद्वापो दर्मा ऽआपो वर्षा
 ऋतून प्राविशदद्भिरेवैनमेतदद्भ्यो निर्मिमीते तस्माद्दर्मैरुद्धरति ॥११॥
 अर्कपलाशाभ्यां । ब्रीहिमयमपूपं कृत्वा यत्र गार्हपत्यमाधास्यन् भवति
 तन्निदधाति तद्गार्हपत्यमादधाति ॥१२॥ अर्कपलाशाभ्यां । यवमयम-
 पूपं कृत्वा यत्राहवनीयमाधास्यन् भवति तन्निदधाति तदाहवनीयमा-
 दधाति पूर्वार्थाभ्यामेवैनावेतदग्निभ्यामन्तर्दध्म ऽइति व्यदन्तस्तदु तथा न
 कुर्याद्वाग्निभिर्होवान्तर्हितौ भवतः ॥१३॥ आग्नेयमेव । पञ्चकपालं पुरो-
 डाशं निर्व्वपति तस्य पञ्चपदाः पङ्क्तयो याज्यानुवाक्या भवन्ति
 पञ्च वाऽऋतुव ऽऋतून प्राविशदतुभ्य एवैनमेतन्निर्मिमीते ॥१४॥ सुर्व्व
 ऽआग्नेयो भवति । एवथ हि त्वष्टाग्नेः प्रियं धामोपागच्छत्तस्मात्सर्व्व
 आग्नेयो भवति ॥१५॥ तेनोपांशु चरन्ति । यद्वै ज्ञातये वा सख्ये
 वा निष्केवल्यं चिकीर्षति तिर इव वैतेन वोभवद्वैश्वदेवोऽन्यो यज्ञोऽ-
 थैष निष्केवल्य ऽआग्नेयो यद्वै तिर इव तदुपांशु तस्मादुपापांशु
 चरन्ति ॥१६॥ उच्चैरुत्तममनुयाजं यजति । कृतकर्मेव हि स तर्हि
 भवति सुर्व्वो हि कृतमनुबुध्यते ॥१७॥ सऽ आश्राव्याह । समिधो य-
 जेति तदाग्नेयं रूपं परोक्षं त्वग्नीन्यजेति त्वेव ब्रूयात्तदेव प्रत्यक्ष-
 माग्नेयं रूपम् ॥१८॥ स यजति । अग्नऽआज्यस्य व्यन्तु व्वौज्ञगग्नि-
 माज्यस्य वेतु व्वौज्ञगग्निनाज्यस्य व्यन्तु व्वौज्ञगग्निराज्यस्य वेतु व्वौ-
 ज्ञगिति ॥१९॥ अथ स्वाहाग्नमित्याह । आग्नेयमाज्यभागं स्वाहा-
 ग्नि पवमानमिति यदि पवमानाय धियेरन्त्स्वाहाग्निसिन्दुमन्तमिति

यद्यग्नयऽइन्दुमते ध्रियेरन्त्स्वाहाग्निं^१ स्वाहाग्नीनाज्यपाञ्जुषाणोऽअ-
 ग्निराज्यस्य वेत्त्विति यजति ॥२०॥ अथाऽऽहाग्नेयेऽनुब्रूहीति । आग्ने-
 यमाज्यभागं^२ सोऽन्वाहा^३ “अग्निं^४स्तोमेन बोधय समिधानोऽअमर्त्य-
 म् । हव्या देवेषु नो दध”दिति स्वपितीव खलु वाऽएतद्यदुद्वासितो
 भवति सम्प्रबोधयत्येवैनमेतत्समुदीर्ययति जुषाणोऽअग्निराज्यस्य वे-
 त्त्विति यजति ॥२१॥ अथ यद्यग्नये पवमानाय ध्रियेरन् । अग्नये पव-
 मानायानुब्रूहीति ब्रूयात्सोऽन्वाहा^५ “अऽआयूँ^६पि पवसऽआसुवोर्जमिषं
 च नः । आरे वाधस्व दुच्छुना”मिति तथाहाग्नेयो भवति सोमो वै पव-
 मानस्तदु सौम्यादाज्यभागान्नयन्ति जुषाणोऽअग्निः पवमानऽआज्य-
 स्य वेत्त्विति यजति ॥२२॥ अथ यद्यग्नयऽइन्दुमते ध्रियेरन् । अग्न-
 यऽइन्दुमतेऽनुब्रूहीति ब्रूयात्सोऽन्वाहे^७ “ह्येषु ब्रवाणि तेऽग्नऽइत्येतरा
 गिरः । एभिर्वर्द्धासऽइन्दुभि”रिति तथा हाग्नेयो भवति सोमो वाऽ-
 इन्दुस्तदु सौम्यादाज्यभागान्नयन्ति जुषाणोऽअग्निरिन्दुमानाज्यस्य
 वेत्त्विति यजत्येवमु सर्वमाग्नेयं करोति ॥२३॥ अथाहाग्नेयेऽनुब्रूहीति
 हविषः । अग्निं यजाग्नये स्विष्टकृतेऽनुब्रूह्यग्निं^८ स्विष्टकृतं यजेत्यथ
 यद्देवान्यजेत्यग्नीन्यजेत्येवैतदाह ॥२४॥ स यजति । अग्नेर्वसुवने वसु-
 धेयस्य वेतु वौश्रगगनाऽउ वसुवने वसुधेयस्य वेतु वौश्रगदेवोऽअग्निः
 स्विष्टकृदिति स्वयमाग्नेयस्तृतीयऽएवं वाग्नेयाननुयाजान् करोति ॥२५॥
 ता वाऽएताः । षड्विभक्तीर्यजति चतश्चः प्रयाजेषु द्वेऽअनुयाजेषु
 षड्वाऽऋतव ऋतून् प्राविशदुभ्य एवैनमेतन्निर्मिमीते ॥२६॥ द्वादश
 वा त्रयोदश वाक्षराणि भवन्ति । द्वादश वा वै त्रयोदश वा संवत्सर-
 स्य मासाः संवत्सरमृतून् प्राविशदुभ्यऽएवैनमेतत्संवत्सराभिर्मिमीते
 न द्वे चन सद्वाजामितायै जामि ह कुर्याद्यद्द्वे चित्सह स्यातां व्य-

१. अग्नयेऽनुब्रूहीति. घ.

२. ऋ. सं. ४. १. ६; तै. सं. ४. १. ११. ४; वाजसनेयिसंहितायां नेयमृक् पठिता ।

३. मा. सं. १९. ३८.

४. मा. सं. २६. १३.

५. यजेत्यग्नीनिति. घ.

न्तु व्वेत्वित्येव प्रयाजानां रूपं व्वसुवने व्वसुधेयस्येत्यनुयाजानाम्
॥२७॥ तस्य हिरण्यं दक्षिणा । आग्नेयो वाऽऽप यज्ञो भवत्यग्ने रेतो
हिरण्यं तस्माद्धिरण्यं दक्षिणानङ्गान्वा स हि व्वहेनाग्नेयोऽग्निदग्ध-
मिव ह्यस्य व्वहं भवति देवानां हव्यवाहनोऽग्निरिति व्वहति वाऽ-
प्यमनुष्येभ्यस्तस्मादनङ्गान् दक्षिणा ॥२८॥ Cf. का. श. १. २. ३;
तै. सं. १. ५. १. ५; and तै. ब्रा. १. ३. १. मै. सं. १. ७. २, ३;
काठ. सं. ८. १५; कपिष्ठ. सं. ८. ३.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे

द्वितीयकाण्डे द्वितीयप्रपाठके प्रथमं ब्राह्मणम् ॥

(अग्निहोत्रम्)

२. २. २.

प्रजापतिर्ह वाऽइदमग्रऽएकऽएवास । स ऐक्षत कथं नु प्रजा-
येयेति सोऽश्राम्यत्स तपोऽतप्यत सोऽग्निमेव मुखाज्जनयाञ्चक्रे त-
द्यदेनं मुखादज्जनयत तस्मादन्नादोऽग्निः स यो हैवमेतमग्निमन्नादं व्वे-
दान्नादो हैव भवति ॥१॥ तद्वाऽ एनमेतदग्रे देवानामज्जनयत । तस्मा-
दग्निरग्निर्ह वै नामैतद्यदग्निरिति स जातः पूर्वः प्रेयाय यो वै पूर्व
ऽपत्यग्रऽपतीति वै तमाहुः सोऽएवास्याग्निता ॥२॥ सऽ ऐक्षत प्रजा-
पतिः । अन्नादं वाऽइममात्मनोऽजीजने यदग्निं न वाऽइह मदन्यद-
न्नमस्ति यं वाऽअयं नाद्यादिति काल्वालीकृता हैव तर्हि पृथिव्यास
नौषधय आसुर्न व्वनस्पतयस्तदेवास्य मनस्यास ॥३॥ अथैनमग्निर्व्या-
त्तेनोपपर्याववर्त्त । तस्य भीतस्य स्वो महिमापचक्राम व्वाग्वाऽअस्य
स्वो महिमा व्वागस्यापचक्राम सऽ आत्मन्येवाहुतिमीषे सऽउदमृष्ट
तद्यदुदमृष्ट तस्मादिदं चालोमकमिदं च तत्र विवेद घृताहुतिं वैव पय-
ऽआहुतिं वोभयं ह त्वेव तत्पयऽपव ॥४॥ सा हैनं नाभिराधयाञ्च-
कार । केशमिश्रेव हास तां द्यौक्षदोषं धयेति तत ओषधयः सम-

भवंस्तस्मादोषधयो नाम स द्वितीयमुदमृष्ट तत्रापरामाहुतिं विवेद
 घृताहुतिं वै पयऽ आहुतिं वोभयं^१ ह त्वेव तत्पय एव ॥५॥ सा है-
 नममिराधयाश्चकार । स व्यचिकित्सज्जुह्वानी^२मा हौषा^३मिति त-
 थं स्वो महिमाभ्युवाद जुहुधीति स प्रजापतिर्विवाश्चकार स्वो वै
 मा महिमाहेति स स्वाहेत्येवाजुहोत्तस्मादु स्वाहेत्येव ह्वयते तत एष
 उदियाय य एष तपति ततोऽयं प्रबभूव योऽयं पवते तत एवाग्निः
 पराङ् पर्य्याववर्त ॥६॥ स हुत्वा प्रजापतिः । प्र चाजायतात्स्यतश्चाग्ने-
 र्मृत्योरात्मानमत्रायत स यो हैवं विद्वानग्निहोत्रं जुहोत्येतां^४ हैव
 प्रजातिं प्रजायते यां प्रजापतिः प्राजायतैवमु हैवात्स्यतोऽग्नेर्मृत्योरा-
 त्मानं त्रायते ॥७॥ स यत्र म्रियते । यत्रैनमश्नावभ्यादधति तदेषोऽ-
 ग्नेरधिजायतेऽथास्य शरीरमेवाग्निर्दहति तद्यथा पितृणां मातुर्वा जाये-
 तैवमेषोऽग्नेरधिजायते शश्वद्ध वाऽएष न सम्भवति योऽग्निहोत्रं न
 जुहोति तस्माद्वाऽअग्निहोत्रं^५ होतव्यम् ॥८॥ तद्वा एतत् । एव
 विचिकित्सायै जन्म यत्प्रजापतिर्व्यचिकित्सत्स विचिकित्सञ्छेयस्य-
 म्रियत यः प्र चाजायतात्स्यतश्चाग्नेर्मृत्योरात्मानमत्रायत स यो हैव-
 मेतद्विचिकित्सायै जन्म वेद यद्ध किं च विचिकित्सति श्रेयसि हैव
 म्रियते ॥९॥ स हुत्वा न्यमृष्ट । ततो विचिक्रतः समभवत्तस्मादेष
 यज्ञियो यज्ञपात्रीयो वृक्षस्तुत एते देवानां वीरा अजायन्ताग्निर्योऽयं
 पवते सूर्यः स यो हैवमेतान् देवानां वीरान् वेदाहास्य वीरो जायते
 ॥१०॥ तऽउ हैतऽऊचुः । वयं वै प्रजापतिं पितरमनु स्मो हुन्त वयं
 तत्सजामहै यदस्मानन्वसदिति ते परिश्रित्य गायत्रेणापहिङ्कारेण तुष्टु-
 विरे तद्यत्पर्यश्रयन्त्स समुद्रोऽथेयमेव पृथिव्यास्तावः ॥११॥ ते स्तु-
 त्वा प्राञ्च उच्चक्रमुः । पुनरेम इति देवा पद्माथं सम्भूतां^६ सा है-
 नानुदीक्ष्य हिञ्चकार ते देवा विवाश्चकुरेण साम्नो हिङ्कार इत्यप-

१. एव इति. घ.

२. योऽयं पवत इति. ग.

३. एवेति. घ.

४. प्रजापतिरिति. घ.

हिङ्कारं^{१७} हैव पुरा ततः सामास स एष गवि साम्नो हिङ्कारस्त-
स्मादेशोपजीवनीयोपजीवनीयो ह वै भवति यः ऽपवमेतं गवि साम्नो
हिङ्कारं व्वेद ॥१२॥ ते होचुः । भद्रं वाऽइदमजीजनामहि ये गाम-
जीजनामहि यन्नो ह्येवेयं नो ह्यते गोयंज्ञस्तायतेऽन्नं^{१८} ह्येवेयं यद्धि
किञ्चात्रं गौरेव तदिति ॥१३॥ तद्वाऽपतदेवैतासां नाम । एतद्य-
ज्ञस्य तस्मादेतत्परिहरेत्साधु पुण्यामिति वृद्धयो ह वाऽअस्यैता भव-
न्त्युपनामुक एनं यन्नो भवति यः ऽपवं विद्वानेतत्परिहरति साधु पु-
ण्यमिति ॥१४॥ तामु हाग्निरभिदध्यौ । मिथुन्येनया स्यामिति ताथं
सम्बभूव तस्या^{१९} रेतः प्रासिञ्चत्तत्पयोऽभवत्तस्मादेतदामायां गवि
सत्यं^{२०} शृत्तमग्नेर्हि रेतस्तस्माद्यदि कृष्णायां यदि रोहिण्या^{२१} शुक्ल-
मेव भवत्याग्निसङ्काशमग्नेर्हि रेतस्तस्मात्प्रथमदग्ध्रमुष्णं भवत्याग्नेर्हि
रेतः ॥१५॥ ते होचुः । हन्तेदं जुह्वामहाऽइति कस्मै न इदं प्रथ-
माय होष्यन्तीति मृह्यामिति हैवाग्निरुवाच मृह्यामिति योऽयं पवते
मृह्यामिति सूर्यस्ते न सम्पादयाञ्चकुस्ते हासम्पाद्योचुः प्रजा-
पतिमेव पितरं प्रत्ययाम स यस्मै न इदं प्रथमाय होतव्यं
वक्ष्यति तस्मै न इदं प्रथमाय होष्यन्तीति ते प्रजापतिं पितरं
प्रतीत्योचुः कस्मै न इदं प्रथमाय होष्यन्तीति ॥१६॥ स हो-
वाच । अग्नयेऽग्निरनुष्ठया स्वथं^{२२}रेतः प्रजनयिष्यते तथा प्रजनि-
ष्यध्वऽइत्यथ तुभ्यमिति सूर्यमथ यदेव ह्यमानस्य व्यश्नुते तदे-
वैतस्य योऽयं पवतऽइति तदेभ्य इदमग्नयेतर्हि तथैव जुह्वत्यग्नयऽ-
एव सायथं सूर्याय प्रातरथ यदेव ह्य मानस्य व्यश्नुते तदेवैतस्य
योऽयं पवते ॥१७॥ ते हुत्वा देवाः । इमां प्रजार्तिं प्राजायन्त येषामियं
प्रजातिरिमां विजितिं व्यजयन्त येयमेपां विजितिरिममेव लोकमग्निर-
जयदन्तरिक्षं वायुर्दिवमेव सूर्यः स यो हैवं विद्वानग्निहोत्रं जुहोत्ये-
ता^{२३} हैव प्रजार्तिं प्राजायते यामेतऽपतत्प्राजायन्तैतां विजितिं विज-

१. प्रथमायेति. घ. २. सूर्य इति. ग. घ. ३. विजितिरिममेवैत. घ.

यते यामेतऽएतद्यजयन्तैतैरु हवै सलोको भवति य एवं विद्वान-
ग्निहोत्रं जुहोति तस्माद्वाऽअग्निहोत्रं^{१०} होतव्यम् ॥१८॥ Cf. का. श.
१. २. ४; तै. ब्रा. २. १. २; मै. सं. १. ८. १.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे
द्वितीयकाण्डे द्वितीयप्रपाठके द्वितीयं ब्राह्मणम् ॥
(इति द्वितीयकाण्डे द्वितीयोऽध्यायस्समाप्तः)

२. २. ३.

सूर्यो ह वाऽअग्निहोत्रम् । तद्यदेतस्याऽअग्रऽआहुतेरुदैत्तस्मात्सु-
र्योऽग्निहोत्रं^{११} ॥१॥ स यत्सायमस्तमिते जुहोति । यऽइदं तस्मिन्निह
सति जुहवानीत्यथ यत्प्रातरनुदिते जुहोति यऽइदं तस्मिन्निह सति
जुहवानीति तस्माद्वै सूर्योऽग्निहोत्रमित्याहुः ॥२॥ (शतम् १००० ॥)
अथ यदस्तमेति । तदग्नावेव योनौ गर्भो भूत्वा प्रविशति तं गर्भं
भवन्तमिमाः सर्वाः प्रजा अनु गर्भा भवन्तीलिता हि शेरे सञ्जानाना
ऽअथ यद्वात्रिस्तिरऽएवैतत्करोति तिरऽइव हि गर्भाः ॥३॥ स यत्सा-
यमस्तमिते जुहोति । गर्भमेवैतत्सन्तमभिजुहोति गर्भं^{१२} सन्तमभिक-
रोति स यद्गर्भं^{१३} सन्तमभिजुहोति तस्मादिमे गर्भा अनश्नन्तो जीव-
न्ति ॥४॥ अथ यत्प्रातरनुदिते जुहोति । प्रजनयत्येवैनमेतत्सोयं तेजो
भूत्वा विभ्राजमान उदेति शश्वद्ध वै नोदियाद्यदस्मिन्नेतामाहुतिं
न जुहुयात्तस्माद्वाऽएतामाहुतिं जुहोति ॥५॥

(अर्धप्रपाठकः ५१)

स यथाहिस्त्वचो निर्मुच्येत । एवञ्च रात्रेः पाप्मनो निर्मु-
च्यते यथाह वाऽअहिस्त्वचो निर्मुच्येतैवञ्च सर्वस्मात्पाप्मनो
निर्मुच्यते यऽएवं विद्वानग्निहोत्रं जुहोति तदेतस्यैवानु प्रजा-
तिमिमाः सर्वाः प्रजाऽअनु प्रजायन्ते वि हि सृज्यन्ते यथार्थं^{१४}
॥६॥ स यः पुरादित्यस्यास्तमयात् । आहवनीयमुद्धरत्येते वै

१. मित्याहुः इति. क.

२. आदितः कण्डिकानां संख्येयम् ।

वि॒श्वे दे॒वा रश्मयोऽथ यत्प॒रं भाः प्रजा॑पति॒र्वा स ऽइन्द्रो॑
 वैत॒दु ह वै वि॒श्वे दे॒वा ऽअग्नि॑होत्रं जुह्वतो गृह्णा॒नागच्छ॑न्ति स यस्या-
 नुद्धृत॑मागच्छन्ति त॒स्याद्दे॒वा अप॑प्रयन्ति तद्वाऽअ॒सौ तद्ब॒धृध्यते॑ य॒स्या-
 दे॒वा ऽअप॑प्रयन्ति तस्या॒नु व्यृद्धि॑ य॒श्च वे॒द य॒श्च ना॒नुद्धृत॑मभ्यस्तमगा-
 दि॒त्याहुः ॥७॥ अथ॒ यः पु॒रादि॒त्यस्यास्त॑मयात् । आहव॒नीयमुद्ध॑रति
 य॒था श्रेय॑स्यागमिष्य॒त्यावस॑थेनोप॒क्लप्ते॑नोपासीतै॒वं तत्स॑ य॒स्योद्धृत॑-
 मागच्छ॑न्ति त॒स्याहव॑नीयं प्र॒विश॑न्ति त॒स्याहव॑नीये नि॒विश॑न्ते ॥८॥
 स य॒त्साय॑मस्तमिते जुहोति । अ॒ग्नावे॒वैभ्य॑ ऽप॒तत्प्र॑विष्टेभ्यो जुहोत्य॒थ
 य॒त्प्रात॑र॒नुदिते॑ जुहोत्य॒प्रेते॑भ्य ऽप॒वैभ्य॑ ऽप॒तज्जु॑होति त॒स्मादु॑दितहोमि॒नां
 वि॒च्छिन्न॑मग्निहोत्रं म॒न्याम॑हऽइति ह स॒ाहासु॑रिर्यथा शून्य॒मावस॑थ॒मा-
 ह॑रेदे॒वं तदिति॑ ॥९॥ द्र॒यं वाऽइ॒दं जी॒वनम् । मू॒लि चै॒वामू॒लं च त॒दु-
 भ॒यं दे॒वानां॑ स॒न्मनु॑ष्या उ॒पजी॑वन्ति प॒शवो॑ मू॒ला ऽओ॒पध॑यो मू॒लि-
 न्यस्ते॑ प॒शवो॑ मू॒लाऽओ॒पधी॑र्मू॒लिनी॑र्जग्ध्वापः पी॒त्वा त॒त एष॑ र॒सः
 स॒म्भव॑ति ॥१०॥ स य॒त्साय॑मस्तमिते जुहोति । अस्य र॒सस्य॑ जी॒व-
 नस्य॑ दे॒वेभ्यो॑ जुह॒वानि॑ य॒देषा॑मिदं स॒दुप॑जीवाम इति स यत्ततो
 रा॒ज्याश्ना॑ति हुतोच्छिष्टमे॒व त॒न्निर॑वत्तव॒ल्यश्ना॑ति हुतोच्छिष्टस्य॒ ह्येवा-
 ग्नि॑होत्रं जुह्वद॒शिता॑ ॥११॥ अथ य॒त्प्रात॑र॒नुदिते॑ जुहोति । अस्य
 र॒सस्य॑ जी॒वनस्य॑ दे॒वेभ्यो॑ जुह॒वानि॑ य॒देषा॑मिदं स॒दुप॑जीवाम इति
 स यत्ततोऽह्नाश्ना॑ति हुतोच्छिष्टमे॒व त॒न्निर॑वत्तव॒ल्यश्ना॑ति हुतोच्छिष्ट-
 स्य॒ ह्येवाग्नि॑होत्रं जुह्वद॒शिता॑ ॥१२॥ तदाहुः । स॒मेवा॒न्ये य॒ज्ञास्ति॑ष्ठ-
 न्तेऽग्नि॑होत्रमे॒व न स॑न्तिष्ठतेऽपि द्वा॒दश॑सं॒वत्सर॑मन्तवदे॒वायै॑त॒दे॒वान-
 न्तं॑ सायं हि हु॒त्वा वे॒द प्रा॑तर्हो॒ष्यामी॑ति प्रा॒तर्हु॒त्वा वे॒द पुनः॑
 सायं॑ हो॒ष्यामी॑ति तदे॒तद॒नुप॑स्थितमग्निहोत्रं तस्या॒नुप॑स्थितिमन्व॒नुप॑-
 स्थिता इ॒माः प्र॒जाः प्र॒जाय॑न्तेऽनुपस्थितो ह वै श्रिया प्र॒जया॑ प्र॒जाय॑ते
 य ए॒वमे॒तद॒नुप॑स्थितमग्निहोत्रं वे॒द ॥१३॥ तद्गु॒ग्धाधि॑श्रयति । श्रु॒तम॑स-
 दिति तदाहु॒र्यहु॑दन्तं तर्हि श्रु॒तं तर्हि॑ जुहु॒यादि॑ति तद्वै नो॒दन्तं॑ कुर्या॒दुप॑ ह
 दहेद्यदु॒दन्तं॑ कुर्या॒दप्र॑जन्नि वै रे॒त ऽउ॒पद॑ग्धं त॒स्मान्नो॒दन्तं॑ कुर्यात् ॥१४॥

अधिश्रित्यैव जुहुयात् । यन्वेवैतदग्ने रेतस्तेन न्वेवं शृतं यद्वेनदग्ना-
वधिश्रयन्ति तेनोऽप्यव शृतं तस्मादधिश्रित्यैव जुहुयात् ॥ १५ ॥ तद-
वज्ज्योतयति । शृतं वेदानीत्यथापः प्रत्यानयति शान्त्यै न्वेव रसस्यो
चैव सर्वत्वायेदं हि यदा वर्षत्यथौषधयो जायन्तऽओषधीर्जग्ध्वापः
पीत्वा तत एष रसः सम्भवति तस्मादु रसस्यो चैव सर्वत्वाय तस्मा-
द्यद्येन क्षीरं केवलं पानेऽभ्याभवेदुदस्तोकमाश्चोतयितवै ब्रूयाच्छान्त्यै
न्वेव रसस्यो चैव सर्वत्वाय ॥ १६ ॥ अथ चतुरुन्नयति । चतुर्धाविहि-
तं ह्रीदं पयोऽथ समिधमादायोदाद्रवति समिद्धहोमायैव सोऽनु-
पसाद्य पूर्वामाहुतिं जुहोति स यदुपसाद्येद्यथा यस्माऽअशनमाहरि-
प्यन्त्यस्तत्तदन्तरा निदध्यादेवं तदथ यदनुपसाद्य यथा यस्माऽअशन-
माहरेत्तस्माऽआहुत्यैवोपनिदध्यादेवं तदुपसाद्योत्तरां नानावीर्येऽप्येवने
ऽपतत्करोति मनश्च ह वै वाक्चैतेऽआहुती तन्मनश्चैवैतद्वाचं च व्याव-
र्तयति तस्मादिदं मनश्च वाक्च समानमेव सन्नानेव ॥ १७ ॥ स वै द्विरग्नौ
जुहोति । द्विरुपमार्ष्टि द्विः प्राश्नाति चतुरुन्नयति तदृश दशाक्षरा वै वि-
राड्विराड्वै यज्ञस्तद्विराजमेवैतद्यज्ञमभिसम्पादयति ॥ १८ ॥ स यदग्नौ
जुहोति । तद्देवेषु जुहोति तस्माद्देवाः सन्त्यथ यदुपमार्ष्टि तत्पितॄषु
चौषधिषु च जुहोति तस्मात्पितरश्चौषधयश्च सन्त्यथ यदधुत्वा प्रा-
श्नाति तन्मनुष्येषु जुहोति तस्मान्मनुष्याः सन्ति ॥ १९ ॥ या वै प्रजा
यज्ञेऽनन्वाभक्ताः । पराभूता वै ता एवमेवैतद्या इमाः प्रजा अपरा-
भूतास्ता यज्ञमुखऽआभजति तेनो ह पशवोऽन्वाभक्ता यन्मनुष्या-
ननु पशवः ॥ २० ॥ तदु होवाच याज्ञवल्क्यः । न वै यज्ञ इव मन्त-
वै पाकयज्ञ इव वाऽइतीदं हि यदन्यस्मिन्यज्ञे स्रुच्यवद्यति सर्व्व
तदग्नौ जुहोत्यथैतदग्नौ हुत्वोत्सृज्याचामति निर्लेढि तदस्य पाकयज्ञ-
स्येवेति तदस्य तत्पशव्यं रूपं पशव्यो हि पाकयज्ञः ॥ २१ ॥ सैषै-
काहुतिरेवाग्ने । यामेवामुं प्रजापतिरजुहोदथ यदेतऽपतत्पश्चेवाधिय-
न्ताग्निर्योऽयं पवते सूर्यस्तस्माद्देवा द्वितीयाहुतिर्हूयते ॥ २२ ॥ सा या
पूर्वाहुतिः । साग्निहोत्रस्य देवता तस्मात्तस्यै जुहोत्यथ योत्तरा स्वि-

षट्कृद्भाजनमेव सा तस्मात्तामुत्तरार्धे जुहोत्येषा हि दिक् स्विष्टकृत-
 स्तन्मिथुनायैवैषा द्वितीयाहुतिर्ह्ययते इन्द्र१३ हि मिथुनं प्रजननम्
 ॥२३॥ तद्द्वयमेवैतेऽआहुती । भूतं चैव भविष्यच्च जातं च जनिष्य-
 माणं चागतं चाशा चाद्य च इवश्च तद्द्वयमेवानु ॥२४॥ आत्मैव
 भूतं । अद्वा हि तद्यद्भूतमद्वा तद्यदात्मा प्रजैव भविष्यदनद्वा हि
 तद्यद्भविष्यदनद्वा तद्यत्प्रजा ॥२५॥ आत्मैव जातम् । अद्वा हि
 तद्यज्जातमद्वा तद्यदात्मा प्रजैव जनिष्यमाणमनद्वा हि तद्य-
 ज्जनिष्यमाणमनद्वा तद्यत्प्रजा ॥२६॥ आत्मैवागतम् । अद्वा हि तद्य-
 दागतमद्वा तद्यदात्मा प्रजैवाशानद्वा हि तद्यदाशानद्वा तद्यत्प्रजा
 ॥२७॥ आत्मैवाद्य । अद्वा हि तद्यदद्याद्वा तद्यदात्मा प्रजैव श्वोऽ-
 नद्वा हि तद्यद्योऽनद्वा तद्यत्प्रजा ॥ २८ ॥ सा या पूर्वाहुतिः । सा-
 त्मानमग्निं ह्वयते तां मन्त्रेण जुहोत्यद्वा हि तद्यन्मन्त्रोऽद्वा तद्यदात्मा-
 ऽथ योत्तरा सा प्रजामग्निं ह्वयते तां तूष्णीं जुहोत्यनद्वा हि तद्यत्तूष्णी-
 मनद्वा तद्यत्प्रजा ॥२९॥ स जुहोति । “अग्निज्योतिर्ज्योतिरग्निः स्वाहे”-
 त्यथ प्रातः “सूर्यो ज्योतिर्ज्योतिः सूर्यः स्वाहे”ति तत्सत्येनैव ह्वयते यदा
 ह्येव सूर्योऽस्तमेत्यथाग्निज्योतिर्यदा सूर्य उदेत्यथ सूर्यो ज्योतिर्यद्वै
 सत्येन ह्वयते तद्देवान् गच्छति ॥३०॥ तदु हैतदेवारुणये ब्रह्मवर्चस-
 कामाय तक्षानूवाचाग्निर्वर्चो ज्योतिर्वर्चः सूर्यो वर्चो ज्योतिर्वर्चऽइति
 ब्रह्मवर्चसी हैव भवति यऽ एवं विद्वानग्निहोत्रं जुहोति ॥३१॥ तद्व-
 स्येव प्रजननस्येव रूपम् । “अग्निज्योतिर्ज्योतिरग्निः स्वाहे”ति तदुभय-
 तो ज्योती रेतो देवतया परिगृह्णात्युभयतःपरिगृहीतं वै रेतः प्रजा-
 यते तदुभयत एवैतत्परिगृह्य प्रजनयति ॥३२॥ अथ प्रातः । “सूर्यो
 ज्योतिर्ज्योतिः सूर्यः स्वाहे”ति तदुभयतो ज्योती रेतो देवतया परि-
 गृह्णात्युभयतःपरिगृहीतं वै रेतः प्रजायते तदुभयत एवैतत्परिगृह्य
 प्रजनयति तत्प्रजननस्य रूपम् ॥३३॥ तदु होवाच जीवलश्चैलकिः ।

गुर्भमेवारुणिः करोति न प्रजनयतीति स एतेनैव सायं जुहुयात् ॥३४॥
 अथ प्रातः । “ज्योतिः सूर्यः सूर्यो ज्योतिः स्वाहे”ति तद्वहिर्या ज्योती
 रेतो देवतया करोति वहिर्या वै रेतः प्रजातं भवति तदेनत्प्रजनयति
 ॥३५॥ तदाहुः । अग्नावेवैतत्साय^{१७} सूर्यं जुहोति सूर्यं प्रातरग्निमिति
 तद्वै तदुदितहोमिनामेव यदा ह्येव सूर्योऽस्तमेत्यथाग्निज्योतिर्यदा
 सूर्योऽउदेत्यथ सूर्यो ज्योतिर्नास्य सा परिचक्षेयमेव परिचक्षा यत्तस्यै
 नाद्धा देवतायै ह्यते याग्निहोत्रस्य देवताग्निज्योतिर्योतिराग्निः स्वा-
 हेति तत्र नान्नये स्वाहेत्यथ प्रातः सूर्यो ज्योतिर्योतिः सूर्यः स्वाहे-
 ति तत्र न सूर्याय स्वाहेति ॥३६॥ अनेनैव जुहुयात् । “सजुदेवेन
 सवित्रे”ति तत्सवितृमत्प्रसवाय सजुरात्र्येन्द्रवत्येति तद्रात्र्या मिथुनं
 करोति सेन्द्रं करोतीन्द्रो हि यज्ञस्य देवता जुषाणोऽअग्निर्वेतु स्वाहे-
 ति तदग्नये प्रत्यक्षं जुहोति ॥३७॥ अथ प्रातः । “सजुदेवेन सवित्रे”ति
 तत्सवितृमत्प्रसवाय सजुरुषसेन्द्रवत्येत्यहेति वा तदह्नां वोषसां वा
 मिथुनं करोति सेन्द्रं करोतीन्द्रो हि यज्ञस्य देवता “जुषाणः सूर्यो व्वेतु
 स्वाहे”ति तत्सूर्याय प्रत्यक्षं जुहोति तस्मादेवमेव जुहुयात् ॥३८॥ ते
 होचुः । को न इदं^{१८} होष्यतीति ब्राह्मण एवेति ब्राह्मणेदं नो जुहुधी-
 ति किं मे ततो भविष्यतीत्यग्निहोत्रोच्छिष्टमेवेति स यत्सुचि परि-
 शिनष्टि तदग्निहोत्रोच्छिष्टमथ यत्स्थाल्यां यथा परीणहो निर्वपेदेवं
 तत्तस्मात्तद्य एव कश्च पिवेत्तद्वै नाब्राह्मणः पिवेदग्नौ ह्यधिश्रयन्ति
 तस्मान्नाब्राह्मणः पिवेत् ॥३९॥ Cf. का. श. १. ३. १. तै. ब्रा. २.
 १. ३, ४. मै. सं. १. ८. ३, ४. काठ. सं. ६. ३, ४.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे
 द्वितीयकाण्डे द्वितीयप्रपाठके तृतीयं ब्राह्मणम् ॥

२. २. ४.

(अग्न्युपस्थानम्)

एता ह वै देवता योऽस्ति । तस्मिन्वसन्तीन्द्रो यमो राजा

२. २. ४. १-८.] द्वितीयकाण्डे अग्न्युपस्थानम् ।

१४५

नडो नैषिधोऽनश्नन्तसाङ्गमनोऽसन् पा१०सवः ॥१॥ तद्वाऽप्य एवे-
न्द्रः । यदाहवनीयोऽथैष एव गार्हपत्यो यमो राजाथैष एव नडो
नैषिधो यदन्वाहार्यपचनस्तद्यदेतमहरहर्दक्षिणतऽआहरन्ति तस्मादा-
हुरहरहर्वै नडो नैषिधो यमश्च राजानं दक्षिणतऽउपनयतीति ॥२॥
अथ यऽप्य सभायामग्निः । प्य एवानश्नन्तसाङ्गमनस्तद्यदेतमनशित्वे-
वोपसङ्गच्छन्ते तस्मादेषोऽनश्नन्त यदेतमस्मोद्धृत्य परावपन्येष
ऽएवासन् पा१०सवः स यो हैवमेतद्वैदेवं मय्येता देवता व्वसन्तीति स-
र्वान् हैवैतांल्लोकान् जयति सर्वाल्लोकाननुसञ्चरति ॥३॥ तेषामुपस्थानम् ।
यदेव सायं प्रातराहवनीयमुप च तिष्ठतऽउप चास्ते तदेव तस्योपस्था-
नमथ यदेव प्रतिपरेत्य गार्हपत्यमास्ते वा शेते वा तदेव तस्योपस्थानमथ
यत्रैव संवृजन्नन्वाहार्यपचनमुपस्मरेत्तदेव तं मनसोपतिष्ठेत् तदेव तस्यो
पस्थानम् ॥४॥ अथ प्रातः । अनशित्वा मुहूर्तं सभायामासित्वापि क्रा-
मं प्ल्ययेत् तदेव तस्योपस्थानमथ यत्रैव भस्मोद्धृतमुपनिगच्छेत्तदेव
तस्योपस्थानमेवमु हास्यैता देवता ऽउपस्थिता भवन्ति ॥५॥ यज-
मानदेवत्यो वै गार्हपत्यः । अथैष भ्रातृव्यदेवत्यो यदन्वाहार्यपच-
नस्तस्मादेतं नाहरहराहरेयुर्न ह वाऽअस्य सपत्ना भवन्ति यस्यैवं
विदुष ऽएतं नाहरहराहुरन्त्यन्वाहार्यपचनो वाऽप्यः ॥६॥ उपवसथ-
ऽएवैनमाहरेयुः । यत्रैवास्मिन् यक्ष्यन्तो भवन्ति तथो हास्येषोऽमोघा-
याहृतो भवति ॥७॥ नवावसिते वैनमाहरेयुः । तस्मिन् पचेयुस्तद्वा-
ह्याणा ऽअश्नीयुर्यद्यु तन्न विन्देद्यत्पचेदपि गोरेव दुग्धमधिश्रयितवै
ब्रूयात्तस्मिन् ब्राह्मणान् पाययितवै ब्रूयात्पापीयांशो ह वाऽअस्य सप-
त्ना भवन्ति यस्यैवं विदुष एवं कुर्वन्ति तस्मादेवमेव चिकीर्षेत् ॥८॥
तद्यत्रैतत्प्रथमं समिद्धो भवति । धूप्यतऽइव तर्हि हैष भवति
रुद्रः स यः कामयेत यथेमा रुद्रः प्रजा ऽअश्रद्धयेव त्वत्सहसेव त्व-
न्निघ्रातमिव त्वत्सचतऽएवमन्नमद्यामिति तर्हि ह स जुहुयात्प्राप्नो-

१. उपनयतीति. इति. ग. घ. २. प्रातराहवनीयमिति. ग. घ.

१९ मा० श० ब्रा०

ति हैवैतदन्नाद्यं यऽएवं विद्वांस्तुर्हि जुहोति ॥९॥ अथ यत्रैतत्प्रदीप्त-
तरो भवति । तर्हि हैष भवति व्वरुणः स यः कामयेत यथेमा व्वरुणः
प्रजा गृह्णन्निव त्वत्सहसेव त्वन्निघातमिव त्वत्सचतऽएवमन्नमद्या-
मिति तर्हि ह स जुहुयात्प्राप्नोति हैवैतदन्नाद्यं य एवं विद्वांस्तुर्हि
जुहोति ॥१०॥ अथ यत्रैतत्प्रदीप्तो भवति । उच्चैर्धूमः परमया जूत्या
बल्बलीति तर्हि हैष भवतीन्द्रः स यः कामयेतेन्द्र इव श्रिया यशसा
स्यामिति तर्हि ह स जुहुयात्प्राप्नोति हैवैतदन्नाद्यं य एवं विद्वांस्तु-
र्हि जुहोति ॥११॥ अथ यत्रैतत्प्रतितरामिव । तिरश्चीवाच्चिन्नः स शा-
म्यतो भवति तर्हि हैष भवति मित्रः स यः कामयेत मैत्रेणेदमन्न-
मद्यामिति यमाहुः सर्वस्य वाऽअयं ब्राह्मणो मित्रं न वाऽअयं कं
चन हिनस्तीति तर्हि ह स जुहुयात्प्राप्नोति हैवैतदन्नाद्यं यऽएवं वि-
द्वांस्तुर्हि जुहोति ॥१२॥ अथ यत्रैतदङ्गाराश्वाकश्यन्तऽइव । तर्हि
हैष भवति ब्रह्म स यः कामयेत ब्रह्मवर्चसी स्यामिति तर्हि ह स
जुहुयात्प्राप्नोति हैवैतदन्नाद्यं य एवं विद्वांस्तुर्हि जुहोति ॥१३॥ पते-
षामेकथं संवत्सरमुपेत्येत् । स्वयं जुह्वद्यदि वास्यान्यो जुहुयादथ योऽ-
न्यथान्यथा जुहोति यथापो वाभिखनन्नन्यद्वान्नाद्यथं स सामि निव-
तैतैव तदथ यः सार्धं जुहोति यथापो वाभिखनन्नन्यद्वान्नाद्यं त-
त्क्षिप्रेऽमितृन्द्यादेवं तत् ॥१४॥ अभ्रयो ह वाऽएता अन्नाद्यस्य यदा-
हुतयः । अभि हैवैतदन्नाद्यं तृणन्ति यऽएवं विद्वानग्निहोत्रं जुहोति ॥१५॥
सा या पूर्व्वहुतिः । ते देवाऽअथ योत्तरा ते मनुष्याऽअथ यत्सुचि
परिशिनष्टि ते पशवः ॥१६॥ स वै कनीय इव पूर्व्वमाहुतिं जुहोति ।
भुयऽइवोत्तरां भुयऽइव सुचि परिशिनष्टि ॥१७॥ स यत्कनीय इव
पूर्व्वमाहुतिं जुहोति । कनीयाथंसो हि देवा मनुष्येभ्योऽथ यद्भुयऽ-
इवोत्तरां भुयाथंसो हि मनुष्या देवेभ्योऽथ यद्भुय इव सुचि परि-
शिनष्टि भुयाथंसो हि पशवो मनुष्येभ्यः कनीयाथंसो ह वाऽअस्य
भार्या भवन्ति भुयाथंसः पशवो यऽएवं विद्वानग्निहोत्रं जुहोति तद्वै

समृद्धं यस्य कनीयाथ्सो भार्या ऽअसन् भूयाथ्सः पशवः* ॥१८॥

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे

द्वितीयकाण्डे द्वितीयप्रपाठके चतुर्थे ब्राह्मणम् ॥

द्वितीयः प्रपाठकस्समाप्तः ॥

(कण्डिकासंख्या ॥ १०३ ॥)

अथ तृतीयः प्रपाठकः ॥

२. ३. १.

यत्र वै प्रजापतिः प्रजाः ससृजे । स यत्राग्निं ससृजे स इदं जातः
सर्वमेव दग्धुं दध्रऽइत्येवाविल्लमेव ता यास्तर्हि प्रजा आसुस्ता । हैनथं
सम्प्रेष्टुं दधिरे सोऽतितिक्षमाणः पुरुषमेवाभ्येयाय ॥१॥ स होवाच ।
न वाऽअहमिदं तितिक्षे हन्त त्वा प्रविशानि तं मा जनयित्वा विभृ-
हि स यथैव मां त्वमस्मिल्लोके जनयित्वा भरिष्यस्येवमेवाहं त्वाममु-
ष्मिल्लोके जनयित्वा भरिष्यामीति तथेति तं जनयित्वाविभः ॥२॥ स
यदग्नीऽआधत्ते । तदेनं जनयति तं जनयित्वा विभर्ति स यथा हैवै-
ष एतमस्मिल्लोके जनयित्वा विभर्त्येवमु हैवैष एतममुष्मिल्लोके जन-
यित्वा विभर्ति ॥३॥ तन्न साम्युद्वासयेत । सामि हास्मै स ग्लायति
स यथा हैवैष एतस्माऽअस्मिल्लोके सामि ग्लायत्येवमु हैवैष एत-
स्माऽअमुष्मिल्लोके सामि ग्लायति तस्मान्न साम्युद्वासयेत ॥४॥ स
यत्र भ्रियते । यत्रैनमग्नावभ्यादधति तदेवोऽग्नेरधिजायते स एष पुत्रः
सन् पिता भवति ॥५॥ तस्मादेतदृषिणाभ्यनूक्तं । “शैतमिन्नु शरदो
अन्ति देवा यत्रा नश्चक्रा जरसं तनुनाम् । पुत्रासो यत्र पितरो
भवन्ति मा नो मध्या रीरिषतायुर्गन्तोरि”ति पुत्रो ह्येष सन्त्स पुनः
पिता भवत्येतन्नु तद्यस्मादग्नीऽआदधीत ॥६॥ तद्वाऽएष ऽएव सृत्युः ।

* इदमग्निमं चेति ब्राह्मणद्वयं महोपस्थानविधायकं काण्वशतपथे नास्ति । किन्तु
इतः आग्रयणेष्टिविधिरारब्धः ।

मा. सं. २५. २२.

य एष तपति तद्यदेव एव मृत्युस्तस्माद्या एतस्मादव्याच्यः प्रजास्ता
 म्रियन्तेऽथ याः पराच्यस्ते देवास्तस्मादु तेऽमृतास्तस्येमाः सर्वाः प्रजा
 रश्मिभिः प्राणेष्वभिहिता यथाश्वोऽश्वामिध्रान्या वाभीशुभिर्वैवमस्ये-
 मास्तस्य सर्वाः प्रजा रश्मिभिः प्राणेष्वभिहितास्तस्मादु रश्मयः प्राणानभ्य-
 वतायन्ते ॥७॥ स यस्य कामयते । तस्य प्राणमादायोदेति स म्रियते
 स यो हैतं मृत्युमनतिमुच्यथासुं लोकमेति यथा हैवासिमल्लोके न संय-
 तमाद्रियते यदा यदैव कामयतेऽथ मारयत्येवमु हैवामुष्मिल्लोके पुनः
 पुनरेव प्रमारयति ॥८॥ स यत्सायमस्तमिते द्वेऽआहुती जुहोति । तदेता-
 भ्यां पूर्वाभ्यां पङ्क्त्यामेतस्मिन्मृत्यौ प्रतितिष्ठत्यथ यत्प्रातरनुदिते द्वेऽ-
 आहुती जुहोति तदेताभ्यामपराभ्यां पङ्क्त्यामेतस्मिन्मृत्यौ प्रतितिष्ठति स
 एनमेष उद्यन्नेवादायोदेति तदेतं मृत्युमतिमुच्यते सैषाग्निहोत्रे मृत्योर-
 तिमुक्तिरति ह वै पुनर्मृत्युं मुच्यते य एवमेतामग्निहोत्रे मृत्योरतिमुक्तिं
 वेद ॥९॥ यथावाऽङ्गोऽरणीकम् । एवं यज्ञानामग्निहोत्रं येन वाऽङ्गोऽरणी-
 कमेति सर्वा वैतेनेषुरेत्येतेनो हास्य सर्वे यज्ञकतव ऽपतं मृत्युमतिमुक्ताः
 ॥१०॥ अहोरात्रे ह वाऽअमुष्मिल्लोके परिप्लवमाने । पुरुषस्य सुकृतं क्षिणु-
 तोऽर्वाचीनं वाऽअतोऽहोरात्रे तथो हास्याहोरात्रे सुकृतं न क्षिणुतः
 ॥११॥ स यथा रथोपस्थे तिष्ठन् । उपरिष्ठाद्रथचक्रे पल्यङ्गमानेऽउ-
 पावेक्षेतैवं परस्तादव्याचीनोऽहोरात्रेऽउपावेक्षते न ह वाऽअस्याहो-
 रात्रे सुकृतं क्षिणुतो य ऽएवमेतामहोरात्रयोरतिमुक्तिं वेद ॥१२॥ पूर्वे-
 णाहवनीयं परीत्य । अन्तरेण गार्हपत्यं चैति न वै देवा मनुष्यं वि-
 दुस्तऽएनमेतदन्तरेणातियन्तं विदुरयं वै न इदं जुहोतीत्यग्निरैव पा-
 प्मनोऽपहन्ता तावस्याहवनीयश्च गार्हपत्यश्चान्तरेणातियतः पाप्मा-
 नमपहतः सोऽपहतपाप्मा ज्योतिरेव श्रिया यशसा भवति ॥१३॥ उ-
 त्तरतो वाऽअग्निहोत्रस्य द्वारः । स यथा द्वारा प्रपद्येतैवं तदथ यो
 दक्षिणत एत्यास्ते यथा वहिर्धा चरेदेवं तत् ॥१४॥ नौर्हवाऽपृषा
 स्वर्ग्या । यदाग्निहोत्रं तस्याऽपतस्यै नावः स्वर्ग्याया आहवनीयश्चैव
 गार्हपत्यश्च नौमण्डेऽअथैष एव नावाजो यत्क्षीरहोता ॥१५॥ स य-

त्प्राङुपोदैति । तदेनां प्राचीमभ्यजति स्वर्गं लोकमभि तथा स्वर्गं
 लोकं^{१७} समश्नुते तस्या उत्तरतः ऽआरोहणं^{१८} सैनर्धस्वर्गं लोकं^{१९}
 समापयत्यथ यो दक्षिणत एत्यास्ते यथा प्रतीर्णायामागच्छेत्स विही-
 येत स तत एव वहिर्धा स्यादेवं तत् ॥१६॥ अथ यामेतां^{२०} समि-
 धमभ्यादधाति सेष्टका येन मन्त्रेण जुहोति तद्यजुर्येनैतामिष्टकामुपद-
 धाति यदा वाऽद्दृष्टकोपधीयतेऽथाहुतिर्हूयते तदस्योपहितास्वेष्टका-
 स्वेता आहुतयो हूयन्ते या ऽपता अग्निहोत्राहुतयः ॥१७॥ प्रजापतिर्वा-
 ऽअग्निः । संवत्सरो वै प्रजापतिः संवत्सरे संवत्सरे ह वाऽअस्या-
 ग्निहोत्रं चित्येनाग्निना सन्तिष्ठते संवत्सरे संवत्सरे चित्यमग्निमाप्नोति
 य एवं विद्वानग्निहोत्रं जुहोत्येतदु हास्याग्निहोत्रं चित्येनाग्निना सन्ति-
 ष्ठते चित्यमग्निमाप्नोति ॥१८॥ सप्त च वै शतान्यशीतीनामृचः ।
 विंशतिश्च सयत्सायं प्रातरग्निहोत्रं जुहोति ते द्वेऽआहुती ता ऽअस्य
 संवत्सरऽआहुतयः सम्पद्यन्ते ॥१९॥ सप्त चैव शतानि विंशतिश्च ।
 संवत्सरे संवत्सरे ह वाऽअस्याग्निहोत्रं महतोक्थेन सम्पद्यते संवत्सरे
 संवत्सरे महदुक्थमाप्नोति य एवं विद्वानग्निहोत्रं जुहोत्येतदु हास्या-
 ग्निहोत्रं महतोक्थेन सम्पद्यते महदुक्थमाप्नोति ॥२०॥

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यान्दिनशास्त्रीये शतपथब्राह्मणे

द्वितीयकाण्डे तृतीयप्रपाठके प्रथमं ब्राह्मणम् ॥

२. ३. २.

अग्नी ह वै देवाः । सर्वान् पशून्निदधिरं ये च ग्राम्या ये चारण्या
 विजयं वोपग्रेष्यन्तः कामचारस्य वा कामायायं नो गोपिष्ठो गोपाय-
 दिति वा ॥१॥ तानु हाग्निर्निचकमे । तैः संगृह्य रात्रिं प्रविवेश पुन-
 रेम इति देवा एदग्निं तिरोभूतं ते ह विदां चक्रुर्दिह वै प्राविक्षद्रात्रिं
 वै प्राविक्षदिति तमेतत्प्रत्यायत्याध्वरात्रौ सायमुपातिष्ठन्त देहिनः पशून्
 पुनर्नः पशुन्देहीति तेभ्योऽग्निः पशून् पुनरददात् ॥२॥ तस्मै कम-
 ग्नीऽउपतिष्ठते । अग्नी वै दातारौ तावेवैतद्याचते सायमुपातिष्ठेत सा-

य ७ हि देवा ऽउपातिष्ठन्त दत्तो द्वैवास्माऽपतौ पशून् एव विवृ-
 जुपतिष्ठते ॥३॥ अथ यस्मान्नोपतिष्ठेत । उभये ह वाऽइदमग्रे सहा-
 सुर्देवाश्च मनुष्याश्च तद्यद् स्म मनुष्याणां न भवति तद् स्म देवा-
 न्याचन्तऽइदं वै नो नास्तीदं नोऽस्त्विति ते तस्याऽप्य याञ्च्यायै
 द्वेषेण देवास्तिरोभूता नेद्धिनसानि नेद्वेष्ट्योऽसानीति तस्मान्नोपति-
 ष्ठेत ॥४॥ अथ यस्मादुपैव तिष्ठेत । यज्ञो वै देवानामाशीर्यजमानस्य
 तद्वाऽप्य एव यज्ञो यदाहुतिराशीरेव यजमानस्य तद्यदेवास्यात्र तदे-
 वैतदुपतिष्ठमानः कुरुते तस्मादुपैव तिष्ठेत ॥५॥ अथ यस्मान्नोपतिष्ठेत ।
 यो वै ब्राह्मणं वा स ७ समानोऽनु चरति क्षत्रियं वायं मे दास्यत्ययं
 मे गृहान् करिष्यतीति यो वै तं वाचेन वा कर्मणा वाभिरिराधयिषति
 तस्मै वै स देयं मन्यतेऽथ य आह किं नु त्वं ममासि यो मे न ददा-
 सीतीश्वर एनं द्वेष्टोरीश्वरो निर्व्वेदं गन्तोस्तस्मान्नोपतिष्ठेतैतद्विच्चेवैष
 एतं याचते यदिन्द्वे यज्जुहोति तस्मान्नोपतिष्ठेत ॥६॥ अथ यस्मादु-
 पैव तिष्ठेत । उत वै याचन्दातारं लभतऽएवोतो भर्ता भार्यं नानुबु-
 ध्यते स यदैवाह भार्यो वै तेऽस्मि विश्वहि मेत्यथैनं व्वेदाथैनं भार्यं
 मन्यते तस्मादुपैव तिष्ठेतेदमित्तु समस्तं यस्मादुपतिष्ठेत ॥७॥ प्रजा-
 पतिर्वाऽप्य भूत्वा । यावत् ईष्टे यावदेनमनु तस्य रेतः सिञ्चति
 यदग्निहोत्रं जुहोतीदमेवैतत्सर्व्वमुपतिष्ठमानोऽनुविकरोतीदं ७ सर्व्वम-
 नुप्रजनयति ॥८॥ स वाऽउपवत्या प्रतिपद्यते । इयं वाऽउप द्वयेने-
 यमुप यद्धीदं किं च जायतेऽस्यां तदुपजायतेऽथ यन्न्यृच्छत्यस्यामेव
 तदुपोष्यते तद्वा राज्या भूयो भूय एवाक्षय्यं भवति तदक्षय्येणैवैत-
 ङ्गम्ना प्रतिपद्यते ॥९॥ स आह । उपप्रयन्तोऽअध्वरमित्यध्वरो वै यज्ञ
 उपप्रयन्तो यज्ञमित्येवैतदाह मन्त्रं वोचेमाग्नयऽइति मन्त्रमु ह्यस्माऽप-
 तद्वक्ष्यन् भवत्यारे अस्मे च शृण्वतऽइति यद्यप्यस्मदारकादस्यथ न

१ S०० तै. सं. १. ५. १०.

१ “उपप्रयन्तः” इत्यारभ्य “परिते दूडभ०” इत्यन्ता महोपस्थानमन्त्रा मा-
 ध्यन्दिनसंहितायां ११-३६ कण्डिकासूक्ताः ॥

एतच्छृण्वेवैवमेवैतन्मन्यस्वेत्येवैतदाह ॥१०॥ “अग्निर्मूर्धा दिवः । ककु-
 त्पतिः पृथिव्या अयम् । अपा० रेताथंसि जिन्वती”त्यन्वेव धावति
 तद्यथा याचन् कल्याणं व्वदेदामुष्यायणो वै त्वमस्यलं वै त्वमेतस्माऽअ-
 सीत्येवमेषा ॥११॥ अथैन्द्राग्नी । “उभा वामिन्द्राग्नीऽआहुवध्याऽउभा
 राधसः सह मादयध्वै । उभा दाताराविषा० रयाणामुभा व्वाजस्य
 सातये हुवे वा”मित्येष वाऽइन्द्रो य एष तपति स यदस्तमेति तदा-
 हवनीयं प्रविशति तदुभावेवैतत्सह सन्ताऽउपतिष्ठतऽउभौ मे सह
 सन्तौ दत्तामिति तस्मादैन्द्राग्नी ॥ १२ ॥ “अयं ते योनिर्ऋत्विग्यो
 यतो जातोऽअरोचथाः । तं जानन्नग्नऽआरोहथा नो वर्धया रयि”-
 मिति पुष्टं वै रयिर्भूयो भूयऽएव नऽइदं पुष्टं कुर्वित्येवैतदाह ॥१३॥
 “अयमिह प्रथमः । धायि धातृभिर्होता यजिष्ठोऽअध्वरेष्वीज्यः । यम-
 प्नवानो भृगवो विवरुचुर्वनेषु चित्रं विव्रं विशे विश”ऽइत्यन्वेव
 धावति तद्यथा याचन् कल्याणं व्वदेदामुष्यायणो वै त्वमस्यलं वै त्वमेत-
 स्माऽअसीत्येवमेषा यथोऽएवैष तथोऽएवैनमेतदाह यदाह विव्रं
 विशे विशऽइति विभुहोष विशे विशे ॥१४॥ अस्य प्रत्नाम् । अनु
 चुत० शुक्रं दुदुहेऽअह्वयः । पयः सहस्रसामृषिमिति परमा वाऽएषा
 सनीनां यत्सहस्रसनिस्तदेतस्यैवावरुद्धयै तस्मादाह पयः सहस्र-
 सामृषिमिति ॥१५॥ तदेतत्समाहार्य० षड्वचम् । तस्योपवती प्रथमा
 प्रत्नवत्युत्तमावोचाम तद्यस्मादुपवत्यथाद् एव प्रत्नं यावन्तो ह्येव
 सनाग्रे देवास्तावन्त एव देवास्तस्माददुः प्रत्नं त्विमेऽएवान्तरेण
 सर्वे कामास्तेऽअस्माऽइमे सज्जानाने सर्वान् कामान्तसन्नमतः ॥१६॥
 स वै त्रिः प्रथमां जपति । त्रिरुत्तमां त्रिवृत्प्रायणा हि यज्ञास्त्रिवृदु-
 दयनास्तस्मात्रिः प्रथमां जपति त्रिरुत्तमाम् ॥१७॥ यद्ध वाऽअत्रा-
 शिहोत्रं जुहत् । वाद्येन वा कर्मणा वा मिथ्या करोत्यात्मनस्तदवध-
 त्यायुषो वा वर्चसो वा प्रजायै वा ॥१८॥ तदु खलु तनूपाऽअग्नेऽसि ।
 त्वं मे पाह्यायुर्दा अग्नेऽस्यायुर्मे देहि वर्चोदा अग्नेऽसि वर्चो मे देहि ।
 अग्ने यन्मे तन्वा ऊनं तन्मऽआपृणोति ॥१९॥ यद्ध वाऽअत्राशिहोत्रं

जुह्वत् । वायेन वा कर्मणा वा मिथ्या करोत्यात्मनस्तद्वद्यत्यायुषो
 वा वर्चसो वा प्रजायै वा तन्मे पुनराप्याययेत्येवैतदाह तथो हास्यै-
 तत्पुनराप्यायते ॥२०॥ इन्धानास्त्वा । शतं१० हिमा द्युमन्तं१० समि-
 धीमहीति शतं वर्षाणि जीव्यास्मेत्येवैतदाह तावत्त्वा महान्तं१०समि-
 महीति यदाह द्युमन्तं१० समिधीमहीति व्ययस्वन्तो व्ययस्कृतं१० सह-
 स्वन्तः सहस्कृतमिति व्ययस्वन्तो व्ययं भूयास्म व्ययस्कृतं१० भूया इत्ये-
 वैतदाह सहस्वन्तो व्ययं भूयास्म सहस्कृतं१० भूया इत्येवैतदाहा “श्रे-
 सपत्नदम्भनमदब्धासोऽअदाभ्य”मिति त्वया व्ययं१० सपत्नान् पापीयसः
 क्रियास्मेत्येवैतदाह ॥२१॥ “चित्रावसो स्वस्ति ते पारमशीये”ति ।
 त्रिरेतज्जपति रात्रिवै चित्रावसुः सा हीय१० संगृह्येव चित्राणि वसति
 तस्मान्नारकाच्चित्रं ददशे ॥२२॥ एतेन ह स्म वाऽऽकृपयः । रात्रेः
 स्वस्ति पारं१० समश्नुवतऽएतेनो ह स्मैनान्रात्रेर्नाष्टा रक्षाथंसि न
 विन्दन्त्येतेनोऽएवैष एतद्रात्रेः स्वस्ति पारं१० समश्नुतऽएतेनोऽएन१०
 रात्रेर्नाष्टा रक्षाथंसि न विन्दन्त्येतावन्नु तिष्ठन् जपति ॥२३॥ अथा-
 सीनः । “स त्वमग्ने सूर्यस्य” वर्चसा गथाऽइति तद्यदस्तं यन्नादित्य
 आहवनीयं प्रविशति तेनैतदाह “समृषीणाथं स्तुतेने”ति तद्यदुपतिष्ठते
 तेनैतदाह “सं प्रियेण धाम्ने”त्याहुतयो वाऽअस्य प्रियं धामाहुतिभिरेव
 तदाह “समहमायुषा सं वर्चसा सं प्रजया स१०रायस्पोषेण ग्मिषी-
 ये”ति यथा त्वमेतैः समगथा एवमहमायुषा वर्चसा प्रजया रायस्पोषे-
 णेति यद्भूम्नेति तदेवमहमेतैः सङ्गच्छाऽइत्येवैतदाह ॥२४॥ अथ गाम-
 भ्येति । “अन्धः स्थान्धो वो भक्षीय महः स्थमहो वो भक्षीये”ति यानि
 वो वीर्याणि यानि वो महा१०सि तानि वो भक्षीयेत्येवैतदाहो “जं
 स्थोजं वो भक्षीये”ति रस स्थ रसं वो भक्षीयेत्येवैतदाह “रायस्पोष
 स्थ रायस्पोषं वो भक्षीये”ति भूमा स्थ भूमानं वा भक्षीतेत्येवैतदाह
 ॥ २५ ॥ “रेवती रमध्व”मिति रेवन्तो हि पशवस्तस्मादाह रेवती
 रमध्वमित्यस्मिन्योनावस्मिन् गोष्ठेऽस्मिन्नलोकेऽस्मिन्क्षये । “इहैव
 स्त मापगाते”त्यात्मन एवतदाह मदेव मापगातेति ॥ २६ ॥ अथ

गामभिमृशति । “सं० हितासि विश्वरूपी”ति विश्वरूपा इव हि पश-
वस्तस्मादाह विश्वरूपी “त्यूर्जा माविश गौपत्येने”त्यूर्जंति यदाह रसे-
नेति तदाह गौपत्येनेति यदाह भूम्नेति तदाह ॥२७॥ अथ गार्हप-
त्यमभ्यैति । स गार्हपत्यमुपतिष्ठतऽ“उप त्वाग्ने दिवे दिवे दोषावस्त-
र्धिया वयम् । नमो भरन्त एमसी”ति नम एवास्माऽपतत्करोति
यथैनं न हि० स्यात् ॥२८॥ “राजन्तमध्वराणां । गोपामृतस्य दीदि-
विम् । वर्धमानं० स्वे दम्”इति स्वं वै तऽइदं यन्मम तन्नो भूयो भय
एव कुर्वित्येवैतदाह ॥२९॥ “स नः पितेव सूनवे । अग्ने सूपायनो भव ।
सचस्वा नः स्वस्तय”इति यथा पिता पुत्राय सूपचरो नैवैनं केन चन
हिनस्त्येवं नः सूपचरऽपहि मैव त्वा केन चन हि० सि० ग्रेत्येवैतदाह
॥३०॥ अथ द्विपदाः । “अग्ने त्वं नोऽअन्तम उत त्राता शिवो भवा
वरूथ्यः । वसुरग्निर्वसुश्चवा अच्छा नक्षि द्युमत्तमं० रयिं दाः ॥ तं
त्वा शोचिष्ठ दीदिवः सुम्नाय नूनमीमहे सखिभ्यः । स नो बोधि
श्रुधी हवमुख्याणोऽअघायतः समस्मा”दिति ॥३१॥ यद्वा आहव-
नीयमुपतिष्ठते । पशंस्तद्याचते तस्मात्तुमुच्चावचैश्छन्दोभिरुपतिष्ठतऽ-
उच्चावचा इव हि पशवोऽथ यद्गार्हपत्यं पुरुषांस्तद्याचते तद्वायवं
प्रथमं त्रिचं गायत्रं वाऽअग्नेश्छन्दः स्वेनैवैनमेतच्छन्दसोपपरैति ॥३२॥
अथ द्विपदाः । पुरुषच्छन्दसं वै द्विपदा द्विपाद्वाऽअयं पुरुषः पुरुषा-
नैवैतद्याचते पुरुषान्हि याचते तस्माद्द्विपदाः पशुमान् वै पुरुषवान्
भवति यऽप्यं द्विद्वानुपतिष्ठते ॥३३॥ अथ गामभ्यैति । “इडऽपह्यदि-
तऽपह्यी”तीडा हि गौरदिति हिं गौस्तामभिमृशति “काम्या एते”ति मनु-
ष्याणां० हेतासु कामाः प्रविष्टास्तस्मादाह काम्या एतेति “मयि वः
कामधरणं भूयादि”त्यहं वः प्रियो भूयासमित्येवैतदाह ॥३४॥ अथा-
न्तरेणाहवनीयं च गार्हपत्यं च । प्राङ् तिष्ठन्नग्निमीक्षमाणो जपति
“सोमानं० स्वरणं कृणुहि ब्रह्मणस्पते । कक्षीवन्तं य औशिजः ॥ यो
रेवान्योऽअमीवद्वा वसुवित्पुष्टिर्वर्धनः । स नः सिषक् यस्तुरः ॥

मा नः श॒ँसोऽअ॒रुषो धूर्तिः प्र॒णङ् म॒र्त्यस्य । र॒क्षाणो ब्रह्मणस्प-
 त"ऽइति ॥३५॥ यद्वाऽआहवनीयमुपतिष्ठते । "दिवं तदुपतिष्ठतेऽथ
 यद्गार्हपत्यं पृथिवीं तदथैतदन्तरिक्षमेषा हि दिग्बृहस्पतेरेता॑ँ हेत-
 दिशमुपतिष्ठते तस्माद्गार्हस्पत्यं जपति ॥३६॥ "महि त्रीणामवोऽस्तु ।
 द्युक्षं मित्रस्यार्थम्णः । दुराध॑र्षं वरुणस्य ॥ न हि तेषाममाचन नाध्वसु
 वारणेषु । ईशे रिपु॑रघ॒शथ्सः ॥ ते हि पुत्रा॑सो अ॒दितेः प्र जीव॑से
 म॒र्त्याय । ज्योति॑र्यच्छन्त्यजस्र"मिति तत्रास्ति नाध्वसु वारणेष्वित्येते ह
 वाऽअध्वानो वारणा यऽइमेऽन्तरेण द्यावापृथिवीऽएतान्हेतदुपतिष्ठते
 तस्मादाह नाध्वसु वारणेष्विति ॥३७॥ अथैन्द्री । इन्द्रो वै यज्ञ॑स्य
 दे॒वता सेन्द्र॑मैवतेदग्न्युपस्थानं कुरुते "कदा चन स्तरी॑रसि नेन्द्र स-
 श्वसि दाशुष"ऽइति यजमानो वै दाश्वान्न यजमानाय दुह्यसीत्येवैत-
 दाह ॥३८॥ अथ सावित्री । सविता वै दे॒वानां प्रस॑विता तथो हा-
 स्माऽएते सवितृप्रसूता एव सर्वे॑ कामाः समृ॒ध्यन्ते "तत्सवि॑तुर्वरेण्यं
 भ॒र्गो दे॒वस्य श्रीम॑हि । धियो॒ यो नः प्रचो॑दया"दिति ॥३९॥ अथा-
 ग्नेयी । तदग्नयऽएवैतदात्मानमन्ततः परिददाति गुप्त्यै "परि ते दू-
 ङभो र॒थोऽस्मां ३॥ऽअश्नोतु विश्व॑तः । येन र॒क्षसि दाशुष" इति
 यजमाना वै दाश्वान्॑ँसो यो ह वाऽअस्यानाधृष्यतमो र॒थस्तेनै॒ष
 यजमानानभिर॑क्षति स यस्तेऽनाधृष्यतमो र॒थो येन यजमानानभिर॑-
 क्षसि तेन नः सर्वतोऽभि॒गोपाये॑त्येवैतदाह त्रिरेतज्जपति ॥४०॥ अथ
 पुत्रस्य नाम गृह्णाति । "इदं मेऽयं वीर्यं पुत्रोऽनु॑सन्तनव"दिति यदि
 पुत्रो न स्यादप्यात्मन एव नाम गृह्णीयात् ॥ ४१ ॥ (१) तै. सं.
 १. ५. ७, ८. मै. सं. १. ५. ९-१२. काठ. सं. ७-६-८.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे द्वितीयकाण्डे

तृतीयप्रपाठके द्वितीयं ब्राह्मणम् ॥ (३. ४)

इति द्वितीयकाण्डे तृतीयोऽध्यायस्समाप्तः ॥

२. ३. ३.

(श्रुलकोपस्थानम्)

अथ हुतेभिहोत्रऽउपतिष्ठते । 'भूर्भुवः स्व'रिति तत्सत्येनैवैत-
 द्वाच'१' समर्धयति यदाह भूर्भुवः स्वरिति तथा समृद्धयाशिपमाशा-
 स्ते "सुप्रजाः प्रजाभिःस्या"मिति तत्प्रजामाशास्ते "सुवीरो वीरै"रिति
 तद्वीरानाशास्ते "सुपोषः पोषैरिति तत्पुष्टिमाशास्ते ॥१॥ यद्वाऽअद्वो
 दीर्घमग्न्युपस्थानम् । आशीरेव साशीरियं तदेतावतैवैतत्सर्वमाप्नोति
 तस्मादेतेनैवोपतिष्ठेतैतेन न्वेव व्ययमुपचराम इति ह स्माह्रासुरिः ॥२॥
 अथ प्रवत्स्यन् । गार्हपत्यमेवाग्रऽउपतिष्ठतेऽथाहवनीयथं ॥३॥ स
 गार्हपत्यमुपतिष्ठते । "नर्यं प्रजां मे पाही"ति प्रजाया हैष ईष्टे तत्प्र-
 जामेवास्माऽएतत्परिददाति गुप्त्यै ॥४॥ अथाहवनीयमुपतिष्ठते ।
 "श'१'स्य पशुन्मे पाही"ति पशूना'१' हैष ईष्टे तत्पशूनेवास्माऽएतत्प-
 रिददाति गुप्त्यै ॥५॥ अथ प्र वा वृजति प्र वा धावयति । स यत्र
 व्वेलां मन्यते तत्स्यन्त्वा व्वाचं व्विसृजतेऽथ प्रोष्य परेक्ष्य यत्र व्वेलां
 मन्यते तद्वाचं यच्छति स यद्यपि राजान्तरेण स्यान्नैव तमुपेयात् ॥६॥
 स आहवनीयमेवाग्रऽउपतिष्ठते । अथ गार्हपत्यं गृहा वै गार्हपत्यो
 गृहा वै प्रतिष्ठा तद्गृहेष्वेवैतत्प्रतिष्ठायां प्रतितिष्ठति ॥७॥ स आह-
 वनीयमुपतिष्ठते । "अङ्गन्म व्विद्ववेदसमस्मभ्यं व्वसुवित्तमम् । अग्ने-
 सम्राडाभि द्युम्नमभि सह आयच्छस्वे"त्यथोपविश्य तृणान्यपलुम्पति
 ॥ ८ ॥ अथ गार्हपत्यमुपतिष्ठते । "अयमग्निर्गृहपतिर्गार्हपत्यः प्रजाया
 व्वसुवित्तमः । अग्ने गृहपतेऽभिद्युम्नमभि सह आयच्छस्वे"त्यथोपविश्य
 तृणान्यपलुम्पत्येतन्नु जपेनैतेन न्वेव भूयिष्ठा इवोपतिष्ठन्ते ॥९॥ स वै
 खलु तूष्णीमेवोपतिष्ठेत । इदं वै यस्मिन्वसति ब्राह्मणो वा राजा
 वा श्रेयान्मनुष्यो न्वेव तमेव नार्हति व्वक्तुमिदं मे त्वं गोपाय प्राहं

१. मा. सं. ३. ३७.

२. मा. सं. ३. ३८.

३. मा. सं. ३. ३९.

वत्स्यामीत्यथास्मिन्नेते श्रेयाः सो वसन्ति देवा अग्नयः क उ तान-
 हति व्वक्तुमिदं मे यूयं गोपायत प्राहं व्वत्स्यामीति ॥१०॥ मनो ह वै
 देवा मनुष्यस्याजानन्ति । स व्वेद गार्हपत्यः परिद्वां मेदमुपागादिति
 तूष्णीमेवाहवनीयमुपतिष्ठते स व्वेदाहवनीयः परिद्वां मेदमुपागादिति
 ॥११॥ अथ प्र वा वृजति प्र वा धावयति । स यत्र व्वेलां मन्यते
 तत्स्यन्त्वा वाचं व्विसृजतेऽथ प्रोष्य परेक्ष्य यत्र वेलां मन्यते तद्वाचं
 यच्छति स यद्यपि राजान्तरेण स्यान्नैव तमुपेयात् ॥१२॥ स आहव-
 नीयमेवाग्रऽउपतिष्ठते । अथ गार्हपत्यं तूष्णीमेवाहवनीयमुपतिष्ठते
 तूष्णीमुपविश्य तृणान्यपलुम्पति तूष्णीमेव गार्हपत्यमुपतिष्ठते तूष्णी-
 मुपविश्य तृणान्यपलुम्पति ॥१३॥ अथातो गृहाणामेवोपचारः ।
 एतद्ध वै गृहपतेः प्रोषुष आगताद्गृहाः समुत्तस्ता इव भवन्ति कि-
 मयमिह व्वदिष्यति किं वा करिष्यतीति स यो ह तत्र किञ्चिद्ब्रूदति
 वा करोति वा तस्माद्गृहाः प्रत्रसन्ति तस्येश्वरः कुलं व्विक्षोब्धोरथ
 यो ह तत्र न व्वदति न किं चन करोति तं गृहा उपस्रथ्रयन्ते न
 वाऽअयमिहावादीन्न किं चनाकरदिति स यदिहापि सुकुद्ध इव
 स्याच्छ्व एव ततस्तत्कुर्याद्यद्वादिष्यन्वा करिष्यन्वा स्यादेप उ गृहा-
 णामुपचारः ॥१४॥ (४. १.) ॥ Cf. मै. सं. १. ५. १४.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशास्त्रीये शतपथब्राह्मणे

द्वितीयकाण्डे तृतीयप्रपाठके तृतीयं ब्राह्मणम् ॥

२. ३. ४.

(पिण्डपितृयज्ञः)

प्रजापतिं वै भूतान्युपासीदन् । प्रजा वै भूतानि व्वि नो धेहि
 यथा जीवामेति ततो देवा यज्ञोपवीतिनो भूत्वा दक्षिणं जान्वाच्यो-
 पासीदंस्तानब्रवीद्यज्ञो व्वोऽन्नममृतत्वं व ऊर्ग्वः सूर्यो वो ज्योतिरिति
 ॥१॥ अथैनं पितरः । प्राचीनावीतिनः सव्यं जान्वाच्योपासीदंस्ता-
 नब्रवीन्मासि मासि वोऽशनथं स्वधा वो मनोजवो नश्चन्द्रमा

वो ज्योतिरिति ॥२॥ अथैनं मनुष्याः । प्रावृता उपस्थं कृत्वोपासी-
 दंस्तानब्रवीत्सायं प्रातर्वोऽशनं प्रजा वो मृत्युवोऽग्निवो ज्योतिरिति
 ॥३॥ अथैनं पशव उपासीदन् । तेभ्यः स्वैषमेव चकार यदैव यूयं-
 कदा च लभाध्वे यदि काले यद्यनाकालेऽथैवाश्राथेति तस्मादेते यदैव
 कदा च लभन्ते यदि काले यद्यनाकालेऽथैवाश्नन्ति ॥४॥ अथ हैन^१
 शश्वदप्यसुरा उपसेदुरित्याहुः । तेभ्यस्तमश्च मायां च प्रददावस्त्यहै-
 वासुरमायेतीव पराभूता ह त्वेव ताः प्रजास्ता इमाः प्रजास्तथैवोप-
 जीवन्ति यथैवाभ्यः प्रजापतिर्व्यदधात् ॥५॥ नैव देवा अतिक्रामन्ति ।
 न पितरो न पशवो मनुष्या एवैकेऽतिक्रामन्ति तस्माद्यो मनुष्याणां
 मेद्यत्यशुभे मेद्यति विह्वच्छति हि न ह्ययनाय च न भवत्यनृतथं हि
 कृत्वा मेद्यति तस्मादु सायंप्रातराद्येव स्यात्स यो हैवं विद्वान्त्सायं-
 प्रातराशी भवति सर्वथं हैवायुरेति यदु ह किं च वाचा व्याहरति
 तदु हैव भवत्येतद्धि देवसत्यं गोपायति तद्धैतत्तेजो नाम ब्राह्मणं य
 एतस्य व्रत^२ शक्नोति चरितुम् ॥ ६ ॥ तद्वाऽप्यतत् । मासिमास्येव
 पितृभ्यो ददतो यदैवैष न पुरस्तान्न पश्चाद्ददतेऽथैभ्यो ददात्येष वै
 सोमो राजा देवानामन्नं यच्चन्द्रमाः स एताथं रात्रिं क्षीयते तस्मि-
 न्क्षीणे ददाति तथैभ्योऽसमदं करोत्यथ यदक्षीणे दद्यात्समदथं ह कुर्या-
 द्देवेभ्यश्च पितृभ्यश्च तस्माद्यदैवैष न पुरस्तान्न पश्चाद्ददतेऽथैभ्यो
 ददाति ॥७॥ स वाऽअपराह्णे ददाति । पूर्वाह्णे वै देवानां मध्यन्दिनो
 मनुष्याणामपराह्णः पितॄणां तस्मादपराह्णे ददाति ॥८॥ स जघनेन
 गार्हपत्यम् । प्राचीनावीती भूत्वा दक्षिणासीन एतं गृह्णाति स तत
 एवोपोत्थायोत्तरेणान्वाहार्यपचनं दक्षिणा तिष्ठन्नवहन्ति सकृत्फलीक-
 रोति सकृदु ह्येव पराञ्चः पितरस्तस्मात्सकृत्फलीकरोति ॥९॥ त^३
 श्रपयति । तस्मिन्नधिश्चितऽआज्यं प्रत्यानयत्यग्नौ वै देवेभ्यो जुह्वत्यु-
 ष्हरन्ति मनुष्येभ्योऽथैव पितॄणां तस्मादधिश्चितऽआज्यं प्रत्यानयति
 ॥१०॥ स उद्वास्याग्नौ द्वेऽआहुती जुहोति देवेभ्यः । देवान्वाऽप्य

उपावर्तते य आहिताग्निर्भवति यो दर्शपूर्णमासाभ्यां यजतेऽथैतत्पितृ-
यज्ञेनेवाचारीत्तु देवेभ्यो निहन्ते स देवैः प्रसूतोऽथैतत्पितृभ्यो द-
दाति तस्मादुद्धास्याग्नौ द्वेऽआहुती जुहोति देवेभ्यः ॥११॥ स वाऽ-
अग्नये च सोमाय च जुहोति । स यदग्नये जुहोति सर्वत्र ह्येवाग्नि-
रन्वाभक्तोऽथ यत्सोमाय जुहोति पितृदेवेभ्यो वै सोमस्तस्मादग्नये च
सोमाय च जुहोति ॥१२॥ स जुहोति । “अग्नये कव्यवाहनाय स्वाहा
सोमाय पितृमते स्वाहे”त्यग्नौ मेक्षणमभ्यादधाति तत्स्विष्टकृद्भाजनमथ
दक्षिणेनान्वाहार्यपचनं स कृदुल्लिखति तद्वेदिभाजनं स कृदु ह्येव
पराञ्चः पितरस्तस्मात्सकृदुल्लिखति ॥१३॥ अथ परस्तादुल्मुकं निद-
धाति । स यदनिधायोल्मुकमथैतत्पितृभ्यो दद्यादसुररक्षसानि हैषा-
मेतद्विमथनीरस्तथो हैतत्पितृणामसुररक्षसानि न विमथनते तस्मा-
त्परस्तादुल्मुकं निदधाति ॥१४॥ स निदधाति । “येरूपाणि प्रति-
मुञ्चमाना असुराः सन्तः स्वधया चरन्ति । परापुरो निपुरो ये
भरन्त्यग्निष्ठांल्लोकात्प्रणुदात्यस्मा”दित्यग्निर्हि रक्षसामपहन्ता तस्मादेवं
निदधाति ॥१५॥ अथोदपात्रमादायावनेजयति । ‘असाववनेनिक्ष्वे’त्येव
यजमानस्य पितरं ‘मसाववनेनिक्ष्वे’ति पितामहं ‘मसाववनेनिक्ष्वे’ति प्र-
पितामहं तद्यथाऽऽशिष्यतेऽभिषिञ्चेदेवं तत् ॥१६॥ अथ सकृदाच्छिन्ना-
न्युपमूलं दिनानि भवन्ति । अग्रमिव वै देवानां मध्यमिव मनुष्याणां
मूलमिव पितृणां तस्मादुपमूलं दिनानि भवन्ति सकृदाच्छिन्नानि भव-
न्ति सकृदु ह्येव पराञ्चः पितरस्तस्मात्सकृदाच्छिन्नानि भवन्ति ॥१७॥
तानि दक्षिणोपस्तृणाति । तत्र ददाति स वाऽहति ददातीतीव वै
देवेभ्यो जुह्वत्युद्धरन्ति मनुष्येभ्योऽथैवं पितृणां तस्मादिति ददाति
॥१८॥ स ददाति । “असावेतत्”ऽइत्येव यजमानस्य पित्रे “ये चं
त्वामन्वि”त्यु हैकऽआहुस्तु तथा न ब्रूयात्स्वयं वै तेषां सह येषां

१. मा. सं. २. ३०.

२ एतत्ते तत ये च त्वामनु, एतत्ते पितामहं प्रपितामहं ये च त्वामनु’ इत्येव तै-
त्तिरीये पाठः । तै. सं. ३. २. ५. ३.

349

सह तस्मादु ब्रूयादसावेतत्तऽइत्येव यजमानस्य पित्रेऽसावेतत्तऽइति
पितामहायासावेतत्तऽइति प्रपितामहाय तद्यदितः पराङ्मदाति सङ्गदु
ह्येव पराञ्चः पितरः ॥१९॥ तत्र जपति । “अत्र पितरो मादयध्वं यथा-
भागमावृषायध्वमि”ति यथाभागमश्नीतेत्येवैतदाह ॥२०॥ अथ पराङ्
पर्यावर्तते । तिर इव वै पितरो मनुष्येभ्यस्तिर इवैतद्भवति स
वाऽथा तमितोरासीतेत्याहुरेतावान्ह्यसुरिति स वै मुहूर्तमेवास्तिवा
॥२१॥ अथोपपत्यय्य जपति । “अमीमदन्त पितरो यथाभागमावृ-
षायिषते”ति यथाभागमाशिषुरित्येवैतदाह ॥२२॥ अथोदपात्रमादा-
यावनेजयति । असावचनेनिक्ष्वेत्येव यजमानस्य पितरमसावचनेनि-
क्ष्वेति पितामहमसावचनेनिक्ष्वेति प्रपितामहं तद्यथा जश्रुषेऽभिषिञ्चे-
देवं तत् ॥२३॥ अथ नीविमुद्बृह्य नमस्करोति । पितृदेवत्या वै नीवि-
स्तस्मान्नीविमुद्बृह्य नमस्करोति यज्ञो वै नमो यज्ञियानेवैनानेतत्करो-
ति षट् कृत्वो नमस्करोति षड्वाऽऋतव ऋतवः पितरस्तस्मात्षट्
कृत्वो नमस्करोति “गृहान्नः पितरो दत्ते”ति गृहानां ह पितर
ईशतऽएषोऽएतस्याशीः कर्मणोऽथावजिघ्रति प्रत्यवधाय पिण्डान्तस्र
यजमानभागोऽग्नौ सकृदाच्छिन्नान्यभ्यादधाति पुनरुल्मुकमपि सृजति
॥२४॥ Cf. का. श. १. ३. ३. (४. २.) ॥

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यान्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे

द्वितीयकाण्डे तृतीयप्रपाठके चतुर्थे ब्राह्मणम् ॥

२. ३. ५.

(आग्रयणेष्टिः)

तदु होवाच कहोडः कौषीतकिः । अनयोर्वाऽअयं द्यावापृथिव्यो
रसोऽस्य रसस्य हुत्वा देवेभ्योऽथेममश्नामेति तस्माद्वाऽआग्रयणेष्ट्या
यजतऽइति ॥ १ ॥ तदु होवाच याज्ञवल्क्यः । देवाश्च वाऽअसुरा-
श्चोभये प्राजापत्याः पस्पृधिरे ततोऽसुरा उभयोरपधीर्याश्च मनुष्या

१. मां. सं. २. ३१.

२ मां. सं. २. ३२.

उपजीवन्ति याश्च पशवः कृत्येव त्वद्विषेणैव त्वत्प्रलिलिपुस्तैव
चिद्देवानभिभवेमेति ततो न मनुष्या आशुर्न पशव आलिलिशिरे ता
हेमाः प्रजा अनाशकेन नोत्परावभूवुः ॥२॥ तद्वै देवाःशुश्रुवुः । अना-
शकेन ह वाऽइमाः प्रजाः पराभवन्तीति ते होचुर्हन्तेदमासामपजिघा-
शंसामेति केनेति यज्ञेनैवेति यज्ञेन ह स्म वै तदेवाः कल्पयन्ते यदेषां
कल्प्यमासऽर्षयश्च ॥३॥ ते होचुः । कस्य न इदं भविष्यतीति ते
मम ममेत्येव न सम्पादयां चक्रुस्ते हासम्पाद्योचुराजिमेवास्मिन्नजा-
महै स यो न उज्जेष्यति तस्य न इदं भविष्यतीति तथेति तस्मिन्ना-
जिमाजन्त ॥४॥ ताविन्द्राग्नी ऽउदजयताम् । तस्मादैन्द्राग्नौ द्वादशक-
पालः पुरोडाशो भवतीन्द्राग्नी ह्यस्य भागधेयमुदजयतां तौ यन्त्रेन्द्रा-
ग्नीऽउज्जिगीवाँसौ तस्थतुस्तद्विश्वे देवा अन्वाजग्मुः ॥ ५ ॥ क्षत्रं
वाऽइन्द्राग्नी । विशो विश्वे देवा यत्र वै क्षत्रमुज्जयत्यन्वाभक्ता वै
तत्र विद्वद्विश्वान्देवानन्वाभजतां तस्मादेष वैश्वदेवश्चरुर्भवति ॥६॥
तं वै पुराणानां कुर्यादित्याहुः । क्षत्रं वाऽइन्द्राग्नी नेत्क्षत्रमभ्यारोह-
याणीति तौ वाऽउभावेव नवानाँ स्यातां यद्वि पुरोडाश इतर-
श्चरुतिरस्तेनैव क्षत्रमनभ्यारूढं तस्मादुभावेव नवानाँ स्याताम्
॥७॥ तऽउ ह विश्वे देवा ऊचुः । अनयोर्वाऽअयं द्यावापृथिव्यो
रसो हन्तेमेऽस्मिन्नाभजामेति ताभ्यामेतं भागमकल्पयन्ते द्यावापृ-
थिव्यमेककपालं पुरोडाशं तस्माद्द्यावापृथिव्य एककपालः पुरोडा-
शो भवति तंस्येयमेव कपालमेकेव हीयं तस्मादेककपालो भवति
॥८॥ तस्य परिचक्षा । यस्यै वै कस्यै च देवतायै हविर्गृह्यते सर्वत्रै-
व स्विष्टकृदन्वाभक्तोऽथैतश्चसर्वमेव जुहोति न स्विष्टकृतेऽवद्यति सा
परिचक्षोतो हुतः पर्यावर्तते ॥९॥ तदाहुः । पर्याभूद्वाऽअयमेककपा-
लो मोहिष्यति राष्ट्रमिति नास्य सा परिचक्षाहवनीयो वाऽआहुती-
नां प्रतिष्ठा स यदाहवनीयं प्राप्यापि दशकृत्वः पर्यावर्तत न तदा-
द्रियेत यदीत्त्वान्ये व्वदन्ति कस्तत्सन्धमुपेयात्तस्मादाज्यस्यैव यजेदा-

ज्यथं ह वाऽअनयोर्द्यावापृथिव्योः प्रत्यक्षं^{१०} रसस्तत्प्रत्यक्षमेवैनेऽ-
 एतत्स्वेन रसेन मेधेन प्रीणाति तस्मादाज्यस्यैव यजेत् ॥१०॥ एतेन
 वै देवाः । यज्ञेनेष्ट्रोभयीनामोषधीनां याश्च मनुष्या उपजीवन्ति
 याश्च पशवः कृत्यामिव त्वद्विष्टमिव त्वदपजघ्नुस्तत आइनन्मनुष्या
 आलिशन्त पशवः ॥११॥ अथ यदेष एतेन यजते । तन्नाह न्वेवैतस्य
 तथा कश्चन कृत्ययेव त्वद्विषेणेव त्वत्प्रलिम्पतीति देवा अकुर्वन्निति
 त्वेवैष एतत्करोति यमु चैव देवा भागमकल्पयन्त तमु चैवैभ्य एष
 एतद्भागं करोतीमा उ चैवैतदुभयीरोषधीयाश्च मनुष्या उपजीवन्ति
 याश्च पशवस्ता अनमीवा अकिल्बिषाः कुरुते ता अस्यानमीवा
 अकिल्बिषा इमाः प्रजा उपजीवन्ति तस्माद्वाऽएष एतेन यजते ॥१२॥
 तस्य प्रथमजो गौर्दक्षिणा । अग्यमिव हीद^{११} स यदीजानः स्याद्-
 र्शपूर्णमासाभ्यां वा यजेताथैतेन यजेत यद्युअनीजानः स्याच्चातु-
 ष्पाश्यमेवैतमोदनमन्वाहार्यपचने पचेयुस्तं ब्राह्मणा ऽअश्नीयुः ॥१३॥
 द्रया वै देवा देवाः । अहैव देवा ऽअथ ये ब्राह्मणाः शुश्रुवा^{१२} सोऽनू-
 चानास्ते मनुष्यदेवास्तद्यथा व्षट्कृतेथं हुतमेवमस्यैतद्भवति तत्रो
 यच्छक्नुयात्तद्दद्यान्नादक्षिणं^{१३} हविः स्यादिति ह्याहुर्नाग्निहोत्रे जुहु-
 यात्समदं^{१४} ह कुर्याद्यदग्निहोत्रे जुहुयादन्यद्वाऽआग्रयणमन्यदग्निहोत्रं
 तस्मान्नाग्निहोत्रे जुहुयात् ॥१४॥ Cf. का. श. १. ३. २.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे
 द्वितीयकाण्डे तृतीयप्रपाठके पञ्चमं ब्राह्मणम् ॥

इति तृतीयः प्रपाठकस्समाप्तः ॥

(कण्डिकाः ॥११३॥)

अथ द्वितीयकाण्डे चतुर्थः प्रपाठकः ॥

२. ४. १.

(दाक्षायणयज्ञः)

प्रजापतिर्ह वाऽपतेनाग्रे यज्ञेनेजे । प्रजाकामो बहुः प्रजया पशु-
भिः स्यात्^{१०} श्रियं गच्छेयं यशः स्यामन्नादः स्यामिति ॥१॥ स वै द-
क्षो नाम । तद्यदेनेन सोऽग्रेऽयजत तस्माद्दाक्षायणयज्ञो नामोतैनमे-
के व्वसिष्ठयज्ञऽइत्याचक्षतऽपण वै व्वसिष्ठऽपतमेव तदन्वाचक्षते
सऽपतेन यज्ञेनेजे सऽपतेन यज्ञेनेष्ट्वा येयं प्रजापतेः प्रजातिर्या श्री-
रेतुद्वभूवैता^{१०} ह वै प्रजार्तिं प्रजायतऽपताथं श्रियं गच्छति य एवं
व्विद्वानेतेन यज्ञेन यजते तस्माद्वाऽपतेन यजेत ॥ २ ॥ तेनो ह तत
ईजे । प्रतीदर्शः श्वैक्तः स ये तं प्रत्यासुस्तेषां व्विवचनमिवास व्विव-
चनमिव ह वै भवति यऽप्यं व्विद्वानेतेन यज्ञेन यजते तस्माद्वाऽपतेन
यजेत ॥३॥ तमाजगाम । सुप्ला सार्ज्यो ब्रह्मचर्यं तस्मादेतं च यज्ञ-
मनुचेऽन्यमु च सोऽनुच्य पुनः सृज्यान्जगाम ते ह सृज्या व्विदां
चक्रुर्यज्ञं वै नोऽनूच्यागन्निति ते होचुः सह वै नस्तदेवैराग्न्यो नो
यज्ञमनूच्यागन्निति स वै सहदेवः सार्ज्यस्तदप्येतन्निवचनमिवास्त्य-
न्यद्वाऽअरे सुप्ला नाम दधऽइति सऽपतेन यज्ञेनेजे सऽपतेन यज्ञे-
नेष्ट्वा येयथं सृज्यानां प्रजातिर्या श्रीरेतुद्वभूवैता^{१०} ह वै प्रजार्तिं
प्रजायतऽपताथं श्रियं गच्छति यऽप्यं व्विद्वानेतेन यज्ञेन यजते
तस्माद्वाऽपतेन यजेत ॥४॥ तेनो ह तत ईजे । देवभागः श्रौतर्षः
स उभयेषां कुरूणां च सृज्यानां च पुरोहितऽआस परमता वै सा
यो न्वेवैकस्य राष्ट्रस्य पुरोहितोऽसत्सा न्वेव परमता किमु यो द्वयोः
परमतामिव ह वै गच्छति यऽप्यं व्विद्वानेतेन यज्ञेन यजते तस्माद्वा
ऽपतेन यजेत ॥५॥ तेनो ह तत ईजे । दक्षः पार्व्वतिस्तऽइमेऽप्येतर्हि
दाक्षायणा राज्यमिवैव प्राप्ता राज्यमिव ह वै प्राप्नोति यऽप्यं व्विद्वाने-

तेन यज्ञेन यजते तस्माद्वाऽप्यतेन यजेत स वाऽएकैक एवानूचीनाहं पुरो-
डाशो भवत्येतेनो हास्यासप्तानुपवाधा श्रीर्भवति स वै द्वे पौर्णमा-
स्याौ यजते द्वेऽअमावास्याे द्वे वै मिथुनं मिथुनमेवैतत्प्रजननं क्रियते
॥६॥ अथ यत्पूर्व्वेद्युः । अग्नीषोमीयेण यजते पौर्णमास्यां ते द्वे देवते
द्वे वै मिथुनं मिथुनमेवैतत्प्रजननं क्रियते ॥७॥ अथ प्रातः । आग्नेयः
पुरोडाशो भवत्यैन्द्र० सान्नाय्यं ते द्वे देवते द्वे वै मिथुनं मिथुनमे-
वैतत्प्रजननं क्रियते ॥८॥ अथ यत्पूर्व्वेद्युः । ऐन्द्राग्नेन यजतेऽमावा-
स्यायां ते द्वे देवते द्वे वै मिथुनं मिथुनमेवैतत्प्रजननं क्रियते ॥९॥
अथ प्रातराग्नेयः पुरोडाशो भवति । मैत्रावरुणी पयस्या नेद्यज्ञा-
दयानीति न्वेवाग्नेयः पुरोडाशोऽथैतावेव मित्रावरुणौ द्वे देवते द्वे
वै मिथुनं मिथुनमेवैतत्प्रजननं क्रियतऽप्यतदु हास्य तद्रूपं येन बहु-
र्भवति येन प्रजायते ॥१०॥ अथ यत्पूर्व्वेद्युः । अग्नीषोमीयेण यजते
पौर्णमास्यां यमेवामुमुपवसथेऽग्नीषोमीयं पशुमालभते स एवास्य सः
॥११॥ अथ प्रातः । आग्नेयः पुरोडाशो भवत्यैन्द्र० सान्नाय्यं प्रातः
सवनमेवास्यग्नेयः पुरोडाश आग्नेयश्च द्वि प्रातःसवनमथैन्द्र० सान्ना-
य्यं माध्यन्दिनमेवास्य तत्सवनमैन्द्र० द्वि माध्यन्दिनं सवनम्
॥१२॥ अथ यत्पूर्व्वेद्युः । ऐन्द्राग्नेन यजतेऽमावास्यायां तृतीयसवन-
मेवास्य तद्वैश्वदेवं वै तृतीयसवनमिन्द्राग्नी वै विश्वे देवाः ॥१३॥
अथ प्रातः । आग्नेयः पुरोडाशो भवति मैत्रावरुणी पयस्या नेद्यज्ञा-
दयानीति न्वेवाग्नेयः पुरोडाशोऽथ यामेवामुं मैत्रावरुणीं ववशामनु-
वन्ध्यामालभते सैवास्य मैत्रावरुणी पयस्या स पौर्णमासेन चामावा-
स्येन चेष्ट्वा यावत्सौम्येनाध्वरेणेष्ट्वा जयति तावज्जयति तदु खलु
महायज्ञो भवति ॥१४॥ अथ यत्पूर्व्वेद्युः । अग्नीषोमीयेण यजते पौर्ण-
मास्यामेतेन वाऽइन्द्रो वृत्रमहन्तेतेनोऽप्यव्यजयत यास्येयं विजि-
तिस्तां तथोऽप्येष प्यतेन पाप्मानं द्विषन्तं भ्रातृव्यं हन्ति तथोऽ-
प्यव्यजयतेऽथ यत्सन्नयत्यामावास्यां वै सान्नाय्यं दूरे तद्यदमावा-

स्येति क्षिप्रऽएवैतद्वृत्रं जघ्नुषे तमेतेन रसेनाप्रीणन्क्षिप्रे ह वै पाप्मानमपहते य एवं विद्वान् पौर्णमास्यां सन्नयत्येष वै सोमो राजा देवानामन्नं यच्चन्द्रमास्तमेतत्पूर्वेद्युरभिषुण्वन्ति प्रातर्भक्षयिष्यन्तस्तमेतद्भक्षयन्ति यदपक्षीयते ॥१५॥ अथ यत्पूर्वेद्युः । अग्नीषोमीयेण यजते पौर्णमास्यामभिषुणोत्येवैनमेतत्तस्मिन्नभिषुतऽएतत्पुंसं दधत्येतेन रसेन तीव्रीकरोति स्वदयति ह वै देवेभ्यो हव्यं स्वदते हास्य देवेभ्यो हव्यं य एवं विद्वान् पौर्णमास्यां सन्नयति ॥१६॥ अथ यत्पूर्वेद्युः । ऐन्द्राग्नेन यजतेऽमावास्यायां दर्शपूर्णमासयोर्वै देवते स्त इन्द्राग्नीऽएव तेऽएवैतदञ्जसा प्रत्यक्षं यजत्यञ्जसा ह वाऽअस्य दर्शपूर्णमासाभ्यामिष्टं भवति यऽएवमेतद्वेद ॥१७॥ अथ प्रातः । आग्नेयः पुरोडाशो भवति मैत्रावरुणी पयस्या नेचक्षाद्यानीति न्वेवाग्नेयः पुरोडाशोऽथैतावेवार्धमासौ मित्रावरुणौ य एवापूर्यते स व्वरुणो योऽपक्षीयते स मित्रस्तावेतां रात्रिमुभौ समागच्छतस्तदुभावेवैतत्सह सन्तौ प्रीणाति सर्व्वं ह वाऽअस्य प्रीतं भवति सर्व्वमासं यऽएवमेतद्वेद ॥१८॥ तद्वाऽएतांश्च रात्रिम् । मित्रो वरुणे रेतः सिञ्चति तदेतेन रेतसा प्रजायते यदापूर्यते तद्यदेषात्र मैत्रावरुणी पयस्यावक्लसतमा भवति ॥१९॥ सान्नाय्यभाजना वाऽअमावास्या । तददस्तत्पौर्णमास्यां क्रियते स यद्वात्रापि सन्नयेज्जामि कुर्यात्समदं कुर्यात्तदेनमन्नं ओषधिभ्यः सम्भृत्याहुतिभ्योऽभिजनयति स एष आहुतिभ्यो जातः पश्चाद्दृशे ॥२०॥ मिथुनादिद्वाऽएनमेतत्प्रजनयति । योषा पयस्या रेतो व्वाजिनं तद्वाऽअनुष्ठ्या यन्मिथुनाज्जायते तदेनमेतस्मान्मिथुनात्प्रजननात्प्रजनयति तस्मादेषात्र पयस्या भवति ॥२१॥ अथ व्वाजिभ्यो व्वाजिनं जुहोति । ऋतवो वै व्वाजिनो रेतो व्वाजिनं तद्वनुष्ठयेवैतदेतः सिच्यते तद्वतवो रेतः सिक्तमिमाः प्रजाः प्रजनयन्ति तस्माद्व्राजिभ्यो व्वाजिनं जुहोति ॥२२॥ स वै पश्चादिव यज्ञस्य जुहोति । पश्चाद्वै परीत्य वृषा योषामधि द्रवति तस्यां रेतः सिञ्चति स वै प्रागेवाग्रे जुहोत्यग्ने व्वीहीत्यनु व्वषट्करोति

२. ४. १. २३-२. २.] द्वितीयकाण्डे चातुर्मास्यविधिः ।

१६५

तत्स्विष्टकृद्भाजनं स वै प्रागेव जुहोति ॥ २३ ॥ अथ दिशो व्याघारय-
ति । “दिशः प्रदिश आदिशो विदिश उदिशो दिग्भ्यः स्वाहे”ति पञ्च
दिशः पञ्चैवस्तद्वत्तुभिरेवैतद्दिशो मिथुनीकरोति ॥ २५ ॥ तद्वै पञ्चैव
भक्षयन्ति । होता चाध्वर्युश्च ब्रह्मा चाग्नीश्च यजमानः पञ्च वाऽ
ऋतवस्तद्वत्तुनामेवैतद्रूपं क्रियते तद्वत्तुष्वेवैतद्वेतः सितं प्रतिष्ठापयति
यजमानो भक्षयति प्रथमो रेतः परिरृह्णानीत्यथोऽभ्युत्तमो मय्युत्तमे
रेतः प्रतितिष्ठादित्युपहृत उपहृत्यस्वेति सोममेवैतत्कुर्वन्ति ॥ २५ ॥
Of.का. श. १. ३. ४. शां. ब्रा. ४. ४.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे
द्वितीयकाण्डे चतुर्थप्रपाठके प्रथमं ब्राह्मणम् ॥ (४. ४.)

द्वितीयकाण्डे चतुर्थोऽध्यायस्समाप्तः ॥

२. ४. २.

० अथ चातुर्मास्यविधिः ॥

(वैश्वदेवपर्व)

प्रजापतिर्ह वाऽइदमग्रऽएक एवास । स ऐक्षत कथं नु प्रजाये-
येति सोऽश्राम्यत्स तपोऽतप्यत स प्रजाऽअसृजत ताऽअस्य प्रजाः
सृष्टाः पराबभूवुस्तानीमानि व्यापंसि पुरुषो वै प्रजापतेर्नेदिष्टं द्वि-
पाद्वा अयं पुरुषस्तस्माद्विपादो व्यापंसि ॥ १ ॥ स ऐक्षत प्रजापतिः ।
यथा न्वेव परैकोऽभूवमेवमु न्वेवाप्येतर्होऽक एवास्मीति स द्वितीयाः
ससृजे ता अस्य परैव बभूवुस्तदिदं क्षुद्रं सरीसृपं यदन्यत्सर्पेभ्य-
स्तृतीयाः ससृजऽइत्याहुस्ताऽअस्य परैव बभूवुस्तऽइमे सर्पा एता ह
न्वेव द्वयीर्याश्चलक्य उवाच त्रयीरु तु पुनर्ऋचा ॥ २ ॥ सोऽर्चच्छ्राम्य-
न् प्रजापतिरीक्षांचक्रे । कथं नु मे प्रजाः सृष्टाः पराभवन्तीति स हैत-
देव ददर्शनशनतया वै मे प्रजाः पराभवन्तीति स आत्मन एवाग्रे
स्तनयोः पय आप्याययांचक्रे स प्रजाऽअसृजत ता अस्य प्रजाः सृष्टा

स्तनावेवामिपद्य तास्ततः सम्बभूवुस्ता इमा अपराभूताः ॥३॥ तस्मा-
 देतदृषिणाभ्यनूक्तम् । “प्रजा ह तिस्रोऽअत्यायमीयुः”रिति तद्याः प-
 राभूतास्ता एवैतदभ्यनूक्तं “न्यन्या अर्कमभितो विविश्र”इत्यग्निर्वाऽ-
 अर्कस्तद्या इमाः प्रजा अपराभूतास्ता अग्निमभितो निविष्टास्ता एवै-
 तदभ्यनूक्तम् ॥४॥ “महद्धं तस्थौ भुवनेष्वन्तरि”ति। प्रजापतिमेवैतद-
 भ्यनूक्तं “एवमानो हरित आविवेशे”ति दिशो वै हरितस्ता अयं
 वायुः एवमान आविष्टस्ता एवैषर्गभ्यनूक्ता ता ऽइमाः प्रजास्तथैव
 प्रजायन्ते यथैव प्रजापतिः प्रजा असृजतेदं हि यदैव स्त्रियै स्त-
 नावाप्यायेतेऽऊधः पशुनामथैव यज्जायते तज्जायते तास्ततस्तना-
 वेवामिपद्य सम्भवान्ति ॥५॥ तद्वै पय एवान्नम् । एतद्धयग्रे प्रजाप-
 तिरन्नमजनयत तद्वाऽअन्नमेव प्रजा अन्नाद्धि सम्भवन्तीदं^१ हि यासां
 पयो भवति स्तनावेवामिपद्य तास्ततः सम्भवन्त्यथ यासां पयो न
 भवति जातमेव ता अप्यादयन्ति तदु ता अन्नादेव सम्भवन्ति तस्मा-
 दन्नमेव प्रजाः ॥६॥ स यः प्रजाकामः । एतेन हविषा यजतऽआ-
 त्मानमेवैतद्यज्ञं विधत्ते प्रजापतिं भूतं^२ ॥७॥ स वाऽआग्नेयो
 ऽष्टाकपालः पुरोडाशो भवति । अग्निर्वै देवतानां मुखं प्रजन-
 यिता स प्रजापतिस्तस्मादाग्नेयो भवति ॥८॥ अथ सौम्यश्चरुर्भ-
 वति । रेतो वै सोमस्तदग्नौ प्रजनयितरि सोमं^३रेतः सिञ्चति तत्पु-
 रस्तान्मिथुनं प्रजननम् ॥९॥ अथ सावित्रः । द्वादशकपालो वाष्टाक-
 पालो वा पुरोडाशो भवति सविता वै देवानां प्रसविता प्रजापतिर्म-
 ध्यतः प्रजनयिता तस्मात्सावित्रो भवति ॥१०॥ अथ सारस्वतश्चरु-
 र्भवति । पौष्णश्चरुर्योषा वै सरस्वती वृषा पूषा तत्पुनर्मिथुनं प्रजन-
 नमेतस्माद्वाऽउभयतो मिथुनात्प्रजननात्प्रजापतिः प्रजाः ससृजऽइत-
 श्चोर्ध्वा इतश्चावाचीस्तथोऽएवैष एतस्मादुभयत एव मिथुनात्प्रजन-
 नात्प्रजाः सृजतऽइतश्चोर्ध्वा इतश्चावाचीस्तस्माद्वाऽएतानि पञ्च हवीं^४

१. “बृहद्धं तस्थौ” इति ऋक्संहितापाठः See. ऋ. सं. ६. ७. ८.

२. भूतं इति क.

षि भवन्ति ॥११॥ अथातः पयस्याया एवायतनम् । मारुतस्तु सप्त-
 कपालो विंशो वै मरुतो देवविशस्ता हेदमनिषेद्धा इव चैरुस्ताः
 प्रजापतिं यजमानमुपेत्योचुर्विं वै ते मथिष्यामहऽइमाः प्रजा या एतेन
 हविषा स्नक्ष्यसऽइति ॥१२॥ स पेशत प्रजापतिः । पुरा मे पूर्वाः
 प्रजा अभूवन्निमा उ चेदिमे विमथ्नुते न ततः किं चन परिशेक्ष्यत-
 ऽइति तेभ्य एतं भागमकल्पयदेतं मारुतं सप्तकपालं पुरोडाशं
 स एष मारुतः सप्तकपालस्तद्यत्सप्तकपालो भवति सप्त-सप्त हि
 मारुतो गणस्तस्मान्मारुतः सप्तकपालः पुरोडाशो भवति ॥१३॥ तं
 वै स्वतवोभ्य इति कुर्यात् । स्वयथं हि तऽएतं भागमकुर्वतो तो
 स्वतवोभ्यो याज्यानुवाक्ये न विवन्दन्ति स उ खलु मारुत एव स्या-
 त्स वाऽएष प्रजाभ्य एवाहिंसायै क्रियते तस्मान्मारुतः ॥१४॥
 अथातः पयस्यैव । पयसो वै प्रजाः सम्भवन्ति पयसः सम्भूतास्त-
 द्यत एव सम्भूता यतः सम्भवन्ति तदेवाभ्य एतत्करोति तद्याः पूर्वं-
 हविर्भिः प्रजाः सृजते ता एतस्मात्पयस एतस्यै पयस्यायै सम्भवन्ति
 ॥१५॥ तस्यां मिथुनमस्ति । योषा पयस्या रेतो द्वाजिनं तस्मान्मि-
 थुनाद्विश्वमसम्मितमनु प्राजायत तद्यदेतस्मान्मिथुनाद्विश्वमसम्मि-
 तमनु प्राजायत तस्माद्वैश्वदेवी भवति ॥१६॥ अथ द्यावापृथिव्य एक-
 कपालः पुरोडाशो भवति । एतैर्वै हविर्भिः प्रजापतिः प्रजाः सृष्ट्वा
 ता द्यावापृथिवीभ्यां पर्यगृह्णात्ता ऽइमा द्यावापृथिवीभ्यां परिगृहीता-
 स्तथोऽएवैष एतद्या ऽएतैर्हविर्भिः प्रजाः सृजते ता द्यावापृथिवीभ्यां
 परिगृह्णाति तस्माद् द्यावापृथिव्य एककपालः पुरोडाशो भवति ॥१७॥
 अथात आवृदेव । नोपकिरन्त्युत्तरवेदिं विसृष्टमसत्सर्वमसद्वैश्वदेव-
 मसदिति त्रेधा बर्हिः संनद्धं भवति तत्पुनरेकधैतद्धि प्रजननस्य रूपं
 प्रजननमु हीदं पिता माता यज्जायते तत्तृतीयं तस्मात्त्रेधा सत्पुनरे-
 कधा पूस्व उपसंनद्धा भवन्ति तं प्रस्तरं गृह्णाति प्रजननमु हीदं प्रज-

ननमु हि प्रस्वस्तस्मात्प्रसुः प्रस्तरं गृह्णाति ॥१८॥ आसाद्य हवीं॑
 व्यग्निं मन्थन्ति । अग्निं॑ ह वै जायमानमनु प्रजापतेः प्रजा जज्ञिरे
 तथोऽएवैतस्याग्निमेव जायमानमनु प्रजा जायन्ते तस्मादासाद्य हवीं॑
 व्यग्निं मन्थन्ति ॥१९॥ नवप्रयाजं भवति । नवानुयाजं दशाक्षरा वै वि-
 राड्यैतामुभयतो न्यूनां विराजं करोति प्रजननायैतस्माद्वाऽउभयतो
 न्यूनात् प्रजननात् प्रजापतिः प्रजाः ससृज इतश्चोर्ध्वा इतश्चावाचीस्तथो
 एवैष एतस्मादुभयत एव न्यूनात्प्रजननात्प्रजाः सृजतऽइतश्चोर्ध्वा
 इतश्चावाचीस्तस्मान्नवप्रयाजं भवति नवानुयाजम् ॥२०॥ त्रीणि स-
 मिष्टयजूं॑ वि भवन्ति । ज्यायऽ इव हीदुं॑ हविर्यज्ञाद्यत्र नवप्रयाजं
 नवानुयाजमतथोऽअप्येकमेव स्याद्धविर्यज्ञो हि तस्य प्रथमजो गौर्द-
 क्षिणा ॥२१॥ एतेन वै प्रजापतिः यज्ञेनेष्ट्वा । येयं प्रजापतेः प्रजा-
 तिर्या श्रीरेतद्वभूवैतां॑ ह वै प्रजातिं प्रजायतऽएतां॑ श्रियं गच्छति
 य एवं विद्वानेतेन यज्ञेन यजेत तस्माद्वाऽएतेन यजेत ॥२२॥
 Cf. का. श. १. ४. ३. तै. सं. १. ८. २. तै. ब्रा. १. ६. २
 मै. सं. १. १०. १. काठ. सं. ९. ४. ३६. १-४. कपि. सं. ८.
 ७. and शां. ब्रा. ५. १. २.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनीयशाखीये शतपथब्राह्मणे

द्वितीयकाण्डे चतुर्थप्रपाठके द्वितीयं ब्राह्मणम् ॥ (५. १.)

२. ४. ३.

(वरुणप्रघासपर्व)

वैश्वदेवेन वै प्रजापतिः । प्रजाः ससृजे ता अस्य प्रजाः सृष्टा
 वरुणस्य यवान् जश्रुर्वरुण्यो ह वाऽअग्रे यवस्तद्यन्वेव वरुणस्य यवा-
 न्प्रादंस्तस्माद्वरुणप्रघासा नाम ॥१॥ ता वरुणो जग्राह । ता वरुणगृ-
 हीताः परिदीर्णा अनत्यश्च प्राणत्यश्च शिथिरे च निषेदुश्च प्राणो-

दानौ ह्वैवाभ्यो नापचक्रमतुरथान्याः सर्वादेवता ऽपचक्रमुस्तयोर्ह्वै-
 वास्य हेतोः प्रजा न परावभूवुः ॥२॥ ता ऽपतेन हविषा प्रजापतिर-
 मिषज्यत् । तद्याश्चैवास्य प्रजा जाता आसन्त्याश्चाजातास्ता उभ-
 यीर्वरुणपाशात्प्रामुञ्चताऽ अस्यानमीवा अकिल्बिषाः प्रजाः प्राजायन्त
 ॥३॥ अथ यदेष ऽपतैश्चतुर्थे मासि यजते । तन्नाह त्वेवैतस्य तथा
 प्रजा वरुणो गृह्णातीति देवा ऽअकुर्वन्प्रिति त्वेवैष ऽपतत्करोति याश्च
 त्वेवास्य प्रजा जाता याश्चाजातास्ता ऽउभयीर्वरुणपाशात्प्रामुञ्चति ता
 ऽअस्यानमीवा ऽअकिल्बिषाः प्रजाः प्राजायन्ते तस्माद्वाऽप्यपतैश्चतुर्थे
 मासि यजते ॥४॥ तद्वै द्वे वेदी द्वावग्नी भवतः । तद्यद्वे वेदी द्वाव-
 ग्नी भवतस्तदुभयत ऽपवैतद्वरुणपाशात्प्रजाः प्रमुञ्चतीतश्चोर्ध्वा इतश्चा-
 वाचीस्तस्माद्वे वेदी द्वावग्नी भवतः ॥ ५ ॥ स उत्तरस्यामेव वेदौ ।
 उत्तरवेदिमुपकिरति न दक्षिणस्यां क्षत्रं वै वरुणो विशो मरुतः क्षत्र-
 मेवैतद्विश उत्तरं करोति तस्मादुपर्यासीनं क्षत्रियमधस्तादिमाः प्रजा
 उपासते तस्मादुत्तरस्यामेव वेदाऽउत्तरवेदिमुपकिरति न दक्षिण-
 स्याम् ॥६॥ अथैतान्येव पञ्च हवीर्ऽपि भवन्ति । पतैर्वै हविर्भिः प्रजा-
 पतिः प्रजा ऽअसृजतैतैरुभयतो वरुणपाशात्प्रजाः प्रामुञ्चदितश्चोर्ध्वा-
 ऽइतश्चावाचस्तस्माद्वाऽपतानि पञ्च हवीर्ऽपि भवन्ति ॥७॥ अथैन्द्रा-
 ग्नौ द्वादशकपालः पुरोडाशो भवति । प्राणोदानौ वाऽइन्द्राग्नी तद्य-
 था पुण्यं चक्रुषे पुण्यं कुर्यादेवं तत्तयोर्ह्वैवास्य हेतोः प्रजा न परा-
 वभूवुस्तत्प्राणोदानाभ्यामेवैतत्प्रजा मिषज्यति प्राणोदानौ प्रजासु द-
 धाति तस्मादैन्द्राग्नी द्वादशकपालः पुरोडाशो भवति ॥८॥ उभयत्र
 पयस्ये भवतः । पयसो वै प्रजाः सम्भवन्ति पयसः सम्भूतास्तद्यत
 पव सम्भूता यतः सम्भवन्ति तत पवैतदुभयतो वरुणपाशात्प्रजाः
 प्रमुञ्चतीतश्चोर्ध्वा ऽइतश्चावाचीस्तस्मादुभयत्र पयस्ये भवतः ॥९॥

१. सर्वा इति. घ. २. प्राजायत इति. ग. घ. ३. त्वेवैष इति. क. घ.

४. त्वेवास्येति. क. घ. ५. प्रजायत इति. ग. घ. ६. तद्विश इति. क.

व्वारुण्युत्तरा भवति । व्वरुणो ह वाऽअस्य प्रजाऽअगृह्णात्तत्प्रत्यक्षं
 व्वरुणपाशात्प्रजाः प्रमुञ्चति मारुती दक्षिणाजामितायै न्वेव मारुती
 भवति जामि ह कुर्याद्यदुमे व्वारुण्यौ स्यातामतो ह वाऽअस्य दक्षि-
 णतो मरुतः प्रजाऽअजिघ्राँसंस्तानेतेन भागेनाशमयत्तस्मान्मारुती
 दक्षिणा ॥१०॥ तयोरुभयोरेव करीराण्यावपति । कं वै प्रजापतिः
 प्रजाभ्यः करीरैरकुरुत कम्बेवैष एतत्प्रजाभ्यः कुरुते ॥११॥ तयोरु-
 भयोरेव शमीपलाशान्यावपति । शं वै प्रजापतिः प्रजाभ्यः शमीप-
 लाशैरकुरुत शम्बेवैष एतत्प्रजाभ्यः कुरुते ॥१२॥ अथ काय
 एककपालः पुरोडाशो भवति । कं वै प्रजापतिः प्रजाभ्यः का-
 येनैककपालेन पुरोडाशेनाकुरुत कम्बेवैषऽएतत्प्रजाभ्यः कायेनै-
 ककपालेन पुरोडाशेन कुरुते तस्मात्काय एककपालः पुरोडाशो
 भवति ॥१३॥ अथ पूर्वैद्युः । अन्वाहार्यपचनेऽनुषानिव यवान्
 कृत्वा तानीषदिवोपतप्य तेषां करम्भपात्राणि कुर्वन्ति यावन्तो गृह्णाः
 स्युस्तावन्त्येकेनातिरिक्तानि ॥१४॥ तत्रापि मेषं च मेघीं च कुर्व-
 न्ति । तयोर्मेघे च मेघ्यां च यद्यनैडकीरूणां विन्देत्ताः प्रणिज्य नि-
 श्लेषयेद्यद्युऽअनैडकीर्नं विन्देद्यथोऽअपि कुशोर्णाऽएव स्युः ॥१५॥
 तद्यन्मेषश्च मेघी च भवतः । एष वै प्रत्यक्षं व्वरुणस्य पशुर्यन्मेषस्त-
 त्प्रत्यक्षं व्वरुणपाशात्प्रजाः प्रमुञ्चति यवमयौ भवतो यवान्हि जक्षु-
 षीर्व्वरुणोऽगृह्णान्मिथुनौ भवतो मिथुनादेवैतद्वरुणपाशात्प्रजाः प्रमु-
 ञ्चति ॥१६॥ सऽउत्तरस्यामेव पयस्यायां मेघीभवदधाति । दक्षिण-
 स्यां मेषमेवमिव हि मिथुनं कृप्तमुत्तरतो हि स्त्री पुमाँसमुपशेते
 ॥१७॥ स सुव्वर्वाण्येव हवीँष्यध्वर्युः । उत्तरस्यां वेदावासादयत्यथै-
 तामेव पयस्यां प्रतिप्रस्थाता दक्षिणस्यां वेदावासादयति ॥१८॥
 आसाद्य हवीँष्याग्निं मन्थति । अग्निं मन्थित्वानुप्रहृत्याभिजुहोत्य-
 थाध्वर्युरेवाहा'ज्ञये समिध्यमानायानुब्रूही'ति ताऽउभावेवेभावाभ्याधत्त
 उमौ समिधौ परिशिँष्टऽउमौ पुव्वर्वावाघारावाघारयतोऽथाध्वर्युरे-

वाहा'श्रिमग्नात्सुमृद्वा'त्यसंसृष्टमेव भवति सम्प्रेषितम् ॥१९॥ अथ
 प्रतिप्रस्थाता प्रतिप्रैति । स पत्नीमुदानेष्यन् पृच्छति केन चरसीति
 वरुण्यं वाऽएतत्स्त्री करोति यदन्यस्य सत्यन्येन चरत्यथो नेन्मेऽ-
 न्तःशल्या जुहवदिति तस्मात्पृच्छति निरुक्तं वाऽएनः कनीयो भवति
 सत्यथं हि भवति तस्माद्वेव पृच्छति सा यन्न प्रतिजानीत ब्रातिभ्यो
 हास्यै तदहितं स्यात् ॥२०॥ तां वाचयति । “प्रघांसिनो हवामहे
 मरुतश्च रिशादसः । करस्मेण सजोषस” ॥२१॥ इति यथा पुरोऽनुवाक्यै-
 वमेषैतयैवैनानेतेभ्यः पात्रेभ्यो ह्वयति ॥२१॥ तानि वै प्रतिपुरुषम् ।
 यावन्तो गृह्याः स्युस्तावन्त्येकेनातिरिक्तानि भवन्ति तत्प्रतिपुरुषमेवै-
 तदेकैकेन या ऽअस्य प्रजा जातास्ता वरुणपाशात्प्रमुञ्चत्येकेनातिरि-
 क्तानि भवन्ति तद्या एवास्य प्रजा अजातास्ता वरुणपाशात्प्रमुञ्चति
 तस्मादेकेनातिरिक्तानि भवन्ति ॥२२॥ पात्राणि भवन्ति । पात्रेषु
 ह्यशनमश्यते यवमयानि भवन्ति यवान् हि जक्षुषीर्वरुणोऽगृह्णाच्छूर्णेण
 जुहोति शूर्णेण ह्यशनं क्रियते पत्नी जुहोति मिथुनादेवैतद्वरुणपाशा-
 त्प्रजाः प्रमुञ्चति ॥२३॥ पुरा यज्ञात्पुराहुतिभ्यो जुहोति । अहुतादो
 वै विशो विशो वै मरुतो यत्र वै प्रजापतेः प्रजा वरुणगृहीताः
 परिदीर्णा अनत्यश्च प्राणत्यश्च शिदियरे च निषेदुश्च तद्धासां मरुतः
 पाप्मानं विमथिरे तथोऽएवैतस्य प्रजानां मरुतः पाप्मानं विमथनते
 तस्मात्पुरा यज्ञात्पुराहुतिभ्यो जुहोति ॥२४॥ सँ वै दक्षिणेऽग्नौ जुहो-
 ति । “यद्ग्रामे यदरण्य” ॥२५॥ इति ग्रामे वा ह्यरण्ये वैनः क्रियते “यत्स-
 भायां यदिन्द्रिय” ॥२६॥ इति यत्सभायामिति यन्मानुषऽइति तदाह यदि-
 न्द्रियऽइति यदेवमेति तदाह “यदेनश्चक्रमा व्ययमिदं तद्वयजामहे
 स्वाहे” इति यत्किं च व्ययमेनश्चक्रमेदं व्ययं तस्मात्सर्वस्मात्प्रमुञ्च्या-
 महऽइत्येवैतदाह ॥२५॥ अथैन्द्रीं मरुत्वतीं जपति । यत्र वै प्रजापतेः

१. शल्पा इति. ग.

२. मा. सं. ३. ४४.

३. प्रतिपुरुषं इति ग.

४. सा. इति. क.

५. मा. सं. ३. ४५.

६. तदाहेति. क.

प्रजानां मरुतः पाप्मानं विमेथिरे तद्धेक्षांचकऽइमे ह मे प्रजा न
 विमथनीरन्निति ॥२६॥ स एतामैन्द्रीं मरुत्वतीमजपत् । क्षत्रं वाऽइ-
 न्द्रो विशो मरुतः क्षत्रं वै विशो निषेद्धा निषिद्धा असन्निति तस्मा-
 दैन्द्री ॥२७॥ “मो ब्रूणः । इन्द्रात्र पृत्सु देवैरस्ति हि ष्मा ते शुष्मि-
 न्नवयाः । महश्चिद्यस्य मीढुषो यव्या हविष्मतो मरुतो वृन्दते गी”
 रिति ॥२८॥ अथैनां वाचयति । “अक्रं कर्म कर्मकृत” इत्यक्रन्धि
 कर्म कर्मकृतः “सह वाचा मयोभुवे”ति सह हि वाचाऽक्रन् “देवे-
 भ्यः कर्म कृत्वे”ति देवेभ्यो हि कर्म कृत्वा “स्तं प्रेत सचाभुव” इत्य-
 न्यतो ह्योढया सह भवन्ति तस्मादाह सचाभुव इत्यस्तं प्रेतेति जघ-
 नार्थो वाऽप्य यज्ञस्य यत्पत्नी तामेतत्प्राचीं यज्ञं प्रासीषदद्गृहा वाऽ-
 अस्तं गृहाः प्रतिष्ठा तद्गृहेष्वेवैनामेतत्प्रतिष्ठायां प्रतिष्ठापयति ॥२९॥
 प्रतिपराणीयोदैति प्रतिप्रस्थाता । संमृजन्त्यग्निं संमृष्टऽग्नौ ताऽउ-
 भावेवोत्तरावाधारावाधारयतोऽथाध्वर्युरेवाश्राव्य होतारं प्रवृणीते प्र-
 वृतो होतोत्तरस्यै वेदेहोर्तेषुदनऽउपविशत्युपविश्य प्रसौति ताऽउभा-
 वेव प्रसूतौ स्रुच आदायातिक्रामतोऽतिक्रम्याश्राव्याध्वर्युरेवाह ‘समिधो
 यजे’ति यज यजेति चतुर्थे चतुर्थे प्रयाजे समान्यमानौ नवभिः
 प्रयाजैश्चरतः ॥३०॥ अथाध्वर्युरेवा ‘हाम्नयऽनुब्रूही’ति । आग्नेयमाज्य-
 भागं ता उभावेव चतुराज्यस्यावदायातिक्रामतोऽतिक्रम्याश्राव्याध्व-
 र्युरेवाहा ‘ग्निं यजे’ति ताऽउभावेव व्षट्कृते जुहुतः ॥३१॥ अथा-
 ध्वर्युरेवाह ‘सोमायानुब्रूही’ति । सौम्यमाज्यभागं ताऽउभावेव चतु-
 राज्यस्यावदायातिक्रामतोऽतिक्रम्याश्राव्याध्वर्युरेवाह ‘सोमं यजे’ति
 ताऽउभावेव व्षट्कृते जुहुतः ॥३२॥ तद्यत्किं च वाचा क-
 र्तव्यम् । अध्वर्युरेव तत्करोति न प्रतिप्रस्थाता तद्यदध्वर्युरेवाश्रा-

१. तस्मादैन्द्री इति. ग.

२. मा. सं. ३. ४६.

३. शुष्मिन्नवया इति. क.

४. महश्चिद्यस्येति घ.

५. मा. सं. ३. ४७.

६. भवतीति. क.

७. प्रतिप्रस्थाता इति. घ.

८. होतृषदन इति. ग.

९. अध्वर्युरेवेति. घ.

२. ४. ३. ३३-३८.] द्वितीयकाण्डे वरुणप्रधासपर्व ।

१७३

व॒यती॒हैव॒ यत्र॒ वषट्क्रिय॑ते ॥३३॥ कृ॒तानु॒कर॒ऽएव॒ प्रति॑प्रस्था॒ता । क्षत्रं॒ वै व॒रुणो॒ वि॒शो म॒रुत॑स्त॒त्क्षत्रा॒यैवैत॑द्वि॒शं कृ॒ता॒नु॒करा॒मनु॒वर्त्मानं॑ करोति॒ प्रत्यु॒द्यामि॒नीश्रुं॑ ह क्ष॒त्राय॒ वि॒शं कुर्या॑द्यदपि॒ प्रति॑प्रस्था॒ताऽऽश्राव॑येत्तस्मान्न॒ प्रति॑प्रस्था॒ताश्राव॑यति ॥३४॥ पा॒णावे॒व प्रति॑प्रस्था॒ता । स्रुचौ॒ कृत्वो॒पास्ते॒ऽथाध्व॑र्युरे॒वैतै॑हवि॒र्मिः प्र॒चर॑त्याग्ने॒येना॒ष्टाक॑पालेन॒ पुरो॒डाशेन॑ सौ॒म्येन॒ चरु॑णा सावि॒त्रेण॒ द्वा॒दश॑कपालेन॒ वाष्टा॑कपालेन॒ वा पुरो॒डाशेन॑ सा॒रस्व॑तेन॒ चरु॑णा पौ॒ष्णे॒न चरु॑णैन्द्रा॒ग्नेन॒ द्वा॒दश॑कपालेन॒ पुरो॒डाशेन॑ ॥३५॥ अ॒थैता॒भ्यां प॒य॒स्याभ्यां॑ प्र॒चरि॑ष्यन्तौ॒ वि॒परि॑हरतः । स यो॒ मेपो॒ भव॑ति मा॒रुत्यां॑ तं व्वा॒रुण्या॑म॒वद॑धाति॒ या मेषी॑ भ॒वति॒ व्वा॒रुण्यां॑ तां मा॒रुत्या॑म॒वद॑धाति॒ तद्य॒देवं॒ वि॒परि॑हरतः क्षत्रं॒ वै व॒रुणो॒ वी॒र्यं पु॒मान्वी॒र्यमे॒वैत॑त्क्ष॒त्रे ध॒त्तोऽवी॒र्या वै स्त्री॒ वि॒शो म॒रुत॑स्त॒दवी॒र्यामे॒वैत॑द्वि॒शं कुरु॑तस्तस्मा॒देवं॒ वि॒परि॑हरतः ॥३६॥ अ॒थाध्व॑र्युरे॒वाह॑ 'व॒रुणा॒यानु॒ब्रूही॑'ति । स ऽ॒उ॒प॒स्तृ॒णीत॑ऽ॒आज्य॑म॒थास्यै॒ व्वा॒रुण्यै॒ प॒य॒स्यायै॒ द्वि॒र॒वद्य॑ति॒ सोऽ॒न्यत॑रे॒णाव॑दानेन॒ सह॒ मेष॑म॒वद॑धात्यथो॒परि॑ष्टा॒द्राज्य॑स्याभि॒घार॑यति॒ प्र॒त्यन॑क्तथ॒वदाने॑ऽ॒अ॒तिक्राम॑त्यति॒क्रम्या॑श्रा॒व्याह॑ 'व॒रुणं॒ यजे॑'ति व॒षट्कृ॑ते जुहोति ॥३७॥ स॒व्ये पा॒णाव॑ध्व॒र्युः । स्रुचौ॒ कृत्वा॒ दक्षि॑णेन॒ प्रति॑प्रस्था॒तुर्वा॒सोऽन्वा॒रभ्या॑ह॑ 'म॒रुद्भ्योऽनु॒ब्रूही॑'त्यु॒प॒स्तृ॒णीत॑ऽ॒आज्यं॒ प्रति॑प्रस्था॒ताथा॒स्यै मा॒रुत्यै॒ प॒य॒स्यायै॒ द्वि॒र॒वद्य॑ति॒ सोऽ॒न्यत॑रे॒णाव॑दानेन॒ सह॒ मेषी॑म॒वद॑धात्यथो॒परि॑ष्टा॒द्राज्य॑स्याभि॒घार॑यति॒ प्र॒त्यन॑क्तथ॒वदाने॑ऽ॒अ॒तिक्राम॑त्यथा॒ध्वर्युरे॒वाश्रा॒व्याह॑ 'म॒रुतो॒ यजे॑'ति व॒षट्कृ॑ते जुहोति ॥३८॥ अ॒थाध्व॑र्युरे॒व का॒य॒न । ए॒क॒क॒पालेन॑ पुरो॒डाशेन॑ प्र॒चर॑ति का॒येनै॑क॒क॒पालेन॑ पुरो॒डाशेन॑ प्र॒च॒र्याध्व॑र्युरे॒वाहा॑ 'ग॒न्ये॒ स्वि॒ष्टकृ॑तेऽनु॒ब्रूही॑'ति स स॒र्वे॒षामे॒व ह॒वि॒षाम॑ध्व॒र्युः स॒क्र॒-

१. प्रस्थाता इति. ग. प्रस्थाता इति घ, २. सौम्येनेति. ग. घ.

३. अध्वर्युरिति ग. अध्वर्युरिति घ, See. तै.सं. ६. ५. ८. २, तस्मात् स्त्रियो निरिन्द्रियाः

४. प्रस्थातुरिति. ग. घ. ५. अस्यै इति ग. घ. ६. कायेनेति. घ.

त्सकृद्वद्यत्यथैतस्या ऽएव पयस्यायै प्रतिप्रस्थाता सकृद्वद्य-
 त्यथोपरिष्ठादिद्विराज्यस्याभिघारयतस्ताऽऽउभावेवातिक्रामतोऽतिक्रम्या-
 श्राव्याध्वर्युरेवाहा'ग्निं'स्विष्टकृतं यजे'ति ताऽऽउभावेव व्षदकृते
 जुहुतः ॥३९॥ अथाध्वर्युरेव प्राशित्रमवद्यति । इडां सम-
 वदाय प्रतिप्रस्थात्रेऽतिप्रजिहीते तत्रापि प्रतिप्रस्थाता मास्त्यै पय-
 स्यायै द्विरभ्यवद्यत्यथोपरिष्ठाद्विराज्यस्याभिघारयत्युपह्वय मार्जयन्ते
 ॥४०॥ अथाध्वर्युरेवाह 'ब्रह्मन् प्रस्थास्यामि । समिधमाध्याग्निम-
 ग्नीत्समृड्ढी'ति स सुचोरेवाध्वर्युः पृषदाज्यं व्यानयतेऽथ यदि
 प्रतिप्रस्थातुः पृषदाज्यं भवति तत्स द्वेधा व्यानयतऽउतो तत्र पृषदाज्यं
 न भवति स यदेवोपभृत्याज्यं तत्स द्वेधा व्यानयेत ताऽऽउभावेवाति-
 क्रामतोऽतिक्रम्याश्राव्याध्वर्युरेवाह'देवान्यजे'ति यज यजेति चतुर्थे
 चतुर्थेऽनुयाजे समानयमानौ नवभिरनुयाजैश्चरतस्तद्यन्नवप्रयाजं भव-
 ति नवानुयाजं तदुभयत एवैतद्वरुणपाशात्प्रजाः प्रमुञ्चतीत्यध्वर्या इत-
 श्चावाचीस्तस्मान्नवप्रयाजं भवति नवानुयाजम् ॥४१॥ ताऽऽउभावेव साद-
 यित्वा सुचो व्यूहतः । सुचो व्युह्य परिधीन्त्सप्रज्य परिधिमभिपद्या-
 श्राव्याध्वर्युरेवाहे "षिता दैव्या होतारो भद्रवाच्याय प्रेषितो मानुषः
 सूक्तवाकाये"ति सूक्तवाकश्च होता प्रतिपद्यतेऽथैताऽऽउभावेव प्रस्त-
 रौ समुल्लुम्पतऽउभावनुप्रहरत उभौ तृणेऽपगृह्योपासाते यदा
 होता सूक्तवाकमाह ॥४२॥ अथाग्नीदाहानुप्रहरेति । ताऽऽउभावेवा-
 नुप्रहरतऽउभावात्मानाऽउपस्पृशेते ॥४३॥ अथाह 'संवदस्वे'ति ।
 'अगानग्नीदग्च्छ्रावय श्रौषट् स्वगा दैव्या होतृभ्यः स्वस्तिर्मानुषेभ्यः
 शंयोर्ब्रह्मी'त्यध्वर्युरेवैतदाह ताऽऽउभावेव परिधीननुप्रहरत उभौ
 सुचः सम्प्रगृह्य स्फ्ये सादयतः ॥४४॥ अथाध्वर्युरेव प्रतिपरेत्य ।
 पुत्नीः संयाजयत्युपास्तऽएव प्रतिप्रस्थाता पुत्नीः संयाज्योदैत्यध्वर्युः

१. उपरिष्ठादिति. घ.

२. स सुचोरिति. घ.

३. सुचो इति. घ.

४. आश्राव्येति. घ.

५. माह इति ग. माह इति. घ.

६. मानुषेभ्य इति घ.

७. स्फ्ये इति घ.

८. अध्वर्युरिति. घ.

॥४५॥ त्रीणि समिष्टयजूंषि जुहोति । तूष्णीमेव प्रतिप्रस्थाता क्षुचं
 प्रगृह्णाति तद्ये वैश्वदेवेन यजमानयोर्व्याससी परिहिते स्यातां तेऽ
 पवात्रापि स्यातामथास्यै व्वारुण्यै पयस्यायै क्षामकर्षमिश्रमादायाव-
 भृत्यं यन्ति व्वरुण्यं वाऽपतन्निर्व्वरुणतायै तत्र न साम गीयते न ह्यत्र
 साम्ना किं चन क्रियते तूष्णीमेवेत्याभ्यवेत्योपमारयति ॥४६॥ “अव-
 भृथ निचुम्पुण । निचेरुरसि निचुम्पुणः । अव देवैर्देवकृतमेनोऽया-
 सिषमव मर्त्यैर्मर्त्यकृतं । पुरुराव्णो देव रिषस्पाही”ति कामं ह्यैते
 यस्मै कामयेत तस्मै दद्यान्न हि दीक्षितवसने भवतः सं यथाहि-
 स्त्वचो निर्मुच्येतैव स्रर्व्वस्मात्पाप्मनो निर्मुच्यते ॥४७॥ अथ केश-
 श्मश्रूप्त्वा । समारोह्याग्नीऽउदवसायेव ह्येतेन यजते न हि तदव-
 कल्पते यदुत्तरवेदावग्निहोत्रं जुहुयात्तस्मादुदवस्यति गृह्णान्तिवा
 निर्मथ्याग्नी पौर्णमासेन यजतऽउत्सन्नयज्ञऽइव वाऽपष यच्चातुर्मा-
 स्यान्त्यैष कल्पतः प्रतिष्ठितो यज्ञो यत्पौर्णमासं तत्कल्हेनैवैतद्यज्ञे-
 नान्ततः प्रतितिष्ठति तस्मादुदवस्यति ॥४८॥ Cf. का. श. १. ५. १;
 तै. ब्रा. १. ६. ४, ५; मै. सं. १. ९. १, २; काठ. सं. ९. ४. ३१;
 ५-७. कपि. सं. ८. ७; शां ब्रा. ५. ३, ४.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे

द्वितीयकाण्डे चतुर्थप्रपाठके तृतीयं ब्राह्मणम् ॥

२. ४. ४.

(साकमेधपर्व)

व्वरुणप्रघासैर्वै प्रजापतिः । प्रजा व्वरुणपाशात्प्रामुञ्चता अस्या-
 नमीवा अकिल्बिषाः प्रजाः प्राजायन्तैथैतः साकमेधैरेतैर्वै देवा वृत्र-
 मघ्नन्नेतैर्वै व्यजयन्त येयमेषां विजितिस्तां तथोऽप्यैषऽप्यतैः पा-

१. स्यातामिति. घ.

२. मा. सं. ३. ४८.

३. निचुम्पुण इति. ग. निचुम्पुण इति घ,

४. भवत इति. क.

५. स यथाहिः इति. घ.

६. तस्मादुदवस्यतीति ग. घ.

७. प्राजायन्त इति घ.

८. व्यैवं इति ड०

पमानं द्विषन्तं भ्रातृव्यं^१ हन्ति तथोऽप्यव विजयते तस्माद्वाऽप्य
 पतैश्चतुर्थे मासि यजते स वै ब्रह्ममनूचीनाहं यजते ॥१॥ स पूर्वै-
 युः । अग्नयेऽनीकवतेऽष्टाकपालं पुरोडाशं निर्वपत्यग्निं^२ ह वै देवाऽ
 अनीकं कृत्वोपग्रेयुर्वृत्रं^३ हनिष्यन्तः स तेजोऽग्निर्नाव्यथत तथोऽ-
 प्यैष ऽएतत्पाप्मानं द्विषन्तं भ्रातृव्यं^४ हनिष्यन्नग्निमेवानीकं कृत्वो-
 पप्रैति स तेजोऽग्निर्न व्यथते तस्मादग्नयेऽनीकवते ॥२॥ अथ मरु-
 ऋयः सान्तपनेभ्यः । मध्यन्दिने चरुं निर्वपति मरुतो ह वै सान्त-
 पना मध्यन्दिने वृत्रं^५ सन्तेपुः स सन्तप्तोऽनन्नेव प्राणन् परिदीर्णः
 शिश्ये तथोऽप्यैतस्य पाप्मानं द्विषन्तं भ्रातृव्यं मरुतः सान्तपनाः
 सन्तपन्ति तस्मान्मरुऋयः सान्तपनेभ्यः ॥३॥ अथ मरुऋयो गृहमे-
 धिभ्यः । शाखया व्वत्सानपाकृत्य पवित्रवति सन्दोह्य तं चरुं^६ श्रप-
 यति चरुं ह्येव स यत्र क च तण्डुलानावपन्ति तन्मेधो देवा दधिरे
 प्रातर्वृत्रं^७ हनिष्यन्तस्तथोऽप्यैष ऽएतत्पाप्मानं द्विषन्तं भ्रातृव्यं^८
 हनिष्यन्मेधो धत्ते तद्यत्क्षीरौदनो भवति मेधो वै पयो मेधस्तण्डुला-
 स्तमुभयं मेधमात्मन्धत्ते तस्मात्क्षीरौदनो भवति ॥४॥ तस्यावृत् ।
 सैव स्तीर्णां व्वेदिर्भवति या मरुऋयः सान्तपनेभ्यस्तस्यामेव स्ती-
 र्णायां व्वेदौ परिधींश्च शकलांश्चोपनिदधति तथा सन्दोह्य च-
 रुं^९ श्रपयति श्रपयित्वाभिघायोद्वासयति ॥५॥ अथ द्वे पिशीले
 वा पात्र्यौ वा निर्णेनिजति । तयोरेनं द्वेधोद्धरन्ति तयोर्मध्ये
 सर्पिरासेचने कृत्वा सर्पिरासिञ्चति सुवं च सुचं च संमाष्ट्य
 थैताऽओदनावादायोदैति सुवं च सुचं चादायोदैति स इमा-
 मेव स्तीर्णां व्वेदिमभिमृश्य परिधीन् परिधाय यावतः शक-
 लान् कामयते तावतोऽभ्यादधात्यथैताऽओदनावासादयति सुवं
 च सुचं चासादयत्युपविशति होता होतृषदने सुवं च सुचं चाद-
 दान आह ॥६॥ 'अग्नयेऽनुब्रूही'ति । आग्नेयमाज्यभागं^{१०} स दक्षिण-

१. स संतप्तो इति. घ. २. सपन्तानेभ्य इति. ग. ३. तस्यावृत् इति. ग.

स्यौदनस्य सर्पिरासेचनाच्चतुराज्यस्यावदायातिक्रामत्यतिक्रम्याश्चा-
 व्याहा'ग्निं यजे'ति व्षट्कृते जुहोति ॥७॥ अथाह 'सोमायानुब्रूही'
 ति । सौम्यमाज्यभाग११ स उत्तरस्यौदनस्य सर्पिरासेचनाच्चतुराज्य-
 स्यावदायातिक्रामत्यतिक्रम्याश्चाव्याह 'सोमं यजे'ति व्षट्कृते जु-
 होति ॥८॥ अथाह 'मरुद्भ्यो गृहमेधिभ्योऽनुब्रूही'ति । स दक्षिणस्यौ-
 दनस्य सर्पिरासेचनात्तत आज्यमुपस्तृणीते तस्य द्विरवद्यत्यथोपरि-
 ष्टादाज्यस्याभिघारयत्यतिक्रामत्यतिक्रम्याश्चाव्याह 'मरुतो गृहमेधिना
 यजे'ति व्षट्कृते जुहोति ॥९॥ अथाहा'ग्नये स्विष्टकृतेऽनुब्रूही'ति ।
 स उत्तरस्यौदनस्य सर्पिरासेचनात्तत आज्यमुपस्तृणीते तस्य द्विरवद्य-
 त्यथोपरिष्टादाज्यस्याभिघारयत्यतिक्रामत्यतिक्रम्याश्चाव्याहा'ग्निं स्वि-
 ष्टकृतं यजे'ति व्षट्कृते जुहोत्यथेडांमेवावद्यति न प्राशिन्नमुपह्वय
 मार्जयन्तऽपतन्वेकमयनम् ॥१०॥ अथेदं द्वितीयं१२ । सैव स्तीर्णा
 वेदिर्भवति या मरुद्भ्यः सांतपनेभ्यस्तस्यामेव स्तीर्णायां वेदौ
 परिधींश्च शकलांश्चोपनिदधति तथा सन्दोह्य चरुं१३ श्रपयति
 नेदेवं प्रतिवेशमाज्यमधिश्चयति श्रपयित्वाभिघार्योद्वास्यानक्ति स्था-
 ल्यामाज्यमुद्वासयति स्रुवं च स्रुचं च संमाष्टर्यथैत१४ सोषमेवं चरु-
 मादायोदैति स्थाल्यामाज्यमादायोदैति स्रुवं च स्रुचं चादायो-
 दैति स इमामेव स्तीर्णां वेदिमभिमृश्य परिधीन् परिधाय या-
 वतः शकलान् कामयते तावतोऽभ्यादधात्यथैत१५ सोषमेव चरु-
 मासादयति स्थाल्यामाज्यमासादयति स्रुवं च स्रुचं चासादय-
 त्युपविशति होतां होतृषदने स्रुवं च स्रुचं चाददान आह ॥११॥
 'अग्नयेऽनुब्रूही'ति । अग्नयेमाज्यभाग१६ स स्थाल्यै चतुराज्यस्याव-
 दायातिक्रामत्यतिक्रम्याश्चाव्याहा'ग्निं यजे'ति व्षट्कृते जुहोति ॥१२॥
 अथाह 'सोमायानुब्रूही'ति । सौम्यमाज्यभाग१७ स स्थाल्याऽपव
 चतुराज्यस्यावदायातिक्रामत्यतिक्रम्याश्चाव्याह 'सोमं यजे'ति व्षट्-

१. द्वितीयं इति. ग.

२. तदेवेति. क.

३. मुद्वासयतीति. घ.

४. सोषमेवेति. ग. घ.

५. अत्रापि 'सोषमेव' इति. ग. घ.

कृते जुहोति ॥१३॥ अथाह 'मरुद्भयो गृहमेधिभ्योऽनुब्रूही'ति । स
 ऽउपस्तृणीतऽआज्यमथास्य चरोर्द्विरवद्यत्यथोपरिष्ठादाज्यस्याभिघार-
 यति प्रत्यनक्तयवदानेऽतिक्रामत्यतिक्रम्याथ्राव्याह 'मरुतो गृहमे-
 धिनो यजे'ति व्षट्कृते जुहोति ॥१४॥ अथाहा 'अये स्विष्टकृतेऽनुब्रू-
 ही'ति । स ऽउपस्तृणीतऽआज्यमथास्य चरोः सकृदवद्यत्यथोपरि-
 ष्ठाद्विराज्यस्याभिघारयति न प्रत्यनक्तयवदानमतिक्रामत्यतिक्रम्या-
 थ्राव्याहा ग्निः^१ स्विष्टकृतं यजे'ति व्षट्कृते जुहोति ॥१५॥ अथेडा-
 मेवावद्यति न प्राशिन्नम् । उपहूय प्राश्नन्ति यावन्तो गृह्या हविरु-
 च्छिष्टाशाः स्युस्तावन्तः प्राश्नीयुरथो ऽअप्यृत्विजः प्राश्नीयुरथो
 ऽअप्यन्ये ब्राह्मणाः प्राश्नीयुर्यदि बहुरोदनः स्यादथैतामनिरशितां
 कुम्भीमपिधाय निदधति पूर्णदन्वाय मातृभिर्व्वत्सान्त्समवार्जन्ति
 तद्दु पशवो मेधमात्मन्दधते यवाग्वैताथं रात्रिमग्निहोत्रं जुहो-
 ति^२ निवान्यां प्रातर्दुहन्ति पितृयज्ञाय ॥१६॥ अथ प्रातर्दुते
 बाहुते वा । यतरथा कामयेत् सोऽस्याऽअनिरशितायै कुम्भ्यै दव्यो-
 पहन्ति "पूर्णां दर्व्वि परापत सुपूर्णा पुनरापत । व्वस्नेव व्विक्री-
 णावहाऽइषमूर्जथं शतक्रतः"विति यथा पुरोऽनुवाक्यैवमेषैतयैवैनमे-
 तस्मै भागाय ह्वयति ॥१७॥ अथऽर्षभमाह्वयितवै ब्रूयात् । स यदि
 ख्यात्स व्षट्कार इत्यु द्वैकऽआहुस्तास्मिन्व्षट्कारे जुहुयादित्यथो
 ऽइन्द्रमेवैतत्स्वेन रूपेण ह्वयति व्वृत्रस्य व्वधायैतद्वाऽइन्द्रस्य रूपं
 यद्वषभस्तत्स्वेनैवैनमेतद्रूपेण ह्वयति व्वृत्रस्य व्वधाय स यदि ख्यादा
 मऽइन्द्रो यज्ञमगन्त्सेन्द्रो मे यज्ञ इति ह व्विद्याद्यद्यु न ख्याद्ब्राह्मण
 एव दक्षिणत आसीनो ब्रूयांज्जुहुधीति सैवैन्द्री वाक् ॥१८॥ स जु-
 होति । ^३देहि मे ददामि ते नि मे धेहि नि ते दधे । निहरं च

१. प्रत्यनक्तीति. ग. घ. २. See. तै. ब्रा. १. ६ ८. ४. अभिवान्या ३. यज्ञायेति. घ.
 ४. मा. सं. ३. ४९. ५. रूपेणेति. क. ६. स्वेनैवैनमिति. घ.
 ७. ब्रूयादिति. क. ८. वाक् इति. ग. ९. मा. सं. ३. ५०.

२. ४. ४. १९-५. ४.] द्वितीयकाण्डे साकमेधपर्व ।

१७२

हुरासि मे निहारं निहराणि ते स्वाहेति ॥१९॥ अथ मरुद्भ्यः
 क्रीडिभ्यः । सप्तकपालं पुरोडाशं निर्व्वपति मरुतो ह वै क्रीडिनो
 वृत्रं^१ हनिष्यन्तमिन्द्रमागतं तममितः परिचिक्रीडुर्मह्यन्तस्तथोऽ-
 एवैतं पाप्मानं द्विषन्तं भ्रातृव्यं^२ हनिष्यन्तममितः परिक्रीडन्ते मह-
 यन्तस्तस्मान्मरुद्भ्यः क्रीडिभ्योऽथातो महाहविष एव तद्यथा महा-
 हविषस्तथो तस्य ॥ २० ॥ Cf का. श. १. ५. २; तै. ब्रा.
 १. ६. ६, ७; मै. सं. १. १०. १, २; १४-१६; काठ. सं. ९. ५;
 ३६. ८-१०; शां. ब्रा. ५. ५.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे द्वितीयकाण्डे
 चतुर्थप्रपाठके चतुर्थं ब्राह्मणम् ॥ (५. ३.)

इति द्वितीयकाण्डे चतुर्थः प्रपाठकस्समाप्तः ॥

(कण्डिकाः ॥११५॥)

२. ५. १.

(महाहविः—साकमेधप्रधानहविः)

महाहविषा ह वै देवा वृत्रं जघ्नुः । तेनोऽएव व्यजयन्त येय-
 मेषां विव्रजितिस्तां तथोऽएवैष एतेन पाप्मानं द्विषन्तं भ्रातृव्यं^२
 हन्ति तथोऽएव विव्रजयते तस्माद्वाऽएष एतेन यजते ॥१॥ तस्यावृत् ।
 उप किरन्त्युत्तरवेदिं गृह्णन्ति पृषदाज्यं मन्थन्त्यग्निं नवप्रयाजं भवति
 नवानुयाजं त्रीणि समिष्टयजुषि^३ भवन्त्यथैतान्येव पञ्च हवींषि^४
 भवन्ति ॥२॥ स यदाग्नेयोऽष्टाकपालः पुरोडाशो भवति । अग्निना
 ह वाऽएनं तेजसाघ्नन्त्स तेजोऽग्निर्नाव्यथत तस्मादाग्नेयो भवति
 ॥३॥ अथ यत्सौम्यश्चरुर्भवति । सोमेन ह वाऽएनं^२ राज्ञाघ्नन्त्सो-
 मराजान एव तस्मात्सौम्यश्चरुर्भवति ॥४॥ अथ यत्सोवित्रः ।

१. स्वाहेति. ग. स्वाहेति. घ.

२. तस्यावृदिति. घ. वृत्. इति. ग.

३. भवतीति. घ.

४. सावित्र इति. घ. सावित्र. ग.

द्वादशकपालो वाष्टाकपालो वा पुरोडाशो भवति सविता वै देवानां
प्रसविता सवितुप्रसूता हैवैनमग्नस्तस्मात्सावित्रो भवति ॥५॥ अथ
यत्सारस्वतश्चरुर्भवति । व्याग्वै सरस्वती व्यागु हैवानुममाद प्रहर
जह्नीति तस्मात्सारस्वतश्चरुर्भवति ॥६॥ अथ यत्पौष्णश्चरुर्भवति । इयं
वै पृथिवी पुष्यै हैवैनं व्वधाय प्रतिप्रदावनया हैवैनं प्रतिप्रत्तं
जघ्नुस्तस्मात्पौष्णश्चरुर्भवति ॥७॥ अथैन्द्राग्नो द्वादशकपालः पुरो-
डाशो भवति । एतेन हैवैनमघ्नस्तेजो वाऽअग्निरिन्द्रियं व्वीर्यमिन्द्र
एताभ्यामेनमुभाभ्यां व्वीर्याभ्यामघ्नन् ब्रह्म वाऽअग्निः क्षत्रमिन्द्रस्तेऽ-
उमे सऽरभ्य ब्रह्म च क्षत्रं च सयुजौ कृत्वा ताभ्यामेनमुभाभ्यां
व्वीर्याभ्यामघ्नस्तस्मादैन्द्राग्नो द्वादशकपालः पुरोडाशो भवति ॥८॥

अथ माहेन्द्रश्चरुर्भवति । इन्द्रो वाऽएष पुरा व्वृत्रस्य व्वधादथ व्वृ-
त्रं हत्वा यथा महाराजो विजिग्यान एवं महेन्द्रोऽभवत्तस्मान्मा-
हेन्द्रश्चरुर्भवति महान्तमु चैवैनमेतत्खलु करोति व्वृत्रस्य व्वधाय
तस्माद्वेव माहेन्द्रश्चरुर्भवति ॥९॥ अथ वैश्वकर्मण एककपालः
पुरोडाशो भवति । विश्वं वाऽएतत्कर्म कृतं सर्वं जितं देवाना-
मासीत्साकमेधैरीजानानां विजिग्यानानां विश्वमेवैतत्स्यैतत्कर्म
कृतं सर्वं जितं भवति साकमेधैरीजानस्य विजिग्यानस्य तस्माद्वै-
श्वकर्मण एककपालः पुरोडाशो भवति ॥१०॥ एतेन वै देवाः । यज्ञेनेष्टा
येयं देवानां प्रजातिर्या श्रीरेतद्बभूवुरेतां ह वै प्रजातिं प्रजायतऽ-
एतांश्च श्रियं गच्छति य एवं विद्वानेतेन यज्ञेन यजते तस्माद्वाऽ-
एतेन यजेत ॥११॥ Cf. का. श. १. ५. ३; तै. सं. १. ८. ४. २;
मै. सं. १. १०. १६; काठ. ३६. ८; शां. ब्रा. ५. ५.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे

द्वितीयकाण्डे पञ्चमप्रपाठके प्रथमं ब्राह्मणम् ॥

इति द्वितीयकाण्डे पञ्चमोऽध्यायस्समाप्तः ॥

२. ५. २.

(महापितृयज्ञः साकमेधान्तर्गतः)

महाहविषां ह वै देवा वृत्रं जघ्नुः । तेनोऽप्यव्यजयन्त येय-
 मेषां विजितिस्तामथ यानेवैषां तस्मिन्संग्रामेऽध्वनस्तान् पितृयज्ञेन
 समैरयन्त पितुरो वै तऽआसंस्तस्मात्पितृयज्ञो नाम ॥१॥ तद्वसन्तो
 ग्रीष्मो वर्षाः । एते ते ये व्यजयन्त शरद्धेमन्तः शिशिरस्तुऽउ ते
 यान् पुनः समैरयन्त ॥२॥ अथ यदेष एतेन यजेत । तच्चाह न्वेवैत-
 स्य तथा कं चन भ्रन्तीति देवाऽअकुर्वन्मिति न्वेवैष एतत्करोति
 यमु चैवैभ्यो देवा भागमकल्पयन्तमु चैवैभ्य एष एतद्भागं करोति
 यातु चैव देवाः समैरयन्त तातु चैवैतदवति स्वातु चैवैतत्पितृच्छे-
 याऽसं लोकमुपोन्नयति यदु चैवास्यात्रात्मनोऽचरणेन हन्यते वा मीयते
 वा तदु चैवास्यैतेन पुनराप्यायते तस्माद्वाऽएष एतेन यजते ॥३॥
 स पितृभ्यः सोमवद्भ्यः । षट्कपालं पुरोडाशं निर्व्वपति सोमाय
 वा पितृमते षड्वाऽऋतव ऋतवः पितरस्तस्मात्षट्कपालो भवति
 ॥४॥ अथ पितृभ्यो वहिषद्भ्यः । अन्वाहार्यपचने धानाः कुर्वन्ति
 ततोऽर्धाः पि०षन्त्यर्धा इत्येव धाना अपिष्टा भवन्ति तां धानाः पि-
 तृभ्यो वहिषद्भ्यः ॥५॥ अथ पितृभ्योऽग्निष्वात्तेभ्यः । निवान्यायै
 दुग्धे सकृदुपमथित एकशलाकया मन्थो भवति सकृदु होव पराञ्चः
 पितरस्तस्मात्सकृदुपमथितो भवत्येतानि हवीं०षि भवन्ति ॥६॥
 तद्ये सोमेनेजानाः । ते पितरः सोमवन्तोऽथ ये दत्तेन
 पक्वेन लोकं जयन्ति ते पितुरो वहिषदोऽथ ये ततो नान्यतरञ्चन
 यानग्निरेव दहन्स्वदयति ते पितुरोऽग्निष्वात्ता एतुऽउ ते ये पितरः
 ॥७॥ स जघ्नेन गार्हपत्यम् । प्राचीनावीती भूत्वा दक्षिणासीन

१. हविषा इति. ग. २. पुनः समैरयन्तेति. घ.

३. यमु चैवैभ्य इति. घ. ४. यदु इति. घ.

५. वा इति. घ.

६. वहिषद्भ्य इति क. ७. ईजाना इति. ग. ईजाना इति. घ. ८. भूत्वेति. घ.

एतथ्ष्णत्कपालं पुरोडाशं गृह्णाति स तत एवोपोत्थायोत्तरेणान्वाहा-
 र्यपचनं दक्षिणा तिष्ठन्नवहन्ति सकृत्फलीकरोति सकृदु ह्येव पराञ्चः
 पितरस्तस्मात्सकृत्फलीकरोति ॥८॥ स दक्षिणैव दृषदुपलेऽउपदधाति ।
 दक्षिणार्धे गार्हपत्यस्य षट् कपालान्युपदधाति तद्यदेतां दक्षिणां दिशश्च
 सचन्तऽपषा हि दिक् पितॄणां तस्मादेतां दक्षिणां दिशश्च सचन्ते
 ॥९॥ अथ दक्षिणेनान्वाहार्यपचनम् । चतुस्सर्त्तिकं वेदिं करोत्यवा-
 न्तरदिशोऽनुस्रक्तीः करोति चतस्रो वाऽअवान्तरदिशोऽवान्तरदिशो
 वै पितरस्तस्मादवान्तरदिशोऽनु स्रक्तीः करोति ॥१०॥ तन्मध्येऽग्नि-
 ष्समादधाति । पुरस्ताद्वै देवाः प्रत्यञ्चो मनुष्यानभ्युपावृत्तास्तस्मा-
 त्तेभ्यः प्राङ् तिष्ठञ्जुहोति सर्व्वतः पितरोऽवान्तरदिशो वै पितरः
 सर्व्वतऽइव हीमा अवान्तरदिशस्तस्मान्मध्येऽग्निं समादधाति ॥११॥
 स तत एव प्राक् स्तम्बयजुर्हरति । स्तम्बयजुर्हुत्वाथेत्येवाग्रे परिगृ-
 ह्णात्यथेत्येति पूर्व्वेण परिग्रहेण परिगृह्य लिखति हरति यद्भार्य्यं भव-
 ति स तथैवोत्तरेण परिग्रहेण परिगृह्णात्युत्तरेण परिग्रहेण परिगृह्य
 प्रतिमृज्याह 'प्रोक्षणीरासादये'त्यासादयन्ति प्रोक्षणीरिध्मं बर्हिरुप-
 सादयन्ति सुचः सम्मार्ष्ट्याज्येनोदैति स यज्ञोपवीती भूत्वाज्यानि
 गृह्णाति ॥१२॥ तदाहुः । द्विरुपभृति गृह्णीयाद्वौ ह्यत्रानुयाजौ भवत
 इति तद्वष्ट्रावेव कृत्वऽउपभृति गृह्णीयान्नेद्यज्ञस्य विधाया अयानीति
 तस्मादष्ट्रावेव कृत्वऽउपभृति गृह्णीयादाज्यानि गृहीत्वा स पुनः प्रा-
 चीनावीती भूत्वा ॥१३॥ प्रोक्षणीरध्वर्युरादत्ते । स इध्ममेवाग्रे प्रोक्ष-
 त्यथ वेदिमथास्मै बर्हिः प्रयच्छन्ति तत्पुरस्ताद्ग्रन्थ्यासादयति तत्प्रो-
 क्ष्योपनिनीय विस्रिष्य ग्रन्थिं न प्रस्तरं गृह्णाति सकृदु ह्येव परा-

१. षट्कपालान्युपदधातीति. घ.

२. पूर्व्वेणेति. घ.

३. परिगृह्येति. घ.

४. बर्हिरिति. घ.

५. विधायेति. घ.

६. भूत्वा इति. ग. भूत्वा. इति घ,

अथ पितरस्तस्मान्न प्रस्तरं गृह्णाति ॥१४॥ अथ संनहनमनु विस्र-
 ॐस्य । अपसलवि त्रिः परितृणन् पर्येति सोऽपसलवि त्रिः परिस्ती-
 र्य यावत्प्रस्तरभाजनं तावत्परिशिनष्ट्यथ पुनः प्रसलवि त्रिः पर्येति
 यत्पुनः प्रसलवि त्रिः पर्येति तद्यानेचामुंस्त्रयान् पितृनन्ववागात्तेभ्य
 एवैतत्पुनरपोदेतीमथं स्वं लोकमभि तस्मात्पुनः प्रसलवि त्रिः पर्ये-
 ति ॥१५॥ स दक्षिणैव परिधीन् परिदधाति । दक्षिणा प्रस्तरं-
 स्तृणाति नान्तर्दधाति विधृती सकृदु ह्येव पराञ्चः पितरस्तस्मान्ना-
 न्तर्दधाति विधृती ॥१६॥ स तत्र जुह्मासादयति । अथ पूर्वामुप-
 भृतमथ ध्रुवामथ पुरोडाशमथ धाना अथ मन्थमासाद्य हवींॐषि
 संमृशति ॥१७॥ ते सर्व्वेऽप्य यज्ञोपवीतिनो भूत्वा । इत्याद्यजमान-
 इव ब्रह्मा च पश्चात्परीतः पुरस्तादग्नीत् ॥१८॥ तेनोपांशु चर-
 न्ति । तिरऽइव वै पितरस्तिरऽइवैतद्यदुपांशु तस्मादुपांशु चरन्ति
 ॥१९॥ परिवृते चरन्ति । तिरऽइव वै पितरस्तिरऽइवैतद्यत्परिवृतं
 तस्मात्परिवृते चरन्ति ॥२०॥ अथेधमभ्यादधदाह । 'अग्नये समिध्यमा-
 नायानुब्रूही'ति स एकामेव होता सामिधेनीं त्रिरन्वाह सकृदु ह्येव प-
 राञ्चः पितरस्तस्मादेकांॐ होता सामिधेनीं त्रिरन्वाह ॥२१॥ सोऽन्वाह ।
 "उर्शन्तस्त्वा निधीमह्युशन्तः समिधीमहि । उशन्नुशत आवह पितृन्ह-
 विषेऽअत्तव" इत्यथा 'अग्निमावह सोममावह पितृन्सोमवत आवह पितृन्
 बर्हिषद आवह पितृन्अग्निष्वात्तानावह देवाँ २॥ १ऽआज्यपां २॥ १ऽआवहाग्नि-
 ॐ होतायावह स्वं महिमानमावहे'त्यावाह्योपविशति ॥२२॥ अथाश्राव्य न
 होतारं प्रवृणीते । पितृयज्ञो वाऽअयं नेद्धोतारं पितृषु दुधानीति तस्मान्न
 होतारं प्रवृणीते 'सीद होत'रित्येवाहोपविशति होता होतृषदनऽ-
 उपाविश्य प्रसौति प्रसृतोऽध्वर्युः स्तुचावादाय प्रत्यङ्ङुतिक्रामत्यति-

१. दक्षिणैवेति. घ. २. परिदधातीति. घ. ३. विधृति इति. ग. घ.

४. भूत्वेति. ग. घ. ५. अग्नीदिति. ग. अग्नीदिति. घ.

६. मा. सं. १९ ७०. ७. देवाँ ३ऽ आज्यपां ३ऽ आवहेति. ग. घ.

क्रम्याश्चाव्याह 'समिधो यजे'ति सोऽपबर्हिषश्चतुरः प्रयाजान्यजति
 प्रजा वै बर्हिर्नेत्रज्जाः पितृषु दधानीति तस्मादपबर्हिषश्चतुरः प्रयाजा-
 न्यजत्यथ्राज्यभागाभ्यां चरन्त्याज्यभागाभ्यां चरित्वा ॥२३॥ ते सर्वेऽ-
 एव प्राचीनावीतिनो भुत्वा । एतैर्वै हविर्भिः प्रचरिष्यन्त इत्थाद्यज-
 मानश्च ब्रह्मा च पुरस्तात्परीतः पश्चादग्नीत्तदुताश्चावयन्त्यो३५
 स्वधेत्यस्तु स्वधेति प्रत्याश्चावण५स्वधा नम इति व्षट्कारः ॥२४॥
 तदुहोवाचासुरिः । आश्चावयेयुरेव प्रत्याश्चावयेयुर्व्षट्कुर्युर्नेत्रजस्य
 त्विधाया अयामेति ॥२५॥ अथाह 'पितृभ्यः सोमवद्भ्योऽनुब्रूही'ति ।
 सोमाय वा पितृमते स द्वे पुरोऽनुवाक्येऽअन्वाहैकया वै देवान्
 प्रच्यावयन्ति द्वाभ्यां पितृन्तत्सकृद् ह्येव पुराञ्चः पितरस्तस्माद्वे पुरो-
 ऽनुवाक्येऽअन्वाह ॥२६॥ स उपस्तृणीतऽआज्यम् । अथास्य पुरो-
 डाशस्यावद्यति स तेनैव सह धानानां तेन सह मन्थस्य तत्सकृद-
 वदधात्यथोपरिष्ठाद्विराज्यस्याभिधारयति प्रत्यनक्त्यवदानानि नाति-
 क्रामतीतऽएवोपोत्थायाश्चाव्याह 'पितृन्सोमवतो यजे'ति व्षट्कृते
 जुहोति ॥२७॥ अथाह 'पितृभ्यो बर्हिषद्भ्योऽनुब्रूही'ति । स उपस्तृ-
 णीतऽआज्यमथासां धानानामवद्यति स तेनैव सह मन्थस्य तेन
 सह पुरोडाशस्य तत्सकृदवदधात्यथोपरिष्ठाद्विराज्यस्याभिधारयति
 प्रत्यनक्त्यवदानानि नातिक्रामतीतऽएवोपोत्थायाश्चाव्याह 'पितृन्
 बर्हिषदो यजे'ति व्षट्कृते जुहोति ॥२८॥ अथाह 'पितृभ्योऽग्नि-
 ष्वात्तेभ्योऽनुब्रूही'ति । स उपस्तृणीतऽआज्यमथास्य मन्थस्यावद्यति
 स तेनैव सह पुरोडाशस्य तेन सह धानानां तत्सकृदवदधात्यथोप-
 रिष्ठाद्विराज्यस्याभिधारयति प्रत्यनक्त्यवदानानि नातिक्रामतीत
 एवोपोत्थायाश्चाव्याह 'पितृन्ग्निष्वात्तान्यजे'ति व्षट्कृते जुहोति
 ॥२९॥ अथाहा 'ग्रये कव्यवाहनायानुब्रूही'ति । तत्स्विष्टकृते हव्यवाह-
 नो वै देवानां कव्यवाहनः पितृणां तस्मादाहा 'ग्नये कव्यवाहनायानु-

१. समिध इति. घ. २. अयामेति० घ. ३. पुरोडाशस्येति. घ.

४. तेनेति. घ. ५. पितृन्ग्निष्वात्तान्यजेति, ६. व्षट्कृत इति. घ,

ब्रूही'ति ॥३०॥ स ऽउपस्तृणीतऽआज्यम् । अथास्य पुरोडाशस्याव-
द्यति स तेनैव सह धानानां तेन सह मन्थस्य तत्सकृद्वदधात्यथो-
परिष्ठाद्विराज्यस्याभिधारयति न प्रत्यनक्त्यवदानानि नातिक्राम-
तीति एवोपोत्थायाश्चाव्याहा'गिन् कव्यवाहनं यजे'ति व्षटकृते जुहोति
॥३१॥ स यन्नातिक्रामति । इत् ऽएवोपोत्थाय जुहोति सकृदु ह्येव
पराञ्चः पितरोऽथ यत्सकृत्सकृत्सर्वेषां हविषां समवद्यति सकृ-
दु ह्येव पराञ्चः पितरोऽथ यद्वातिषङ्गमवदानान्यवद्यत्यृतवो वै पितर
ऋतुनेवैतद्व्यतिषजत्यृतून्संदधाति तस्माद्वातिषङ्गमवदानान्यवद्यति
॥३२॥ तद्धैके । एतमेव होत्रे मन्थमादधति तं होतोपह्वयावैव
जिघ्रति तं ब्रह्मणे प्रयच्छति तं ब्रह्मावैव जिघ्रति तमग्नीध्रे
प्रयच्छति तमग्नीद्वैव जिघ्रत्येतन्नेवैतत्कुर्वन्ति यथा त्वेवे-
तरस्य यज्ञस्येडाप्राशिन् समवद्यन्त्येवमेवैतस्यापि समवद्ये-
युस्तामुपह्वयावैव जिघ्रन्ति न प्राश्नन्ति प्राशितव्यं त्वेव व्यं
मन्यामहऽइति ह स्माहसुरिर्यस्य कस्य चाग्नौ जुह्वतीति ॥३३॥
अथ यतरो दास्यन् भवति । यद्यध्वर्युर्वा यजमानो वा स उदपात्र-
मादायापसलवि त्रिः परिबिञ्चन् पर्येति स यजमानस्य पितरमवनेजय-
त्यसाववनेनिक्ष्वेत्यसाववनेनिक्ष्वेति पितामहमसाववनेनिक्ष्वेति प्रपि-
तामहं तद्यथाशिष्यतेऽमिषिञ्चेदेवं तत् ॥३४॥ अथास्य पुरोडाश-
स्यावदाय । सव्ये पाणौ कुरुते धानानामवदाय सव्ये पाणौ कुरुते
मन्थस्यावदाय सव्ये पाणौ कुरुते ॥३५॥ स येमामवान्तरदिशमनु
स्त्रिः । तस्यां यजमानस्य पित्रे ददात्य 'सावेतत्त'ऽइत्यथ येमामवा-
न्तरदिशमनु स्त्रिस्तस्यां यजमानस्य पितामहाय ददात्य 'सावेतत्त'-
ऽइत्यथ येमामवान्तरदिशमनु स्त्रिस्तस्यां यजमानस्य प्रपितामहाय
ददात्य 'सावेतत्त'ऽइत्यथ येमामवान्तरदिशमनु स्त्रिस्तस्यां निमृष्टेऽ-

१. सकृत्सर्वेषामिति. ग. २. आसुरिर्यस्येति. ग.

३. जुह्वतीति. क. घ.

४. तत् इति. क. घ.

५. स्त्रिरिति. ग.

६. त्यथे. इति. घ.

२४ मा० श० ब्रा०

“त्र पितरो मादयध्वं यथाभागमावृषायध्व”मिति यथाभागमश्नीतेत्ये-
वैतदाह तद्यदेवं पितृभ्यो ददाति तेनो स्वान् पितृनेतस्माद्यज्ञान्त्व-
रेति ॥३६॥ ते सर्वेऽएव यज्ञोपवीतिनो भूत्वा । उदञ्च उपनिष्क-
म्याहवनीयमुपतिष्ठन्ते देवान्वाऽएषऽउपावर्त्तते यऽआहिताग्निर्भवति
यो दर्शपूर्णमासाभ्यां यजतेऽथैतत्पितृयज्ञेनेवाचारिषुस्तदु देवेभ्यो
निह्वयते ॥३७॥ ऐन्द्रीभ्यामाहवनीयमुपतिष्ठन्ते । इन्द्रो ह्याहवनीयो-
ऽ“क्षेत्रमीमदन्त ह्यव प्रिया अधूषत । अस्तोषत स्वभानवो विप्र-
नविष्टया मती योजा न्विन्द्र ते हरी ॥” “सुसंदृशं त्वा व्वयं मघवन्व-
न्दिषीमहि । प्र नूनं पूर्णबन्धुरः स्तुतो यासि व्वशां २ ॥ऽअनु योजा
न्विन्द्र ते हरी”ऽ इति ॥३८॥ अथ प्रतिपरेत्य गार्हपत्यमुपतिष्ठन्ते ।
“मनो न्वाह्वामहे नाराशंसेन स्तोमेन । पितृणां च मन्मभिः ॥ आं
न एतु मनः पुनः क्रत्वे दक्षाय जीवसे । ज्योक्च सूर्यं दृशे ॥ पुनर्नः
पितरो मनो ददातु दैव्यो जनः । जीवं व्रातं सचेमही”ति पितृय-
ज्ञेनेव वाऽएतदचारिषुस्तदु खलु पुनर्जीवानपिपद्यन्ते तस्मादाह जीवं
व्रातं सचेमहीति ॥३९॥ अथ यतरो ददाति । स पुनः प्राचीना-
वीती भूत्वाभिप्रपद्य जपत्य “मीमदन्त पितरो यथाभागमावृषायिषते”-
तियथाभागमाशिषुरित्येवैतदाह ॥४०॥ अथोदपात्रमादाय । पुनः प्रस-
लवि त्रिः परिषिञ्चन् पुर्येति स यजमानस्य पितरमवनेजयत्य‘साव-
वनेनिक्ष्वे’त्यसा‘ववनेनिक्ष्वे’ति पितामहमसाववनेनिक्ष्वेति प्रपितामहं
तद्यथा जक्षुषेऽभिषिञ्चेदेवं तत्तद्यत्पुनः प्रसलवि त्रिः परिषिञ्चन् प-
ुर्येति प्रसलवि न इदं कर्मानुसन्तिष्ठाताऽइति तस्मात्पुनः प्रसलवि
त्रिः परिषिञ्चन् पुर्येति ॥४१॥ अथ नीविमुदृह्य नमस्करोति । पितृ-
देवत्या वै नीविस्तस्माग्नीविमुदृह्य नमस्करोति यज्ञो वै नमो यज्ञि-

१. भूत्वेति. क. घ.

२. मा. सं. ३. ५१.

३. मा. सं. ३. ५२.

४. मा. सं. ३. ५३.

५. मा. सं. ३. ५४.

६. मा. सं. ३. ५५.

७. परिषिञ्चन् पुर्येतीति. क.

यानेवैनानेतत्करोति षट्कृत्वो नमस्करोति षड्वाऽऽकृतव ऋतवः
 पितरस्तुष्टुष्वेवैतद्यज्ञं प्रतिष्ठापयति तस्मात्षट्कृत्वो नमस्करोति
 “गृह्णन्नः पितरो दत्ते”ति गृह्णाणां^१ ह पितर ईशतऽण्षोऽण्यतस्याशीः
 कर्मणः ॥४२॥ ते सर्वेऽप्य यज्ञोपवीतिनो भूत्वा । अनुयाज्ञाभ्यां
 प्रचरिष्यन्त इत्याद्यजमानश्च ब्रह्मा च पश्चात्परीतः पुरस्तादग्नीदुप-
 विशति होता होतृप्रदने ॥४३॥ अथाह “ब्रह्मन् प्रस्थास्यामि । समि-
 धमाध्यायाग्निमग्नीत्संसृद्धी”ति सूचावादाय प्रत्यङ्ङितिकामत्याति-
 क्रम्याश्चाव्याह ‘देवान्यजे’ति सोऽपवर्हिषौ द्वावनुयाजौ यजति प्रजा
 वै बर्हिर्नैत्प्रजाः पितृषु दधानीति तस्मादपवर्हिषौ द्वावनुयाजौ यजति
 ॥४४॥ अथ सादायित्वा सुचौ व्यूहति । सुचौ व्युह्य परिधी-
 न्तसमज्य परिधिमभिपृद्याश्चाव्याहे “पिता दैव्या होतारो भद्रवाच्याय
 प्रेषितो मानुषः सूक्तवाकाये”ति सूक्तवाकं^२ होता प्रतिपद्यते नाध्वर्युः
 प्रस्तरं^३ समुल्लुम्पतीत्येवोपास्ते यदा होता सूक्तवाकमाह ॥४५॥
 अथाग्नीदाहानुप्रहरेति । स न किं चनानुप्रहरति तूष्णीमेवात्मानमु-
 पस्पृशति ॥४६॥ अथाह “संवदस्वति । अगानग्नीदगच्छावय श्रौषट्
 स्वगा दैव्या होतृभ्यः स्वास्तिर्मानुषेभ्यः शंयोर्ब्रह्मी”त्युपस्पृशत्येव
 परिधीन्नानुप्रहरत्यथैतद्बर्हिरनुसमस्यति परिधींश्च ॥४७॥ तद्वैके ।
 हविरुच्छिष्टमनुसमस्यन्ति तदु तथा न कुर्याद्धुतोच्छिष्टं वाऽण्यतन्नेद्धु-
 तोच्छिष्टमग्नौ जुह्वामेति तस्मादपो वैवाभ्यवहरेयुः प्रादनीयुर्वा ॥४८॥
 Cf. का. श. १. ६. १; तै. सं. १. ८. ५; तै. ब्रा. १. ६. ८, ९;
 मै. सं. १.१०.१७.-१९; काठ. सं. ३६.११-१३; शां. ब्रा. ५. ६.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे द्वितीयकाण्डे
 पञ्चमप्रपाठके द्वितीयं ब्राह्मणम् ॥ (६. १.)

२. ५. ३.

(त्र्यम्बकहविः—साकमेधशेषः)

महाहविषा ह वै देवा वृत्रं जघ्नुः । तेनोऽएव व्यजयन्त येय-
 मेषां विविजितिस्तामथ यानेवैषां तस्मिन्त्संग्रामऽइषव आच्छंस्तानेतैरेव
 शलपान्निहरन्त तान् व्यवृहन्त यत्त्र्यम्बकैर्यजन्त ॥१॥ अथ यदेष
 एतैर्यजते । तन्नाह भवेवैतस्य तथा कं चनेषुर्ऋच्छतीति देवा अकुर्व-
 न्निति त्वेवैष एतत्करोति याश्च त्वेवास्य प्रजा जाता याश्चाजातास्ता
 उभयी रुद्रियात्प्रमुञ्चति ता अस्यानमीवा अकिल्बिषाः प्रजाः प्रजायन्ते
 तस्माद्वाऽएष एतैर्यजते ॥२॥ ते वै रौद्रा भवन्ति । रुद्रस्य हीषुस्तस्माद्रौ-
 द्रा भवन्त्येककपाला भवन्त्येकदेवत्याऽअसन्निति तस्मादेककपाला भव-
 न्ति ॥३॥ ते वै प्रतिपुरुषम् । यावन्तो गृह्णाः स्युस्तावन्त एकेनाति-
 रिक्ता भवन्ति तत्प्रतिपुरुषमेवैतदेकैकेन या अस्य प्रजा जातास्ता
 रुद्रियात्प्रमुञ्चत्येकेनातिरिक्ता भवन्ति तद्या एवास्य प्रजाऽअजातास्ता
 रुद्रियात्प्रमुञ्चति तस्मादेकेनातिरिक्ता भवन्ति ॥४॥ स जघ्नेन गार्ह-
 पत्यम् । यज्ञोपवीती भूत्वोदङ्ङासीन एतान् गृह्णाति स तत एवोपो-
 त्यायोदङ्ङतिष्ठन्नवहन्त्युदीच्यौ दृषदुपलेऽउपदधात्युत्तरार्धे गार्हपत्य-
 स्य कपालान्युपदधाति तद्यदेतामुत्तरां दिशश्च सचन्तऽएषा ह्येतस्य
 देवस्य दिक् तस्मादेतामुत्तरां दिशश्च सचन्ते ॥५॥ ते वा अक्ताः स्युः ।
 अक्तश्च हि हविस्तऽउ वाऽअनक्ता एव स्युरभिमानुको ह रुद्रः
 पशुन्त्स्याद्यदञ्ज्यात्तस्मादनक्ता एव स्युः ॥६॥ तान्सार्धं पात्र्याश्च
 समुद्वास्य । अन्वाहार्यपचनादुल्मुकमादायोदङ् परेत्य जुहोत्येषा
 ह्येतस्य देवस्य दिक् पथि जुहोति पथा हि स देवश्चरति चतुष्पथे
 जुहोत्येतद् वाऽअस्य जान्धितं प्रज्ञातमवसानं यच्चतुष्पथं तस्माच्च-
 तुष्पथे जुहोति ॥७॥ पलाशस्य पलाशेन मध्यमेन जुहोति । ब्रह्म वै
 पलाशस्य पलाशं ब्रह्मणैवैतज्जुहोति स सर्वेषामेवावद्यत्येकस्यैव

१. न्वेवैष इति. क.

२. पुरुषमिति. क.

३. तद्यदेव तामिति ग.

नावद्यति य एषोऽतिरिक्तो भवति ॥८॥ स जुहोति । “एष ते रुद्र
भागः सह स्वस्त्राम्बिकाया तं जुषस्व स्वाहे”त्यम्बिका ह वै नामास्य
स्वसा तयास्यैष सह भागस्तद्यदस्यैष स्त्रिया सह भागस्तस्मात्त्र्य-
म्बिका नाम तद्या अस्य प्रजा जातास्ता रुद्रियात्प्रमुञ्चति ॥९॥ अथ
य एष एकोऽतिरिक्तो भवति । तमाखूत्करऽउपकिं “रत्येष ते रुद्रं
भाग आखुस्ते पशुरि”ति तदस्माऽआखुमेव पशूनामनुदिशति तेनोऽ-
इतरान् पशून् हिनस्ति तद्यदुपकिरति तिरऽइव वै गर्भस्तिरऽइवैतद्य
दुपकीर्णं तस्माद्वाऽउपकिरति तद्या एवास्य प्रजा अजातास्ता रुद्रि-
यात्प्रमुञ्चति ॥१०॥ अथ पुनरेत्य जपन्ति । “अर्वं रुद्रमदीमह्यव देवं
ज्यम्बकम् । यथा नो व्वस्यसस्करद्यथा नः श्रेयसस्करद्यथा नो व्यव-
साययात् ॥ “भेषजमसि भेषजं गवेऽश्वाय पुरुषाय भेषजं सुखं मे-
षाय मेघ्या”ऽइत्याशीरेवैषैतस्य कर्मणः ॥११॥ अथापसलवि त्रिः परि-
यन्ति । सव्यानूरुनुपाघ्नाना “स्यैम्बकं यजामहे सुगन्धिं पुष्टिवर्धनम् ।
उर्वारुकमिव बन्धनान्मृत्योर्मुक्षीय मामृतादि”त्याशीरेवैषैतस्य कर्मण
आशिषमेवैतदाशासते तदु ह्येव शमिव यो मृत्योर्मुच्यतै नामृतात्त-
स्मादाह मृत्योर्मुक्षीय मामृतादिति ॥१२॥ तदु हापि कुमार्यः परी-
युः । भगस्य भजामहाऽइति या ह वै सा रुद्रस्य स्वस्त्राम्बिका नाम
सा ह वै भगस्येष्टे तस्मादु हापि कुमार्यः परीयुर्भगस्य भजामहाऽ-
इति ॥१३॥ तासामुतासां मन्त्रोऽस्ति । “त्र्यम्बकं यजामहे सुगन्धिं
पतिवेदनम् । उर्वारुकमिव बन्धनादितो मुक्षीय मामुत” इति सा
यदित इत्याह ज्ञातिभ्यस्तदाह मामुत इति पतिभ्यस्तदाह पतयो
ह्येव स्त्रियै प्रतिष्ठा तस्मादाह मामुत इति ॥१४॥ अथ पुनः प्रसलवि
त्रिः परियन्ति । दक्षिणानूरुनुपाघ्नाना एतेनैव मन्त्रेण तद्यत्पुनः
प्रसलवि त्रिः परियन्ति प्रसलवि न इदं कर्मानुसंतिष्ठाताऽइति तस्मा-

त्पुनः प्रसलवि त्रिः परियन्ति ॥१५॥ अथैतान्यजमानोऽञ्जलौ समो-
प्य । ऊर्ध्वानुदस्यति यथा गौर्नोदानुयात्तदात्मभ्य एवैतच्छल्पाग्नि-
मिमते तान्त्रिलिप्सन्त उपस्पृशन्ति भेषजमेवैतत्कुर्वते तस्माद्विलिप्स-
न्त उपस्पृशन्ति ॥१६॥ तान्द्वयोर्मृतकयोरुपनह्य । व्वेणुयष्ट्यां वा
कुपे वोभयत आबध्योदङ् परेत्य यदि व्वृक्षं वा स्थाणुं वा वेणुं वा
व्वल्मीकं वा व्विन्देत्तस्मिन्नासज^१“त्येतत्ते रुद्रावसं तेन परो मूजवतो-
ऽतीही”त्यवसेन वाऽअध्वानं यन्ति तदेनश्च सावसमेवान्ववार्जति
यत्र यत्रास्य चरणं तदन्वत्र ह वाऽअस्य परो मूजवद्भ्यश्चरणं
तस्मादाह तेन^२ परो मूजवतोऽतीहीत्य^३“वतंतधन्वा पिनाकावस” इत्य-
“हिर्धंसन्नः शिवोऽतीही”त्येवैतदाह “कृत्तिवासा” इति निष्वापयत्ये-
वैनमेतत्स्वपन्न हि न कं चन हिनस्ति तस्मादाह कृत्तिवासा इति
॥१७॥ अथ दक्षिणान् बाहून्वावर्तन्ते । ते प्रतीक्षं पुनरायन्ति पुन-
रेत्याप उपस्पृशन्ति रुद्विणेण वाऽएतदचारिषुः शान्तिरापस्तदग्निः
शान्त्या शमयन्ते ॥१८॥ अथ केशश्मश्रूत्वा । समारोह्याग्नीऽउदव-
सायेव ह्येतेन यजते न हि तदवकल्पते यदुत्तरवेदावग्निहोत्रं जुहु-
यात्तस्मादुदवस्यति गृहानित्वा निर्मथ्याग्नी पौर्णमासेन यजतऽउ-
त्सन्नयज्ञऽइव वाऽएष यच्चातुर्मास्यान्यथैष कृत्तः प्रतिष्ठितो यज्ञो य-
त्पौर्णमासं तत्क्लृप्तेनैवैतद्यज्ञेनान्ततः प्रतितिष्ठति तस्मादुदवस्यति
॥१९॥ Cf. का. श. १. ६. २; मै. सं. १. १०. २०; काठ. सं.
३६. १४; तै. सं. १. ८. ६; तै. ब्रा. १. ६. १०. शां ब्रा. ५. ७.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे द्वितीयकाण्डे
पञ्चमप्रपाठके तृतीयं ब्राह्मणम् ॥ (६. २)

१. स्थाणुं वेति. ग. घ. २. मा. सं. ३. ६१. ३. तेनेति नास्ति. ग.
४. ५. मा. सं. ३. ६१. ६. शिवोऽतीहीति. ग. घ ७. एतत्स्वपन्निति. ग.
८. इतीति. ग, इति. घ. ९. उदवसायेवेति. घ.

२. ५. ४.

(शुनासीरीयपर्व)

अक्षय्यं^१ ह वै सुकृतं चातुर्मास्ययाजिनो भवति । संवत्सरश्च^२
 हि जयति तेनास्याक्षय्यं भवति तं वै त्रेधा विभज्य यजति
 त्रेधा विभज्य प्रजयति सर्व्वं वै संवत्सरः सर्व्वं वाऽ-
 अक्षय्यमेतेनो हास्याक्षय्यं^३ सुकृतं भवत्यृतु ह वै तद्भूत्वा देवा-
 नप्येत्यक्षय्यमु वै देवानामेतेनो ह वास्याक्षय्यं^४ सुकृतं भवत्येतन्नु
 तद्यस्माच्चातुर्मास्यैर्यजते ॥१॥ अथ यस्माच्छुनासीर्येण यजेत । या
 वै देवानां^५ श्रीरासीत्साकमेधैरीजानानां विजिग्यानां तच्छुन-
 मथ यः संवत्सरस्य प्रजितस्य रसं आसीत्तत्सीर्यं^६ सा या चैव
 देवानां^७ श्रीरासीत्साकमेधैरीजानानां विजिग्यानां य उ च सं-
 वत्सरस्य प्रजितस्य रस आसीत्तमेवैतदुभयं परिगृह्णात्मन् कुरुते
 तस्माच्छुनासीर्येण यजते ॥२॥ तस्यावृत् । नोपकिरन्त्युत्तरवेदिं न
 गृह्णन्ति पृषदाज्यं न मन्थन्त्यग्निं पञ्च प्रयाजा भवन्ति त्रयोऽनुयाजा
 एकं^८ समिष्टयजुः ॥३॥ अथैतान्येव पञ्च हवीं^९षि भवन्ति । एतै-
 र्वै हविर्भिः प्रजापतिः प्रजा असृजतैतैरुभयतो ववरुणपाशात्प्रजाः
 प्रामुञ्चदेतैर्वै देवा वृत्रमघ्नन्तेतैर्वै व्यजयन्त येयमेषां विजितिस्तां
 तथोऽप्वैष एतैर्या चैव देवानां^{१०} श्रीरासीत्साकमेधैरीजानानां वि-
 जिग्यानां य उ च संवत्सरस्य प्रजितस्य रस आसीत्तमेवैतदुभयं
 परिगृह्णात्मन् कुरुते तस्माद्वाऽपतानि पञ्च हवीं^{११}षि भवन्ति ॥४॥ अथ
 शुनासीर्यो द्वादशकपालः पुरोडाशो भवति । स बन्धुः शुनासीर्यस्य
 यं पूर्वमवोचाम^{१२} ॥५॥ अथ व्वायव्यं पयो भवति । पयो ह वै प्रजा
 जाता अभिसञ्जानते विजिग्यानां मा प्रजाः श्रियै यशसेऽन्नाद्याया-

१. See. आप. श्री. ८. १. १.

२. विजिग्यानामिति. ग. घ.

३. रस इति घ.

४. उभयमिति. घ.

५. वृत् इति. ग. तस्यावृत् इति घ.

६. उभयमिति. घ.

७. अवोचाम इति ग. घ.

भिस्रञ्जानान्ताऽइति तस्मात्पुनो भवति ॥६॥ तद्यद्वायव्यं भवति ।
 अयं वै व्यायुर्योऽयं पवतऽएष वाऽइदं^१ सर्वं प्रत्याययति यदिदं
 किं च वर्धति वृष्टादोषधयो जायन्तऽओषधीर्जग्ध्वापः पीत्वा तत
 एतदद्भ्योऽधि पयः सम्भवत्येष हि वाऽएतज्जनयति तस्माद्वायव्यं
 भवति ॥७॥ अथ सौर्य एककपालः पुरोडाशो भवति । एष वै सूर्यो
 य एष तपत्येष वाऽइदं^२ सर्वमभिगोपायति साधुना त्वदसाधुना
 त्वदेष इदं^३ सर्वं विदधाति साधौ त्वदसाधौ त्वदेष मा विजि-
 ग्यान् प्रीतः साधुना त्वदभिगोपायत्साधौ त्वद्विदधदिति तस्मात्सौर्य
 एककपालः पुरोडाशो भवति ॥८॥ तस्याश्वः श्वेतो दक्षिणा । तदे-
 तस्य रूपं क्रियते य एष तपति यद्यश्वं^४ श्वेतं न विन्देदपि गौरेव
 श्वेतः स्यात्तदेतस्य रूपं क्रियते य एष तपति ॥९॥ स यत्रैव सा-
 कमेधैर्यजेत । तच्छुनासीर्येण यजेत यद्वै त्रिः संवत्सरस्य यजेत
 तेनैव संवत्सरमाप्नोति तस्माद्यदैव कदा चैतेन यजेत ॥१०॥ त-
 द्वैके । रात्रीरापिपयिषन्ति स यदि रात्रीरापिपयिषेद्यददः पुरस्ता-
 त्फाल्गुन्यै पौर्णमास्याऽउद्दृष्टं तच्छुनासीर्येण यजेत ॥११॥ अथ दी-
 क्षते । तं नानीजानं पुनः फाल्गुनी पौर्णमास्यभिपर्येयात्पुनः प्रयो-
 गरूप इव ह स यदेनमनीजानं पुनः फाल्गुनी पौर्णमास्यभिपर्येया-
 त्तस्मादेनं नानीजानं पुनः फाल्गुनी पौर्णमास्यभिपर्येयादिति नूत्सृ-
 जमानस्य ॥१२॥ अथ पुनः प्रयुज्जानस्य । पूर्व्वेद्युः फाल्गुन्यै पौर्ण-
 मास्यै शुनासीर्येण यजेताथ प्रातर्व्वैश्वदेवेनाथ पौर्णमासेनैतदु पुनः
 प्रयुज्जानस्य ॥१३॥ अथातः परिवर्त्तनस्यैव । सर्व्वतोमुखो वाऽअसा-
 वादित्य एष वाऽइदं^५ सर्व्वं निर्द्ध्यति यदिदं किं च शुष्यति तेनैष
 सर्व्वतोमुखस्तेनाज्ञादः ॥१४॥ सर्व्वतोमुखोऽयमग्निः । यतो ह्येव कुत-
 आग्नावभ्यादधति तत एव प्रदहति तेनैष सर्व्वतोमुखस्तेनाज्ञादः ॥१५॥

१. तत्पुनः प्रयोग इति. घ.

२. प्रयुज्जानस्येति घ, नस्येति ग.

३. असाविति. ग. घ.

४. अग्निरिति. ग. ५. अज्ञाद इति. ग. घ.

अथायमन्यतोमुखः पुरुषः । स एतत्सर्व्वतोमुखो भवति यत्प-
रिवर्त्तयते स एवमेवान्नादो भवति यथैतावेतद्य एवं विद्वान्
परिवर्त्तयते तस्माद्वै परिवर्त्तयेत् ॥१६॥ तदु होवाचासुरिः । किञ्चु
तत्र मुखस्य यदपि सर्वाण्येव लोमानि वपेत यद्वै त्रिः संवत्सरस्य
यजते तेनैव सर्व्वतोमुखस्तेनान्नादस्तस्मान्नाद्रियेत परिवर्त्तयितुमिति
॥१७॥ Cf. का. श. १. ६. ३ ; तै. सं. १. ८. ७ ; तै. ब्रा. १.
७. १; शां. ब्रा. ५. ८.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशास्त्रीये शतपथब्राह्मणे द्वितीयकाण्डे
पञ्चमप्रपाठके चतुर्थे ब्राह्मणम् ॥ (६. ३.)

२. ५. ५.

तद्यदाहुः । साकमेधैर्व्वै देवा वृत्रमघ्नन्तैर्व्वै व्यजयन्त येय
मेषां विजितिस्तामिति सर्व्वैर्ह त्वेव देवाश्चातुर्मास्यैर्वृत्रमघ्नन्तैर्व्वै-
र्व्वै व्यजयन्त येयमेषां विजितिस्ताम् ॥१॥ ते होचुः । केन राज्ञा
केनानीकेन योत्स्याम इति स हाश्रिरुवाच मया राज्ञा मयानीकेनेति
तेऽग्निना राज्ञाग्निनानीकेन चतुरो मासः प्राजयंस्तान् ब्रह्मणा च
त्रय्या च विद्यया पर्यगृह्णन् ॥२॥ ते होचुः । केनैव राज्ञा केनानी-
केन योत्स्याम इति स ह वरुण उवाच मया राज्ञा मयानीकेनेति ते
वरुणेनैव राज्ञा वरुणेनानीकेनापरांश्चतुरो मासः प्राजयंस्तान् ब्र-
ह्मणा चैव त्रय्या च विद्यया पर्यगृह्णन् ॥३॥ ते होचुः । केनैव राज्ञा
केनानीकेन योत्स्याम इति स हेन्द्र उवाच मया राज्ञा मयानीकेनेति
तेऽइन्द्रेणैव राज्ञेन्द्रेणानीकेनापरांश्चतुरो मासः प्राजयंस्तान् ब्रह्मणा
चैव त्रय्या च विद्यया पर्यगृह्णन् ॥४॥ स यद्वैश्वदेवेन यजते । अ-
ग्निनैवैतद्वाग्नाग्निनानीकेन चतुरो मासः प्रजयति तत्त्र्येनी शलली
भवति लोहः क्षुरः सा या त्र्येनी शलली सा त्र्यै विद्ययै रूपं

१. मुखस्येति. ग. घ.

२. ताम् इति घ. तामिति. क.

३. मयानीकेनेति. घ.

४. अनीकेनेति. घ.

२५ मा० श० ब्रा०

लोहः क्षुरो ब्रह्मणो रूपमग्निर्हि ब्रह्म लोहितऽइव ह्यग्निस्तस्माल्लोहः
 क्षुरो भवति तेन परिवर्त्तयते तद्ब्रह्मणा चैवैनमेतत्तृया च विद्यया
 परिगृह्णाति ॥५॥ अथ यद्वरुणप्रघासैर्यजते । व्वरुणेनैवैतद्वाज्ञा व्व-
 रुणेनानीकेनापरांश्चतुरो मासः प्रजयति तत्त्रयेनी शलली भवति
 लोहः क्षुरस्तेन परिवर्त्तयते तद्ब्रह्मणा चैवैनमेतत्तृया च विद्यया
 परिगृह्णाति ॥६॥ अथ यत्साकमेधैर्यजते । इन्द्रेणैवैतद्राज्ञेन्द्रेणानीके-
 नापरांश्चतुरो मासः प्रजयति तत्त्रयेनी शलली भवति लोहः क्षुर-
 स्तेन परिवर्त्तयते तद्ब्रह्मणा चैवैनमेतत्तृया च विद्यया परिगृह्णाति
 ॥७॥ स यद्वैश्वदेवेन यजते । अग्निरेव तर्हि भवत्यग्नेरेव सायुज्यं
 सलोकतां जयत्यथ यद्वरुणप्रघासैर्यजते व्वरुण एव तर्हि भवति व्व-
 रुणस्यैव सायुज्यं सलोकतां जयत्यथ यत्साकमेधैर्यजतऽइन्द्र
 एव तर्हि भवतीन्द्रस्यैव सायुज्यं सलोकतां जयति ॥८॥ स
 यस्मिन्हर्त्ताविमुं लोकमेति । स एनमृतुः परस्मा ऽऋतवे प्रयच्छति
 पर उ परस्मा ऽऋतवे प्रयच्छति स परमेव स्थानं परमां गतिं गच्छ-
 ति चातुर्मास्ययाजी तदाहुर्न चातुर्मास्ययाजिनमनुविन्दन्ति परमं ह्ये-
 व खलु स स्थानं परमां गतिं गच्छतीति ॥९॥ Cf. का. श. १.६.४.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे द्वितीय-

काण्डे पञ्चमप्रपाठके पञ्चमं ब्राह्मणम् ॥

इति द्वितीयकाण्डे पञ्चमः प्रपाठकस्समाप्तः ॥

(षष्ठोऽध्यायश्च समाप्तः)

(कण्डिकासंख्या १०४)

इति एकपात्राम द्वितीयं काण्डं समाप्तम् ॥

(द्वितीयकाण्डकण्डिकासंख्या ५४९)

अथ माध्यन्दिनीये शतपथब्राह्मणे

अध्वरं नाम तृतीयं काण्डम् ॥

अग्निष्टोमः ॥ (सोमयागः)

॥ प्रथमप्रपाठके प्रथमं ब्राह्मणम् ॥

३. १. १.

(शालानिर्माणादि)

ॐ । देवयजनं जोषयन्ते । स यदेव वर्षिष्ठं स्यात्तज्जोषे-
रन्यदन्यद्भूमेर्नाभिशयीतातो वै देवा दिवमुपोदकामन्देवान्वाऽपषऽउ-
पोत्कामति यो दीक्षते स सदेवे देवयजने यजते स यद्धान्यद्भूमेर-
भिशयीतावरतरऽइव हेष्ट्वा स्यात्तस्माद्यदेव वर्षिष्ठं स्यात्तज्जोष-
येरन् ॥१॥ तद्वर्षं सत्समं स्यात् । समं सद्विभ्रंशि स्याद-
विभ्रंशि सत्प्राक्प्रवणं स्यात्प्राची हि देवानां दिग्गथोऽउदक्प्रव-
णमुदीची हि मनुष्याणां दिग्दक्षिणतः प्रत्युच्छ्रितमिव स्यादेषा वै
दिक् पितृणां स यदक्षिणाप्रवणं स्यात्क्षिप्रे ह यजमानोऽमुं लो-
कमियात्तथो ह यजमानो ज्योग्जीवति तस्मादक्षिणतः प्रत्युच्छ्रितमिव
स्यात् ॥२॥ न पुरस्ताद्देवयजनमात्रमतिरिच्येत । द्विषन्तं हास्य
तद्भ्रातृव्यमभ्यतिरिच्यते कामं ह दक्षिणतः स्यादेवमुत्तरतऽपतद्ध-
त्वेव समृद्धं देवयजनं यस्य देवयजनमात्रं पश्चात्परिशिष्यते क्षिप्रे
हैवैनमुत्तरा देवयज्योपनमतीति नु देवयजनस्य ॥३॥ तदु होवाच
याज्ञवल्क्यः । ब्वाण्यय देवयजनं जोषयितुमैव तत्सात्ययज्ञोऽब्रवी-
त्सर्वा वाऽइयं पृथिवी देवी देवयजनं यत्र वाऽअस्यै क्व च यजुषैव
परिगृह्य याजयेदिति ॥४॥ ऋत्विजो हैव देवयजनम् । ये ब्राह्म-

१. अब्रवीदिति. घ.

२. याजयेदिति. ग.

णाः शुश्रुवाँ॑ सोऽनूचानां विवद्वाँ॑ सो याजयन्ति सैवाहलैतन्नेदिष्ठ-
 तमाप्रिव मन्यामहऽइति ॥५॥ तच्छालां वा विवमितं वा प्राचीनव॑शं
 मिन्वन्ति । प्राची हि देवानां दिक् पुंरस्ताद्वै देवाः प्रत्यञ्चो मनुष्या-
 नुपावृत्तास्तस्मात्तेभ्यः प्राङ्तिष्ठञ्जुहोति ॥६॥ तस्मादु ह न प्रतीची-
 नशिराः शयीत । नेदेवानभिप्रसार्य शयाऽइति या दक्षिणा दिक् सा
 पितॄणां या प्रतीची सा सर्पणां यतो देवाऽउच्चक्रमुः सैषा हीना
 योदीची दिक् सा मनुष्याणां तस्मान्माजुषऽउदीचीनव॑शामेव
 शालां वा विवमितं वा मिन्वन्त्युदीची हि॑ मनुष्याणां दिग्दीक्षितस्यैव
 प्राचीनव॑शा नादीक्षितस्य ॥७॥ तां वाऽपतां परिश्रयन्ति । नेदभि-
 वर्षादिति न्वेव वर्षा देवान्वाऽपषऽउपावर्त्तते यो दीक्षते स देवता-
 नामेको भवति तिरऽइव वै देवा मनुष्येभ्यस्तिरऽइवैतद्यत्परिश्रितं त-
 स्मात्परिश्रयन्ति ॥८॥ तन्न सर्वऽइवामिप्रपद्येत । ब्राह्मणो वैव राजन्यो
 वा वैश्यो वा ते हि यज्ञियाः ॥९॥ स वै न सर्व्वेणेव संवदेत । देवान्वा
 ऽपषऽउपावर्त्तते यो दीक्षते स देवतानामेको भवति न वै देवाः सर्व्वे-
 णेव संवदन्ते ब्राह्मणेन वैव राजन्येन वा वैश्येन वा ते हि यज्ञियास्त-
 स्माद्यद्येन॑ शूद्रेण संवादो विवन्देदेतेषामेवैकं ब्रूयादिममिति विवच-
 क्ष्वेममिति विवचक्ष्वेत्येषऽउ तत्र दीक्षितस्योपचारः ॥१०॥ अथारणी
 पाणौ कृत्वा । शालामभ्यवस्यति स पूर्व्वार्ध्यं स्थूणाराजमभिपद्यै-
 तद्यजुराहे॑ “द्विमगन्म देवयजनं पृथिव्या यत्र देवासोऽअजुषन्त विवश्च”
 इति तदस्य विवश्चैश्च देवैर्जुष्टं भवति ये चेमे ब्राह्मणा शुश्रुवाँ॑ सो-
 ऽनूचाना यद्गहास्य तेऽक्षिभ्यामीक्षन्ते ब्राह्मणाः शुश्रुवाँ॑ सस्तद्गहास्य
 तैर्जुष्टं भवति ॥११॥ यद्वाह । यत्र देवासोऽअजुषन्त विवश्चऽइति तद-

१. नेदिष्ठतमामिवेति. ग.

२. हि. इति. घ.

३. राजन्येनेति ग.घ.

४. उपचार इति. ग.

५. कृत्वा इति. घ.

६. मां. सं. ४. १.

७. शुश्रुवाँ॑ स इति घ.

८. देवासो अजुषन्तेति. क. घ.

स्य विवृश्वैर्देवैर्जुष्टं भवत्यृ॥ “कसामाभ्यां॥ सन्तरन्तो यजुर्मिंरि॥” त्वृकसा-
माभ्यां वै यजुर्मिंर्यज्ञस्योदृचं गच्छन्ति यज्ञस्योदृचं गच्छान्तीत्येवैतदाह
“रायस्पोषेण समिषा मदेमे”ति भूमा वै रायस्पोषः श्रीर्वै भुमाशिषमेवै-
तदाशास्ते समिषा मदेमेतीषं मदतीति वै तमाहुयः श्रियमश्नुते यः
परमतां गच्छति तस्मादाह समिषा मदेमेति ॥१२॥ Cf. का. श. ४.
१. १; तै. सं. ६. १. १; मै. सं. ३. ६. १; काठ. सं २२. १३;
कपिष्ठ ३५. ६.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे
तृतीयकाण्डे प्रथमप्रपाठके प्रथमं ब्राह्मणम् ॥ (१. १)

३. १. २.

(यजमानदीक्षा)

अपराद्धे दीक्षेत । पुरा केशश्मश्रुर्व्वपनाद्यत्कामयेत तदस्नी-
याद्यद्वा सम्पद्येत व्रत^७ ह्येवास्यातोऽशनं भवति यद्यु नाशिशिषे-
दपि कामं नास्नीयात् ॥१॥ (शतम् ॥१४००॥) अथोत्तरेण शालां
परिश्रयन्ति । तदुदकुम्भमुपनिदधति तन्नापित ऽउपतिष्ठते तत्केश-
श्मश्रु च व्रपते नखानि च निक्वन्ततेऽस्ति वै पुरुषस्यामेध्यं यत्रा-
स्यापो नोपतिष्ठन्ते केशश्मश्रौ च वाऽअस्य नखेषु चापो नोपतिष्ठन्ते
तद्यत्केशश्मश्रु च व्रपते नखानि च निक्वन्तते मेध्यो भूत्वा दीक्षाऽ-
इति ॥२॥ तद्वैके । सर्वऽएव व्रपन्ते सर्वऽएव मेध्या भूत्वा दीक्षि-
ष्यामहऽइति तदु तथा न कुर्याद्यद्वै केशश्मश्रु च व्रपते नखानि च
निक्वन्तते तदेव मेध्यो भवति तस्मादु केशश्मश्रु चैव व्रपते नखानि
च निक्वन्तेत ॥३॥ स वै नखान्येवाग्रे निक्वन्तते । दक्षिणस्यैवाग्रे स-
व्यस्य वाऽअग्रे मानुषेऽथैवं देवत्राङ्गुष्ठयोरेवाग्रे कनिष्ठिकयोर्वा अग्रे
मानुषेऽथैवं देवत्रा ॥४॥ स दक्षिणमेवाग्रे गोदानं वितारयति । सव्यं

१. मा. सं ४. १.

२. आदितः कण्डिकानां संख्येयम् ।

३. निक्वन्तेत इति. ग. ४. देवत्रा इति. ग.

५. वितारयतीति. घ.

वाऽअग्रे मानुषेऽथैवं देवत्रां ॥५॥ स दक्षिणमेवाग्रे गोदानमभ्युनक्ति ।
 'हैमाऽआपः शमु मे सन्तु देवी'रिति स यदाहेमाऽआपः शमु मे सन्तु
 देवीरिति वृजो वाऽआपो वृजो हि वाऽआपस्तस्माद्येनैता युन्ति निम्नं
 कुर्वन्ति यत्रोपतिष्ठन्ते निर्दहन्ति तत्तदेतैमेवैतद्वज्रं शमयति तथो
 हैनमेष वृजः शान्तो न हिनस्ति तस्मादाहेमाऽआपः शमु मे सन्तु दे-
 वीरिति ॥६॥ अथ दर्भतरुणक्रमन्तर्दधाति । "ओषधे त्रायस्वे"ति वृजो
 वै श्रुरस्तथो हैनमेष वृजः शुरो न हिनस्तथ शुरेणाभिनिदधाति
 "स्वधिते मैनथ्रंहिथ्रंसीरि"ति वृजो वै श्रुरस्तथो हैनमेष वृजः शुरो
 न हिनस्ति ॥७॥ प्रच्छिद्योदपात्रे प्रांस्यति । तूष्णीमेवोत्तरं गोदानम-
 भ्युनक्ति तूष्णीं दर्भतरुणक्रमन्तर्दधाति तूष्णीं शुरेणाभिनिधाय प्रच्छि-
 द्योदपात्रे प्रांस्यति ॥८॥ अथ नापिताय श्रुरं प्रयच्छति । स केशश्मश्रु
 व्वपति स यदा केशश्मश्रु व्वपति ॥९॥ अथ स्नाति । अमेध्यो वै
 पुरुषो यदनुतं व्वदति तेन पुतिरन्तरतो मेध्या वाऽआपो मेध्यो भूत्वा
 दीक्षाऽइति पवित्रं वाऽआपः पवित्रपूतो दीक्षाऽइति तस्माद्वै स्नाति
 ॥१०॥ स स्नाति । "आपोऽअस्मान्मातरः शुन्धयन्त्वि"त्येतद्ध्याह
 शुन्धयन्त्विति "घृतेन नो घृतप्वः पुनन्त्वि"ति तद्वै सुपूतं यं घृतेनापु-
 नस्तस्मादाह घृतेन नो घृतप्वः पुनन्त्विति "विश्वथ्रं हि रिप्रं प्रवहन्ति
 देवी"रिति यद्वै विश्वथ्रंसर्वं तद्यदमेध्यं रिप्रं तत्सर्वं ह्यस्मादमेध्यं
 प्रवहन्ति तस्मादाह विश्वथ्रंहि रिप्रं प्रवहन्ति देवीरिति ॥११॥ अथ
 प्राड्विदङ्कुत्कामति । "उद्रिदाभ्यः शुचिरा पूतऽपमी"त्युद्धयाभ्यः
 शुचिः पूतऽपति ॥१२॥ अथ व्वासः परिधत्ते । सर्वत्वायैव स्वामेवा-

१. देवत्रा इति. ग. २. मा. सं. ४. १. ३. एतमेवैतदिति. घ.
 ४. देवीरिति इति. घ, देवीरिति. ग. ५. ६. मा. सं. ४. १.
 ७. अन्तर्दधातीति. ग. ८. शुरेणेति, घ. ९. १०. ग. मा. सं. ४. २.
 ११. तद्वै सुपूतमिति. क. १२. घृतेन पुनस्तस्मादिति. ग. १३. मा. सं. ४. २.
 १४. रिप्रमिति क. घ. १५. देवीरिति. ग. देवीरिति. घ. १६. मा. सं. ४. २.

स्मिन्नेतत्त्वचं दधाति या ह वाऽइयं गोस्त्वक्पुरुषे हैषाग्रऽआस
 ॥१३॥ ते देवाऽअब्रुवन् । गौर्वाऽइदं सर्वं विभर्ति हन्त येयं पुरुषे
 त्वग्गव्येतां दधाम तयैषा वर्धन्तं तथा हिमं तथा घृणिं तितिक्ष्य-
 तऽइति ॥१४॥ तेऽवच्छाय पुरुषम् । गव्येतां त्वचमदधुस्तयैषा
 वर्धन्तं तथा हिमं तथा घृणिं तितिक्षते ॥१५॥ अवच्छितो हि वै
 पुरुषः । तस्मादस्य यत्रैव क्व च कुशो वा यद्वा विवृण्वन्तति तत
 ऽएव लोहितमुत्पतति तस्मिन्नेतां त्वचमदधुर्वास ऽएव तस्मान्नान्यः
 पुरुषाद्वासो विभर्त्येतां^१ ह्यस्मिन्स्त्वचमदधुस्तस्मादु सुवासा ऽएव
 बुभूषेत्स्वया त्वचा समृद्ध्याऽइति तस्मादप्यश्लीलं^२ सुवाससं दि-
 दक्षन्ते स्वया हि त्वचा समृद्धो भवति ॥१६॥ नो हान्ते गोर्नग्नः
 स्यात् । वेद ह गौरहमस्य त्वचं विभर्मीति सा विभ्यती व्रसति
 त्वचं मऽआदास्यतऽइति तस्मादु गावः सुवाससमुपैव निश्रयन्ते
 ॥१७॥ तस्य वाऽऽपतस्य वाससः । अग्नेः पर्यासो भवति व्यायोर-
 नुच्छादो नीविः पितृणां^३ सर्पाणां प्रघातो विवृषेष्वां देवानां तन्तव
 ऽआरोका नक्षत्राणामेव^४ हि वाऽऽपतत्सर्वं देवाऽअन्वायत्तास्तस्मा-
 द्दीक्षितवसनं भवति ॥१८॥ तद्वाऽअहतं^५ स्यात् । अयातयामतायै
 तद्वै निष्पेष्टवै त्र्याद्यदेवास्यात्रामेध्या कृणुति वा व्ययति वा तदस्य
 मेध्यमसदिति यद्युऽअहतं^६ स्यादद्भिरभ्युक्षेन्मेध्यमसदित्यथो यदि-
 दं^७ स्नातवस्यं निहितमपलपूलनकृतं भवति तेनो ह्यपि दीक्षेत ॥१९॥
 तत्परिधत्ते । “दीक्षातपसोस्तनुरसी”त्यदीक्षितस्य वाऽअस्यैषाग्रे तनु-
 र्भवत्यथात्र दीक्षातपसोस्तस्मादाह दीक्षातपसोस्तनुरसीति “तां त्वा
 शिवा^८ शग्मां परिदध”ऽइति तां त्वा शिवा^९ साध्वीं परिदधऽइत्येवै-
 तदाह “भद्रं वर्णं पुष्य”न्निति पापं वाऽएषोऽग्रे वर्णं पुष्यति यममु-
 मदीक्षितोऽथात्र भद्रं तस्मादाह भद्रं वर्णं पुष्यन्निति ॥२०॥ अथैनं^{१०}

१. त्वग्गव्येतामिति. घ.

२. इति ग.

३. तितिक्षते इति. ग.

४. भवति इति ग. ५. वा इति. ग ६. स्यादिति. घ.

७. निहतमिति. घ.

८-१०. मां. सं. ४.२.

११. पुष्यन्तीति. ग.

शालां प्रपादयति । स धेनूँ चानडुहश्च नाशनीयाद्धेन्वनडुहौ वाऽइदथं
 सर्व्वं विभृतस्ते देवाऽअब्रुन् वन्धेन्वनडुहौ वाऽइदथं सर्व्वं विभृतो
 हन्त यदन्येषां व्ययसां व्वीर्य्यं तद्धेन्वनडुहयोरदधुस्तस्माद्धेनुश्चैवानड्वांश्च भू-
 व्यसां व्वीर्य्यमासीत्तद्धेन्वनडुहयोरदधुस्तस्माद्धेनुश्चैवानड्वांश्च भू-
 यिष्ठं भुङ्क्तस्तद्धैतत्सर्वाश्यमिव यो धेन्वनडुहयोरशनीयादन्तगति-
 रिव तथं हान्द्रुतमभिजनितोर्जायायै गर्भं निरवधीदिति पापमक-
 दिति पापी कीर्तिस्तस्माद्धेन्वनडुहयोनशनीयात्तदु होवाच याज्ञव-
 ल्क्योऽश्नाम्येवाहमथ्सलं चेद्भवतीति ॥२१॥ Cf. का. श. ४. १. २;
 तै. सं. ६. १. १; मै. सं. ३. ६. २; काठ. २२. १३ and २३.
 १. कपिष्ठ. सं. ३५. ७. कौषी. ब्रा. or शां. ब्रा. ७. १.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशास्त्रीये शतपथब्राह्मणे तृतीयकाण्डे
 प्रथमप्रपाठके द्वितीयं ब्राह्मणम् ॥ (अ. १. २.)

३. १. ३.

आग्नावैष्णवे (दक्षिणीये) ऋः ।

अपः प्रणीय । आग्नावैष्णवमेकादशपकालं पुरोडाशं "निर्वपत्य-
 ग्निर्वै सर्वा देवताऽअग्नौ हि सर्वाभ्यो देवताभ्यो जुह्वत्यग्निर्वै यज्ञ-
 स्यावराध्यो विष्णुः परार्ध्यस्तत्सर्वाश्चैवैतदेवताः परिगृह्य सर्वं च
 यज्ञं परिगृह्य दीक्षाऽइति तस्मादाग्नावैष्णव ऽएकादशकपालः पुरो-
 डाशो भवति ॥१॥ तद्धैके । आदित्येभ्यश्चरुं निर्वपन्ति तदस्ति पर्यु-
 दितमिवा"ष्टौ पुत्रासोऽअदितेयं जातास्तन्वस्पति । देवां२॥ऽउप
 प्रैत्सप्तभिः परा मार्ताण्डमास्यद्दि"ति ॥२॥ अष्टौ ह वै पुत्रा ऽअदितेः ।
 यांस्त्वेतदेवा ऽआदित्या इत्याचक्षते सप्त हैव तेऽविकृतं हाष्टमं
 जनयां चकार मार्ताण्डं सन्देघो हैवास यावानेवोर्ध्वस्तावांस्तिर्यङ्
 पुरुषसंमित ऽइत्यु हैर्क ऽआहुः ॥३॥ तऽउ हैतऽऊचुः । देवा

१. धेनूँ इति. घ.

२. गर्भमिति. ग.

३. अनडुहयोरिति. ग. घ.

४. निर्वपतीति. घ.

५. ऋ. सं. ८. ३. ७.

६. हैर्क आहुरिति. क.

आदित्या यदस्मानन्वजनिमा तदमुथेव भूद्धन्तेमं विवक्रवामेति तं
 विवचक्रुर्थथायं पुरुषो विवकृतस्तस्य या नि मा०१०॥सानि संकृत्य संन्या-
 सुस्ततो हस्ती समभवत्तस्मादाहुर्न हस्तिनं प्रतिगृह्णीयात्पुरुषाजानो
 हि हस्तीति यमु ह तद्विचक्रुः स विवस्वानादित्यस्तस्येमाः प्रजाः
 ॥४॥ स होवाच । राध्नवान्मे स प्रजायां य ऽपत्मादित्येभ्यश्चरुं
 निर्वपादिति राध्नोति हैव य ऽपत्मादित्येभ्यश्चरुं निर्वपत्ययं त्वेवा-
 ग्रावैष्णवः प्रज्ञातः ॥५॥ तस्य सप्तदश सामिधेन्यो भवन्ति । उपाश्वंशु
 देवते यजति पञ्च प्रयाजा भवन्ति त्रयोऽनुयाजाः संयाजयन्ति पत्नीः
 सर्वत्वायैव समिष्टयजुरेव न जुहोति नेदिदं दीक्षितवसनं परिधाय
 पुरा यज्ञस्य स०१॥स्थाया ऽअन्तं गच्छानीत्यन्तो हि यज्ञस्य समिष्ट-
 यजुः ॥६॥ अथाग्नेण शालां तिष्ठन्नभ्यङ्गे । अरुवै पुरुषोऽवच्छितोऽन-
 रुरेवैतद्भवति यदभ्यङ्गे गवि वै पुरुषस्य त्वग्गोर्वाऽपत्तन्नवनीतं भवति
 स्वयैवैनमेतत्त्वचा समर्थयति तस्माद्वाऽअभ्यङ्गे ॥७॥ तद्वै नवनीतं
 भवति । घृतं वै देवानां फाण्टं मनुष्याणामथैतन्नाहैव घृतं नो
 फाण्टं स्यादेव घृतं स्यात्फाण्टमयातयामतायै तदेनमयातयासै-
 वायातयामानं करोति ॥८॥ तमभ्यनक्ति । शीर्षतोऽग्रऽआ पादाभ्या-
 मनुलोमं “मह्वीनां पयोऽसी”ति मह्य ऽइति ह वाऽपत्तासामेकं नाम
 यद्वा तासां वाऽपत्तपयो भवति तस्मादाह मह्वीनां पयोऽसीति
 “व्वचोर्दो असि व्वचो मे देही”ति नात्र तिरोहितमिवास्ति ॥९॥
 अथाक्ष्यावानकि । अरुवै पुरुषस्याक्षि प्रशान्ममेति ह स्माह याज्ञव-
 ल्क्यो दुरक्षऽइव हास पूयो हैवास्य दूर्षीका तेऽपवैतदनरुक्करोति
 यदक्ष्यावानकि ॥१०॥ यत्र वै देवाः । असुररक्षसानि जघ्नुस्तच्छुष्णो
 दानवः प्रत्यङ् पतित्वा मनुष्याणामक्षीणि प्रविधेश सऽएष कर्त्तनिकः
 कुमारकऽइव परिभासते तस्माऽपवैतद्यज्ञमुपप्रयन्त्सर्वतोऽश्मपुरां परि-

१. प्रजा इति. क. २. यजुरिति. क. घ. ३. यदभ्यङ्ग इति. ग.

४, ५. मा. सं. ४. ३. ६. यदक्ष्याविति. ग. ७. शुष्ण इति. ग.

२६ मा० श० ब्रा०

दधात्यश्मा ह्याञ्जनम् ॥११॥ त्रैककुदं भवति । यत्र वाऽइन्द्रो वृत्र-
महंस्तस्य यदक्ष्यासीत् गिरिं त्रिककुदमकरोत्तद्यत्रैककुदं भवति
चक्षुष्यैवैतच्चक्षुर्दधाति तस्मात्त्रैककुदं भवति यदि त्रैककुदं न विन्दे-
दप्यत्रैककुदमेव स्यात्समानी ह्येवाञ्जनस्य बन्धुता ॥१२॥ शरैषीक-
यानक्ति । वृजो वै शरो विरक्षस्तायै सतूला भवत्यमूलं वाऽइद-
मुभयतः परिच्छिन्नं रक्षोऽन्तरिक्षमनुचरति यथायं पुरुषोऽमूल
ऽउभयतः परिच्छिन्नोऽन्तरिक्षमनुचरति तद्यत्सतूला भवति विर-
क्षस्तायै ॥१३॥ स दक्षिणमेवाग्रऽआनक्ति । सव्यं वाऽअग्रे मानुषे-
ऽथैवं देवत्रां ॥१४॥ स ऽआनक्ति । “वृत्रस्यासि कनीनक” ऽइति
वृत्रस्य ह्येष कनीनक “अक्षुर्दा ऽअसि चक्षुर्मे देही” इति नात्र तिरो-
हितमिवास्ति ॥१५॥ स दक्षिणं सकृद्यजुषानक्ति । सकृत्तूष्णीम-
थोत्तरं सकृद्यजुषानक्ति द्विस्तूष्णीं तदुत्तरमेवैतदुत्तरावत्करोति
॥१६॥ तद्यत्पञ्चकृत्व ऽआनक्ति । सम्बत्सरसम्मितो वै यज्ञः पञ्च
वाऽऋतयः सम्बत्सरस्य तं पञ्चमिराप्नोति तस्मात्पञ्चकृत्व ऽआ-
नक्ति ॥१७॥ अथैनं दर्भपवित्रेण पावयति । अमेध्यो वै पुरुषो यद-
नृतं व्वदति तेन पुतिरन्तरतो मेध्या वै दर्भा मेध्यो भूत्वा दीक्षाऽ-
इति पवित्रं वै दर्भाः पवित्रपूतो दीक्षा इति तस्मादेनं दर्भपवित्रेण
पावयति ॥१८॥ तद्वाऽएकं स्यात् । एको ह्येवायं पवते तदेतस्यैव
रूपेण तस्मादेकं स्यात् ॥१९॥ अथोऽअपि त्रीणि स्युः । एको
ह्येवायं पवते सोऽयं पुरुषेऽन्तः प्रविष्टस्त्रेधा विहितः प्राणऽउदानो
व्यानऽइति तदेतस्यैवानु मात्रां तस्मात्त्रीणि स्युः ॥२०॥ अथोऽअपि
सप्त स्युः । सप्त वाऽइमे शीर्षन् प्राणास्तस्मात्सप्त स्युस्त्रिःसप्तान्येव
स्युरेकविंशतिरेषैव सम्पत् ॥२१॥ तं सप्तमिः सप्तमिः पावय-
ति । “चित्पतिर्मा पुनात्वि” इति प्रजापतिर्वै चित्पतिः प्रजापतिर्मा

१. देवत्रा इति. क. घ.

२, ३. मा. सं. ४. ३.

४. पवित्र इति. ग.

५. सम्पदिति. ग.

६. सप्तभिरिति. घ.

७. मा. सं. ४. ४.

पुनात्वित्येवैतदाह “व्वाक्पतिर्मा पुना”त्विति प्रजापतिर्वै व्वाक्पतिः
 प्रजापतिर्मा पुनात्वित्येवैतदाह “देवो मा सविता पुना”त्विति तद्वै
 सुपूतं यं देवः सवितापुनात्तस्मादाह देवो मा सविता पुनात्वित्य-
 “च्छिद्रेण पवित्रेणे”ति यो वाऽभयं पवतऽप्योऽच्छिद्रं पवित्रमेतेनैत-
 दाह “सूर्यस्य रश्मिभि”रित्येते वै पवितारो यत्सूर्यस्य रश्मयस्तस्मा-
 दाह सूर्यस्य रश्मिभिरिति ॥२२॥ “तस्य ते पवित्रपत”ऽइति । पवि-
 त्रपतिर्हि भवति पवित्रपूतस्येति पवित्रपूतो हि भवति “यत्कामः
 पुने तच्छक्रेय”मिति यज्ञस्योदृचं गच्छानीत्येवैतदाह ॥२३॥ अथा-
 शिषामारम्भं व्वाचयति । “आ वो देवास ईमहे व्वामं प्रयत्यध्वरे ।
 आ वो देवासऽआशिषो यज्ञियासो हवामह”ऽइति तदस्मै स्वाः
 सतीर्ऋत्विज आशिषऽआशासते ॥२४॥ अथाङ्गुलीर्न्यचति । “स्वा-
 हा यज्ञं मनस”ऽइति द्वे “स्वाहोरोरन्तरिक्षा”दिति द्वे “स्वाहा
 द्यावापृथिवीभ्या”मिति द्वे “स्वाहा व्वातादारभ”ऽइति मुष्टीकरोति न
 वै यज्ञः प्रत्यक्षमिवारभे यथायं दण्डो वा व्वासो वा परोक्षं वै
 देवाः परोक्षं यज्ञः ॥२५॥ स यदाह । स्वाहा यज्ञं मनसऽइति
 तन्मनसऽआरभते स्वाहोरोरन्तरिक्षादिति तदन्तरिक्षादारभते स्वाहा
 द्यावापृथिवीभ्यामिति तदाभ्यां द्यावापृथिवीभ्यामारभते ययोरिदं
 सर्वमधि स्वाहा व्वातादारभऽइति व्वातो वै यज्ञस्तद्यज्ञं प्रत्यक्षमा-
 रभते ॥२६॥ अथ यत्स्वाहा स्वाहेति करोति । यज्ञो वै स्वाहाकारो
 यज्ञमेवैतदात्मन्धत्तेऽत्रोऽप्येव व्वाचं यच्छति व्वाग्वै यज्ञो यज्ञमेवैत-
 दात्मन्धत्ते ॥२७॥ अथैनं शांतां प्रपादयति । स जघनेनाहवनीय-
 मेत्यग्रेण गार्हपत्यं सोऽस्य सञ्चरो भवत्या सुत्यायै तद्यदस्यैष
 सञ्चरो भवत्या सुत्यायाऽअग्निर्वै योनिर्यज्ञस्य गर्भो दीक्षितोऽन्तरेण
 वै योनिं गर्भः सञ्चरति स यत्स तत्रैजति त्वत्परि त्वंदावर्तते तस्मा-

१-५ मा. सं. ४. ४.

६. मा. सं. ४. ५.

७. अध्वरे इति ग.

८. मा. सं. ४. ६.

९. यज्ञ इति. ग.

१०. त्वंदावर्तते इति ग.

दिमे गर्भाऽपजन्ति त्वत्परि त्वद्वावर्तन्ते तस्मादस्यैष सञ्चरो भवत्या
सुत्यायै ॥२८॥ Cf. का. श. ४. १. ३; तै. सं. ६. १. १; मै. सं.
३. ६. ३; काठ. सं. २३. १; कपि. सं. ३५. ७.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशास्त्रीये शतपथब्राह्मणे
तृतीयकाण्डे प्रथमप्रपाठके तृतीयं ब्राह्मणम् ॥

३. १. ४.

सर्वाणि ह वै दीक्षाया यजूर्ध्व्यौद्ग्रभणानि । उद्ग्रभ्णीते वा-
ऽप्योऽस्माल्लोकादेवलोकमभि यो दीक्षतऽप्येतैरेव तद्यजुर्मिरुद्ग्रभ्णीते
तस्मादाहुः सर्वाणि दीक्षाया यजूर्ध्व्यौद्ग्रभणानीति ततऽप्यतान्य-
वान्तरामाचक्षतऽऔद्ग्रभणानीत्याहुतयो हेता आहुतिर्हि यज्ञः परो-
क्षं वै यजुर्जपत्यैष प्रत्यक्षं यज्ञो यदाहुतिस्तदेतेन यज्ञेनोद्ग्रभ्णी-
तेऽस्माल्लोकादेवलोकमभि ॥१॥ ततो यानि त्रीणि स्रुवेण जुहोति ।
तान्याधीतयजूर्ध्वीत्याचक्षते सम्पदऽप्येव कामाय चतुर्थं हूयतेऽथ
यत्पञ्चमं स्रुचा जुहोति तदेव प्रत्यक्षमौद्ग्रभणमनुष्टुभा हि तज्जु-
होति स्वाग्यनुष्टुप् स्वाग्निं यज्ञः ॥२॥

(अर्द्धप्रपाठकः ६२)

यज्ञेन वै देवाः । इमां जितिं जिग्युयैषामियं जितिस्ते होचुः
कथं न इदं मनुष्यैरनभ्यारोह्य स्यादिति ते यज्ञस्य रसं धीत्वा
यथा मधु मधुकृतो निर्धयेयुर्विदुह्य यज्ञं युपेन योपयित्वा तिरोऽभ-
वन्नथ यदेनेनायोपयंस्तस्माद्युपो नाम ॥३॥ तद्वाऽऋषीणामनुश्रुतमा-
स । ते यज्ञं समभरन् यथायं यज्ञः सम्भृतऽप्येवं वाऽप्ययं यज्ञं
सम्भरति यदेतानि जुहोति ॥४॥ तानि वै पञ्च जुहोति । संवत्सर-
संमितो वै यज्ञः पञ्च वाऽऋतवः संवत्सरस्य तं पञ्चभिरामोति

१. मभि इति. ग.

२. यज्ञ. इति ग.

३. यदेनेनेति. घ.

४. यथायमिति. घ.

५. तं इति. ग.

तस्मात्पञ्च जुहोति ॥ १० ॥ अथातो होमस्यैव । “आकूत्यै प्रयुजेऽग्नये स्वाहे”त्या वाऽअग्रे कुवते यजेयेति तद्यदेवात्र यज्ञस्य तदेवैतत्सम्भृत्यात्मन् कुरुते ॥ ५ ॥ “मेधायै मनसेऽग्नये स्वाहे”ति । मेधया वै मनसाभिगच्छति यजेयेति तद्यदेवात्र यज्ञस्य तदेवैतत्सम्भृत्यात्मन् कुरुते ॥ ७ ॥ “दीक्षायै तपसेऽग्नये स्वाहे”ति । अन्वेवैतदुच्यते नेत्तु ह्रयते ॥ ८ ॥ “सरस्वत्यै पुष्णेऽग्नये स्वाहे”ति । वाग्वै सरस्वती वाग्यज्ञः पशवो वै पूषा पुष्टिवै पूषा पुष्टिः पशवः पशवो हि यज्ञस्तद्यदेवात्र यज्ञस्य तदेवैतत्सम्भृत्यात्मन् कुरुते ॥ ९ ॥ तदाहुः । अनद्धेवैताऽआहुतयो ह्यन्तेऽप्रतिष्ठिताऽअदेवकास्तत्र नेन्द्रो न सोमो नाग्निरिति ॥ १० ॥ आकूत्यै प्रयुजेऽग्नये स्वाहेति । नातऽएकं चनाग्निर्वाऽअद्धेवाग्निः प्रतिष्ठितः स यदग्नौ जुहोति तेनैवैता अद्धेव तेन प्रतिष्ठितास्तस्मादु सर्वास्वेवाग्नये स्वाहेति जुहोति ततऽपतान्याधीतयजूंषीत्याचक्षते ॥ ११ ॥ आकूत्यै प्रयुजेऽग्नये स्वाहेति । आत्मना वाऽअग्रऽआकुवते यजेयेति तमात्मन्ऽएव प्रयुङ्क्ते यत्तनुते तेऽअस्यैतेऽआत्मन्देवतेऽआधीते भवतऽआकूतिश्च प्रयुक्च ॥ १२ ॥ मेधायै मनसेऽग्नये स्वाहेति । मेधया वै मनसाभिगच्छति यजेयेति तेऽअस्यैतेऽआत्मन्देवतेऽआधीते भवतो मेधा च मनश्च ॥ १३ ॥ सरस्वत्यै पुष्णेऽग्नये स्वाहेति । वाग्वै सरस्वती वाग्यज्ञः सास्यैषात्मन्देवताधीता भवति वाक्पशवो वै पूषा पुष्टिवै पूषा पुष्टिः पशवः पशवो हि यज्ञस्तेऽस्यैतऽआत्मन् पशव आधीता भवन्ति तद्यदस्यैताऽआत्मन्देवता आधीता भवन्ति तस्मादाधीतयजूंषि नाम ॥ १४ ॥ अथ चतुर्थी जुहोति । “आपो देवीर्बृहतीर्विश्वशम्भुवो द्यावापृथिवी

१. होमस्यैवेति. ग.

२-४. मा. सं. ४. ७.

५. स्वाहेति. ग.

६. अन्वेवैतदिति क. घ.

७. मा. सं. ४. ७.

८. अनद्धेवेति. घ.

९. नाग्निरिति. क. घ.

१०. नामेति क. घ.

११. मा. सं. ४. ७.

ऽउरोऽअन्तरिक्ष । बृहस्पतये हविषा विधेम स्वाहे'त्येषा ह नेदीयो
यज्ञस्यापाथं हि कीर्तयत्यापो हि यज्ञो द्यावापृथिवीऽउरोऽअन्तरिक्षेति
लोकानाथं हि कीर्तयति बृहस्पतये हविषा विधेम स्वाहेति ब्रह्म
वै बृहस्पतिर्ब्रह्म यज्ञऽपतेनो हैषा नेदीयो यज्ञस्य ॥१५॥ अथ यां
पञ्चमीं सुचा जुहोति । सा हैव प्रत्यक्षं यज्ञोऽनुष्टुभा हि तां जु-
होति वाग्यनुष्टुवाग्नि यज्ञः ॥१६॥ अथ यद्भुवायामाज्यं परि-
शिष्टं भवति । तज्जुह्वामानयति त्रिः सुवेणाज्याविलापन्याऽअधि
जुह्वां गृह्णाति यत्तृतीयं गृह्णाति तत्सुवमभिपूरयति ॥१७॥ स जुहो-
ति । “विंशो देवस्य नेतुर्मत्तो व्वुरीत सख्यम् । विंश्वो राय
इषुध्यति द्युम्नं वृणीत पुष्यसे स्वाहे”ति ॥१८॥ सैषा देवताभिः
पङ्क्तिर्भवति । विंश्वो देवस्येति वैश्वदेवं नेतुरिति सावित्रं मत्तो
व्वुरीतेति मैत्रं द्युम्नं वृणीतेति वार्हस्पत्यं द्युम्नं हि बृहस्पतिः
पुष्यसऽइति पौष्णं ॥१९॥ सैषा देवताभिः पङ्क्तिर्भवति । पाङ्क्तो
यज्ञः पाङ्क्तः पशुः पञ्चर्तवः संवत्सरस्यैतमेवैतयाप्नोति यद्देवताभिः
पङ्क्तिर्भवति ॥२०॥ तां वाऽअनुष्टुभा जुहोति । वाग्वाऽअनुष्टुवाग्यं-
ब्रह्मस्तद्यज्ञं प्रत्यक्षमाप्नोति ॥२१॥ तदाहुः एतामेवैकां जुहुयाद्यस्मै
कामायेतरा ह्यन्तऽएतयैव तं काममाप्नोतीति तां वै यद्येकां जुहुया-
त्पूर्णां जुहुयात्सर्वं वै पूर्णं सर्वमेवैनयैतदाप्नोत्यथ यत्सुवमभि-
पूरयति सुचं तदभिपूरयति तां पूर्णां जुहोत्यन्वेवैतदुच्यते सर्वास्त्वेव
ह्यन्ते ॥२२॥ तां वाऽअनुष्टुभा जुहोति । सैषानुष्टुप्स्त्येकात्रिंशद-
क्षरा भवति दश पाण्या अङ्गुलयो दश पाद्या दश प्राणाऽआत्मै-

१. यज्ञस्येति क. घ. २ अनुष्टुभा हि तामिति. घ.

३. यज्ञः इति. क. घ, यज्ञ इति. ग. ४. जुह्वामिति. घ. ५. मा. सं. ४. ८.

६. सख्यमिति. क. घ. ७. इषुध्यतीति. ग. घ. ८. द्युम्नमिति. घ.

९. पौष्णं इति. घ, पौष्णं इति. ग. १०. वाग्यज्ञ इति. घ.

११. यत्सुवमिति. घ. १२. जुहोति इति क. ग. १३. प्राणा इति. घ.

कत्रिंशो यस्मिन्नेते प्राणाः प्रतिष्ठिताऽपतावान्वै पुरुषः पुरुषो यज्ञः
 पुरुषसम्मितो यज्ञः स यावानेव यज्ञो यावत्स्य मात्रा तावन्तमेवै-
 नयैतदाप्नोति यदनुष्टुभैकत्रिंशदक्षरया जुहोति ॥२३॥ Cf. का.
 श. ४. १. ४; तै. सं. ६. १. २; मै सं. ३. ६. ४, ५; काठ. सं.
 २३. २. कपि. ३५. ८.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे
 तृतीयकाण्डे प्रथमप्रपाठके चतुर्थे ब्राह्मणम् ॥

(तृतीयकाण्डे प्रथमोऽध्यायस्समाप्तः)

३. १. ५.

दक्षिणेनाहवनीयं प्राचीनग्रीवे कृष्णाजिनेऽउपस्तृणाति । तयो-
 रेनमधि दीक्षयति यदि द्वे भवतस्तदनयोर्लोकयो रूपं तदेनमनयो-
 र्लोकयोरधि दीक्षयति ॥१॥ सम्बद्धान्ते भवतः । सम्बद्धान्ताविव
 द्वीमौ लोकौ तर्जसमुते पश्चाद्भवतस्तदिमावेव लोकौ मिथुनीकृत्य
 तयोरेनमधि दीक्षयति ॥२॥ यद्युऽपकं भवति । तदेषां लोकानाथं
 रूपं तदेनमेषु लोकेष्वधि दीक्षयति यानि शुक्लानि तानि दिवो
 रूपं यानि कृष्णानि तान्यस्यै यदि वेतरथा यान्येव कृष्णानि तानि
 दिवो रूपं यानि शुक्लानि तान्यस्यै यान्येव बभ्रुणीव हरीणि ता-
 न्यन्तरिक्षस्य रूपं तदेनमेषु लोकेष्वधि दीक्षयति ॥३॥ अन्तकमु
 तर्हि पश्चात्प्रत्यस्येत् । तदिमानेव लोकान्मिथुनीकृत्य तेष्वेनमधि
 दीक्षयति ॥४॥ अथ जघनेन कृष्णाजिने पश्चात् । प्राङ् जान्वाक्तऽ-
 उपविशति स यत्र शुक्लानां च कृष्णानां च सन्धिर्भवति तदेवमभि-
 मृश्य जप“त्यृक्सामयोः शिल्पे स्थ”ऽइति यद्वै प्रतिरूपं तच्छिल्प-
 मृचां च साम्नां च प्रतिरूपे स्थऽइत्येवैतदाह ॥५॥ “ते वामारभ-
 ऽइति । गर्भौ वाऽपण् भवति यो दीक्षते स छन्दाँसि प्रविशति

तस्मान्न्यक्नाङ्गुलिरिव भवति न्यक्नाङ्गुलयऽइव हि गर्भोः ॥६॥
 स यदाह । ते वामारम्भऽइति ते वां प्रविशामीत्येवैतदाह "ते मां
 पातमास्य यज्ञस्योद्वच"ऽइति ते मा गोपायतमास्य यज्ञस्य सथंस्था-
 या इत्येवैतदाह ॥७॥ अथ दक्षिणेन जानुनारोहति । "शर्मासि
 शर्म मे यच्छे"ति चर्म वाऽएतत्कृष्णस्य तदस्य तन्मानुषं शर्म देव-
 त्वा तस्मादाह शर्मासि शर्म मे यच्छेति "नमस्तेऽअस्तु मा मा
 हिधंसी"रिति श्रेयाथ्सं वाऽएषऽउपधिरोहति यो यज्ञं यज्ञो हि
 कृष्णाजिनं तस्माऽएवैतद्यज्ञाय निहते तथो हैनमेष यज्ञो न हिनस्ति
 तस्मादाह नमस्तेऽअस्तु मा मा हिधंसीरिति ॥८॥ स वै जघनार्ध-
 ऽइवैवाग्रऽआसीत् । अथ यदग्रंऽएव मध्यऽउपविशेद्यऽएनं तत्रानु-
 व्याहरेद्वप्यति वा प्र वा पतिष्यतीति तथा हैव स्यात्तस्माज्जघ-
 नार्धऽइवैवाग्रऽआसीत् ॥९॥ अथ मेखलां परिहरते । अङ्गिरसो ह
 वै दीक्षितानब्रवीमविन्दत्ते नान्यद्वृतादशनमवाकल्पयस्तंऽएतामुर्जम-
 पश्यन्त्समार्तिं तां मध्यतऽआत्मनऽऊर्जमदधत् समार्तिं तथा समा-
 प्नुवंस्तथोऽएवैषऽएतां मध्यतऽआत्मनऽऊर्जं धत्ते समार्तिं तथा समा-
 प्नोति ॥१०॥ सा वै शाणी भवति । मृद्वथसदिति न्वेव शाणी यत्र
 वै प्रजापतिरजायत गर्भो भूत्वैतस्माद्यज्ञात्तस्य यन्नेदिष्ठमुल्वमासीत्ते
 शणास्तस्मात्ते पुतयो व्वान्ति यद्वस्य जराय्वासीत्तद्दीक्षितवसनमन्तरं
 वाऽउल्वं जरायुणो भवति तस्मादेषान्तरा व्वाससो भवति स यथै-
 वातः प्रजापतिरजायत गर्भो भूत्वैतस्माद्यज्ञादेवमेवैषोतो जायते गर्भो
 भूत्वैतस्माद्यज्ञात् ॥११॥ सा वै त्रिवृद्भवति । त्रिवृद्भवन्नं पशवो ह्यन्नं
 पिता माता यज्जायते तत्तृतीयं तस्मात्त्रिवृद्भवति ॥१२॥ मुञ्जव-

१. ३, ४. मा. सं. ४. ९. २. दक्षिणेनेति. घ.

५. यदग्र इति क. घ. ६. अनुष्ठया हरेदिति. ग. घ.

७. मेखलामिति. घ. ८. भूत्वैतस्मादिति. घ.

ल्लो॒नान्व॒स्ता भवति । वृ॒जो वै श॒रो वि॒रक्ष॒स्तायै स्तुका॒सर्ग॑ꣳ
 सृष्टा भवति सा यत्प्रसलवि सृष्टा स्याद्यथेदमन्या रज्जवो मानुषी
 स्याद्यद्रपसलवि सृष्टा स्यात्पितृदेवत्या स्यात्तस्मात्स्तुकासर्गꣳ सृष्टा
 भवति ॥१३॥ तां परिहरते । “ऊ॒र्गस्या॒ङ्गिरसी”त्य॒ङ्गिरसो होता॑मुर्ज-
 मपश्य “ऋ॒णं॑भ॒दाऽऊ॒र्जे म॒यि धे॒ही”ति नात्र तिरोहितमिवास्ति ॥१४॥
 अथ नीविमुद्बूहते । “सोम॑स्य नीवि॒रसी”त्य॒दीक्षित॑स्य वाऽअस्यै-
 षाग्रे नीविर्भवत्यथात्र दीक्षितस्य सोमस्य तस्मादाह सोमस्य नीवि-
 रसीति ॥१५॥ अथ प्रोर्णुते । गर्भो वाऽप्यभवति यो दीक्षते प्रावृता
 वै गर्माऽउल्वेनेव जरायुणेव तस्माद्वै प्रोर्णुते ॥१६॥ स प्रोर्णुते ।
 “वि॒वृ॒ष्णोः श॒र्मासि श॒र्म य॒जमान॑स्ये”त्युभयं वाऽप्योऽत्र भवति यो
 दीक्षते वि॒वृ॒ष्णश्च य॒जमान॑श्च यदह दीक्षते तद्वि॒वृ॒ष्णुर्भवति यद्यजते
 तद्य॒जमान॑स्तस्मादाह वि॒वृ॒ष्णोः श॒र्मासि श॒र्म य॒जमान॑स्येति ॥१७॥
 अथ कृष्णविषाणाꣳ सिचि वधीते । देवाश्च वाऽअसुराश्चोभये प्रा-
 जापत्याः प्रजापतेः पितुर्दायमुपेयुर्मनऽप्य देवाऽउपायन्वाचमसुरा
 यज्ञमेव तदेवाऽउपायन्वाचमसुराऽअमुमेव देवाऽउपायन्निमामसुराः
 ॥१८॥ ते देवा यज्ञमनुवन् । योषा वाऽइयं वागुपमन्त्रयस्व ह्यि-
 ष्यते वै त्वेति स्वयं वा हैवैक्षत योषा वाऽइयं वागुपमन्त्रयै ह्यि-
 ष्यते वै मेति तामुपामन्त्रयत सा हास्माऽआरक्तादिवैवाग्रऽआसूय-
 त्तस्मादु स्त्री पुंꣳसोपमन्त्रितारक्तादिवैवाग्रेऽसूयति स होवाचारक्ता-
 दिव वै मेऽआसूयीदिति ॥१९॥ ते होचुः । उपैव भगवो मन्त्रयस्व
 ह्यिष्यते वै त्वेति तामुपामन्त्रयत सा हास्मै निपलाशमिवोवाद
 तस्मादु स्त्री पुंꣳसोपमन्त्रिता निपलाशमिवैव व्वदति स होवाच
 निपलाशमिव वै मेऽवादीदिति ॥२०॥ ते होचुः । उपैव भगवो
 मन्त्रयस्व ह्यिष्यते वै त्वेति तामुपामन्त्रयत सा हैनं जुहुवे तस्मादु

१-३, ५. मा. सं. ४. १० ४. रसीति. घ. ६. यजमानस्येति, घ.

७. देवा उपायन्ति घ. ८. सा इति घ. ९. ते होचुरिति. ग.

स्त्री पुमां^१सथं ह्येत^२ऽपवोत्तमथं स होवाचाहृत वै मेति ॥२१॥
 ते देवाऽईक्षांचक्रिरे । योषा वाऽइयं वाग्यदेनं न युवितेहैव मा तिष्ठ-
 न्तमभ्येहीति ब्रूहि तां तु नऽआगतां प्रतिप्रव्रूतादिति सा हैनं तदेव
 तिष्ठन्तमभ्येयाय तस्मादु स्त्री पुमां^३सथं सथं^४स्रुते तिष्ठन्तमभ्यैति
 ता^५ हैभ्यऽआगतां प्रति प्रोवाचेयं वाऽआगादिति ॥२२॥ तां देवाः ।
 असुरेभ्योऽन्तरायंस्ता^६स्वीकृत्याग्रावेव परिगृह्य सर्वहुतमजुहवुरा-
 हुतिर्हि देवानाथं स यामेवामुमनुष्टुभा जुहवस्तदेवैनां तदेवाः स्व्य-
 कुर्वत तेऽसुराऽआत्तवचसो हेऽलवो हेऽलवऽइति व्वदन्तः पुराव-
 भूवुः ॥२३॥ तत्रैतामपि वाचमूदुः । उपजिज्ञास्याथं स स्लेच्छस्त-
 स्मान्न ब्राह्मणो स्लेच्छेदसुर्या हैषा वागेवमेवैष द्विषता^७ सपत्नाना-
 मादत्ते व्वाचं तेऽस्यात्तवचसः पराभवन्ति यऽएवमेतद्वेदं ॥२४॥
 सोऽयं यज्ञो व्वाचमभिदध्यौ । मिथुन्येनया स्यामिति ताथं सम्बभूव
 ॥२५॥ इन्द्रो ह वाऽईक्षाञ्चक्रे । महद्वाऽइतोऽभ्वं जनिष्यते यज्ञस्य
 च मिथुनाद्वाचश्च यन्मा तन्नाभिभवेदिति सऽइन्द्रऽएव गर्भो भूत्वैत-
 न्मिथुनं प्रविवेश ॥२६॥ स ह सम्बत्सरे जायमानऽईक्षांचक्रे । महा-
 वीर्या वाऽइयं योनिर्या मामदीधरत यद्वै मेतो महदेवाभ्वं नानुप्रजा-
 येत यन्मा तन्नाभिभवेदिति ॥२७॥ तां प्रतिपरामृश्यावेष्ट्याच्छि-
 नत् । तां यज्ञस्य शीर्षेन प्रत्यदधाद्यज्ञो हि कृष्णः स यः स यज्ञ-
 स्तत्कृष्णाजिनं यो सा योनिः सा कृष्णविषाणाथ यदेनामिन्द्रऽआवे-
 ष्ट्याच्छिनत्तस्मादावेष्टितेव स यथैवातऽइन्द्रोऽजायत गर्भो भूत्वैत-
 स्मान्मिथुनादेवमेवैषोऽतो जायते गर्भो भूत्वैतस्मान्मिथुनात् ॥२८॥
 तां वाऽउत्तानामिव बध्नाति । उत्तानेव वै योनिर्गर्भं विभर्त्यथ
 दक्षिणां भुवमुपर्युपरि ललाटमुपस्पृशती “न्द्रस्य योनिरसी”तीन्द्रस्य

१. ह्येत इति. ग.

२. मेति. इति. ग.

३. देवा इति. ग.

४. आहुतिर्हि इति. घ.

५. तदेवेनामिति घ.

६. स. इति. घ.

७. वेद इति. ग.

८. ईक्षाञ्चक्र इति. घ.

९. इतोऽभ्वं इति घ.

१०. मिथुनादिति. क. घ.

११. उपर्युपरीति. घ.

१२. मा. सं. ४. १०

ह्येषा योनिरतो वा ह्येनां प्रविशन् प्रविशत्यतो वा जायमानो जायते
तस्मादाहेन्द्रस्य योनिरसीति ॥२९॥ (शतैम् १५००) अथोल्लिखति ।
“सुसस्याः कृषीस्कृषी”ति यज्ञमेवैतज्जनयति यदा वै सुषमं भवत्य-
थालं यज्ञाय भवति यदो दुःषमं भवति न तर्ह्यात्मने च नालं भवति
तद्यज्ञमेवैतज्जनयति ॥३०॥ अथ न दीक्षितः । काष्ठेन वा नखेन वा
कण्डूयेत गर्भो वाऽप्य भवति यो दीक्षते यो वै गर्भस्य काष्ठेन वा
नखेन वा कण्डूयेदपास्यन्मित्येत्ततो दीक्षितः पामनो भवितोर्दीक्षितं
वाऽअनु रेतार्थं सितं रेतार्थं सितं पामनानि जनितोः स्वा वै योनी
रेतो^१ न हिनस्त्येषा वाऽप्यतस्य स्वा योनिर्भवति यत्कृष्णविषाणा
तथो हैनमेषा न हिनस्ति तस्मादीक्षितः कृष्णविषाणयैव कण्डूयेत्
नान्येन कृष्णविषाणायाः ॥३१॥ अथास्मै दण्डं प्रयच्छति । वृज्जो
वै दण्डो ध्विरक्षस्तायै ॥३२॥ औदुम्बरो भवति । अन्नं वाऽऊर्गुदु-
म्बरऽऊर्जोऽन्नाद्यस्यावरुद्ध्यै तस्मादौदुम्बरो भवति ॥३३॥ मुखस-
म्मितो भवति । एतावद्वै वीर्यं^२ स यावदेव वीर्यं तावांस्तद्भवति
यन्मुखसम्मितः ॥३४॥ तमुच्छ्रयति । “उच्छ्रयस्व वनस्पत ऊर्ध्वो
मा पाह्य^३ हस आस्य यज्ञस्योदृच”^४ इत्यूर्ध्वो मा गोपायास्य यज्ञस्य
संस्थाय^५ इत्येवैतदाह ॥३५॥ अत्र द्वैके^६ । अङ्गुलीश्च न्यचन्ति व्वाचं
च यच्छन्त्यतो हि किं च न जपिष्यन् भवतीति वदन्तस्तदु तथा न
कुर्याद्यथा पराश्रं धावन्तमनुलिप्सेत तं नानुलभेतैव^७ ह स यज्ञं
नानुलभते तस्मादमुत्रैवाङ्गुलीन्यचेदमुत्र व्वाचं यच्छेत् ॥३६॥ अथ
यदीक्षितः । ऋचं वा यजुर्वा साम वाभिव्याहुरत्यभिस्थिरमभिस्थि-

१. विशति. इति घ. २. असीति. ग. ३. आदितः कण्डिकानां संख्येयम्

४. मा. सं. ४. १०. ५. रेतार्थंसीति. घ. ६. रेतो इति. घ.

७. भवति. इति. घ. ८. मा. सं. ४. १०.

९. तैत्तिरीयशाखायां मैत्रायणीयशाखायां चात्रैव सुष्टीकरणवाङ्मनियमने विहिते ।

See. तै. सं. ६. १. ४. ३. and मै. ४. ६. ८. १०. दीक्षितः इति. घ.

रमेवैतद्यज्ञमारभते तस्मादमुत्रैवाङ्गुलीन्यचेदमुत्र व्वाचं यच्छेत् ॥३७॥
 अथ यद्वाचं यच्छति । व्वाग्वै यज्ञो यज्ञमेवैतदात्मन्धैतेऽथ यद्वाचं-
 यमो व्याहरति तस्मादु हैष विवृष्टो यज्ञः पुराङ्गावर्तते तत्रो व्वै-
 ण्वीमृचं वा यजुर्वा जपेद्यज्ञो वै विवृणुस्तद्यज्ञं पुनरारभते तस्यो
 हैषा प्रायश्चित्तिः ॥३८॥ अथैकऽउद्धदति । दीक्षितोऽयं ब्राह्मणो
 दीक्षितोऽयं ब्राह्मणऽइति निवेदितमेवैनमेतत्सन्तं देवेभ्यो निवेदय-
 त्ययं महावीर्यो यो यज्ञं प्रापदित्ययं युष्माकैकोऽभूत्तं गोपायतेत्येवै-
 तदाह त्रिष्टुत्वऽआह त्रिवृद्धि यज्ञः ॥३९॥ अथ यद्वाह्यणऽइत्याहुं ।
 अनद्धेव वाऽअस्यातः पुरा ज्ञानं भवतीदं ह्याह रक्षां०सि योषि-
 तमनुसचन्ते तदुत रक्षां०स्येव रेतऽआदधतीत्यथानाद्धा जायते यो
 ब्रह्मणो यो यज्ञाज्जायते तस्मादपि राजन्यं वा व्वैश्यं वा ब्राह्मण
 ऽइत्येव ब्रूयाद्वाह्यणो हि जायते यो यज्ञाज्जायते तस्मादाहुर्न सवन-
 कृतं० हन्यादेनस्वी हैव सवनकृतेति ॥४०॥ Cf. का. श. ४. २.
 १; तै. सं. ६. १. ३; मै. सं. ३. ६. ६-८; का. सं. २३. २-६;
 कपि. सं. ३६. १.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे तृतीयकाण्डे
 प्रथमप्रपाठके पञ्चमं ब्राह्मणम् ॥ (अ. २. १.)

प्रथमप्रपाठकः समाप्तः ॥

कण्डिकासंख्या ॥ १२४ ॥

३. २. १.

व्वाचं यच्छति । स व्वाचंयमऽआस्त आस्तमयात्तद्यद्वाचं य-
 च्छति ॥१॥ यज्ञेन वै देवाः । इमां जिति जिग्युर्येषामियं जितिस्ते-
 होचुः कथं न इदं मनुष्यैरनभ्यारोह्यं स्यादिति ते यज्ञस्य रसं

१. आरभत इति. घ. २. व्वाग्वै इति. घ. ३. धत्ते इति. घ.

४. युष्माकैक इति. घ. ५. आह इति. ग. ६. ह्याहुरिति. घ.

धीत्वा यथा मधु मधुकृतो निर्धयेयुर्विदुह्य यज्ञं युपेन योपयित्वा
 तिरो भवन्नथ यदेनेनायोपयस्तस्माद्युपो नाम ॥२॥ तद्वाऽऋषीणामनु-
 श्रुतमास । ते यज्ञं^१ सम्भरन्त्यथायं यज्ञः सम्भृतऽप्यं वाऽप्य य-
 ज्ञं^१ सम्भरति यो दीक्षते व्वाग्वै यज्ञः ॥३॥ तामुस्तमिते व्वाचं
 विसृजते । संवत्सरो वै प्रजापतिः प्रजापतिर्यज्ञोऽहोरात्रे वै संव-
 त्सरऽपते ह्येनं परिप्लवमाने कुस्तः सोऽहन्नदीक्षिष्ट स रात्रिं प्राप-
 त्स यावानेव यज्ञो यावत्त्यस्य मात्रा तावन्तमेवैतदाप्त्वा व्वाचं वि-
 सृजते ॥४॥ तद्धैके । नक्षत्रं दृष्ट्वा व्वाचं विसर्जयन्त्यत्रानुष्ठयास्त-
 मितो भवतीति वृदन्तस्तदु तथा न कुर्यात्क ते स्युर्यन्मेघः स्यात्त-
 साद्यत्रैवानुष्ठयास्तमितं मन्येत तदेव व्वाचं विसर्जयेत् ॥५॥ अने-
 नो द्वैके व्वाचं विसर्जयन्ति । 'भूर्भुवः स्वरि'ति यज्ञमाप्याययामो
 यज्ञं^१ संदध्मऽइति वृदन्तस्तदु तथा न कुर्यान्न ह स यज्ञमाप्या-
 ययति न सन्दधाति यऽपतेन व्वाचं विसर्जयति ॥६॥ अने-
 नैव व्वाचं विसर्जयेत् । "व्रतं कृणुताग्निर्ब्रह्माग्निर्यज्ञो व्वन-
 स्पतिर्यज्ञिय"ऽइत्येष ह्यस्यात्र यज्ञो भवत्येतद्विविधं पुराग्निहोत्रं
 तद्यज्ञेनैवैतद्यज्ञं^१ सम्भृत्य यज्ञे यज्ञं प्रतिष्ठापयति यज्ञेन यज्ञं^१ स-
 न्तनोति सन्ततं^१ ह्येवास्यैतद्व्रतं भवत्या सुत्यायै त्रिकृत्वऽआह त्रि-
 वृद्धि यज्ञः ॥७॥ अथाग्निमभ्यावृत्य व्वाचं विसृजते । न ह स
 यज्ञमाप्याययति न सन्दधाति योऽतोऽन्येन व्वाचं विसृजते स
 प्रथमं व्याहुरन्तस्य व्वाचोऽभिव्याहरति ॥८॥ अग्निर्ब्रह्मेति । अग्नि-
 ह्येव ब्रह्माग्निर्यज्ञऽइत्यग्निर्ह्येव यज्ञो व्वनस्पतिर्यज्ञियऽइति व्वनस्पत-
 यो हि यज्ञिया न हि मनुष्या यजेरन्त्यव्वनस्पतयो न स्युस्तस्मादाह
 व्वनस्पतिर्यज्ञियऽइति ॥९॥ अथास्मै व्रतं^१ श्रपयन्ति । देवान्वाऽ-

१. अयं इति. घ.

२. यज्ञः इति. क. घ.

३. अत्र "न पुरा नक्षत्रेभ्यो वाचं विसृजेत्...उदितेषु नक्षत्रेषु व्रतं कृणुतेति
 वाचं विसृजति" इति तैत्तिरीयसंहितास्थो (तै. सं. ६. १. ३. ४.) भागोऽनुसन्धा-
 नयोग्यः ।

४. मा. सं. ४. ११.

एषऽउपावर्तते यो दीक्षते स देवतानामेको भवति श्रुतं वै देवानाथं
हविर्नाश्रुतं तस्माच्छ्रपयन्ति तदेष्टऽएव व्रतयति नाग्नौ जुहोति तद्य-
देष्टऽएव व्रतयति नाग्नौ जुहोति ॥१०॥ यज्ञेन वै दैवाः । इमां जिति
जिग्युयैषामियं जितिस्ते होचुः कथं न इदं मनुष्यैरनभ्यारोह्य^१
स्यादिति ते यज्ञस्य रसं धीत्वा यथा मधु मधुकृतो निर्धयेयुर्विदुह्य
यज्ञं युपेन योपयित्वा तिरो भवन्नथ यदेनेनायोपयस्तस्माद्युपो नाम
॥११॥ तद्वा ऽऋषीणामनुश्रुतमास । ते यज्ञं समभरन् यथायं यज्ञः
सम्भृतऽएष वाऽअत्र यज्ञो भवति यो दीक्षतऽएष ह्येनं तनुतऽएषऽ-
एनं जनयति तद्यदेवात्र यज्ञस्य निर्धीतं यद्विदुग्धं तदेवैतत्पुनराप्या-
ययति यदेष्टऽएव व्रतयति नाग्नौ जुहोति न ह्याप्याययेद्यदग्नौ जुह-
याज्जुह्वदु हैव मन्येत नाजुह्वत् ॥१२॥ इमे वै प्राणाः । मनोजाता
मनोयुजो वृक्षक्रतवो व्यागेवाग्निः प्राणोदानौ मित्रावरुणौ चक्षुरादित्यः
श्रोत्रं विश्वे देवाऽएतासु हैवास्यैतदेवतासु हुतं भवति ॥१३॥ तद्धै-
के । प्रथमे व्रतऽउभौ व्रीहियवावावपन्त्युभाभ्याथं रसाभ्यां यदेवात्र
यज्ञस्य निर्धीतं यद्विदुग्धं तत्पुनराप्याययामऽइति वृदन्तो यद्यु
वृतदुधा न दुहीत यस्यैवातः कामयेत तस्य व्रतं कुर्यादेतदु ह्येवा-
स्यैताऽउभौ व्रीहियवावन्वारब्धौ भवतऽइति तदु तथा न कुर्यान्न
ह स यज्ञमाप्याययति न संदधाति यऽ उभौ व्रीहियवावावपति त-
स्मादन्यतरमेवावपेद्धविर्वाऽअस्यैताऽउभौ व्रीहियवौ भवतः स यदे-
वास्यैतौ हविर्भवतस्तदेवास्यैतावन्वारब्धौ भवतो यद्यु व्रतदुधा न
दुहीत यस्यैवातः कामयेत तस्य व्रतं कुर्यात् ॥१४॥ तद्धैके । प्रथमे
व्रते सर्वौषध^२ सर्वसुरभ्यावपन्ति यदि दीक्षितमार्तिर्विन्देद्येनैवातः
कामयेत तेन मिषज्येद्यथा व्रतेन मिषज्येदिति तदु तथा न कुर्या-
न्मानुष^३ ह ते यज्ञे कुर्वन्ति व्यृद्धं वै तद्यज्ञस्य यन्मानुषं नेद्व्यृद्धं

१. २. नाग्नौ इति. ग.

३. जुहोतीति. घ.

४. प्राणा इति. क. घ.

५. मनोजाता इति ग.

६. एता इति. घ.

७. व्रते इति. घ.

यज्ञे कर्वाणीति यदि दीक्षितमार्तिर्विन्देद्येनैवातः कामयेत तेन मि-
षज्येतसमाप्तिर्हैव पुण्या ॥१५॥ अथास्मै व्रतं प्रयच्छति । अतिनीय
मानुषं कालं सायंदुग्धमपररात्रे प्रातर्दुग्धमपराह्णे व्याकृत्याऽप्य
दैव चैवैतन्मानुषं च व्याकरोति ॥१६॥ अथास्मै व्रतं प्रदास्यन्नपऽ-
उपस्पर्शयति । “दैवीं धियं मनामहे सुमृडीकामभिष्टये । व्वर्चोधां
यज्ञवाहसथं सुतीर्था नोऽअसद्वशऽइति मानुषाय वाऽप्य पुरा-
शनायावनेनिकेऽथात्र दैव्यै धिये तस्मादाह दैवीं धियं मनामहे
सुमृडीकामभिष्टये व्वर्चोधां यज्ञवाहसथं सुतीर्था नोऽअसद्वशऽइति
स यावत्क्रियच्च व्रतं व्रतयिष्यन्नपऽउपस्पृशेदेतेनैवोपस्पृशेत् ॥१७॥
अथ व्रतं व्रतयति । “ये देवा मनोजाता मनोयुजो दक्षकृतवस्ते
नोऽवन्तु ते नः पान्तु तेभ्यः स्वाहे”ति तद्यथा व्वषट्कृतं हुतमे-
वमस्यैतद्भवति ॥१८॥ अथ व्रतं व्रतयित्वा नाभिमुपस्पृशते । “श्वा-
त्राः पीता भवत यूयमापोऽअस्माकमन्तरुदरे सुशेवाः । ताऽअस्म-
भ्यमयक्ष्माऽअनमीवाऽअनागसः स्वदन्तु देवीरमृताऽऽकृतावृधऽ”
इति देवान्वाऽप्यऽउपावर्तते यो दीक्षते स देवतानामेको भवत्यनु-
त्सिकं वै देवानां हविर्यैतद्भूतप्रदो मिथ्या करोति व्रतमुपोत्सि-
ञ्चन्व्रतं प्रमीणाति तस्यो हैषा प्रायश्चित्तिस्तथो हास्यैतन्न मिथ्याकृतं
भवति न व्रतं प्रमीणाति तस्मादाह श्वात्राः पीता भवत यूयमापोऽ-
अस्माकमन्तरुदरे सुशेवाः । ताऽअस्मभ्यमयक्ष्माऽअनमीवाऽअना-
गसः स्वदन्तु देवीरमृताऽऽकृतावृधऽइति स यावत्क्रियच्च व्रतं व्रत-
यित्वा नाभिमुपस्पृशेदेतेनैवोपस्पृशेत्कस्तद्वेद यद्भूतप्रदो व्रतमुपोत्सि-
ञ्चेत् ॥१९॥ अथ यत्र मेक्ष्यन् भवति । तत्कृष्णविषाणया लोष्टं वा
किञ्चिद्वोपहन्ती “यं ते यंज्ञिया तनू”रितीयं वै पृथिवी देवी देवयजनी

१. पुण्या इति. क. घ.	२. प्रदास्यन्निति. घ.	३. ४. मा. सं. ४. ११.
५. हुतमिति. क.	६. मा. सं. ४. १२.	७. इति. ग.
८. देवान्वा इति. ग.	९. सिञ्चेत् इति. क. घ.	१०. मा. सं. ४. १३.

सा दीक्षितेन नाभिमिह्या तस्याऽएतदुदगृह्यैव यज्ञियां तनूमथायज्ञि-
य^{१०} शरीरमभिमिह^६ “त्यपो मुञ्चामि न प्रजा” मित्युभयं वाऽअतऽए-
त्यापश्च रेतश्च सऽएतदपऽएव मुञ्चति न प्रजा “मैथुंहोमुचः स्वा-
हाकृता”^७ इत्य^८ हसऽइव होता मुञ्चन्ति यदुदरे गुष्टितं भवति तस्मा-
दाहा^९ होमुचऽइति “स्वाहाकृताः पृथिवीमाविशते”^{१०} त्याहुंतयो भूत्वा
शान्ताः पृथिवीमाविशतेत्येवैतदाह ॥२०॥ अथ पुनर्लोष्टं न्यस्यति ।
“पृथिव्या सम्भवे”^{११} तीयं वै पृथिवी देवी देवयजनी सा दीक्षितेन
नाभिमिह्या तस्याऽएतदुदगृह्यैव यज्ञियां तनूमथायज्ञिय^{१२} शरीरम-
भ्यमिक्षत्तामेवास्यामेतत्पुनर्यज्ञियां तनूं दधाति तस्मादाह पृथिव्या
सम्भवेति ॥२१॥ अथान्नये परिदाय स्वपिति । देवान्वाऽएषऽउपा-
वर्तते यो दीक्षते स देवतानामेको भवति न वै देवाः स्वपन्त्यनव-
रुद्धो वाऽएतस्यास्वप्नो भवत्यग्निर्वै देवानां वृतपतिस्तस्माऽएवैतत्प-
रिदाय स्वपित्य^{१३} “मे त्वं^{१४} सु जागृहि व्वय^{१५} सु मन्दिषीमही”^{१६} त्यग्ने
त्वं जागृहि व्वय^{१७} स्वप्स्यामऽइत्येवैतदाह “रक्षाणोऽअप्रगुच्छ”^{१८} निति
गोपाय नोऽप्रमत्तऽइत्येवैतदाह “प्रबुधे नः पुनस्कृधी”^{१९} ति यथेतः
सुप्त्वा स्वस्ति प्रबुध्यामहाऽएवं नः कुर्वित्येवैतदाह ॥२२॥ अथ यत्र
सुप्त्वा पुनर्नावद्रास्यन् भवति । तद्वाचयति “पुनर्मनः पुनरायुर्म-
आगन् पुनः प्राणः पुनरात्मा मऽआगन् पुनश्चक्षुः पुनः श्रोत्रं मऽ-
आग”^{२०} निति सर्व्वे ह वाऽएते स्वपतोऽपक्रामन्ति प्राणऽएव न तैरे-
वैतत्सुप्त्वा पुनः सङ्गच्छते तस्मादाह पुनर्मनः पुनरायुर्म-
आगन् पुनः प्राणः पुनरात्मा मऽआगन् पुनश्चक्षुः पुनः श्रोत्रं मऽआगन् ।
“व्यैभानरोऽअदब्धस्तनूपाऽअग्निर्नः पातु दुरितादवद्यादि”^{२१} ति तद्य-

१-३. मां. सं. ४. १३.

४. आहुतयः इति. घ.

५. शान्ता इति. घ.

६. मा. सं. ४. १३.

७. सम्भवेतीयमिति. घ.

८. सम्भवेति इति. घ.

९. अग्निर्वै इति. घ.

१०-१२. मा. सं. ४. १४. १३. आह इति. क.घ.

१४, १५. मां. सं. ४. १५.

देवात्र स्वप्नेन वा येन वा मिथ्याकर्म तस्मान्नः सर्वस्मादग्निर्गोपा-
यत्वित्येवैतदाह तस्मादाह वैश्वानरोऽअदब्धस्तनूपाऽअग्निर्नः
पातु दुरितादवद्यादिति ॥२३॥ अथ यद्दीक्षितः । अत्रत्यं वा व्याह-
रति कुच्यति वा तन्मिथ्याकरोति व्रतं प्रमीणात्यक्रोधो ह्येव दीक्षित-
स्याग्निर्वै देवानां व्रतपतिस्तमेवैतदुपधावति "त्वमग्ने व्रतपाऽअसि देव-
ऽआ मर्त्येष्वाम् । त्वं यज्ञेष्वीड्य" इति तस्यो ह्येषा प्रायश्चित्तिस्तथो
हास्यैतन्न मिथ्या कृतं भवति न व्रतं प्रमीणाति तस्मादाह त्वमग्ने
व्रतपाऽअसि देवऽआ मर्त्येष्वाम् त्वं यज्ञेष्वीड्य इति ॥२४॥ अथ यद्दी-
क्षितायाभिहरन्ति । तस्मिन्वाचयति "रास्वेयत्सोमा भूयो भरे"ति
सोमो ह वाऽअस्माऽएतद्युते यद्दीक्षितायाभिहरन्ति स यदाह रास्वे-
यत्सोमेति रास्व नऽइयत्सोमेत्येवैतदाहा भूयो भरेत्या नो भूयो हरे-
त्येवैतदाह "देवो नः सविता व्वसोर्दाता व्वस्वदादि"ति तथो हा-
स्माऽएतत्सवितृप्रसूतमेव दानाय भवति ॥२५॥ पुरास्तमयादाह ।
'दीक्षित व्वाचं यच्छे'ति तामस्तमिते व्वाचं व्विसृजते पुरोदयादाह
दीक्षित व्वाचं यच्छेति तामुदिते व्वाचं व्विसृजते सन्तत्याऽएषाह-
रेवैतद्वाग्या सन्तनोत्यह्ना रात्रिम् ॥२६॥ नैनमन्यत्र चरन्तमभ्यस्त-
मियात् । न स्वपन्तमभ्युदियात्स यदेनमन्यत्र चरन्तमभ्यस्तमिया-
द्वात्रेरेन तदन्तरियाद्यत्स्वपन्तमभ्युदियादहऽपनं तदन्तरियान्नात्र
प्रायश्चित्तिरस्ति प्रतिगुप्यमेवैतस्मात् न पुरावभृथादपोऽभ्यवेयान्नैन-
मभिवर्षेदनवक्लत्तथं ह तद्यत्पुरावभृथादपोऽभ्यवेयाद्यद्वैनमभिवर्षेदथ
परिह्वालं व्वाचं व्वदति न मानुषीं प्रसृतां तद्यत्परिह्वालं व्वाचं व्व-
दति न मानुषीं प्रसृताम् ॥२७॥ यज्ञेन वै देवाः । इमां जितिं जि-
ग्युषैर्षामिं जितिस्ते होचुः कथं नऽइदं मनुष्यैरनभ्यारोह्य^{१०} स्या-

१. अवद्यादिति. क, अवद्यादिति. घ.

२. ५, ८. मा. सं. ४. १६.

३. ५. मर्त्येष्वाम् इति. क. घ. ४. न इति. घ.

६. इति. क, इति. घ.

९. रात्रि इति. क, घ. १०. अभ्युदियादिति. घ.

११. मियमिति. घ.

दिति ते यज्ञस्य रसं धीत्वा यथा मधु मधुक्कृतो निर्धयेयुर्विदुह्य यज्ञं
युपेन योपयित्वा तिरोऽभवन्नथ यदेनेनायोपयंस्तस्माद्युपो नाम
॥२८॥ तद्वाऽऋषीणामनुश्रुतमास । ते यज्ञं^१ समभरन्त्यथायं यज्ञः
सम्भृतऽप्येवं वाऽप्य यज्ञं^२ सम्भरति यो दीक्षते वाग्वै यज्ञस्तद्य-
देवात्र यज्ञस्य निर्धीतं यद्विदुग्धं तदेवैतत्पुनराप्याययति यत्परिह्वालं
व्वाचं व्वदति न मानुषीं प्रसृतां न ह्याप्याययेद्यत्प्रसृतां मानुषीं व्वा-
चं व्वदेत्तस्मात्परिह्वालं व्वाचं व्वदति न मानुषीं प्रसृतां^३ ॥२९॥
स वै धीक्षते । व्वाचं हि धीक्षते यज्ञाय हि धीक्षते यज्ञो हि व्वा-
ग्धीक्षितो ह वै नामैतद्यद्दीक्षितऽइति ॥३०॥ Cf. का. श. ४. २. २;
तै. ६. १. ४; मै. सं. ३. ६. ९; कठ. २३. ६. कपि. ३६. ३.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे
तृतीयकाण्डे द्वितीयप्रपाठके प्रथमं ब्राह्मणम् ॥

३. २. २.

(प्रायणीयेष्टिः)

आदित्यं चरुं प्रायणीयं निर्व्वपति । देवा ह वाऽअस्यां यज्ञं
तन्वानाऽइमां यज्ञादन्तरीयुः सा हैषामियं यज्ञं मोहयाञ्चकार कथं
नु मयि यज्ञं तन्वाना मां यज्ञादन्तरीयुरिति त^१ ह यज्ञं न प्रजङ्घुः
॥१॥ ते होचुः । यन्वस्यामेव यज्ञमत^२स्महि कथं नु नोऽमुहत्कथं
न प्रजानीमऽइति ॥२॥ ते होचुः । अस्यामेव यज्ञं तन्वानाऽइमां
यज्ञादन्तरगाम सा न इयमेव यज्ञममूमुहदिमामेवोपधावामेति
॥३॥ ते होचुः । यन्नु त्वय्येव यज्ञमत^३स्माह कथं नु नोऽमुहत्कथं
न प्रजानीमऽइति ॥४॥ सा होवाच । मय्येव यज्ञं तन्वाना मां यज्ञाद-
न्तरगात सा वोऽहमेव यज्ञममूमुहं भागं नु मे कल्पयताथ यज्ञं
द्रक्ष्यथाथ प्रज्ञास्यथेति ॥५॥ तथेति देवाऽअब्रुवन् । तवैव प्रायणीयस्तवो-

दयनीयऽइति तस्मादेष आदित्यऽपव प्रायणीयो भवत्यादित्यऽउदय-
 नीय इयं^१ हेवादितिस्ततो यज्ञमपश्यंस्तमतन्वत ॥६॥ स यदादित्यं
 चरुं प्रायणीयं निर्व्वपति । यज्ञस्यैव हृष्ट्यै यज्ञं हृष्ट्वा क्रीणानि तं
 तनवाऽइति तस्मादादित्यं चरुं प्रायणीयं निर्व्वपति तद्वै निरुप्तं^२
 हविरासीदनिष्टा देवता ॥७॥ अथैभ्यः पृथ्या स्वस्तिः प्रारोचत ।
 तामयजन् व्वावै पृथ्या स्वस्तिर्व्वर्ग्यज्ञस्तद्यज्ञमपश्यंस्तमतन्वत ॥८॥
 अथैभ्योऽग्निः प्रारोचत । तमयजन्तस यदाग्नेयं यज्ञस्यासीत्तदपश्य-
 न्यद्वै शुष्कं यज्ञस्य तदाग्नेयं तदपश्यंस्तदतन्वत ॥९॥ अथैभ्यः सोमः
 प्रारोचत । तमयजन्तस यत्सौम्यं यज्ञस्यासीत्तदपश्यन्त्याऽआर्द्रं
 यज्ञस्य तत्सौम्यं तदपश्यंस्तदतन्वत ॥१०॥ अथैभ्यः सविता प्रारो-
 चत । तमयजन् पशवो वै सविता पशवो यज्ञस्तद्यज्ञमपश्यंस्तमतन्व-
 ताथ यस्यै देवतायै हविर्निरुप्तमासीत्तामयजन् ॥११॥ ता वाऽपताः ।
 पञ्च देवता यजति यो वै स यज्ञो मुग्धाऽआसीत्पाङ्को वै सऽआसी-
 त्मेताभिः पञ्चभिर्देवताभिः प्राजानन् ॥१२॥ ऋतवो मुग्धा
 आसन् पञ्च । तानेताभिरेव पञ्चभिर्देवताभिः प्राजानन् ॥१३॥
 दिशो मुग्धाऽआसन् पञ्च । ताऽपताभिरेव पञ्चभिर्देवताभिः प्राजा-
 नन् ॥१४॥ उदीचीमेव दिशम् । पृथ्यया स्वस्त्या प्राजानंस्तस्माद-
 न्नोत्तरा हि व्वागवदति कुरुपञ्चालत्रा व्वागव्येषा निद्रानेनोदीचीं^३
 होतया दिशं प्राजानन्नुदीची होतस्यै दिक् ॥१५॥ प्राचीमेव दिशम् ।
 अग्निना प्राजानंस्तस्मादग्निं पश्चात्प्राश्चमुद्धृत्योपासते प्राचीं^४
 होतेन दिशं प्राजानन् प्राची होतस्य दिक् ॥१६॥ दक्षिणामेव दि-
 शश्च । सोमेन प्राजानंस्तस्मात्सोमं क्रीतं दक्षिणा परिवहन्ति तस्मा-
 दाहुः प्रितुदेवत्यः सोमऽइति दक्षिणां^५ होतेन दिशं प्राजानन्दक्षि-

१. देवता इति. घ. देवता इति. ग. ड. २. सारोचतेति. ड. ३. आर्द्रमिति. घ.

४. पशव इति. क.

५. एता इति. ग. ड. ६. पञ्चालवेति. क. ड.

७. ८. दिक् इति. ग. ड.

९. आहुः इति ड. १०. दक्षिणा इति. ड.

णां हेतस्य दिक् ॥१७॥ प्रतीचीमेव दिशश्च । सवित्रा प्राजानन्नेष
 वै सवित्रा यऽएष तपति तस्मादेष प्रत्यङ्ङेति प्रतीची^{१७} हेतेन दि-
 शं प्राजानन् प्रतीची हेतस्य दिक् ॥१८॥ ऊर्ध्वमेव दिशम् । अदि-
 त्या प्राजानन्नियं वाऽअदितिस्तस्मादस्यामूर्ध्वाऽओषधयो जायन्तऽ-
 ऊर्ध्वा वृनस्पृतय ऊर्ध्वा^{१८} हेतया दिशं प्राजानन्नूर्ध्वा हेतस्यै दिक्
 ॥१९॥ शिरो वै यज्ञस्यातिथ्यम् । बाहु प्रायणीयोदयनीयावभितो
 वै शिरो बाहु भवतस्तस्मादभितऽआतिथ्यमेते हविषी भवतः प्राय-
 णीयश्चोदनीयश्च ॥२०॥ तदाहुः । यदेव प्रायणीये क्रियेत तदुदय-
 नीये क्रियेत यदेव प्रायणीयस्य बहिर्भवति तदुदयनीयस्य बहिर्भव-
 तीति तदपोद्धृत्य निदधाति ता^{१९} स्थाली^{१९} सक्षामकर्षा प्रमृज्य
 मेक्षणं निदधाति यऽएव प्रायणीयस्यर्त्विजो भवन्ति तऽउदयनीयस्य-
 र्त्विजो भवन्ति तद्यदेतत्समानं यज्ञे क्रियते तेन बाहु सदृशौ तेन
 सरूपौ ॥२१॥ तदु तथा न कुर्यात् । काममेवैतद्वर्हिरेनुप्रहरेदेवं मे-
 क्षणं निर्णिज्य स्थालीं निदध्याद्यऽएव प्रायणीयस्यर्त्विजो भवन्ति
 तऽउदयनीयस्यर्त्विजो भवन्ति यद्यु ते विप्रेताः स्युरप्यन्यऽएव स्युः
 स यद्वै समानीर्देवता यजति समानानि हवी^{१९}षि भवन्ति तेनैव
 बाहु सदृशौ तेन सरूपौ ॥२२॥ स वै पञ्च प्रायणीये देवता यजति ।
 पञ्चोदयनीये तस्मात्पञ्चेत्थादङ्गुलयः पञ्चेत्थात्तच्छृङ्खन्तं भवति
 न पत्नीः संयाजयन्ति पूर्वार्धं वाऽअन्वात्मनो बाहु पूर्वार्धमेवैतद्यज्ञ-
 स्यामिसंस्करोति तस्माच्छृङ्खन्तं भवति न पत्नीः संयाजयन्ति
 ॥२३॥ Cf. का. श. ४. २. ३; तै. सं. ६. १. ५; मै. सं. ३. ७. १;
 कठ. २३. ८; कपिष्ठ. ३६. ५. ६; शां. ब्रा. ५, १०; ऐ. ब्रा. १, ५.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे तृतीयकाण्डे
 द्वितीयप्रपाठके द्वितीयं ब्राह्मणम् ॥ (अ. २. ३)

१. दक्षिणा इति. ड.

२. प्राजानन्निति. ड.

३. दिक् इति- ग. ड.

३. २. ३.

(सोमेतिहासः)

दिवि वै सोमऽआसीत् । अथेह देवास्ते देवाऽअकामयन्ता नः
 सोमो गच्छेत्तेनागतेन यजेमहीति तऽएते मायेऽअसृजन्त सुपर्णां च
 कद्रुं च तद्धिरण्यानां ब्राह्मणे व्याख्यायते सौपर्णीकाद्रवं यथा तद्वास
 ॥१॥ तेभ्यो गायत्री सोममच्छापतत् । तस्याऽआहुरन्त्यै गन्धर्वो
 विवश्वावसुः पर्यमुष्णात्ते देवाऽअविदुः प्रच्युतो वै परस्तात्सोमोऽथ
 नो नागच्छति गन्धर्वा वै पर्यमोषिषुरिति ॥२॥ ते होचुः । योषि-
 त्कामा वै गन्धर्वा व्वाचमेवैभ्यः प्रहिण्वाम सा नः सह सोमेनाग-
 मिष्यतीति तेभ्यो व्वाचं प्राहिण्वन्तसैनान्तसह सोमेनागच्छत् ॥३॥
 ते गन्धर्वा अन्वागत्याब्रुवन् । सोमो युष्माकं व्वागेवास्माकमिति
 तथेति देवाऽअब्रुवन्निहो चेदाङ्गान्मैनामभीषहेव नैष्ट विव्हयामहाऽ-
 इति तां व्यह्वयन्त ॥४॥ तस्यै गन्धर्वाः । वेदनेव प्रोचिरऽइति वै
 व्वयं विवद्मेति व्वयं विवर्द्मेति ॥५॥ अथ देवाः । व्वीणामेव सृष्ट्वा
 व्वादयन्तो निगायन्तो निषेदुरिति वै ते व्वयं गास्याम ऽइति त्वा
 प्रमोदयिष्यामहऽइति सा देवानुपाववर्त सा वै सा तन्मोघमुपाववर्त
 या स्तुवद्भ्यः शँसद्भ्यो नृत्तं गीतमुपाववर्त तस्मादप्येतर्हि
 मोघसंश्रिता एव योषाऽएव हि व्वागुपाववर्ततामु ह्यन्या अनु
 योषास्तस्माद्य एव नृत्यति यो गायति तस्मिन्नेवैता निमिश्रतमाऽ-
 इव ॥६॥ तद्वा ऽएतदुभयं देवेष्वासीत् । सोमश्च व्वाक्च स यत्सोमं
 क्रीणात्यागत्याऽएवागतेन यजाऽइत्यनागतेन ह वै स सोमेन यजते
 योऽक्रीतेन यजते ॥७॥ अथ यद्भुवायामाज्यं परिशिष्टं भवति ।
 तज्जुह्वां चतुष्कृत्वो विवृण्वति बर्हिषा हिरण्यं प्रबभ्यावधाय जुहोति

१. तद्धिरण्यानामिति. घ. २. सहेति घ. ३. सोमेन इति. ग.

४. वेदेति. घ. ५. गन्धर्वा इति. ग. ड. ६. विद्वेति. ग, ड, विद्वेति. घ.

७. देवा इति. ग, ड. ८. सृष्ट्वेति घ. ९. ह्यन्या इति. घ.

१०. एव इति. घ. ११. ह इति. घ. १२. चतुष्कृत्व इति. घ.

कृत्स्नेन पयसा जुहवानीति समानजन्म वै पयश्च हिरण्यं चोभय^१
 ह्यग्निरेतस^२ ॥८॥ स हिरण्यमवदधाति । “एषा ते शुक्र तनुरेतद्-
 र्च^३” इति वृचो वाऽएतच्च हिरण्यं “तया सम्भव भ्राजं गच्छे”ति स
 यदाह तया सम्भवेति तया सम्पृच्यस्वेत्येवैतदाह भ्राजं गच्छेति
 सोमो वै भ्राद् सोमं गच्छेत्येवैतदाह ॥९॥ तां यथैवादो देवाः ।
 प्राहिण्वन्तसोममच्छैवमेवैनामेष ऽएतत्प्राहिणोति सोममच्छ वाग्वै सो-
 मक्रयणी निदानेन तामेतयाहुत्या प्रीणाति प्रीतया सोमं क्रीणानीति
 ॥१०॥ स जुहोति । “जुरसी”त्येतद् वा ऽअस्या ऽएकं नाम य-
 ज्जुरसीति “धृता मनसे”ति मनसा वाऽइयं वागधृता मनो वाऽइदं
 पुरस्ताद्वाचऽइत्थं वद मैतद्वादीरित्यलुग्लमिव ह वै वागवदेद्यन्मनो
 न स्यात्तस्मादाह धृता मनसेति ॥ ११ ॥

(अर्द्धप्रपाठकः)

“जुष्टा विष्णव” इति । जुष्टा सोमायेत्येवैतदाह यमच्छेम
 ऽइति “तस्यास्ते सत्यसवसः प्रसव” इति सत्यप्रसवा न ऽपधि
 सोमं नोऽच्छेद्वीत्येवैतदाह “तन्वो यन्त्रमशीय स्वाहे”ति स ह वै
 तन्वो यन्त्रमश्नुते यो यज्ञस्योद्वचं गच्छति यज्ञस्योद्वचं गच्छानीत्ये-
 वैतदाह ॥१२॥ अथ हिरण्यमपोद्धरति । तन्मनुष्येषु हिरण्यं करोति
 स यत्सहिरण्यं जुहुयात्परागु हैवैतन्मनुष्येभ्यो हिरण्यं प्रवृज्यात्तत्र
 मनुष्येषु हिरण्यमभिर्गम्येत ॥१३॥ सोऽपोद्धरति । “शुक्रमसि
 चन्द्रमस्यमृतमसि वैश्वदेवमसी”ति कृत्स्नेन पयसा हुत्वा यदेवै-
 तत्तदाह शुक्रमसीति शुक्र^४ हेतच्चन्द्रमसीति चन्द्र^५ हेतदमृतमसी-
 त्यमृत^६ हेतद्वैश्वदेवमसीति वैश्वदेव^७ हेतत्प्रमुच्य तृणं बहि-
 ष्यपिष्टजति सुत्रेण हिरण्यं प्रबध्नीते ॥१४॥ अथापरं चतुर्गृहीतमा-
 ज्यं गृहीत्वा । अन्वारभस्व यजमानेत्याह्वापोर्णवन्ति शालायै द्वारे दक्षि-

१. रेतस^१ इति. ग. ड. २. ३. ६-८ मा. सं. ४. १-१. ४. देवा इति. ग. ड.

५. प्राहिण्वन्निति. घ.

१, १०. १२. मा. सं. ४. १८.

११. गम्येत इति. ग. ड.

णतः सोमक्रयण्युपतिष्ठते तत्प्रहितामेवैनामेतत्सतीं प्राहृषीद्वाग्वै सोम-
 क्रयणी निदानेन तामेतयाहुत्याप्रैषीत्प्रीतया सोमं क्रीणानीति ॥१५॥
 अथोपनिष्क्रम्याभिमन्त्रयते । “चिदंसि मनासी”ति चित्तं वाऽइदं
 मनो वागनुवदति “धीरंसि दक्षिणे”ति धिया धिया ह्येतया मनुष्या
 जुज्युषन्त्यनुकेनेव प्रकामोद्येनेव गाथाभिरिव तस्मादाह धीरसीति
 दक्षिणेति दक्षिणा ह्येषा “क्षत्रियासि यज्ञियासी”ति क्षत्रिया ह्ये-
 षा यज्ञिया ह्येषा “दितिरस्युभयतः शीर्ष्णी”ति स यदेनया समा-
 नं स द्विपर्यासं वदति यदपरं तत्पूर्वं करोति यत्पूर्वं तदपरं तेनोभ-
 यतः शीर्ष्णी तस्मादाह दितिरस्युभयतः शीर्ष्णीति ॥१६॥ “सौ नः सु-
 प्राची सुप्रतीच्येधी”ति । सुप्राची नऽपधि सोमं नोऽच्छेद्हीत्येवैतदाह
 सुप्रतीचीतंऽपधि सोमेन नः सह पुनरेद्हीत्येवैतदाह तस्मादाह सा
 नः सुप्राची सुप्रतीच्येधीति ॥१७॥ “मित्रस्त्वापदि बध्नीतामि”ति ।
 व्वरुण्या वाऽपषा यद्रज्जुः सा यद्रज्ज्वाभिहिता स्याद्वरुण्या स्याद्यद्र-
 नभिहिता स्यादयतेव स्यादेतद्वाऽअवरुण्यं यन्मैत्रं सा यथा रज्ज्वा-
 भिहिता यतैवमस्यैतद्भवति यदाह मित्रस्त्वा पदि बध्नीतामिति
 ॥१८॥ “पूषाध्वनस्पात्वि”ति । इयं वै पृथिवी पूषा यस्य वाऽइय-
 मध्वन् गोप्त्री भवति तस्य न काचन् हला भवति तस्मादाह पूषा-
 ध्वनस्पात्त्विति ॥१९॥ “इन्द्रायाध्यक्षाये”ति स्वध्यक्षासदित्येवैतदाह
 यदाहेन्द्रायाध्यक्षाये “त्यंनु त्वा माता मन्यतामनु पितानु भ्राता स-
 गभ्योऽनु सुखा सयूध्य”इति सा यत्ते जन्म तेन नोऽनुमता सो-
 ममच्छेद्हीत्येवैतदाह “सौ देवि देवमच्छेद्ही”ति देवी ह्येषा देवमच्छे-
 ति यद्वाक्सोमं तस्मादाह सा देवि देवमच्छेद्हीती “न्द्राय सोममि”ती-
 न्द्रो वै यज्ञस्य देवता तस्मादाहेन्द्राय सोममिति “र्द्धस्त्वावर्तय”

१. क्रीणानीति. ग. ड. २-५. ४. १९.

६. करोतीति. क.

७. सा इति. ग.

८. मा. सं. ४. १९.

९. चीन इति. क.

१०. सं. ४. १९.

११. तद्भवति यदाहेति. ड. १२. मा. सं. ४. १९.

१३. पात्वितीति. ग. ड.

१४. मा. सं. ४. १९. १५-१८. मा. सं. ४. २०.

त्वित्युप्रणाशायैतदाह रुद्रं हि नाति पशवः “स्वस्ति सोमसखा पुनरेही”ति स्वास्ति नः सोमेन सह पुनरेहीत्येवैतदाह ॥२०॥ तां यथैवाद्वा देवाः । प्राहिण्वन्तसोममच्छ सैनान्सह सोमेनागच्छदेवमेवैनामेषुऽपतत्प्राहिणोति सोममच्छ सैनं सह सोमेनागच्छति ॥२१॥ तां यथैवाद्वा देवाः । व्यह्वयन्त गन्धर्वैः सा देवानुपावर्ततैवमेवैनामेतद्यजमानो विह्वयते सा यजमानमुपावर्तते तामुदीचीमत्याकुर्वन्त्युदीची हि मनुष्याणां दिक्सोऽएव यजमानस्य तस्मादुदीचीमत्याकुर्वन्ति ॥२२॥ Cf. का. श. ४. २. ४; तै. सं. ६. १. ६; मै. सं. ३. ७. ३; कठ. २३. १०, कपिष्ठ. ३७. १.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे तृतीयकाण्डे
द्वितीयप्रपाठके तृतीयं ब्राह्मणम् ॥ (२, ४)

(द्वितीयोऽध्यायः समाप्तः ॥)

३. २. ४.

(पदहोमः)

सप्त पदान्यनुनिक्रामति । वृद्धं चोऽएवैनामेतत्तस्मात्सप्त पदान्यनुनिक्रामति यत्र वै वाचः प्रजातानि छन्दांसि सप्तपदा वै तेषां परार्ध्यां शक्नी तामेवैतत्परस्तादवर्वाचीं वृद्धं चो तस्मात्सप्त पदान्यनुनिक्रामति ॥१॥ स वै वाचोऽएव रूपेणानुनिक्रामति “व्वस्वैस्यदितिरस्यादित्यासि रुद्रासि चन्द्रासी”ति व्वस्वी हेषादिति. हेषादित्या हेषा रुद्रा हेषा चन्द्रा हेषा “वृहस्पतिष्वा सुम्ने रम्णा”त्विति ब्रह्म वै वृहस्पतिर्वृहस्पतिष्वा साधुनावर्तयत्वित्येवैतदाह “रुद्रो व्वसुभिराचक”ऽइत्युप्रणाशायैतदाह रुद्रं हि नाति पशवः ॥२॥ अथ सप्तमं पदं पर्युपविशन्ति । स हिरण्यं पदे निधाय

१. मा.सं. ४. २०

२. ३. देवा इति. ग. ड.

४. वृद्ध इति. घ,

५-७. मा. सं. ४. २१.

८. पशव इति. ग. ड., पशव इति. घ.

जुहोति न वाऽअनग्नावाहुतिर्हूयतेऽग्निरेतसं वै हिरण्यं तथो हा-
 स्थैपाग्निमत्येवाहुतिर्हूता भवति वज्रो वाऽआज्यं वज्रेणैवैतदाज्येन
 स्पृणुते ताँ स्पृत्वा स्वीकुरुते ॥३॥ स जुहोति । “अदित्यास्त्वा
 मूर्धन्नाजिघर्मी”तीयं वै पृथिव्यदितिरस्यै हि मूर्धन् जुहोति “देव्य-
 जने पृथिव्या”ऽइति देवयजने हि पृथिव्यै जुहोती “डायोस्पदुमसि
 घृतवत्स्वाहे”ति गौर्व्याऽइडा गोर्हि पदे जुहोति घृतवत्स्वाहेति घृत-
 वज्ज्येतदभिहुतं भवति ॥४॥ अथ स्फ्यमादाय परिलिखति । वज्रो
 वै स्फ्यो वज्रेणैवैतत्परिलिखति त्रिष्कृत्वः परिलिखति त्रिवृतैवैतद्व-
 ज्रेण समन्तं परिरुह्यात्यनतिक्रमाय ॥५॥ स परिलिखति । “अस्मे
 रमस्वे”ति यजमाने रमस्वेत्येवैतदाहाय समुल्लिख्य पदँ स्था-
 त्याँ संवपत्य “स्मे ते बन्धु”रिति यजमाने ते बन्धुरित्येवैतदाह ॥६॥
 अथापऽउपनिनयति । यत्र वाऽअस्यै खनन्तः क्रूरीकुर्वन्त्यपघ्नन्ति
 शान्तिरापस्तदग्निः शान्त्या शमयति तदग्निः संदधाति तस्मादप-
 उऽउपनिनयति ॥७॥ अथ यजमानाय पदं प्रयच्छति । “त्वे राय”ऽ-
 इति पशवो वै रायस्त्वयि पशवऽइत्येवैतदाह तद्यजमानः प्रति-
 गृह्णाति “मे राय”ऽइति पशवो वै रायो मयि पशवऽइत्येवैत-
 दाह ॥८॥ अथाध्वर्युरात्मानमुपस्पृशति । “मां वयँ रायस्पोषेण
 वियौष्मे”ति तथो हाध्वर्युः पशुभ्यऽआत्मानं नान्तुरेति ॥९॥ अथ
 पुत्न्यै पदं प्रतिपराहरन्ति । गृहा वै पुत्न्यै प्रतिष्ठा तद्गृहेष्वेवैनामे-
 तत्प्रतिष्ठायां प्रतिष्ठापयति तस्मात्पुत्न्यै पदं प्रतिपराहरन्ति ॥१०॥
 तां नेष्टा व्वाचयति । “तोतो राय”ऽइत्यथैनाँ सोमक्रयण्या संख्या-
 पयति वृषा वै सोमो योषा पुत्न्येष वाऽअत्र सोमो भवति यत्सो-
 मक्रयणी मिथुनमेवैतत्प्रजननं क्रियते तस्मादेनां सोमक्रयण्या संख्या-
 पयति ॥११॥ स संख्यापयति । “समैव्ये देव्या धिया सन्दक्षिण-

१-५. मा. सं. ४. २२. ६. यजमाने इति. ग. ७-९, ११. मा. सं. ४. २२.

१०. पदं इति. घ.

१२. संख्यापयतीति. ङ.

१३. मा. ४. २३.

योरुचक्षसा । मा मऽआयुः प्रमोषीमोऽअहं तव । व्वीरं विवदेय तव
 देवि संहशी"त्याशिषमेवैतदाशास्ते पुत्रो वै व्वीरः पुत्रं विवदेय तव
 संहशीत्येवैतदाह ॥१२॥ सा या बभ्रुः पिङ्गाक्षी । सा सोमक्रयणी
 यत्र वाऽइन्द्राविष्णू ब्रेधा सहस्रं व्यैरयतां तदेकात्यरिच्यत तां ब्रेधा
 प्राजनयतां तस्माद्योप्येतर्हि ब्रेधा सहस्रं व्याकुर्यादेकैवातिरिच्येत
 ॥१३॥ सा या बभ्रुः पिङ्गाक्षी । सा सोमक्रयण्यथ या रोहिणी सा
 व्वार्त्रघ्नी यामिदं राजा सङ्ग्रामं जित्वादाकुरुतेऽथ या रोहिणी
 श्येताक्षी सा पितृदेवत्या यामिदं पितृभ्यो हनन्ति ॥१४॥ (शतम्
 १६००) सा या बभ्रुः पिङ्गाक्षी । सा सोमक्रयणी स्याद्यदि बभ्रुं
 पिङ्गाक्षीं न विन्देदरुणा स्याद्यद्यरुणां न विन्देद्रोहिणी व्वार्त्रघ्नी
 स्याद्रोहिण्यै ह त्वेव श्येताक्ष्याऽआशां नेयात् ॥१५॥ सा स्यादप्र-
 वीता । वाग्वाऽपषा निदानेन यत्सोमक्रयण्ययातयाग्नी वाऽइयं
 वाग्वायातयाम्यप्रवीता तस्मादप्रवीता स्यात्सा स्यादवण्डाकूटा-
 काणाकर्णालक्षितासप्तशफा सा ह्येकरूपैकरूपा हीयं व्वीक् ॥१६॥
 Cf. का. श. ४. ३. १; तै. सं. ६. १. ७, ८; मै. सं. ३. ७. ५,
 ६; कौठ. सं. २४. ३, ४; कपि. ३७. ४, ५.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे तृतीयकाण्डे
 द्वितीयप्रपाठके चतुर्थं ब्राह्मणम् ॥ (अ. ३. १.)

३. २. ५.

(सोमोन्मानादि)

पद^१ समुप्य पाणीऽअवनेनिके । तद्यत्पाणीऽअवनेनिके व्व-
 जो वाऽआज्यथं रेतः सोमो नेद्वज्रेणाज्येन रेतः सोम^२ हिनसा-
 नीति तस्मात्पाणीऽअवनेनिके ॥१॥ अथास्याथं हिरण्यं वध्नीते ।
 द्वयं वाऽइदं न तृतीयमस्ति सत्यं चैवानृतं च सत्यमेव

१, २, ४. पिङ्गाक्षी इति. ग. ड.

३. सा इति. ग. ड.

५. निदानेत इति. ग. ड.

६. वाक् इति. ग. ड.

देवाऽअनृतं मनुष्याऽअग्निरेतसं वै हिरण्यं सत्येनां शुनुपस्पृ-
 शानि सत्येन सोमं पुराहणानीति तस्माद्वाऽअस्यां हिरण्यं बभूवी-
 ते ॥२॥ अथ सम्प्रेष्यति 'सोमोपनुहनमाहर सोमपर्याणहनमाहरोष्णी-
 षमाहरे'ति स यदेव शोभनं तत्सोमोपनुहनं स्याद्वासो ह्यस्यैतद्भ-
 वति शोभनं ह्येतस्य व्यासः स यो हैनं शोभनेनोपचरति शो-
 भते हाथ यऽआह यदेव किं चेति यदेव किं च भवति तस्माद्यदेव
 शोभनं तत्सोमोपनुहनं स्याद्यदेव किं च सोमपर्याणहनम् ॥३॥
 यद्युष्णीषं विन्देत् । उष्णीषः स्याद्यद्युष्णीषं न विन्देत्सोमपर्याणह-
 नस्यैव ब्रह्मलं वा त्र्यङ्गलं वावकुन्तेदुष्णीषभाजनमध्वर्युर्वा यजमा-
 नो वा सोमोपनुहनमादत्ते यऽएव कश्च सोमपर्याणहनम् ॥४॥ अ-
 थाग्रेण राजानं विचिन्वन्ति । तदुदकुम्भऽउपनिहितो भवति तद्ब्रा-
 ह्मणऽउपास्ते तदभ्यायन्ति प्राञ्चः ॥५॥ तदायत्सु व्याचरति । "पेष
 ते गायत्रो भागऽइति मे सोमाय ब्रूतादेष ते त्रैष्टुभो भागऽइति मे
 सोमाय ब्रूतादेष ते जागतो भागऽइति मे सोमाय ब्रूताच्छन्दोना-
 मानां साम्राज्यं गच्छेति मे सोमाय ब्रूता"दित्येकं वाऽएष क्रीय-
 माणोऽभिक्रीयते छन्दसामेव राज्याय छन्दसाथं साम्राज्याय चन्ति
 वाऽएनमेतद्यदभिषुण्वन्ति तमेतदाह छन्दसामेव त्वा राज्याय क्री-
 णामि छन्दसाथं साम्राज्याय न वधायेत्यथेत्य प्राङुपविशति ॥६॥
 सोऽभिमृशति । "आस्माकोऽसी"ति स्वऽइव ह्यस्यैतद्भवति यदाग-
 तस्तस्मादाहास्माकोऽसीति "शुक्रस्ते ग्रह"इति शुक्रं ह्यस्मा-
 द्ग्रहं ग्रहीष्यन् भवति "विचिर्तस्वा विचिन्वन्ति"ति सर्वत्वायै-
 तदाह ॥७॥ अत्र हैके । तृणं वा काष्ठं वा विचित्रापास्यन्ति तदु तथा
 न कुर्यात्क्षत्रं वै सोमो विवडन्याऽओषधयोऽन्नं वै क्षत्रियस्य विद्

१. शोभनं इति. ग. ङ. २. न इति. ग. ङ. ३. पर्याणहनस्येति. ग.
 ४. सोमोपनुहमिति. ग. ङ. ५. मा. सं. ४. २४. ६. एतदाहेति. ङ.
 ७. उपविशति इति. ग. ङ. ८, ९, ११. मा. सं. ४. २४. १०. शुक्रं इति. ङ.

स यथा प्रसितमनुहायाच्छ्रिय परास्येदेवं तत्तस्मादभ्येव सृशोद्धि-
चित्तस्त्वा विचिन्वन्ति३ इति तद्यऽपवास्य विचेतारस्तऽपनं विचि-
न्वन्ति ॥८॥ अथ व्यासः । द्विगुणं वा चतुर्गुणं वा प्राग्दशं वोपस्त-
णाति तद्वाजानं मिमीते स यद्वाजानं मिमीते तस्मान्मात्रा मनुष्येषु
मात्रो यो चाप्यन्या मात्रा ॥९॥ सावित्र्या मिमीते । सविता वै दे-
वानां प्रसविता तथो हास्माऽप्य सवितृप्रसूतऽप्य कयाय भवति
॥१०॥ अतिच्छन्दसा मिमीते । एषा वै स्रव्वाणि छन्दा५सि यदति-
च्छन्दास्तथो हास्यैष स्रवैरेव छन्दोभिर्मितो भवति तस्मादतिच्छन्दसा
मिमीते ॥११॥ स मिमीते । “अभि त्वं देव५ सवितारमोण्योः क-
विकृतमुर्चामि सत्यसव५ रत्नधामभि प्रियं मतिं कविम् । ऊर्वा
यस्यामतिर्माऽअदियुतत्सर्वीमनि हिरण्यपाणिरमिमीत सुकृतुः कृपा
स्व॥ इति ॥१२॥ एतया स्रव्वाभिः । एतया चतसृभिरेतया तिसृभि-
रेतया द्वाभ्यामेतयैकयैतयैवैकयैतया द्वाभ्यामेतया तिसृभिरेतया चत-
सृभिरेतया स्रव्वाभिः समस्याञ्जलिनाध्यावपति ॥१३॥ स वाऽउदाचं
न्याचं मिमीते । स यदुदाचं न्याचं मिमीत इमाऽप्यैतदङ्गुलीर्नाना-
जानाः करोति तस्मादिमा नाना जायन्तेऽथ यत्सह स्रव्वाभिर्मिमी-
ते स५ श्लिष्टा इव हैवेमा जायेरस्तस्माद्वाऽउदाचं न्याचं मिमीते
॥१४॥ यद्वेवोदाचं न्याचं मिमीते । इमाऽप्यैतन्नानावीर्याः करोति
तस्मादिमा नानावीर्यास्तस्माद्वाऽउदाचं न्याचं मिमीते ॥१५॥ यद्वे-
वोदाचं न्याचं मिमीते । विराजमेवैतद्वर्वाचीं च पराचीं च युनक्ति
पराच्यह देवेभ्यो यज्ञं ब्रह्मत्यवर्वाची मनुष्यानवति तस्माद्वाऽउदाचं
न्याचं मिमीते ॥१६॥ अथ यद्वशकृत्वो मिमीते । दशाक्षरा वै वि-
राड्वैराजः सोमस्तस्माद्वशकृत्वो मिमीते ॥१७॥ अथ सोमोपनह-

१. पात्रो इति. क.

२. स्रवैरेवेति. घ.

३. मा. सं. ४. २५.

४. कविमिति. ग. घ. ङ.

५. द्वाभ्यामेतया इति. घ. ६. तस्माद्वा इति. ग.

नस्य । समुत्पार्यान्तानुष्णीषेण विग्रथ्नाति. “प्रजाभ्यस्त्वे”ति
 प्रजाभ्यो ह्येनं क्रीणाति स यदेवेदं शिरश्चासौ चान्तरोपेनित-
 मिव तदेवास्यैतत्करोति ॥१८॥ अथ मध्येऽङ्गुल्याकाशं करोति ।
 “प्रजास्त्वानुप्राणन्ति”ति तमयतीव वाऽपनमेतत्समायच्छन्नप्राण-
 मिव करोति तस्यैतदतऽप्यथ मध्यतः प्राणमुत्सृजति तं ततः प्राणन्तं
 प्रजाऽअनुप्राणन्ति तस्मादाह प्रजास्त्वानुप्राणन्ति तं सोमविक्र-
 यिणे प्रयच्छत्यथातः पुननस्यैव ॥१९॥ Cf. का. श. ४. ३. २;
 तै. सं. ६. १. ९; मै. सं. ३. ७. ४; काठ. २४. १, २; कपि.
 ३७. २, ३.

इति शुक्लयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे तृतीयकाण्डे
 द्वितीयप्रपाठके पञ्चमं ब्राह्मणम् ॥ (अ. ३. २.)

३. २. ६.

(सोमक्रयः)

स वै राजानं पणते । स यद्राजानं पणते तस्मादिदं सह-
 त्सर्वं पुण्यं सऽआह सोमविक्रयिन् क्रय्यस्ते सोमो राजा इति
 क्रय्यऽइत्याह सोमविक्रयी तं वै ते क्रीणानीति क्रीणीहीत्याह सोम-
 विक्रयी कल्या ते क्रीणानीति भूयो वाऽअतः सोमो राजार्हतीत्याह
 सोमविक्रयी भूयऽपवातः सोमो राजार्हति मह्यंस्त्वेव गोर्महिमेत्य-
 ध्वर्युः ॥१॥ गोर्वै प्रतिधुक् । तस्यै श्रुतं तस्यै शरस्तस्यै दधि तस्यै
 मस्तु तस्याऽआतञ्जनं तस्यै नवनीतं तस्यै घृतं तस्याऽआमिक्षा
 तस्यै व्वार्जिर्नश्वं ॥२॥ शफेन ते क्रीणानीति । भूयो वाऽअतः सोमो
 राजार्हतीत्याह सोमविक्रयी भूयऽपवातः सोमो राजार्हति मह्यंस्त्वेव
 गोर्महिमेत्यध्वर्युरेताण्येव दश व्वीर्याण्युदाख्यायाह पदा तेऽध्वेन ते
 गवा ते क्रीणामीति क्रीतः सोमो राजेत्याह सोमविक्रयी व्वयाऽसि

१, २. मा. सं. ४. २५.

३. पणनस्यैव इति. ग. ४. राजा इति. ग.

५. अध्वर्युरिति. ग. ङ.

६. व्वार्जिन इति. घ. ७. सोमविक्रयीति घ.

प्रब्रूहीति ॥३॥ सऽआह । चन्द्रं ते व्वृक्षं ते छागा ते धेनुस्ते मि-
थुनौ ते गावौ तिस्त्रस्तेऽन्याऽइति स यदर्वाक्पणन्ते परः सम्पाद-
यन्ति तस्मादिदुः स कृत्स्नं पण्यमर्वाक्पणन्ते परः सम्पादयन्त्यथ
यदध्वर्युरेव गोव्वीर्याण्युदाचष्टे न सोमस्य सोमविक्रयी महितो वै
सोमो देवो हि सोमोऽथैतदध्वर्युर्गो महयति तस्यै पश्यन्वीर्याणि
क्रीणादिति तस्मादध्वर्युरेव गोव्वीर्याण्युदाचष्टे न सोमस्य सोमवि-
क्रयी ॥ ४ ॥ अथ यत्पञ्चकृत्वः पूर्णते । संवत्सरसमिमतो वै यज्ञः
पञ्च वाऽऋतवः संवत्सरस्य तं पञ्चभिराप्नोति तस्मात्पञ्चकृत्वः
पूर्णते ॥५॥ अथ हिरण्ये व्वाचयति । “शुक्रं त्वा शुक्लेण क्रीणामी”-
ति शुक्रं हेतच्छुक्लेण क्रीणाति यत्सोमं हिरण्येन “चन्द्रं चन्द्रेणे”-
ति चन्द्रं हेतुश्चन्द्रेण क्रीणाति यत्सोमं हिरण्येनाऽऽमृतममृतेनेत्य-
मृतं हेतुदमृतेन क्रीणाति यत्सोमं हिरण्येन ॥६॥ अथ सोमवि-
क्रयिणमभिप्रकम्पयति “समे ते गो”रिति यजमाने ते गौरित्येवैतदाह
तद्यजमानमभ्याहृत्य न्यस्यत्यस्मे ते चन्द्राणी”ति सऽआत्मन्येव
व्वीर्यं धत्ते शरीरमेव सोमविक्रयी हरते तत्ततः सोमविक्रय्यादत्ते
॥७॥ अथाजायां प्रतीचीनमुख्यां व्वाचयति । “तपसस्तनुरसी”ति
तपसो ह वाऽपसा प्रजापतेः सम्भूता यदजा तस्मादाह तपसस्तनुर-
सीति “प्रजापतेर्वर्णः”इति सा यत्त्रिः संवत्सरस्य विजायते तेन
प्रजापतेर्वर्णः “परमेण पशुना क्रीयस”इति सा यत्त्रिः संवत्सरस्य
व्विजायते तेन परमः पशुः “सहस्रं पोषं पुषेय”मित्याशिषमेवैतर्दा-
शास्ते भूमा वै सहस्रं भूमानं गच्छानीत्येवैतदाह ॥८॥ स वाऽअ-
नेनैवाजां प्रयच्छति । अनेन राजानमादत्तऽआजा ह वै नामैषा
यदजैतया ह्येनमन्ततऽआजति तामेतत्परोक्षमजेत्याचक्षते ॥९॥ अथ

१. तिस्त्रस्ते इति, ग. घ. २. विक्रयी इति, ग. ङ. ३, ४. पणत इति, ग.

५-११. मा. स. ४. २६. १२. संवत्सरस्येति, घ. १३. तेन इति, ग.

१४, १५. मा. सं. ४. २६. १६. आशास्त इति, घ.

राजानमादत्ते । “मित्रो नऽपृहि सुमित्रध” इति शिवो नः शान्त-
 ऽपृहीत्येवैतदाह तं यजमानस्य दक्षिणऽरुरौ प्रत्युह्य व्नासो निद-
 धाती” इन्द्रस्योरुमाविश दक्षिण”मित्येष वाऽअत्रेन्द्रो भवति यद्यज-
 मानस्तस्मादाहेन्द्रस्योरुमाविश दक्षिणमित्यु”शन्नुशन्तमि”ति प्रियः
 प्रियमित्येवैतदाह “स्योनः स्योन”मिति शिवः शिवमित्येवैतदाह
 ॥१०॥ अथ सोमक्रयणाननुदिशति । “स्वैन भ्राज्राङ्घारे वम्भारे
 हस्त सुहस्त कृशानवेते वः सोमक्रयणास्तात्रक्षध्वं मा वो दम्”न्निति
 धिष्ण्यानां वाऽपते भ्राजनेनैतानि वै धिष्ण्यानां नामानि तान्येवैभ्य-
 ऽपतदन्वदिक्षत् ॥११॥ अथात्रापोर्णुते । गर्भो वाऽप्य भवति यो
 दीक्षते पावृता वै गर्भाऽउल्वेनेव जरायुणेव तमत्राजीजनत तस्माद-
 पोर्णुतऽप्य वाऽअत्र गर्भो भवति तस्मात्परिवृतो भवति परिवृताऽइव
 हि गर्भाऽउल्वेनेव जरायुणेव ॥१२॥ अथ व्याचयति । “परि माग्ने
 दुश्चरिताद्वाधस्वा मा सुचरिते भजे”त्यासीनं वाऽएनमेषऽआगच्छति
 सऽआगतऽउत्तिष्ठति तन्मिथ्या करोति व्रतं प्रमीणाति तस्यो ह्येषा
 पायश्चित्तिस्तथो हास्यैतन्न मिथ्याकृतं भवति न व्रतं प्रमीणाति
 तस्मादाह परि माग्ने दुश्चरिताद्वाधस्वा मा सुचरिते भजेति ॥१३॥
 अथ राजानमादायोत्तिष्ठति । “उदायुषां स्वायुषोदस्थाममृतां २॥ऽअ-
 न्वि”त्यमृतं वाऽप्येषोऽनुत्तिष्ठति यः सोमं क्रीतं तस्मादाहोदायुषा
 स्वायुषोदस्थाममृतां २॥ऽअन्विति ॥१४॥ अथ राजानमादायारोहण-
 मभिप्रैति । “प्रति पन्थामपन्नहि स्वस्ति गामनेहसम् । येन विश्वाः
 परि द्विषो वृणक्ति विवन्दते व्वस्वि”ति ॥१५॥ देवा ह वै यज्ञं त-
 न्वानाः । तेऽसुररक्षसेभ्यऽआसङ्गाद्विभयांचकुस्तंऽपतद्यजुः स्व-
 स्त्ययनं ददृशुस्तऽपतेन यजुषा नाष्टा रक्षांश्चस्पदहृत्यैतस्य यजुषो-

१-५. मा. सं. ४. २७.

६, ७. मा. सं. ४. २८.

८. अन्विति इति. ग, अन्विति इति. घ.

९. मा. सं. ४. २९.

१०. त इति. घ.

११. रक्षांसीति. घ.

भयेऽनाष्टे निवाते स्वस्ति समाश्नुवत तथोऽपवैष एतेन यजुषा
 नाष्टा रक्षाध्रस्यपहत्यैतस्य यजुषोभयेऽनाष्टे निवाते स्वस्ति सम-
 श्नते तस्मादाह प्रति पन्थामपद्महि स्वस्ति गामनेहसम् । येनै
 विश्वाः परि द्विषो वृणक्ति विन्दते ववस्विति ॥१६॥ तं वाऽइति
 हरन्ति । अनसा परिवहन्ति महयन्त्येवैनमेतत्तस्माच्छीर्णा वीजं
 हरन्त्यनसोद्रावहन्ति ॥१७॥ अथ यदपामन्ते क्रीणाति । रसो वाऽ-
 आपः सरसमेवैतत्क्रीणात्यथ यद्धिरण्यं भवति सशुकमेवैतत्क्रीणा-
 त्यथ यद्वासो भवति सत्वचसमेवैतत्क्रीणात्यथ यदजा भवति सतप-
 समेवैतत्क्रीणात्यथ यद्धेनुर्भवति साशिरमेवैतत्क्रीणात्यथ यन्मिथुनौ
 भवतः समिथुनमेवैतत्क्रीणाति तं वै दशभिरेव क्रीणीयान्नादशभिर्दश-
 क्षरा वै विराड्वैराजः सोमस्तस्माद्दशभिरेव क्रीणीयान्नादशभिः ॥१८॥

Cf. का. श. ४. ३. ३, तै. सं. ६. १. १०. मै. सं. ३. ७. ७;
 काठ. २४. ५, ६; कपि. ३७. ५-७.

इति शुक्रयजुर्वेदीयमाध्यन्दिनशास्त्रीये शतपथब्राह्मणे तृतीयकाण्डे

द्वितीयप्रपाठके षष्ठं ब्राह्मणम् ॥ (अ. ३. ३.)

द्वितीयः प्रपाठकः समाप्तः ॥

(कण्डिकासंख्या ॥१२८॥)

३. ३. १.

(क्रीतस्य सोमस्य शकटेन शालायामाहरणम्)

नीडे कृष्णाजिनमास्तृणाति । “अदित्यास्त्वगसी”ति सोऽसा-
 वेव बन्धुरथैनमासादर्यं “त्यदित्यै सदऽआसीदे”तीयं वै पृथिव्य-
 दितिः प्रतिष्ठा तदस्यामेवैनमेतत्प्रतिष्ठायां प्रतिष्ठापयति तस्मादाहा-
 दित्यै सदऽआसीदेति ॥१॥ अथैवमभिपद्य च्वाचयति । “अस्तभ्ना-
 द्यां वृषभोऽअन्तरिक्ष”मिति देवा ह वै यज्ञं तन्वानास्तेऽसुररक्ष-

१. येन इति. ग. ङ. २. सरसमेव इति. घ. ३. ४. मा. सं. ४. ३०.

५. आसीद् इति. ग, ङ., आसीद् इ. त. घ. ६. मा. सं. ४-३०.

सेभ्य आसङ्गादिभयाञ्चकुस्तुऽपनमेतज्ज्यायां^१ समे^२ वृधाच्चकुर्यदा-
 हास्तभ्नाद्द्यां वृषभोऽअन्तरिक्षमिति ॥२॥ “अमिमीत वरिमाणं
 पृथिव्या” इति । तदेनेनेमांल्लोकानास्पृणोति तस्य हि न हन्तास्ति
 न वधो येनेमे लोकाऽआस्पृतास्तस्मादाहामिमीत वरिमाणं पृथि-
 व्या इति ॥३॥ “आसीदद्विश्वा भुवनानि सम्रा” इति । तदेनेनेदं^४
 सर्वमास्पृणोति तस्य हि न हन्तास्ति न वधो येनेदं सर्वमास्पृतं
 तस्मादाहासीदद्विश्वा भुवनानि सम्रा इति ॥४॥ “विवेत्तानि वरु-
 णस्य व्रतानी”ति । तदस्मादइदं सर्वमनुवर्त्म करोति यदिदं किं
 च न कञ्चन प्रत्युद्यामिनं तस्मादाह विव्वेत्तानि वरुणस्य व्रता-
 नीति ॥५॥ अथ सोमपर्याणहनेन पर्याणहति । नेदेनं नाष्ट्रा रक्षां^६सि
 प्रमृशानिति गर्भो वा एष भवति तिरइव वै गर्भास्तिरइवैतद्यत्प-
 र्याणद्धं तिरइव वै देवा मनुष्येभ्यस्तिरइवैतद्यत्पर्याणद्धं तस्माद्वै
 पर्याणहति ॥६॥ स पर्याणहति । “व्वनेषु व्यन्तरिक्षं तताने”ति
 व्वनेषु हीदमन्तरिक्षं व्विततं व्वृक्षाग्रेषु “व्वार्जमवत्सुं पयऽउक्षिया-
 स्वि”ति व्वीर्यं वै व्व्राजाः पुमां^७सोऽव्वन्तः पुंश्चस्वेवैतद्वीर्यं दधाति
 पयऽउक्षियास्विति पयो हीदमुक्षियासु हितं^८ “हत्सु क्रतुं व्वरुणो
 व्विष्वेभि”मिति हत्सु ह्ययं क्रतुर्मनोजवः प्रविष्टो व्विष्वेभिमिति
 व्विष्वु ह्ययं प्रजास्वभि^९“दिवि सूर्यमदधात्सोममद्रा”विति दिवि ह्यसौ
 सूर्यो हितः सोममद्राविति गिरिषु हि सोमस्तस्मादाह दिवि सूर्यम-
 दधात्सोममद्राविति ॥७॥ अथ यदि द्वे कृष्णाजिने भवतः । तयोर-
 न्यतरत्प्रत्यानहति प्रतीनाहभाजनं यद्युऽएकं भवति कृष्णाजिनप्रीवा
 ऽएवावकृत्य प्रत्यानहति प्रतीनाहभाजनं^{१०} “सूर्यस्य चक्षुरारोहाग्ने-

१, २, ४. मा. सं. ४. ३०. ३. न इति. घ.

५. व्रतानीति ग. ड.

६. इवैतत्पर्याणद्धमिति. ग. ७, ८. मा. सं. ४. ३१. ९. मवत्सु इति. घ.

१०. पुंश्चस्वेति. घ.

११, १३. मा. सं. ४. ३१. १२. विष्वेभिमिति. ग.

१४. सोममद्राविति ग. ड. १५. प्रतिनाह इति भाष्ये १६. मा. सं. ३. ३२.

३० मा० श० ब्रा०

रक्षः कनीनकम् । यत्रैतशेभिरीयसे भ्राजमानो विपश्चिते'ति
 सूर्यमेवैतत्पुरस्तात्करोति सूर्यः पुरस्ताद्वाष्ट्रा रक्षाश्वस्यपन्नचेत्यथा-
 भयेनानाष्ट्रेण परिवहन्ति ॥८॥ उद्धते प्रऽउग्ये फलके भवतः । तद-
 न्तरेण तिष्ठन्सुब्रह्मण्यः प्राजति श्रेयान्वाऽपुषोऽभ्यारोहान्नवति को
 ह्येतमर्हत्यभ्यारोहं तस्मादन्तरेण तिष्ठन् प्राजति ॥९॥ पलाशशाखया
 प्राजति । यत्र वै गायत्री सोममच्छापतत्तदस्याऽआहरन्त्याऽअपाद-
 स्ताभ्यायत्य पर्णं प्रविच्छेद गायत्र्यै वा सोमस्य वा राज्ञस्तत्पतित्वा
 पर्णोऽभवत्तस्मात्पर्णो नाम तद्यदेवात्र सोमस्य न्यक्तं तदिहाप्यस-
 दिति तस्मात्पलाशशाखया प्राजति ॥१०॥ अथानङ्वाहावाजन्ति ।
 तौ यदि कृष्णौ स्यातामन्यतरो वा कृष्णस्तत्र विद्याद्वर्षित्यैषमः
 पर्जन्यो वृष्टिमान् भविष्यतीत्येतद् विज्ञानम् ॥११॥ अथ युनक्ति ।
 "उस्त्रावेतं धूर्पाहा"वित्युस्रौ हि भवतो धूर्पाहाविति धूर्पाहौ हि
 भवतो "युज्येथामनश्रू"ऽइति युज्येते ह्यनश्रूऽइत्यनार्ताविति त"द्वी-
 रहणा"वित्यपापकृताविति त"ब्रह्मचोदनावि"ति ब्रह्मचोदनौ हि भवतः
 "स्वस्ति यजमानस्य गृहान् गच्छत"मिति यथैनावन्तरा नाष्ट्रा रक्षाश्व-
 सि न हिंशस्युरेवमेतदाह ॥१२॥ अथ पश्चात्परिक्रम्य । अपालम्ब-
 मभिपृच्छाह 'सोमाय क्रीतायानुब्रूही'ति सोमाय पर्युह्यमाणायेति वातो
 यतरथा कामयेत ॥१३॥ अथ वाचयति । "भद्रो मेऽसि प्रच्यवस्व
 भुवस्पत"ऽइति भद्रो ह्यस्यैष भवति तस्मान्नान्यमाद्रियतेऽप्यस्य
 राजानः सभागाऽआगच्छन्ति पूर्वं राज्ञोऽभिवदति भद्रो हि भवति
 तस्मादाह भद्रो मेऽसीति प्रच्यवस्व भुवस्पतऽइति भुवनानाँह्येष
 पति "विविश्वान्यमि धामानी"त्यङ्गानि वै विश्वानि धामान्यङ्गान्येवै-
 तदभ्याह "मा त्वा परिपरिणो विदन्मा त्वा परिपन्थिनो विदन्मा
 त्वा वृकाऽअघायवो विद"न्निति यथैनमन्तरा नाष्ट्रा रक्षाश्वसि न
 विन्देयुरेवमेतदाह ॥१४॥ "इयेनो भूत्वा परापते"ति । व्ययऽप्येन-

१. पुरस्तादिति. ग. २. सुब्रह्मण्या इति. क. ३. श्रेयान्वा इति. ग.

४-८. मा. सं. ४ ३३.

९-१२. मा. सं. ४. ३४.

मेतद्भूतं प्रपातयति यद्वाऽऽग्रं तन्नाष्ट्रा रक्षा^{१०}सि नान्वयन्त्येतद्वै व्य-
सामोजिष्ठं वलिष्ठं यच्छथेनस्तमेवैतद्भूतं प्रपातयति यदाह इयेनो
भूत्वा पुरापतेति ॥१५॥ अथ शरीरमेवान्वावहन्ति । “यजमानस्य गृ-
हान् गच्छ तन्नौ सथंस्कृत”मिति नाम्ना तिरोहितमिवास्ति ॥१६॥ अथ
सुब्रह्मण्यामाह्वयति । यथा येभ्यः पक्ष्यन्त्यात्तान् ब्रूयादित्येह वः पक्ता-
स्मीत्येवमेवैतद्देवेभ्यो यज्ञं निवेदयति सुब्रह्मण्यो^{३०} सुब्रह्मण्यो^३मिति
ब्रह्म हि देवान् प्रच्यावयति त्रिष्टुत्वऽआह त्रिवृद्धि यज्ञः ॥१७॥
“इन्द्रागच्छे”ति । इन्द्रो वै यज्ञस्य देवता तस्मादहेन्द्रागच्छेति “हृरि-
वऽआगच्छ मेधातिथेर्मेघं ववृणश्चस्य मेने । गौरावस्कन्दिन्नहल्यायै
जारे”ति तद्यान्येवास्य चरणानि तैरेवैनमेतत्प्रमुमोदधिषति ॥१८॥
“कौशिकं ब्राह्मणं गौतमं ब्रुवाणे”ति । शश्वदैतदारुणिर्नाधुनोपज्ञातं
यद्गौतमं ब्रुवाणेति स यदि कामयेत ब्रूयादेतद्यद्यु कामयेतापि नाद्रि-
येतेत्येह सुत्यामिति यावदहे सुत्या भवति ॥१९॥ “देवा ब्रह्माण
आगच्छते”ति । तद्देवांश्च ब्राह्मणांश्चाहैतैर्ह्यत्रोभयैरर्थो भवति यदेवैश्च
ब्राह्मणैश्च ॥२०॥ अथ प्रतिप्रस्थाता । अत्रेण शालामग्नीषोमीयेण प-
शुना प्रत्युपतिष्ठतेऽग्नीषोमौ वाऽपतुमन्तर्जम्भऽआदधाते यो दीक्षत
ऽआज्ञावैष्णव^{१०} ह्यदो दीक्षणीयथं हविर्भवति यो वै विष्णुः सोमः
स हविर्वाऽप्य देवानां भवति यो दीक्षते तदेनमन्तर्जम्भऽआदधाते
तत्पशुनात्मानं निष्क्रीणीते ॥२१॥ तद्वैके । आहवनीयादुल्मुकमाहर-
न्त्ययमग्निरय^{१०} सोमस्ताभ्या^{१०} सह सद्भ्यां निष्केष्यामहऽइति व्यव-

१. अन्वावहन्तीति काण्वीयः पाठः । आनयन्तीति तस्यार्थः । अयमेव पाठः ‘क’
पुस्तकेऽपि दृश्यते । ग. घ पुस्तकयोस्तु अन्ववहन्तीति पाठो दृश्यते, भाष्ये च ।

२. मा. सं. ४. ३४. ३. तान् इति घ. ४. पक्तास्मि इति. ग.

५. यज्ञ इति. ग. ड. ६. ८. ९. षड्विं. १. १. २. ७. इन्द्रागच्छेति घ, आगच्छेति. ग.

६-९. तै. आ १. १२. १०. अधुनोप इति. ग. ड. ११. त्यहे इति. ग, घ, ड.

१२. ब्राह्मणैरिति घ, ब्राह्मणैरिति. ग. ड. १३. देवानामिति नाऽस्ति. ग. ड.

दन्तस्तुदु तथा न कुर्याद्यत्र वाऽएतौ क्व च तत्सहैव ॥२२॥ स वै
 द्विरूपो भवति । द्विदेवत्यो हि भवति देवतयोः समदे कृष्णसारङ्गः
 स्यादित्याहुरेतद्ध्वेनयो रूपतममिवेति यदि कृष्णसारङ्गं न विन्देद-
 थोऽपि लोहितसारङ्गः स्यात् ॥२३॥ तस्मिन्वाचयति । “नमो मि-
 त्रस्य ववरुणस्य चक्षसे महो देवाय तद्वत्^१ सपर्यत । दूरे दृशे देव-
 जाताय केतवे दिवस्पुत्राय सूर्याय श^२सते”ति नमऽएवास्माऽएत-
 त्करोति मित्रधेयमेवैनैनैतत्कुरुते ॥२४॥ अथाध्वर्युरारोहणं विमुञ्च-
 ति । “ववरुणस्योत्तम्भनमसी”त्युपस्तम्भनेनोपस्तम्भनाति “ववरुणस्य
 स्कम्भसर्जनी स्थ”^३इति शम्येऽउद्वृहति स यदाह ववरुणस्य स्कम्भ-
 सर्जनी स्थऽइति ववरुण्यो ह्येषऽएतर्हि भवति यत्सोमः क्रीतः ॥२५॥
 अथ चत्वारो राजासन्दिमाददते । द्वौ वाऽअस्मै मानुषाय राज्ञऽआ-
 ददातेऽअथैतां चत्वारो योऽस्य सकृत्सर्वस्येष्टे ॥२६॥ औदुम्बरी
 भवति । अन्नं वाऽऊर्गुदुम्बर ऊर्जोऽन्नाद्यस्यावरुद्धयै तस्मादौदुम्बरी
 भवति ॥२७॥ नाभिदध्ना भवति । अत्र वाऽअन्नं प्रतितिष्ठत्यन्न^४
 सोमस्तस्मान्नाभिदध्ना भवत्यन्नोऽएव रेतसऽआशयो रेतः सोमस्त-
 स्मादन्नदध्ना भवति ॥२८॥ ताममिमृशति । “ववरुणस्यऽऋतसद-
 न्यसी”त्यथ कृष्णाजिनमास्तृणाति “ववरुणस्यऽऋतसदनमसी”त्यथै-
 नमासादयति “ववरुणस्यऽऋतसदनमासीदे”ति स यदाह ववरुण-
 स्यऽऋतसदनमासीदेति ववरुण्यो ह्येषऽएतर्हि भवति ॥२९॥ अथैन^५
 शालां प्रपादयति । स प्रपादयन्वाचयति “यां ते धामानि हविषा
 र्यजन्ति ता ते विद्वा परिभुरस्तु यज्ञम् । गयस्फानः प्रतरणः सु-
 वीरोऽवीरहा प्रचरा सोम दुर्या”निति गृहा वै दुर्या गृहान्नः शिवः
 शान्तोऽपापकृत्प्रचरेत्येवैतदाह ॥३०॥ अत्र हैके । उदपात्रमुपनिन-

१. सहैव इति. ग. ङ.

२. स वै इति. घ.

३. मा. सं. ४. ३५.

४. ५, मा. सं. ४. ३६.

५. ववरुण्यो इति. घ.

७-९. मा. सं. ४. ३६.

१०. मा. सं. ४. ३७.

११. यजन्तीति. घ.

१२. यज्ञमिति. ग, घ, ङ.

३. ३. १. ३१-२. ४.] तृतीयकारण्डेऽग्निष्टोमः ।

२३७

यन्ति यथा राज्ञऽआगतायोदकमाहरेदेवमेतदिति वृद्धन्तस्तदु तथा
न कुर्यान्मानुष १० ह ते यज्ञे कुर्वन्ति व्यृद्धं वै तद्यज्ञस्य यन्मानुषं
नेद्व्यृद्धं यज्ञे कर्वाणीति तस्मान्नोपनिनयेत् ॥ ३१ ॥ Cf. का. श.
४. ३. ४; तै. सं. ६. १. ११.

इति माध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे तृतीयकाण्डे

तृतीयप्रपाठके प्रथमं ब्राह्मणम् ॥ (अ. ३. ४.)

(तृतीयोऽध्यायः समाप्तः)

३. ३. २.

(आतिथ्येष्टिः)

शिरो वै यज्ञस्यातिथ्यं बाहु प्रायणीयोदयनीयौ । अभितो वै
शिरो बाहु भवतस्तस्मादभित आतिथ्यमेते हविषी भवतः प्रायणी-
यश्चोदयनीयश्च ॥१॥ अथ यस्मादातिथ्यं नाम १ । अतिथिर्वाऽप्य
एतस्यागच्छति यत्सोमः क्रीतस्तस्माऽपतद्यथा राज्ञे वा ब्राह्मणाय
वा महोक्षं वा महाजं वा पचेत्तदह मानुष १० हविर्देवानामेवमस्माऽ-
पतदातिथ्यं करोति ॥२॥ तदाहुः । पूर्वोऽतीत्य गृहीयादिति यत्र
वाऽअर्हन्तमागतं नापचयन्ति कुर्वन्ति वै स तत्र तथा ह्यापचितो
भवति ॥३॥ तद्वाऽअन्यतरः ऽप्येव विमुक्तः स्यात् । अन्यतरोऽ-
विमुक्तोऽथ गृहीयात्स यदन्यतरो विमुक्तस्तेनागतो यदन्यतरोऽ-
विमुक्तस्तेनापचितः ॥४॥ तदु तथा न कुर्यात् । विमुच्यैव प्रपाद्य
गृहीयाद्यथा वै देवानां चरणं तद्वाऽअनु मनुष्याणां तस्मान्मानुषे
यावन्न विमुच्यते नैवास्मै तावदुदक १० हरन्ति नापचिति कु-
र्वन्त्यनागतो हि स तावद्भवत्यथ यदैव विमुच्यतेऽथास्मा-
ऽउदकं १० हरन्त्यथापचिति कुर्वन्ति तर्हि हि सऽआगतो

१. ते इति. घ. २. आतिथ्यमेने इति. ग. ह. ३. नाम इति घ.

४. See तै. सं. ६. २. १. 'विमुक्तोऽन्योनइवान् भवत्यविमुक्तोऽन्योऽथाऽऽति-
थ्यं गृह्णाति । मै. सं. ३. ७. १. युक्तोऽन्योनइवान् भवति विमुक्तोऽयः ।

भवति तस्माद्विमुच्यैव प्रपाद्य गृहीयात् ॥५॥ स वै संत्वरमाण-
 ऽइव गृहीयात् । तथा ह्यापचितो भवति तत्पान्यन्वारभते
 पर्युह्यमाणं वै यजमानोऽन्वारभतेऽथात्र पन्थुमयतऽपवैतन्मिथु-
 नेनान्वारभते यत्र वाऽअर्हन्नागच्छति सर्वगृह्याऽइव वै तत्र चेष्टन्ति
 तथा ह्यापचितो भवति ॥६॥ स वाऽअन्येनैव ततो यजुषा गृहीयात् ।
 येनो चान्यानि हवींष्येकं वाऽएष भागं क्रीयमाणोऽभिक्रीयते
 छन्दसामेव राज्याय छन्दसां साम्राज्याय तस्य छन्दाऽस्यभितः
 साचयानि यथा राज्ञो राजानो राजकृतः सूतग्रामण्य एवमस्य
 छन्दाऽस्यभितः साचयानि ॥७॥ न वै तद्वकल्पते । यच्छन्दोभ्यऽ-
 इति केवलं गृहीयाद्यत्र वाऽअर्हते पचन्ति तदभितः साचयोऽन्वा-
 भक्ता भवन्त्यराजानो राजकृतः सूतग्रामण्यस्तस्माद्यत्रैवैतस्यै गृही-
 यात्तदेव छन्दाऽस्यन्वाभजेत् ॥८॥ स गृह्णाति । “अग्नेस्तनुरासि
 विष्णवे त्वे”त्यग्निवै गायत्री तद्गायत्रीमन्वाभजति ॥९॥ “सोम-
 स्य तनुरासि विष्णवे त्वे”ति । क्षत्रं वै सोमः क्षत्रं त्रिष्टुप्तिष्ठुभ-
 मन्वाभजति ॥१०॥ “अतिथेरातिथ्यमसि विष्णवे त्वे”ति । सोऽस्यो-
 द्धारो यथा श्रेष्ठस्योद्धारऽएवमस्यैषऽऋते छन्दोभ्यः ॥११॥ “इयेनाय
 त्वा सोमभृते विष्णवे त्वे”ति । तद्गायत्रीमन्वाभजति सा यद्गायत्री
 इयेनो भूत्वा दिवः सोममाहरत्तेन सा इयेनः सोमभृत्तेनैवनामेतद्दी-
 र्येण द्वितीयमन्वाभजति ॥१२॥ “अग्नये त्वा रायस्पोषदे विष्णवे
 त्वे”ति । पशवो वै रायस्पोषः पशवो जगती तज्जगतीमन्वाभजति
 ॥१३॥ अथ यत्पञ्चकृत्वो गृह्णाति । संवत्सरसम्मितो वै यज्ञः पञ्च
 वाऽऋतवः संवत्सरस्य तं पञ्चभिराप्नोति तस्मात्पञ्चकृत्वो गृह्णा-
 त्यथ यद्विष्णवे त्वा विष्णवे त्वेति गृह्णाति विष्णवे द्वि गृह्णाति
 यो यज्ञाय गृह्णाति ॥१४॥ नवकपालः पुरोडाशो भवति । शिरो वै
 यज्ञस्यातिथ्यं नवाक्षरा वै गायत्र्यष्टौ तानि यान्यन्वाह प्रणवो नवमः

पूर्वोर्ध्वो वै यज्ञस्य गायत्री पूर्वार्धेऽप्य यज्ञस्य तस्मान्नवकपालः पुरो-
 डाशो भवति ॥१५॥ कार्त्तर्यमयाः परिधयः । देवा ह वाऽपतं व-
 नस्पतिषु राक्षोर्ध्वं ददृशुर्यत्कार्त्तर्यमथं शिरो वै यज्ञस्यातिथ्यं नेच्छिरो
 यज्ञस्य नाप्रा रक्षाथंसि हिनसन्निति तस्मात्कार्त्तर्यमयाः परिधयो
 भवन्ति ॥१६॥ आश्ववालः प्रस्तरः । यज्ञो ह देवेभ्योऽपचक्राम सोऽश्वो
 भूत्वा पुराडाववर्त्त तस्य देवाऽअनुहाय बालानभिपेदुस्तानालुलुपु-
 स्तानालुप्य सार्धं^१ संन्यासुस्ततऽपता ओषधयः समभवन् यदश्ववालाः
 शिरो वै यज्ञस्यातिथ्यं जघनाधौ बालाऽउभयतऽपवैतद्यज्ञं परिगृह्णाति
 यदाश्ववालः प्रस्तरः भवति ॥१७॥ ऐश्वर्यौ विधृती । नेद्वर्हिश्च
 प्रस्तरश्च संलुभ्यात ऽइत्यथोत्पूयज्यथं^२ सर्वाण्येव चतुर्गृहीतान्याज्या-
 नि गृह्णाति न ह्यत्रानुयाजा भवन्ति ॥१८॥ आसाद्य हवीं^३ ष्यग्निं
 मन्थति । शिरो वै यज्ञस्यातिथ्यं जनयन्ति वाऽपनमेतद्यन्मन्थन्ति
 शीर्षतो वाऽअग्रे जायमानो जायते शीर्षतऽपवैतदग्रे यज्ञं जनयत्य-
 ग्निर्वै सर्वा देवताऽअग्नौ हि सर्वाभ्यो देवताभ्यो जुह्वति शिरो
 वै यज्ञस्यातिथ्यं^४ शीर्षतऽपवैतद्यज्ञं सर्वाभिर्देवताभिः समर्धयति
 तस्मादग्निं मन्थति ॥१९॥ सोऽधिमन्थनथं शकलमादत्ते । “अग्ने-
 र्जनित्रमसी”त्यत्र ह्यग्निर्जायते तस्मादाहाग्नेर्जनित्रमसीति ॥२०॥
 अथ दर्भतरुणके निदधाति । “वृषणौ स्थ”^५ ऽइति तद्यावेवेमौ
 स्त्रियै साकंजावेतावेवैतौ ॥२१॥ अथाधरारणिं निदधाति “उर्वश्यं-
 सी”त्यथोत्तरारण्याज्यविलापनमुपस्पृशत्या“युरसी”ति तामभिनि-
 दधाति “पुरूरवाऽअसी”त्युर्वशी वाऽअप्सरः पुरूरवाः पतिरथ
 यत्तस्मान्मिथुनादजायत तदायुरेवमेवैष ऽपत्तस्मान्मिथुनाद्यज्ञं जन-
 यत्यथाहाग्नये मथ्यमानायानुब्रूहीति ॥२२॥ स मन्थति । “गौय-
 त्रेण त्वा छन्दसा मन्थामि । त्रैष्टुभेन त्वा छन्दसा मन्थामि । जागतेन
 त्वा छन्दसा मन्थामी”ति तं वै छन्दोभिरेव मन्थति छन्दां^६ सि

मथ्यमानायान्वाह छन्दां॑ स्येवैतद्यज्ञमन्वायातयति यथामुमादित्य॑
 रश्मयो जातायानुब्रूहीत्याह यदा जायते प्रक्षियमाणेत्यनुप्रहरे॑
 ॥२३॥ सोऽनुप्रहरति । “भूवतं नः समनसौ सचेतसावरेपसौ ।
 मा यज्ञ॑ हि॑सिष्टं मा यज्ञ॑पतिं जातवेदसौ शिवौ भवतमद्य न”^१ऽ-
 इति शान्तिमेवाभ्यामेतद्वदति यथा नान्योऽन्य॑ हि॑स्याताम्
 ॥२४॥ अथ स्रुवेणोपहृत्याज्यम् । अग्निमभिजुहोत्य॑ “गर्वाग्निश्चरति
 प्रविष्टऽऋषीणां पुत्रोऽमिशस्तिपावा । स नः स्योनः सुयजा यजेह
 देवेभ्यो हव्यं॑ सदमप्रयुच्छन्त्स्वाहे”^२त्याहुत्यै वाऽपतमर्जीजनत
 तमेतयाहुत्याप्रैषीत्तस्मादेवमभिजुहोति ॥२५॥ तद्विडान्तं भवति ।
 नानुयाजान्यजन्ति शिरो वै यज्ञस्यातिथ्यं पूर्वार्धो वै शिरः पूर्वार्ध-
 मेवैतद्यज्ञस्यामिस्र॑स्करोति स यद्धानुयाजान्यजेद्यथा शीर्षतः पर्या-
 हृत्य पादौ प्रतिदध्यादेवं तत्तस्माद्विडान्तं भवति नानुयाजान्यजन्ति
 ॥२६॥ Cf. का. श. ४. ४. १; तै. सं. ६. २. १; मै. सं. ३. ७.
 ९; काठ. सं. २४. ८; कपि. सं. ३८. १; ऐ. ब्रा. १. १४;
 शां. ब्रा. ८. १, २.

इति माध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे तृतीयकाण्डे
 तृतीयप्रपाठके द्वितीयं ब्राह्मणम् ॥ (अ. ४. १.)

३. ३. ३.

(तानूनप्स्पर्शः)

आतिथ्येन वै देवा ऽइष्ट्वा॑ । तान्सिमदविन्दते चतुर्धा व्यद्र-
 वन्नन्योऽन्यस्य श्रिया ऽअतिष्ठमानाऽअग्निर्व्वसुभिः सोमो रुद्रैर्व्वरुण-
 ऽआदित्यैरिन्द्रो मरुद्भिर्व्वृहस्पतिर्विश्वेदैर्वैरित्यु ह्वैर्कऽआहुरेते ह
 त्वेव ते विश्वे देवा ये ते चतुर्धा व्यद्रवन्स्तान्विद्रुतानसुररक्षसान्य-

१. जाताय इति. घ. ग. २. प्रहरन्. इति. ग. ३. मा. सं. ५. ३.

४. मा. सं. ५. ४. ५. संस्करोतीति. क. ६. पर्याहृत्य इति. घ.

७. इष्ट्वा इति. ग. छ. ८. See तै. सं. ६. २. २. १. “वृहस्पतिर्विश्वेदैर्वैः”

नुव्यवेयुः ॥१॥ तेऽविदुः । प्रापीयाँसो वै भवामोऽसुररक्षसानि
 वै नोऽनुव्यवागुर्द्विषद्भ्यो वै रथ्यामो हन्तः संजानामहाऽएकस्य
 श्रियै तिष्ठामहाऽइति तैऽइन्द्रस्य श्रियाऽअतिष्ठन्त तस्मादाहुरिन्द्रः
 सर्वा देवताऽइन्द्रश्रेष्ठा देवाऽइति ॥२॥ तस्मादु ह न स्वाऽऋती-
 येरन् । यऽएषां परस्तरामिव भवति सऽएनाननुव्यवैति ते प्रियं
 द्विषतां कुर्वन्ति द्विषद्भ्यो रथ्यन्ति तस्मान्नर्त्तीयेरन्तस यो हैवं वि-
 द्वान्नर्त्तीयतेऽप्रियं द्विषतां करोति न द्विषद्भ्यो रथ्यति तस्मान्नर्त्ती-
 येत ॥३॥ ते होचुः । हन्तेदं तथा कर्वामहै यथा नऽइदमाप्रदिव-
 मेवाज्यमसदिति ॥४॥ (शतम् १७००) ते देवाः । जुष्टास्तनुः प्रि-
 याणि धामानि सार्धं समवददिरे ते होचुरेतेन नः स नानासदेतेन
 विष्वङ् यो नऽएतदतिक्रामादिति कस्योपद्रष्टुरिति तनूनप्तुरेष शा-
 क्रस्येति यो वाऽअयं पवतऽएष तनूनपाच्छाक्रः सोऽयं प्रजाना-
 मुपद्रष्टा प्रविष्टस्ताविमौ प्राणोर्दानौ ॥५॥ तस्मादाहुः । मनो देवा
 मनुष्यस्याजानन्तीति मनसा संकल्पयति तत्प्राणमपिपद्यते प्राणो
 व्वातं व्वातो देवेभ्यऽआचष्टे यथा पुरुषस्य मनः ॥६॥ तस्मादेतद्वि-
 षिणाभ्यनूक्तम् । मनसा संकल्पयति तद्वातमपिगच्छति व्वातो देवे-
 भ्यऽआचष्टे यथा पुरुष ते मनऽइति ॥७॥ ते देवाः । जुष्टास्तनुः
 प्रियाणि धामानि सार्धं समवददिरे ते होचुरेतेन नः स नानासदेतेन
 विष्वङ् यो नऽएतदतिक्रामादिति तद्देवाऽअप्येतर्हि नातिक्रामन्ति
 के हि स्युर्यदतिक्रामेयुरनुतथं हि व्वदेयुरेकथं ह वै देवा व्रतं चर-
 न्ति सत्यमेव तस्मादेषां जितमनपजय्यं तस्माद्यशऽएव ह वाऽ-
 अस्य जितमनपजय्यमेवं यशो भवति यऽएवं विद्वान्सत्यं व्वदति
 तदेतत्तानूनप्त्रं निदानेन ॥८॥ ते देवाः । जुष्टास्तनुः प्रियाणि धामा-

१. तेऽविदुरिति. क.	२. तऽइन्द्रस्येति. ग. ङ.	३. देवा इति. ग. ङ.
४. प्राणोर्दानौ इति. ग. ङ.	५. संकल्पयतीति. ग.	६. आचष्टे इति. घ.
७. विष्वङ्भ्यो इति. घ.	८. तद्देवा इति. ग.	९. क्रामन्तीति ..

नि सार्धं^१ समवददिरेऽथैतऽआजात्येव गृह्णाना जुष्टास्तनुः प्रियाणि
धामानि सार्धं^१ समवद्यन्ते तस्माद् ह नः सर्वेणैव समभ्यवेयाज्ञेनमे
जुष्टास्तन्वः प्रियाणि धामानि सार्धं^१ समभ्यवायानिति येनो ह स-
मभ्यवेयाज्ञास्मै ब्रुहोदिदं^१ ह्याहुर्न सतानूनप्त्रिणे द्रोघ्यमिति
॥९॥ अथातो गृह्णात्येव । “आपतये त्वा परिपतये गृह्णामी”ति यो
वाऽअयं पवतऽएष आ च पतति परि च पतत्येतस्माऽउ हि गृह्णा-
ति तस्मादाहापतये त्वा परिपतये गृह्णामीति ॥१०॥ “तनूनप्त्रे
शाक्वराये”ति । यो वाऽअयं पवतऽएष तनूनप्ता शाक्वरऽएतस्मा-
ऽउ हि गृह्णाति तस्मादाह तनूनप्त्रे शाक्वरायेति ॥११॥ “शक्वर्नऽ-
ओजिष्ठाये”ति । एष वै शक्वौजिष्ठ एतस्माऽउ हि गृह्णाति तस्मा-
दाह शक्वनऽओजिष्ठायेति ॥१२॥ अथातः समवमृशन्त्येव । एतद्ध
देवा भूयः समाभिरऽइत्थं नः सोऽमुथासद्यो नऽएतदतिक्रामादिति
तथोऽएवैतऽएतत्सममन्तऽइत्थं नः सोऽमुथासद्यो नऽएतदतिक्रामा-
दिति ॥१३॥ ते समवमृशन्ति । “अनाधृष्टमस्यनाधृष्ट्यं देवानामो-
जऽ”इत्यनाधृष्टा हि देवाऽआसन्ननाधृष्ट्याः सह सन्तः समानं व्व-
दन्तः समानं दध्नाणा “देवानामोजऽ”इति देवानां वै जुष्टास्तन्वः
प्रियाणि धामान्यनमिशस्त्य “मिशस्तिपाऽअनमिशस्तेन्य”मिति सर्वा-
थं हि देवाऽअमिशस्ति तीर्णा “अंजसा सत्यमुपगेष”मिति सत्यं व्व-
दानि मेदमतिक्रमिषमित्येवैतदाह “स्विते मां धा”ऽइति स्विते हि
तद्देवाऽआत्मानमदधत यत्सत्यमवदन्यत्सत्यमकुर्वन्तस्मादाह स्विते
मा धाऽइति ॥१४॥ अथ यास्तद्देवाः । जुष्टास्तनुः प्रियाणि धामानि
सार्धं^१ समवददिरे तदिन्द्रे संन्यदधतैष वाऽइन्द्रो य एष तपति न
ह वाऽएषोऽग्रे तताप यथा हैवेदमन्यत्कृष्णमेव^१ हैवास तेनैवैतद्वी-
र्येण तपति तस्माद्यदि बहवो दीक्षेरन् गृहपतयऽएव व्रतमभ्युत्सिच्य
प्रयच्छेयुः स हि तेषामिन्द्रभाजनं भवति यद्यु दक्षिणावता दीक्षेत

१. मिति इति. ग. मिति इति. घ. २-१०. मा. सं. ५. ५. ५. ओजिष्ठायेति. ग.

३. ३. ३. १५-४. ४.] तृतीयकाण्डेऽग्निष्टोमः ।

२४३

यजमानायैव व्रतमभ्युत्तिच्य प्रयच्छेयुरिदं ॐ ह्याहुरिन्द्रो यजमान-
 ऽईति ॥१५॥ अथ यास्तद्देवाः । जुष्टास्तनुः प्रियाणि धामानि सार्ध-
 ॐ समवददिरे तत्सार्धं संजग्मे तत्सामाभवत्तस्मादाहुः सत्यं
 साम देवजं सामेति ॥१६॥ Cf का. श. ४. ४. २.; तै. स. ६.
 २. २; मै. सं. ३. ७. १०; काठ. सं. २४. ९; कपि. सं. ३८. २.

इति माध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे तृतीयकाण्डे तृतीयप्रपाठके
 तृतीयं ब्राह्मणम् ॥ (अ. ४. २.)

३. ३. ४.

(अवान्तरदीक्षा)

आतिथ्येन वै देवाऽइष्ट्वा । तान्संमदविन्दते तानूनमैः सम-
 शाम्यंस्तुऽएतस्य प्रायश्चित्तिमैच्छन्त्युद्व्योन्यं पापमवदन्नाह पुराव-
 भृथात्पुनर्दीक्षामवाकल्पयंस्तुऽएतामवान्तरां दीक्षामपश्यन् ॥१॥ तेऽ-
 ग्निनैव त्वचं विपल्याङ्गयन्त । तपो वाऽअग्निस्तपो दीक्षा तदवान्तरां
 दीक्षामुपायंस्तद्यदवान्तरां दीक्षामुपायंस्तस्मादवान्तरदीक्षा सन्तराम-
 ङ्गुलीराञ्चन्त सन्तरां मेखलां पर्यस्तामेवैनामेतत्सतीं पर्यास्यन्त तथो-
 ऽप्वैष एतद्यद्वतः प्राचीनमवत्यं वा करोत्यवत्यं वा वृदति तस्यैवै-
 तत्प्रायश्चित्तिं कुरुते ॥२॥ सोऽग्निनैव त्वचं विपल्यङ्गयते । तपो
 वाऽअग्निस्तपो दीक्षा तदवान्तरां दीक्षामुपैति संतरामङ्गुलीरचते संत-
 रां मेखलां पर्यस्तामेवैनामेतत्सतीं पर्यस्यते प्रजामु हैव तद्देवाऽउपा-
 यन् ॥३॥ तेऽग्निनैव त्वचं विपल्याङ्गयन्त । अग्निर्वै मिथुनस्य
 कर्ता प्रजनयिता तत्प्रजामुपायन्तसंतरामङ्गुलीराञ्चन्त संतरां मेखलां
 तत्प्रजामात्मन्कुर्वन्त तथोऽप्वैष एतत्प्रजामेवोपैति ॥४॥ सोऽग्नि-
 नैव त्वचं विपल्यङ्गयते । अग्निर्वै मिथुनस्य कर्ता प्रजनयिता तत्प्र-
 जामुपैति संतरामङ्गुलीरचते संतरां मेखलां तत्प्रजामात्मन् कुरुते

१. इति ग, इति. घ.

२. तत्सार्धं ॐ इति. घ.

३. कुरुते ग. कुरुते घ.

॥५॥ देवानामु ह स्म दीक्षितानाम् । यः समिद्धारो वा स्वाध्यायं
 वा विसृजते त॒ष्टु ह स्मेतरस्यैवेतरथं रूपेणेतस्यैतरमसुररक्षसानि
 जिघा॑न् सन्ति ते ह पापं व्वदन्तऽउपसमेयुरिति वै मां त्वमचिकी-
 र्णीरिति मा जिघाथं सीरित्यग्निहैव तथा नान्यमुवादाग्निं तथा ना-
 न्यः ॥६॥ ते होचुः । अपीत्थं त्वामग्नेऽवादिषू३रिति नैवाहुमन्यं न
 मामन्यऽइति ॥७॥ तेऽविदुः । अयं वै नो विवरक्षस्तमोऽस्यैव रूप-
 मसाम तेन रक्षाथं स्यति मोक्ष्यामहे तेन स्वर्गं लोकथं समश्नुवि-
 ध्यामह इति तेऽग्नेरेव रूपमभवंस्तेन रक्षाथं स्यत्यमुच्यन्त तेन
 स्वर्गं लोकथं समाश्नुवत तथोऽएवैषऽएतदग्नेरेव रूपं भवति तेन
 रक्षाथं स्यतिमुच्यते तेन स्वर्गं लोकथं समश्नुते स वै समिधमेवा-
 भ्यादुधदवान्तरदीक्षामुपैति ॥८॥ स समिधमभ्यादधाति । “अग्ने
 व्रतपास्त्वे व्रतपा”ऽइत्यग्निर्हि देवानां व्रतपतिस्तस्मादाहाग्ने व्रतपा-
 स्त्वे व्रतपाऽइति “यौ तुव तनुरियथंसा मयि यो मम तनुरेषा सा
 त्वयि । सह नौ व्रतपते व्रतानी”ति तदग्निना त्वचं विषप्ल्यङ्गयते-
 ऽ“नु मे दीक्षां दीक्षापतिर्मन्यतामनु तपस्तपस्पति”रिति तदवान्तरां
 दीक्षामुपैति संतरामङ्गुलीरचते संतरां मेखलां पृथस्तामेवैतत्सतीं पृथ-
 स्यते ॥९॥ अथैनमत्रो मदन्तीभिरुपचरन्ति । तपो वाऽअग्निस्तपो मद-
 स्यस्तस्मादेनं मदन्तीभिरुपचरन्ति ॥१०॥ अथ मदन्तीभिरुपस्पृश्य ।
 राजानमाप्याययन्ति तद्यन्मदन्तीरुपस्पृश्य राजानमाप्याययन्ति व्वज्रो
 वाऽआज्यथंरेतः सोमो नेद्वज्रेणाज्येन रेतः सोमथं हिनसामेति त-
 स्मान्मदन्तीरुपस्पृश्य राजानमाप्याययन्ति ॥११॥ तदाहुः । यस्माऽ-
 एतदाप्यायनं क्रियतऽआतिथ्यथं सोमाय तमेवाग्रऽआप्याययेयुरथा-
 वान्तरदीक्षामथ तानूनस्राणीति तदु तथा न कुर्याद्यज्ञस्य वाऽएवं
 कर्मात्र वाऽएनान्तसमदविन्दत्ते सथंशममेव पूर्वमुपायन्नथावान्तरदी-
 क्षामथाप्यायनम् ॥१२॥ तद्यदाप्याययन्ति । देवो वै सोमो दिवि
 हि सोमो वृत्रो वै सोमऽआसीत्तस्यैतच्छरीरं यद्विरयो यदश्मानस्त-

देषोऽशानानामौषधिर्जायतऽइति ह स्माह श्वेतकेतुरौहालकिस्तामेत-
 दाहृत्याभिषुण्वन्ति तां दीक्षोपसद्भिस्तानूनत्तैराप्यायनेन सोमं कुर्व-
 न्तीति तथोऽप्येनामेषऽपतद्दीक्षोपसद्भिस्तानूनत्तैराप्यायनेन सोमं
 करोति ॥१३॥ मधु सारघामिति वाऽआहुः । यज्ञो ह वै मधु सार-
 घमथैतऽप्य सारघो मधुकृतो यद्वत्विजस्तद्यथा मधु मधुकृतऽआप्या-
 ययेयुरेवमेवैतद्यज्ञमाप्याययन्ति ॥१४॥ यज्ञेन वै देवाः । इमां जितिं
 जिग्युर्येषामियं जितिस्ते होचुः कथं नऽइदं मनुष्यैरनभ्यारोह्यं
 स्यादिति ते यज्ञस्य रसं धीत्वा यथा मधु मधुकृतो निर्धयेयुर्विदुश्च
 यज्ञं यूपेन योपायित्वा तिरोऽभवन्नथ यदेनेनायोपयंस्तस्माद्युपो नाम
 ॥१५॥ तद्वाऽऋषीणामनुश्रुतमास । ते यज्ञं स्रमभरन् यथायं यज्ञस्स-
 म्भृतऽप्यं वाऽप्य यज्ञं स्रमभरति यो दीक्षते व्वाग्वै यज्ञस्तद्य-
 देवात्र यज्ञस्य निर्धीतं यद्विदुश्च तदेवैतत्पुनराप्याययति ॥१६॥ ते
 वै षड्भूत्वाप्याययन्ति । षड्वाऽऋतवऽऋतवऽप्यैतद्भूत्वाप्याययन्ति
 ॥१७॥ तऽआप्याययन्ति । “अंशुशुरंशुष्टे देव सोमाप्यायता”मिति
 तदस्यांशुमंशुमेवाप्याययन्ती “न्द्रायैकं धनविद”ऽइतीन्द्रो वै
 यज्ञस्य देवता तस्मादाहेन्द्रायेत्येकधनविदऽइति शतं शतं ह
 स्म वाऽप्य देवान् प्रत्येकैकऽप्यवांशुरेकधनानाप्यायते दश दश
 “वा तुभ्यमिन्द्रः प्यायतामा त्वमिन्द्राय प्यायस्वे”तीन्द्रो वै यज्ञस्य
 देवता सा यैव यज्ञस्य देवता तामेवैतदा प्याययत्या त्वमिन्द्राय
 प्यायस्वेति तदेतस्मिन्नाप्यायनं दधात्या “प्यार्ययास्मान्सखीन्स-
 न्या मेधये”ति स यत्सन्नोति तत्तदाह यत्सन्त्येत्यथ यदनुव्रूते तदु
 तदाह यन्मेधयेति “स्वस्ति ते देव सोम सुत्यामशीये” त्येका वाऽ-
 पतेषामाशीर्मवत्यृत्विजां च यजमानस्य च यज्ञस्योद्वचं गच्छेमेति
 यज्ञस्योद्वचं गच्छानीत्येवैतदाह ॥१८॥ अथ प्रस्तरे निह्वते । उत्त-
 रतऽउपचारो वै यज्ञोऽथैतद्दक्षिणेनान्वित्याप्याययन्त्यग्निर्वै यज्ञस्त-

१. तस्माद्युप इति. ग.

२. षड्भूत्वेति. घ.

३-७. मा. सं. ५. ७.

८. दक्षिणेवेति. क

द्यञं पृष्ठतः कुर्वन्ति तन्मिथ्याकुर्वन्ति देवेभ्यऽआवृश्च्यन्ते यज्ञो वै
 प्रस्तरस्तद्यञं पुनरारभन्ते तस्यो हैषा प्रायश्चित्तिस्तथो हैषामेतन्न
 मिथ्या कृतं भवति न देवेभ्यऽआवृश्च्यन्ते तस्मात्प्रस्तरे निह्वते
 ॥१९॥ तदाहुः । अक्ते निह्ववीरा३ ननक्ता३ऽइत्यनक्ते हैव निह्व-
 वीरन्ननुप्रहरण० ह्येवाक्तस्य ॥२०॥ ते निह्वते । “पैष्टा रायः प्रेषे
 भूगायऽऋतमृतवादिभ्य”ऽइति सत्य० सत्यवादिभ्यऽइत्येवैतदाह
 “नैमो द्यावापृथिवीभ्या”मिति तदाभ्यां द्यावापृथिवीभ्यां निह्वते य-
 योरिद० सर्वमधि ॥२१॥ अथा ह समुल्लुप्य प्रस्तरम् । ‘अग्नीन्मद-
 न्यापा’३ऽइति मदन्तीत्यग्नीदाह ताभिरेहीत्युपर्याग्निमतिहरति स
 यन्नानुप्रहरत्येतेन ह्यतऽऊर्ध्वान्यहानि प्रचरिष्यन् भवत्यथ यदुपर्युपर्य-
 ग्निमतिहरति तदेवास्यानुप्रहतभाजनं भवति तमग्नीधे प्रयच्छति
 तमग्नीन्निदधाति ॥२२॥ Cf. का. श. ४. ४. ३; मै. सं. ३. ७.
 १०; तै. सं. ६. २. २; काठ. सं. २४. ९; कपि. सं. ३८. २.

इति माध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे तृतीयकाण्डे तृतीयप्रपाठके
 चतुर्थे ब्राह्मणम् ॥ (अ. ४. ३.)

३. ३. ५.

(उपसदः)

ग्रीवा वै यज्ञस्योपसदः शिरः प्रवर्ग्यः । तस्माद्यदि प्रवर्ग्यवान्
 भवति प्रवर्ग्येण प्रचर्याथोपसद्भिः प्रचरन्ति तद्ग्रीवाः प्रतिदधति
 ॥१॥ तद्याः पूर्वाह्णेऽनुवाक्या भवन्ति । ता अपराह्णे याज्या या या-
 ज्यास्ता ऽअनुवाक्यास्तद्व्यतिषजति तस्मादिमानि ग्रीवाणां पूर्वाणि
 व्यतिषक्तानीमान्यस्थानी ॥२॥ देवाश्च वाऽअसुराश्च । उभये प्राजा-
 पत्याः पस्पृधिरे ततोऽसुरा ऽएषु लोकेषु पुरश्चक्रिरेऽयस्मयीमेवास्मि-
 ल्लोके रजतामन्तरिक्षे हरिणीं दिवि ॥३॥ तद्वै देवाऽअस्पृण्वत । तऽ

१. कुर्वत इति. क. घ.

२. तथो इति. घ.

३. ४. मा. सं. ५. ७

५. सर्वमधि इति. ग. ङ.

६. अग्निमतिहरतीति ग. घ. ७. अपराह्णे इति. घ.

एताभिरुपसृज्जिरुपासीदंस्तद्यदुपासीदंस्तस्मादुपसृदो नाम ते पुरः
 प्राभिन्दन्निमांल्लोकान् प्राजयंस्तस्मादाहुरुपसृदा पुरं जयन्तीति यद्वहो-
 प्रासते तेनेमां मानुषीं पुरं जयन्ति ॥४॥ एताभिर्वै देवा उपसृज्जिः ।
 पुरः प्राभिन्दन्निमांल्लोकान् प्राजयंस्तथोऽएवैष ऽपतन्नाहैवास्माऽअ-
 स्मिंल्लोके कश्चन पुरः कुरुतऽइमानेवैतल्लोकान् प्रमिनत्तीमांल्लोकान्
 प्रजयति तस्मादुपसृज्जिर्यजते ॥५॥ ता वाऽआज्यहविषो भवन्ति ।
 वृजो वाऽआज्यमेतेन वै देवा वृज्रेणाज्येन पुनः प्राभिन्दन्निमांलो-
 कान् प्राजयंस्तथोऽएवैषऽपतेन वृज्रेणाज्येनेमांल्लोकान् प्रमिनत्तीमां-
 ल्लोकान् प्रजयति तस्मादाज्यहविषो भवन्ति ॥६॥ स वाऽअष्टौ कृत्वो
 जुह्वां गृह्णाति । चतुरुपभृत्यथोऽइतरथाहुश्चतुरेव कृत्वो जुह्वां गृह्णी-
 यादष्टौ कृत्व उपभृतीति ॥७॥ स वाऽअष्टावेव कृत्वो जुह्वां गृह्णाति ।
 चतुरुपभृति तद्वज्रमभिभारं करोति तेन वृज्रेणाभिभारेणमांल्लोकान्
 प्रमिनत्तीमांल्लोकान् प्रजयति ॥८॥ अग्नीषोमौ वै देवानां सयुजौ ।
 ताभ्यां सार्धं गृह्णाति विवृण्व ऽएकाकिनेऽन्यतरमेवाधारमाधार-
 यति यं सुवेण प्रतिक्रामति वाऽउत्तरमाधारमाघार्यामिजित्याऽअ-
 भिजयानीति तस्मादन्यतरमेवाधारमाधारयति यं सुवेण ॥९॥ अ-
 थाश्राव्य न होतारं प्रवृणीते । 'सीद होत'रित्येवाहुोपविशति होता
 होतृषदनऽउपविश्य प्रसूति प्रसूतोऽध्वर्युः सुचावादत्ते ॥१०॥ सऽ-
 आहातिक्रामन्न'अयेऽनुब्रूही'ति । आश्राव्याहा'भिं यजे'ति वृषट्कृते
 जुहोति ॥११॥ अथाह 'सोमायानुब्रूही'ति । आश्राव्याह 'सोमं यजे'ति
 वृषट्कृते जुहोति ॥१२॥ अथ यदुपभृत्याज्यं भवति । तत्समानय-
 मान ऽआह 'विवृण्वेऽनुब्रूही'त्याश्राव्याह विवृणुं यजे'ति वृषट्कृते
 जुहोति ॥१३॥ स यत्समानत्र तिष्ठन् जुहोति । न यथेदं प्रचरन्संच-
 रत्यभिजित्या अभिजयानीत्यथ यदेता देवता यजति वृज्रमेवैतत्संथं
 स्करोत्यग्निमनीकं सोमं शल्पं विवृणुं कुलमलं ॥१४॥ संव-

त्सरो हि वज्रः । अग्निर्वाऽअहः सोमो रात्रिरथ यदन्तरेण तद्वि-
 ष्णुरेतद्वै परिप्लवमानः^१ संवत्सरं करोति ॥१५॥ संवत्सरो वज्रः ।
 पतेन वै देवाः संवत्सरेण वज्रेण पुरः प्राभिन्दाग्निमांल्लोकान् प्राज-
 यंस्तथोऽपवैषऽपतेन संवत्सरेण वज्रेणमांल्लोकान् प्रभिनत्तीमांल्लो-
 कान् प्रजयति तस्मादेता देवता यजति ॥१६॥ स वै तिस्रऽउपस-
 दऽउपेयात् । त्रयो वाऽऋतवः संवत्सरस्य संवत्सरस्यैवैतद्रूपं क्रि-
 यते संवत्सरमेवैतत्संस्करोति द्विरेकया प्रचरति द्विरेकया ॥१७॥
 ताः षट् सम्पद्यन्ते । षड्वाऽऋतवः संवत्सरस्य संवत्सरस्यैवैतद्रूपं क्रि-
 यते संवत्सरमेवैतत्संस्करोति ॥१८॥ यद्यु द्वादशोपसदऽउपेयात् ।
 द्वादश वै मासाः संवत्सरस्य संवत्सरस्यैवैतद्रूपं क्रियते संवत्सरमे-
 वैतत्संस्करोति द्विरेकया प्रचरति द्विरेकया ॥१९॥ ताश्चतुर्विंश-
 शतिः सम्पद्यन्ते । चतुर्विंशतिर्वै संवत्सरस्यार्धमासाः संवत्सर-
 स्यैवैतद्रूपं क्रियते संवत्सरमेवैतत्संस्करोति ॥२०॥ स यत्साय-
 म्प्रातः प्रचरति । तथा ह्येव सम्पत्सम्पद्यते स यत्पूर्वाह्णे प्रचरति
 तज्जयत्यथ यदपराह्णे प्रचरति सुजितमसदित्यथ यज्जुहोतीदं वै
 पुरं युध्यन्ति तां जित्वा स्वा^२ सर्ती प्रपद्यन्ते ॥२१॥ स यत्प्रचरति ।
 तद्युध्यत्यथ यत्संतिष्ठते तज्जयत्यथ यज्जुहोति स्वामेवैतत्सर्ती प्रप-
 द्यते ॥२२॥ स जुहोति । यया द्विरेकस्याहः प्रचरिष्यन् भवति “य्यां
 तेऽअग्नेऽयःशया तनूर्वर्षिष्ठा गह्वरेष्ठा । उग्रं वचोऽअपावधीत्त्वेषं
 वचोऽअपावधीत्स्वाहे”त्येव^३रूपा हि सासीदयस्मयी हि सासीत्
 ॥२३॥ अथ जुहोति यया द्विरेकस्याहः प्रचरिष्यन् भवति “य्यां तेऽअग्ने
 रजःशया तनूर्वर्षिष्ठा गह्वरेष्ठा । उग्रं वचोऽअपावधीत्त्वेषं वचोऽअपा-
 वधीत्स्वाहे”त्येव^४रूपा हि सासीद्रजता हि सासीत् ॥२४॥ अथ जुहोति
 यया द्विरेकस्याहः प्रचरिष्यन् भवति “य्यां तेऽअग्ने हरिशया तनूर्वर्षि-

१. परिप्लवमानमिति. घ.

२. संवत्सरस्यैतद्रूपं इति. घ.

३-६. संस्करोतीति. क.

७.-९. मा. सं. ५. ८.

३. ४. १. १-३.]

तृतीयकाण्डेऽग्निष्टोमः ।

२४२

र्विष्ठा गह्वरेष्ठा । उग्रं वृचो अपावधीत्वेपं वृचोऽपपावधीत्स्वाहे॥
 त्येव^{१०}रूपा हि सासीद्धरिणी हि सासीद्यद्यु द्वादशोपसदऽउपेयाच्च-
 तुरहमेकया प्रचरेच्चतुरहमेकया ॥२५॥ अथातो व्यतोपसदामेव ।
 परऽउर्वीर्व्याऽअन्याऽउपसदः पुरोऽह्नीरन्याः स यासामेकं प्रथमाहं
 दोग्ध्यथ द्वावथ त्रींस्ताः परऽउर्वीरथ यासां त्रीन् प्रथमाहं दोग्ध्यथ
 द्वावथैकं ता पुरोह्वीर्या वै पुरोह्वीस्ताः परऽउर्वीर्याः परऽउर्वीस्ताः
 पुरोऽह्वीः ॥२६॥ तपसा वै लोकं जयन्ति । तदस्यैतत्परः परऽएव
 व्वरीयस्तपो भवति परः परः श्रेया^{१०}सं लोकं जयति व्वसीयानु
 हैवास्मिंल्लोके भवति यऽएवं विद्वान् पुरोह्वीरुपसदऽउपैति तस्मादु
 पुरोह्वीरेवोपसदऽउपेयाद्यद्यु द्वादशोपसदऽउपेयात्त्रीश्चतुरहं दोह-
 येद्द्वौ चतुरहमेकं चतुरहम् ॥२७॥ Cf. का. श. ४. ४. ४; तै.
 सं. ६. २. ३-५; मै. सं. ३. ८. १, २; काठ. सं. २४. १० and
 २५. १; कपि. सं. ३८. ४.

इति माध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे तृतीयकाण्डे

तृतीयप्रपाठके पञ्चमं ब्राह्मणम् ॥

तृतीयः प्रपाठकस्समाप्तः ॥

(कण्डिकासंख्या १२१)

(इति चतुर्थोऽध्यायः)

३. ४. १.

(महावेदिनिर्माणम्)

तद्यऽएष पूर्वाध्यां वर्षिष्ठः स्थूणाराजो भवति । तस्मात्प्राङ्
 प्रक्रामति त्रीन्विक्रमास्तच्छङ्कुं निहन्ति सोऽन्तःपातः ॥१॥ तस्मान्म-
 ध्यमाच्छङ्कोः । दक्षिणा पञ्चदश विक्रमान् प्रक्रामति तच्छङ्कुं नि-
 हन्ति सा दक्षिणा श्रोणिः ॥२॥ तस्मान्मध्यमाच्छङ्कोः । उदङ् पञ्च-
 दश विक्रमान् प्रक्रामति तच्छङ्कुं निहन्ति सोत्तरा श्रोणिः ॥३॥

१. चतुरहमिति. क.

३२ मा० श० ब्रा०

तस्मान्मध्यमाच्छङ्कोः । प्राङ् षट्त्रिंशतं विक्रमान् प्रकामति तच्छ-
ङ्कुं निहन्ति स पूर्वार्धः ॥४॥ तस्मान्मध्यमाच्छङ्कोः । दक्षिणा द्वादश
विक्रमान् प्रकामति तच्छङ्कुं निहन्ति स दक्षिणोऽंशः ॥५॥ तस्मा-
न्मध्यमाच्छङ्कोः । उदङ् द्वादश विक्रमान् प्रकामति तच्छङ्कुं निहन्ति
सऽउत्तरोऽंश एषा मात्रा वेदेः ॥६॥ अथ यत्त्रिंशद्विक्रमा प-
श्चाद्भवति । त्रिंशदक्षरा वै विराड्विराजा वै देवाऽअस्मिंल्लोके
प्रत्यतिष्ठन्त्योऽप्येष पतद्विराजैवास्मिंल्लोके प्रतितिष्ठति ॥७॥ अथो-
ऽपि त्रयस्त्रिंशत्स्युः । त्रयस्त्रिंशदक्षरा वै विराड्विराजैवास्मिं-
ल्लोके प्रतितिष्ठति ॥८॥ अथ यत्षट्त्रिंशद्विक्रमा प्राची भवति ।
षट्त्रिंशदक्षरा वै बृहती बृहत्या वै देवाः स्वर्गं लोकं समाश्नु-
वत तथोऽप्येष पतद्बृहत्यैव स्वर्गं लोकेऽंशं समश्नुते सोऽस्य दि-
व्याहवनीयो भवति ॥९॥ अथ यच्चतुर्विंशतिविक्रमा पुरस्ताद्भ-
वति । चतुर्विंशत्यक्षरा वै गायत्री पूर्वार्धो वै यज्ञस्य गायत्री
पूर्वार्धोऽप्य यज्ञस्य तस्माच्चतुर्विंशतिविक्रमा पुरस्ताद्भवत्येषा
मात्रा वेदेः ॥१०॥ अथ यत्पश्चाद्द्वितीयसी भवति । पश्चाद्द्वितीयसी
पृथुश्रोणिरिति वै योषां प्रशंसन्ति यद्वेव पश्चाद्द्वितीयसी भवति प-
श्चादेवैतद्वितीयः प्रजननं करोति तस्मात्पश्चाद्द्वितीयसः प्रजाननादिमाः
प्रजाः प्रजायन्ते ॥११॥ नासिका ह वाऽप्येषा यज्ञस्य यदुत्तरवेदिः ।
अथ यदेनामुत्तरां वेदेरुपकिरति तस्मादुत्तरवेदिर्नाम ॥१२॥ द्वयो-
ह वाऽइदमग्रे प्रजाऽआसुः । आदित्याश्चैवाङ्गिरसश्च ततोऽङ्गिरसः
पूर्वे यज्ञं समभरन्ते यज्ञं सम्भृत्योचुरग्निमिमां नः श्वः सुत्यामा-
दित्येभ्यः प्रब्रूह्येन नो यज्ञेन याजयतेति ॥१३॥ ते हादित्याऽऊचुः ।
उपजानीत यथास्मानेवाङ्गिरसो याज्यान् वयमङ्गिरसऽइति ॥१४॥
ते होचुः । न वाऽअन्येन यज्ञादपक्रमणमस्त्यन्तरामेव सुत्यां धिया-
महाऽइति ते यज्ञं संजहुस्ते यज्ञं सम्भृत्योचुः श्वः सुत्यां वै त्व-

मस्मभ्यमग्ने प्रावोचोऽथ व्ययमद्य सुत्यामेव तुभ्यं प्रब्रूमोऽङ्गिरोभ्यश्च
 तेषां नस्त्वथं होतासीति ॥१५॥ तेऽन्यमेव प्रतिप्रजिष्युः । अङ्गिर-
 सोऽच्छ ते हाप्यङ्गिरसोऽभ्येऽन्वागत्य चुक्रुधुरिव कथं नु नो दूतश्च-
 रन्न प्रत्यादथाऽइति ॥१६॥ स होवाच । अनिन्द्या वै मावृषत सोऽ-
 निन्द्यैर्वृतो नाशकमपक्रमितुमिति तस्मादु हानिन्द्यस्य वृतो नापका-
 मेत्तऽप्येतेन सद्यःक्रियाङ्गिरसः ऽआदित्यानयाजयन्तसः सद्यःक्रीः
 ॥१७॥ तेभ्यो व्वाचं दक्षिणामानयन् । तां न प्रत्यगृह्णन्हास्यामहे
 यदि प्रतिग्रहीष्यामऽइति तदु तद्यज्ञस्य कर्म न व्यमुच्यत यद्वा-
 क्षिणमासीत् ॥१८॥ अथैभ्यः सूर्यं दक्षिणामानयन् । तं प्रत्यगृह्णन्त-
 स्मादु ह स्माहुरङ्गिरसो व्ययं वाऽआर्त्विर्जीनाः स्मो व्ययं दक्षिणी-
 याऽअपि वाऽस्माभिरेष प्रतिग्रहीतो यऽप्येष तपतीति तस्मात्सद्यः-
 क्रियोऽश्वः श्वेतो दक्षिणा ॥१९॥ तस्य रुक्मः पुरस्ताद्भवति ।
 तदेतस्य रूपं क्रियते यऽप्येष तपति यद्यश्वः^१ श्वेतं न विन्देदपि गौ-
 रेव श्वेतः स्यात्तस्य रुक्मः पुरस्ताद्भवति तदेतस्य रूपं क्रियते यऽ-
 प्येष तपति ॥२०॥ तेभ्यो ह व्वाक्चुक्रोध । केन मद्देश श्रेयान् वन्धु-
 नाश्केनाश्च यदेतं प्रत्यग्रहीष्ट न मामिति सा हैभ्योऽपचक्राम सोभया-
 नन्तरेण देवासुरान्तसंयत्तान्तिसथं ही भुत्वाददाना चचार तामुपैव
 देवाऽअमन्त्रयन्तोपासुराऽअग्निरेव देवानां दूतऽआस सहर्क्षाऽइत्य-
 सुररक्षसमुसुराणां^२ ॥२१॥ सा देवानुपावत्स्यन्त्युवाच । यद्वऽउपा-
 वर्तय किं मे ततः स्यादिति पूर्वमेव त्वाग्नेराहुतिः प्राप्स्यसीत्यथ
 हैषा देवानुवाच यां मया कां चाशिषमाशासिष्यध्वे सा वः सर्वा
 समर्धिष्यतऽइति सैवं देवानुपाववर्त ॥२२॥ स यद्धार्यमाणे ऽग्नौ ।
 उत्तरवेदिं व्याघारयति यदेवैनामशो देवाऽअब्रुवन् पूर्वा त्वाग्ने-
 राहुतिः प्राप्स्यतीति तदेवैनामेतत्पूर्वामग्नेराहुतिः प्राप्नोति व्वाग्येषा
 निदानेनाथ यदुत्तरवेदिमुपकिरति यन्नस्यैव सर्वत्वाय व्वाग्नि

१. तुभ्यमिति. ग.

२. दक्षिणीया इति ग. घ.

३. यद्यश्वमिति ग.

४. श्वेतः इति. ग. घ.

यज्ञो व्वागु ह्येषा ॥२३॥ तां वै युगशम्येन विमिमीते । युगेन यत्र
हरन्ति शम्यया यतो हरन्ति युगशम्येन वै योग्यं युञ्जन्ति सा य-
देवादः सिध्ंही भूत्वा शान्तेवाचरत्तदेवैनामेतद्यज्ञे युनक्ति ॥२४॥
तस्मान्निवृत्तदक्षिणां न प्रतिगृह्णीयात् । सिध्ंही हैनं भूत्वा क्षिणोति
नो हा मा कुर्वीत सिध्ंही हैवैनं भूत्वा क्षिणोति नो हान्यस्मै दद्या-
द्यज्ञं तदन्यत्रात्मनः कुर्वीत तस्माद्यो ऽस्यापि पापऽइव समानबन्धुः
स्यात्तस्माऽपनां दद्यात्स यद्वदाति तदेनं^१ सिध्ंही भूत्वा न क्षि-
णोति यदु समानबन्धवे ददाति तदु नान्यत्रात्मनः कुरुतऽ एषो
निवृत्तदक्षिणायै प्रतिष्ठा ॥२५॥ अथ शम्यां च स्फ्यं चादत्ते । तद्य-
ऽप्य पूर्वाध्वं^२ उत्तरार्धः शङ्कुर्भवति तस्मात्प्रत्यङ् प्रकामति त्रीन्वि-
क्रमांस्तच्चात्वालं परिलिखति सा चात्वालस्य मात्रा नात्र मात्रास्ति
यत्रैव स्वयं मनसा मन्येताग्नेतोत्करं तच्चात्वालं परिलिखेत् ॥२६॥
स वेद्यन्तात् । उदीचीं^३ शम्यां निदधाति स परिलिखति “तैत्ति-
यनी मे ऽसी”तीमामेवैतदाहास्या^४ हि तप्त एति ॥२७॥ अथ पुर-
स्तात् । उदीचीं^३ शम्यां निदधाति स परिलिखति “वित्तायनी मे
ऽसी”तीमामेवैतदाहास्या^५ हि विविदान एति ॥२८॥ अथानुवेद्य-
न्तम् । प्रार्चीं^६ शम्यां निदधाति स परिलिखत्य “वैतान्मा नाथिता”-
द्वितीमामेवैतदाह यत्र नाथैतन्मावतादिति ॥२९॥ अथोत्तरतः । प्रा-
चीं^७ शम्यां निदधाति स परिलिखत्य “वैतान्मा व्यथिता”द्वितीमामे-
वैतदाह यत्र व्यथैतन्मावतादिति ॥३०॥ अथ हरति । यत्र हरति
तदग्नीदुपसीदति स वाऽअग्नीनामेव नामानि गृह्णहरति यान्वाऽअ-
मुन्देवा अग्नेऽग्नीन् होत्राय प्रावृणत ते प्राधन्वंस्तऽइमा एव पृथिवी-
रुपासर्पन्निमामहैव द्वेऽअस्याः परे तेनैवैतन्निदानेन हरति ॥३१॥ स
प्रहरति । “विविदेर्दग्निर्नमो नामाग्नेऽअङ्गिर ऽआयुना नाम्नेह्वीति” स
यत्प्राधन्वंस्तदायुर्दधाति तत्समीरयति “योऽस्यां पृथिव्यामसी”ति

१. नान्यत्रेति. ग.

२. प्रतिष्ठा इति. घ.

३. चात्वालमिति. ग.

४, ६. मा. सं. ५. ९.

५, ७. एति. इति. घ, एति. ग.

८-११. मा. सं. ५. ९.

योऽस्यां पृथिव्यामसीति हत्वा निदधाति “यत्तेऽनाधृष्टं नाम यज्ञियं तेन त्वादधऽ” इति यत्तेऽनाधृष्टं रक्षोभिर्नाम यज्ञियं तेन त्वादधऽ-
इत्येवैतदाह “तुं त्वा देववीतय” इति चतुर्थं^७ हरति देवेभ्यस्त्वा
जुष्टां हरामीत्येवैतदाह तां वै चतुःस्रक्तेश्चात्वालाद्धरति चतस्रो वै
विंशः सर्वाभ्य ऽपुवैनामेतद्दिग्भ्यो हरति ॥३२॥ अथानुव्यूहति ।
“सि^७ ह्यसि सपत्नसाही देवेभ्यः कल्पस्वे”ति सा यदेवादः सि^७ ह्य
भूत्वा शान्तेवाचरत्तदेवैनामेतदाह सि^७ ह्यसीति सपत्नसाहीति त्वया
व्ययं^७ सपत्नान् पापीयसः क्रियास्मेत्येवैतदाह देवेभ्यः कल्पस्वेति
योषा वाऽउत्तरवेदिस्तामेवैतद्देवेभ्यः कल्पयति ॥३३॥ तां वै युगमा-
त्रीं वा सर्वतः करोति । यजमानस्य वा दश दश पदानि दशाक्षरा
वै विराड्वाग्वै विराड्वाग्यज्ञो मध्ये नाभिक्रामिव करोति समान-
त्रासीनो व्याघारयाणीति ॥३४॥ तामद्भिरभ्युक्षति । सा यदेवादः
सि^७ ह्यभूत्वा शान्तेवाचरच्छान्तिरापस्तामद्भिः शमयति योषा
वाऽउत्तरवेदिस्तामेवैतद्देवेभ्यो हिन्वति तस्मादद्भिरभ्युक्षति ॥३५॥
सोऽभ्युक्षति । “सि^७ ह्यसि सपत्नसाही देवेभ्यः शुम्भस्वे”त्यथ
सिकताभिरनुविकिरत्यलङ्कारो न्वेव सिकता भ्राजन्तऽइव हि सिकता
अग्नेर्वाऽपतद्द्वैश्वानरस्य भस्म यत्सिकताऽअग्निं वाऽअस्यामाधास्यन् भ-
वति तथो हैनामग्निर्न हिनस्ति तस्मात्सिकताभिरनु विकिरति सोऽ-
नुऽविकिरति “सि^७ ह्यसि सपत्नसाही देवेभ्यः शुम्भस्वे”त्यथैनां
छादयति सा छन्नैतां^७ रात्रिं व्वसति ॥३६॥ Cf. का. श. ४. ५. १;
तै. सं. ६. २. ४-७; मै. सं. ३. ८. ३, ४; कपिष्ठ. सं. ३९.
१-५; काठ. सं. २५. ४-६

इति माध्यन्दिनशास्त्रीये शतपथब्राह्मणे तृतीयकाण्डे
चतुर्थप्रपाठके प्रथमं ब्राह्मणम् ॥ (अ. ५. १.)

३. ४. २.

(अग्निप्रणयनादि)

इध्यमभ्यादधति । उपयमनीरूपकल्पयन्त्याज्यमधिश्रयति सुचं
 च 'सुचं च संमाष्ट्यथोत्पूयाज्यं पञ्चगृहीतं गृहीते यदा प्रदीप्त इध्मो
 भवति ॥१॥ अथोद्यच्छन्तीधर्मम् । उपयच्छन्त्युपयमनीरथाहा 'भूये प्रहि-
 यमाणायानुब्रूहेकस्फ्ययानूदेही'त्यनूदैति प्रतिप्रस्थातैकस्फ्ययैतस्मा-
 न्मध्यमाच्छङ्कोर्य एष वेदेर्जघनार्थं भवति तद्यदेवात्रान्तःपातेन
 गार्हपत्यस्य वेदेर्व्यवच्छिन्नं भवति तदेवैतदुत्सन्तनोति ॥२॥ तैद्वैके ।
 ओत्तरवेदेरनूदायन्ति तदु तथा न कुर्यादेवैतस्मान्मध्यमाच्छङ्कोर-
 नूदेयात्तऽआयन्त्यागच्छन्त्युत्तरवेदिम् ॥३॥ (शतम् १८००) पू-
 क्षणीरध्वर्युरादत्ते । सपुरस्तादेवाग्ने प्रोक्षत्युदङ् तिष्ठन्नि 'न्द्रघोषस्त्वा
 व्वसुभिः पुरस्तात्पात्वि'तीन्द्रघोषस्त्वा व्वसुभिः पुरस्ताद्गोपायत्वि-
 त्येवैतदाह ॥४॥ अथ पश्चात्प्रोक्षति । "प्रचेतास्त्वा रुद्रैः पश्चात्पा-
 त्वि'ति प्रचेतास्त्वा रुद्रैः पश्चाद्गोपायत्वित्येवैतदाह ॥५॥ अथ दक्षि-
 णतः प्रोक्षति । "मनोजवास्त्वा पितृभिर्दक्षिणतः पात्वि'ति मनोजवा-
 स्त्वा पितृभिर्दक्षिणतो गोपायत्वित्येवैतदाह ॥६॥ अथोत्तरतः प्रोक्षति ।
 "विश्वकर्मा त्वादित्यैरुत्तरतः पात्वि'ति विश्वकर्मा त्वादित्यैरुत्तरतो
 गोपायत्वित्येवैतदाह ॥७॥ अथ याः प्रोक्ष्यः परिशिष्यन्ते । तद्येऽ-
 एते पूर्वं सक्ती तयोर्या दक्षिणा तान्यन्तेन वहिर्व्वेदि निनयती "द्विमहं
 तसं व्वार्वहिर्धा यज्ञान्निःसृजामी'ति सा यदेवादुः सिं००० भूत्वा-
 शान्तेवाचरत्तामेवास्याऽएतच्छुचं वहिर्धा यज्ञान्निःसृजति यदि
 नाभिचरेद्युऽअभिचरेदादिशेदि 'द्विमहं तसं व्वारमुमभिनिःसृजा-
 मी'ति तमेतया शुचा विध्यति स शोचन्नेवामुं लोकमेति ॥८॥ स

१ सुचं च संमाष्ट्यथ इति ग. घ.

२. इध्ममिति ग. ङ.

३ ब्रूहेकस्फ्यया इति. ग.

४. तद्वैके इति. ग.

५. वेदिम् इति ग.

७. आह इति. ग. घ.

८. प्रोक्षति. ग.

६. ९-१२ मा. सं. ५. ११.

१३. यज्ञान्निःसृजतीति. ग. घ.

यद्धार्यमाणेऽग्नौ । उत्तरवोर्दि व्याघारयति यदेवैनामदो देवाऽअब्रुवन्
 पूर्वा त्वाग्नेराहुतिः प्राप्स्यतीति तदेवैनामेतत्पूर्वामग्नेराहुतिः प्रा-
 प्नोति यद्वेषा देवानब्रवीद्यां मया कां चाशिषमाशासिष्यध्वे सा चः
 सर्वा समर्धिष्यत इति तामेनयात्रत्विजो यजमानायाशिषमाशासते
 सास्मै सर्वा समृध्यते ॥१॥ तद्वा ऽपतदेकं कुर्वन्मयं करोति ।
 यदुत्तरवोर्दि व्याघारयत्यथ येषां मध्ये नामिकेव भवति तस्यै ये पूर्वं
 स्रक्ती तयोर्या दक्षिणा ॥१०॥ तस्यामाघारयति । “सिँह्यसि स्वाहे”-
 त्यापारयोर्ह्यस्यादित्यवनिः स्वाहे”त्यापारयोर्द-
 क्षिणस्याँ “सिँह्यसि ब्रह्मवनिः क्षत्रवनिः स्वाहे”ति बह्वी वै यजुःष्वा
 शस्तिद्वह च क्षत्रं चाशास्तऽउभे व्वीर्ये ॥११॥ अथ पूर्वयोरुत्तर-
 स्याथ् । “सिँह्यसि सुप्रजावनी रायस्पोषवनिः स्वाहे”ति तत्प्रजा-
 माशास्ते यदाह सुप्रजावनिरिति रायस्पोषवनिरिति भूमा वै राय-
 स्पोषस्तद्भूमानमाशास्ते ॥१२॥ अथ मध्यऽआधारयति । “सिँह्य-
 स्यावह देवान् यजमानाय स्वाहे”ति तदेवान्यजमानायावाहयत्यथ
 सुचमुद्यच्छति “भूतेभ्यस्त्वे”ति प्रजा वै भूतानि प्रजाभ्यस्त्वेत्ये
 वैतदाह ॥१३॥ अथ परिधीन् परिदधाति । “ध्रुवोऽसि पृथिवीं दधं
 हे”ति मध्यमं “ध्रुवोऽसि दस्यन्तरिक्षं दधंहे”ति दक्षिणमं “युतक्षिदसि
 दिवं दधंहे”त्युत्तरं “मग्नेः पूरीषमसी”ति सम्भारानुपानिवपति तद्यत्सं-
 मारा भवन्त्यग्नेरेव सर्व्वत्वाय ॥१४॥ शरीरँ ह्रैवास्य पीतुदारु
 तद्यत्पैतुदारवाः परिध्यो भवन्ति शरीरेणैवैनमेतत्समर्धयति कृत्स्नं
 करोति ॥१५॥ माँ सँ ह्रैवास्य गुल्गुलु । तद्यद्गुल्गुलु भवति
 माँ सेनैवैनमेतत्समर्धयति कृत्स्नं करोति ॥१६॥ गन्धो ह्रैवास्य
 सुगन्धितेजनम् । तद्यत्सुगन्धितेजनं भवति गन्धेनैवैनमेतत्समर्धयति
 कृत्स्नं करोति ॥१७॥ अथ यद्वृष्णेस्तुका भवति । व्वृष्णेर्ह वै^{१४} वि-

१. प्राप्स्यतीति. ग

२-४. मा. सं. ५. १२.

५. स्वाहेति ग.

६, ७, ९. मा. सं. ५. १२.

८. सुचमिति. ग. ५.

१०-१३. मा. सं. ५. १३.

१४. वै. इति. घ.

षाणेऽअन्तरेणाग्निरेकांशं रात्रिमुवास तद्यदेवात्राग्नेर्यत्कं तदिहाप्यस-
दिति तस्माद्वृष्णे स्तुका भवति तस्माद्या शीर्ष्णे नेदिष्ठंस्यात्तामा-
च्छिद्याहरेद्यद्यु तां न विन्देदपि यामेव कां चाहरेत्तद्यत्परिध्यो भव-
न्ति गुप्त्या ऽ एवाद्वरऽइव ह्येनमुत्तरे परिध्यऽआगच्छन्ति ॥१८॥
Of. का. श. ४. ५. २; तै. सं. ६. २. ८; मै. सं. ३. ८. ५;
काठ. सं. २५. ६; कपि. सं. ३९. ३, ४.

इति माध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे तृतीयकाण्डे
चतुर्थप्रपाठके द्वितीयं ब्राह्मणम् ॥ (अ. ५. २.)

३. ४. ३.

(सदोहविधाननिर्माणादि)

पुरुषो वै यज्ञः । पुरुषस्तेन यज्ञो यदेनं पुरुषस्तनुतऽएष वै
तायमानो यावानेव पुरुषस्तावान्विधीयते तस्मात्पुरुषो यज्ञः ॥१॥
शिरऽएवास्य हविर्धानम् । व्वैष्णवं देवतयाथ यदस्मिन्सोमो भवति
हविर्वै देवानां सोमस्तस्माद्धविर्धानं नाम ॥२॥

(*अर्द्धकाण्डम् ॥४३०॥)

मुखमेवास्याहवनीयः । स यदाहवनीये जुहोति यथा मुखऽ-
आसिञ्चेदेवं तत् ॥३॥ स्तुप एवास्य युपः । वाहुऽएवास्यग्रीष्णीयश्च
मार्जालीयश्च ॥४॥ उदरमेवास्य सदः । तस्मात्सदसि भक्षयन्ति य-
द्धीदं किंचाश्नन्त्युदरऽएवेदं सर्वं प्रतितिष्ठत्यथ यदस्मिन्विश्वे
देवाऽअसीदंस्तस्मात्सदो नाम तऽउऽएवास्मिन्नेते ब्राह्मणा विश्व-
गोत्राः सीदन्ति ॥५॥ अथ यावेतौ जघनेनाग्नी । पादावेवास्यैतावेष
वै तायमानो यावानेव पुरुषस्तावान्विधीयते तस्मात्पुरुषो यज्ञः ॥६॥
उभयतो द्वारं हविर्धानं भवति । उभयतो द्वारं सदस्तस्मादयं

१. भवति. इति. घ.

२. यज्ञ इति. ग.

३. विधीयत इति. घ.

* इयमर्द्धकाण्डसंख्याऽत्र काण्डे लिखिता । साऽपि क पुस्तक एव ।

४. असोदन् इति. ग.

५. यावेतौ इति. ग.

पुरुष आन्तर्धं संतृण्णः प्रणिके हविर्धानेऽउपतिष्ठते ॥७॥ ते समवव-
र्तयन्ति । दक्षिणेनैव दक्षिणमुत्तरेणोत्तरं यद्वर्षीयस्तद्दक्षिणं^१ स्यात्
॥८॥ तयोः समववृत्तयोः । छदिरधि निदधति यदि छदिर्न विन्देयु-
श्छदिःसम्मितां वा भित्तिं प्रत्यानहन्ति रराट्वां परिश्रयन्त्युच्छ्रायी-
भ्यां छदिः पश्चादधि निदधति छदिःसम्मितां वा भित्तिम् ॥९॥
अथ पुनः प्रपद्य चतुर्गृहीतमाज्यं गृहीत्वा सावित्रं प्रसवाय जुहोति
सविता वै देवानां प्रसविता सवितृप्रसूताय यज्ञं तनवामहाऽइति
तस्मात्सावित्रं जुहोति ॥१०॥ स जुहोति । “युञ्जते मनऽउत युञ्जते
धिय”^२ऽइति मनसा च वै व्वाचा च यज्ञं तन्वते स यदाह युञ्जते
मनऽइति तन्मनो युनक्त्युत युञ्जते धियऽइति तद्वाचं युनक्ति
धियाधिया ह्येतया मनुष्या जुज्युषन्त्यनूक्तेनेव प्रकामोद्येनेव गाथा-
मिरिव ताभ्यां युक्ताभ्यां यज्ञं तन्वते ॥११॥ “विंप्रा विप्रस्य बृ-
हतो विपश्चित”^३ऽइति । ये वै ब्राह्मणाः शुश्रुवा^४सोऽनूचानास्ते
विप्रस्तास्तानेवैतदभ्याह बृहतो विपश्चितऽइति यज्ञो वै बृहन्विपश्चि-
द्यज्ञमेवैतदभ्याह “विर्व होत्रा दधे व्युनाविदेकऽइदि”^५ति वि हि
होत्रा दधते यज्ञं तन्वाना “मही देवस्य सवितुः परिष्ठतिः स्वाहे”^६ति
तत्सावित्रं प्रसवाय जुहोति ॥१२॥

(अर्द्धप्रपाठकः ॥६६॥)

अथापरं चतुर्गृहीतमाज्यं गृहीत्वा । उपनिष्कामति दक्षिण-
या द्वारा पुंतीं निष्कामयन्ति स दक्षिणस्य हविर्धानस्य दक्षिणायां
व्वर्तन्याथं हिरण्यं निधाय जुहाती^७“दं विष्णुर्विचक्रमे त्रेधा निदधे
पदम् । समूढमस्य पा^८सुरे स्वाहे”^९ति स^{१०}क्षवं पत्न्यै पाणावान-
यति साक्षस्य सन्तापमुपानक्ति “देवश्रुतौ देवेष्वाघोषतः^{११}”मिति प्रय-

१. उपतिष्ठत इति. ग.

२. वामिति इति. ग, वा इति नाऽस्ति. क.

३, ४, ६. मा. सं. ५. १४.

५. तदभ्याह इति ग. घ. ७. इदिति. घ.

८. यज्ञमिति. क.

९. मा. सं. ५. १४.

१०. निष्कमयन्तीति. क.

११. मा. सं. ५. १५.

१२. पदम् इति. ग.

१३. मा. सं. ५. १७.

च्छति प्रतिप्रस्थात्रे सुचं चाज्यविलापनीं च पर्याणयन्ति पत्नीमुभौ
 जघ्रनेनाग्नी ॥१३॥ चतुर्गृहीतमाज्यं गृहीत्वा । प्रतिप्रस्थातोत्तरस्य
 हविर्धानस्य दक्षिणायां वर्तन्याथं हिरण्यं निधाय जुहोती “रावती
 धेनुमती हि भूतः सूयवसिनी मुनवे दर्शस्या । व्यस्कभ्ना रोदसी
 विष्णवेते दाधर्थं पृथिवीमभितो मयुखैः स्वाहे”ति संपुंस्त्वं पुत्न्यै
 पाणाद्यानयति साक्षस्य सन्तापमुपानक्ति “देवैः श्रुतौ देवेष्वा घोष-
 त”मिति तद्यदेवं जुहोति ॥ १४ ॥ देवा ह वै यज्ञं तन्वानाः ।
 तेऽसुररक्षसेभ्यऽआसङ्गाद्विभयांचक्रुः वज्रो वाऽआज्यं तऽपतेन
 वज्रेणाज्येन दक्षिणतो नाष्ट्रा रक्षाः स्यवाघ्नं स्तथैषां नियानं ना-
 न्वायस्तथोऽपवैषऽपतेन वज्रेणाज्येन दक्षिणतो नाष्ट्रा रक्षाः स्य-
 वदन्ति तथास्य नियानं नान्वचयन्ति तद्यद्वैष्णवीभ्यामृग्भ्यां जुहोति
 वैष्णवः हि हविर्धानम् ॥१५॥ अथ यत्पत्न्यक्षस्य संतापमुपानक्ति ।
 प्रजननमेवैतत्क्रियते यदा वै स्त्रियै च पुंस्त्रश्च सन्तप्यतेऽथ रेतः
 सिच्यते तत्ततः प्रजायते परागुपानक्ति पराग्येव रेतः सिच्यतेऽथा-
 ह हविर्धानाभ्यां प्रवर्त्यमानाभ्यामनुब्रूहीति ॥१६॥ अथ वाचयति ।
 “प्राची प्रेतमध्वरं कल्पयन्ती”ऽइत्यध्वरो वै यज्ञः प्राची प्रेतं यज्ञं
 कल्पयन्तीऽइत्येवैतदाहो “ध्वं यंज्ञं नयतं मा जिह्वरत”मित्यूध्वमिमं
 यज्ञं देवलोकां नयतमित्येवैतदाह मा जिह्वरतमिति तदेतस्माऽअह्वलामा
 शास्ते समुद्ब्रूहेव प्रवर्तयेयुर्यथा नोत्सर्जंतामसुर्या वाऽपषा वाग्याक्षे
 नेदिहासुर्या वाग्वदादिति यद्युत्सर्जंताम् ॥१७॥ एतद्वाचयेत् । “स्वं
 गोष्ठिमावदतं देवीं दुर्ये आयुर्मा निर्वोदिष्टं प्रजां मा निर्वोदिष्टमि”ति त-
 स्यो हैषा प्रायश्चित्तिः ॥१८॥ तदाहुः । उत्तरवेदेः प्रत्यङ् प्रक्रामेत्त्रीन्वि-
 क्रमांस्तद्धविर्धाने स्थापयेत्सा हविर्धानयोर्मात्रेति नात्र मात्रास्ति
 यत्रैव स्वयं मनसा मन्येत नाहैव सत्रात्यन्तिके नोदूरे तत्स्थापयेत् ॥१९॥

१. मा. सं. ५. १६

२. दशस्या इति ग.

३. मा. सं. ५. १७.

४. यत्पत्न्यक्षस्येति घ.

५. सिच्यते इति ग.

६-८. मा. सं. ५. १७.

९. देवीं दुर्ये इति घ.

१०. नाम इति. ग. इ.

तेऽभिर्मन्त्रयते । “अत्र रमेथां वर्ष्मन् पृथिव्या” इति वर्ष्म
 ष्म हेतुत्पृथिव्यै भवति दिवि ह्यस्याहवनीयो भवति नभ्यस्थे करो-
 ति तद्धि क्षेमस्य रूपम् ॥२०॥ अथोत्तरेण पर्येत्याध्वर्युः । दक्षिणं
 हविर्धानमुपस्तभ्नाति “विष्णोर्नु कं वीर्याणि प्रवोचं यः पार्थिवा-
 नि विममे रजार्थं सि । योऽअस्कभायदुत्तरं सधस्थं विवचक्रमाण-
 स्त्रेधोरुगायो विष्णवे त्वे”ति मेथीमुपनिहन्तीतरतस्ततो यदु च
 मानुषे ॥२१॥ अथ प्रतिप्रस्थाता । उत्तरं हविर्धानमुपस्तभ्नाति
 “दिवो वा विष्णोऽउत वा पृथिव्या महो वा विष्णोऽउरोरन्तरि-
 क्षात् । उभा हि हस्ता वसुना पृणस्वाप्रयच्छ दक्षिणादोत सव्या-
 द्विष्णवे त्वे”ति मेथीमुपनिहन्तीतरतस्ततो यदुच मानुषे तद्यद्वैष्णवै-
 र्यजुर्मिरुपचरन्ति वैष्णवो हि हविर्धानम् ॥२२॥ अथ मध्यमं छदि-
 रुपस्पृश्य वाचयति । “प्र तद्विष्णुस्तवते वीर्येण मृगो न भीमः
 कुचरो गिरिष्ठाः । यस्योरुषु त्रिषु विवक्रमणेष्वधिक्षियन्ति भुवनानि
 विद्वे”तीदं हैवास्यैतच्छीर्षकपालं यदिदमुपरिष्ठादधीव हेत-
 त्क्षियन्त्यन्यानि शीर्षकपालानि तस्मादाहाधिक्षियन्तीति ॥२३॥ अथ
 रराट्वामुपस्पृश्य वाचयति । “विष्णो रराटमसी”ति ललाटं
 हैवास्यैतदथोच्छ्रायाऽउपस्पृश्य वाचयति “विष्णोः इन्द्रे स्थ”ऽ-
 इति सूक्ते हैवास्यैतेऽअथ यदिदं पश्चाच्छदिर्भवतीदं हैवास्यैत-
 च्छीर्षकपालं यदिदं पश्चात् ॥२४॥ अथ लस्पृजन्त्या स्पृज्यया प्र-
 सीव्यति । “विष्णोः स्युरसी”त्यथ ग्रन्थि करोति “विष्णो ध्रुवोऽ-
 सी”ति नेद्व्यवपद्याताऽइति तं प्रकृते कर्मन्विष्यति तथोहाध्वर्युं वा
 यजमानं वा ग्राहो न विन्देति तन्निष्ठितमभिमृशति “वैष्णवमसी”-

१. मन्त्रयते इति घ.

२. मा. सं. ५. १७.

३. रूपमिति. ग.

४. मा. सं. ५. १८.

५. प्रतिप्रस्थाता इति. ग, प्रतिप्रस्थाता. घ.

६. मा. सं. ५. १९.

७. मा. सं. ५. २०.

८. गिरिष्ठा इति ग.

९. मा. सं. ५. २१.

१०. एतदथो इति घ.

११. पश्चात् इति ग.

११, १३, १४, १६. मा. सं. ५. २१.

१५. विन्दतीति घ.

ति व्वैष्णवश्च हि हविर्धानम् ॥२५॥ Cf. का. श. ४. ५. ३; तै.
सं. ६. २. ९; मै. सं. ३. ८. ७; काठ. सं. २५. ८; कपि.सं. ४०. १.

इति माध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे तृतीयकाण्डे

चतुर्थप्रपाठके तृतीयं ब्राह्मणम् ॥ (अ. ५. ३.)

३. ४. ४.

(उपरवनिर्माणम्)

द्वयं वाऽअभ्युपरवाः खायन्ते । शिरो वै यज्ञस्य हविर्धानं
तद्यऽइमे शीर्षश्चत्वारः कृपाऽइमावह द्वाविमौ द्वौ तानेवैतत्करोति
तस्मादुपरवान् खनति ॥१॥ देवाश्च वाऽअसुराश्च । उभये प्राजा-
पत्याः पस्पृधिरे ततोऽसुराऽप्यु लोकेषु कृत्यां व्वलगात्रिचक्षु-
रुतैव चिद्देवानभि भवेमेति ॥२॥ तद्वै देवाऽअस्पृण्वत । तऽपतैः कृत्यां
व्वलगानुदखनन्यदा वै कृत्यामुत्खनन्त्यथ सालसामोघा भवति तथोऽ-
पवैषऽपतद्यद्यस्माऽअत्र कश्चिद्विषन् भ्रातृव्यः कृत्यां व्वलगात्रिख-
नति तानेवैतदुत्किरति तस्मादुपरवान् खनति स दक्षिणस्य हवि-
र्धानस्याधोऽधः प्रउगं खनति ॥३॥ सोऽअभिमादत्ते । “देवस्य त्वा
सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यामाददे नार्यसी”ति
समानऽपतस्य यजुषो बन्धुर्योषो वाऽपषा यदभ्रिस्तस्मादाह नार्य-
सीति ॥४॥ तान् प्रादेशमात्रं विना परिलिखति । “इदमहं रक्षसां
ग्रीवाऽअपिकृन्तामी”ति व्वज्रो वाऽअभिर्व्वज्रेणैवैतन्नाष्ट्राणां रक्षसां
ग्रीवाऽअपिकृन्तति ॥५॥ तद्यावेतौ पूर्वा । तयोर्दक्षिणमेवाग्रे परिलि-
खेदथापरयोरुत्तरमथापरयोर्दक्षिणमथ पूर्वयोरुत्तरम् ॥६॥ अथोऽइत-
रथाहुः । अपरयोरेवाग्रऽउत्तरं परिलिखेदथ पूर्वयोर्दक्षिणमथापरयो-
र्दक्षिणमथ पूर्वयोरुत्तरमित्यथोऽअपि समीचऽएव परिलिखेदेतं त्वे-
वोत्तमं परिलिखेद्यऽपष पूर्वयोरुत्तरो भवति ॥७॥ तां यथा परिलि-
खितमेव यथापूर्वं खनति । “बृहन्नसि बृहद्रवा”ऽइत्युपस्तौत्येवैना-

१. खायन्त इति. ग.

२. तानेवैतत्करोतीति. घ. ३. खनतीति. घ.

४. ५. ७. मा. सं. ५. २२.

६. पूर्वयोरिति घ.

८. इत्यु इति. ग. घ.

नेतन्मह्यत्येव यदाह बृहन्नसि बृहद्रवाऽइति “बृहतीमिन्द्राय व्वाचं
 व्वदे”तीन्द्रो वै यज्ञस्य देवता व्वैष्णव^१ हविर्धानं तत्सेन्द्रं करोति
 तस्मादाह बृहतीमिन्द्राय व्वाचं व्वदेति ॥८॥ “रक्षोहणं व्वलगह्नन”
 मिति । रक्षसा^२ ह्येते व्वलगानां व्वधाय खायन्ते “व्वैष्णवी”मिति
 व्वैष्णवी हि हविर्धाने व्वाक् ॥९॥ तान्यथाखातमेवोत्किरति । “इदं-
 महं तं व्वलगमुत्किरामि यं मे निष्टथोयममात्यो निचखाने”ति नि-
 ष्ठथो वा वाऽअमात्यो वा कृत्यां व्वलगान्निखनति तानेवैतदुत्कि-
 रति ॥१०॥ “इदमहं तं व्वलगमुत्किरामि । यं मे समानो यमसमानो
 निचखाने”ति समानो वा वाऽअसमानो वा कृत्यां व्वलगान्निखनति
 तानेवैतदुत्किरति ॥११॥ “इदमहं तं व्वलगमुत्किरामि । यं मे स-
 वन्धुर्यमसवन्धुर्निचखाने”ति सवन्धुर्वा वाऽअसवन्धुर्वा कृत्यां
 व्वलगान्निखनति तानेवैतदुत्किरति ॥१२॥ “इदमहं तं व्वलगमुत्कि-
 रामि । यं मे सजातो यमसजातो निचखाने”ति सजातो वा वाऽअ-
 सजातो वा कृत्यां व्वलगान्निखनति तानेवैतदुत्किरत्यु “तृत्त्यां कि-
 रामी”त्यन्तत ऽउद्वपति तत्कृत्यामुत्किरति ॥१३॥ तान् बाहुमात्रान्
 खनेत् । अन्तो वाऽअणोऽन्तेनैवैतत्कृत्यां मोहयति तानक्षणया सन्तृन्दं-
 न्ति यद्यक्षणया न शक्नुयादपि समीचस्तस्मादिमे प्राणाः परः सन्तृण्णाः
 ॥१४॥ तान्यथा खातमेवावमर्शयति । “स्वराडसि सपत्नहा सत्र-
 राडस्यमिमातिहा जनराडसि रक्षोहा सर्व्वराडस्यमित्रहे”स्याशीरे-
 वैषैतस्य कर्मणऽ आशिषमेवैतदाशास्ते ॥१५॥ अथाध्वर्युश्च यजमा-
 नश्च सम्मृशेते । पूर्व्वयोर्दक्षिणे^३ ऽध्वर्युर्मवत्यपरयोरुत्तरे यजमानः
 सोध्वर्युः पृच्छति ‘यजमान किमत्रे’ति ‘मद्र’ मित्याह ‘तन्नौ
 सहे’त्युपा^४ श्वध्वर्युः ॥१६॥ अथापरयोर्दक्षिणेऽध्वर्युर्मवति । पूर्व्व-

१. मा. सं. ५. २२ २-८. मा. सं. ५. २३.

१०. सन्तृन्दन्तीति. ग. घ.

१२. मा. सं. ५. २४. १३. आशिषमिति. ग.

९. तान् इति. घ.

११. सन्तृण्णा इति. ग.

१४. दक्षिणे इति. ग. घ.

योरुत्तरे यजमानः स यजमानः पृच्छ 'त्यध्वर्यो किमत्रे'ति 'भद्र'
 मित्याह 'तन्म' ऽइति यजमानस्तद्यदेव५ संमृशेते प्राणानेवैत-
 तत्सयुजः कुरुतस्तस्मादिमे प्राणाः परः संविद्रेऽथ यत्पृष्टो भद्रमिति
 प्रत्याह कल्याणमेवैतन्मानुष्यै व्वाचो वदति तस्मात्पृष्टो भद्र-
 मिति प्रत्याह्यथ प्रोक्षत्येको वै प्रोक्षणस्य बन्धुर्मेध्यानेवैतत्करोति
 ॥१७॥ स प्रोक्षति । "रक्षोहृणो वो व्वलगहृन" ऽइति रक्षोहृणो ह्येते
 व्वलगहृनो ह्येते "प्रोक्षामि व्वैष्णवानि"ति व्वैष्णवा ह्येते ॥१८॥
 अथ याः प्रोक्षण्यः परिशिष्यन्ते । ताऽअवटेष्ण्वनयति तद्या ऽइमाः
 प्राणेष्वापस्ता ऽप्येवैतद्दधाति तस्मादेषु प्राणेष्विमा ऽआपः ॥१९॥
 सोऽवनयति "रक्षोहृणो वो व्वलगहृनोऽवनयामि व्वैष्णवा"नित्यथ
 बर्ही५षि प्राचीनाग्राणि चोदीचीनाग्राणि चावस्तृणाति तद्यानी-
 मानि प्राणेषु लोमानि तान्येवैतद्दधाति तस्मादेषु प्राणेष्विमानि लो-
 मानि ॥२०॥ सोऽवस्तृणाति । "रक्षोहृणो वो व्वलगहृनोऽवस्तृ-
 णामि व्वैष्णवानि"त्यथ बर्ही५षि तनुनीवोपरिष्ठात्प्रच्छादयति केशा
 हैवास्यैते ॥२१॥ अथाधिष्वणे फलकेऽउपदधाति । "रक्षोहृणौ वां
 व्वलगहृनाऽउपदधामि व्वैष्णवी" ऽइति हनू हैवास्यैते ऽअथ पर्यूहति
 "रक्षोहृणौ वां व्वलगहृनौ पर्यूहामि व्वैष्णवी" ऽइति ह५हृत्येवैने
 ऽपतदृशिथिले करोति ॥२२॥ अथाधिष्वणं परिकृतं भवति । सर्व-
 रोहितं जिह्वा है वास्यैषा तद्यत्सर्वरोहितं भवति लोहिनीव हीयं
 जिह्वा तन्निदधाति "व्वैष्णवमसी"ति व्वैष्णव ५हेतत् ॥२३॥ अथ
 ग्राव्ण ऽउपावहरति । दन्ता हैवास्य ग्रावाणस्तद्यद्ग्रावभिरभिषुण्वन्ति
 यथा दद्भिः प्सायादेवं तत्तान्निदधाति "व्वैष्णवा स्थे"ति व्वैष्णवा
 ह्येतऽपतदु यज्ञस्य शिरः सै५स्कृतम् ॥२४॥ Cf. का.श. ४. ५. ४;

१, २. मा. सं. ५. २५ ३. परिशिष्यन्त इति. ग. ४, ६. तस्मादेषु इति. ग. घ.

५, ७. मा. सं. ५. २५.

८. अस्यैते इति. ग, ते इति. घ.

९-१२. मा. सं. ५. २५.

१३. संस्कृतम् इति. क. घ.

३. ४. ५. १-७.] तृतीयकाण्डेऽग्निष्टोमः ।

२६३

तै. सं. ६. २. १०, ११; काठ. सं. २५. ९; कपि. सं. ४०. २.

इति माध्यन्दिनशास्त्रीये शतपथब्राह्मणे तृतीकाण्डे

चतुर्थप्रपाठके चतुर्थे ब्राह्मणम् ॥

(इति पञ्चमोऽध्यायः)

३. ४. ५.

(सदस्यौदुम्बरीनिखननम्)

उदरमेवास्य सदः । तस्मात्सदसि भक्षयन्ति यज्जीदं किं चा-
 श्नन्त्युदरऽपवेदं^{१०} सर्व्वं प्रतितिष्ठत्यथ यदस्मिन्विश्वे देवा ऽअसी-
 दंस्तस्मात्सदो नाम तऽउऽपवास्मिन्नेते ब्राह्मणा विवश्वगोत्राः सीद-
 न्त्यैन्द्रं देवतया ॥१॥ तन्मध्यऽऔदुम्बरीं मिनोति । अन्नं वाऽऊर्यु-
 दुम्बरऽउदरमेवास्य सदस्तन्मध्यतोऽन्नाद्यं दधाति तस्मान्मध्य
 ऽऔदुम्बरीं मिनोति ॥२॥ अथ यऽपष मध्यमः शङ्कुर्मवति । व्वेदे-
 र्जघनार्धे तस्मात्प्राङ् प्रक्रामति पृथिवक्रमान्दक्षिणा सप्तममपक्रामति
 सम्पदः कामाय तदवटं परिलिखति ॥३॥ सोऽग्निमादत्ते । “देवस्य
 त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्वाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यामाददे नार्यसी”
 ति समानऽपतस्य यजुषो वन्धुर्योषो वाऽपषा यदभिस्तस्मादाह
 नार्यसीति ॥४॥ अथावटं परिलिखति । “इदंमहं^{१०}रक्षसां ग्रीवा
 ऽअपिकृन्तामी”ति व्वज्रो वाऽअभिर्व्वज्रेणैवैतन्नाष्ट्राणाथं रक्षसां
 ग्रीवा ऽअपिकृन्तति ॥५॥ अथ खनति । प्राञ्चमुत्करमुत्किरति यज-
 मानेन सम्मायौदुम्बरीं परिवासयति तामग्रेण प्राचीं निदधात्येता-
 वन्मात्राणि बर्ही^{१०} ष्युपरिष्टादधिनिदधाति ॥६॥ अथ यवमत्यः प्रो-
 क्षण्यो भवन्ति । आपो ह वाऽओषधीनाथ्रुरसस्तस्मादोषधयः केव-
 ल्यः खादिता न धिन्वन्त्योषधयऽउ ह्यापा^{१०} रसस्तस्मादापः पीताः
 केवल्यो न धिन्वन्ति यद्वैवोमय्यः स^{१०}सृष्टा भवन्त्यथैव धिन्वन्ति
 तर्हि हि सरसा भवन्ति सरसामिः प्रोक्षणीति ॥७॥ देवाश्च वा

ऽअसुराश्च । उभये प्राजापत्याः पस्पृधिरे ततो देवेभ्यः सर्वाऽपवौ-
षधय ईयुर्यवा द्वैवेभ्यो नेयुः ॥८॥ तद्वै देवाऽअस्पृण्वत । तऽपतैः
सर्वाः सपत्नानामोषधीरयुवत यद्युवत तस्माद्यवा नाम ॥९॥ ते
होतुः । हुन्त यः सर्वासामोषधीनां^१ रसस्तं युवेषु दधामेति स
यः सर्वासामोषधीनां^२ रसऽआसीत्तं युवेष्वदधुस्तस्माद्यत्रान्या
ऽओषधयो म्लायन्ति तदेते मोदमाना वर्धन्तऽपव^३ह्येषु रसमदधु-
स्तथोऽपवैषऽपतैः सर्वाः सपत्नानामोषधीर्युते तस्माद्यवमत्यः
प्रोक्षण्यो भवन्ति ॥१०॥ स यवानावपति । “यवोऽसि यवयास्म-
द्वद्वेषो यवयाराती”रिति नात्र तिरोहितमिवास्त्यथ प्रोक्षत्येको वै
प्रोक्षणस्य बन्धुर्मैध्यामेवैतत्करोति ॥११॥ स प्रोक्षति । “दिवे त्वा-
न्तरिक्षाय त्वा पृथिव्यै त्वे” तीमानेवैतल्लोकानूर्जा रसेन भाजयत्येषु
लोकेषुर्जं^४ रसं दधाति ॥१२॥ अथ याः प्रोक्षण्यः परिशिष्यन्ते । ता
ऽअवष्टेऽवनयति “शुन्धन्तां लोकाः पितृषदना” इति पितृदेवत्यो
वै कूपः खातस्तमेवैतन्मेध्यं करोति ॥१३॥ अथ वर्ही^५षि । प्राची-
नाग्राणि चोदीचीनाग्राणि चावस्तृणाति “पितृषदनमस्मी”ति पितृदे-
वत्यं वाऽअस्याऽपतद्भवति यन्निखातं सा यथा निखातौषधिषु
मिता स्यादेवमेतास्वोषधिषु मिता भवति ॥१४॥ तामुच्छ्रयति ।
“उद्विर्व^६स्तमान्तरिक्षं पृण ह^७ह्रस्व पृथिव्यामि”तीमानेवैतल्लो-
कानूर्जा रसेन भाजयत्येषु लोकेषुर्जं^४ रसं दधाति ॥१५॥ अथ मि-
नोति । “द्युतानस्त्वा मारुतो मिनोत्वि”ति यो वाऽअयं पवतऽपव
द्युतानो मारुतस्तदेनामेतेन मिनोति “मित्रावरुणौ ध्रुवेण धर्मेणे”ति
प्राणोदानो वै मित्रावरुणौ तदेनां प्राणोदानाभ्यां मिनोति ॥१६॥
अथ पर्यूहति । “ब्रह्मवनि त्वा क्षत्रवनि रायस्पोषवनि पर्यूहामी”ति
वह्नी वै यजुःष्वाशीस्तद्ब्रह्म च क्षत्रं चाशास्तऽउभे वीर्ये रायस्पो-

१. सपत्नानिति. ग.

२-५. मा. सं. ५. २६.

६, ८, ९. मा. सं. ५. २७.

७. भाजयत्येषु इति. ग.

१०. दानाभ्यामिति. ग.

११. मा. सं. ५. २७.

पवनीति भूमा वै रायस्पोषस्तद्भूमानमाशास्ते ॥१७॥ अथ पर्यृषति ।
 “ब्रह्म द० ह क्षत्रं द० ह्वायुर्द० ह प्रजां द० ह हे”त्याशीरेवैषैतस्य
 कर्मण ऽआशिषमेवैतदांशास्ते समम्भूमि पर्यृषणं करोति गुतस्य वा-
 ऽउपरिभूम्यथैवं देवत्रा तथा हागर्तमिद्भवति ॥१८॥ अथाप ऽउप-
 निनयति । यत्र वाऽअस्यै खनन्तः कूरीकुर्वन्त्यपचन्ति शान्तिरा-
 पस्तदग्निः शान्त्या शमयति तदग्निः सुन्दधाति तस्मादप ऽउपनि-
 नयति ॥१९॥ अथैवमभिपद्य द्वाचयति । “ध्रुवासि ध्रुवोऽयं यज-
 मानोऽस्मिन्नायतने प्रजया भूयादि”ति । “पशुमिरि”ति वैवं यं कामं
 कामयते सोऽस्मै कामः समृध्यते ॥२०॥ अथ स्तुवेणोपहृत्याज्यम् ।
 विष्टपममि जुहोति “घृतेन चाँवापृथिवी पूर्येथा”मिति तदिमे द्या-
 वापृथिवीऽऊर्जा रसेन भाजयत्यनयोरूर्जं रसं दधाति ते रसवत्या
 ऽउपजीवनीयेऽइमाः प्रजाऽउपजीवन्ति ॥२१॥ अथ छदिरधिनिद-
 धाति । “इन्द्रस्य छदिरसी”त्यैन्द्रं हि सदो “विश्वेजन्तस्य छा-
 ये”ति विश्वगोत्रा ह्यस्मिन् ब्राह्मणाऽआसते तदुभयतश्छद्विषीऽउप-
 दधात्युत्तरतस्त्रीणि परस्त्रीणि तानि नव भवन्ति त्रिवृद्वै यज्ञो नव वै
 त्रिवृत्तस्मान्नव भवन्ति ॥२२॥ तदुदीचीनवशं सदो भवति ।
 प्राचीनवशं हविर्धानमेतद्वै देवानां निष्केवल्यं यद्धविर्धानं
 तस्मात्तत्र नाश्नन्ति न भक्षयन्ति निष्केवल्यं ह्येतद्देवानां स यो
 ह तत्राक्षीयाद्वा भक्षयेद्वा मूर्ध्ना हास्य विप्रतेदथैते मिश्रे यंदाग्नीध्रं
 च सदश्च तस्मात्तयोरश्नन्ति तस्माद्भक्षयन्ति मिश्रे ह्येतेऽउदीची वै
 मनुष्याणां दिक्त्सादुदीचीनवशं सदो भवति ॥२३॥ तत्परिश्र-
 यन्ति । “परि त्वा गिर्व्वणो गिरऽइमा भवन्तु विश्वतः । वृद्धायुमनु
 वृद्धयो जुष्टा भवन्तु जुष्टय”ऽइतीन्द्रो वै गिर्वा गिर्विशो गिरो विश्वौ-

१. वै इति. ग. २. तद्भूमानमाशास्ते इति. ग. घ. ३. मा. सं. ५. २७.

४. दाशास्ते इति. ग. घ. ५. सम्भूमि इति. घ. ६-९. मा. सं. ५. २८.

१०. यदामीध्रमिति. ग. ११. मा. सं. ५. २९. १२. गिर्व्वा. इति. घ.

वैतत्क्षत्रं परिवृथ्वाति तदिदं क्षत्रमुभयतो विशा परिवृढम् ॥२४॥
 अथ लस्पूजन्या स्पन्धया प्रसीज्यति । “इन्द्रस्य स्युरसी”त्यथ
 ग्रन्थि करोती “न्द्रस्य भ्रुवोऽसी”ति नेह्यवपद्याताऽइति तं प्रकृते
 कर्मन्विष्यति तथो हाध्वर्युं वा यजमानं वा ग्राहो न विन्दति तन्नि-
 छितमभिमृशत्यै “न्द्रमसी”त्यैन्द्र^१ हि सदः ॥२५॥ अथ हविर्धान-
 योः । जघनार्ध^२ समन्वीक्ष्योत्तरेणाग्नीध्रं मिनोति तस्यार्धमन्तर्व्वेदि
 स्यादर्धं वहिर्व्वेद्यथोऽअपि भूयोऽर्धादन्तर्व्वेदि स्यात्कनीयो वहिर्व्वेद्य-
 थोऽअपि स्र्व्वमेवान्तर्व्वेदि स्यात्तन्निष्ठितमभिमृशति “वैश्वदेवमसी”
 ति द्वयेनैतद्वैश्वदेवं यदस्मिन् पूर्व्वेद्यविश्वे देवा व्वसतीवरीषूपवसन्ति
 तेन वैश्वदेवम् ॥२६॥ देवा ह वै यज्ञं तन्वानाः । तेऽसुररक्षसेभ्य
 ऽआसङ्गाद्विभयांचक्रुस्तान्दक्षिणतोऽसुररक्षसान्यासेजुस्तान्सदसो जि-
 ग्युस्तेषामेतान्निष्णयानुद्वापयांचक्रुर्यऽपतेऽन्तः सदसं^३ ॥२७॥ सर्व्वे
 ह स वाऽपते पुरा ज्वलन्ति । यथायमाहवनीयो यथा गार्हपत्यो
 यथाग्नीध्रीयस्तद्यतऽपनानुद्वापयंस्ततऽप्वैतन्न ज्वलन्ति तानाग्नी-
 ध्रमभिस^४ रुद्रधुस्तानप्यर्धमाग्नीध्रस्य जिग्युस्ततो विश्वे देवाऽअमृत-
 त्वमपाजयंस्तस्माद्वैश्वदेवं^५ ॥२८॥ तान्देवाः प्रतिस्रमैन्धत । यथा प्रत्य-
 वस्येत्तस्मादेनान्तस्रवने सवनऽप्येव प्रतिस्रमिन्धते तस्माद्यः समृद्धः
 सऽआग्नीध्रं कुर्याद्यो वै ज्ञातोऽनूचानः स समृद्धस्तस्मादग्नीध्रे प्रथ-
 माय दक्षिणां नयन्त्यतो हि विश्वे देवाऽअमृतत्वमपाजयंस्तस्माद्यं
 दीक्षितानामबल्यं विन्देदाग्नीध्रमेनं नयतेति ब्रूयात्तद्वनार्ते तं नारि-

१, २, ४, मा. सं. ५. ३०.

३. तं इति नास्ति. ग. घ.

५. मा. सं. ५. ३०.

६. चक्रुर्य इति. ग. घ.

७. सदसं^१ ग.

८. पुरा इति. घ.

९. ज्वलन्तोति. ग.

१०. देवमिति. .

११. एव इति. ग.

प्यतीति तद्यदतो विवृश्वेदेवाऽमृतत्वमपाजयंस्तस्माद्विश्वदेवम् ॥२९॥

Cf. का. श. ४. ६. १; नै. सं. ६. २. १०; मै. सं. ३. ८. ९.

इति माध्यन्दिनशास्त्रीये शतपथब्राह्मणे तृतीयकाण्डे

चतुर्थप्रपाठके पञ्चमं ब्राह्मणम् ॥ (अ. ६. १.)

चतुर्थः प्रपाठकस्समाप्तः ॥

(कण्डिकासंख्या १३२)

३. ५. १.

(धिण्योपवापादि)

ॐ विज्जामानो हैवास्य धिण्याः । इमे समङ्गा ये वै समङ्गास्ते
विज्जामान एतुऽउ हैवास्यैतुऽआत्मनः ॥१॥ दिवि वै सोमऽआसीत् ।
अथेह देवास्ते देवाऽअकामयन्ता नः सोमो गच्छेत्तेनागतेन यजेम-
हीति तेऽपते माये असृजन्त सुपर्णी च कद्रुं च वागेव सुपर्णीयं
कद्रुस्ताभ्यां समदं चक्रुः ॥२॥ ते हर्तृतीयमानेऽऊचतुः । यतरा नौ
द्वीयः परापश्यादात्मानं नौ सा जयादिति तथेति सा ह कद्रुरुवाच
परेक्षस्वेति ॥३॥ सा ह सुपर्ण्युवाच । अस्य सलिलस्य पारेऽश्वः
श्वेतस्थाणौ सेवते तमहं पश्यामीति तमेव त्वं पश्यसीति तथर्ही-
त्यथ ह कद्रुरुवाच तस्य बालो न्यषञ्जि तममुं वातो धूनोति तमहं
पश्यामीति ॥४॥ सा यत्सुपर्ण्युवाच । अस्य सलिलस्य पारऽइति
व्वेदिर्व्वे सलिलं व्वेदिमेव सा तदुवाचाश्वः श्वेतस्थाणौ सेवतऽइत्य-
ग्निर्वाऽअश्वः श्वेतो यूपस्थाणुरथ यत्कद्रुरुवाच तस्य बालो न्यषञ्जि
तममुं वातो धूनोति तमहं पश्यामीति रशना हैव सा ॥५॥ साह
सुपर्ण्युवाच । एहीदं पताव व्वेदितुं यतरा नौ जयतीति साह कद्रु-
रुवाच त्वमेव पत त्वं वै न ऽआख्यास्यसि यतरा नौ जयतीति ॥६॥
सा ह सुपर्णी पपात । तद्ध तथैवास यथा कद्रुरुवाच तामागताम्-

१. वैश्वदेवम् इति. ग.

२. सोमो इति. ग. घ.

३. ते ह इति. घ.

४. अस्येति. ग.

५. तस्येति. ग.

६. तममुमिति. ग.

भ्युवाद त्वमजैषीश्रहाश्रमिति त्वमिति होवाचैतद्व्याख्यानं सौप-
 र्णीकाद्रवमिति ॥७॥ (शतम् ॥१९००॥) सा ह कद्रुखाच । आ-
 त्मानं वै त्वाजैषं दिव्यसौ सोमस्तं देवेभ्यः ऽआहर तेन देवेभ्य आ-
 त्मानं निष्क्रीणीष्वेति तथेति सा छन्दाश्रंसि ससृजे सा गायत्री
 दिवः सोममाहरत् ॥८॥ हिरण्मय्योर्हं कुक्ष्योरन्तराहित ऽआस ।
 ते ह स्म क्षुरपवी निमेषं निमेषमभिसन्धत्तो दीक्षातपसौ हैव ते
 ऽआसतुस्तमेते गन्धर्वाः सोमरक्षा जुगुपुरिमे धिषण्या ईमा होवाः
 ॥९॥ तयोरन्यतरां कुशीमाचिच्छेद । तां देवेभ्यः प्रददौ सा दीक्षा
 तया देवा ऽअदीक्षन्त ॥१०॥ अथ द्वितीयां कुशीमाचिच्छेद । तां
 देवेभ्यः प्रददौ तत्तपस्तया देवास्तप ऽउपायन्नुपसदस्तपो ह्युपसदः
 ॥११॥ खदिरेण ह सोममाचखाद । तस्मात् खदिरो यदेनेनाखि-
 दत्तस्मात्खादिरो युपो भवति खादिरः स्फ्योऽच्छावाकस्य हैनं गोप-
 नायां जहार सोऽच्छावाकोऽहीयत ॥१२॥ तमिन्द्राग्नीऽअनुसमतनु-
 ताम् । प्रजानां प्रजात्यै तस्मादैन्द्राग्नोऽच्छावाकः ॥१३॥ तस्माद्दी-
 क्षिता राजानं गोपायन्ति । नेत्रोऽपहरानिति तस्मात्तत्र सुगुप्तं चि-
 कीर्षेद्यस्य ह गोपनायामपहरन्ति हीयते ह ॥१४॥ तस्माद्ब्रह्मचारिण
 ऽआचार्यं गोपायन्ति । गृहान् पशून्नेत्रोऽपहरानिति तस्मात्तत्र सुगुप्तं
 चिकीर्षेद्यस्य ह गोपनायामपहरन्ति हीयते ह तेनैतेन सुपर्णी देवेभ्य
 ऽआत्मानं निरक्रीणीत तस्मादाहुः पुण्यलोक ईजान ऽइति ॥१५॥
 ऋणं ह वै पुरुषो जायमान ऽपव । मृत्योरात्मना जायते स यद्य-
 जते यथैव तत्सुपर्णी देवेभ्य ऽआत्मानं निरक्रीणीतैवमेवैष ऽपतन्मृ-
 त्योरात्मानं निष्क्रीणीते ॥१६॥ तेन देवा ऽअयजन्त । तमेते गन्ध-
 र्वाः सोमरक्षा ऽअन्वाजग्मुस्तेऽन्वागत्याब्रुवन्ननु नो यज्ञऽआभजत
 मां नो यज्ञादन्तर्गातास्त्वेव नोऽपि यज्ञे भाग ऽइति ॥१७॥ ते होचुः ।
 किं नस्ततः स्यादिति यथैवास्यामुत्र गोप्तारोऽभूमैवमेवास्यापीह

१. इमे होत्रका इति क्वचित् पाठः ।

२. तथा इति. घ.

३. अच्छावाकः इति. ग.

४. मा इति. ग. ५. मेवास्यापीह. इति. ग.

गोप्तारो भविष्यामऽइति ॥१८॥ तथेति देवा ऽअब्रुवन् । सोमक्रयणा
 वऽइति तानेभ्य ऽपत्सोमक्रयणाननुदिशत्यथैनानब्रुवन्स्तृतीयसवने
 वो घृत्याहुतिः प्राप्स्यति न सौम्यापहतो हि युष्मत्सोमपीथस्तेन
 सोमाहुतिं नार्हथेति सैनानेषा तृतीयसवनऽ एव घृत्याहुतिः प्राप्नोति
 न सौम्या यच्छालाकैर्धिष्यन्त्यान्वाघारयति ॥१९॥ अथ यदग्नौ हो-
 ष्यन्ति । तद्वोऽविष्यतीति स यदग्नौ जुहति तदेनानवत्यथ यद्वः
 सोमं विभ्रत ऽउपर्युपरि चरिष्यन्ति तद्वोऽविष्यतीति स यदेना-
 न्तसोमं विभ्रत उपर्युपरि चरन्ति तदेनानवति तस्मादध्वर्युः समया
 धिष्यन्नातीयादध्वर्युर्हि सोमं विभ्रति तमेते व्यात्तेन प्रत्यासते स
 ऽपतेषां व्यात्तमापद्येत तमग्निर्वाभिद्वेद्यो वा यं देवः पशूनामीष्टे स
 वा हैनमभिमन्येत तस्माद्यद्यध्वर्योः शालायामर्थः स्यादुत्तरेणैवाग्नी-
 ध्रीयः सञ्चरेत् ॥२०॥ ते वाऽपते । सोमस्यैव गुप्त्यै न्युप्यन्तऽआह-
 वनीयः पुरस्तात्माजालीयो दक्षिणतऽ आग्नीध्रीय ऽउत्तरतोऽथ ये
 सदसि ते पश्चात् ॥२१॥ तेषां वाऽअर्धानुपकिरन्ति । अर्धाननु दिश-
 न्त्येतऽउ हैवैतद्वाग्निरेऽर्धात्र ऽउपकिरन्त्वर्धाननुदिशन्तु तथा यस्मा-
 ल्लोकाद्वागताः सो दिवस्तथा तं लोकं प्रतिप्रज्ञास्यामस्तथा न
 जिह्वाऽप्य्यामऽइति ॥२२॥ स यानुपकिरन्ति । तेनास्मिंल्लोके प्रत्यक्षं
 भवन्त्यथ याननुदिशन्ति तेनामुष्मिंल्लोके प्रत्यक्षं भवन्ति ॥२३॥ ते वै
 द्विनामानो भवन्ति । एतऽउ हैवैतद्वाग्निरे न वाऽपभिर्नामभिररात्सम
 येषां नः सोममपाहार्षुर्हुन्त द्वितीयानि नामानि करवामहाऽ-
 इति ते द्वितीयानि नामान्यकुर्वत तैरराध्नुवन्यानपहतसोमपीथा-
 न्तस्तोऽथ यज्ञऽआभजन्तस्माद्विनामानस्तस्माद्वाहणोऽनुध्यमाने
 द्वितीयं नाम कुर्वति राध्नोति हैवं यऽएवं विद्वान्द्वितीयं नाम
 कुंरते ॥२४॥ स यदग्नौ जुहोति । तदेवेषु जुहोति तस्माद्देवाः सन्त्य-

१. घृत्याहुतिरिति. ग, घ. २. स इति ग.

३. एते इति. ग.

४. पश्चात् इति. ग.

५. न इति. नाऽस्ति. ग.

६. तेनामुष्मिन् इति. घ.

७. महा इति. घ.

८. हैव य इति. ग.

९. कुंरते इति. ग.

थ यत्सुदसि भक्षयन्ति तन्मनुष्येषु जुहोति तस्मान्मनुष्याः सन्त्य-
 थ यद्धविर्धानयोर्नाराशथंसाः सीदन्ति तत्पितृषु जुहोति तस्मात्पि-
 तरः सन्ति ॥२५॥ या वै प्रजा यज्ञेऽनन्वाभक्ताः । पुराभूता वै ता
 ऽएवमेवैतद्याऽइमाः प्रजाऽअपराभूतास्ता यज्ञऽआभजति मनुष्यानु
 पशवो देवाननु वयाथं स्योषधयो व्वनस्पतयो यदिदं किंचैवमु
 तत्सर्व्वं यज्ञऽआभक्तं ते ह स्मैतऽउभये देवमनुष्याः पितरः सम्पि-
 बन्ते सैषा सम्पा ते ह स्म दृश्यमाना एव पुरा सम्पिबन्तऽउतैतर्ह्यदृ-
 द्यमानाः ॥२६॥ C.f. का. श. ४. ६. २; तै. सं. ६. ३. १.; मै.
 सं. ३. ८. १०; कठ. सं. २६. १; कपि. सं. ४०. ४.

इति माध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे तृतीयकाण्डे
 पञ्चमप्रपाठके प्रथमं ब्राह्मणम् ॥ (अ. ६. २.)

३. ५. २.

(वैसर्जनहोमः)

सर्व्वं वाऽएषोऽभि दीक्षते । यो दीक्षते यज्ञं ह्यभि दीक्षते
 यज्ञं ह्येवेदं सर्व्वमनु तं यज्ञं सम्भृत्य यमिममभि दीक्षते सर्व्व-
 मिदं व्विसृजते ॥१॥ यद्वैसर्जिनानि जुहोति । स यदिदथं सर्व्वं
 व्विसृजते तस्माद्वैसर्जिनानि नाम तस्माद्योऽपिव्रतः स्यात्सोऽन्वार-
 भेत यद्युऽअन्यत्र चरेन्नाद्रियेत यद्वै जुहोति तदेवेदं सर्व्वं व्विसृ-
 जते ॥२॥ यद्वैव वैसर्जिनानि जुहोति । यज्ञो वै व्विष्णुः स देवे-
 भ्यऽइमां व्विक्रान्तिं व्विचक्रमे यैषामियं व्विक्रान्तिरिदमेव प्रथमेन
 पदेन पस्पाराथेदमन्तरिक्षं द्वितीयेन दिवमुत्तमेनैताम्बेवैषऽपतस्मै
 व्विष्णुर्यज्ञो व्विक्रान्तिं व्विक्रमते यज्जुहोति तस्माद्वैसर्जिनानि जु-
 होति ॥३॥ सोऽपैराह्णे वेदिथंस्तीर्त्वा । अर्धव्रतं प्रदाय सम्प्रपद्य-

१. भक्षयन्तीति. ग

२. दीक्षत इति. ग.

३. दीक्षते इति. ग.

४. जुहोति इति. ग, जुहोति इति. घ.

५. अपराह्णे इति. घ.

तऽइध्ममभ्यादधत्युपयमनीरुपकल्पयन्त्याज्यमधिभ्रयति स्रुचः संमा-
 धृत्युपस्थे राजानं यजमानः कुरुतेऽथ सोमकृयण्यै पदं जघनेन गार्ह-
 पत्यं परिकिरति पदा वै प्रतितिष्ठति प्रतिष्ठित्याऽपर्व ॥४॥ तद्धैके ।
 चतुर्धा कुर्वन्ति यत्राहवनीयमुद्धरन्ति तासूपयमनीषु चतुर्भागमक्षं
 चतुर्भागेणोपाज्जन्त्येतासूपयमनीषु चतुर्भागं जघनेन गार्हपत्यं चतु-
 र्भागं परिकिरति ॥५॥ तदु तथा न कुर्यात् । सार्धमेव परिकिरेज्ज-
 घनेन गार्हपत्यमथोत्पूयाज्यं चतुर्गृहीते जुह्वां चोपभृति च गृह्णाति
 पञ्चगृहीतं पृषदाज्यं “ज्योतिरासि विवस्वरूपं विवस्वेपां देवानां स-
 मिदि”ति वैवश्वदेवः पृषदाज्यं धारयन्ति स्रुचो यदा प्रदीप्तऽइध्मो
 भवति ॥६॥ अथ जुहोति “त्वं सोम तनूकुञ्जयो द्वेषोभ्योऽन्यकृ-
 तेभ्यऽउरु यन्तासि व्वरूथस्वाहे”ति तदेतेनैवास्यां पृथिव्यां प्रति-
 ष्ठायां प्रतितिष्ठत्येतेनेमं लोकं स्पृणुते ॥७॥ अथासुवे द्वितीयामाहुतिं
 जुहोति । “जुषाणोऽमरुराज्यस्य व्वेतु स्वाहे”त्येऽउ द्वैवैतदुवाच
 रक्षोभ्यो वै विभेमि यथा मान्तरा नाष्ट्रा रक्षां स न हिनसन्नेवं मा
 कनीयाथ्समेव व्वधात्कृत्वातिनयत स्तोक्रमेव स्तोको ह्यप्तुरिति
 तमेतत्कनीयाथ्समेव व्वधात्कृत्वात्यनयन्स्तोकमेव स्तोको ह्यप्त् र-
 क्षोभ्यो भीषा तस्मादप्तवे द्वितीयामाहुतिं जुहोति ॥८॥ उचच्छन्ती-
 धमम् । उपयच्छन्त्युपयमनरिथाहाभ्रये प्रहियमाणायानुब्रूहि सोमाय
 प्रणीयमानायेति वाभ्रये प्रहियमाणायानुब्रूहीति त्वेव ब्रूयात् ॥९॥
 आददते प्रावणः । द्रोणकलशं वायव्यानीध्मं कार्मर्यमयान् परिधी-
 माश्ववालं प्रस्तरमैश्वर्यौ विधृती तद्वर्हिरुपसन्नञ्चं भवति व्वपाश्रप-
 ण्यौ रशनेऽअरुणी अधिमन्थनः शकलो व्वृषणौ तत्समाद्राय प्राञ्चऽ-
 आयन्ति सऽएषऽऊर्ध्वो यक्षऽपति ॥१०॥ तदायत्सु व्वचयति । “अंभ्रे

१. एव इति. ग.

२. जघनेनेति. घ.

३. ४. मा. सं. ५. ३५.

५. व्वरूथमिति. घ.

६. स्पृणुते इति. घ.

७. मा. सं. ५. ३५.

८. प्रस्तरमैश्वर्यौ इति. ग.

९. विधृती. इति. ग.

१०. मा. सं. ५. ३६.

नय सुपथा रायेऽअस्मान्विश्वानि देव व्युनानि विद्वान् ।
युयोध्यस्मज्जुहुराणमेनो भुयिष्ठां ते नमऽउक्तिं विधेमे^१त्यग्निमेवैत-
त्पुरस्तात्करोत्यग्निः पुरस्ताच्चाष्टा रक्षार्थं स्यपन्नत्वेत्याभयेनानाद्वेण
हरन्ति तऽआयन्त्यागच्छन्त्याग्नीध्रं तमाग्नीध्रे निदधाति ॥११॥ स
निहिते जुहोति । “अयं नोऽअग्निर्वरिवस्कृणोत्वयं मृधः पुरऽपतु
प्रभिन्दन् । अयं वाजान् जयतु वाजसातावयथं शन्नून् जयतु जह्व-
पाणः स्वाहे”ति तदेतेनैवैतस्मिन्नन्तरिक्षे प्रतिष्ठायां प्रतितिष्ठत्येतेनैतं
लोकं^२ स्पृणुते ॥१२॥ तदेव निदधति ग्रावः । द्रोणकलशं व्याय-
व्यान्यथेतरमादायायन्ति तदुत्तरेणाहवनीयमुपसादयन्ति ॥१३॥ प्रोक्ष-
णीरध्वर्युरादत्ते । सऽइध्ममेवाग्रे प्रोक्षत्यथ वेदिमथास्मै बर्हिः
प्रयच्छन्ति तत्पुरस्ताद्ग्रन्थ्यासादयति तत्प्रोक्ष्योपनिनीय विस्र^३स्य
ग्रन्थिमाश्ववालः प्रस्तरऽउपसन्नद्धो भवति तं गृह्णाति गृहीत्वा प्रस्त-
रमेकवृद्धिं स्तृणाति स्तीर्त्वा बर्हिः कार्मर्यमयान् परिधीन् परिद-
धाति परिधाय परिधीन्समिधावभ्यादधात्यभ्याधाय समिधौ ॥१४॥
अथ जुहोति । “उरुं विष्णो विक्रमस्वोरु क्षयाय नस्कृधि । घृतं
घृतयोने पिव प्र प्र यज्ञपतिं तिर स्वाहे”ति तदेतेनैवैतस्यां दिवि
प्रतिष्ठायां प्रतितिष्ठत्येतेनैतं लोकं^४ स्पृणुते यदेतया जुहोति ॥१५॥
यदेव व्वैष्णव्यर्चा जुहोति । कनीयाथंसं वाऽपनमेतद्वधात्कृत्वात्य-
नैषुस्तोकमेव स्तोको ह्यन्तुस्तमेतदभयं प्राप्य यऽपचैष तं करोति
यज्ञमेव यज्ञो हि विष्णुस्तस्माद्वैष्णव्यर्चा जुहोति ॥१६॥ अथासाद्य
सुचः । अपऽउपस्पृश्य राजानं प्रपादयति तद्यदासाद्य सुचोऽप
उपस्पृश्य राजानं प्रपादयति वज्रो वाऽआज्यथरेतः सोमो नेद्वज्रे-
णाज्येन रेतः सोम^५ दिनसानीति तस्मादासाद्य सुचोऽपऽउपस्पृश्य
राजानं प्रपादयति ॥१७॥ स दक्षिणस्य हविर्धानस्य नीडे कृष्णाजि-
नमास्तृणाति । तदेनमासादयति “देर्व सवितरेष ते सोमस्त^६ रक्ष-

१. विद्वान् इति. ग.

२. मा. सं. ५. ३७.

३. प्रभिन्दन् इति ग. व.

४. मा. सं. ५. ३८.

५. तस्मादासाद्येति ग.

६. मा. सं. ५. ३९.

स्व मा त्वा दम" इति तदेनं देवायैव सवित्रे परिददाति गुप्त्यै ॥१८॥
 अथानुसृज्योपतिष्ठते । "एतत्त्वं देव सोम देवो देवां ३ऽउपागा
 इदमहं मनुष्यान्त्सह रायस्पोषेणे" त्यग्नीषोमौ वाऽपतमन्तर्जम्मऽआद-
 धाते यो दीक्षतऽआग्नावैष्णव" ह्यदो दीक्षणीयथं हविर्भवति यो वै
 विष्णुः सोमः स हविर्वाऽप्य देवानां भवति यो दीक्षते तदेनमन्त-
 र्जम्मऽआदधाते तत्प्रत्यक्षथं सोमाग्निर्मुच्यते यदाहैतत्त्वं देव सोम
 देवो देवां ३ऽउपागा इदमहं मनुष्यान्त्सह रायस्पोषेणेति भूमा वै
 रायस्पोषः सह भूमेत्येवैतदाह ॥१९॥ अथोपनिष्कामति । "स्वाहा
 निर्व्वरुणस्य पाशान्मुच्य" इति व्वरुणपाशे वाऽप्योऽन्तर्भवति यो-
 ऽन्यस्यासंस्तुतप्रत्यक्षं व्वरुणपाशाग्निर्मुच्यते यदाह स्वाहा निर्व्वरुणस्य
 पाशान्मुच्ये" इति ॥२०॥ अथेत्याहवनीये समिधमभ्यादधाति । "अग्ने
 व्वतपास्त्वे व्वतपा" इत्यग्निर्हि देवानां व्वतपतिस्तस्मादाहोम व्व-
 तपास्त्वे व्वतपा इति "या त्व तनूर्मय्यभूदेपा सा त्वयि यो मम
 तनूस्त्वय्यभूदिय" सा मयि । यथायथं नौ व्वतपते व्वतान्यनु मे
 दीक्षां द्रीक्षापतिरमथंस्तानु तपस्तपस्पति" इति तत्प्रत्यक्षमग्नेर्निर्मु-
 च्यते स स्वेन सुतात्मना यजते तस्मादस्यात्राश्रन्ति मानुषो हि
 भवति तस्मादस्यात्र नाम गृह्णन्ति मानुषो हि भवत्यथ यत्पुरा ना-
 श्रन्ति यथा हविषोऽद्भुतस्य नाश्रीयादेवं तत्तस्मादिक्षीतस्य नाश्री-
 यादथात्राङ्गुलीर्व्विसृजते ॥२१॥ Cf. का. श. ४. ६. ३; तै. सं.
 ६. ३. २; सै. सं. ३. ९. १; कठ. सं. २६. २; कपि. सं. ४०.
 ६; पे. ब्रा. १. २८; शां. ब्रा. ९. १.

इति माध्यन्दिनशास्त्रीये शतपथब्राह्मणे तृतीयकाण्डे
 पञ्चमप्रपाठके द्वितीयं ब्राह्मणम् ॥ (अ. ६. ३.)

१. मा. सं. ५. ३९.

२, ३. देवां २॥उपागा इति. ग. घ.

४. मा. सं. ५. ३९.

५. मुच्ये" इति इति, ग, मुच्ये" इति इति, घ,

६. अभ्यादधातीति, ग.

७, ८. मा. सं. ५. ४०

३५ मा० श० ब्रा०

३. ५. ३.

(अथाऽग्नीषोमीयपशुयागः)

(तत्र यूपच्छेदनम्)

युपं वक्ष्यन्वैष्णव्यर्चा जुहोति । वैष्णवो हि युपस्तस्माद्वैष्ण-
व्यर्चा जुहोति ॥१॥ यदेव वैष्णव्या जुहोति । यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञे-
नैवैतद्युपमच्छेति तस्माद्वैष्णव्यर्चा जुहोति ॥२॥ स यदि स्रुचा जुहो-
ति । चतुर्गृहीतमाज्यं गृहीत्वा जुहोति यद्यु स्रुवेण स्रुवेणैवोपहत्य
जुहोत्युरु विष्णो विक्रमस्वोरु क्षयाय नस्कृधि । घृतं घृतयोने
पिब प्र प्र यज्ञपतिं तिर स्वाहेति ॥३॥ यद्राज्यं परिशिष्टं भवति ।
तदादत्ते यत्तक्षणः शस्त्रं भवति तत्तक्षादत्ते तऽआयन्ति स यं युपं
जोष्यन्ते ॥४॥ तमेवमभिमृश्य जपति । पश्चाद्वैव प्राङ् तिष्ठन्नभिम-
न्त्रयतेऽत्यन्यान् ३ऽअगां नान्यान् ३ऽउपागांमित्यति ह्यन्यानेति
नान्यानुपैति तस्मादाहात्यन्यान् ३ऽअगां नान्यान् ३ऽउपागामिति ॥५॥
“अवर्त्वाक्त्वा पुरेभ्योऽविदं परोऽवरेभ्यः” ऽइति । अवर्त्वाग्येनं पुरेभ्यो
वृश्चति यऽएतस्मात्पराञ्चो भवन्ति परोऽवरेभ्य इति परो ह्येनमव-
रेभ्यो वृश्चति यऽएतस्मादवर्त्वाञ्चो भवन्ति तस्मादाहावर्त्वाक्त्वा पुरेभ्यो
ऽविदं परोऽवरेभ्य ऽइति ॥६॥ “तुं त्वा जुषामहे देव वनस्पते देव-
यज्याया” ऽइति । तद्यथा बहूनां मध्यात्साध्रवे कर्मणे जुषेत स रात-
मनास्तस्मै कर्मणे स्यादेवमेवैनमेतद्बहूनां मध्यात्साध्रवे कर्मणे जुषेत
स रातमना वृश्चनाय भवति ॥७॥ “देवांस्त्वा देवयज्यायै जुषन्ता”
मिति । तद्वै समृद्धं यं देवाः साध्रवे कर्मणे जुषन्तै तस्मादाह देवा-
स्त्वा देवयज्यायै जुषन्तामिति ॥८॥ अथ स्रुवेणोपस्पृशति । “वि-
ष्णवे त्वे”ति वैष्णवो हि युपो यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञाय ह्येनं वृश्चति

१. जुहोति इति. घ. २. मा. सं. ५. ४१.

३. मा. सं. ५. ४२.

३. त्यन्यां २॥ऽअगां इति. ग. घ.

४-८, मा. सं. ५. ४२.

तस्मादाह विष्णवे त्वेति ॥९॥ अथ दर्भतरुणकमन्तर्दधाति । “ओर्षधे
त्रायस्वे”ति वृजो वै परशुस्तथो हैनमेष वृजः परशुर्न हिनस्त्यथ
परशुना प्रहरति “स्वधिते मैन० हि० सी”रिति वृजो वै परशु-
स्तथो हैनमेष वृजः परशुर्न हिनस्ति ॥१०॥ स यं प्रथमं शकल-
मपच्छिनत्ति । तमादत्ते तं वाऽअनक्षस्तम्भं वृश्चेदुत होनमनसा
वृहन्ति तथानो न प्रतिबाधते ॥११॥ तं प्राञ्चं पातयेत् । प्राची हि
देवानां दिग्गथोऽर्द्धद्वन्द्वमुदीची हि मनुष्याणां दिग्गथो प्रत्यञ्चं दक्षि-
णायै त्वेनं दिशः परिविवाधिषेतैषा वै दिक् पितॄणां तस्मादेनं
दक्षिणायै दिशः परिविवाधिषेत ॥१२॥ तं प्रच्यवमानमनुमन्त्रयते ।
“द्यां मा लेखीरन्तरिक्षं मा हि० सीः पृथिव्या सम्भवे”ति वृजो-
वाऽएष भवति यं युपाय वृश्चन्ति तस्माद्वृज्रात्प्रच्यवमानादिमे लोकाः
स० रेजन्ते तदेभ्यऽएवैनमेतल्लोकेभ्यः शमयति तथेमांल्लोकाञ्छान्तो
न हिनस्ति ॥१३॥ स यदाह । द्यां मा लेखीरिति दिवं मा हि० सी-
रित्येवैतदाहान्तरिक्षं मा हि० सीरिति नात्र तिरोहितमिवास्ति
पृथिव्या सम्भवेति पृथिव्या सज्जानीष्वेत्येवैतदाहं “य० हि त्वा
स्वधितिस्तेतिजानः प्रणिनाय महते सौभगाये”त्येवं होन० स्वधि-
तिस्तेजमानः प्रणयति ॥१४॥ अथावृश्चनमभिजुहोति । नेदतो नाष्ट्रा
रक्षा० स्यनूत्तिष्ठानिति वृजो वाऽआज्यं तद्वृज्जैवैतन्नाष्ट्रा रक्षा०
स्यववाधते तथातो नाष्ट्रा रक्षा० सि नानुत्तिष्ठन्त्यथो रेतो वाऽआज्यं
तद्वनस्पतिष्वेतद्वेतो दधाति तस्माद्वेतस ऽआवृश्चनाद्वनस्पतयोऽनु
प्रजायन्ते ॥१५॥ स जुहोति । “अंतस्त्वं देव वनस्पते शतवल्शो
व्विरोह सहस्रवल्शो व्वि वय० रुहेमे”ति नात्र तिरोहितमिवास्ति
॥१६॥ तं परिवासयति । स यावन्तमेवाग्रे परिवासयेत्तावान्त्स्यात् ॥१७॥

१. त्वेति. ग, त्वेति. घ. २, ३ मा. सं. ५. ४२. ४ जुद्धमिति. ग.

५, ६. मा. सं. ५. ४३. ७. त्येष इति. घ. ८. वा इति. ग.

९. वनस्पतयो इति. ग. १०. मा. सं. ५. ४३.

(अर्द्धप्रपाठकः ॥६४॥)

पञ्चारत्नि परिवासयेत् । पाङ्क्तो यज्ञः पाङ्क्तः पशुः पञ्चर्तवः सम्वत्सरस्य तस्मात्पञ्चारत्नि परिवासयेत् ॥१८॥ षडरत्नि परिवासयेत् । षड्वाऽऽऽऽतुवः संवत्सरस्य संवत्सरो वज्रो वज्रो युपस्तस्मात्षडरत्नि परिवासयेत् ॥१९॥ अष्टारत्नि परिवासयेत् । अष्टाक्षरा वै गायत्री पूर्वार्धो वै यज्ञस्य गायत्री पूर्वार्धऽप्य यज्ञस्य तस्मादष्टारत्नि परिवासयेत् ॥२०॥ नवारत्नि परिवासयेत् । त्रिवृद्वै यज्ञो नव वै त्रिवृत्तस्मान्नवारत्नि परिवासयेत् ॥२१॥ एकादशारत्नि परिवासयेत् । एकादशाक्षरा वै त्रिष्टुब्जस्त्रिष्टुब्जो युपस्तस्मादेकादशारत्नि परिवासयेत् ॥२२॥ द्वादशारत्नि परिवासयेत् । द्वादश वै मासाः संवत्सरस्य संवत्सरो वज्रो वज्रो युपस्तस्माद्द्वादशारत्नि परिवासयेत् ॥२३॥ त्रयोदशारत्नि परिवासयेत् । त्रयोदश वै मासाः संवत्सरस्य संवत्सरो वज्रो वज्रो युपस्तस्मात्त्रयोदशारत्नि परिवासयेत् ॥२४॥ पञ्चदशारत्नि परिवासयेत् । पञ्चदशो वै वज्रो वज्रो युपस्तस्मात्पञ्चदशारत्नि परिवासयेत् ॥२५॥ सप्तदशारत्निर्वाजपेययूपः । अपरिमितऽप्य स्यादपरिमितेन वाऽप्येतेन वज्रेण देवाऽअपरिमितमजयंस्तथोऽप्यैषऽप्येतेन वज्रेणापरिमितेनैवापरिमितं जयति तस्मादपरिमितऽप्य स्यात् ॥२६॥ स वाऽअष्टाभिर्भवति । अष्टाक्षरा वै गायत्री पूर्वार्धो वै यज्ञस्य गायत्री पूर्वार्धऽप्य यज्ञस्य तस्मादष्टाभिर्भवति ॥२७॥ Cf. का. श. ४. ६. ४; तै. सं. ६. ३. ३; मै. सं. ३. ९. २; कठ. सं. २६. ३. ४; कपि. सं. ४१. १, २; ऐ. ब्रा. २. १; शां ब्रा. १०. १.

इति माध्यन्दिनशास्त्रीये शतपथब्राह्मणे तृतीयकाण्डे

पञ्चमप्रपाठके तृतीयं ब्राह्मणम् ॥ (अ. ६. ४.)

(इति षष्ठोऽध्यायः)

३. ५. ४.

(यूपोच्छ्रयणादि)

अभिमादत्ते । “देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां
 पूष्णो हस्ताभ्यामाददे नार्यसी”ति समानऽपतस्य यजुषो बन्धुर्योषो
 वाऽपपा यदभिस्तस्मादाह नार्यसीति ॥१॥ अथावटं परिलिखति ।
 “इदमैहं रक्षसां ग्रीवाऽअपिकृन्तामी”ति वृज्रो वा अभिर्वज्रेणैवै-
 तन्नाष्ट्राणां रक्षसां ग्रीवाऽअपिकृन्तति ॥२॥ अथ खनति । प्राञ्चमु-
 त्करमुत्किरत्युपरेण सम्मायावटं खनति तदग्रेण प्राञ्चं यूपं निदधा-
 त्येतावन्मात्राणि बर्हीं ऽप्युपरिष्ठादधिनिदधाति तदेवोपरिष्ठाद्यूपशक-
 लमधिनिदधाति पुरस्तात्पाद्वर्तुश्चपालमुपनिदधात्यथ यवमत्यः प्रो-
 क्षण्यो भवन्ति सोऽसावेव बन्धुः ॥३॥ स यवानावपति । “यवोऽसि
 यव्यास्मद्वेषो यवयाराती”रिति नात्र तिरोहितमिवास्त्यथ प्रोक्ष-
 त्येको वै प्रोक्षणस्य बन्धुर्मेध्यमेवैतत्करोति ॥४॥ स प्रोक्षति । “दिवे
 त्वान्तरिक्षाय त्वा पृथिव्यै त्वे”ति वृज्रो वै यूपऽपपां लोकानाम-
 भिगुप्त्याऽपपां त्वा लोकानामभिगुप्त्यै प्रोक्षामीत्येवैतदाह ॥५॥ अथ
 याः प्रोक्षण्यः परिशिष्यन्ते । ताऽअवष्टेऽवनयति “शुन्धैन्तां लोकाः
 पितृषदना”ऽइति पितृदेवत्यो वै कूपः खातस्तमेवैतन्मेध्यं करोति
 ॥६॥ अथ बर्हीं ऽपि । प्राचीनाग्राणि चोदीचीनाग्राणि चावस्तृणाति
 “पितृषदनमसी”ति पितृदेवत्यं वाऽअस्यैतद्भवति यन्निखातं स
 यथानिखातऽओषधिषु मितः स्यादेवमेतांस्त्रोषधिषु मितो भवति ॥७॥
 अथ यूपशकलं प्रास्यति । तेजो ह वाऽपतद्वनस्पतीनां यद्वाह्याशक-
 लस्तस्माद्यद्वा वाह्याशकलमपतक्ष्णवन्त्यथ शुष्यन्ति तेजो ह्येषामेतत्त-
 द्यद्यूपशकलं प्रास्यति सतेजसं मिनवानीति तद्यदेषऽपव भवति
 नान्यऽपव हि यजुष्कृतो मेध्यस्तस्माद्यूपशकलं प्रास्यति ॥८॥ स
 प्रास्यति । “अग्रेणीरसि स्वावेशऽउन्नेतृणा”मिति पुरस्ताद्वाऽअस्मादे-

षोऽपच्छिद्यते तस्मादाहाग्नेरीरसि स्वावेशऽउन्नेतृणामित्ये“तस्य
 वितादधि त्वा स्थास्यती”त्यधि ह्येनं तिष्ठति तस्मादाहैतस्य वि-
 तादधि त्वा स्थास्यतीति ॥९॥ अथ सुवेणोपहत्याज्यम् । अवटम-
 मिजुहोति नेदधस्तान्नाष्ट्रा रक्षां^१ स्युपोत्तिष्ठानिति वज्रो वाऽआ-
 ज्यं तद्वज्रेणैवैतन्नाष्ट्रा रक्षां^२ स्यैवबाधते तथाधस्तान्नाष्ट्रा रक्षां^३सि
 नोपोत्तिष्ठत्यथ पुरस्तात्परीत्योदङ्ङासीनो युपमनक्ति सऽआह ‘युपा-
 याज्यमानायानुब्रूही’ति ॥१०॥ सोऽनक्ति । “देवैस्त्वा सविता मध्वा-
 नक्तिव”ति सविता वै देवानां प्रसविता यजमानो वाऽएष निदानेन
 यद्युपः सर्व्वं वाऽइदं मधु यदिदं किं च तदेनमनेन सर्व्वेण स^४
 स्पर्शयति तदस्मै सविता प्रसविता प्रसौति तस्मादाह देवस्त्वा
 सविता मध्वानक्तिवति ॥११॥ अथ चषालमुभयंतः प्रत्यज्य प्रति-
 मुञ्चति । “सुपिप्पलाभ्यस्त्वौषधीभ्यः”इति पिप्पलं^५ द्वैवास्यैतद्यन्म-
 ध्ये संगृहीतमिव भवति तिर्यग्वाऽइदं वृक्षे पिप्पलमाहतं^६ स यदे-
 वेदं^७ सम्बन्धनं चान्तर्रोपेनितमिव तदेवैतत्करोति तस्मान्मध्ये
 संगृहीतमिव भवति ॥१२॥ आन्तमग्निष्ठामनक्ति । यजमानो वा-
 ऽअग्निष्ठा रसऽआज्यं^८ रसेनैवैतद्यजमानमनक्ति तस्मादान्त-
 मग्निष्ठामनक्त्यथ परिव्ययणं प्रति समन्तं परिमृशत्यथाहो‘च्छ्रीय-
 माणायानुब्रूही’ति ॥१३॥ सऽउच्छ्रयति । “धामग्नेणास्पृक्षऽआ-
 न्तरिक्षं मध्येनाप्राः पृथिवीमुपरेणादथंही”रिति वज्रो वै युपऽएषां
 लोकानामभिजित्यै तेन वज्रेणैमांल्लोकान्स्पृणुतऽर्प्यो लोकेभ्यः सप-
 त्नाग्निर्भजति ॥१४॥ अथ मिनोति । “यां ते धामान्युश्मसि गमध्ये
 यत्र गावो भुरिशृङ्गाऽअयासः । अत्राह तदुरुगायस्य विष्णोः पर-
 मं पदमवमारि भूरी”त्येतया त्रिष्टुभा मिनोति वज्रस्त्रिष्टुवज्रो युप-
 स्तस्मात्त्रिष्टुभा मिनोति ॥१५॥ सम्प्रत्यग्निमग्निष्ठां मिनोति । यज-

१. मा. सं. ६. २.

२. स्थास्यतीति. ग. ३. स्यपबाधत इति. घ.

४. ६. मा. सं. ६. २.

५. मुमयतः इति. घ. ७. मा. सं. ६. २.

६. एभ्यो इति. घ.

७. निर्भजतीति. घ. १०. मा. सं. ६. ३.

मानो वाऽअग्निष्ठाग्निर्वै यज्ञः स यदग्नेरग्निष्ठा^१ हलयेद्धवलेद्ध
यज्ञाद्यजमानस्तस्मात्सम्प्रत्यग्निमग्निष्ठां^२ मिनोत्यथ पर्यूहत्यथ पर्यृषत्य-
थाप ऽउपनिनयति ॥१६॥ अथैवमभिपद्य व्वाचयति । “विवृणोः
कर्माणि पश्यत यतो व्रतानि पस्पशे । इन्द्रस्य युज्यः सखे”^३ति वृजं
वाऽपष प्राहार्षीद्यो यूपमुदशिश्नियद्विष्णोर्विजितिं^४ पश्यतेत्येवैतदाह
यदाह विवृणोः कर्माणि पश्यत यतो व्रतानि पस्पशे । इन्द्रस्य
युज्यः सखेतीन्द्रो वै यज्ञस्य देवता व्वैष्णवो यूपस्त थंसेन्द्रं^५ करोति
तस्मादाहेन्द्रस्य युज्यः सखेति ॥१७॥ अथ चषालमुदीक्षते । “तद्विष्णोः
परमं पद^६ सदा पश्यन्ति सूरयः । दिवीष चक्षुरातत”^७मिति वृजं
वाऽपष प्राहार्षीद्यो यूपमुदशिश्नियत्तां विवृणोर्विजितिं^४ पश्यतेत्येवैतदाह
यदाह तद्विष्णोः परमं पद^६सदा पश्यन्ति सूरयः । दिवीष चक्षु-
राततमिति ॥१८॥ अथ परिब्ययति । अनग्नतायै^८ न्वेव परिब्ययति
तस्मादत्रेव परिब्ययत्यत्रेव हीदं^९ व्वासो भवत्यन्नाद्यमेवास्मिन्नेतद्-
धात्यत्रेव हीदमन्नं प्रतितिष्ठति तस्मादत्रेव परिब्ययति ॥१९॥ त्रिवृ-
ता परिब्ययति । त्रिवृद्धयन्नं पशवो ह्यन्नं पिता माता यज्जायते
तत्तृतीयं तस्मात्त्रिवृता परिब्ययति ॥२०॥ स परिब्ययति । “परि-
वीरसि परित्वा दैवीर्विशो व्ययन्तां^९ पुरीमं यजमानं^{१०} रायो मनु-
ष्याणा”^{११}मिति तद्यजमानायाशिषमाशास्ते यदाह पुरीमं यजमानं^{१०}
रायो मनुष्याणामिति ॥२१॥ अथ यूपशकलमवगूहति “दिवं सनु-
रसी”^{१२}ति प्रजा हैवास्यैषा तस्माद्यदि यूपैकादशिनी स्यात्स्व^{१३} स्व-
मेवावगूहेदविपर्यासं तस्य हैषा मुग्धानुवता प्रजा जायतेऽथ यो वि-
पर्यासमवगूहति न स्व^{१३} स्वं तस्य हैषा मुग्धानुवता प्रजा
जायते तस्मादु स्व^{१३} स्वमेवावगूहेदविपर्यासं^{१४} ॥२२॥ स्वर्गस्यो

१. सम्प्रतीति. घ.

२. मा. सं. ६. ४.

३. युज्य इति. क.

४. सखेतीति, ग, सखेतीति. घ.

५. मा. सं. ६. ५.

६. मित्तीति. ग, मित्तीति. घ.

७. अनग्नतायै इति. ग.

८. १९. मा. सं. ६. ६.

९. दैवीर्विशो इति. घ.

हैष लोकस्य समारोहणः क्रियते । यूपशकलऽइयुं रशना रश-
 नायै यूपशकलो यूपशकलाच्चषालं चषालात्स्वर्गं लोकं समश्नुते
 ॥२३॥ अथ : यस्मात्स्वरुर्नाम । एतस्माद्वाऽएषोऽपच्छिद्यते तस्यैतत्
 स्वमेवारुर्भवति तस्मात्स्वरुर्नाम ॥२४॥ तस्य यज्ञिजातम् । तेन
 पितृलोकं जयत्यथ यदूर्ध्वं निखातादा रशनायै तेन मनुष्यलोकं जय-
 त्यथ यदूर्ध्वं रशनायाऽआ चषालात्तेन देवलोकं जयत्यथ यदूर्ध्वं
 चषालाद्ध्यङ्गुलं वा ज्यङ्गुलं वा साध्याऽइति देवास्तेन तेषां
 लोकं जयति सलोको ह वै साध्यैर्देवैर्भवति यऽएवमेतद्देव ॥२५॥
 तं वै पूर्वार्धं मिनोति । वज्रो वै यूपो वज्रो दण्डः पूर्वार्धं वै दण्ड-
 स्यामिपद्य प्रहरति पूर्वार्धं ऽएष यज्ञस्य तस्मात्पूर्वार्धं मिनोति ॥२६॥
 यज्ञेन वै देवाः । इमां जिति जिग्युर्यैषामियं जितिस्ते होचुः कथं
 न इदं मनुष्यैरनभ्यारोह्यं स्यादिति ते यज्ञस्य रसं धीत्वा यथा
 मधु मधुकृतो निर्धयेयुर्विदुह्य यज्ञं यूपेन योपयित्वा तिरोऽभवन्नथ
 यदेनेनायोपयंस्तस्माद्यूपो नाम पुरस्ताद्वै प्रज्ञा पुरस्तान्मनोजवस्तस्मा-
 पूर्वार्धं मिनोति ॥२७॥ स वाऽअष्टाश्विर्भवति । अष्टाक्षरा वै गायत्री
 पूर्वार्धो वै यज्ञस्य गायत्री पूर्वार्धं ऽएष यज्ञस्य तस्मादष्टाश्विर्भवति
 ॥२८॥ तं ह स्मृतं देवाऽअनुप्रहरन्ति । यथेदमप्येतर्ह्येकेऽनुप्रहर-
 न्तीति देवाऽअकुर्वन्त्रिति ततो रक्षार्थं यज्ञमनुदपिबन्त ॥२९॥
 ते देवाऽअध्वर्युमब्रुवन् । यूपशकलमेव जुहुधि तदहैष स्वगाकृतो भवि-
 ष्यति तथो रक्षार्थं यज्ञं नानुत्पास्यन्तेऽयं वै वज्रऽउद्यतऽइति
 ॥३०॥ सोऽध्वर्युः । यूपशकलमेवाजुहोत्तदहैष स्वगाकृतऽआसीत्तथो
 रक्षार्थं यज्ञं नानुदपिबन्तायं वै वज्रऽउद्यतऽइति ॥३१॥ तथोऽ
 एवैष एतत् । यूपशकलमेव जुहोति तदहैष स्वगाकृतो भवति तथो-
 रक्षार्थं यज्ञं नानुत्पिबन्तेऽयं वै वज्रऽउद्यतऽइति स जुहोति

१. एष इति. ग.

२. गायत्री इति. ग.

३. एतर्ह्येके इति. घ.

४. तदहैष इति. घ.

५. नानुदपिबन्तेति. घ.

दिवं ते धूमो गच्छतु स्वर्ग्योतिः पृथिवीं भस्मनापृण स्वाहेति ॥३२॥
 Cf. का. श. ४. ७. १; तै सं. ६. ३. ४; मै. सं. ३. ९. ३;
 कपि. सं ४१. ३; काठ. सं. २६. ५.

इति माध्यन्दिनशास्त्रीये शतपथब्राह्मणे तृतीयकाण्डे
 पञ्चमप्रपाठके चतुर्थे ब्राह्मणम् ॥ (अ. ७. १.)

३. ५. ५.

(यूपैकादशिनी)

यावती वै वेदिस्तावती पृथिवी । वज्रा वै युपास्तुदिमामेवै-
 त्तिपृथिवीमेतैर्वज्रैस्स्पृणुतेऽस्यै सप्तत्रिभिर्भजति तस्माद्यूपैकादशिनी
 भवति द्वादशऽउपशयो भवति वितष्टस्तं दक्षिणतऽउपनिदधाति
 तद्यद्वादशऽउपशयो भवति ॥१॥ (शतम् २००० ॥) देवा ह वै
 यज्ञं तन्वानाः । तेऽसुररक्षसेभ्यऽआंसङ्गाद्विभयांचक्रुस्तद्यऽपतऽउ-
 च्छ्रिता यथेषुरस्ता तया वै स्तृणुते वा न वा स्तृणुते यथा दण्डः
 प्रहृतस्तेन वै स्तृणुते वा न वा स्तृणुतेऽथ यऽप्यद्वादशऽउपशयो
 भवति यथेषुरायतानस्ता यथोद्यतमप्रहृतमेवमेष वज्रऽउद्यतो दक्षि-
 णतो नाष्ट्राणां रक्षसामपहत्यै तस्माद्द्वादशऽउपशयो भवति ॥२॥
 तं निदधाति । “पशूँ ते पृथिव्यां लोकऽआरण्यंस्ते पशु” इति पशुश्च
 वै युपश्च तद्स्माऽआरण्यमेव पशूनामुदिशति तेनोऽप्य पशुमान्
 भवति तद्द्वयं यूपैकादशिन्यै संमयनमाहुः श्वःसुत्यायै ह न्वेवैके
 संमिन्वन्ति प्रकुर्वतायै चैव श्वःसुत्यायै यूपं मिन्वन्तीत्यु च ॥३॥
 तदु तथा न कुर्यात् । अग्निप्रमेवोच्छ्रयेदिदं वै युपमुच्छ्रित्याध्वर्युरा
 परिव्ययणान्नान्वर्जत्यपरिवीता वाऽपतऽपतां रात्रिं व्वसन्ति सा
 न्वेव परिचक्षा पशवे वै युपमुच्छ्रयन्ति प्रातर्वै पशूनालभन्ते तस्मादु

१. वै स्तृणुते इति. ग.

२. निदधातीति घ

३. मा. सं. ६. ६.

४. आरण्यंस्ते इति. ग. घ.

५. संमयनमिति. ग.

६. प्रकुर्वतायै इति. ग. घ.

७. न इति. ग.

८. अग्निष्टमिति. घ.

३६ मा० शु० ब्रा०

प्रातरेवोच्छ्रयेत् ॥४॥ स यऽउत्तरोऽग्निष्ठात्स्यात् । तमेवाग्रऽउच्छ्रयेद्य दक्षिणमथोत्तरं दक्षिणार्ध्यमुत्तमं तथोदीची भवति ॥५॥ अथोऽइतरथाहुः । दक्षिणमेवाग्रेऽग्निष्ठादुच्छ्रयेद्यथोत्तरमथ दक्षिणमुत्तरार्ध्यमुत्तमं तथो हास्योदंगेव कर्मानुसन्तिष्ठतइति ॥६॥ स यो व्वर्षिष्ठः स दक्षिणार्ध्यः स्यात् । अथ हूसीयानथ हूसीयानुत्तरार्ध्यो हूसिष्ठस्तथोदीची भवति ॥७॥ अथ पुत्नीभ्यः पत्नीयूपमुच्छ्रयन्ति । सर्वत्वाय न्वेव पत्नी यूपऽउच्छ्रीयते तैत्त्वाष्टं पशुमालभते त्वष्टा वै सिक्तं१२ रेतो व्विकरोति तदेष्टऽपवैतत्सिक्तं१३ रेतो व्विकरोति मुष्करो भवत्येष वै प्रजनयिता युन्मुष्करस्तस्मान्मुष्करो भवति तं न स१४स्थापयेत्पर्यग्निकृतमेवोत्सृजेत्स यत्स१५स्थापयेत्प्रजायै हान्तमियात्तत्प्रजामुत्सृजति तस्माच्च स१६स्थापयेत्पर्यग्निकृतमेवोत्सृजेत् ॥८॥

(f. का. श. ४. ७. २, तै. सं. ६. ६. ४.

इति माध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे तृतीयकाण्डे
पञ्चमप्रपाठके पञ्चमं ब्राह्मणम् ॥ (अ. ७. २.)

३. ५. ६.

(पशूपाकरणादि)

पशुश्च वै यूपश्च । न वाऽऽकृते यूपान्पशुमालभन्ते कदा चन तद्यत्तथा न ह वाऽएतस्माऽअग्रे पशवश्चक्षमिरे यदन्नमभविष्यन्त्येदमन्नं भूता यथा हैवायं द्विपात्पुरुषऽउच्छ्रितऽपव१७ हैव द्विपादऽउच्छ्रिताश्चेरुः ॥१॥ ततो देवाऽएतं व्वज्रं दददशुः । यद्युपं तमुच्छ्रिभियुस्तस्माद्गीषा प्राव्लीयन्त ततश्चतुष्पादाऽअभवंस्ततोऽन्नमभवन्त्येदमन्नं भूताऽएतस्यै हि वाऽएतेऽतिष्ठन्त तस्माद्यूपऽपव पशुमालभन्ते नर्ते युपात्कदाचन ॥२॥ अथोपाकृत्य पशुम् । अग्निं मथित्वा नियुनक्ति

१. स्यात् इति. ग.

४. भूतं इति. ग.

२. उदगेवेति. ग.

५. दददशुरिति. घ.

३. त्वाष्ट्रमिति. घ.

६. यूप इति. घ.

तद्यत्तथा न ह वाऽएतस्माऽअग्ने पशवश्चक्षमिरे यद्धविरभविष्यन्त्य-
 थैनानिदं^१ हविर्भूतानग्नौ जुहति तान्देवाऽउपनिरुधुस्तऽउपनिरु-
 द्धा नोपावेयुः ॥३॥ ते होचुः । न वाऽइमेऽस्य यामं विदुर्यदग्नौ
 हविर्जुहति नैतां प्रतिष्ठामुपरुध्यैव पशुमग्निं मथित्वाग्नावग्निं जुहवाम
 ते वेदिष्यन्त्येष वै किल हविषो यामऽएषा प्रतिष्ठाग्नौ वै किल हवि-
 र्जुहतीति ततोऽभ्यवैष्यन्ति ततो रातमनसऽआलम्भाय भविष्यन्ती-
 ति ॥४॥ तऽउपरुध्यैव पशुन् । अग्निं मथित्वाग्नावग्निमजुहवुस्तेऽवि-
 दुरेष वै किल हविषो यामऽएषा प्रतिष्ठाग्नौ वै किल हविर्जुहतीति
 ततोऽभ्यवायंस्ततो रातमनसऽआलम्भायामवन् ॥५॥ तथोऽएवैषऽ-
 एतत् । उपरुध्यैव पशुमग्निं मथित्वाग्नावग्निं जुहोति स वेदैष वै
 किल हविषो यामऽएषा प्रतिष्ठाग्नौ वै किल हविर्जुहतीति ततोऽभ्य-
 वैति ततो रातमनाऽआलम्भाय भवति तस्मादुपाकृत्य पशुमग्निं म-
 थित्वा नियुनक्ति ॥६॥ तदाहुः । नोपाकुर्यान्नाग्निं मन्थेदशनामेवा-
 द्यायाञ्जसोपपरेत्याभिधाय नियुञ्ज्यादिति तद् तथा न कुर्याद्यथाधर्मं
 तिरश्चथा चिकीर्षेदेवं तत्तस्मादेतदेवानुपरीयात् ॥७॥ अथ तृणमा-
 दायोपाकरोति । द्वितीयवाग्निरुधाऽइति द्वितीयवान्हि व्वीर्यवान् ॥
 ॥८॥ स तृणमादत्ते । “उपावीरसी”त्युप हि द्वितीयोऽवति तस्मा-
 दाहोपावीरसी“त्युप देवान्दैवीर्विशः प्रागु”रिति दैव्यो वाऽएता
 विशो यत्पशवोऽस्थिषत देवेभ्यऽइत्येवैतदाह यदाहोप देवान्दैवी-
 र्विशः प्रागुरिति ॥९॥ “उंशिजो व्वन्हितमा”निति । विद्वा^२सा
 हि देवास्तस्मादाहोशिजो व्वन्हितमानिति ॥१०॥ “देर्व त्वष्टर्वसु
 रमे”ति । त्वष्टा वै पशूनामीष्टे पशवो व्वसु तानेतदेवाऽअतिष्ठमानां-
 स्त्वष्टारमब्रुवन्नुपनिमदेति यदाह देव त्वष्टर्वसु रमेति ॥११॥

१. तान् इति. घ.

२. उप इति. घ.

३. एवैष इति. घ.

४, ५. मा. सं. ६. ७.

६. देवान्दैवीरिति. घ.

७, ८. मा. सं. ६. ७.

“हव्या ते स्वदन्ता”मिति । यदा वाऽएतुऽएतस्माऽअध्रियन्त यद्ध-
 विरभविष्यंस्तस्मादाह हव्या ते स्वदन्तामिति ॥१२॥ “रेवती रम-
 ध्व”मिति । रेवन्तो हि पशवस्तस्मादाह रेवती रमध्वमिति “वृहस्प-
 ते धारया व्वसूनी”ति ब्रह्म वै वृहस्पतिः पशवो व्वसु तानेतद्देवाऽ-
 अतिष्ठमानान् ब्रह्मणैव परस्तात्पर्यदधुस्तन्नात्यायंस्तथोऽएवैनानेषऽएत-
 द्ब्रह्मणैव परस्तात्परिदधाति तन्नातियन्ति तस्मादाह वृहस्पते धार-
 या व्वसूनीति प्राशं कृत्वा प्रतिमुञ्चत्यथातो नियोजनस्यैव ॥१३॥
 Cf. का. श. ४. ७. ३; तै. सं. ६. ३. ५. ६; मै. सं. ३. ९. ४, ५;
 कठ. २६. ६; कपि. सं. ४१. ४; ऐ. ब्रा. २. २; शां. ब्रा. १०. २.

इति माध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे तृतीकाण्डे

पञ्चमप्रपाठके षष्ठं ब्राह्मणम् ॥ (अ. ७. ३.)

पञ्चमः प्रपाठकस्समाप्तः ॥

(कण्डिकासंख्या १२७)

३. ६. १.

प्राशं कृत्वा प्रतिमुञ्चति । “ऋतस्य त्वा देवहविः प्राशेन
 प्रतिमुञ्चामी”ति व्वरुण्या वाऽएषा यद्रज्जुस्तदेनमेतद्वत्स्यैव प्राशेन
 प्रतिमुञ्चति तथो हैनमेषा व्वरुण्या रज्जुर्न हिनस्ति ॥१॥ “धूर्षा
 मानुष”ऽइति । न वाऽएतमग्रे मनुष्योऽधृणोर्त्स यदैवर्त्तस्य प्राशे-
 नैतद्देवहविः प्रतिमुञ्चत्यथैनं मनुष्यो धृणोति तस्मादाह धूर्षा मा-
 नुषऽइति ॥२॥ अथ नियुनक्ति । “देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्वि-
 नोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यामग्नीषोमाभ्यां जुष्टं नियुनज्मी”ति त-
 द्यथैवादो दैवतायै हविर्गृह्णादिशत्येवमेवैतद्देवताभ्यामादिशत्यथ
 प्रोक्षत्येको वै प्रोक्षणस्य बन्धुर्मेध्यमेवैतत्करोति ॥३॥ स प्रोक्षति ।

१ मा. सं. ६. ७.

२, ३. मा. सं. ६. ८

४. एतदिति. ग.

५. नियोजनस्यैव इति. ग. घ.

६, ७. मा. सं. ६. ८.

८. यदेव इति. ग. घ.

९. इति. घ. ग.

१०. मा. सं. ६. ९.

११ नियुनज्मीति. घ.

“अङ्गथस्त्वौषधीभ्यः” इति तद्यतऽप्यव सम्भवति ततऽप्येवैतन्मेध्यं करोतीदं^१ हि यदा व्यर्षत्यथौषधयो जायन्तऽओषधीर्जग्ध्वापः पीत्वा ततऽप्यव रसः सम्भवति रसाद्रेतो रेतसः पशवस्तद्यतऽप्यव सम्भवति यतश्च जायते ततऽप्येवैतन्मेध्यं करोति ॥४॥ “अनु त्वा माता मन्यतामनु पिते”ति । स हि मातुश्चाधि पितुश्च जायते तद्यतऽप्यव जायते ततऽप्येवैतन्मेध्यं करोत्यु^२ भ्राता सगर्भ्योऽनुसखा सयूथ्य” इति स यत्ते जन्म तेन त्वानुमतमारभऽइत्येवैतदाहा^३ “भेना पोमाभ्यां त्वा जुष्टं प्रोक्षामी”ति तद्याभ्यां देवताभ्यामारभते ताभ्यां मेध्यं करोति ॥५॥ अथोपगृह्णाति । “अपां पेहुरसी”ति तदेनमन्तरतो मेध्यं करोत्यथाधस्तादुपोक्षत्या^४ “पो” देवीः स्वदन्तु स्वातुं चित्सद्देवहवि”रिति तदेन^५ सवर्धतो मेध्यं करोति ॥६॥ अथाहा^६ ग्रये समिध्यमानायानुब्रूही”ति । स ऽउत्तरमाघारमाघार्यासं^७ स्पर्शयन्सुचौ पर्येव जुह्वा पशुं^८ समनकि शिरो वै यज्ञस्योत्तरऽआघारऽप्यव वाऽअत्र यज्ञो भवति यत्पशुस्तद्यज्ञऽप्येवैतच्छिरः प्रतिदधाति तस्माज्जुह्वा पशुं^९ समनकि ॥७॥ स ललाटे समनकि । “सं ते प्राणो व्वातेन गच्छता”मिति “समंज्ञानि यजत्रै”रित्यु^{१०} सयोः “सं यंज्ञपतिराशिषे”ति श्रोण्योः स यस्मै कामाय पशुमालभन्ते तत्प्राप्नुहीत्येवैतदाह ॥८॥ इदं^{११} वै पशोः संज्ञप्यमानस्य । प्राणो व्वातमपिपद्यते तत्प्राप्नुहि यत्ते प्राणो व्वातमपिपद्याताऽइत्येवैतदाह समंज्ञानि यजत्रैरित्यु^{१२} ऋक्षाऽअस्य यजन्ते तत्प्राप्नुहि यत्तेऽङ्गैर्यजन्ताऽइत्येवैतदाह सं यज्ञपतिराशिषेति यजमानाय वाऽप्यतेनाशिषमाशासते तत्प्राप्नुहि यत्त्वया यजमानायाशिषमाशासान्ताऽइत्येवैतदाह सादयति सुचावथ प्रवरायाश्चावयति सोऽस्रावेव वन्धुः ॥९॥ अथ द्वितीयमाश्चावयति । द्वौ ह्यत्र होतारौ भवतः स मैत्रावरुणायाहैवा-

१, ३-५, मा. सं. ६. ९.

२. इदं^१ हि इति. ग. घ.

६-१०, मा. सं. ६. १०.

११. वै इति. ग.

श्रावयति यजमानं त्वेव प्रवृणीतेऽग्निर्ह दैवीनां विशां पुरऽपतेत्य-
 ग्निर्हि देवतानां मुखं तस्मादाहाग्निर्ह दैवीनां विशां पुरऽपतेत्यथं
 यजमानो मनुष्याणामिति तथग्निर्ह सोऽन्वर्धो भवति यस्मिन्नर्धे यज-
 ते तस्मादाहायं यजमानो मनुष्याणामिति तयोरस्थूरि गार्हपत्यं दी-
 द्यच्छतथं द्विमा द्वायूऽइति तयोरनार्तानि गार्हपत्यानि शतं व-
 र्णाणि सन्वित्येवैतदाह ॥१०॥ राधार्थंसीत्सम्पृञ्चानावसम्पृञ्चानौ
 तन्वऽइति । राधार्थं स्येव सम्पृञ्चायां मापि तनूरित्येवैतदाह तौ
 ह यत्तनूरपि सम्पृञ्चीयातां प्राग्विजमानं दहेत्स यदग्नौ जुहोति
 तद्देवोऽग्नये प्रयच्छत्यथ यामेवात्र त्विजो यजमानायाशिषसाशासते
 तामस्यै सवर्वाग्निः समर्धयति तद्राधाऽस्येव सम्पृञ्चते नापि त-
 नूस्तस्मादाह राधाऽसीत्सम्पृञ्चानावसम्पृञ्चानौ तन्वऽइति ॥११॥
 Cf. का. श. ४. ७. ४; तै. सं. ६. ३. ६, ७., मै सं. ३. २. ६;
 कठ. सं. २६. ८; कपि. सं. ४१. ६, ७.

इति माध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे तृतीयकाण्डे

षष्ठप्रपाठके प्रथमं ब्राह्मणम् ॥ (अ. ७. ४.)

(सप्तमोऽध्यायस्समाप्तः ॥)

३. ६. २.

तद्यत्रैतत्प्रवृत्तो होता होतृषदन ऽउपविशति । तदुपविश्य
 प्रसौति प्रसूतोऽध्वर्युः स्रुचावाँदत्ते ॥१॥ अथाग्नीभिश्चरन्ति । तद्यदा-
 ग्नीभिश्चरन्ति सवर्णेणैव वाऽप्य मनुसा सवर्णेणैवात्मना यज्ञं सम्भ-
 रति सं च जिह्वीर्षति यो दीक्षते तस्य रिरिचानऽइवात्मा भवति
 तमेतामिराग्नीभिराप्याययन्ति तद्यदाप्याययन्ति तस्मादाग्नियो नाम
 तस्मादाग्नीभिश्चरन्ति ॥२॥ ते वाऽप्यतऽएकादश प्रयाजा भवन्ति ।
 दश वाऽहमे पुरुषे प्राणाऽआत्मैकादशो यस्मिन्नेते प्राणाः प्रतिष्ठिता-

१. भवतीति. ग, घ.

२. यामेव इति. घ.

३. तामस्यै इति. ग.

४. तस्मादिति. ग.

५. आदत्ते इति. क.

ऽपतावान्वै पुरुषस्तदस्य सर्वमात्मानमाप्यायन्ति तस्मादेकादश प्र-
याजा भवन्ति ॥३॥ सऽआश्चाव्याह । 'समिधः प्रेष्ये'ति प्रेष्य प्रेष्येति
चतुर्थे चतुर्थे प्रयाजे समानयमानो दशभिः प्रयाजैश्चरति दश प्रया-
जानिष्ठाह 'शासमाहरे'त्यसि वै शासऽइत्याचक्षते ॥४॥ अथ यूपशक-
लमादत्ते । तावन्ने जुह्वा अकृत्वा पशोर्ललाटमुपस्पृशति "घृतेनाक्तौ
पशुंस्त्रायेथा"मिति वज्रो वै यूपशकलो वज्रः शासो वज्रऽआज्यं
तमेवैतत्कृत्स्नं वज्रं सम्भृत्य तमस्याभिगोसारं करोति नेदेनं नाष्ट्रा
रक्षांश्चिह्नं हि न सन्निति पुनर्यूपशकलमवगूह्येषां ते प्रज्ञाताभिरस्त्वि-
त्याह शासं प्रयच्छन्त्सादयति सुचौ ॥५॥ अथाह 'पर्यग्नयेऽनुब्रूहीति ।
उल्मुकमादायाग्नीत्पर्यग्निं करोति तद्यत्पर्यग्निं करोत्यच्छिद्रमेवैनमेतद-
ग्निना परिगृह्णाति नेदेनं नाष्ट्रा रक्षांश्चिह्नं प्रमृशानित्याग्निर्हि रक्षसा-
मपहन्ता तस्मात्पर्यग्निं करोति तद्यत्रैनं श्रपयन्ति तदभिपरिहर-
ति ॥६॥ तदाहुः । पुनरेतदुल्मुकं हरेदथान्नान्यमेवाग्निं निर्मथ्य
तस्मिन्नेनं श्रपयेयुराहवनीयो वाऽपष न वाऽपष तस्मै यदस्मिन्न-
श्रुतं श्रपयेयुस्तस्मै वाऽपष यदस्मिच्छृतं जुहुयुरिति ॥७॥ तदु
तथा न कुर्यात् । यथा वै असितमेवमस्यैतद्भवति यदेनेन पर्यग्निं
करोति स यथा असितमनुहायाच्छिद्य तदन्यस्मै प्रयच्छेदेवं तत्तस्मा-
देतस्यैवोल्मुकस्याङ्गाराग्निमृद्य तस्मिन्नेनं श्रपयेयुः ॥८॥ अथोल्मुक-
मादायाग्नीत्पुरस्तात्प्रतिपद्यते । अग्निमेवैतत्पुरस्तात्करोत्यग्निः पुरस्ता-
न्नाष्ट्रा रक्षांश्चिह्नं स्यपन्नमेत्यथाभयेनानाष्ट्रेण पशुं नयन्ति तं वपाश्रपणी-
भ्यां प्रतिप्रस्थातान्वारभते प्रतिप्रस्थातारमध्वर्युरध्वर्युं यजमानः ॥९॥
तदाहुः । नैष यजमानेनान्वारभ्यो मृत्यवे होतं नयन्ति तस्मान्नान्वा-
रमेतेति तदन्वेवारभेत न वाऽपतुं मृत्यवे नयन्ति यं यज्ञाय नयन्ति

१. पुरुषस्तदिति. ग.

२. प्रेष्येति. ग.

३. आचक्षते इति. क.

४. मा. सं. ६. ११.

५. अनुब्रूहीति. ग.

६. यथाइति. ग.

७. एतत्पुरस्तादिति. घ.

८. रक्षांसीति. ग.

९. तदाहुरिति. ग. घ.

१०. नयन्ति इति. ग.

१०. मृत्यवे इति. ग. घ.

तस्मादन्वेवारमेत यज्ञादु हैवात्मानमन्तरियाद्यन्वारमेत तस्माद-
 न्वेवारमेत तत्परोक्षमन्वारब्धं भवति च्चपाश्र्पणीभ्यां प्रतिप्रस्थाता
 प्रतिप्रस्थातारमध्वर्युरध्वर्युं यजमानऽपतदु परोक्षमन्वारब्धं भवति ॥
 ॥१०॥ अथ स्तीर्णायै वेदेः । द्वे तृणेऽअध्वर्युरादत्ते सऽआश्राव्या-
 हो'पप्रेष्य होतर्हव्या देवेभ्यः'ऽइत्येतदु वैश्वदेवं पैशौ ॥११॥ अथ वा-
 चयति । "रेवेति यजमान"इति वाग्वै रेवती सा यद्वाग्वहु व्वदति
 तेन वाग्रेवती "प्रियं" धाऽआविशे"त्यनार्तिमाविशेत्येवैतदाहो"रो-
 रन्तरिक्षात्सजुर्देवेन व्वातेने"त्यन्तरिक्षं वाऽअनु रक्षश्चरत्यमूलमुभ-
 यतः परिच्छिन्नं यथायं पुरुषोऽमूलऽउभयतः परिच्छिन्नोऽन्तरिक्षम-
 नुचरति तद्वातेनैनथं संविदानान्तरिक्षाद्गोपायेत्येवैतदाह यदाहोरो-
 रन्तरिक्षात्सजुर्देवेन व्वातेनेति ॥१२॥ "अस्य हविषस्तम्ना यजे"ति ।
 व्वाचमेवैतदाहानार्तस्यास्य हविषऽआत्मना यजेति "संमस्य तन्वा
 भवे"ति व्वाचमेवैतदाहानार्तस्यास्य हविषस्तन्वा सम्भवति ॥१३॥
 तद्यत्रैनं विशसन्ति । तत्पुरस्तात्तृणमुपास्यति "व्वर्षो व्वर्षीयसि यज्ञे
 यज्ञपतिं धा"ऽइति बर्हिरेवास्मा एतत्स्तृणात्यस्कन्नं हविरसदिति
 तद्यदेवास्यात्र विशस्यमानस्य किञ्चित्स्कन्दति तदेतस्मिन् प्रतितिष्ठ-
 ति तथा नार्मुया भवति ॥१४॥ अथ पुनरेत्याहवनीयमभ्यावृत्यासते ।
 नेदस्य संज्ञप्यमानस्याध्यक्षा ऽअसामेति तस्य न कुटेन प्रघ्नन्ति
 मानुषथं हि तन्नोऽपव पश्चात्कर्णं पितृदेवत्यथं हि तदपिगृह्य वैव
 मुखं तप्रयन्ति व्वेष्कं वा कुर्वन्ति तन्नाह जहि मारयेति मानुषथं
 हि तत्संज्ञपयान्वगन्ति तद्धि देवत्रा स यदाहान्वगन्तित्येतर्हि ह्येष
 देवाननुगच्छति तस्मादाहान्वगन्ति ॥१५॥ तद्यत्रैनं निविध्यन्ति ।
 तत्पुरा संज्ञपनाज्जुहोति "स्वाहा देवेभ्यः" इत्यथ यदा प्राह संज्ञतः
 पशुरित्यथ जुहोति "देवेभ्यः स्वाहे"ति पुरस्तात्स्वाहाकृतयो वाऽ-

१. स्तीर्णायै वेदेः इति. घ. २. होतर्हव्या इति घ. ३. पैशौ इति. ग.

४-९. मा. सं. ६. ११.

१०. नामुया इति. घ. ११, १२. मा. सं. ६. ११.

अन्ये देवा ऽउपरिष्ठात्स्वाहाकृतयोऽन्ये तानेवैतत्प्रीणाति तऽपनमुभये
 देवाः प्रीताः स्वर्गं लोकमभिवहन्ति ते वाऽपते परिपशव्येऽइत्याहुती
 स यदि कामयेत जुहुयादेते यद्यु कामयेतापि नाद्रियेत ॥१६॥
 Cf. का. श. ४. ८. १; तै. सं. ६. ३. ८; मै. सं. ३. ९. ७, ८;
 काठ. सं. २६. ९; कपि. सं. ४१. ७.

इति माध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे तृतीयकाण्डे
 षष्ठप्रपाठके द्वितीयं ब्राह्मणम् ॥ (अ. ८. १.)

३. ६. ३.

(अग्नीषोमीयवपायागः)

यदा प्राह संज्ञसः पशुरिति । अथाध्वर्युराह 'नेष्टः पत्नीमुदानये'-
 त्युदानयति नेष्टा पत्नीं पान्नेजनं विभ्रतीम् ॥१॥ तां वाचयति ।
 "नमस्तऽआताने"ति यज्ञो वाऽआतानो यज्ञश्च हि तन्वते तेन यज्ञ-
 ऽआतानो जघनार्धो वाऽपषु यज्ञस्य यत्पत्नी तामेतत्प्राचीं यज्ञं प्रसा-
 दयिष्यन् भवति तस्माऽएवैतद्यज्ञाय निहुते तथो हैनामेषु यज्ञो न
 हिनस्ति तस्मादाह नमस्तऽआतानेति ॥२॥ "अनवर्वा प्रेह्वी"ति । अस-
 पत्नेन प्रेह्वीत्येवैतदाह "घृतस्य कुल्याऽउपऽऋतस्य पथ्याऽअन्वि"ति
 साधूपेत्येवैतदाह "देवीरूपः शुद्धा वोढवः सुपरिविष्टा देवेषु सुप-
 रिविष्टा वयं परिवेष्टारो भूयास्मे"त्यपऽएवैतत्पावयति ॥३॥ अथ
 पशोः प्राणानद्भिः पत्न्युपस्पृशति । तद्यदद्भिः प्राणानुपस्पृशति जीवं
 वै देवानां हविरमृतममृतानामथैतत्पशुं धनन्ति यत्संज्ञपयन्ति यद्वि-
 शासत्यापो वै प्राणास्तदस्मिन्नेतान् प्राणान्दधाति तथैतज्जीवमेव
 देवानां हविर्भवत्यमृतममृतानाम् ॥४॥ अथ यत्पत्न्युपस्पृशति । यो-
 षा वै पत्नी योषायै वाऽइमाः प्रजाः प्रजायन्ते तदेनमेतस्यै योषायै
 प्रजनयति तस्मात्पत्न्युपस्पृशति ॥५॥ सोपस्पृशति । "व्वाँचं ते शु-

१. पशुरिति. ग. घ. २, ४, ५. मा. सं. ६. १२. ३. एवैतदिति. घ.
 ६. मा. सं. ६. १३. ७. मा. सं. ६. १४.

न्धामी”ति मुखं “प्राणं ते शुन्धामी”ति नासिके “त्रैशुस्ते शुन्धा-
मी”त्यक्ष्यौ “श्रोत्रं ते शुन्धामी”ति कर्णौ “नोभि ते शुन्धामी”ति यो-
ऽयमनिरुक्तः प्राणो “मेढ्रं ते शुन्धामी”ति वा “पायुं ते शुन्धा-
मी”ति योऽयं पश्चात्प्राणस्तत्प्राणान्दधाति तत्समीरयत्यथ संपृहृत्य
पदं “श्चरित्रांस्ते शुन्धामी”ति पद्भिर्वै प्रतितिष्ठति प्रतिष्ठित्याऽप्य
तदेनं प्रतिष्ठापयति ॥६॥ अथ याऽआपः परिशिष्यन्ते । अर्धा वा
यावत्यो वा ताभिरेनं यजमानश्च शीर्षतोऽग्रेऽनुषिञ्चतस्तत्प्राणांश्चै-
वास्मिस्तत्तौ धत्तस्तच्चैनमतः समीरयतः ॥७॥ तद्यत्कूरीकुर्वन्ति ।
यदास्थापयन्ति शान्तिरापस्तदद्भिः शान्त्या शमयतस्तदद्भिः संधत्तः
॥८॥ तावनुषिञ्चतः । “मनस्तऽआप्यायतां व्वाक्तऽआप्यायतां
प्राणस्तऽआप्यायतां चक्षुस्तऽआप्यायतां श्रोत्रं तऽआप्यायतां”मि-
ति तत्प्राणान्धत्तस्तत्समीरयतो “यत्ते क्रूरं यदास्थितं तत्तऽआप्या-
यतां निष्प्यायतां”मिति ॥९॥ तद्यत्कूरीकुर्वन्ति । यदास्थापयन्ति
शान्तिरापस्तदद्भिः शान्त्या शमयतस्तदद्भिः संधत्तः “स्तत्ते शुध्य-
त्वि”ति तन्मेध्यं कुरुतः “शर्महोभ्य” इति जघनेन पशुं निनयतः
॥१०॥ तद्यत्कूरीकुर्वन्ति । यदास्थापयन्ति नेदेतदन्वशान्तान्यहोरा-
त्राण्यसन्निति तस्माच्छर्महोभ्य इति जघनेन पशुं निनयतः ॥११॥
अथोत्तानं पशुं पर्यस्यन्ति । स तृणमन्तर्दधात्यो “बधे त्रायस्वे”ति
व्वज्रो वाऽअसिस्तथो हैनमेष व्वज्रोऽसिर्न हिनस्तथासिनाभिनि-
दधाति “स्वधिते मैर्नहिंसी”रिति व्वज्रो वाऽअसिस्तथो हैन-
मेष व्वज्रोऽसिर्न हिर्नस्ति ॥१२॥ सा या प्रज्ञाताग्निः । तयाभिनि-
दधाति सा हि यजुष्कृता मेध्या तद्यदग्रं तृणस्य तत्सव्ये पाणौ
कुरुतेऽथ यद्बुध्नं तद्वक्षिणेनादत्ते ॥१३॥ स यत्राच्छयति । यत

१-७, ९. मा. सं. ६. १४.

८. प्राणस्तदिति. घ.

१०-१३. मा. सं. ६. १५.

१४. निनयतः इति. घ.

१५. अथोत्तानं इति. घ. १६, १७. मा. सं. ६. १५. १८. हिनस्तीति. घ.

३. ६. ३. १४-२०.] तृतीयकारण्डेऽग्निष्टोमः ।

२९१

एतल्लोहितमुत्पतति तदुभयतोऽनक्ति “रक्षसां भागोऽसी”ति रक्ष-
 सा^१ ह्येवं भागो यदसृक् ॥१४॥ तदुपास्यामितिष्ठति । “इदमहं
 रक्षोऽमितिष्ठामीदमहंरक्षोऽववाधऽइदमहंरक्षोऽधमं तमो नया-
 मी”ति तद्यज्ञेनैवैतन्नाष्ट्रा रक्षा^२स्यववाधते तद्यदमूलमुभयतः परि-
 च्छिन्नं भवत्यमूलं वाऽइदमुभयतः परिच्छिन्नं^३ रक्षोऽन्तरिक्षमनुच-
 रति यथायं पुरुषोऽमूलऽउभयतः परिच्छिन्नोन्तरिक्षमनुचरति तस्मा-
 दमूलमुभयतः परिच्छिन्नं भवति ॥१५॥ अथ व्वपासुत्विदन्ति ।
 तया व्वपाश्रपण्यौ प्रोणीति “घृतेन द्यावापृथिवी प्रोणुवाथा”मिति
 तदिमे द्यावापृथिवीऽऊर्जा रसेन भाजयत्यनयोरूर्जा^४रसं दधाति
 ते रसवत्याऽउपजीवनीयेऽइमाः प्रजाऽउपजीवन्ति ॥१६॥ कार्मर्य-
 मय्यौ व्वपाश्रपण्यौ भवतः । यत्र वै देवाऽअग्रे पशुमालेभिरे तदु-
 दीचः कृष्यमाणस्यावाङ्मेधः पपात सऽएष व्वनस्पतिरजायत
 तद्यत्कृष्यमाणस्यावाङ्पतत्तस्मात्कार्मर्यस्तेनैवैनमेतन्मेधेन समर्धय-
 ति कृत्स्नं करोति तस्मात्कार्मर्यमय्यौ व्वपाश्रपण्यौ भवतः ॥१७॥
 तां परिवसयति । तां पशुश्रपणे प्रतपति तथो हास्यात्रापि शृता
 भवति पुनरूलमुकमग्नीदादत्ते ते जघनेन चात्वालं यन्ति तऽआय-
 न्त्यागच्छन्त्याहवनीयं^५ सऽएतत्तृणमध्वर्युराहवनीये प्रास्यति “व्वी-
 यो व्वेस्तोकाना”मिति स्तोकानां^६ ह्येषा समित् ॥१८॥ अथोत्तरत-
 स्तिष्ठन्वपां प्रतपति । अत्येप्यन्वाऽपुषोऽग्निर्भवति दक्षिणतः परीत्य
 श्रपयिष्यंस्तस्माऽएवैतन्निहुते तथो हैनमेषाऽतियन्तमग्निर्न हिन-
 स्ति तस्मादुत्तरतस्तिष्ठन्वपां प्रतपति ॥१९॥ तामन्तरेण युपं चाग्निं
 च हरन्ति । तद्यत्समया न हरन्ति येनान्यानि हवीं^७पि हरन्ति
 नेदश्रतया समया यज्ञं प्रसजामेति यदु वाह्येन न हरन्त्यग्रेण युपं
 बहिर्धा हं यज्ञात्कुर्युस्तस्मादन्तरेण युपं चाग्निं च हरन्ति दक्षिणतः
 परीत्य प्रतिप्रस्थाता श्रपयति ॥२०॥ अथ सुवेणोपहत्याज्यम् ।

१, ३, ४. मा. सं. ६. १६. २. ह्येष इति. घ. ५. आहवनीयं^५इति. घ.

६. मा. सं. ६. १६.

७. ह इति नास्ति. ग. ८. प्रस्थाता इति. ग.

अध्वर्युर्व्वपामभिजुहो 'त्यग्निराज्यस्य व्वेतु स्वाहे'ति तथो हास्यैते
 स्तोकाः श्रुताः स्वाहाकृताऽआहुतयो भुत्वाग्निं प्राप्नुवन्ति ॥२१॥
 अथाह 'स्तोकेभ्योऽनुब्रूही'ति । सऽआग्नेयी स्तोकेभ्योऽन्वाह तद्य-
 दाग्नेयी स्तोकेभ्योऽन्वाहेतः प्रदाना वै व्वृष्टिरितो ह्यग्निर्व्वृष्टिं व्वनुते
 सऽपतैस्तोकेरेतान्स्तोकान्वनुते तऽपते स्तोका व्वर्षन्ति तस्मादा-
 ग्नेयी स्तोकेभ्योऽन्वाह यदा श्रुता भवति ॥२२॥ अथाह प्रतिप्रस्थाता
 श्रुता प्रचरेति । सुचावादायाध्वर्युरतिक्रम्याश्राव्याह 'स्वाहाकृतिभ्यः
 प्रेष्ठ्ये'ति व्वषट्कृते जुहोति ॥२३॥ हुत्वा व्वपामेवाग्नेऽभिधारयति ।
 अथ पृषदाज्यं तदु ह चरकाध्वर्यवः पृषदाज्यमेवाग्नेऽभिधारयन्ति
 प्राणः पृषदाज्यमिति व्वदन्तस्तदु ह याज्ञवल्क्यं चरकाध्वर्युरुनव्याज-
 हारैवं कुर्व्वन्तं प्राणं वाऽअयमन्तरगाध्वर्युः प्राणऽपन१० हास्य-
 तीति ॥२४॥ स ह स्म वाहुऽअन्ववेक्ष्याह । इमो पलितौ वाहु क-
 स्विद्ब्राह्मणस्य व्वचो बभूवेति न तदाद्रियेतोत्तमो वाऽपृष प्रयाजो
 भवतीदं वै हविर्यज्ञऽउत्तमे प्रयाजे भुवामेवाग्नेऽभिधारयति तस्यै
 हि प्रथमावाज्यभागो होष्यन् भवति व्वपां वाऽअत्र प्रथमा१० होष्यन्
 भवति तस्माद्वपामेवाग्नेऽभिधारयेदथ पृषदाज्यमथ यत्पशुं नाभि-
 धारयति नेदश्रुतमभिधार्याणीत्येतदेवास्य सर्व्वः पशुरभिधारितो
 भवति यद्वपामभिधारयति तस्माद्वपामेवाग्नेऽभिधारयेदथ पृषदाज्यम्
 ॥२५॥ अथाज्यमुपस्तृणीते । अथ हिरण्यशकलमवदधात्यथ व्वपा-
 मवद्यन्नाहाग्नीषोमाभ्यां छागस्य व्वपायै मेदसोऽनुब्रूही'त्यथ हि-
 रण्यशकलमवदधात्यथोपरिष्ठाद्विराज्यस्याभिधारयति ॥२६॥ तद्य-
 द्विरण्यशकलावमितो भवेतः । धनन्ति वाऽपतत्पशुं यदग्नौ जुह्वत्य-

१ मा. सं. ६. १६.

२. See तै. सं. ६. ३. ९. ६. प्राणापानौ वा एतत्पशूनां यत्पृषदाज्यं, आत्मा
 वपा, पृषदाज्यमभिधार्य वपामभिधारयति आत्मन्नेव पशूनां प्राणापानौ दधाति,
 also मै. सं. ३. १०. १.

३. वा इति. घ.

४. नाभिधारयतीति. ग.

५. भवत इति. घ.

६. धनन्ति इति. ग.

३. ६. ३-२७. ४. १.] तृतीयकाण्डेऽग्निष्टोमः ।

२९३

मृतमायुर्हिरण्यं तदमृतऽआयुषि प्रतितिष्ठति तथातऽउदेति तथा
सज्जीवति तस्माद्धिरण्यशकलावभितो भवतऽआश्राव्याहा'ग्नीषोमा-
भ्यां छागस्य वपां मेदः प्रेष्ये'ति न प्रस्थितमित्याह प्रसुते प्रस्थि-
तमिति वृषट्कृते जुहोति ॥२७॥ हुत्वा वपां^५ समीच्यौ । वपा-
श्रपण्यौ कृत्वानुप्रास्यति "स्वाहाकृतेऽऊर्ध्वनमसं मारुतं गच्छत"
मिति नेदिमेऽमया सतो याभ्यां वपामुशिभ्रपामेति ॥२८॥ तद्य-
द्वपया चरन्ति । यस्यै^३ वै देवतायै पशुमालभन्ते तामेवैतदेवतामेतेन
मेधेन प्रीणाति सैषा देवतातेन मेधेन प्रीता शान्तोत्तराणि हवीं^५षि
श्रप्यमाणान्युपरमति तस्माद्वपया चरन्ति ॥२९॥

(अर्द्धप्रपाठकः ५६)

अथ चात्वाले मार्जयन्ते । कूरी वाऽएतत्कुर्वन्ति यत्संज्ञपय-
न्ति यद्विशसति शान्तिरापस्तदग्निः शान्त्या शमयन्ते तदग्निः
सुन्दधते तस्माच्चात्वाले मार्जयन्ते ॥३०॥ Cf. का. श. ४. ८. २;
तै. सं. ६. ३. ९; मै. सं. ३. १०. १.

इति माध्यन्दिनशास्त्रीये शतपथब्राह्मणे तृतीयकाण्डे

षष्ठप्रपाठके तृतीयं ब्राह्मणम् ॥ (अ. ८. २.)

३. ६. ४.

(पशुपुरोडाशयागः)

यदेवत्यः पशुर्भवति । तदेवत्यं पुरोडाशमनुनिर्व्वपति तद्यत्पु-
रोडाशमनुनिर्व्वपति सैर्व्वेषां वाऽएष पशूनां मेधो यद्वीहियवौ तेनै-
वैनमेतन्मेधेन समर्धयति कृत्स्नं करोति तस्मात्पुरोडाशमनुनिर्व्वप-
ति ॥१॥ अथ यद्वपया प्रचर्य । एतेन पुरोडाशेन प्रचरति मध्यतो
वाऽइमां वपामुत्खिदन्ति मध्यतऽएवैनमेतेन मेधेन समर्धयति कृत्स्नं
करोति तस्माद्वपया प्रचर्यैतेन पुरोडाशेन प्रचरत्येष न्वेवैतस्य बन्धु-

१. मा. सं. ६. १६.

२. ऊर्ध्व इति. घ.

३. वै. इति. घ.

४ विशासति इति. ग.

५. सर्वेषामिति. घ.

६. प्रचरति इति. ग.

यत्र क चैष पशुं पुरोडाशोऽनुनिरूप्यते ॥२॥ अथ पशुं विवशास्ति ।
 त्रिः प्रच्यावयतात् त्रिः प्रच्युतस्य हृदयमुत्तमं कुरुतादिति त्रिवृद्धि
 यज्ञः ॥३॥ अथ शमितारथं स^१शास्ति । यत्त्वा पृच्छाच्छृत^२हविः
 शमिता ३ रिति शृतमित्येव ब्रूतान्न शृतं भगवो न शृतं^३हीति ॥४॥
 अथ जुह्वा पृषदाज्यस्योपहृत्य । अध्वर्युरपनिष्क्रम्य पृच्छति शृतं^४
 हविः शमिता ३रिति शृतमित्याह तद्देवानामित्युपा^५ श्वध्वर्युः ॥५॥
 तद्यत्पृच्छति । शृतं वै देवानाथं हविर्नाशृतं^६शमिता वै तद्वेद
 यदि शृतं वा भवत्यशृतं वा ॥६॥ तद्यत्पृच्छति । शृतेन प्रचराणीति
 तद्यद्यशृतं भवति शृतमेव देवानाथं हविर्भवति शृतं यजमानस्या-
 नेनाऽअध्वर्युर्भवति शमितुरि तदेनो भवति त्रिष्कृत्वः पृच्छति त्रिवृ-
 द्धि यज्ञोऽथ यदाह तद्देवानामिति तद्धि देवानां यच्छृतं तस्मादाह
 तद्देवानामिति ॥७॥ स हृदयमेवाग्रेऽभिघारयति । आत्मा वै मनो
 हृदयं प्राणः पृषदाज्यमात्मन्येवैतन्मनसि प्राणं दधाति तथैतज्जीवमेव
 देवानां^७ हविर्भवत्यमृतममृतानां^८ ॥८॥ सोऽभिघारयति । “सं ते
 मनो मनसा सं प्राणः प्राणेन गच्छता”मिति न स्वाहाकरोति न
 ह्येषाहुतिरुद्भासयन्ति पशुम् ॥९॥ तं जघनेन चात्वालमन्तरेण युपं
 चाग्निं च हरन्ति । तद्यत्समया न हरन्ति येनान्यानि हवीं^९षि हर-
 न्ति शृतं सन्तं नेदङ्गशो विवृक्तेन क्रूरीकृतेन समया यज्ञं प्रसजा-
 मेति यदु वाह्येन न हरन्त्यग्रेण युपं वहिर्धा ह यज्ञात्कुर्युस्तस्मादन्त-
 रेण युपं चाग्निं च हरन्ति दक्षिणतो निधाय प्रतिप्रस्थातावद्यति प्ल-
 क्षशाखाऽउत्तरवर्हिर्भवन्ति ताऽअध्यवद्यति तद्यत्प्लक्षशाखा उत्तरव-
 र्हिर्भवन्ति ॥१०॥ यत्र^{१०} वै देवा अग्रे पशुमालेभिरे । तं त्वष्टा शीर्षतो
 ऽग्रेऽभ्युवा मोतैवं चिन्नालभेरन्निति त्वष्टुर्हि पशवः स एष शीर्षन्

१. निरूप्यते इति. घ. ग. २. यज्ञ इति. ग. घ. ३. अध्वर्युरिति. ग.

४. भवतीति. घ. ५. हृदयमेव इति. ग. घ. ६. हृदयमिति. घ.

७. अमृतानाम् इति. घ. ८. मा. सं. ६. १८. ९. प्राण इति. घ.

१०. क्रूरीकृतेनेति. घ. ११. भदिति इति. ग. १२. यत्र इति ग.

मस्तिष्कोऽनुक्यश्च मज्जा तस्मात्सु व्वान्तुऽइव त्वष्टा ह्येतमभ्यवम-
 त्तस्मात्तं नाश्नीयात्त्वष्टुर्ह्येतदभिवान्तम् ॥११॥ तस्यावाङ् मेधः पपा-
 त । सुऽपप व्वनस्पतिरजायत तं देवाः प्रापश्यंस्तस्मात्प्रख्यः प्रख्यो
 ह वै नामैतद्यत्लक्षऽइति तेनैवैनमेतन्मेधेन समर्धयति कृत्स्नं करोति
 तस्मात्लक्षशाखाऽउत्तरवर्हिर्भवन्ति ॥१२॥ अथाज्यमुपस्तृणीते । जुह्वां
 चोपभृति च व्वसाहोमहवन्त्याऽ० समवत्तन्धान्यामथ हिरण्यशकला-
 ववदधाति जुह्वां चोपभृति च ॥१३॥ अथ मनोतायै हविषोऽनुवा-
 चऽआह । तद्यन्मनोतायै हविषोऽनुवाचऽआह सुर्वा ह वै देवताः
 पशुमालभ्यमानमुपसृङ्गच्छन्ते मम नाम ग्रहीष्यति मम नाम ग्रहीष्य-
 तीति सुर्वासाऽ० हि देवतानाथं हविः पशुस्तासाथं सुर्वासां देव-
 तानां पशौ मनाथं स्योतानि भवन्ति तान्येवैतत्प्राणाति तथो हामो-
 घाय देवतानां मनाथं स्युपसृङ्गतानि भवन्ति तस्मान्मनोतायै हविषो-
 ऽनुवाचऽआह ॥१४॥ स हृदयस्यैवाग्रेऽवद्यति । तद्यन्मध्यतः सतो
 हृदयस्याग्रेऽवद्यति प्राणो वै हृदयमतो ह्ययमूर्ध्वः प्राणः संचरति
 प्राणो वै पशुर्यावद्भ्येव प्राणेन प्राणिति तावत्पशुरथ यदास्मात्प्राणो-
 ऽपक्रामति दाव्वैव तर्हि भूतोऽनर्थः शेते ॥१५॥ हृदयमु वै पशुः ।
 तदस्यात्मनऽपवाग्रेऽवद्यति तस्माद्यदिदं किञ्चिदवदानं हीयेत न
 तदाद्रियेत सर्वस्य हैवास्य तत्पशोरवत्तं भवति यद्धृदयस्याग्रेऽ
 वद्यति तस्मान्मध्यतः सतो हृदयस्यैवाग्रेऽवद्यत्यथ यथापूर्वम् ॥१६॥
 अथ जिह्वायै । साहीयं पूर्वाध्यात्प्रातिष्ठत्यथ व्वक्षसस्तद्धि ततोऽथै-
 कचरस्य दोष्णोऽथ पार्श्वयोरथ तनिम्नोऽथ व्वृक्कयोः ॥१७॥
 गुदं त्रेधा करोति । स्थविमोपयङ्भ्यो मध्यं जुह्वां द्वेधा कृत्वावद्य-
 त्यणिम ज्यङ्गेष्वथैकचरायै श्रोणेरेतावन्तु जुह्वामवर्धति ॥१८॥ अ-
 थोपभृति । ज्यङ्गयस्य दीष्णो गुदं द्वेधा कृत्वावद्यति ज्यङ्गयायै

१. यदि किञ्चिदिति ग. घ. २. पूर्वमिति. ग. ३. सा इति. ग. ४. वक्षस इति. घ.

५. ज्यङ्गेष्वथेति. घ.

६. अवद्यतीति ग.

७. ज्यङ्गयस्येति. घ

श्रोणे^१रथ हिरण्यशकलावदधात्यथोपरिष्ठादाज्यस्याभिधारयति ॥१९॥
 अथ व्वसाहोमं गृह्णाति । “रेडसी”ति लेलयेव हि यूस्तस्मादाह
 रेडसीत्य“ग्निष्वा श्रीणा”त्वित्यग्निर्होतच्छूपयति तस्मादाहाग्निष्वा
 श्रीणात्वित्या“पैस्त्वा समरिण”न्नित्यापो होतमङ्गेभ्यो रसं^२सम्भ-
 रन्ति तस्मादाहापस्त्वा समरिणंन्निति ॥२०॥ “व्वातस्य त्वा भ्रा-
 ज्या”ऽइति । अन्तरिक्षं वाऽअयमनुपवते योऽयं पवतेऽन्तरिक्षाय
 वै गृह्णाति तस्मादाह व्वातस्य त्वा भ्राज्याऽइति ॥२१॥ “पूष्णो
 र^३ ह्या”ऽइति । एष वै पूष्णो र^४ हिरेतस्माऽउ हि गृह्णाति त-
 स्मादाह पूष्णो र^५ ह्याऽइति ॥२२॥ “ऊष्मणो व्यथिष”दिति । ए-
 ष वाऽऊष्मैतस्माऽउ हि गृह्णाति तस्मादाहोष्मणो व्यथिषदित्यथो-
 परिष्ठादद्विराज्यस्याभिधारयति ॥२३॥ (शतम् २१००) अथ पा-
 र्श्वेन वासिना वा प्रयौति “प्रयुतं द्वेष”इति तज्जाष्ट्राऽपवैतद्वक्षा^६-
 स्यतोऽपहन्ति ॥२४॥ अथ यद्युष्परिशिष्यते । तत्समवत्तधान्यामा-
 नयति तद्धृदयं प्रास्यति जिह्वां व्वर्क्षस्तनिम मतस्ने व्वनिष्ठुमथो-
 परिष्ठादद्विराज्यस्याभिधारयति ॥२५॥ तद्यद्विरण्यशकलावमितो भ-
 वतः । ध्नन्ति वाऽपतत्पशुं यदशौ जुह्वत्यमृतमायुर्हिरण्यं तदमृत-
 ऽआयुषि प्रतितिष्ठति तथातऽउदेति तथा संजीवति तस्माद्विरण्यश-
 कलावमितो भवतः ॥२६॥ अथ यदक्षण्यावद्यति । सव्यस्य च
 दोष्णो दक्षिणायाश्च श्रोणेर्दक्षिणस्य च दोष्णः सव्यायाश्च श्रोणेस्त-
 स्मादयं पशुरक्षण्या पदो हरत्यथ यत्सम्यगवद्येतस्मीचो हैवायं पशुः
 पदो हरेत्तस्मादक्षण्यावद्यत्यथ यन्न शीर्ष्णोऽवद्यति ना^७ सयोर्नानूक-
 स्य नापरसकथयोः ॥२७॥ असुरा ह वाऽअग्रे पशुमालभिरे । तदेवा
 भीषा नोपावेयुस्तान्देयं पृथिव्युवाच मैतदा दृढ्वमहं वाऽपतस्याध्यक्षा

१-३. मा सं. ६. १८.

४. समरिणंन्तितीति. घ.

५-७, ९. मा. ६. १८.

८. ऊष्मणो इति. घ.

१०. व्वक्षस्तनिमेति. घ.

११ ध्नन्ति इति. घ. १३. भवत इति. क. ग.

भन्निष्यामि यथा यथैतत्पतेन चरिष्यन्तीति ॥२८॥ सा होवाच ।
 अन्यतरामेवाहुतिमहौषुरन्यतरां पर्यशिषन्ति स यां पर्यशिष्यं-
 स्तानीमान्यवदानानि ततो देवाः स्विष्टकृते त्र्यङ्गाण्यपाभजंस्तस्मा-
 त्र्यङ्गाण्यथासुरा ऽअवाद्यञ्छीर्णो १० सयोरनूकस्यापरसकथयोस्त-
 स्मात्तेषां नावद्येद्यन्वेव त्वष्ट्रानूकमभ्रवमत्तस्मादनुकस्य नावद्येद-
 थाहा'ग्नीषोमाभ्यां छागस्य हविषोऽनुब्रूही'त्याश्राव्याहा'ग्नीषोमा-
 भ्यां छागस्य हविः प्रेप्ये'ति न प्रस्थितमित्याह प्रसुते प्रस्थितमिति
 ॥२९॥ अन्तरेणार्धर्च्यौ याज्यायै व्वसाहोमं जुहोति । इतो वाऽअय-
 मूर्ध्वो मेधोऽउत्थितो यमस्याऽइमं ११ रसं प्रजाऽउपजीवन्त्यर्वाचीनं
 दिवो रसो वै व्वसाहोमो रसो मेधो रसेनैवैतद्वसं तीव्रीकरोति
 तस्मादयं १२ रसोऽद्यमानो न क्षीयते ॥३०॥ तद्यदन्तरेण । अर्धर्च्यौ
 याज्यायै व्वसाहोमं जुहोतीयं वाऽअर्धर्च्यौऽसौ द्यौरर्धर्च्यौऽन्तरा वै
 द्यावापृथिवी ऽअन्तरिक्षमन्तरिक्षाय वै जुहोति तस्मादन्तरेणार्धर्च्यौ
 याज्यायै व्वसाहोमं जुहोति ॥३१॥ स जुहोति । "घृतं घृतपावानः
 पिबत व्वसां व्वसापावानः पिबतान्तरिक्षस्य हविरासि स्वाहे'त्ये-
 तेन वैश्वदेवेन यजुषा जुहोति वैश्वदेवं वाऽअन्तरिक्षं तद्यदेने-
 नेमाः प्रजाः प्राणत्यश्चोर्दनत्यश्चान्तरिक्षमनुचरन्ति तेन वैश्वदेवं
 व्वषट्कृते जुहोति यानि जुह्वामवदानानि भवन्ति ॥३२॥ अथ
 जुह्वा पृषदाज्यस्योपघ्नन्नाह । 'व्वनस्पतयेऽनुब्रूही'त्याश्राव्याह 'व्व-
 नस्पतये प्रेप्ये'ति व्वषट्कृते जुहोति तद्यद्वनस्पतये जुहोत्येतमेवैतद्व-
 ङ्गं यूपं भागिनं करोति सोमो वै व्वनस्पतिः पशुमेवैतत्सोमं करोति
 तद्यदन्तरेणोमेऽआहुती जुहोति तथोभयं व्याप्नोति तस्मादन्तरेणो-
 मेऽआहुती जुहोति ॥३३॥ अथ यान्युपभृत्यवदानानि भवन्ति ।
 तानि समानयमानाऽआहा'ग्नये स्विष्टकृतेऽनुब्रूही'त्याश्राव्याहा'ग्नये
 स्विष्टकृते प्रेप्ये'ति व्वषट्कृते जुहोति ॥३४॥ अथ यद्वसाहोमस्य प-

१. प्रस्थितमिति. घ.

२. मा. सं. ६. १९.

३. घृतं घृत इति. घ.

४. वैश्वदेवेनेति नाऽस्ति. ग. ५. वा इति. घ.

६. उदानत्यः इति घ.

रिशिष्यते । तेन दिशो व्याघारयति “दिशः प्रदिशऽआदिशो वि-
दिशऽउदिशो दिग्भ्यः स्वाहे”ति रसो वै व्वसाहोमः सर्वास्वेवैत-
दिक्षु रसं दधाति तस्मादयं दिशि दिशि रसोऽभिगम्यते ॥३५॥
अथ पशुं^१संमृशति । एतर्हि^२ संमर्शनस्य कालोऽथ यत्पुरा संमृशति
यऽइमऽउपतिष्ठन्ते ते विमथिष्यन्तऽइति शङ्कमानो यद्यु विमा-
थान्न शङ्केतात्रैव संमृशेत् ॥३६॥ “ऐन्द्रः प्राणैः । अङ्गेऽअङ्गे निदी-
ध्यदैन्द्रऽउदानोऽअङ्गेऽअङ्गे निधीत” ऽइति यदङ्गशो विवृक्तो
भवति तत्प्राणोदानाभ्यां^३सुन्दधाति “देवं त्वष्टर्भुरि ते स^४थं समेतु
सलक्ष्मा यद्विषुरूपं भवाती”ति कृत्स्नवृत्तमेवैतत्करोति “देवंत्रा य-
न्तमवसे सखायोऽनु त्वा माता पितरो मदन्ति”ति यद्यत्रैनमहौ-
षीत्तदेनं कृत्स्नं कृत्वानुसमस्यति सोऽस्य कृत्स्नोऽमुष्मिंल्लोकऽआत्मा
भवति ॥३७॥ Cf. का. श. ४. ८. ३. तै. स. ६. ३. १०, ११;
मै. सं. ३ १०. २-४.

इति माध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे तृतीयकाण्डे
षष्ठप्रपाठके अतुर्थं ब्राह्मणम् ॥ (अ. ८. ३.)

३. ६. ५.

त्रीणि ह वै पशोरेकादशानि । एकादश प्रयाजां^१ ऽएकादशानुया-
जा ऽएकादशोपयजो दश प्राण्या ऽअङ्गुलयो दश पाद्या दश प्राणाः
प्राणऽउदानो व्यानऽइत्येतावान्वै पुरुषो यः परार्ध्यः पशूनां यथं
सर्वेऽनु पशवः ॥१॥ तदाहुः । किं तद्यज्ञे क्रियते येन प्राणः सर्वे-
भ्योऽङ्गेभ्यः शिवऽइति ॥२॥ यदेव गुदं त्रेधा करोति । प्राणो वै गुदः
सोऽयं प्राङ्माततस्तमयं प्राणो ऽनुसंचरति ॥३॥ स यदेव गुदं त्रेधा
करोति । तृतीयमुपयज्य^२भ्यस्तृतीयं जुह्वां तृतीयमुपभृति तेन प्राणः

१. मा. सं. ६. १९.

२. ४, ५. मा. सं. ६. २०.

३. प्राण इति. ग.

६. एकादशानि इति. ग.

७. प्रयाजा इति. घ.

८. उपभृतीति. घ.

सर्वेभ्योऽङ्गेभ्यः शिवः ॥४॥ स ह त्वेव पशुमालमेत । यऽपनं मेधमु-
पनयेद्यदि कुशः स्याद्यदुदर्यस्य मेदसः परिशिष्येत तद्गुदे न्यृषेत्प्राणो
वै गुदः सोऽयं प्राङ्गततस्तमयं प्राणोऽनुसंचरति प्राणो वै पशुर्याव-
द्धयेव प्राणेन प्राणिति तावत्पशुरथ यदास्मात्प्राणोऽपक्रामति दार्वेव
तर्हि भूतोऽनर्थः शेते ॥५॥ गुदो वै पशुः । मेदो वै मेधस्तदेनं
मेधमुपनयति यद्युऽअ^१सलो भवति स्वयमुपेतऽपव तर्हि मेधं भव-
ति ॥६॥ अथ पृषदाज्यं गृह्णाति । द्वयं वाऽइद^२सर्पिश्चैव दधि च
द्वन्द्वं वै मिथुनं प्रजननं मिथुनमेवैतत्प्रजननं क्रियते ॥७॥ तेनानुया-
जेषु चरति । पशवो वाऽअनुयाजाः पयः पृषदाज्यं तत्पशुष्वेवैतत्प-
यो दधाति तदिदं पशुषु पयो हितं प्राणो हि पृषदाज्यमन्न^३ हि
पृषदाज्यमन्न^३ हि प्राणः ॥८॥ तेन पुरस्तादनुयाजेषु चरति । स
योऽयं पुरस्तात्प्राणस्तमेवैतद्दधाति तेन पश्चादुपयजति स योऽयं
पश्चात्प्राणस्तमेवैतद्दधाति ताविमाऽउभयतः प्राणौ हि तौ यश्चायमु-
परिष्ठाद्यश्चाधस्तात् ॥९॥ तद्वाऽपतदेको द्वाभ्यां व्षट्करोति । अध्व-
र्यवे च यश्चैषऽउपयजत्यथ यद्यसन्तमुपयजति तस्मादुपयजो नामाथ
यदुपयजति प्रैवैतज्जनयति पश्चाद्ध्युपयजति पश्चाद्धि योषायै प्रजाः
प्रजायन्ते ॥१०॥ सऽउपयजति । “समुद्रं गच्छ स्वाहे”त्यापो वै समु-
द्रऽआपो रेतो रेतऽएवैतत्सिञ्चति ॥११॥ “अन्तरिक्षं गच्छ स्वाहे”-
ति । अन्तरिक्षं वाऽअनुप्रजाः प्रजायन्तेऽन्तरिक्षमेवैतदनु प्रजनयति ॥
॥१२॥ “देर्व^४ सवितारं गच्छ स्वाहे”ति सविता वै देवानां प्रस-
विता सवितृप्रसूतऽएवैतत्प्रजनयति ॥१३॥ “मित्रावरुणौ गच्छ स्वा-
हे”ति । प्राणोदानौ वै मित्रावरुणौ प्राणोदानावेवैतत्प्रजासु दधाति ॥
॥१४॥ “अहोरात्रे गच्छ स्वाहे”ति । अहोरात्रे वाऽअनु प्रजाः प्रजा-
यन्तेऽहोरात्रेऽएवैतदनुप्रजनयति ॥१५॥ “छन्दांसि गच्छ स्वाहे”-
ति । सप्त वै छन्दांसि सप्त भ्राम्याः पशवः सप्तारण्यास्तानेवैतदुभ-

१. पशुरिति. ग.

२. प्राणः इति. ग.

३. चरति इति. घ.

४. प्राणौ इति. घ.

५. यजति इति. ग. घ.

६-११. मा. सं. ६. २१.

यान् प्रजनयति ॥१६॥ “द्यावापृथिवी गच्छ स्वाहे”ति । प्रजापतिवै
 प्रजाः सृष्ट्वा ता द्यावापृथिवीभ्यां पर्यगृह्णात्ता इमा द्यावापृथिवीभ्यां
 परिगृहीतास्तथोऽपवैपऽपतत्प्रजाः सृष्ट्वा ता द्यावापृथिवीभ्यां परि-
 गृह्णाति ॥१७॥ अथात्युपयजति । स युजात्युपयजेद्यावत्सो हैवाग्ने
 प्रजाः सृष्ट्वास्तावत्सो हैव स्युर्न प्रजायेरन्नथ यदत्युपयजति प्रवैतज्ज-
 नयति तस्मादिमाः प्रजाः पुनरभ्यावर्तं प्रजायन्ते ॥१८॥ Cf. का.
 श. ४. ८. ४; तै. सं. ६. ४. १; मै. सं. ३. १०. ४.

इति माध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे तृतीयकाण्डे
 षष्ठप्रपाठके पञ्चमं ब्राह्मणम् ॥ (अ. ८. ४.)

षष्ठः प्रपाठकस्समाप्तः ॥

(कण्डिकासंख्या ११२)

३. ७. १.

सोऽत्युपयजति । “यज्ञं गच्छ स्वहे”त्यापो वै यज्ञोऽआपो रेतो
 रेतोऽपवैतत्सिञ्चति ॥१॥ “सोमं गच्छ स्वाहे”ति । रेतो वै सोमो रेतोऽ-
 पवैतत्सिञ्चति ॥२॥ दिव्यं नभो गच्छ स्वाहेति । आपो वै दिव्यं
 नभोऽआपो रेतो रेतोऽपवैतत्सिञ्चति ॥३॥ “अग्निं वैश्वानरं गच्छ
 स्वाहे”ति । इयं वै पृथिव्यग्निर्वैश्वानरः सेयं प्रतिष्ठेमाग्नेवैतत्प्रतिष्ठाम-
 भिप्रजनयति ॥४॥ अथ मुखं त्विमृष्टे । मनो मे हार्द्धिं यच्छेति तथो
 होपयष्टात्मानं नानुप्रवृणक्ति ॥५॥ अथ जाघन्या पत्नीः संयाजयन्ति ।
 जघनार्थो वै जाघनी जघनार्थाद्वै योषायै प्रजाः प्रजायन्ते तत्रैव तज्ज-
 नयति यज्जाघन्या पत्नीः संयाजयन्ति ॥६॥ अन्तरतो देवानां पत्नी-
 भ्योऽवद्यति । अन्तरतो वै योषायै प्रजाः प्रजायन्तेऽउपरिष्ठादग्नये
 गृहपतयेऽउपरिष्ठाद्वै वृषा योषामधिद्रवति ॥७॥ अथ हृदयशूलेना-

१. मा. सं. ६. २१.

२. अथ इति. ग, घ.

३. प्रजायन्ते इति. ग.

४. स्वाहेति. घ.

५. वैश्वानरमिति. घ.

वभृथं यन्ति । पशोर्ह वाऽआलभ्यमानस्य हृदयं शुक्लसमभ्यवैति
 हृदयाद्धृदयशूलमथ यच्छृतस्य परितृन्दन्ति तदलञ्जुषं तस्मादु परि-
 तृद्यैव शूलाकुर्यात्तन्निःप्रच्युते पशौ हृदयं प्रवृह्योत्तमं प्रत्यवदधाति ॥८॥
 अथ हृदयशूलं प्रयच्छति । तन्न पृथिव्यां परास्येनाप्सु स
 यत्पृथिव्यां परास्येदोषधीश्च वनस्पतीश्चैवा शुक्लप्रविशेद्यदप्सु परा-
 स्येदपऽपषा शुक्लप्रविशेत्तस्मान्न पृथिव्यां नाप्सु ॥९॥ अपऽपवाभ्य-
 वेत्य । यत्र शुक्लस्य चार्द्रस्य च सन्धिः स्यात्तदुपगूहेद्युऽअभ्यवा-
 यनाय ग्लयेदग्रेण युपमुदपात्रं निनीय यत्र शुक्लस्य चार्द्रस्य च
 सन्धिर्भवति तदुपगूहति “मौपो मौषधीर्हिंसी” इति तथा नापो
 नौषधीर्हिनस्ति “धाम्नो धाम्नो राजंस्ततो ववरुण नो मुञ्च ।
 यदाहुरग्न्याऽइति ववरुणेति शपामहे ततो ववरुण नो मुञ्चे” इति
 तदेनं सर्वस्माद्वरुणपाशात्सर्वस्माद्वरुण्यात्प्रमुञ्चति ॥१०॥ अथा-
 भिमन्त्रयते । “सुमित्रिया न ऽआपऽओषधयः सन्तु दुर्मित्रियास्त-
 स्मै सन्तु योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्म” इति यत्र वाऽपत्तेन
 प्रचरन्त्याषश्च ह वाऽअस्मात्तावदोषधयश्चापक्रम्येव तिष्ठन्ति तदु
 ताभिर्मित्रधेयं कुरुते तथो हैनं ताः पुनः प्रविशन्त्येषो तत्र प्राय-
 श्चित्तिः क्रियते स वै नाग्नीषोमीयस्य पशोः करोति नाग्नेयस्य व-
 शायाऽपवानूबन्ध्यायै ताथृहि सर्व्वोऽनु यज्ञः संतिष्ठतऽपत्तदु हा-
 स्याग्नीषोमीयस्य च पशोराग्नेयस्य च हृदयशूलेन चरितं भवति
 यद्वशायाश्चरन्ति ॥११॥ Cf. का. श. ४. ८. ४; तै. सं. ६. ४.
 १; मै. सं. ३. १०. ७.

इति माध्यन्दिनशास्त्रीये शतपथब्राह्मणे तृतीयकाण्डे

सप्तमप्रपाठके प्रथमं ब्राह्मणम् ॥ (अ. ८. ५.)

(इत्यष्टमोऽध्यायः)

१. तदलं जुषं इति. घ.

२. नाप्सु इति. ग.

३. उपगूहेदिति. घ.

४-५, ७. मा. सं. ६. २२.

६. ववरुण इति. घ.

३. ७. २.

(पञ्चेकादशिनी)

प्रजापतिर्वै प्रजाः ससृजानो रिश्चानऽइवामन्यत । तस्मात्पु-
 राव्यः प्रजाऽआसुर्नास्य प्रजाः श्रियेऽन्नाद्याय तस्थिरे ॥१॥ सऽपे-
 क्षतांरिश्यहम् । यस्माऽउ कामायास्तृक्षि न मे स कामः समार्थि प-
 राव्यो मत्प्रजाऽअभूवन्न मे प्रजाः श्रियेऽन्नाद्यायस्थिषतेति ॥२॥
 सऽपेक्षत प्रजापतिः । कथं नु पुनरात्मानमाप्याययेयोष मा प्रजाः
 समावर्तेरंस्तिष्ठेरन्मे प्रजाः श्रियेऽन्नाद्यायेति ॥३॥ सोऽर्च्यंछास्यंश्च-
 चार प्रजाकामः । सऽएतामेकादशिनीपमश्यत्सऽएकादशिन्येष्ट्वा
 प्रजापतिः पुनरात्मानमाप्याययतोपैनं प्रजाः समावर्तन्तातिष्ठन्तास्य
 प्रजाः श्रियेऽन्नाद्याय स व्वसीयानेवेष्ट्वाभवत् ॥४॥ तस्मै कमेका-
 दशिन्या यजेत । एव^{१७} हैव प्रजया पशुभिराप्यायतऽउपैनं प्रजाः स-
 मावर्तन्ते तिष्ठन्तेऽस्य प्रजाः श्रियेऽन्नाद्याय स व्वसीयानेवेष्ट्वा
 भवत्येतस्मै कमेकादशिन्या यजेत ॥५॥ सऽआग्नेयं प्रथमं पशुमाल-
 भते । अग्निर्वै देवतानां मुखं प्रजनयिता स प्रजापतिः सऽउऽएव
 यजमानस्तस्मादाग्नेयो भवति ॥६॥ अथ सारस्वतम् । व्वाग्वै सुर-
 स्वती व्वाचैव तत्प्रजापतिः पुनरात्मानमाप्याययत व्वागेनमुपसमा-
 वर्तत व्वाचमनुकामात्मनोऽकुरुत व्वाचोऽएवैषऽएतदाप्यायते व्वा-
 गेनमुपसमावर्तते व्वाचमनुकामात्मनः कुरुते ॥७॥ अथ सौम्यम् ।
 अन्नं वै सोमोऽन्नेनैव तत्प्रजापतिः पुनरात्मानमाप्याययतान्नमेनमु-
 पसमावर्ततान्नमनुकामात्मनोऽकुरुतान्नमेनोऽ एवैषऽएतदाप्यायतेऽन्न-
 मेनमुपसमावर्ततेऽन्नमनुकामात्मनः कुरुते ॥८॥ तद्यत्सारस्वतमनु भ-
 वति । व्वाग्वै सुरस्वत्यन्नथं सोमस्तस्माद्यो व्वाचा प्रसाम्यन्नाद्यो
 हैव भवति ॥९॥ अथ पौष्णम् । पशवो वै पूषा पशुभिरेव तत्प्रजा-
 पतिः पुनरात्मानमाप्याययत पशवऽएनमुपसमावर्तन्त पशून्नुका-

३. ७. २. १०-१८.] तृतीयकाण्डेऽग्निष्टोमः ।

३०३

नात्मनोऽकुरुत पशुभिर्वैवैषऽपतदाप्यायते पशवऽपनमुपसमाव-
र्त्तन्ते पशुननुकानात्मनः कुरुते ॥१०॥ अथ बार्हस्पत्यम् । ब्रह्म वै
बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवैतत्प्रजापतिः पुनरात्मानमाप्याययत ब्रह्मैनमुपसमा-
वर्त्तत ब्रह्मानुकमात्मनोऽकुरुत ब्रह्मणोऽपवैषऽपतदाप्यायते ब्रह्मैनमु-
पसमावर्त्तते ब्रह्मानुकमात्मनः कुरुते ॥११॥ तद्यत्पौष्णमनु भवति ।
पशवो वै पूषा ब्रह्म बृहस्पतिस्तस्माद्ब्राह्मणः पशुनभिधृष्णुतमः पुरा-
हिता ह्यस्य भवन्ति मुखऽअहितास्तस्मादुत सर्व्व दत्त्वाजिन-
वासी चरति ॥१२॥ अथ वैश्वदेवश्च । सर्व्व वै विश्वे देवाः सर्व्वे-
णैव तत्प्रजापतिः पुनरात्मानमाप्याययत सर्व्वमेनमुपसमावर्त्तत स-
र्व्वमनुकमात्मनोऽकुरुत सर्व्वेणोऽपवैषऽपतदाप्यायते सर्व्वमेनमुपस-
मावर्त्तते सर्व्वमनुकमात्मनः कुरुते ॥१३॥ तद्यद्बार्हस्पत्यमनुभवति ।
ब्रह्म वै बृहस्पतिः सर्व्वमिदं विश्वे देवाऽअस्यैवैतत्सर्व्वस्य ब्रह्म मुखं
करोति तस्मादस्य सर्व्वस्य ब्राह्मणो मुखम् ॥१४॥ अथैन्द्रम् ।
इन्द्रियं वै वीर्यमिन्द्र इन्द्रियेणैव तद्वीर्येण प्रजापतिः पुनरात्मान-
माप्याययतेन्द्रियमेनं वीर्यमुदसमावर्त्ततेन्द्रियं वीर्यमनुकमात्मनो
ऽकुरुतेन्द्रियेणोऽपवैषऽपतद्वीर्येणाप्यायतइन्द्रियमेनं वीर्यमुपसमा-
वर्त्ततइन्द्रियं वीर्यमनुकमात्मनः कुरुते ॥१५॥ तद्यद्वैश्वदेवमनुभ-
वति । क्षत्रं वाऽइन्द्रो विशो विश्वे देवाऽअन्नाद्यमेवास्माऽपतत्पु-
रस्तात्करोति ॥१६॥ अथ मारुतम् । विशो वै मरुतो भूमो वै वि-
ज्भुम्नैव तत्प्रजापतिः पुनरात्मानमाप्याययत भूमैनमुपसमावर्त्तत भू-
मानमनुकमात्मनोऽकुरुत भूमोऽपवैषऽपतदाप्यायते भूमैनमुपसमाव-
र्त्तते भूमानमनुकमात्मनः कुरुते ॥१७॥ तद्यदैन्द्रमनु भवति । क्षत्रं
वाऽइन्द्रो विशो विश्वे देवा विशा वै मरुतो विशेवैतत्क्षत्रं परि-
वृष्ट्वहति तदिदं क्षत्रमुभयतो विशा परिवृष्टम् ॥१८॥ अथैन्द्राग्नेम् ।
तेजो वाऽअग्निरिन्द्रियं वीर्यमिन्द्रऽउभ्यामेव तद्वीर्याभ्यां प्रजाप-

१. बार्हस्पत्यमिति. ग. ध.

२. वैश्वदेवश्च इति ग.

३. मारुतमिति. ग.

४. ऐन्द्राग्ने इति. ग.

३०४

माध्यन्दिनीयशतपथब्राह्मणे [३. ७. २. १९-३. ३.

तिः पुनरात्मानमाप्यायतोमेऽपनं वीर्येऽउपसमावर्तेतामुमे वीर्येऽअ-
नुकेऽआत्मनोऽकुरुतोभाभ्याम्बेवैषऽपतद्वीर्याभ्यामाप्यायतऽउमेऽपनं
वीर्येऽउपसमावर्तेतेऽउमे वीर्येऽअनुकेऽआत्मनः कुरुते ॥१९॥ अथ
सवित्रं । सविता वै देवानां प्रसविता तथो हास्माऽपह्ने सवितृ-
प्रसूताऽएव सर्व्वे कामाः समृध्यन्ते ॥२०॥ अथ व्वारुणमन्ततऽआ-
लमते । तदेनथं सर्व्वस्माद्वरुणपाशात्सर्व्वस्माद्वरुणयात्प्रमुञ्चति ॥२१॥
तस्माद्यदि यूपैकादशिनी स्यात् । आग्नेयमेवाग्निष्ठे नियुञ्ज्यादथेतरां
न्युपनयेयुर्यथापूर्व्वम् ॥२२॥ यद्यु पश्वेकादशिनी स्यात् । आग्नेयमेव
यूपऽआलमेरन्नथेतरान्यथापूर्व्वम् ॥२३॥ तान्यन्नोदीचो नृयन्ति ।
आग्नेयमेव प्रथमं नयन्त्यथेतरान्यथापूर्व्वम् ॥२४॥ तान्यन्न निविध्य-
न्ति । आग्नेयमेव प्रथमं दक्षिणार्धं निविध्यन्त्यथेतरानुदीचोऽतिनीय
यथापूर्व्वम् ॥२५॥ तेषां यत्र व्वपाभिः प्रचरन्ति । आग्नेयस्यैव प्रथम-
स्य व्वपया प्रचरन्त्यथेतरेषां यथापूर्व्वम् ॥२६॥ तैर्यत्र प्रचरन्ति ।
आग्नेयेनैव प्रथमेन प्रचरन्त्यथेतरैर्यथापूर्व्वम् ॥२७॥ Cf. का. श. ४.
९. १; तै. सं. ६. ६. ५.

इति माध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे तृतीयकाण्डे
सप्तमप्रपाठके द्वितीयं ब्राह्मणम् ॥ (अ. ९. १.)

३. ७. ३.

(वसतीवरीग्रहणम्)

यत्र वै यज्ञस्य शिरोऽच्छिद्यत । तस्य रसो द्रुत्वापः प्रविवेश
तेनैवैतद्रसेनापः स्यन्दन्ते तमेवैतद्रसं स्यन्दमानं मन्यन्ते ॥१॥ स
यद्रसतीवरीरच्छेति । तमेवैतद्रसमाहृत्य यज्ञे दधाति रसवन्तं यज्ञं
करोति तस्माद्रसतीवरीरच्छेति ॥२॥ ता वै सर्व्वेषु सवनेषु विभज-
ति । सर्व्वेष्वेवैतत्सवनेषु रसं दधाति सर्व्वाणि सवनानि रसवन्ति
करोति तस्मात्सर्व्वेषु सवनेषु विभजति ॥३॥ ता वै स्यन्दमानानां

१. आत्मानमिति. घ. २. आत्मन इति. घ. ३. विभजति इति. घ.

३. ७. ३. ४-११.] तृतीयकाण्डेऽग्निष्टोमः ।

३०१

गृहीयात् । पेद्भि स यज्ञस्य रसस्तस्मात्स्यन्दमानानां गृहीयात् ॥४॥ गोपीथाय वाऽपता गृह्यन्ते । सर्वं वाऽइदमन्यदिलयति यदिदं किं चापि योऽयं पवतेऽथैताऽपव नैलयन्ति तस्मात्स्यन्दमानानां गृहीयात् ॥५॥ दिवा गृहीयात् । पश्यन्यज्ञस्य रसं गृहीनीति तस्माद्दिवा गृहीयादेतस्मै वै गृह्णाति यऽपव तपति विश्वेभ्यो होना देवेभ्यो गृह्णाति रश्मयो ह्यस्य विश्वे देवास्तस्माद्दिवा गृहीयाद्विवेच वाऽपव तस्माद्वेव दिवा गृहीयात् ॥६॥ एतद्ध वै विश्वे देवाः । यजमानस्य गृहानागच्छन्ति स यः पुरादित्यस्यास्तमयाद्ध-सतीवरीर्गृह्णाति यथा श्रेयस्यागमिष्यत्यावसथेनोपकल्प्तेनोपासी-तैवं तत्तऽपतद्धविः प्राविशन्ति तऽपतासु व्वसतीवरीषुपवसन्ति स उपवसथः ॥७॥ स यस्यागृहीता अभ्यस्तमियात् । तत्र प्रायश्चित्तिः क्रियते यदि पुरेजानः स्यान्निनाह्याद्गृहीयाद्दिवा हि तस्य ताः पुरा गृहीता भवन्ति यद्युऽअनीजानः स्याद्युऽएनमीजान उपावसितो वा पर्यवसितो वा स्यात्तस्य निनाह्याद्गृहीयाद्दिवा हि तस्य ताः पुरा गृहीता भवन्ति ॥८॥ यद्युऽपतदुभयं न विवन्देत् । उत्कुषीमेवादा-योपपरेयात्तामुपर्युपरि धारयन् गृह्णीयाद्विरण्यं वोपर्युपरि धारयन् गृहीयात्तदेतस्य रूपं क्रियते यऽपव तपति ॥९॥ अथातो गृह्णात्येव । “हविष्मतीरिमाऽआप” इति यज्ञस्य ह्यासु रसः प्राविशत्तस्मादाह हविष्मतीरिमाऽआप इति “हविष्मां२॥आविवासती”ति हविष्मान् होना यजमानऽआविवासति तस्मादाह हविष्मां२॥आविवा-सतीति ॥१०॥ “हविष्मान्देवोऽअध्वर” इति । अध्वरो वै यज्ञस्त-द्यस्मै यज्ञाय गृह्णाति तं हविष्मन्तं करोति तस्मादाह हविष्मान्देवोऽअध्वर इति ॥११॥ “हविष्मां२॥अस्तु सूर्य” इति । एतस्मै वै

१. स्यन्दमानानामिति. घ.	२. व्वसतीवरीष्विति. घ.	३. यात् इति. ग.
४. विवन्देत् इति. घ.	५. उत्कुषीमेवेति. घ.	६. मा. सं. ६. २३.
७. हविष्मतीरिति. ग. घ.	८. रिमा इति. ग. घ.	९-११. मा. सं. ६. २३.

गृह्णाति यऽप्य तपति विवृश्वेभ्यो हेना देवेभ्यो गृह्णाति रश्मयो
 ह्यस्य विवृश्वे देवास्तस्मादाह हविष्मां २॥ अस्तु सूर्यऽइति ॥१२॥
 ताऽआहृत्य जघनेन गार्हपत्यं सादयति । “अग्नेर्व्योऽपन्नगृहस्य
 सदसि सादयामी” त्यग्नेर्व्योऽनार्तगृहस्य सदसि सादयामीत्येवैतदाहृत्य
 यदाग्नीषोमीयः पशुः सन्तिष्ठतेऽथ परिहरति व्युत्क्रामतेत्याह्रात्रेण
 हविर्धाने यजमानऽआस्ते ता आदत्ते ॥१३॥ स दक्षिणेन निष्का-
 मति । ता दक्षिणायां श्रोणौ सादयती “न्द्राग्न्योर्भागधेयी स्थे”ति
 विवृश्वेभ्यो हेना देवेभ्यो गृह्णातीन्द्राग्नी हि विवृश्वे देवास्ताः पुन-
 राहृत्यात्रेण पत्नीं सादयति स जघनेन पत्नीं पर्येत्य ताऽआदत्ते
 ॥१४॥ सऽउत्तरेण निष्कामति । ताऽउत्तरायां श्रोणौ सादयति
 “मित्रावरुणयोर्भागधेयी स्थेति नैव” सादयेदतिरिक्तेमेतन्नैव सम्प-
 त्सम्पद्यतऽइन्द्राग्न्योर्भागधेयी स्थेत्येव ब्रूयात्तदेवानतिरिक्तं तथा
 सम्पत्सम्पद्यते ॥१५॥ गुप्त्यै वाऽपताः परिह्रियन्ते । अग्निः पुरस्ता-
 दथैताः समन्तं पत्यङ्ग्यन्ते नाष्टा रक्षास्यपन्नत्यस्ताऽआग्नीध्रे
 सादयति “विवृश्वेषां देवानां भागधेयी स्थे”ति तदासु विवृश्वान्दे-
 वान्तसंवेशयत्येते वै व्वसतां व्वरं तस्माद्वसतीवर्यो नाम व्वसतां
 ह वै व्वरं भवति यऽप्यमेतद्वेद ॥१६॥ तानि वाऽपतानि । सप्त
 यजूंषि भवन्ति चतुर्भिर्गृह्णत्येकेन जघनेन गार्हपत्यं सादयत्येकेन
 परिहरत्येकेनाग्नीध्रे तानि सप्त यत्र वै व्याचः प्रजातानि छन्दांसि
 सप्तपदा वै तेषां परार्ध्या शक्येतामभिसम्पदं तस्मात्सप्त यजूंषि
 भवन्ति ॥१७॥ Cf. का. श. ४. ९. २; तै. सं. ६. ४. २; मै.
 सं. ४. ५. १, २.

इति माध्यन्दिनशास्त्रीये शतपथब्राह्मणे तृतीयकाण्डे
 सप्तमप्रपाठके तृतीयं ब्राह्मणम् ॥ (अ. ९. २.)

३. ७. ४.

(सोमोपावहरणम् , सवनीयहविर्निर्वापः, प्रचरणीहोमश्च)

तान्तस्मप्रबोधयन्ति । तेऽपऽउपस्पृश्याग्नीदध्रमुपसमायन्ति तऽआ-
ज्यानि गृह्यते गृहीत्वाज्यान्यायन्त्यासाद्याज्यानि ॥१॥ अथ राजान-
मुपावहरति । इयं वै प्रतिष्ठा जनुरासां प्रजानामिमामेवैतत्प्रतिष्ठाम-
भ्युपावहरति तमस्यै तनुते तमस्यै जनयति ॥२॥

(अर्द्धप्रपाठकः)

अन्तरेणेषेऽउपावहरति । यज्ञो वाऽअनस्तन्वेव यज्ञान्न वहि-
र्द्धा करोति ग्रावसु सम्मुखेष्वधिनिदधाति क्षत्रं वै सोमो विशो
ग्रावाणः क्षत्रमेवैतद्विश्यध्यूहति तद्यत्सम्मुखा भवन्ति विशमेवैतत्स-
म्मुखां क्षत्रियमभ्यविवादिनीं करोति तस्मात्संमुखा भवन्ति ॥३॥
सऽउपावहरति । “हृदे त्वा मनसे त्वे”ति यजमानस्यैतत्क्रामायाह
हृदयेन हि मनसा यजमानस्तं कामं कामयते यत्क्राम्या यजते त-
स्मादाह हृदे त्वा मनसे त्वेति ॥४॥ “दिवे त्वा सुर्याय त्वे”ति । देव-
लोकाय त्वेत्येवैतदाह यदाह दिवे त्वेति सुर्याय त्वेति देवेभ्यस्त्वे-
त्येवैतदाहो “ध्वमिममध्वरं दिवि देवेषु होत्रा यच्छे”त्यध्वरो वै यज्ञ-
ऽऊर्ध्वमिमं यज्ञं दिवि देवेषु धेहीत्येवैतदाह ॥५॥ “सोमं राजन्वि-
श्वास्त्वं प्रजाऽउपावरोहे”ति । तदेनमासां प्रजानामाधिपत्याय रा-
ज्यायोपावहरति ॥६॥ अथानुसृज्योपतिष्ठते । “विश्वास्त्वां प्रजा-
ऽउपावरोह न्ति”त्ययथायथमिव वाऽएतत्करोति यदाह विश्वा-
स्त्वं प्रजाऽउपावरोहेति क्षत्रं वै सोमस्तत्पापवस्यसङ्करोति तद्धेद-
मनु पापवस्यसं क्रियतेऽथात्र यथायथं करोति यथापूर्वं यदाह वि-
श्वास्त्वां प्रजाऽउपावरोहन्ति तदेनमाभिः प्रजाभिः प्रत्यवरोहयति
तस्मादु क्षत्रियमायन्तमिमाः प्रजा विशः प्रत्यवरोहन्ति तमधस्तादु-
पासतऽउपसन्नो होता प्रातरनुवाक्रमनुवर्ष्यन् भवति ॥७॥ अथ स-

१. बोधयन्ति इति ग.

२. स्तन्वेवेति. घ.

३-५. मा. सं. ६. २५.

६, ७. मा. सं. ६. २६.

८. वक्ष्यन् भवतीति. ग.

मिथमभ्यादधदाह । 'देवेभ्यः प्रातर्यावभ्योऽनुब्रूही'ति छन्दा०सि
 वै देवाः प्रातर्यावाणश्छन्दा०स्यनुयाजा 'देवेभ्यः प्रेष्य' 'देवान्यजे'ति
 वाऽअनुयाजैश्चरन्ति ॥८॥ तदु हैकऽआहुः 'देवेभ्योऽनुब्रूही'ति तदु
 तथा न ब्रूयाच्छन्दा०सि वै देवाः प्रातर्यावाणश्छन्दा०स्यनुयाजा
 देवेभ्यः प्रेष्य देवान्यजेति वाऽअनुयाजैश्चरन्ति तस्मादु ब्रूयादेवेभ्यः
 प्रातर्यावभ्योऽनुब्रूहीत्येव ॥९॥ अथ यत्समिथमभ्यादधधाति । छन्दा०
 स्येवैतत्समिन्द्रेऽथ यद्धोता प्रातरनुवाकमन्वाह छन्दा०स्येवैतत्पुन-
 राप्याययत्यातयामानि करोति यातयामानि वै देवैश्छन्दा०सि
 छन्दोभिर्हि देवाः स्वर्गं लोकं समाश्नुवत न वाऽअत्र स्तुवते न
 शशंसन्ति तच्छन्दा०स्येवैतत्पुनराप्याययत्यातयामानि करोति
 तैर्यातयामैर्यज्ञं तन्वते तस्माद्धोता प्रातरनुवाकमन्वाह ॥१०॥ त-
 दाहुः । कः प्रातरनुवाकस्य प्रतिगरऽइति जाग्रद्वैवाभ्यर्च्यरूपासीत स
 यन्निमिषति स हैवास्य प्रतिगरस्तदु तथा न कुर्याद्यदि निद्रायादपि
 कामं स्वप्यात्स यत्र होता प्रातरनुवाकं परिदधाति तत्प्रचरणीति
 स्रग्भवति तस्यां चतुर्गृहीतमाज्यं गृहीत्वा जुहोति ॥११॥ यत्र वै
 यज्ञस्य शिरोऽच्छिद्यत । तस्य रसो द्रुत्वापः प्रविवेश तमदः पूर्व-
 धुर्व्वसतीवरीमिराहरत्यथ योऽत्र यज्ञस्य रसः परिशिष्टस्तमेवैतद-
 च्छेति ॥१२॥ यद्वेवैतामाहुतिं जुहोति । एतमेवैतद्यज्ञस्य रसमभि-
 प्रस्तृणीते तमारुद्धे याभ्यऽउ चैवैतां देवताभ्यऽआहुतिं जुहोति
 ताऽएवैतत्प्रीणाति ताऽअस्मै तृप्ताः प्रीताऽएतं यज्ञस्य रसं सन्न-
 मन्ति ॥१३॥ (शतम् २२००) स जुहोति । "शृणोत्वग्निः स-
 मिधा हवं म"ऽइति शृणोतु मऽइदमग्निरनु मे जानात्वित्येवैतदाह
 "शृण्वन्त्वापो धिष्णाश्च देवी"रिति शृण्वन्तु मऽइदमापोऽनु मे
 जानन्त्वित्येवैतदाह "श्रोता ग्रावाणो विदुषो न यज्ञ"मिति शृण्व-
 न्तु मऽइदं ग्रावाणोऽनु मे जानन्त्वित्येवैतदाह विदुषो न यज्ञमिति
 विद्वान्सो हि ग्रावाणः "शृणोतु देवः सविता हवं मे स्वाहे"ति

शृणोतु मऽइदं देवः सवितानु मे जानात्वित्येवैतदाह सविता वै
 देवानां प्रसविता तत्सवितृप्रसूतऽएवैतद्यज्ञस्य रसमच्छैति ॥१४॥
 अथापरं चतुर्गृहीतमाज्यं गृहीत्वा । उदङ् प्रयन्नाहापऽइष्य होत-
 रित्यपऽइच्छ होतरित्येवैतदाह तद्यदतो होतान्वाहैतमेवैतद्यज्ञस्य
 रसमभिप्रस्तृणीते तमारुन्धऽएतानु चैवैतदनुतिष्ठते नेदेनानन्तरा-
 नाष्ट्रा रक्षां१सि हिनसन्निति ॥१५॥ अथ सम्प्रेष्यति । 'मैत्रावरु-
 णस्य चमसाध्वर्यवेहि नेष्टः पत्नीरुदानयैकधनिनऽपताग्रीच्चात्वाले-
 व्वसतीवरीभिः प्रत्युपतिष्ठासै होतृचमसेन चे'ति सम्प्रेषऽएवैषः ॥
 ॥१६॥ तऽउदङ्घ्रो निष्कामन्ति । जघनेन चात्वालमग्रेणाग्रीध्रं३ स
 यस्यां ततो दिश्यापो भवन्ति तद्यन्ति ते वै सह पत्नीभिर्यन्ति
 तद्यत्सह पत्नीभिर्यन्ति ॥१७॥ यत्र वै यज्ञस्य शिरोऽच्छि-
 द्यत । तस्य रसो द्रुत्वापः प्रविवेश तमेते गन्धर्वाः सोमरक्षा-
 जुगुपः ॥१८॥ ते ह देवाऽऊचुः । इयमु न्वेवेह नाष्ट्रा यदिमे गन्ध-
 र्वाः कथं न्विममभयेऽनाष्ट्रे यज्ञस्य रसमाहरेमेति ॥१९॥ ते होचुः ।
 योषित्कामा वै गन्धर्वाः संहैव पत्नीभिरयाम ते पत्नीष्वेव गन्धर्वा
 गर्द्धिष्यन्त्यथैतमभयेऽनाष्ट्रे यज्ञस्य रसमाहरिष्यामऽइति ॥२०॥ ते
 सह पत्नीभिरियुः । ते पत्नीष्वेव गन्धर्वा जगृधुरथैतमभयेऽनाष्ट्रे
 यज्ञस्य रसमाजहुः ॥२१॥ तथोऽएवैपऽएतत् । संहैव पत्नीभिरेति
 ते पत्नीष्वेव गन्धर्वा गृध्यन्त्यथैतमभयेऽनाष्ट्रे यज्ञस्य रसमाहरति
 ॥२२॥ सोऽपोऽभिजुहोति । एतां४ ह वाऽआहुतिं५ हुतामेष यज्ञ-
 स्य रसऽउपसमैति तां प्रत्युत्तिष्ठति तमेवैतदाविष्कृत्य गृह्णाति
 ॥२३॥ यद्वैतामाहुतिं जुहोति । एतमेवैतद्यज्ञस्य रसमभिप्रस्तृणीते
 तमारुन्धे तमपो याचति याभ्यऽउ चैवैतां देवताभ्यऽआहुतिं जुहोति
 ताऽएवैतदग्रीणाति ताऽअस्मै तृप्ताः प्रीताऽएतं यज्ञस्य रसं६ सन्नम-

१. इदं इति. घ.

२. गृहीत्वा इति घ, गृहीत्वा इति. ग.

३. सह पत्नीभिरिति. ग.

४. गन्धर्वा इति. ग.

५. हरति इति. ग.

न्ति ॥२४॥ स जुहोति । “देवीरापोऽअपानपा”दिति देव्यो ह्यापस्त-
स्मादाह देवीरापोऽअपानपादिति “यो वैऽऊर्मिर्हविष्य”ऽइति
यो वऽऊर्मिर्यज्ञिय इत्येवैतदाहे “न्द्रियावान्मदिन्तम”ऽइति व्वी-
र्यवानित्येवैतदाह यदाहेन्द्रियावानिति मदिन्तम ऽइति स्वादि-
ष्टऽइत्येवैतदाह “तं देवेभ्यो देवत्रा दत्ते” त्येतदेनाऽअयाचिष्ट यदाह
तं देवेभ्यो देवत्रा दत्तेति “शुक्रपेभ्य”ऽइति सत्यं वै शुक्रं सत्य-
पेभ्यऽइत्येवैतदाह “येषां भागः स्थ स्वाहे”ति तेषामु ह्येष भागः॥२५॥
अथ मैत्रावरुणचमसेनैतामाहुतिमपप्लावयति । “क्वाषिरसी”ति यथा
वाऽअङ्गरोऽग्निना प्लातः स्यादेवमेषाहुतिरेतया देवतया प्लाता
भवति राजानं वाऽएताभिरद्भिरुपप्लव्यन् भवति याऽएता मैत्रावरु-
णचमसे वज्रो वाऽआज्यं रेतः सोमो नेद्वज्रेणाज्येन रेतः सोमथं
हिनसानीति तस्माद्वाऽअपप्लावयति ॥२६॥ अथ गृह्णाति । “समु-
द्रस्य त्वाक्षित्याऽउन्नयामी”त्यापो वै समुद्रोऽप्स्वेवैतदक्षितिं दधाति
तस्मादाप एतावति भोगे भुज्यमाने न क्षीयन्ते तदन्वेकधनानुन्नय-
न्ति तदनु पात्रेजनान् ॥२७॥ तद्यन्मैत्रावरुणचमसेन गृह्णाति । यत्र
वै देवेभ्यो यज्ञोऽपाक्रामत्तमेतदेवाः प्रैषैरेव प्रैषमैच्छन् पुरोरुग्भिः प्रारो-
चयन्निविद्भिर्न्यवेदयन्तस्मान्मैत्रावरुणचमसेन गृह्णाति ॥२८॥ तऽ-
आयन्ति । प्रत्युपतिष्ठतेऽग्नीच्छात्वाले वसतीवरीभिश्च होतृचमसेन
च सऽउपर्युपरि चात्वालथं सऽस्पर्शयति वसतीवरीश्च मैत्रावरु-
णचमसं च “संमापोऽअद्भिरगमत समोषधीभिरोषधी”रिति यश्चा-
सौ पूर्व्वेद्युराहतो यज्ञस्य रसो यश्चाद्याहतस्तमेवैतदुभयथं सऽ
सृजति ॥२९॥ तद्वैके । एव मैत्रावरुणचमसे वसतीवरीर्नयन्त्या मै-
त्रावरुणचमसावसतीवरीषु यश्चासौ पूर्व्वेद्युराहतो यज्ञस्य रसो यश्चा-
द्याहतस्तमेवैतदुभयथं सऽसृजाम ऽइति वृद्धन्तस्तदु तथा न कु-

१-६. मा. सं. ६. २७.

७. मा. सं. ६. २८.

८ तस्माद्वा इति. घ.

९. १०. मा. सं. ६. २८.

११. See तै. सं. ६. ४. ३. ४.

याद्यद्वाऽआधवनीये समवनयति तदेवैष ऽउभयो यज्ञस्य रसः सः
 सृज्यतेऽथ होतृचमसे व्वसतीवरीर्गृह्णाति निग्राभ्याभ्यस्तद्यदुर्ध्वपरि
 चात्वालं सधं स्पर्शयत्यतो वै देवा दिवमुपोदक्रामंस्तद्यजमानमे-
 वैतत्स्वर्ग्यं पन्थानमनुसंख्यापयति ॥३०॥ तऽआयन्ति । तं होता
 पृच्छत्यध्वर्योऽवेरपा३ ऽइत्यविदो ऽपा३ ऽइत्येवैतदाह तं प्रत्याहो-
 तेव नन्नमुरित्यविदमथो मेऽनधंसतेत्येवैतदाह ॥३१॥ स यद्यग्निष्टोमः
 स्यात् । यदि प्रचरण्याऽ सधंक्षवःऽपरिशिष्टोऽलं होताय स्यात्तं
 जुहुयाद्यद्यु नालं होताय स्यादपरं चतुर्गृहीतमाज्यं गृहीत्वा जुहो-
 ति “यमग्ने पृत्सु मर्त्यमवा व्वाजेषु यं जुनाः । स यन्ता शश्वती-
 रिषः स्वाहे”त्याग्नेय्या जुहोत्यग्निर्व्याऽअग्निष्टोमस्तदग्नावग्निष्टोमं प्रति-
 ष्ठापयति मर्त्तवत्या पुरुषसंमितो वाऽअग्निष्टोम ऽपवं जुहुयाद्यद्यग्नि-
 ष्टोमः स्यात् ॥३२॥ यद्युक्थ्यः स्यात् । मध्यमं परिधिमुपस्पृशेत्त्रयः
 परिधयस्त्रीण्युक्थान्येतैरु हि तर्हि यज्ञः प्रतितिष्ठति यद्युऽअतिरात्रो
 वा षोडशी वा स्यान्नैव जुहुयान्न मध्यमं परिधिमुपस्पृशेत्समुद्यैव
 तूष्णीमेत्यप्रपद्येत तद्यथायथं यज्ञक्रतून्त्यावर्त्तयति ॥ ३३ ॥ अयुक्ता
 अयुक्ताऽएकधना भवन्ति । त्रयो वा पञ्च वा पञ्च वा सप्त वा सप्त
 वा नव वा नव वैकादश वैकादश वा त्रयोदश वा त्रयोदश वा
 पञ्चदश वा द्वन्द्वमह मिथुनं प्रजननमथ यऽएष एकोऽतिरिच्यते स
 यजमानस्य श्रियमभ्यतिरिच्यते स वाऽएषां सधनं यो यजमानस्य
 श्रियमभ्यतिरिच्यते तद्यदेषां सधनं तस्मादेकधना नाम ॥३४॥
 Cf. का. श. ४. ९. ३; तै. सं. ६. ४. ३; मै. सं. ४. ५. २.

इति माध्यन्दिनशास्त्रीये शतपथब्राह्मणे तृतीयकाण्डे
 सप्तमप्रपाठके चतुर्थं ब्राह्मणम् ॥ (अ. ९. ३.)

१. मा. सं. ६. २९.

३. त्रयोदश इति नाऽस्ति. ग.

२. स्यात् इति. घ.

४. सधनं इति. घ.

(प्रातस्सवनम् , सोमाभिषवः)

अथाभिषवणे पर्युपविशन्ति । अथास्याऽऽ हिरण्यं वध्नीते द्वयं वाऽइदं न तृतीयमास्ति सत्यं चैषानृतं च सत्यमेव देवाऽऽ अनृतं मनुष्याऽऽअग्निरेतसं वै हिरण्यं सत्येनाऽऽशुपस्पृशानि सत्येन सोमं पुराहणानीति तस्माद्वाऽऽस्याऽऽ हिरण्यं वध्नीते ॥१॥ अथ ग्रावाणमादत्ते । ते वाऽऽपतेऽऽश्ममया ग्रावाणो भवन्ति देवो वै सोमो दिवि हि सोमो वृजो वै सोमऽऽआसीत्तस्यैतच्छरीरं यद्विरयो यदश्मानस्तच्छरीरेणैवैनमेतत्समर्द्धयति कृत्स्नं करोति तस्मादश्ममया भवन्ति घ्नन्ति वाऽऽपनमेतद्यदभिषुण्वन्ति तमेतेन घ्नन्ति तथातऽऽदेति तथा संजीवति तस्मादश्ममया ग्रावाणो भवन्ति ॥२॥ तमादत्ते । “देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यामाददे रावासी”ति सविता वै देवानां प्रसविता तत्सवितृप्रसूतऽऽवैनमेतदादत्तेऽऽश्विनोर्बाहुभ्यामित्यश्विनावध्वर्युं तत्तयोरेव बाहुभ्यामादत्ते न स्वाभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यामिति पूषा भागदुघस्तत्तस्यैव हस्ताभ्यामादत्ते न स्वाभ्यां वृजो वाऽऽप तस्य न मनुष्यो भर्ता तुमेताभिर्देवताभिरादत्ते ॥३॥ आददे रावासीति । यदा वाऽऽपनमेतेनाभिषुण्वन्त्यथाहुतिर्भवति यदाहुतिं जुहोत्यथ दक्षिणां ददात्येतज्जेष द्वयं रासतऽऽआहुतीश्च दक्षिणाश्च तस्मादाह रावासीति ॥४॥ “गर्भीरमिममध्वरं कृधी”ति । अध्वरो वै यज्ञो महान्तमिमं यज्ञं कृधीत्येवैतदाहे “न्द्राय सुषुतम”मितीन्द्रो वै यज्ञस्य देवता तस्मादाहेन्द्रायेति सुषुतममिति सुषुततमित्येवैतदाहो “त्तमेन पविने”त्येष वाऽऽउत्तमः पविर्यत्सोमस्तस्मादाहोत्तमेन पविने “त्युर्जस्वन्तं मधु-

१. वध्नीते इति. घ.

२. कृत्स्नमिति. घ.

३. मा.सं. ६. ३०.

४,५. मादत्ते इति.ग,घ.

६, ७. मा. सं. ६. ३०.

८. सुषुतमिति. ग.

९,१०. मा. सं. ६. ३०.

११. स्वन्तं इति. घ.

मन्तं पयस्वन्त"मिति रसवन्तमित्येवैतदाह यदाहोर्जस्वन्तं मधुमन्तं
 पयस्वन्तमिति ॥५॥ अथ व्वाचं यच्छति देवा ह वै यज्ञं तन्वानास्तेऽसु-
 ररक्षसेभ्य ऽआसङ्गाद्विभयांचक्रुस्ते होचुरुपाथंशु यजाम व्वाचं यच्छा-
 मेति तऽउपाथं श्वयजन् व्वाचमयच्छन् ॥६॥ अथ निग्राभ्या ऽआहरति ।
 तास्वेनं व्वाचयति "निग्राभ्या स्थ देवश्रुतस्तर्पयत मा । मनो मे तर्प-
 यत व्वाचं मे तर्पयत प्राणं मे तर्पयत चक्षुर्मे तर्पयत श्रोत्रं मे तर्पयता-
 स्मानं मे तर्पयत प्रजां मे तर्पयत पशून् मे तर्पयत गणान् मे तर्पयत गणा
 मे मा वितृष"न्निति रसो वाऽआपस्तास्वेवैतामाशिषमाशास्ते सर्वे च
 मऽआत्मानं तर्पयत प्रजां मे तर्पयत पशून् मे तर्पयत गणान् मे तर्पयत
 गणा मे मा वितृषन्निति स यऽप्य उपाथंशु संवनः स विवस्वानादित्यो
 निदानेन सोऽस्यैष व्यानः ॥७॥ तमभिमिमीते । घ्नन्ति वाऽपनमेत-
 द्दमिषुष्वन्ति तमेतेन घ्नन्ति तथातऽउदेति तथा सजीवति यद्वेव
 मिमीते तस्मान्मात्रा मनुष्येषु मात्रो यो चाप्यन्या मात्रा ॥८॥ स
 मिमीते । "इन्द्राय त्वा वसुमते रुद्रवत"ऽइतीन्द्रो वै यज्ञस्य देव-
 ता तस्मादाहेन्द्राय त्वेति वसुमते रुद्रवतऽइति तदिन्द्रमेवानु व-
 संश्च रुद्रांश्चाभजती "न्द्राय त्वादित्यवत"ऽइति तदिन्द्रमेवान्वादि-
 त्यानाभजती "न्द्राय त्वाभिमातिघ्न"ऽइति सपत्नो वाऽअभिमाति-
 रिन्द्राय त्वा सपत्नघ्न ऽइत्येवैतदाह सोस्योद्धारो यथा श्रेष्ठस्यो-
 द्धारऽप्यवमस्यैषऽऋते देवेभ्यः ॥९॥ "इयेनाय त्वा सोमभृत"ऽइति ।
 तद्वाययै मिमीतेऽ"अये त्वा रायस्पोषद्"ऽइत्याग्निर्वै गायत्री तद्वा-
 ययै मिमीते स यद्वायत्री इयेनो भूत्वा दिवः सोममाहरत्तेन सा
 इयेनः सोमभृत्तेनैवास्या ऽपतद्द्वीर्येण "द्वितीयं मिमीते ॥१०॥ अथ
 यत्पञ्चकृत्वो मिमीते । संवत्सरसंमितो वै यज्ञः पञ्च वाऽऋतवः

१. मा. सं. ६. ३०.

२. मा. सं. ६. ३१.

३. तर्पयतेति. घ.

४. सवनः. इति. घ.

५. व्यान इति. ग.

६. घ्नन्तीति. घ.

७. पात्रो इति क.

८.-१२. मा. सं. ६. ३२

१३. इति. घ.

१४. गायत्री इति. घ.

१५. द्वितीयं इति. घ.

१६. संवत्सर इति. घ.

१. पञ्चभिः इति. ग.	२. मा. स. ६. ३३.	३. तद्वैशाख्ये इति. घ.
४. स इति. घ.	५. धारयतीति. ग.	६. चापि. इति. क.
७. किं इति घ,	८. एता इति, ग,	९-११. मा. सं ६.३४

न्वेव परिचक्षतेऽथ किं य एतं देवो हि सोमो धनन्ति वाऽएनमेत-
 द्दमिषुष्वन्ति तमेतेन धनन्ति तथा तऽउदेति तथा सञ्जीवति तथा-
 नेनस्यं भवति यद्यु न द्विष्यादपि तृणमेव मनसा ध्यायेत्तथोऽनेन-
 स्यं भवति ॥१७॥ स प्रहरति । “मा भेर्मा संविकथा”ऽइति मा
 त्वं भैषीर्मा संविकथाऽअमुष्मा ऽअहं प्रहरामि न तुभ्यमित्येवैतदाहो-
 “जं धत्स्वे”ति रसं धत्स्वेत्येवैतदाह “धिषणे व्वीड्वी सती व्वी-
 डयेथामुर्जं दधाथा”मितिमेऽएवैतत्फलकेऽआहुरित्युं हैकऽआहुः किं
 नु तत्र योऽप्येते फलके भिन्द्यादिमेह वै द्यावापृथिवीऽएतस्माद्ब्र-
 हुद्यतात्सु^१रेजेते तदाभ्यामेवैनमेतद्द्यावापृथिवीभ्या^२ शमयति
 तथेमे शान्तो न हिन^३“स्युर्जं दधाथा”मिति रसं दधाथामित्येवैतदाह
 “पाप्मा हतो न सोम”ऽइति तदस्य सर्वं पाप्मान^४हन्ति ॥१८॥
 स वै त्रिरभिषुणोति । त्रिः सम्भरति चतुर्निग्राभमुपैति तद्दश दशा-
 क्षरा वै विराड्वैराजः सोमस्तस्माद्दश कृत्वः सम्पादयति ॥१९॥
 अथ यन्निग्राभमुपैति । यत्र वाऽएषोऽग्रे देवाना^५ हविर्बभूव तद्धेमा
 दिशोऽमिदध्यावाभिर्दिग्भिर्मिथुनेन प्रियेण धाम्ना स^६स्पृशेयेति त-
 मेतदेवा ऽआभिर्दिग्भिर्मिथुनेन प्रियेण धाम्ना समस्पर्शयन्निग्राभमु-
 पायंस्तथोऽएवैनमेष ऽएतदाभिर्दिग्भिर्मिथुनेन प्रियेण धाम्ना स^७-
 स्पर्शयति यन्निग्राभमुपैति ॥२०॥ सऽउपैति । “प्रागपागुदगधराक्स-
 र्व्वतस्त्वा दिशऽआधावन्त्वि”ति तदेनमाभिर्दिग्भिर्मिथुनेन प्रियेण
 धाम्ना स^८स्पर्शयत्यु^९“र्ब्व निष्पर समरीर्व्विदा”मिति योषा वाऽअ-
 म्बा योषा दिशस्तस्मादाहाम्ब निष्परेति समरीर्व्विदामिति प्रजा वा-
 ऽअरीः सम्प्रजा जानतामित्येवैतदाह तस्माद्याऽअपि विदूरमिव प्र-
 जा भवन्ति समेव ता जानते तस्मादाह समरीर्व्विदामिति ॥२१॥
 अथ यस्मात्सोमो नाम । यत्र वाऽएषोऽग्रे देवाना^{१०} हविर्बभूव त-
 द्देक्षाचक्रे मैव सर्व्वेणेवात्मना देवाना^{११} हविर्भूवामिति तस्य या जु-

ष्टमा तनूरास तामपनिदधे तद्धै देवा अस्पृण्वत ते होचुरुपैवैतां
 प्रवृहस्व सहैव न ऽपतया हविरेधीति तां दूरऽइवोपप्रावृहत स्वा
 वै मऽपवेति तस्मात्सोमो नाम ॥२२॥ अथ यस्माद्यज्ञो नाम । ध्न-
 न्ति वाऽपनमेतद्यदभिषुण्वन्ति तद्यदेनं तन्वते तदेनं जनयन्ति स
 तायमानो जायते स यन् जायते तस्माद्यज्ञो ह वै नामैतद्यद्यज्ञऽइति
 ॥२३॥ तत्रैतामपि व्वाचमुवाद । “त्वमेङ्ग प्रशंसिषो देवः शविष्ठ
 मर्त्यम् । न त्वदन्यो मघवन्नस्ति मर्दितेन्द्र ब्रवीमि ते व्वच”ऽइति
 मर्त्यो हैवैतद्भवन्नुवाच त्वमेवेतो जनयितुंसि नान्यस्त्वदिति ॥२४॥
 अथ निग्राभ्याभ्यो ग्रहान्विगृह्णते । आपो ह वै वृत्रं जघ्नुस्तेनैवै-
 तद्वीर्येणापः स्यन्दन्ते स्यन्दमानानां वै व्वसतीवरीर्गृह्णाति व्वसती-
 वरीभ्यो निग्राभ्या निग्राभ्याभ्यो ग्रहान्विगृह्णते तेनैवैतद्वीर्येण ग्र-
 हान्विगृह्णते होतृचमसाद्योषा वाऽऋग्योता योषायै वाऽइमाः प्रजाः
 प्रजायन्ते तदेनमेतस्यै योषायाऽऋचो होतुः प्रजनयति तस्माद्धोतृ-
 चमसात् ॥२५॥ Cf. का. श. ४. ९. ४. तै. सं. ६. ४. ४., मै.
 सं. ४. ६. ४.

इति माध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे तृतीयकाण्डे
 सप्तमप्रपाठके पञ्चमं ब्राह्मणम् ॥ (अ. ९. ४.)

सप्तम. प्रपाठकस्समाप्तः ॥

(कण्डिकासंख्या ११४)

(इति नवमोऽध्यायः)

इति अध्वरं नाम तृतीयं काण्डं समाप्तम् ॥ ३ ॥

(तृतीयकाण्डिकाण्डिकासंख्या ८५९)

॥ श्रीः ॥

अथ माध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे
ग्रहनामकं चतुर्थं काण्डम्* ॥

अग्निष्टोमः ॥ (सोमयागः)

प्रथमप्रपाठके प्रथमं ब्राह्मणम् ।

४. १. १.

(उपांशुग्रहः, क्षुल्लकाभिषवश्च)

॥ ॐ ॥ प्राणो ह वाऽअस्योपांशुः । व्यानऽउपांशुसुवन
उदानऽएवान्तर्यामः ॥१॥ अथ यस्मादुपांशुर्नाम । अंशुर्वै
नाम ग्रहः स प्रजापतिस्तस्यैष प्राणस्तद्यदस्यैष प्राणस्तस्मादुपांशु-
र्नाम ॥२॥ तं बहिष्पवित्रादगृह्णाति । पराश्रमेवास्मिन्नेतत्प्राणं दधाति
सोऽस्यायं पुराडेव प्राणो निरर्दति तमंशुमिः पावयति पूतोऽस-
दिति षड्भिः पावयति षड्वाऽऋतवऽऋतुभिरेवैनमेतत्पावयति ॥३॥
तदाहुः । यदंशुमिरुपांशुं पुनति सव्वं सोमाः पवित्रपूताऽअथ
केनास्यांशुवः पूता भवन्तीति ॥४॥ तानुपनिवपति । “वन्ते सो-
मादाभ्यं नाम जागृवितस्मै ते सोम सोमाय स्वाहे” इति तदस्य स्वा-
हाकारेणैवांशुवः पूता भवन्ति सव्वं वाऽएष ग्रहः सव्वेषांश्च हि
सुवनानांश्च रूपम् ॥५॥ देवा ह वै यज्ञं तन्वानाः । तेऽसुररक्षसेभ्य-
ऽआसङ्गाद्विभयांचक्रुस्ते होचुः सऽस्थापयाम यज्ञं यदि नोऽसुर-
रक्षसान्यासृजेयुः सऽस्थितऽएव नो यज्ञः स्यादिति ॥६॥ ते प्रातः

* काण्वशतपथे पञ्चमतया परिगणितमिदं काण्डम् । १. अन्तर्यामः इति च.

१. मा. सं. ७. २. मन्त्रोऽयं वाजसनेयिसंहितायामत्रैव पठितः तैत्तिरीयसं-
हितायां नृपाजुवाक्यकाण्डे पठितः (तै. सं. ३. ३. ३. २.)

सवनऽप्य । स॒र्वं य॒ज्ञं^१ स॒मस्थापय॑न्नेत॒स्मिन्नेव॑ ग्र॒हे य॒जुष्टः॑ प्रथमे
 स्तोत्रे सामतः प्रथमे श॒स्त्रऽऋक्त॑स्तेन स॒^२स्थितेनै॒वातऽऊर्ध्वं॑ य॒ज्ञे-
 नाचरन्त्स॒ऽप्योऽप्येत॑र्हि तथै॒व य॒ज्ञः स॒न्तिष्ठ॑तऽप॒तस्मिन्नेव॑ ग्र॒हे य॒जुष्टः॑
 प्रथमे स्तोत्रे सामतः प्रथमे श॒स्त्रऽऋक्त॑स्तेन स॒^३स्थितेनै॒वातऽऊर्ध्वं॑
 य॒ज्ञेन॑ चरति ॥७॥ स वाऽअष्टौ कृत्वोऽभिषुणोति । अष्टाक्षरा वै
 गायत्री गायत्रं प्रातस्सवनं प्रातस्सवनमे॒वैतत्क्रिय॑ते ॥८॥ स गृह्णाति
 “व्वाचस्पतये पवस्वे”ति प्राणो वै व्वाचस्पतिः प्राणऽप्य ग्र॒हस्त-
 स्मादाह व्वाचस्पतये पवस्वेति “वृ॒ष्णोऽअ॒श्विभ्यां॑ ग॒भस्ति॑पूत”
 ऽइति सोमा॒श्विभ्यां^४ ह्येनं पाव॑यति तस्मादाह वृ॒ष्णोऽअ॒श्वि-
 भ्यामि॑ति ग॒भस्ति॑पूतऽइति पाणी वै ग॒भस्ती॑ पाणिभ्यां^५ ह्येनं पाव-
 यति ॥९॥ अथै॒कादश॑कृत्वोऽभिषुणोति । ए॒कादशा॑क्षरा वै त्रिष्टुप्त्रै-
 षुमं मा॒ध्यन्दि॑नं स॒वनं मा॒ध्यन्दि॑नमे॒वैतत्स॒वनं क्रि॑यते ॥१०॥ स
 गृह्णाति । “दे॒वो दे॒वेभ्यः॑ पवस्वे”ति दे॒वो ह्ये॒ष दे॒वेभ्यः॑ प॒वते “येषां॑
 भा॒गोऽसी”ति तेषामु ह्ये॒ष भा॒गः ॥११॥ अथ द्वा॒दश॑ कृत्वोऽभिषु-
 णोति । द्वा॒दशा॑क्षरा वै ज॒गती॑ जा॒गतं तृ॒तीय॑सवनं तृ॒तीय॑सवनमे-
 वैतत्क्रिय॑ते ॥१२॥ स गृह्णाति । “म॒धु॒मती॑र्त्रेऽ॒षस्कृ॒धी”ति र॒समे-
 वास्मिन्नेत॒द्दधा॑ति स्व॒द्यत्ये॒वैनमे॒तद्दे॒वेभ्य॑स्तस्मा॒देष॑ हतो न पू॒यत्यथ॑
 य॒जुहो॑ति स॒^६स्थाप॑यत्ये॒वैनमे॒तत् ॥१३॥ अष्टा॒वष्टौ॑ कृत्वः । ब्रह्म-
 व॒र्चस॑कामस्याभिषुणुयादित्याहु॒रष्टा॑क्षरा वै गायत्री ब्रह्म गायत्री
 ब्रह्मव॒र्चसी॑ है॒व भ॑वति ॥१४॥ तच्च॒तुर्विंश॑तिर्वै सं॒वत्सर॑स्यार्द्धमा॒स्राः सं॒वत्सरः॑ प्र॒जाप॑तिः
 प्र॒जाप॑तिर्व॒क्षः स॒ वा॒वाने॒व य॒ज्ञो वा॒वत्य॑स्य मा॒त्रा ता॒वन्तमे॒वैतत्स॒-
^७स्थाप॑यति ॥१५॥ पञ्च पञ्च कृत्वः । पशुकामस्याभिषुणुयादित्या-

१. वै इति. ग.

२. मा. सं. ७. १.

३. मा. सं. ७. १. वृ॒ष्णो इति क, वृ॒ष्णो इति च.

४. सवनमिति. ग. च.

५. सवनं इति ग. च. ६. ७. मा. सं. ७. १. ८. मा. सं. ७. २. ९. पञ्च इति. ग.

हुः पाङ्क्षाः पशवः पशून्हैवावरुद्धे पञ्च वाऽऽकृतवः संवत्सरस्य
 संवत्सरः प्रजापतिः प्रजापतिर्ब्रह्मः स यावानेव यज्ञो यावत्स्य
 मात्रा तावन्तमेवैतत्स्रु^१स्थापयति सोऽप्या मीमा^२सैवेतरं त्वेव
 क्रियते ॥१६॥ तं गृहीत्वा परिमार्ष्टि । नेद्व्यवश्चोतदिति तं न साद-
 यति प्राणो ह्यस्यैष तस्मादयमसन्नः प्राणः सञ्चरति यदीत्त्वमिच्छरे-
 दथैनथं सादयेद“मुष्य त्वा प्राण^३ सादयामी”ति तथाह तस्मिन्न
 पुनरस्ति यन्नानुसृजति तेनोऽअध्वर्युश्च यजमानश्च ज्योग्जीवतः
 ॥१७॥ अथोऽअप्येवेनं दध्यात् । “अमुष्य त्वा प्राणमपिदधामी”ति
 तथाह तस्मिन्न पुनरस्ति यं न सादयति तेनो प्राणान्न लोभयति
 ॥१८॥ स वाऽअन्तरेव सन्त्स्वाहेति करोति । देवा ह वै विभयां
 चकुर्यद्वै नः पुरैवास्य ग्रहस्य होमादसुररक्षसानीमं ग्रहं न हन्युरि-
 ति तमन्तरेव सन्तः स्वाहाकारेणाजुहवुस्त^४ हुतमेव सन्तमग्नाव-
 जुहवुस्तथोऽप्येनमेषऽपतदन्तरेव सन्त्स्वाहाकारेण जुहोति त^५
 हुतमेव सन्तमग्नौ जुहोति ॥१९॥ अथोपनिष्कामति । “उर्व्वन्त-
 रिक्षमन्वेमी”त्यन्तरिक्षं वाऽअनु रक्षश्चरत्यमूलमुभयतः परिच्छिन्नं
 यथायं पुरुषोऽमूलऽउभयतः परिच्छिन्नोऽन्तरिक्षमनुचरत्येतद्वै यजु-
 ब्रह्म रक्षोहा सऽपतेन ब्रह्मणान्तरिक्षमभयमनाष्टं कुरुते ॥२०॥ अथ
 व्वरं वृणीते । बलवद्ध वै देवाऽपतस्य ग्रहस्य होमं प्रेप्सन्ति तेऽ-
 स्माऽपतं व्वरं^६ समर्द्धयन्ति क्षिप्रे न इमं ग्रहं जुहवदिति तस्मा-
 द्द्वरं व्वृणीते ॥२१॥ स जुहोति । “स्वांकृतोऽसी”ति प्राणो वाऽ-
 अस्यैष ग्रहः स स्वयमेव कृतः स्वयं जातस्तस्मादाह स्वांकृतोऽ-
 सीति “विर्व्वेभ्यऽइन्द्रियेभ्यो दिव्येभ्यः पार्थिवेभ्यः” इति सवर्वाभ्यो
 ह्येष प्रजाभ्यः स्वयं जातो “मनस्त्वाङ्घ्रि”ति प्रजापतिर्व्वै मनः प्रजा-
 पतिश्चाश्नुतमित्येवैतदाह “स्वाहा त्वा सुभव सूर्याये”ति तद्वरथं

१. पशून्हैवावरुद्धे इति. ग.

२. जीवतः इति. च. ३. न इति. ग.

४. मा. सं. ७. २.

५. कुरुते इति. ग. ६-९. मा. सं. ७. ३

स्वाहाकारं करोति पुरां देवताम् ॥२२॥ अमुष्मिन्वाऽएतमहौषीत् ।
 अऽएष तपति सर्वं वाऽएष तदेनं सर्वस्यैव परार्धं करोत्यथ
 अद्वरां देवतां कुर्यात्परं स्वाहाकारं स्यादु हैवामुष्मादादि-
 त्यात्परं तस्माद्वरं स्वाहाकारं करोति पुरां देवताम् ॥२३॥ अथ
 हुत्वोर्ध्वं ग्रहमुन्मार्ष्टि । पुराश्चमेवास्मिन्नेतत्प्राणं दधात्यथोत्तानेन
 पाणिना मध्यमे परिधौ प्रागुपमार्ष्टि पुराश्चमेवास्मिन्नेतत्प्राणं दधाति
 “देवेभ्यस्त्वा मरीचिपेभ्यः” इति ॥२४॥ अमुष्मिन्वाऽएतं मण्डलेऽ-
 हौषीत् । अऽएष तपति तस्य ये रश्मयस्ते देवा मरीचिपास्तानेवै-
 तत्प्रीणाति तऽएनं देवाः प्रीताः स्वर्गं लोकमभिवहन्ति ॥२५॥ तस्य
 वाऽएतस्य ग्रहस्य । नानुवाक्यस्ति न वाज्या तं मन्त्रेण जुहोत्येतेनो
 हास्यैषोऽनुवाक्यवान् भवत्येतेन वाज्यवानथ यद्यभिचरेद्योस्यां-
 शुराश्लिष्टः स्याद्वाहोर्वोरसि वा वाससि वा तं जुहुया “ददेवाथ-
 शो अस्मै त्वेडे तत्सत्यमुपरिप्रुता भङ्गेन हुतोऽसौ फडि”ति यथा
 ह वै हन्यमानानामपधावेदेवमेषोऽभिषूयमाणानां स्कन्दति तथा
 ह तस्य नैव धावन्नापधावत्परिशिष्यते अस्माऽएवं करोति तं
 सादयति “प्राणाय त्वे”ति प्राणो ह्यस्यैषः ॥२६॥ दक्षिणार्द्धं हैके
 सादयन्ति । एतां ह्येष दिशमनु संचरतीति तदु तथा न कुर्या-
 दुत्तरार्द्धंऽएवैनं सादयेन्नो हेतस्याऽआहुतेः का चन परास्ति तं
 सादयति प्राणाय त्वेति प्राणो ह्यस्यैषः ॥२७॥ अथोपाथंशुसवनमा-
 दत्ते । तं न दशाभिर्न पवित्रेणोपस्पृशति यथा ह्यग्निः प्रणित्तमेवं
 तद्यद्यथंशुराश्लिष्टः स्यात्पाणिनैव प्रध्वं स्योदश्चमुपनिपादयेद् “व्या-
 नाय त्वे”ति व्यानो ह्यस्यैषः ॥२८॥ Cf. का. श. ५. १. १; तै. सं.
 ६. ४. ५; मै. सं. ४. ५. ५; काठ. सं. २६. १०. कपि. सं. ४१.
 ९; and ४२. १, २.

इति माध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे ग्रहाख्ये चतुर्थकाण्डे

प्रथमप्रपाठके प्रथमं ब्राह्मणम् ॥ (अ. १. १)

१. कारं करोति इति. ग.

२. मा. सं. ७. ३.

३. भवति इति. ग.

४, ५. मा. सं. ७. ३.

६. एषः इति क.

७. मा. सं. ७. ३.

४. १. २.

(अन्तर्यामिग्रहः)

प्राणो ह वाऽअस्योपांशुः । व्यान उपांशुसुखेन उदान
एवान्तर्यामिः ॥१॥ अथ अस्मादन्तर्यामो नाम । यो वै प्राणः स
उदानः स व्यानस्तमेवास्मिन्नेतत्पराञ्च प्राणं दधाति यदुपांशुं
गृह्णाति तमेवास्मिन्नेतत्प्रत्यञ्चमुदानं दधाति यदन्तर्यामं गृह्णाति सो-
ऽस्यायमुदानोऽन्तरात्मन्यतस्तद्यदस्यैषोऽन्तरात्मन्यतो यद्वैनेनेमाः
प्रजायतास्तस्मादन्तर्यामो नाम ॥२॥ तमन्तः पवित्राद्गृह्णाति । प्रत्य-
ञ्चमेवास्मिन्नेतदुदानं दधाति सोऽस्यायमुदानोऽन्तरात्मन् हि तदप्येतेनो
हास्याप्युपांशुशरन्तः पवित्राद्गृहीतो भवति समानो ह्येतद्यदुपांश्व-
न्तर्यामौ प्राणोदानौ ह्येतेनो ह्येवास्यैषोऽपीतरेषु ग्रहेष्वनाक्षिद्भवति
॥३॥ अथ अस्मात्सोमं पवित्रेण पावयति । यत्र वै सोमः स्वं पुरो-
हितं बृहस्पतिं जिज्यौ तस्मै पुनर्ददौ तेन सऽशशाम तस्मिन् पुन-
र्ददुष्यासैवातिशिष्टमेनो यदीक्ष्मन् ब्रह्मज्यानायामिदध्यौ ॥४॥ तं देवाः
पवित्रेणापावयन् । स मेध्यः पूतो देवानां हविरभवत्तथोऽप्येनमेष-
ऽप्यतत्पवित्रेण पावयति स मेध्यः पूतो देवानां हविर्भवति ॥५॥
तद्यदुपयामेन ग्रहा गृह्यन्ते । इयं वाऽअदितिस्तस्याऽअदः प्रायणी-
यथं हविरसावादत्यश्चरुस्तद्वैतत्पुरेव सुत्यायै सा हेयं देवेषु सुत्या-
यामपि त्वमीषेऽस्त्वेव मेऽपि प्रसुते भागऽइति ॥६॥ ते ह देवाऽ-
ऊचुः । व्यादिष्टोऽयं देवताभ्यो यज्ञस्त्वयैव ग्रहा गृह्यन्तां देवता-
भ्यो ह्यन्तामिति तथेति सोऽस्याऽप्येव प्रसुते भागः ॥७॥ तद्यदुप-
यामेन ग्रहा गृह्यन्ते । इयं वाऽउपयामऽइयं वाऽइदमन्नाद्यमुपय-
च्छति पैशुभ्यो मनुष्येभ्यो वनस्पतिभ्यऽइतो वाऽऊर्ध्वा देवा दिवि
हि देवाः ॥८॥ तद्यदुपयामेन ग्रहा गृह्यन्ते । अनयैव तद्गृह्यन्तेऽथ
यद्योनौ सादयतीयं वाऽअस्य सव्यस्य योनिरस्यै वाऽइमाः प्रजाः

१. अन्तर्यामः इति. च.

२. गृह्णाति इति. ग.

१. पशुभ्यो इति. ग.

५१ मा० श० ब्रा०

प्रजाताः ॥९॥ तं वाऽपत० । रेतो भूतं सोममृत्विजो बिभ्रति
यद्वाऽअयोनौ रेतः सिच्यते प्र वै तन्मीयतेऽथ यद्योनौ सादयत्य-
स्यामेव तत्सादयति ॥१०॥ प्राणोदानौ ह वाऽअस्यैतौ ग्रहौ । तयो-
रुदितेऽन्यतरं जुहोत्यनुदितेऽन्यतरं प्राणोदानयोर्व्याकृत्यै प्राणोदाना-
वेवैतद्व्याकरोति तस्मादेतौ समानावेव सन्तौ नानेवाचक्षते प्राण-
ऽइति चोदानऽइति च ॥११॥ अहोरात्रे ह वाऽअस्यैतौ ग्रहौ ।
तयोरुदितेऽन्यतरं जुहोत्यनुदितेऽन्यतरमहोरात्रयोर्व्याकृत्याऽअहोरा-
त्रऽप्येवैतद्व्याकरोति ॥१२॥ अहः सन्तमुपा० शुम् । त० रात्रौ जुहो-
त्यहरेवैतद्वात्रौ दधाति तस्मादपि सुतमिश्रायामुपैव किञ्चित्ख्यायते
॥१३॥ रात्रिं सन्तमन्तर्यामम् । तमुदिते जुहोति रात्रिमेवैतदहं
दधाति तेनो हासावादित्यऽउद्यन्नेवेमाः प्रजा न प्रदहति तेनेमाः
प्रजास्त्राताः ॥१४॥ अथातो गृह्णात्येव । “उपैयामगृहीतोऽसी”त्यु-
क्तऽउपयामस्य बन्धुर“न्तर्वच्छ मघवन् पाहि सोम”मितीन्द्रो वै
मघवानिन्द्रो यज्ञस्य नेता तस्मादाह मघवन्निति पाहि सोममिति
गोपाय सोममित्येवैतदाहो “रुष्यं रायऽएषो यजस्वे”ति पशवो वै
रायो गोपाय पशून्मित्येवैतदाहो यजस्वेति प्रजा वाऽइषस्ताऽप्येवैत-
द्यायजूकाः करोति ताऽइमाः प्रजा यजमानाऽअर्चन्त्यः आस्यन्त्यश्च-
रन्ति ॥१५॥ “अन्तस्ते द्यावापृथिवी दधामि । अन्तर्द्धास्युर्वन्त-
रिक्षं सजुर्देवेभिरवरैः परैश्चे”ति तदेनं वैश्वदेवं करोति तद्यदेने-
माः प्रजाः प्राणत्यश्चोदनत्यश्चान्तरिक्षमनुचरन्ति तेन वैश्वदेवोऽ-
ऽ“न्तर्यामे मघवन्मादयस्वे”तीन्द्रो वै मघवानिन्द्रो यज्ञस्य नेता
तस्मादाह मघवन्नित्यथ यदन्तरिति गृह्णात्यन्तस्त्वात्मन्दधऽइत्येवैत-
दाह ॥१६॥ तं गृहीत्वा परिमार्ष्टि । नेद्वयवश्चोतदिति तं न सादय-
त्युदानो ह्यस्यैष तस्मादयमसन्न उदानः सञ्चरति यदीत्त्वमिचरेद-

१. उद्यन्नेव इति ग.

२. प्रदहति इति ग. ३. प्रजाः इति. ग.

४. ५, ६, मा. सं. ७, ४,

७. पाहि इति. च,

८, ९, मा. सं. ७, ५.

थैनं सादयेदमुख्य त्वोदानं सादयामीति ॥१७॥ स यद्युपांशु-
 शुं सादयेत् । अथैनं सादयेद्युपांशुं न सादयेन्नैनं साद-
 येद्युपांशुमपि दध्यादप्येनं दध्याद्युपांशुं नापि दध्यान्नैनमपि द-
 ध्याद्यथोपांशुशोः कर्म तथैतस्य समानं ह्येतद्युपांशुं श्वन्तर्यामौ
 प्राणोदानौ हि ॥१८॥ ताऽऽ ह चरकाः । नानैव मन्त्राभ्यां जुहति
 प्राणोदानौ वाऽअस्यैतौ नानावीर्यौ प्राणोदानौ कुर्मऽइति वदन्त-
 स्तदु तथा न कुर्यान्मोहयन्ति ह ते यजमानस्य प्राणोदानावपीड्वा-
 ऽपनं तूर्णीं जुहुयात् ॥१९॥ स यद्वाऽऽउपांशुं मन्त्रेण जुहोति ।
 तदेवास्यैषोऽपि मन्त्रेण हुतो भवति किमु तत्तूर्णीं जुहुयात्समानं
 ह्येतद्युपांशुं श्वन्तर्यामौ प्राणोदानौ हि ॥२०॥ स येनैवोपांशुं म-
 न्त्रेण जुहोति । तेनैवैतं मन्त्रेण जुहोति “स्वांकृतोऽसि विश्वेभ्यऽइ-
 न्द्रियेभ्यो दिव्येभ्यः पार्थिवेभ्यो मनस्त्वापु स्वाहा त्वा सुभव सूर्याये”-
 त्युक्तो यजुषो बन्धुः ॥२१॥ अथ हुत्वावाञ्च ग्रहमवमार्ष्टि । इदं वाऽ-
 उपांशुं हुत्वोर्ध्वमुन्माष्टर्यथात्रावाञ्चमवमार्ष्टि प्रत्यञ्चमेवास्मिन्ने-
 तदुदानं दधाति ॥२२॥ अथ नीचा पाणिना । मध्यमे परिधौ प्रत्य-
 गुपमार्ष्टिदं वाऽऽउपांशुं हुत्वात्तानेन पाणिना मध्यमे परिधौ प्रा-
 गुपमार्ष्टर्यथात्र नीचा पाणिना मध्यमे परिधौ प्रत्यगुपमार्ष्टि प्रत्यञ्च-
 मेवास्मिन्नेतदुदानं दधाति “देवेभ्यस्त्वा मरीचिपेभ्यऽइति सोऽसा-
 वेव बन्धुः ॥२३॥ तं प्रत्याक्रम्य सादयति । “उर्दानाय त्वे”त्युदानो
 ह्यस्यैष तानि वै सः स्पृष्टानि सादयति प्राणोदानानेवैतत्संस्पर्श-
 यति प्राणोदानान्तसन्दधाति ॥२४॥ तानि वाऽअनिङ्ग्यमानानि शेरे ।
 आ तृतीयसवनान्तस्मादिमे मनुष्याः स्वपन्ति तानि पुनस्तृतीयसवने

१. तैत्तिरीयसंहितायां मैत्रायणीयकाठकसंहितयोश्चाऽनयोः पृथगेव होममन्त्रावु-
 क्तौ See तै. सं. १. ४. २. ३, मै. सं. १. ३. ४, and काठ. सं. ४. १.

२. वा इति. च.

३. मा. सं. ७. ६.

४. दधाति इति. च.

५, ६. मा. सं. ७. ६. ७. प्राणोदानावेवेति. ग.

प्रयुज्यन्ते तस्मादिमे मनुष्याः सुप्त्वा प्रबुध्यन्ते तेऽनिशिताश्चराचरा
यज्ञस्यैवैतद्विधामनु वयऽइव ह वै यज्ञो विधीयते तस्योपाधंश्च-
न्तर्यामावेव पक्षावात्मोपाधंशुसवनः ॥२५॥ तानि वाऽअनिङ्ग्यमा-
नानि शरे । आ तृतीयसवनान्तायते यज्ञऽएति वै तद्यत्तायते तस्मा-
दिमानि व्वयाधंसि विगृह्य पक्षावनायुवानानि पतन्ति तानि पुन-
स्तृतीयसवने प्रयुज्यन्ते तस्मादिमानि व्वयाधंसि समासं पक्षावा-
युवानानि पतन्ति यज्ञस्यैवैतद्विधामनु ॥२६॥ (शतम् २३०० ॥)
इयं ह वाऽउपाधंशुः । प्राणो ह्युपाधंशुरिमां ह्येव प्राणन्नमिप्रा-
णित्यसावेवान्तर्यामऽउदानो ह्यन्तर्यामोऽमुं ह्येव लोकमुदन्नभ्युद-
नित्यन्तरिक्षमेवोपाधंशुसवनो व्यानो ह्युपाधंशुसवनोऽन्तरिक्षं ह्येव
व्यनन्नमिव्यनिति ॥२७॥ Cf. का. श. ५. १. २; तै. सं. ६. ४. ६;
मै. सं. ४. ५. ६; काठ. सं. २७. १, २. कपि. ४१. ९. and ४२. २;

इति माध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे ग्रहाख्ये चतुर्थकाण्डे
प्रथमप्रपाठके द्वितीयं ब्राह्मणम् ॥ (अ. १. २.)

४. १. ३.

(ऐन्द्रवायवग्रहः)

व्वाग्न वाऽअस्यैन्द्रवायवः । एतन्वध्यात्मानिन्द्रो ह यत्र वृ-
त्राय वज्रं प्रजहार सोऽबलीयान्मन्यमानो नास्तृणीतीव विभ्यन्नि-
लयांचक्रे तदेवापि देवाऽअपन्यलयन्त ॥१॥ ते ह देवाऽऊचुः । न वै
हतं वृत्रं विद्म न जीवधं हन्त नऽएको व्वेत्तु यदि हतो वा वृत्रो
जीवति वेति ॥२॥ ते वायुमब्रुवन् । अयं वै व्वायुर्योऽयं पवते व्वायो
त्वमिदं विद्धि यदि हतो वा वृत्रो जीवति वा त्वं वै नऽआशिष्ठो-
ऽसि यदि जीविष्यति त्वमेव क्षिप्रं पुनरागमिष्यसीति ॥३॥ स हो-
वाच । किं मे ततः स्यादिति प्रथमवषट्कारऽएव ते सोमस्य राक्षऽ-
इति तथेत्येयाय व्वायुरेद्धतं वृत्रधं स होवाच हतो वृत्रो यद्धते
कुर्यात् तत्कुर्वतेति ॥४॥ ते देवाऽअभ्यसृज्यन्त । यथा विवृतिं व्वे-

तस्यमानाऽपवृत्तं स यमेकोऽलभत सऽपकदेवत्योऽभवद्यं द्वौ स
 द्विदेवत्यो यं बहुवः स बहुदेवत्यस्तद्यदेनं पात्रैर्व्यगृह्यत तस्माद्गृहा नाम
 ॥५॥ सऽपषामापूयत् । सऽपनाञ्जुक्तः पुतिरभिववौ स नालमाहुत्या-
 ऽआस नालं भक्षाय ॥६॥ ते देवा व्यायुमब्रुवन् । व्यायविमं नो
 विवाहीमं नः स्वदयेति स होवाच किं मे ततः स्यादिति त्वयैवै-
 तानि पात्राण्याचक्षीरन्निति तथेति होवाच यूयं तु मे सच्युपवाते-
 ति ॥७॥ तस्य देवाः । यावन्मात्रमिव गन्धस्यापजघ्नुस्तं पशुष्वदधुः
 सऽपष पशुषु कुणपगन्धस्तस्मात्कुणपगन्धान्नापिगृहीत सोमस्य ह्येष
 राज्ञो गन्धः ॥८॥ नोऽपव निष्ठीवेत् । तस्माद्यद्यप्यासक्त ऽइव मन्ये-
 ताभिवातं परीयाच्छीर्वै सोमः पाप्मा यक्ष्मः स यथा श्रेयस्यायति
 पापीयान् प्रत्यवरोहेदेवृत्तं हास्माद्यक्ष्मः प्रत्यवरोहति ॥९॥ अथेत-
 रं व्यायुर्व्यवात् । तदस्वदयत्ततोऽलमाहुत्याऽआसालं भक्षाय तस्मादे-
 तानि नानादेवत्यानि सन्ति व्यायव्यानित्याचक्षते सोऽस्यैष प्रथम-
 वषट्कारश्च सोमस्य राज्ञऽपतान्युऽपनेन पात्राण्याचक्षते ॥१०॥ इन्द्रो
 ह वाऽईक्षाञ्चक्रे । व्यायुर्वै नोऽस्य सन्नस्य भूयिष्ठभाग्यस्य प्रथमव-
 षट्कारश्च सोमस्य राज्ञऽपतान्युऽपनेन पात्राण्याचक्षते हुन्तास्मिन्न-
 पित्वमिच्छाऽइति ॥११॥ स होवाच । व्यायवा मास्मिन् ग्रहे भजेति
 किं ततः स्यादिति निरुक्तमेव व्याग्वदेदिति निरुक्तं चेद्वाग्वदेद्वा त्वा
 भजामीति ततऽपष पेन्द्रवायवो ग्रहोऽभवद्वायव्यो हैव ततः पुरा
 ॥१२॥ स ऽइन्द्रोऽब्रवीत् । अर्द्धं मेऽस्य ग्रहस्येति तुरीयमेव तऽइति
 व्यायुरर्द्धमेव मऽइतीन्द्रस्तुरीयमेव तऽइति व्यायुः ॥१३॥

(अर्द्धप्रपाठकः ६८)

तौ प्रजापतिं प्रतिप्रश्नमेयतुः । स प्रजापतिर्ग्रहं द्वेधा चकार
 स होवाचेदं व्यायोरित्यथ पुनरर्द्धं द्वेधा चकार स होवाचेदं व्यायो-
 रितीदं तवेतीन्द्रं तुरीयमेव भाजयाञ्चकार यद्वै चतुर्थं तत्तुरीयं

१. निष्ठीवेदिति. च.

२. भक्षाय इति. च.

३. सन्ति इति. ग.

तुत ऽप॒ष॒ऽपेन्द्रतुरीयो ग्र॒होऽभवत् ॥१४॥ तस्य वाऽप॒तस्य
 ग्र॒हस्य । द्वे पुरो॒रुचौ व्वाय॒व्यैव पु॒र्व्वेन्द्रवाय॒व्युत्तरा द्वेऽअनुवाक्ये
 व्वाय॒व्यैव पु॒र्व्वेन्द्रवाय॒व्युत्तरा द्वौ प्रैषौ व्वाय॒व्यऽप॒व पु॒र्व्वऽपे॒
 न्द्रवाय॒वऽउ॒त्तरो द्वे आ॒ज्ये व्वाय॒व्यैव पु॒र्व्वेन्द्रवाय॒व्युत्तरै॒वमेनं तुरीयं
 तुरीयमे॒व भाजया॒ञ्चकार ॥१५॥ स॒ होवाच । तुरीयं तुरीयं चेन्मा॒
 म॒वीभजुस्तुरीयमे॒व त॒र्हि व्वाङ्नि॒रुक्तं व्वदिष्यतीति तदेतत्तुरीयं
 व्वाचो नि॒रुक्तं यन्मनु॒ष्या व्वदन्त्यथैतत्तुरीयं व्वाचोऽनि॒रुक्तं यत्प॒
 श॒वो व्वदन्त्यथैतत्तुरीयं व्वाचोऽनि॒रुक्तं यद्वा॒य॒थ॑सि व्वदन्त्यथैत॒
 तुरीयं व्वाचोऽनि॒रुक्तं यदिदं क्षु॒द्र॒॑सरीसृपं व्वदति ॥ १६ ॥
 तस्मादेतद्दृ॒षिणाभ्य॒नूक्तम् । “च॒त्वारि व्वाक्प॒रिमिता प॒दानि
 ता॒नि वि॒दुर्ब्राह्म॒णा ये मनी॒षिणः । गु॒हा त्रीणि नि॒हिता ने॒ङ्गयन्ति
 तुरीयं व्वाचो मनु॒ष्या व्वदन्ती”ति ॥१७॥ अथातो गृ॒ह्णात्ये॒व । “आ
 वा॒यो भूष शुचि॒पाऽउ॒प नः स॒हस्रं ते नियु॒तो वि॒श्ववा॒र । उ॒पो ते
 ऽअ॒न्धो म॒द्यम॒यामि॒यस्य दे॒व दधिषे पु॒र्व्वपे॒यं व्वाय॒वे त्वे”ति ॥१८॥
 अथाप॒गृह्य पुन॒रान॒यति । “इ॒न्द्र वा॒यू ऽइमे सु॒ताऽउ॒प प्र॒योमि॒राग॒
 तम् । इ॒न्द्रवो वा॒मश॒न्ति हि उ॒पया॒म॒गृही॒तोऽसि व्वाय॒वऽइन्द्रवा॒
 यु॒भ्यां त्वैष ते यो॒निः स॒जोषो॒भ्यां त्वे”ति साद॒यति स यदा॒ह स॒
 ज॒ोषो॒भ्यां त्वेति यो वै व्वायुः सऽइन्द्रो य ऽइन्द्रः स॒ व्वायुस्त॒स्मा॒
 दा॒हैष ते यो॒निः स॒जोषो॒भ्यां त्वेति ॥१९॥ Cf. का. श. ५. १. ३;
 तै. सं. ६. ४. ७; मै. सं. ४. ५. ८; काठ. सं. २७. ३., कपि ४२. ३.

इति माध्यन्दिनशास्त्रीये शतपथब्राह्मणे ग्रहाख्ये चतुर्थकाण्डे
 प्रथमप्रपाठके तृतीयं ब्राह्मणम्॥ (अ. १. ३.)

१. ऋ. सं. २. ३. २२. and तै. आ. १०. १२. २. २. गृह्णात्येव इति. ग.

३. मा. सं. ७. ७. ४. त्वेति इति. च.

५. मा. सं. ७. ८.

४. १. ४.

(मैत्रावरुणग्रहः)

क्रतुदक्षौ ह वाऽअस्य मित्रावरुणौ । एतन्वध्यात्म^१ स यदेव
 मनसा कामयतऽइदं मे स्यादिदं कुर्वीयेति स^२ऽएव क्रतुरथ यदस्मै
 तत्समृध्यते स दक्षो मित्र^३ऽएव क्रतुर्वरुणो दक्षो ब्रह्मैव मित्रः क्षत्रं
 वरुणोऽभिगन्तैव ब्रह्म कर्त्ता क्षत्रियः ॥१॥ ते हैतेऽअग्रे नानेवासतुः ।
 ब्रह्म च क्षत्रं च ततः शशाकैव ब्रह्म मित्र^३ऽऋते क्षत्राद्वरुणात्स्थानुम्
 ॥२॥ नक्षत्रं वरुणः । ऋते ब्रह्मणो मित्राद्यद्ध किं च वरुणः कर्म
 चक्रेऽप्रसूतं ब्रह्मणा मित्रेण न हैवास्मै तत्समानृधे ॥३॥ स क्षत्रं
 वरुणः । ब्रह्म मित्रमुपमन्त्रयांचकऽउपमावर्त्तस्व स^२ सृजावहै पुर-
 स्त्वा करवै त्वत्प्रसूतः कर्म करवाऽइति तथेति तौ समसृजेतां तत-
 ऽएष मैत्रावरुणो ग्रहोऽभवत् ॥४॥ सोऽएव पुरोधो । तस्मान्न ब्रा-
 ह्मणः सर्वस्येव क्षत्रियस्य पुरोधां कामयेत स^२ होतौ सृजेते सुकृतं
 च दुष्कृतं च नोऽएव क्षत्रियः सर्वमिव ब्राह्मणं पुरोदधीत स^२
 होवैतौ सृजेते सुकृतं च दुष्कृतं च स यत्ततो वरुणः कर्म चक्रे प्रसूतं
 ब्रह्मणा मित्रेण स^२ हैवास्मै तदानृधे ॥५॥ तत्तदवकलसमेव । यद्ब्रा-
 ह्मणो राजन्वः स्याद्यद्यु राजानं लभेत समृद्धं तदेतद्ध त्वेवानवकलसं
 यत्क्षत्रियो ब्राह्मणो भवति यद्ध किं च कर्म कुरुतेऽप्रसूतं ब्रह्मणा
 मित्रेण न हैवास्मै तत्समृध्यते तस्माद्दु क्षत्रियेण कर्म करिष्यमाणेनो-
 पसर्त्तव्यऽएव ब्राह्मणः स^२ हैवास्मै तद्ब्रह्मप्रसूतं कर्मर्च्यते ॥६॥
 अथातो गृह्णात्येव । “अयं वां मित्रावरुणा सुतः सोम ऋतावृधा । ममे-
 दिह श्रुतथं हवम् । उपयामगृहीतोऽसि मित्रावरुणाभ्यां त्वे”ति ॥७॥
 तं पयसा श्रीणाति । तद्यत्पयसा श्रीणाति वृत्रो वै सोमऽआसीत्तं
 यत्र देवाऽअन्नंस्तं मित्रमब्रुवंस्त्वमपि हथंसीति स न चकमे सर्व-
 स्य वाऽअहं मित्रमस्मि न मित्रथं सन्नमित्रो भविष्यामीति तं वै त्वा

१. दुष्कृतं इति. क.

२. स इति. ग.

३. मा. सं. ७. ९.

यज्ञादन्तरेष्यामऽइत्यहमपि हन्मीति होवाच तस्मात्पशवोऽपाक्रामन्मि-
 श्रं सृजमित्रोऽभूदिति स पशुभिर्व्यार्ध्यते तमेतदेवाः पशुभिः समा-
 र्द्धयन्यत्पयसा श्रीणस्तथोऽएवैनमेषऽएतत्पशुभिः समर्द्धयति यत्पयसा
 श्रीणाति ॥८॥ तदाहुः । शश्वद्ध नैव चकमे हन्तुमिति तद्यदेवात्र प-
 यस्तुन्मित्रस्य सोमऽएव व्वरुणस्य तस्मात्पर्यसा श्रीणाति ॥९॥ स
 श्रीणाति । “राया व्वयं ससवांसो मदेम हव्येन देवा यवसेन
 गावः । तां धेनुं मित्रावरुणा यवं नो विवश्वाहा धत्तमनपस्फुरन्ती-
 मेष ते योनिर्ऋतायुभ्यां त्वे”ति सादयति स यदाहर्तायुभ्यां त्वेति
 ब्रह्म वाऽऋतं ब्रह्म हि मित्रो ब्रह्मो हृतं व्वरुणऽएवायुः संवत्सरो
 हि व्वरुणः संवत्सरऽआयुस्तस्मादाहैष ते योनिर्ऋतायुभ्यां त्वेति
 ॥१०॥ Cf. का. श. ५. १. ४; तै. सं. ६. ४. ८; मै. सं. ४. ५.
 ८; काठ. सं. २७. ४; कपि. ४२. ४.

इति माध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे ग्रहाख्ये चतुर्थकाण्डे
 प्रथमप्रपाठके चतुर्थे ब्राह्मणम् ॥ (अ. १. ४.)

४. १. ५.

(आश्विनग्रहः)

श्रोत्रं ह वाऽअस्याश्विनः । तस्मात्सर्व्वतः परिहारं भक्षयति
 सर्व्वतो ह्यनेन श्रोत्रेण शृणोति यत्र वै भृगवो वाङ्मिसो वा स्वर्गं
 लोकं समाश्नुवत तच्छ्यवनो वा भार्गवश्च्यवनो वाङ्मिसस्त-
 देव जीर्णिः कृत्यारूपो जहे ॥१॥ शर्यातो ह वाऽइदं मानवो ग्रामेण
 चचार । स तदेव प्रतिवेशो निविदिशे तस्य कुमाराः क्रीडन्तऽइमं
 जीर्णिं कृत्यारूपमनर्थ्यं मन्यमाना लोष्टैर्व्विपिपिषुः ॥२॥ स शर्याते-
 भ्यश्चुक्रोध । तेभ्योऽसंज्ञां चकार पितैव पुत्रेण युयुधे भ्राता भ्रात्रा
 ॥३॥ शर्यातो ह वाऽईक्षांचक्रे । यत्किमकरं तस्मादिदमापदीति स

१. मित्रं इति. ग. २. पयसा इति. ग. ३. मा. सं. ७. १०

४. उपाख्यानमिदं महाभारते वनपर्वणि १२२-१२५. द्रष्टव्यम् । See
 तां. ब्रा. & Iso. १४. ६. १०. पृ. १११, चौखम्बा संस्करणे

गोपालांश्चाविपालांश्च सु^{१५} ह्वयित्वाऽउवाच ॥४॥ सु होवाच । को
 वोऽद्येह किञ्चिद्द्राक्षीदिति ते होचुः पुरुषऽएवायं जीर्णिः कृत्या-
 रूपः शेते तमनर्थ्यं मन्यमानाः कुमारा लोष्टैर्व्यपिक्षन्निति सु द्विदा-
 श्चकार स वै व्यवनऽइति ॥५॥ स रथं व्युक्त्वा । सुकन्या^{१६} शर्या-
 तीमुपाधाय प्रसिष्यन्द सऽआजगाम यत्रर्षिरास तत् ॥६॥ सु हो-
 वाच । ऋषे नमस्ते यज्ञावेदिषं तेनाहि^{१७}सिषमिय^{१८}सुकन्या तया ते-
 ऽपह्नुवे सज्जानीतां मे ग्रामऽइति तस्य ह ततऽएव ग्रामः सज्जने
 सु ह ततऽएव शर्यातो मानवऽउद्युयुजे नेदपर^{१९} दिनसानीति ॥७॥
 अश्विनौ ह वाऽइदं भिषज्यन्तौ चेरतुः । तौ सुकन्यामुपेयतुस्तस्यां
 मिथुनमीषाते तन्न जज्ञौ ॥८॥ तौ होचतुः । सुकन्ये कमिमं जीर्णिं
 कृत्यारूपमुपशेषऽ आवामनुप्रेहीति सा होवाच व्यस्मै मां पिताद्वान्नै-
 वाहं तं जीवन्तं ह्यस्यामीति तद्धायमृषिराजज्ञौ ॥९॥ सु होवाच ।
 सुकन्ये किं त्वैतद्वोचतामिति तस्माऽएतद्व्याचक्षे सु ह व्याख्या-
 तऽउवाच यदि तत्पुनर्ब्रुवतः सा त्वं ब्रूतान्न वै सुसर्वाविव स्थो
 न सुसमृद्धाविवाथ मे प्रति निन्दथऽइति तौ यदि त्वाऽब्रुवतः केना-
 वमसर्वाँ स्वः केनासमृद्धाविति सा त्वं ब्रूतात्प्रति नु मे पुनर्युवाणं
 कुरुतमथ वां वक्ष्यामीति तां पुनरुपेयतुस्ता^{१६} हैतदेवोचतुः ॥१०॥
 सा होवाच । न वै सुसर्वाविव स्थो न सुसमृद्धाविवाथ मे प्रति
 निन्दथऽइति तौ होचतुः केनावमसर्वाँ स्वः केनासमृद्धाविति सा
 होवाच प्रति नु मे पुनर्युवाणं कुरुतमथ वां वक्ष्यामीति ॥११॥ तौ
 होचतुः । एत^{१७} हृदमभ्यवहर स व्येन व्ययसा कमिष्यते तेनोदैष्य-
 तीति तथैहृदमभ्यवजहार स व्येन व्ययसा चकमे तेनोदैर्याय ॥१२॥
 तौ होचतुः । सुकन्ये केनावमसर्वाँ स्वः केनासमृद्धाविति तौ हर्षि-
 रेव प्रत्युवाच कुरुक्षेत्रेऽमी देवा यज्ञं तन्वते ते वां यज्ञादन्तर्यन्ति
 तेनासर्वाँ स्थस्तेनासमृद्धाविति तौ ह ततऽएवाश्विनौ प्रेयतुस्तावा-

जगमर्तुर्देवान्यञ्जं तन्वानान्स्तुते वहिष्पवमाने ॥१३॥ तौ होचतुः ।
 उप नौ ह्यध्वमिति ते ह देवाऽऽर्चुर्न वामुपह्वयिष्यामहे बहुमनुष्येषु
 स्रष्टुमचारिणं मिषज्यन्ताविति ॥१४॥ तौ होचतुः । विशीर्ष्णा
 वै यज्ञे न यजध्वऽइति कथं विशीर्ष्णेत्युप नु नौ ह्यध्वमथ वो व-
 क्ष्यावऽइति तथेति ताऽऽपाह्वयन्त ताभ्यामेतमाश्विनं ग्रहमगृह्णन्ता-
 वध्वर्युं यज्ञस्याभवतां तावेतद्यज्ञस्य शिरःप्रत्यधत्तां तददस्तुद्विवाकी-
 र्त्त्यानां ब्राह्मणे व्याख्यायते यथा तद्यज्ञस्य शिरः प्रतिदधतुस्तस्मादेष
 स्तुते वहिष्पवमाने ग्रहो गृह्यते स्तुते हि वहिष्पवमानऽआगच्छताम्
 ॥१५॥ तौ होचतुः । मुख्यौ वाऽआवां यज्ञस्य स्वी व्यावध्वर्युऽइह
 नाविमं पुरस्ताद्ग्रहं पर्याहरतामिद्विदेवत्यानिति ताभ्यामेतं पुरस्ता-
 द्ग्रहं पर्याजहुरमिद्विदेवत्यांस्तस्मादेष दशमो ग्रहो गृह्यते तृतीय-
 ऽपव वृषट्क्रियतेऽथ य्यदाश्विनावितीमे ह वै द्यावापृथिवी प्रत्यक्ष-
 मश्विनाविमे हीदथं सर्वमाश्नुवातां पुष्करस्त्रजावित्यग्निरेवास्यै पु-
 ष्करमादित्योऽमुख्यै ॥१६॥ अथातो गृह्णात्येव । “वां वां कशा मधु-
 मत्यश्विनां स्रनुतावती । तथा यज्ञं मिमिक्षतम् । उपयामगृहीतो-
 ऽस्यश्विभ्यां त्वेष ते य्योनिर्माध्विभ्यां त्वे”ति सादयति तं वै मधु-
 मत्यर्चां गृह्णाति माध्विभ्यां त्वेति सादयति तद्यन्मधुमत्यर्चां गृ-
 ह्णाति माध्विभ्यां त्वेति सादयति ॥१७॥ दध्यङ् ह वाऽआभ्यामथ-
 र्व्वणः । मधु नाम ब्राह्मणमुवाच तदेनयोः प्रियं धाम तदेवैनयोरेते-
 नोपगच्छति तस्मान्मधुमत्यर्चां गृह्णाति माध्विभ्यां त्वेति सादयति
 ॥१८॥ तानि वाऽएतानि । श्लक्ष्णानि पात्राणि भवन्ति रास्नावमैन्द्र-
 वायवपात्रं तत्तस्य द्वितीयथं रूपं तेन तद्विदेवत्यमजकावं मैत्रावरु-
 णपात्रं तत्तस्य द्वितीयथं रूपं तेन तद्विदेवत्यमौष्टमाश्विनपात्रं
 तत्तस्य द्वितीयथं रूपं तेन तद्विदेवत्यमथ य्यदाश्विनाविति मुख्यौ

१. मा. सं. ७. ११.

२. अश्विना इति. ग.

३. माथर्वण इति. ग.

४. एतेनोप इति. ग. ५. See. आप. श्रौ. १२. १. ११. ६. ७. देवत्यमिति. ग.

वाऽअश्विनावौष्टमिव वाऽइदं मुखं तस्मादौष्टमाश्विनपात्रं भवति
॥१९॥ Cf. का. श. ५. १. ५; तै. सं. ६. ४. ९; मै. सं. ४. ६.
१; काठ. सं. २७. ५; कपि. सं. ४२. ५.

इति माध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे चतुर्थकाण्डे

प्रथमप्रपाठके पञ्चमं ब्राह्मणम् ॥

(प्रथमोऽध्यायस्समाप्तः)

४. १. ६.

(शुक्रामन्थिग्रहौ)

चक्षुषी ह वाऽअस्य शुक्रामन्थिनौ । तद्वाऽपषऽपव शुक्रौ स्यऽ-
पष तपति तद्यदेषऽपतत्तपति तेनैष शुक्रश्चन्द्रमाऽपव मन्थी ॥१॥
तथं सक्तुभिः श्रीणाति । तदेनं मन्थं करोति तेनोऽपष मन्थ्येतौ ह
वाऽआसां प्रजानां चक्षुषी स स्यद्वैतौ नोदियातां न हवैह स्वौ च न
पाणी निर्जानीयुः ॥२॥ तयोरत्तैवान्यतरः । आद्योऽन्यतरोऽत्तैव
शुक्रऽआद्यो मन्थी ॥३॥ तयोरत्तैवान्यतरमनु । आद्योऽन्यतरमन्वत्तैव
शुक्रमन्वाद्यो मन्थिनमनु तौ वाऽअन्यस्मै गृह्येतेऽअन्यस्मै हूयेते श-
ण्डामर्ककावित्यसुररक्षसे ताभ्यां गृह्येते देवताभ्यो हूयेते तद्यत्तथा
॥४॥ यत्र वै देवाः । असुररक्षसान्यपजघ्निरे तदेतावेव न शेकुरप-
हन्तुं यद्ध स्म देवाः किं च कर्म कुर्वन्ते तद्ध स्म मोहयित्वा क्षिप्रऽ-
पव पुनरपद्रवतः ॥५॥ ते ह देवाऽऊर्चुः । उपजानीत स्यथेमावपहना-
महा ऽइति ते होचुर्ग्रहावेवाभ्यां गृह्याम तावभ्यवैष्यतस्तौ स्वीकृत्याप-
हनिष्यामहऽइति ताभ्यां ग्रहौ जगृहुस्तावभ्यवैतां तौ स्वीकृत्यापा-
ह्नत तस्माच्छण्डामर्काभ्यामिति गृह्येते देवताभ्यो हूयेते ॥६॥ अपि
होवाच याज्ञवल्क्यः । नो स्विदेवताभ्य एव गृह्णीयामा३ विविजितरूप-
मिव हीदमिति तद्वै स तन्मीमांसामेव चक्रे नेत्तु चकार ॥७॥ इ-

१. एतत्तपतीति. च. २ ऊर्चुः इति. च. ३. याज्ञवल्क्य इति ग.

मामु हैके शुक्रस्य पुरोरुचं कुर्वन्ति । “अयं वेनश्चोदयत्पृश्निगर्भा ज्योतिर्जरायू रजसो विमान” इति तदेतस्य रूपं कुम्भो व्यऽपष तप-
तीति षडाह ज्योतिर्जरायुरिति ॥८॥ इमां त्वैव शुक्रस्य पुरोरुचं
कुर्वात् । “तं प्रतनथा पूर्वथा विश्वथेमथा ज्येष्ठतातिं वहिषद०
स्वर्विदमि”त्यत्ता हेतमन्वत्ता हि ज्येष्ठस्तस्मादाह ज्येष्ठतातिं वहि-
षद० स्वर्विदं “प्रतीचीनं वृज्जनं दोहसे धुनिमाशु जयन्तमनु यासु
वृज्जसे । उपयामगृहीतोऽसि शण्डाय त्वैष ते व्योनिर्वीरतां पाही”-
ति सादयत्यत्ता हेतमन्वत्ता हि वीरस्तस्मादाहैष ते व्योनिर्वीरतां
पाहीति दक्षिणाद्धे सादयत्येता० ह्येष दिशमनु संचरति ॥९॥ अथ
मन्थिनं गृह्णाति । “अयं वेनश्चोदयत्पृश्निगर्भा ज्योतिर्जरायू रजसो
विमाने । इममपा० सङ्गमे सूर्यस्य शिशुं न विप्रामतिभीरिहन्ति ।
उपयामगृहीतोऽसि मुक्काय त्वे”ति ॥१०॥ तथं सुक्तुमिः श्रीणाति ।
तद्यत्सुक्तुमिः श्रीणाति ववरुणो ह वै सोमस्य राज्ञोऽभीवाक्षि प्रतिपि-
पेष तदश्वयत्ततोऽश्वः समभवत्तद्यच्छ्वयथात्समभवत्तस्मादश्वो नाम
तस्याश्रु प्रास्कन्दत्ततो युवः समभवत्तस्मादाहुर्ववरुणो व्युवऽइति
तद्यदेवास्यात्र चक्षुषोऽमीयत तेनैवैनमेतत्समर्द्धयति कृत्स्नं करोति
तस्मात्सुक्तुमिः श्रीणाति ॥११॥ स श्रीणाति । “मिनो न खेषु हव-
नेषु तिगं विपः शच्या व्वनुथो द्रवन्ता । आ यः शर्वाभिस्तुविनु-
म्णोऽअस्या श्रीणीता दिशं गभस्तावेष ते व्योनिः प्रजाः पाही”ति सा-
दयत्याद्यो हेतमन्वाद्या हीमाः प्रजा विश्वस्तस्मादाहैष ते व्योनिः

१. See आप. श्रौ. सू. १२. १४. १३, १५. ‘अयं वेनश्चोदयदि’ति शुक्रं
गृहीत्वा ‘तं प्रतनथे’ति मन्थिनं गृहीत्वा इति । तैत्तिरीयमैत्रायणीयकठशाखासु प्रथमतः
‘अयं वेनः’ अनन्तरं ‘तं प्रतनथा’ इत्येव क्रम आहतः । See तै. सं. १. ४. ८. ९.
मै. सं. १. ३. १०, ११; कठ. सं. ४. ३. काण्वमाध्यन्दिनसंहितयोस्तु तद्वैपरीत्येन
पाठः See. का. सं. १. ७. ७. २, ४. मा. सं. ७. १२.

३. मन्वत्ता इति च. ५. संचरति इति च, ६. मा. सं. ७. १६.
७. श्रीणाति. इति. च. ८. मा. सं. ७. १७. ९. द्रवन्ता इति. च.

प्रजाः पाद्वीति ॥१२॥ द्वौ प्रोक्षितौ यूपशकलौ भवतः । द्वावप्रोक्षितौ प्रोक्षितं चैवाध्वर्युरादत्तेऽप्रोक्षितं चैवमेव प्रतिप्रस्थाता प्रोक्षितं चैवादत्तेऽप्रोक्षितं च शुक्रमेवाध्वर्युरादत्ते मन्थिनं प्रतिप्रस्थाता ॥१३॥ सोऽध्वर्युः । अप्रोक्षितेन यूपशकलेनापमाष्ट्यर्थं “पमृष्टः शण्ड”ऽइत्येवमेव प्रतिप्रस्थाता “पमृष्टो मर्क”ऽइति तदाददानावेवासुररक्षसेऽअपहतो “देवास्त्वा शुक्रपाः प्रणयन्ति”त्येवाध्वर्युर्निष्कामति “देवास्त्वा मन्थिपाः प्रणयन्ति”ति प्रतिप्रस्थाता तदेनौ देवताभ्यऽप्य प्रणयतः ॥१४॥ तौ जघनेनाहवनीयमरत्नी संधत्तः । ता उत्तरवेदौ सादयतो दक्षिणायामेव ओणावध्वर्युः सादयत्युत्तरायां प्रतिप्रस्थाताननुसृजन्तावेवा “नाष्टृष्टासी”ति तद्रक्षोभिरेवैतदुत्तरवेदिमनाष्टृष्टां कुरुतो विपर्येण्यन्तौ वाऽप्यतावग्निं भवतोऽत्येण्यन्तौ तस्माऽप्येवैतन्निहनुवाते तथो हैनौ विपर्यन्तावाग्निर्न हिनस्ति ॥१५॥ सोऽध्वर्युः पयैति । “सुवीरो वीरान् प्रजनयन् परीही”त्यन्ता हेतमन्वत्ता हि वीरस्तस्मादाह सुवीरो वीरान् प्रजनयन् परीही “स्यमिरायस्पोषेण यजमानमि”ति तद्यजमानायाशिषमाशास्ते यदाहाभिरायस्पोषेण यजमानमिति ॥१६॥ अथ प्रतिप्रस्थाता पयैति । “सुप्रजाः प्रजाः प्रजनयन् परीही”त्याद्यो हेतमन्वाद्या हीमाः प्रजा विशस्तस्मादाह सुप्रजाः प्रजाः प्रजनयन् परीहीत्य “मिरायस्पोषेण यजमान”मिति तद्यजमानायाशिषमाशास्ते यदाहाभिरायस्पोषेण यजमानमिति ॥१७॥ तावपिधाय निष्कामतः । तिरऽप्येनावेतत्कुरुतस्तस्मादिमौ सूर्याचन्द्रमसौ प्राञ्चौ यन्तौ न कैश्चन पश्यति तौ पुरस्तात्परीत्यापोर्णुतः पुरस्तात्तिष्ठन्तौ जुहुतऽआविरेवैनावेतत्कुरुतस्तस्मादिमौ सूर्याचन्द्रमसौ प्रत्यञ्चौ यन्तौ सर्वऽप्य पश्यति त-

१,३. मा. सं. ७. १२. २,४. मा. सं. ७. १७. ५. मा. सं. ७. १२, १७.

६. तद्रक्षोभिरिति. ग. च. ७,८. मा. सं. ७. १३. ९. मा. सं. ७. १८.

१०. परीही इति. ग. च. ११. मा. सं. ७. १८. १२. कश्चम इति च.

स्मात्पराग्नेतः सिच्यमानं न कश्चन पश्यति तदु पश्चात्प्रजायमानं
 सर्वं ऽएव पश्यति ॥१८॥ तौ जघनेन व्युपमरत्नी संधत्तः । व्य-
 द्मन्निर्नाद्याधेत व्यद्युऽअग्निरुद्वाधेताप्यग्नेनैव व्युपमरत्नी संदध्या-
 तां “संजग्मानो दिवा पृथिव्या शुक्रः शुक्रशोचिषे”त्येवाध्वर्युः
 “संजग्मानो दिवा पृथिव्या मन्थी मन्थिशोचिषे”ति प्रतिप्रस्थाता
 चक्षुषोरेवैते ऽआरमणे कुरुतश्चक्षुषी ऽएवैतत्संधत्तस्तस्मादिमे ऽअभि-
 तो ऽस्थिनी चक्षुषी संहिते ॥१९॥ सोऽध्वर्युः । अगोक्षितं व्युपश-
 कलं निरस्यति “निरस्तः शण्ड” ऽइत्येवमेव प्रतिप्रस्थाता “निर-
 स्तो मुर्क” ऽइति तत्पुराहुतिभ्योऽसुररक्षसे ऽअपहतः ॥२०॥ अथा-
 ध्वर्युः । गोक्षितं व्युपशकलमाहवनीये प्रास्यति “शुक्रस्याधिष्ठानम-
 सी”त्येवमेव प्रतिप्रस्थाता “मन्थिनोऽधिष्ठानमसी”ति चक्षुषोरेवैते
 समिधौ चक्षुषा ऽएवैतत्समिद्धे तस्मादिमे समिद्धे चक्षुषी ॥२१॥
 तत्र जर्पति । “अच्छिन्नस्य ते देव सोम सुवीर्यस्य रायस्पोषस्य ददि-
 तारः स्यामे”त्याशीरेवैषैतस्य कर्मणऽआशिषमेवैतदाशास्ते ॥२२॥
 अथाश्राव्याह । “प्रातः प्रातः सवस्य शुक्रवतो मधुश्चुत ऽइन्द्राय
 सोमान् प्रस्थितान् प्रेष्ये”ति वषट्कृते ऽध्वर्युर्जुहोति तदनु प्रतिप्र-
 स्थाता तदनु चमसाध्वर्वचः ॥२३॥ तौ वै पुरस्तात्तिष्ठन्तौ जुहुतः ।
 चक्षुषी वाऽएतौ तत्पुरस्तादेवैतच्चक्षुषी धत्तस्तस्मादिमे पुरस्ता-
 च्चक्षुषी ॥२४॥ अभितो व्युपं तिष्ठन्तौ जुहुतः । व्यथा वै नासिकैव
 व्युपस्तस्मादिमे ऽअभितो नासिकां चक्षुषी ॥२५॥ तौ वै वषट्कृतौ
 सन्तौ मन्त्रेण हूयेते । एतेनो हैतौ तदुदशुवाते व्यदेनौ सर्वं स-
 वनमनुहूयते व्यद्वेवैतौ सर्वं सवनमनुहूयतऽएतौ वै प्रजापतेः प्र-
 त्यक्षतमां चक्षुषी ह्येतौ सत्यं वै चक्षुः सत्यं हि प्रजापतिस्तस्मादे-

नौ स॒र्व्वथं स॒वनम॒नुहू॒यते ॥२६॥ स॒ जुहोति । “सां प्रथमा संस्मृ-
 तिर्वि॒श्व॒वारा स॒ प्रथमो व्व॒रुणो मि॒त्रोऽग्निः । स॒ प्रथमो बृ॒हस्प-
 तिश्चि॒त्वास्त॒स्माऽइन्द्रा॒य सुतमा॒जुहोत स्वाहे”ति ॥२७॥ स॒ य्य-
 उ॒जुहोति सा प्रथमा स॒ प्रथमऽइति॒ शु॒क्लव॒द् वै रेतः॒ सि॒क्तस्य
 च॒क्षुषीऽप॒व प्रथमे स॒म्भवतस्त॒स्माऽजुहोति सा प्रथमा स॒ प्रथमऽइति
 ॥२८॥ अथ स॒म्प्रेष्यति । * “प्रै॒तु होतुश्चमसः प्र॒ ब्रह्म॒णः प्रोद्गात॑णां प्र
 य॒जमानस्य प्र॒यन्तु स॒दस्यानाथं॑ हो॒त्राणां ऽचमसा॑ध्वर्य॒व उपा॑वर्त॒ध्वथं
 शु॒क्रस्याभ्यु॒न्नय॑ध्वमि”ति स॒म्प्रेष॑ऽप॒वेष॒ पय्ये॑त्य॒ प्रतिप्र॑स्था॒ताध्वर्चोः
 पा॒त्रे स॒प्त॒स्रव॑म॒वनय॑त्यत्र॒ऽप॒वैत॒दाद्यं वलि॑ऽ हार॑यति त॒मध्व॑र्यु॒हो-
 त॒चमसे॑ऽवनयति भ॒क्षाय॒ व्वष॑त्कर्तु॒र्हि भ॒क्षः प्रा॒णो वै व्वष॑त्कारः सो
 ऽस्मादे॒तद्वष॑त्कु॒र्व्वतः प॒राडि॒वाभू॑त्प्रा॒णो वै भ॒क्षस्त॑त्प्रा॒णं पु॒नरा॑त्म-
 न्ध॑त्ते ॥२९॥ अथ॒ यदे॒ते प्र॒तीची॒ पा॒त्रे न ह॑रन्ति । ह॒रन्त्यन्या॑न् प्रे-
 हांश्च॒क्षुषी॒ ह्येते स॒प्त॒स्रव॑मे॒व होत॑चमसे॒ऽवनय॑ति ॥३०॥ अथ हो॒त्रा-
 णां चम॑सानभ्यु॒न्नय॑न्ति । हुतो॒च्छिष्टा॒ वाऽप॑ते स॒प्त॒स्रवा॒ भव॑न्ति ना-
 ल॒माहु॒त्यै ता॒नेवैत॑त्पुनरा॒प्याय॑यन्ति तथाल॒माहु॒त्यै भ॑वन्ति त॒स्माद्धो-
 त्राणां चम॑सानभ्यु॒न्नय॑न्ति ॥३१॥ अथ हो॒त्राः सं॒याज॑यन्ति । हो॒त्रा
 ह॒ वै यु॒क्ता दे॒वेभ्यो॒ य्यञ्जं॒ व्वह॑न्ति ताऽप॒वैत॒त्संत॑र्पयन्ति त॒प्ताः प्री॒ता
 दे॒वेभ्यो॒ य्यञ्जं॒ व्वह॑निति त॒स्माद्धो॒त्राः सं॒याज॑यन्ति ॥३२॥ स॒ प्रथमा॒-
 यां वा हो॒त्रायाम् । इष्टा॒यामु॒त्तमा॒यां वा॒नुम॑न्त्रयते “त॒र्प्सन्तु॒ हो॒त्रा
 म॒ध्वो य्याः॒ स्विष्टा॒ य्याः सु॒प्रीताः सु॒हुता॒ य्यत्स्वाहे”ति हो॒त्राणामे॒वै-
 पा तृ॒प्तिरथे॒त्य प्रत्यङ्कु॒पवि॑श“त्य॒ याडं॑नीदि”त्य॒ग्नीद्ध॒यत्र॒ य॒जता-
 मु॒त्तमः सं॒य॒जति॒ त॒स्मादा॒द्याड॑ग्नीदिति ॥३३॥ Cf. का.

१. मा. सं. ७. १४, १५.

* मन्त्रोऽयं न मन्त्रकाण्डे पठितः अतो-वेदान्तरीयः प्रतिभाति ।

२. इति. ग, इति. क.

३. धत्ते इति च.

४. ग्रहान् इति. ग.

५. अवनयति इति. च.

६. न यन्ति इति. च.

७. प्रीता इति. ग.

८, ९. मा. सं. ७. १५.

श. ५. २. १; तै. सं. ६. ४. १०. मै. सं. ४. ६. ३.,
काठ २७. ७. ८.

इति माध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे चतुर्थकाण्डे

प्रथमप्रपाठके षष्ठं ब्राह्मणम् ॥ (अ. २. १.)

प्रथमः प्रपाठकस्समाप्तः ॥

(काण्डिकासंख्या १३६)

४. २. १.

(आग्रयणग्रहः)

आत्मा ह वाऽअस्याग्रयणः । सा ऽस्यैष सर्वमेव सर्वं^१ ह्यमा-
त्मा तस्मादनया गृह्णात्यस्यै हि स्थाली भवति स्थाल्या ह्येनं गृह्णाति
सर्वं वाऽइयं^२ सर्वमेष ग्रहस्तस्मादनया गृह्णाति ॥१॥ पूर्णं गृह्णा-
ति । सर्वं वै पूर्णं^३ सर्वमेष ग्रहस्तस्मात्पूर्णं गृह्णाति ॥२॥ वि-
श्वेभ्यो देवेभ्यो गृह्णाति । सर्वं वै विश्वे देवाः सर्वमेष ग्रहस्त-
स्माद्विश्वेभ्यो देवेभ्यो गृह्णाति ॥३॥ सर्वेषु सवनेषु गृह्णाति । सर्वं
वै सवनानि सर्वमेष ग्रहस्तस्मात्सर्वेषु सवनेषु गृह्णाति ॥४॥ स
य्यदि राजोपदस्येत् । तमृत ऽएव तन्वीरन्नतः प्रभावयेयुरात्मा वा
ऽआग्रयणऽआत्मनो वाऽइमानि सर्वाण्यङ्गानि प्रभवन्त्येतस्मादन्त-
तो हारियोजनं ग्रहं गृह्णाति तदात्मन्येवास्यां प्रतिष्ठायामन्ततो ब्रह्मः
प्रतिष्ठति ॥५॥ अथ य्यस्मादाग्रयणो नाम । वां वाऽअमुं प्रावाणमा-
ददानो वाचं य्यच्छत्यत्र वै साग्रेऽवदत्तद्यत्सात्राग्रेऽवदत्तस्मादाग्रय-
णो नाम ॥६॥ रक्षोभ्यो वै तां भीषा वाचमयच्छन् । षड्वाऽअतः
प्राचो ग्रहान् गृह्णात्यथैष सप्तमः षड्वाऽऽऋतवः संवत्सरस्य सर्वं वै
संवत्सरः ॥७॥ तां देवाः । सर्वस्मिन्विजितेऽभयेऽनाष्ट्रेऽत्राग्रे वाच-
मवदंस्तथोऽएवैष ऽपतां^४ सर्वस्मिन्विजितेऽभयेऽनाष्ट्रेऽत्राग्रे वाचं
वदति ॥८॥ अथातो गृह्णात्येव । “वे देवांसो दिव्येकादश स्थ पृथि-

१. तिष्ठति इति. च. २. मा. सं. ७. १९, २०.

३. देवास इति. ग.

व्यामध्वेकादश स्थ । अप्सुक्षितो महिनैकादश स्थ ते देवासो य-
ज्ञमिमं जुषध्वम् । उपयामगृहीतोऽस्याग्रयणोऽसि स्वाग्रयण" ऽइति
व्वाचमेवैतदुयातयान्नी करोति तस्मादनया समानं सुद्विपर्वासं व्व-
दत्यजामितायै जामि ह कुर्याद्यदाग्रयणोऽस्याग्रयणोऽसीति गृहीया-
यात्तस्मादाहाग्रयणोऽसि स्वाग्रयण ऽइति ॥९॥ "पाहि यज्ञं पाहि
यज्ञपति"मिति । व्वाचमेवैतदुत्सृष्टामाह गोपाय यज्ञमिति पाहि यज्ञ
पतिमिति व्वाचमेवैतदुत्सृष्टामाह गोपाय यजमानमिति यजमानो हि
यज्ञपति "र्विष्णुस्त्वामिन्द्रियेण पातु विष्णुं त्वं पाही"ति व्वाचमे-
वैतदुत्सृष्टामाह यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञस्त्वां व्वीर्येण गोपायत्विति विष्णुं
त्वं पाहीति व्वाचमेवैतदुत्सृष्टामाह यज्ञं त्वं गोपाये"त्यभि सवनानि
पाही"ति तदेतं ग्रहमाह सर्वाणि ह्येष सवनानि प्रति ॥१०॥ अथ
दशापवित्रमुपगृह्य हिङ्करोति । सा हैषा व्वागनुद्यमाना तताम तस्यां
देवा व्वाचि तान्तायाथं हिङ्कारेणैव प्राणमदधुः प्राणो वै हिङ्कारः
प्राणो हि वै हिङ्कारस्तस्मादपिगृह्य नासिके न हिङ्कर्तुं शक्नोति
सैतेन प्राणेन समजिहीत यदा वै तान्तः प्राणं लभतेऽथ स संजि-
हीते तथोऽप्यैषऽपतद्वाचि तान्तायाथं हिङ्कारेणैव प्राणं दधाति सै-
तेन प्राणेन सज्जिहीते त्रिष्टुत्वो हिङ्करोति त्रिवृद्धि यज्ञः ॥११॥ अ-
थाह "सोमः पवत" ऽइति । स यामेवामं भीषासुररक्षसेभ्यो न नि-
रुवन्स्तामेवैतत्सर्वस्मिन्विजितेऽभयेऽनाष्ट्रेऽत्र निराह तामाविष्करोति
तस्मादाह सोमः पवतऽ इति ॥१२॥ "अस्मै ब्रह्मणेऽस्मै क्षत्राये"ति ।
तद्ब्रह्मणे च क्षत्राय चाहा"स्मै सुन्वते यजमानाय पवत" ऽइति त-
द्यजमानायाह ॥१३॥ तदाहुः । एतावदेवोक्त्वा सादयेदेतावद्वा ऽइदं
सर्वं यथावद्ब्रह्म क्षत्रं विवडिन्द्राग्नी वाऽइदं सर्वं तस्मादेतावदे-
वोक्त्वा सादयेदिति ॥१४॥ तदु ब्रूयादेव भुयः । "इषंऽऊर्जे पवत"

१-३. मा. सं. ७. २०. ४. प्रति इति. क, प्रति इति. च. ५. प्राणे इति. ग.

६-९. मा. सं. ७. २१.

४३मा० शु० ब्रा०

इति वृष्ट्यै तदाह यदाहेवऽइत्यूर्जऽइति य्यो वृष्टादूर्जसो जायते
 तस्मै तदाहा “ऋयंऽओषधीभ्यः पवत”ऽइति तदऋयश्चौषधिभ्यश्चाह
 “द्यावापृथिवीभ्यां पवत”ऽइति तदाभ्यां द्यावापृथिवीभ्यामाह य्ययो-
 रिदं सर्वमधि “सुभूताय पवत”ऽइति साधवे पवतेऽइत्येवैतदाह
 ॥१५॥ तदु हैकऽआहुः । * ब्रह्मवर्चसाय पवतऽइति तदु तथा न
 ब्रूयाद्यद्वाऽआहास्मै ब्रह्मणऽइति तदेव ब्रह्मवर्चसायाह “विविश्वेभ्यस्त्वा
 देवेभ्यऽएष ते योनिर्विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्यः”ऽइति सादयति विश्वेभ्यो
 ह्येनं देवेभ्यो गृह्णाति तं वै मध्ये सादयत्यात्मा हास्यैष मध्यऽइव ह्य-
 मात्मा इक्षिणोक्थ्यस्थाली भवत्युत्तरादित्यस्थाली ॥१६॥ Cf. का.
 श. ५. २. २; तै. सं. ६. ४. ११; मै. सं. ४. ६. ४; कठ. २७. ९.

इति माध्यन्दिनशास्त्रीये शतपथब्राह्मणे चतुर्थकाण्डे
 द्वितीयप्रपाठके प्रथमं ब्राह्मणम् ॥ (अ. २. २.)

४. २. २.

(उक्थ्यग्रहः)

अयं ह वाऽअस्यैषोऽनिरुक्तऽआत्मा यदुक्थ्यः । सोऽस्यैष-
 आत्मैवात्मा ह्यमनिरुक्तः प्राणः सोऽस्यैषऽआयुरेव तस्मादनया
 गृह्णात्यस्यै हि स्थाली भवति स्थाल्या ह्येनं गृह्णात्यजरा हीयममृताज-
 रं ह्यमृतमायुस्तस्मादनया गृह्णाति ॥१॥ तं वै पूर्णं गृह्णाति ।
 सर्वं वै तद्यत्पूर्णं सर्वं तद्यदायुस्तस्मात्पूर्णं गृह्णाति ॥२॥ (शतम्
 २४००) तस्यासावेव भुवऽआयुः । आत्मैवास्यैतेन संहितः
 पूर्वाणि सन्ततानि तद्वाऽअगृहीतऽएवैतस्मादच्छावाक्रायोत्तमो ग्रहो
 भवति ॥३॥ अथ राजानमुपावहरति । तृतीयं वसतीवरीणामवन-

१-४. मा. सं. ७. २१.

* See. आप. श्रौ. १२. १५. ८. “सोमः पवते सोमः पवते सोमः पवते सुभू-
 ताय पवते ब्रह्मवर्चसाय पवतेऽस्मै ब्रह्मणे पवते” इत्यादि ।

५. स्थाली इति. ग. ६. यदुक्थ्य इति. ग. ७. भवति इति. च.

यति तत्पूर्वं समैति प्रथममहोत्तरस्य सवनस्य करोत्युत्तमं पूर्वस्य
 स यदुत्तरस्य सवनस्य तत्पूर्वं करोति यत्पूर्वस्य तदुत्तमं तद्व्यति-
 षजति तस्मादिमानि पूर्वाणि व्यतिषक्तानीदमित्थमतिहानमिदमि-
 त्थम् ॥४॥ एवमेव माध्यन्दिने सवने । अगृहीतऽप्येतस्मादच्छावा-
 कायोत्तमो ग्रहो भवत्यथ तृतीयं वसतीवरीणामवनयति तत्पूर्वं
 समैति प्रथममहोत्तरस्य सवनस्य करोत्युत्तमं पूर्वस्य स यदुत्तरस्य
 सवनस्य तत्पूर्वं करोति यत्पूर्वस्य तदुत्तमं तद्व्यतिषजति तस्मा-
 दिमानि पूर्वाणि व्यतिषक्तानीदमित्थमतिहानमिदमित्थं तद्यदस्यै-
 तेनात्मा स^१हितस्तेनास्यैषऽआयुः ॥५॥ सैषा कामदुघैवेन्द्रस्यो-
 द्धारः । त्रिभ्यऽप्येनं प्रातःसवनऽउक्थेभ्यो विगृह्णाति त्रिभ्यो मा-
 ध्यन्दिने सवने तत्पदकृत्वः षड्वाऽऋतुवऽऋतुवो वाऽइमान्सर्वान्
 कामान् पचन्त्येतेनो हैषा कामदुघैवेन्द्रस्योद्धारः ॥६॥ तं वाऽअपु-
 रोरुक्कं गृह्णाति । उक्थ^२ हि पुरोरुगृग्निं पुरोरुगृग्युक्थ^३ साम
 ग्रहोऽथ यदन्यज्जपति तद्यजुस्ता हैताऽअभ्यर्द्धऽपवाग्रऽऋगभ्यऽआ-
 सुरभ्यर्द्धो यजुभ्योऽभ्यर्द्धः सामभ्यः ॥७॥ ते देवाऽअब्रुवन् । हन्तेमा
 यजुष्णु दधाम तथेयं बहुलतरेव विद्या भविष्यतीति ता यजुष्णवद-
 धुस्ततऽपवा बहुलतरेव विद्याभवत् ॥८॥ तं यदपुरोरुक्कं गृह्णाति ।
 उक्थ^३ हि पुरोरुगृग्निं पुरोरुगृग्युक्थ^३ स यदेवेनमुक्थेभ्यो वि-
 गृह्णाति तेनो हास्यैष पुरोरुङ्मान् भवति तस्मादपुरोरुक्कं गृह्णा-
 ति ॥९॥ अथातो गृह्णात्येव । “उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा बृहद्वते
 व्यस्वत”ऽइतीन्द्रो वै यज्ञस्य देवता तस्मादाहेन्द्राय त्वेति बृह-
 द्वते व्यस्वतऽइति वीर्यवतऽइत्येवैतदाह यदाह बृहद्वते व्यस्वतऽ-
 इत्युक्थ^३ “कथं वयं गृह्णामी”त्युक्थेभ्यो ह्येनं गृह्णाति “यत्तैऽइन्द्र बृहद्वय”
 ऽइति यत्तऽइन्द्र वीर्यमित्येवैतदाह “तस्मै त्वा विष्णवे त्वे”ति

१. सवने इति. ग.

२. अगृहीत इति. क.

३. अच्छावाक इति. ग.

४-६. मा. सं. ७. २२.

यज्ञस्य होनमायुषे गृह्णाति तस्मादाह तस्मै त्वा विष्णवे
 त्वे“त्येष ते योनिरुक्थेभ्यस्त्वे”ति सादयत्युक्थेभ्यो होनं गृह्णाति
 ॥१०॥ तं विगृह्णाति । “देवेभ्यस्त्वा देवाव्यं यज्ञस्यायुषे गृह्णामी”
 ति प्रशासनं स कुर्याद्यप्यं कुर्याद्यथादेवतं त्वेव विगृह्णीयात्
 ॥११॥ “मित्रावरुणाभ्यां त्वा । देवाव्यं यज्ञस्यायुषे गृह्णामी”त्येव
 मैत्रावरुणाय मैत्रावरुणीषु हि तस्मै स्तुवते मैत्रावरुणीरनुशंसति
 मैत्रावरुण्या य्यजति ॥१२॥ “इन्द्राय त्वा । देवाव्यं यज्ञस्यायुषे
 गृह्णामी”त्येव ब्राह्मणाच्छसिनऽपेन्द्रीषु हि तस्मै स्तुवतऽपेन्द्रीरनु-
 शंसत्यैन्द्रा यजति ॥१३॥ “इन्द्राग्निभ्यां त्वा । देवाव्यं यज्ञस्यायुषे
 गृह्णामी”त्येवाच्छावाक्यायैन्द्राग्नीषु हि तस्मै स्तुवतऽपेन्द्राग्नीरनुशं-
 सत्यैन्द्राग्न्या प्यजतीन्द्राय त्वेन्द्राय त्वेत्येव माध्यन्दिने सवनऽपेन्द्रं
 हि माध्यन्दिनं सवनम् ॥१४॥ तदुह चरकाध्वर्यवो विगृह्णन्ति ।
 “उपयामगृहीतोऽसि देवेभ्यस्त्वा देवाव्यमुक्थेभ्यऽउक्थाव्यं मि-
 त्रावरुणाभ्यां जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिर्मित्रावरुणाभ्यां त्वे”ति साद-
 यति पुनर्हविरसीति स्थालीमभिमृशति ॥१५॥ “उपयामगृहीतोऽसि ।
 देवेभ्यस्त्वा देवाव्यमुक्थेभ्यऽउक्थाव्यमिन्द्राय जुष्टं गृह्णाम्येष ते यो-
 निरिन्द्राय त्वे”ति सादयति पुनर्हविरसीति स्थालीमभिमृशति ॥१६॥
 “उपयामगृहीतोऽसि । देवेभ्यस्त्वा देवाव्यमुक्थेभ्यऽउक्थाव्यमिन्द्रा-
 ग्निभ्यां जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिरिन्द्राग्निभ्यां त्वे”ति सादयति नात्र
 पुनर्हविरसीति स्थालीमभिमृशतीन्द्राय त्वेन्द्राय त्वेत्येव माध्यन्दिने
 सवनऽपेन्द्रं हि माध्यन्दिनं सवनं द्विर्ह पुनर्हविरसीति स्थालीम-
 भिमृशति तूष्णीं तृतीयं निदधाति ॥१७॥ तं वै नोपयामेन गृह्णी-
 यात् । न योनौ सादयेदग्रे होवैष उपयामेन गृहीतो भवत्यग्रे

१, २ मा. सं. ७. २२. “देवेभ्यस्त्वा देवाव्यं गृह्णामि यज्ञस्यायुषे गृह्णामि”ति
 मुद्रितसंहितापाठः ३, ५, ७. मा. सं. ७. २३. ४. यजतीति. क.

६. ब्राह्मणा इति. क. ८. See. आप. श्रौ. १२. २८. ११-२९. ८.

९. त्वेन्द्रायेति नास्ति. ग.

योनौ-सन्नोऽजामितायै जामि ह कुर्याद्यदेनमन्त्राप्युपयामेन गृही-
याद्यद्योनौ सादयेदथ यत्पुनर्हविरसीति स्थालीमभिमृशति पुनर्हस्यै
ग्रहं ग्रहीष्यन् भवति न तदाद्रियेत तूष्णीमेव निदध्यात् ॥१८॥
Of. का. श. ५. २. ३; तै. सं. ६. ५. १; मै. सं. ३. ६. ५; कठ२७. १०.

इति माध्यन्दिनशास्त्रीये शतपथब्राह्मणे चतुर्थकाण्डे
द्वितीयप्रपाठके द्वितीयं ब्राह्मणम् ॥ (अ. २. ३.)

४. २. ३.

(ध्रुवग्रहः)

अयं^१ ह वाऽअस्यैष प्राणः । योऽयं पुरस्तात्स वै वैश्वानरः
ऽपवाथ योऽयं पश्चात्स ध्रुवस्तौ ह स्मैतौ द्वावेवाग्रे ग्रहौ गृह्णति
ध्रुववैश्वानराविति तयोरयमप्येतर्हान्यतरऽप्य गृह्यते ध्रुवऽप्य स
यदि तं चरकेभ्यो वा यतो वानुब्रवीत यजमानस्य तं चमसेऽवन-
येदथैतमेव होतृचमसे ॥१॥ यद्वाऽअस्यावाचीनं नामेः । तदस्यैष-
ऽआत्मनः सोऽस्यैषऽआयुरेव तस्मादनया गृह्णात्यस्यै हि स्थाली भ-
वति स्थाल्या ह्येनं गृह्णात्यजरा हीयममृताजरं^२ ह्यमृतमायुस्तस्माद-
नया गृह्णाति ॥२॥ तं वै पूर्णं गृह्णाति । सर्वं वै तद्यत्पूर्णं^३ सर्वं
तद्यदायुस्तस्मात्पूर्णं गृह्णाति ॥३॥ वैश्वानराय गृह्णाति । संवत्सरो
वै वैश्वानरः संवत्सरऽआयुस्तस्माद्वैश्वानराय गृह्णाति ॥४॥ स
प्रातःसवने गृहीतः । पेतस्मात्कालादुपशेते तदेनं^४ सर्वाणि सव-
नान्यतिनयति ॥५॥ तं न स्तूयमानेऽवनयेत् । न ह संवत्सरं य-
जमानोऽतिजीवेद्यत्स्तूयमानेऽवनयेत् ॥६॥ तं^५ शस्यमानेऽवनयति ।
तदेनं द्वादशं^६ स्तोत्रमातिनयति तथा परस्परमायुः समश्नुते तथो
ह यजमानो ज्योग्जीवति । तस्माद्ब्राह्मणोऽग्निष्टोमस्तस्यादैतस्य
होमान्न सर्पेभ्यः प्रस्त्रावयेत् तथा सर्वमायुः समश्नुतऽआयुर्वाऽअ-
स्यैष तथा सर्वमायुरेति ॥७॥ यद्वाऽअस्यावाचीनं नामेः । तदस्यैष-

१. अयं^१ इति. च.

२. आत्मनः इति. ङ.

ऽआत्मनः स यत्पुरैतस्य होमात्सर्पेद्वा प्र वा स्वावयेत ध्रुवः^१ द्वाव-
मेहेन्नेद्भ्रुवमवमेहानीति तस्माद्वाऽअग्निष्टोमसद्भवति तद्वै तद्यजमान-
ऽएव यजमानस्य ह्येष तदात्मनः ॥८॥ स वाऽअग्निष्टोमसद्भवति ।
यशो वै सोमस्तस्माद्यश्च सोमे लभते यश्च नोभावेवागच्छतो यश-
ऽएवैतद्दृष्टमागच्छन्ति तद्वाऽएतद्यशो ब्राह्मणाः सम्प्रसृज्यात्सुन्दधते
यज्जक्षयन्ति स ह यशऽएव भवति यऽएवं विद्वान् भक्षयति ॥९॥
ते वाऽपते । सर्पन्तऽएवाग्निष्टोमसद्येतद्यशः संनिधाय सर्पन्ति ते
पराश्चो यशसो भवन्ति तदेष परिगृह्यैव पुनरात्मन्यशो धत्ते तेषा-
^२ह्यैषऽएव यशस्वितमो भूत्वा प्रैति यऽएवं विद्वानग्निष्टोमसद्भव-
ति ॥१०॥ देवाश्च वाऽअसुराश्च । उभये प्राजापत्याः पस्पृधिरऽएत-
स्मिन्यज्ञे प्रजापतौ पितरि संवत्सरेऽस्माकमयं भविष्यत्यस्माकमयं
भविष्यतीति ॥११॥ ततो देवाः । अर्चन्तः श्राभ्यन्तश्चेरुस्तऽ एत-
दग्निष्टोमसद्यं ददशुस्तऽ एतेनाग्निष्टोमसद्येन सर्वं यज्ज^३ समवृज्ज-
तान्तरायन्नसुरान् यज्ञात्तथोऽएवैषऽएतेनाग्निष्टोमसद्येन सर्वं यज्ज^३
संवृक्केऽन्तरेति सप्तनान्यज्ञात्तस्माद्वाऽअग्निष्टोमसद्भवति ॥१२॥ तं
गृहीत्वोत्तरे हविर्द्धाने सादयति । प्राणा वै ग्रहा नेत्प्राणान्मोहया-
नीत्युपकीर्णं वाऽइतरान् ग्रहान्त्सादयत्यथैतं व्युह्य न तृणं चनान्त-
र्द्ध्य ॥१३॥ यद्वाऽअस्योर्ध्वं नाभेः । तदस्यैतऽआत्मनऽउपरीव वै
तद्यदूर्ध्वं नाभेरुपरीवैतद्यदुपकीर्णं तस्मादुपकीर्णं सादयत्यथैतं व्यु-
ह्य न तृणं चनान्तर्द्ध्य ॥१४॥ यद्वाऽअस्यावाचीनं नाभेः । तदस्यैष
ऽआत्मनोऽध्रऽइव वैतद्यदवाचीनं नाभेरध्रऽइवैतद्यद्व्युह्य न तृणं च
नान्तर्द्ध्य तस्मादेतं व्युह्य न तृणं चनान्तर्द्ध्य सादयति ॥१५॥ एष वै
प्रजापतिः । यऽएष यज्ञस्तायते यस्मादिमाः प्रजाः प्रजाता एतम्बेवाप्ये-
तर्ह्यनु प्रजायन्ते स य्यानुपकीर्णं सादयति तस्माद्यास्तानु प्रजाः प्रजा-
यन्ते ताऽअन्येनात्मनोऽस्यां प्रतितिष्ठन्ति याँ वै शफैः प्रतितिष्ठन्ति ताऽ-

अन्येनात्मनोऽस्यां प्रतितिष्ठन्त्यथ यदेतं व्युह्य न तृणं चनान्तर्द्धाय
 सादयति तस्माद्याऽपतमनु प्रजाः प्रजायन्ते ताऽआत्मनैवास्यां प्रतिति-
 ष्ठन्ति मनुष्याश्च इवापदाश्च ॥ १६ ॥ तद्वाऽपतत् । अस्याऽप्वान्यदुत्तरं
 करोति यदुपकिरति स यथानुपकीर्णं सादयति तस्माद्यास्ताननु प्रजाः
 प्रजायन्ते ताऽअन्येनैवात्मनोऽस्यां प्रतितिष्ठन्ति शफैः ॥ १७ ॥ तद्वा-
 ऽपतत् । आहवनीये जुहति पुरोडाशं धानाः करम्भं दध्यामिक्षामि-
 ति तद्यथामुखऽआसिञ्चेदेवं तद्यथैषऽएकरूपऽउपशेतऽआपऽइवैव त-
 स्माद्यदनेन मुखेन नानारूपमशनमश्नात्यथैतेन प्राणेनैकरूपमेव प्रस्ना-
 वयतेऽपऽइवैवाथ यस्माद्भुवो नाम ॥ १८ ॥ देवाँ ह वै यज्ञं तन्वानाः ।
 तेऽसुररक्षसेभ्यऽआसङ्गाद्विभयांचक्रुस्तान्दक्षिणतोऽसुररक्षसान्यासेजु-
 स्तेषामेतान्दक्षिणान् ग्रहानुज्जघ्नुरप्येतद्दक्षिणं हविर्द्धानमुज्ज-
 घ्नुरथैतमेव न शेकुरुद्धन्तुं तदुत्तरमेव हविर्द्धानं दक्षिणं हविर्द्धान-
 मदध्वं हत्तद्यदेतं न शेकुरुद्धन्तुं तस्माद्भुवो नाम ॥ १९ ॥ तं वै गोपा-
 यन्ति । शिरो वाऽपषऽपतस्यै गायत्र्यै यज्ञो वै गायत्री द्वादश
 स्तोत्राणि द्वादश शस्त्राणि तच्चतुर्विंशतिश्चतुर्विंशत्यक्षरा वै
 गायत्री तस्याऽपष शिरः श्रीर्वै शिरः श्रीर्ह वै शिरस्तस्माद्योऽर्द्धस्य
 श्रेष्ठो भवत्यस्रावमुष्यार्द्धस्य शिरऽइत्याहुः श्रेष्ठो ह व्यथेत यदेष
 व्यथेत यजमानो वै श्रेष्ठो नेद्यजमानो व्यथाताऽइति तस्माद्वै गोपा-
 यन्ति ॥ २० ॥ व्वत्सो वाऽपषः । पतस्यै गायत्र्यै यज्ञो वै गायत्री
 द्वादश स्तोत्राणि द्वादश शस्त्राणि तच्चतुर्विंशतिश्चतुर्विंशत्यक्षरा वै
 गायत्री तस्याऽपष व्वत्सस्तं यद्रोपायन्ति गोपायन्ति
 वाऽइमान्वत्सान्द्रोहाय यदिदं पयो दुहूऽपवमियं गायत्री यज-
 मानाय सर्वान् कामान्द्रोहाताऽइति तस्माद्वै गोपायन्ति ॥ २१ ॥
 अथ यदध्वर्युश्च प्रतिप्रस्थाता च । निश्च क्रामतः प्र च पद्येते

१. तृणं इति. ग.

२. प्रतितिष्ठन्तीति. ग.

३. देवाः इति. ग.

४. हविर्द्धानमिति. ग.

५. इत्याहुः इति ड.

६. व्यथेत इति. ग.

७. व्यथाता इति. ग.

८. गोपायन्ति इति. च.

व्यथा बद्धवत्सोपाचरेदेवमेतं ग्रहमुपाचरतस्तमुवनयति गायत्री-
मेवैतत्प्रस्नावयति प्रत्तेयं गायत्री व्यजमानाय सर्वान्कामान्दोहाता-
ऽइति तस्माद्वाऽअवनयति ॥२२॥ सोऽवनयति । “ध्रुवं ध्रुवेण मन-
सा व्याचा सोममवनयामीति गृह्णामी”ति वा “थानऽइन्द्रऽइद्विशोऽ-
सपत्नाः समनसस्करदिति व्यथा नऽइन्द्र इमाः प्रजा विवशः श्रियै
व्यशसेऽन्नाद्यायासपत्नाः समनसः करुवदित्येवैतदाह ॥ २३ ॥ अ-
थातो गृह्णात्येव । “मूर्द्धानं दिवोऽअरतिं पृथिव्या वैश्वानरमृतऽआ
जातमग्निम् । कविं सन्नाजमतिथिं जनानामासन्ना पात्रं जनयन्त
देवाः । उपयामगहीतोऽसि ध्रुवोऽसि ध्रुवक्षितिर्ध्रुवाणां ध्रुवतमोऽच्यु-
तानामच्युतक्षित्तमऽएष ते द्योनिर्व्वैश्वानराय त्वे”ति सादयति व्युह्य
न तृणं चनान्तर्द्धाय वैश्वानराय ह्येनं गृह्णाति ॥२४॥ Cf. का.
श. ५. २. ४; तै. सं. ६. ५. २; मै. सं. ४. ६. ६; कठ. २८. १.
कपि. ४४. १.

इति माध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे चतुर्थकाण्डे

द्वितीयप्रपाठके तृतीयं ब्राह्मणम् ॥ (अ. २. ४.)

४. २. ४.

(विप्रुषां होमः)

ग्रहान् गृहीत्वा । उपनिष्क्रम्य विप्रुषां१० होमं जुहोति तद्य-
द्विप्रुषां१० होमं जुहोति य्याऽएवास्यात्र विप्रुषः स्कन्दन्ति ताऽएवैत-
दाहवनीये स्वगाकरोत्याहवनीयो ह्याहुतीनां प्रतिष्ठा तस्माद्विप्रुषां१०
होमं जुहोति ॥१॥ स जुहोति । “य्यस्ते द्रप्सः स्कन्दति य्यस्तेऽअथं-
शु”रिति यो वै स्तोकः स्कन्दति स द्रप्सस्तत्तमाह यस्तेऽअ१०शुरि-
ति तद१०शुमाह “त्रावच्युतो धिषणयोरुपस्थादि”ति ग्राव्या द्वि च्यु-
तोऽधिषवणाभ्यां१०स्कन्दत्य१०“ध्वंय्योर्वा परि वा यः पवित्रादि”त्यध्व-

१, २. मा. सं. ७. २५. ३. मा. सं. ७. २४. ४. मग्नि इति. ग.

५. देवाः इति. ग. ६. मा. सं. ७. २५. ७. विप्रुषां१०इति. ग.

८-१०. मा. सं. ७. २६. ९ बाहुच्युत इति तैत्तिरीयपाठः ।

योर्व्वं हि पाणिभ्यांस्कन्दति पवित्राद्वा “तं ते जुहोमि मनसा वृष-
 द्कृतं स्वाहे”ति तद्यथा वृषद्वक्तुं हुतमेवमस्यैतद्भवति ॥२॥ अथ
 स्तीर्णाये वेदेः । द्वे तृणेऽध्वर्युरादत्ते तावध्वर्युं प्रथमौ प्रतिपद्येते
 प्राणोदानौ यज्ञस्याथ प्रस्तोता वागेव यज्ञस्याथोद्गातात्मैव प्रजाप-
 तिर्यज्ञस्याथ प्रतिहर्त्ता मिषगवा व्यानो वा ॥३॥ तान्वाऽपतान् । प-
 ञ्चर्त्विजो यजमानोऽन्वारभतऽपतावान्वै सर्वो यज्ञो यथावन्तऽपते
 पञ्चर्त्विजो भवन्ति पाङ्क्तो वै यज्ञस्तद्यज्ञमेवैतद्यजमानोऽन्वारभते ॥४॥
 अथान्यतरत्तृणम् । चात्वालमभिप्रास्यति “देवानामुत्क्रमणमसी”ति यत्र
 वै देवा यज्ञेन स्वर्गं लोकं समाश्नुवत तऽपतस्माच्चात्वालादूर्ध्वाः
 स्वर्गं लोकमुपोदक्रामंस्तद्यजमानमेवैतत्स्वर्गं पन्थानमनुसंख्यापयति
 ॥५॥ अथान्यतरत्तृणम् । पुरस्तादुद्गातृणामुपास्यति तूष्णीमेव स्तोमो
 वाऽप्यप्रजापतिर्यदुद्गातारः सऽइदं सर्वं यतुऽइदं सर्वं स-
 म्भवति तस्माऽप्यैतत्तृणमपिदधाति तथो हाध्वर्युं न युते नैनं स-
 म्भवत्यथ यदा जपन्ति जपन्ति ह्यत्रोद्गातारः ॥६॥ अथ स्तोत्रमुपाक-
 रोति । सोमः पवतऽइति स वै परागेव स्तोत्रमुपाकरोति पराञ्चः
 स्तुवते देवान्वाऽपतानि स्तोत्राण्यभ्युपावृत्तानि यत्पवमानाः पराञ्चो
 ह्येतैर्देवाः स्वर्गं लोकं समाश्नुवत तस्मात्परागेव स्तोत्रमुपाकरो-
 ति पराञ्चः स्तुवते ॥७॥ उपावर्त्तध्वमिति वाऽअन्यानि स्तोत्राणि ।
 अभ्यावर्त्त धुर्यै स्तुवतऽइमा वै प्रजाऽपतानि स्तोत्राण्यभ्युपावृत्ता-
 तस्मादिमाः प्रजाः पुनरभ्यावर्त्तं प्रजायन्ते ॥८॥ अथ यदत्र बहि-
 ष्ववमानेन स्तुवते । अत्र ह वाऽअसावग्रऽआदित्यऽआस तमृतवः
 परिगृह्यैवातऽऊर्ध्वाः स्वर्गं लोकमुपोदक्रामन्तः पृषऽऋतुषु प्रतिष्ठि-
 तस्तपति तथोऽप्यैतद्वत्विजो यजमानं परिगृह्यैवातऽऊर्ध्वाः स्वर्गं
 लोकमुपोत्क्रामन्ति तस्मादत्र बहिष्ववमानेन स्तुवते ॥९॥ नौर्ह वाऽ-

१. मा. सं. ७. २६. २. भवति इति. च. ३. एतान् इति. ग.

४. अन्वारभते इति. ग. ५. मा. ७. २६.

६. पयति इति. च. ७. प्रजायन्ते इति. ग. ८. स्तुवते इति. ग.

पृषा स्वर्ग्या । य्यद्वहिष्पवमानं तस्याऽऽकृत्विवजऽएव स्फुथाश्चारित्रा-
श्च स्वर्गस्य लोकस्य सम्पारणास्तस्याऽएकऽएव मज्जयिता य्यऽएव
निन्द्यः स य्यथा पूर्णामभ्यारुह्य मज्जयेदेव^१ हैनाथं स मज्जयति तद्वै
सर्व्वऽएव य्यज्ञो नौः स्वर्ग्या तस्मादु सर्व्वस्मादेव य्यज्ञान्निन्द्यं परिवि-
वाधिषेत ॥१०॥ अथ स्तुतऽएतां व्वाचं व्वदति । “अग्नीदग्नीन्वि-
हर बर्हिः स्तुणीहि पुरोडाशां २॥ ऽअलङ्कुरु पशुनेही”ति विवृहरत्यग्नी-
दग्नीन्त्समिन्द्रऽएवैनानेतत्स्तृणाति बर्हिस्तीर्णं बर्हिषि समिद्धे देवे-
भ्यो जुह्वानीति पुरोडाशां २॥ ऽअलंकुर्व्विति पुरोडाशैर्हि प्रचारिष्यन्
भवति पशुनेहीति पशु^२ ह्युपाकरिष्यन् भवति ॥११॥ अथ पुनः प्र-
पद्य । आश्विनं ग्रहं गृह्णात्याश्विनं ग्रहं गृहीत्वोपनिष्कस्य य्युपं परि-
व्ययति परिवीय य्युपं पशुमुपाकरोति रसमेवास्मिन्नेतद्वधाति ॥१२॥

(अर्थप्रपाठकः ७०)

स प्रातःसवनऽआलब्धः । आ तृतीयसवनाच्छ्रूयमाणऽउप-
शेते सर्व्वस्मिन्नेवैतद्यज्ञे रसं दधाति सर्व्वं यज्ञ^३रसेन प्रसजति
॥१३॥ तस्मादाग्नेयमग्निष्टोमऽआलभेत । तद्धि सलोम य्यदाग्नेयम-
ग्निष्टोमऽआलभेत य्यद्युक्थयः स्यादैन्द्राग्रं द्वितीयमालभेतैन्द्राग्नानि
ह्युक्थानि य्यदि षोडशी स्यादैन्द्रं तृतीयमालभेतैन्द्रो हि षोडशी य्य-
द्यतिरात्रः स्यात्सारस्वतं चतुर्थमालभेत व्वाग्वै सरस्वती य्योषा वै
व्वाग्योषा रात्रिस्तद्यथायथं य्यज्ञकतून् व्यौवर्त्तयति ॥१४॥ अथ स-
वनीयैः पुरोडाशैः प्रचरति । देवो वै सोमो दिवि हि सोमो व्वृत्रो
वै सोमऽआसीत्तस्यैतच्छरीरं य्यद्विरयो य्यदश्मानस्तदेवोशानानामौ-
षधिर्जायतऽइति ह स्माह श्वेतकेतुरौहालकिस्तामेतदाहृत्यामिषुण्व-
न्तीति ॥१५॥ स य्यत्पशुमालभते । रसमेवास्मिन्नेतद्वधात्यथ य्यत्स-
वनीयैः पुरोडाशैः प्रचरति मेधमेवास्मिन्नेतद्वधाति तथो हास्यैष

१ व्वदति इति. च. २, ३. पुरोडाशां इति. च. नाऽयं प्रैषस्संहितागतः ।

४. आश्विनं. इति. च. ५. आलभेत इति. ग. ६. व्यावर्त्तयति इति. ग.

सोमऽपव भवति ॥ १६ ॥ सुर्वऽपेन्द्रा भवन्ति । इन्द्रो वै यज्ञस्य देवता
तस्मात्सुर्वऽपेन्द्रा भवन्ति ॥ १७ ॥ अथ यत्पुरोडाशः । धानाः कर-
म्भो दध्यामिक्षेति भवति या यज्ञस्य देवतास्ताः सुप्रीता असन्निति
॥ १८ ॥ इदं वाऽअपूपमशित्वा कामयते । धानाः खादेयं करम्भम-
शनीयां दध्यशनीयामामिक्षामश्नीयामिति ते सुर्वे क्रामा या यज्ञस्य देव-
तास्ताः सुप्रीताऽअसन्नित्यथ यदेषा प्रातःसवनऽपव मैत्रावरुणी पय-
स्यावकृता भवति नेतरयोः सवनयोः ॥ १९ ॥ गायत्री वै प्रातः
सवनं वहति । त्रिष्टुप्माध्यन्दिनं सवनं जगती तृतीयसवनं तद्वाऽ-
अनेकाकिन्येव त्रिष्टुप्माध्यन्दिनं सवनं वहति गायत्र्या च बृह-
त्या चानेकाकिनी जगती तृतीयसवनं गायत्र्योष्णिहककुम्भ्यामनुष्टु-
भा ॥ २० ॥ गायत्र्यैवाकिनी प्रातःसवनं वहति । सैताभ्यां पङ्क्ति-
भ्यां स्तोत्रपङ्क्त्या च हविष्पङ्क्त्या च चत्वार्यर्ज्यानि वहिष्पवमानं
पञ्चमं पञ्चपदा पङ्क्तिः सैतया स्तोत्रपङ्क्त्यानेकाकिनी गायत्री प्रातः
सवनं वहति ॥ २१ ॥ इन्द्रस्य पुरोडाशः । हव्योर्ध्वानाः पूष्णः करम्भः
सुरस्वत्यै दधि मित्रावरुणयोः पयस्या पञ्चपदा पङ्क्तिः सैतया हवि-
ष्पङ्क्त्यानेकाकिनी गायत्री प्रातःसवनं वहत्येतस्याऽपव पङ्क्तेः
सम्पदः क्रामाय प्रातःसवनऽपवैषा मैत्रावरुणी पयस्यावकृता भव-
ति नेतरयोः सवनयोः ॥ २२ ॥ Cf. का. श. ५. ३. १.

इति माध्यन्दिनशास्त्रीये शतपथब्राह्मणे चतुर्थकाण्डे
द्वितीयप्रपाठके चतुर्थं ब्राह्मणम् ॥ (अ. २. ५.)
(द्वितीयोऽध्यायस्समाप्तः)

४. २. ५.

(ऋतुग्रहैन्द्राग्नवैश्वदेवग्रहाः)

भक्षयित्वा समुपहृताः स्मऽइत्युक्त्वोत्तिष्ठति । पुरोडाशवृगल

मादाय तद्यत्रैतदुपसन्नोऽच्छावाकोऽन्वाह तदस्मै पुरोडाशवृगलं पा-
णावाद्धदाद्वा 'च्छावाक वृद्धस्व य्यत्ते व्वाद्य'मित्यर्हयित वाऽअच्छा-
वाकः ॥१॥ तमिन्द्राग्नीऽअनुसममनुताम् । प्रजानां प्रजात्यै तस्मादै-
न्द्राग्नोऽच्छावाकः स ऽपतेन च हविषा य्यदस्माऽपतत्पुरोडाशवृगलं
पाणावाद्धात्येतेन चार्षेयेण य्यदेतदन्वाह तेनानुसममनुते ॥२॥ स
वै सन्नेऽच्छावाके । ऋतुग्रहैश्चरति तद्यत्सन्नेऽच्छावाकऽऋतुग्रहै-
श्चरति मिथुनं वा अच्छावाकऽऐन्द्राग्नौ ह्यच्छावाको द्वौ हीन्द्राग्नी
द्वन्द्वं हि मिथुनं प्रजननं स ऽपतस्मान्मिथुनात्प्रजननादतुन्त्संव-
त्सरं प्रजनयति ॥३॥ य्यद्वेव सन्नेऽच्छावाके । ऋतुग्रहैश्चरति सर्व्व
वाऽऋतुवः संवत्सरः सर्व्वमेवैतत्प्रजनयति तस्मात्सन्नेऽच्छावाकऽ-
ऋतुग्रहैश्चरति ॥४॥ तान्वै द्वादश गृह्णीयात् । द्वादश वै मासाः
संवत्सरस्य तस्माद्द्वादश गृह्णीयादथोऽपि त्रयोदश गृह्णीयादस्ति
त्रयोदशो मासऽइति द्वादश त्वेव गृह्णीयादेषैव सम्पत् ॥५॥ द्रोण-
कलशाद्गृह्णाति । प्रजापतिर्व्वै द्रोणकलशः स ऽपतस्मात्प्रजापतेर्ऋ-
तुन्त्संवत्सरं प्रजनयति ॥६॥ उभयतोमुखाभ्यां पात्राभ्यां गृह्णाति ।
कुतस्तयोरन्तो य्येऽउभयतोमुखे तस्मादयमनन्तः संवत्सरः परिप्लव-
ते तं गृहीत्वा न सादयति तस्मादयमसन्नः संवत्सरः ॥७॥ नानुवा-
क्यामन्वाह । ह्वयति वाऽअनुवाक्ययागतो ह्येवायमृतुर्यदि दिवा
य्यदि नक्तं नानुवषट्करोति नेद्वतुनपवृणजाऽइति सहैव प्रथमौ ग्रहौ
गृह्णीतः सहोत्तमाविदमेवैतत्सर्व्वं संवत्सरेण परिगृह्णीतस्तदिदं
सर्व्वं संवत्सरेण परिगृह्णीतम् ॥८॥ निरेवान्यतरः क्रामति । प्रान्यतरः
पद्यते तस्मादिमेऽन्वञ्चो मासा य्यन्त्यथ य्यदुभौ वा सह निष्क्रामे-
तामुभौ वा सह प्रपद्येयातां पृथग्गृह्वेमे मासाऽईयुस्तस्मान्निरेवा-
न्यतरः क्रामति प्रान्यतरः पद्यते ॥९॥ तौ वाऽऋतुनेति षट्प्रचरतः ।

१. चरति. इति ग.

२. संवत्सर इति. ग.

३. वा इति. ग.

४. प्रचरतः इति. च.

तद्देवाऽअहरसृजन्तर्तुभिरिति चतुस्तद्रात्रिमसृजन्त स य्यद्वैतावदे-
 वामविष्यद्रात्रिर्हवामविष्यन्न व्यवस्यत् ॥१०॥ तौ वाऽऋतुनेत्युप-
 रिष्ठाद्विश्वरतः । तद्देवाः परस्तादहर्दधुस्तस्मादिदमद्याहरथ रात्रि-
 रथ इवोऽहर्भविता ॥११॥ ऋतुनेति वै देवाः । मनुष्यानसृजन्तर्तु-
 भिरिति पशून्तस्य यत्तन्मध्ये येन पशून्सृजन्त तस्मादिमे पशवऽउ-
 भयतः परिगृहीता वृशमुपेता मनुष्याणाम् ॥१२॥ तौ वाऽऋतुनेति
 षट्प्रचर्य । इतरथा पात्रे विपर्यस्येतेऽऋतुभिरिति चतुश्चित्वेत-
 रथा पात्रे विपर्यस्येतेऽन्यतरतऽपव तद्देवाऽअहरसृजन्तान्यतरतो
 रात्रिमन्यतरतऽपव तद्देवा मनुष्यानसृजन्तान्यतरतः पशून् ॥१३॥
 अथातो गृह्णात्येव । “उपर्यामगृहीतोऽसि मधवे त्वे”त्येवाध्वर्युर्गृह्णा-
 “त्युपर्यामगृहीतोऽसि माधवाय त्वे”ति प्रतिप्रस्थातैतावेव वास-
 न्तिकौ स यद्वसन्तऽओषधयो जायन्ते वृनस्पतयः पच्यन्ते तेनो
 हैतौ मधुश्च माधवश्च ॥१४॥ “उपर्यामगृहीतोऽसि । शुक्राय त्वे”-
 त्येवाध्वर्युर्गृह्णा “त्युपर्यामगृहीतोऽसि शुचये त्वे”ति प्रतिप्रस्थातैता-
 वेव श्रैष्मौ स यदेतयोर्बलिष्ठं तपति तेनो हैतौ शुक्रश्च शुचिश्च
 ॥१५॥ “उपर्यामगृहीतोऽसि । नभसे त्वे”त्येवाध्वर्युर्गृह्णा “त्युपर्या-
 मगृहीतोऽसि नभस्याय त्वे”ति प्रतिप्रस्थातैतावेव वार्षिकावमुतो
 वै दिवो वर्षति तेनो हैतौ नभश्च नभस्यश्च ॥१६॥ “उपर्यामगृ-
 हीतोऽसि । इषे त्वे”त्येवाध्वर्युर्गृह्णात्यु “पर्यामगृहीतोऽस्यूर्जे त्वे”-
 ति प्रतिप्रस्थातैतावेव शारदौ स यच्छरदूर्गसऽओषधयः पच्यन्ते
 तेनो हैताविर्षश्चोर्जश्च ॥१७॥ “उपर्यामगृहीतोऽसि । सहसे
 त्वे”त्येवाध्वर्युर्गृह्णा “त्युपर्यामगृहीतोऽसि सहस्याय त्वे”ति प्रतिप्र-
 स्थातैतावेव हैमन्तिकौ स यद्धेमन्तऽइमाः प्रजाः सहसेव स्वं वृश-

१. व्यवस्यत् इति. च.

२. तौ वा इति. ग.

३. अददुरिति. ग.

४-९. मा. सं. ७. ३०.

१०. नभस्यायेति. ग. क.

११, १२. मा. सं. ७. ३०

१३. हैताविषश्चेति ग. १४, १५. मा. सं. ७. ३०

मुपनयते तेनो हैतौ सहस्र सहस्यश्च ॥१८॥ “उपयामगृहीतोऽसि । तपसे त्वे”त्येवाध्वर्युर्गृह्णात्यु “पयामगृहीतोऽसि तपस्याय त्वे”ति प्रतिप्रस्थातैतावेव शैशिरौ स व्यदेतयोर्बलिष्ठं^१ श्यायति तेनो हैतौ तपश्च तपस्यश्च ॥१९॥ “उपयामगृहीतोऽसि । अ^२हसस्पतये त्वे”-ति त्रयोदशं ग्रहं गृह्णाति य्यदि त्रयोदशं गृह्णीयादथ प्रतिप्रस्थाताः ध्वर्योः पात्रे स^३श्रवमवनयत्यध्वर्युर्वा प्रतिप्रस्थातुः पात्रे स^४श्रवमवनयत्याहरति भक्षम् ॥२०॥ अथ प्रतिप्रस्थाता भक्षितेन पात्रेण । ऐन्द्राग्रं ग्रहं गृह्णाति तद्यद्भक्षितेन पात्रेणैन्द्राग्रं ग्रहं गृह्णाति । न वाऽऋतुग्रहाणामनुवषट्कुर्वन्त्येतेभ्यो वाऽऐन्द्राग्रं ग्रहं ग्रहीष्यन् भवति तद्स्यैन्द्राग्नेनैवानुवषट्कृता भवन्ति ॥२१॥ य्यद्वैन्द्राग्रं ग्रहं गृह्णाति । स^५र्वं वाऽइदं प्राजीजनद्यऽऋतुग्रहानग्रहीत्सऽइदं^६ स^७र्वं प्रजनय्यदमे-वैतत्सर्वं प्राणोदानयोः प्रतिष्ठापयति तदिदं^८ स^९र्वं प्राणोदानयोः प्रतिष्ठितमिन्द्राग्नी हि प्राणोदानाविमे हि द्यावापृथिवी प्राणोदानावन-योर्हीदं^{१०}स^{११}र्वं प्रतिष्ठितम् ॥२२॥ य्यद्वैन्द्राग्रं ग्रहं गृह्णाति । स^{१२}र्वं वाऽइदं प्राजीजनद्यऽऋतुग्रहानग्रहीत्सऽइदं^{१३} स^{१४}र्वं प्रजनय्यास्मिन्नेवै-तत्स^{१५}र्वस्मिन् प्राणोदानौ दधाति ताविमावस्मिन्त्स^{१६}र्वस्मिन् प्राणोदानौ हि तौ ॥२३॥ अथातो गृह्णात्येव । “इन्द्राग्नीऽआगतं^{१७}सुतं गीर्भिर्न-भो व्वरेण्यम् । अस्य पातं धियेषिता । उपयामगृहीतोसीन्द्राग्नि-भ्यां त्वेष ते य्योनिरिन्द्राग्निभ्यां त्वे”ति सादयतीन्द्राग्निभ्यां^{१८} हेनं गृह्णाति ॥२४॥ अथ व्वैश्वदेवं ग्रहं गृह्णाति । स^{१९}र्वं वाऽइदं प्राजीज-नद्यऽऋतुग्रहानग्रहीत्स य्यद्वैतावदेवाभविष्यद्यावत्यो हैवाग्रे प्रजाः सृष्टास्तावत्यो हैवाभविष्यन् प्राजनिष्यन्त ॥२५॥ अथ य्यद्वैश्वदेवं ग्रहं गृह्णाति । इदमेवैतत्स^{२०}र्वमिमाः प्रजा यथायथं व्यवसृजति तस्मादिमाः प्रजाः पुनरभ्यावर्त्तं प्रजायन्ते शुक्रपात्रेण गृह्णात्येष वै शुक्रो य्यऽएष

१-३. मा. सं. ७. ३०.

४. तौ इति. च.

५. मा. सं. ७. ३१

६. नभः इति. च.

७. प्राजनिष्यन्त इति ग.

८. प्रजा इति. ग.

तृपति तस्य ये रश्मयस्ते विवृश्वेदेवास्तस्माच्छुक्रपात्रेण गृह्णाति॥२६॥
 अथातो गृह्णात्येव । “ओमासश्चर्षणीधृतो विवृश्वे देवासऽआगत ।
 दाश्वार्थसो दाश्वेषः सुतम् । उपयामगृहीतोसि विवृश्वेभ्यस्त्वा दे-
 वेभ्यऽप्य ते अग्निर्विवृश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्यः” इति सादयति विवृश्वे-
 भ्यो ह्येनं देवेभ्यो गृह्णाति ॥२७॥ Cf. का. श. ५. ३. २; तै. ६.
 ५. ४; मै. सं. ४. ६. ७, ८; कठ. २८. २; कपि. ४४. २.

इति माध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे चतुर्थकाण्डे
 द्वितीयप्रपाठके पञ्चमं ब्राह्मणम् ॥ (अ. ३. १.)

(शस्त्रप्रतिगरः)

४. २. ६.

गृणाति ह वाऽपतद्धोता व्यच्छुं सति । तस्माऽपतद्गृणते प्र-
 त्येवाध्वर्युरागृणाति तस्मात्प्रतिगरो नाम ॥१॥ तं वै प्राञ्चमासीनमा-
 ह्वयते । सुर्वे वाऽअन्यऽउद्रातुः प्राञ्चऽआर्त्विज्यं कुर्वन्ति तथो
 द्हास्यैतत्प्रागेवार्त्विज्यं कृतं भवति॥२॥ प्रजापतिर्वाऽउद्राता । योष-
 र्ग्योता सऽपतत्प्रजापतिरुद्राता योषायामृचि होतरि रेतः सिञ्चति
 यस्तुते तद्धोता शस्त्रेण प्रजनयति तच्छ्रयति व्यथायं पुरुषः शितस्त-
 द्यदेनच्छ्रयति तस्माच्छ्रं नाम ॥३॥ तदुपपत्यय्य प्रतिगृणाति । इद-
 मेवैतद्वेतः सिक्तमुपनिमदत्यथ यत्पराङ् तिष्ठन् प्रतिगृणीयात्परागु
 द्वैवैतद्वेतः सिक्तं प्रणश्येत्तत्र प्रजायेत सम्यञ्चाऽउचैवैतद्भुत्वैतद्वेतः
 सिक्तं प्रजनयतः ॥४॥ य्यातयामानि वै देवैश्छन्दांसि । छन्दोमि-
 हि देवाः स्वर्गं लोकं समीशुवत मदो वै प्रतिगरो य्यो वाऽऋचि
 मदो यः सामनसो वै स तच्छन्दः स्वेवैतद्रसं दधात्ययातयामानि
 करोति तैरयातयामैर्यज्ञं तन्वते ॥५॥ तस्माद्यद्यर्चश्चशः शंसेत् ।
 अर्द्धर्चैऽर्द्धर्चैः प्रतिगृणीयाद्यदि पच्छः शंसेत्पदे पदे प्रतिगृणीया-

१. मा. सं. ७. ३३.

२. दाशुष इति. ग.

३. मासीनमिति. ग.

४. योषर्ग्योता इति. क.

५. तन्न इति. च.

६. समाशुवत इति. ग.

द्युत्र वै श^ॐसन्नवानिति तदसुररक्षसानि व्यज्ञमन्वचरन्ति तत्प्रति-
 गरेण संदधाति नाष्ट्राणा^ॐरक्षसामनन्वचाराय व्यजमानस्यौचैवै-
 तद्भ्रातृव्यलोकं छिनत्ति ॥६॥ चतुरक्षराणि ह वाऽअग्रे छन्दाथं
 स्यासुः । ततो जगती सोममुच्छापतत्सा त्रीण्यक्षराणि हित्वाज-
 गाम तत्त्रिष्टुप्सोममुच्छापतत्सैकमक्षरं हित्वाजगाम ततो गाय-
 त्री सोममुच्छापतत्सैतानि चाक्षराणि हरन्त्यागच्छत्सोमं च ततोऽष्टा-
 क्षरा गायत्र्यभवत्तस्मादाहुर्ष्टाक्षरा गायत्रीति ॥७॥ तथा प्रातःसवन-
 मतन्वत । तस्माद्गायत्रं प्रातःसवनं तयैव माध्यन्दिनं सवनमतन्वत
 ता^ॐह त्रिष्टुबुवाचोप त्वाहमायानि त्रिभिरक्षरैरुप मा ह्यस्व मा मा
 व्यज्ञादन्तर्गा ऽइति तथेति तामुपाह्वयत ततऽएकादशाक्षरा त्रिष्टुब-
 भवत्तस्मादाहुर्द्वैष्टुभं माध्यन्दिनं सवनमिति ॥८॥ तयैव तृतीय-
 सवनमतन्वत । ता^ॐह जगत्युवाचोप त्वाहमायान्येकेनाक्षरेणोप
 मा ह्यस्व मा मा व्यज्ञादन्तर्गा ऽइति तथेति तामुपाह्वयत ततो द्वाद-
 शाक्षरा जगत्यभवत्तस्मादाहुर्ज्जागतं तृतीयसवनमिति ॥९॥ तदाहुः ।
 गायत्राणि वै सर्वाणि सवनानि गायत्री ह्येवैतदुपसृजमानैदिति
 तस्मात्स^ॐ सिद्धं प्रातःसवनं प्रतिगृणीयात्स^ॐ सिद्धा हि गायत्र्या-
 गच्छत्सकृन्मद्वन्माध्यन्दिने सवनऽएकं हि साक्षरं हित्वागच्छत्ते-
 नैवैनामेतत्समर्द्धयति कृत्स्नां करोति ॥ १०॥ यत्र त्रिष्टुभः शस्य-
 न्ते । त्रिमद्वत्तृतीयसवने त्रीणि हि साक्षराणि हित्वागच्छत्तैरेवैनामे-
 तत्समर्द्धयति कृत्स्नां करोति ॥११॥ (शतम् २५००) यत्र द्या-
 वापृथिव्यथं शस्यते । इमे ह वै द्यावापृथिवीऽइमाः प्रजाऽउपजीव-
 न्ति तदनयोरेवैतद्द्यावापृथिव्यो रसं दधाति ते रसवत्याऽउपजीव-
 नीयेऽइमाः प्रजाऽउपजीवन्ति स वाऽओ३मित्येव प्रतिगृणीयात्तद्धि
 सत्यं तद्देवा विदुः ॥१२॥ तद्धैके । ओथामो दैव व्वागिति प्रतिगृ-
 णन्ति व्वाक्प्रतिगरऽपतद्वाचमुपाप्नुमऽइति व्वदन्तस्तदु तथा न

१. मानैदिति. च. २. सवने इति. ग, तृतीयसवने इति. च.

कुर्याद्यथा वै कथा च प्रतिगृणात्युपासैवास्य व्याग्भवति व्याचा हि
प्रतिगृणाति तस्मादो ३मित्येव प्रतिगृणीयात्तद्धि सत्यं तद्देवा विवदुः
॥१३॥ Cf. का. श. ५. ३. ३; तै. सं. ३. २. ९;

इति माध्यन्दिनीये शतपथब्राह्मणे चतुर्थकारण्डे
द्वितीयप्रपाठके षष्ठं ब्राह्मणम् ॥ (अ. ३. २.)

४. २. ७.

(माध्यन्दिनसवम् , मरुत्वतीयमाहेन्द्रग्रहाः)

इहा ३ ऽ इहा ३ ऽ इत्यभिषुणोति । इन्द्रमेवैतदाच्यावयति बृ-
हद्बृहदितीन्द्रमेवैतदाच्यावयति ॥१॥ स शुक्रामन्थिनौ प्रथमौ गृ-
ह्णाति । शुक्रवज्ज्येतत्सवनमथाग्रयणं सर्वेषु ह्येष सवनेषु गृह्णाते-
ऽथ मरुत्वतीयमथोक्थ्यमुक्त्यानि ह्यत्रापि भवन्ति ॥२॥ तद्धैः ।
उक्थ्यं गृहीत्वाथ मरुत्वतीयं गृह्णन्ति तदु तथा न कुर्यान्मरुत्वती-
यमेव गृहीत्वाथोक्थ्यं गृह्णीयात् ॥३॥ तान्वाऽपतान् । पञ्च ग्रहान्
गृह्णात्येष वै वज्रो य्यन्माध्यन्दिनः पवमानस्तस्मात्पञ्चदशः पञ्च-
सामा भवति पञ्चदशो हि वज्रः स ऽपतैः पञ्चमिर्ग्रहैः पञ्च वा-
ऽइमाऽअङ्गुलयोऽङ्गुलिभिर्वै प्रहरति ॥४॥ इन्द्रो वृत्राय वज्रं प्रज-
हार । स वृत्रं पाप्मानं हत्वा विजितेऽभयेऽनाष्ट्रे दक्षिणां नि-
नाय तस्मादप्येतर्हि यदैवैतेन माध्यन्दिनेन पवमानेन स्तुवतेऽथ
विजितेऽभयेऽनाष्ट्रे दक्षिणा नीयन्ते तथोऽप्येष ऽपतैः पञ्चमि-
र्ग्रहैः पाप्माने द्विषते आतृव्याय वज्रं प्रहरति स वृत्रं पाप्मानं
हत्वा विजितेऽभयेऽनाष्ट्रे दक्षिणा नयति तस्माद्वाऽपतान् पञ्च
ग्रहान् गृह्णाति ॥५॥ तद्यन्मरुत्वतीयान् गृह्णाति । एतद्वा ऽइन्द्र-
स्य निष्केवल्यं सवनं य्यन्माध्यन्दिनं सवनं तेन वृत्रमजिघा

१. अभिषुणोति इति. च.

२. 'उक्थं गृहीत्वा मरुत्वतीयौ' इत्यापस्तम्बः (आ. प. श्रौ. १३. २. ३.)

३. प्रजहार इति. ग. ४. दक्षिणा इति ग. ५. एतद्वा इति. ग.

४५ मा० श० ब्रा०

सत्तेन व्यजिगीषत मरुतो वाऽइत्यश्वत्थेऽपक्रम्य तस्थुः क्षत्रं वाऽइन्द्रो विशो मरुतो विशा वै क्षत्रियो बलवान् भवति तस्मादाश्वत्थे ऽऋतुपात्रे स्यातां कार्मर्मयमे त्वेव भवतः ॥६॥ तानिन्द्रऽउपमन्त्र-
यांचक्रे । उप मा वर्त्तध्वं युष्माभिर्बलेन वृत्रं हनानीति ते होचुः किं नस्ततः स्यादिति तेभ्यऽपतौ मरुत्वतीयौ ग्रहावगृह्णात् ॥७॥ ते होचुः । अपनिधायैनमोजऽउपावर्त्तामहाऽइति तऽपनमपनिधायैवौ-
जऽउपाववृत्तुस्तद्वाऽइन्द्रोऽस्पृणुतापनिधाय वै मौजऽउपावृत्तिति ॥८॥ स होवाच । सहैव मौजसोपावर्त्तध्वमिति तेभ्यो वै नस्तृतीयं ग्रहं गृह्णाणेति तेभ्यऽपतं तृतीयं ग्रहमगृह्णादु “पयामगृहीतोऽसि मरुतां त्वौजस” इति तऽपनं सहैवौजसोपावर्त्तन्त तैर्व्यजयत तै-
र्वृत्रमहन्क्षत्रं वाऽइन्द्रो विशो मरुतो विशा वै क्षत्रियो बलवान् भवति तत्क्षत्रऽपचैतद्वलं दधाति तस्मान्मरुत्वतीयान् गृह्णाति ॥९॥ स वाऽइन्द्रायैव मरुत्वते गृह्णीयात् । नापि मरुद्भ्यः स यद्धापि मरुद्भ्यो गृह्णीयात्प्रत्युद्यामिनीं ह क्षत्राय विशं कुर्या-
दथैतदिन्द्रमेवानु मरुतऽआभजति तत्क्षत्रायैवैतद्विशं कृतानुकरामनु वर्त्मानं करोति तस्मादिन्द्रायैव मरुत्वते गृह्णीयात्तापि मरुद्भ्यः ॥१०॥ अपक्रमादु हैवैषामेतद्विभयांचकार । य्यदिमे मन्त्रापक्रामेयु-
र्यन्नान्यद्वियेरन्निति तानेवैतदनपक्रमिणोऽकुसत तस्मादिन्द्रायैव मरु-
त्वते गृह्णीयात्तापि मरुद्भ्यः ॥११॥ ऋतुपात्राभ्यां गृह्णाति । ऋतवो वै संवत्सरो व्यज्ञस्तेऽदः प्रातःसवने प्रत्यक्षमवकल्प्यन्ते
य्यदुतुग्रहान् गृह्णात्यथैतत्परोक्षं माध्यन्दिने सवनेऽवकल्प्यन्ते
य्यदुतुपात्राभ्यां मरुत्वतीयान् गृह्णाति विशो वै मरुतोऽन्नं वै वि-
शऽऋतवो वाऽइदं सर्वमन्नाद्यं पचन्ति तस्मादुतुपात्राभ्यां मरु-
त्वतीयान् गृह्णाति ॥१२॥ अथातो गृह्णात्येव । “इन्द्र मरुत्वऽइह
पाहि सोमं यथा शार्यातेऽअपिबः सुतस्य । त्वं प्रणीती त्वं

शूर शर्मन्नाविवासन्ति कवयः सुयज्ञाः । उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय
 त्वा मरुत्वतऽप्य ते व्योनिरिन्द्राय त्वा मरुत्वते ॥१३॥ मरु-
 त्वन्तं वृषभम् । व्वावृधानमकवारिं दिव्यं शासमिन्द्रम् ।
 विश्वासाहमवसे नूतनायोग्रं सहोदामिह तं हुवेम । उपयाम-
 गृहीतोऽसीन्द्राय त्वा मरुत्वतऽप्य ते व्योनिरिन्द्राय त्वा मरु-
 त्वते । उमयामगृहीतोऽसि मरुतां त्वौजसः इति तृतीयं ग्रहं
 गृह्णाति ॥१४॥ अथ माहेन्द्रं ग्रहं गृह्णाति । पाप्मना वाऽपतदिन्द्रः
 सः सृष्टोऽभूद्यद्विशा मरुद्भिः स यथा विजयस्य कामाय विशा
 समाने पात्रेऽश्रीयादेवं तद्यदस्माऽपतं मरुद्भिः समानं ग्रहमगृह्ण
 ॥१५॥ तं देवाः । सर्वस्मिन्विजितेऽभयेऽनाष्टे यथेष्टीकां मुञ्जाद्विवृ-
 हेदेवश्वसर्वस्मात्पाप्मनो व्यवृहन्यन्माहेन्द्रं ग्रहमगृह्णस्तथोऽपवैषऽप-
 तद्यथेष्टीका विमुञ्जा स्यादेव सः सर्वस्मात्पाप्मनो निर्मुच्यते यन्माहे-
 न्द्रं ग्रहं गृह्णाति ॥१६॥ यद्वेव माहेन्द्रं ग्रहं गृह्णाति । इन्द्रो वाऽप्य
 पुरा वृत्रस्य वधादथ वृत्रं हत्वा यथा महाराजो विजिग्यान्
 ऽप्येवं महेन्द्रोऽभवत्तस्मान्माहेन्द्रं ग्रहं गृह्णाति महान्तमु चैवैनमेत-
 त्खलु करोति वृत्रस्य वधाय तस्माद्वेव माहेन्द्रं ग्रहं गृह्णाति शुक्र-
 पात्रेण गृह्णात्येष वै शुक्रो यऽप्य तपत्येवऽऽप्य महान्तस्माच्छु-
 क्रपात्रेण गृह्णाति ॥१७॥ अथातो गृह्णात्येव । “महां २॥ ऽइन्द्रो नृव-
 दा चर्षणिप्राऽउत द्विर्हर्हाऽअमिनः सहोभिः । अस्मद्यग्रावृधे वी-
 र्यायोरुः पृथुः सुकृतः कर्तृभिर्भूत् । उपयामगृहीतोऽसि महेन्द्राय
 त्वैष ते व्योनिर्महेन्द्राय त्वे”ति सादयति महेन्द्राय ह्येनं गृह्णाति
 ॥१८॥ अथोपाकृत्यैतां व्वाचं वदति । “अभिषेतारोऽमिषुणुतौ-
 ल्खलानुद्वादयताग्नीदाशिरं विनय सौम्यस्य वित्ता”दिति ते वै
 तृतीयसवनायैवाभिषेतारोऽमिषुण्वन्ति तृतीयसवनायौल्लखलानुद्वाद-
 यन्ति तृतीयसवनायाग्नीदाशिरं विनयति तृतीयसवनाय सौम्यं

चरुं श्रपयत्येते वै शुक्रवती रसवती सवने व्युत्प्रातःसवनं च
माध्यन्दिनं च सवनमथैतन्निर्द्धीतशुक्रं यत्तृतीयसवनं तदेवैतस्मान्मा-
ध्यन्दिनात्सवनाभिर्मिमीते तथो हास्यैतच्छुक्रवद्रसवत्तृतीयसवनं
भवति तस्मादेतामत्र व्वाचं वदति ॥१९॥ Cf. का. श. ५. ३. ४;
तै. सं. ६.५.५; मै. सं. ४.६.८; कठ. २८. २, ३; कपि. ४४. २, ३.

इति माध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे चतुर्थकाण्डे
द्वितीयप्रपाठके सप्तमं ब्राह्मणम् ॥ (अ. ३. ३.)

द्वितीयः प्रपाठकस्समाप्तः ॥

(काण्डिकासंख्या १३९)

४. ३. १.

(दाक्षिणहोमो दक्षिणादानं च)

घ्नन्ति वाऽपतद्यज्ञम् । व्यदेनं तन्वते व्यन्वेव राजानमभिषुण्व-
न्ति तत्तं घ्नन्ति व्यत्पशुं संज्ञपयन्ति विवशासति तत्तं घ्नन्त्युलूखल-
मुसलाभ्यां दृषदुपलाभ्यां हविर्यज्ञं घ्नन्ति ॥ १ ॥ सुऽपष्ट व्यज्ञो
हतो न ददक्षे । तं देवा दक्षिणाभिरदक्षयंस्तद्यदेनं दक्षिणाभिरदक्ष-
यंस्तस्माद्दक्षिणा नाम तद्यदेवात्र व्यज्ञस्य हतस्य व्यथते तदेवास्यै-
तद्दक्षिणाभिर्दक्षयत्यथ समृद्धऽपष्ट व्यज्ञो भवति तस्माद्दक्षिणा ददा-
ति ॥ २ ॥ तद्वै षड्द्वादशेत्येव हविर्यज्ञे ददति । न ह त्वेवाशतद-
क्षिणः सौम्योऽध्वरः स्यादेव वै प्रत्यक्षं व्यज्ञो व्यत्प्रजापतिः पुरुषो
वै प्रजापतेर्नेदिष्टऽसोऽयं शतायुः शततेजाः शतवीर्यस्तं शतेनैव
दक्षयति नाशतेन तस्मान्नाशतदक्षिणः सौम्योऽध्वरः स्यान्नो हैवाश-
तदक्षिणेन व्यजमानस्यर्त्विक्स्यान्नेदस्याक्षिभूरसानि व्यमिमे हनि-
ष्यन्त्येव न दक्षयिष्यन्तीति ॥३॥ द्वेया वै देवाः । अहैव देवा
ऽअथ रये ब्राह्मणाः शुश्रुवाऽसोऽनूचानास्ते मनुष्यदेवास्तेषां द्वेधा

१. ददाति. इति. ग. २. द्वेया वै देवा देवाः इति. च. ३. द्वेधा इति. क.

विभक्तऽप्ययज्ञऽआहुतयऽप्य देवानां दक्षिणा मनुष्यदेवानां ब्राह्मणानां^१ शुश्रूषामनूचानानामाहुतिभिरेव देवान् प्रीणाति दक्षिणाभिर्मनुष्यदेवान् ब्राह्मणाञ्छुश्रूषोऽनूचानांस्तुऽपनमुभये देवाः प्रीताः स्वर्गं लोकमभिवहन्ति ॥४॥ ता वाऽपताः । ऋत्विजामेव दक्षिणाऽअन्यं वाऽपतऽपेतस्यात्मानं^२ संस्कुर्वन्त्येतं यज्ञमुद्धम्यं यजुर्मयं^३ साममयमाहुतिमयं^४ सोऽस्यामुष्मिल्लोकऽआत्मा भवति तद्ये माजीजनन्तेति तस्माद्वत्विग्भ्यऽप्य दक्षिणा दद्यान्नानृत्विग्भ्यः ॥५॥ अथ प्रतिपरेत्य गार्हपत्यम् । दक्षिणानि जुहोति स दशाहोमीये वाससि हिरण्यं प्रवध्यावधाय जुहोति देवलोके मेऽप्यसदिति वै यजते यो यजते सोऽस्यैष यज्ञो देवलोकमेवाभिप्रैति तदनुची दक्षिणा यां ददाति सैति दक्षिणामन्वारभ्य यजमानः ॥६॥ चतस्रो वै दक्षिणाः । हिरण्यं गौर्वासोऽश्वो न वै तद्वकल्पते यदश्वस्य पादमवदध्याद्यद्वा गोः पादमवदध्यात्तस्माद्दशाहोमीये वाससि हिरण्यं प्रवध्यावधाय जुहोति ॥७॥ सौरीभ्यामृग्भ्यां जुहोति । तमसा वाऽअसौ लोकोऽन्तर्हितः सऽपतेन ज्योतिषा तमोऽपहृत्य स्वर्गं लोकमुपसंक्रामति तस्मात्सौरीभ्यामृग्भ्यां जुहोति ॥८॥ स जुहोति । “उर्दुत्यं जातवेदसं देवं ब्रह्मन्ति केतवः । इदं विश्वाय सूर्यं स्वाहे”त्येतया गायत्री गायत्री वाऽइयं पृथिवी सेयं प्रतिष्ठा तदस्यामेवैतत्प्रतिष्ठायां प्रति तिष्ठति ॥९॥ अथ द्वितीयां जुहोति । “चित्रं देवानामुदगादनीकं चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः । आपा द्यावापृथिवीऽअन्तरिक्षं सूर्यऽआत्मा जगतस्तस्थुषश्च स्वाहे”त्येतया त्रिष्टुभा लोकमेवैतयोपैति ॥१०॥ अथाग्नीध्रे । “द्वे वैकां वा जुहोति तद्यदग्नावाग्नीध्रे द्वे वैकां

१. ब्राह्मणानामिति. ग.

२. एतस्य इति. ग.

३. ऋत्विग्भ्य इति. च.

४. जुहोति इति. ग.

५. जुहोति इति. च.

६. मा. सं. ७. ४१.

७. प्रतितिष्ठति इति. च.

८. मा. सं. ७. ४२.

९. उपप्रेति इति. ग. च.

१०. द्वे इति. ग.

वा जुहोत्यग्निर्वै पशूनामीष्टे तऽपनमभितः परिणिविशन्ते तमेत-
 याहुत्या प्रीणाति सोऽस्मै प्रीतोऽनुमन्यते तेनानुमतां ददाति ॥११॥
 स जुहोति । “अग्ने नय सुपथा रायेऽअस्मान्विश्वा नि देव व्युनानि
 विद्वान् । व्युयोध्यस्मज्जुहुराणमेनो भूयिष्ठां ते नमऽउक्तिं विवेधम-
 स्वाहे”त्यथ यद्यद्व्युक्तं वायुक्तं वा दास्यन्त्स्यादथ द्वितीयां जुह-
 याद्यद्यु न नद्रियेत ॥१२॥ स जुहोति “अयं नोऽअग्निर्वरिवस्कृ-
 णोत्वयं मृधः पुरऽपतु प्रभिन्दन् । अयं वाजान् जयतु वाजसाता-
 वयथं शत्रून्जयतु जह्मषाणः स्वाहे”ति वाजसा ह्यश्वः ॥१३॥ अथ
 द्विरण्यमादाय शालामभ्यैति । दक्षिणेन वोदिं दक्षिणाऽउपतिष्ठन्ते
 सोऽग्नेण शालां तिष्ठन्नभिमन्त्रयते “रूपेण वो रूपमभ्यागा”मिति न
 ह वाऽअग्ने पशवो दानाय चक्षमिरे तेऽपनिधाय स्वानि रूपाणि
 शरीरैः प्रत्युपातिष्ठन्त तानेतद्देवाः स्वैरेव रूपैर्यज्ञस्यार्द्धादुपायंस्ते
 स्वानि रूपाणि जानाना अभ्यवायंस्ते रातमनसोऽलं दानायाभवंस्त-
 थोऽप्येनानेष एतत्स्वैरेव रूपैर्यज्ञस्यार्द्धादुपैति ते स्वानि रूपाणि जा-
 नानाऽअभ्यवयन्ति ते रातमनसोऽलं दानाय भवन्ति ॥१४॥ “तुंथो
 वो विश्ववेदा विभजत्वि”ति । ब्रह्म वै तुथस्तदेना ब्रह्मणा विभजति
 ब्रह्म वै दक्षिणीयं चादक्षिणीयं च वेद तथो हास्यैता दक्षिणीयायैव
 दत्ता भवन्ति नादक्षिणीयाय ॥१५॥ “ऋतस्य पथा प्रेते”ति । रयो
 वै देवानां पथैति स ऽऋतस्य पथैति “चन्द्रो दक्षिणा”ऽइति तदेतेन
 ज्योतिषा यन्ति ॥१६॥ अथ सदोऽभ्यैति “वि स्वः पश्य व्यन्त-
 रिक्ष”मिति वि त्वया दक्षिणया लोकं ख्येषमित्येवैतदाह ॥१७॥ अथ
 सदः प्रेक्षते । “व्यतस्व सदस्यै”रिति मा त्वा सदस्याऽअतिरिक्षतेत्येवै-

१. जुहोति इति च

२. मा. सं. ७. ४३

३. विद्वान् इति. ग.

४. मा. सं. ७. ४४.

५. प्रभिन्दन् इति ग.

६. जयतु इति. च.

७. ह्यश्व इति. च.

८. १०. मा. सं. ७. ४५.

९. जानाना इति. च.

११. दत्ता भवन्ति इति. ग. १२-१५. मा. सं. ७. ४५. १६. सदस्यैरिति. च.

तदाह ॥१८॥ अथ हिरण्यमादायाग्नीध्रमभ्यैति । “ब्राह्मणमद्य विवेदेयं
 पितृमन्तं पैतृमत्य”मिति य्यो वै ज्ञातो ज्ञातकुलीनः स पितृमान् पैतृमत्यो
 य्या वै ज्ञातायापि कतिपर्याईक्षिणा ददाति तामिर्महज्जय “त्युषिमा-
 र्षेय”मिति य्यो वै ज्ञातोऽनूचानः सऽऋषिरार्षेयः “सुधातुदक्षिणमि”
 ति स हि सुधातुर्दक्षिणः ॥१९॥ अथैवमुपसद्य । अग्नीध्रे हिरण्यं
 ददात्य “स्मद्राता देवत्रा गच्छते”ति य्यां वै रातमना ऽअविचिकि-
 त्सन्दक्षिणां ददाति तया महज्जयति देवत्रा गच्छतेति देवलोके मे-
 ऽप्यसदिति वै य्यजते य्यो य्यजते तदेवलोकेऽप्येनमेतदपित्विनं
 करोति “प्रदातारमाविशते”ति मामाविशतेत्येवैतदाह तथो हास्मा-
 देताः पुराच्यो न प्रणश्यन्ति तद्यदग्नीध्रे प्रथमाय दक्षिणां ददात्य-
 तो हि विश्वे देवा ऽअमृतत्वमपाजयंस्तस्मादग्नीध्रे प्रथमाय दक्षि-
 णां ददाति ॥२०॥ अथैवमेवोपसद्य । आत्रेयाय हिरण्यं ददाति य्यत्र
 वाऽअदुः प्रातरनुवाकमन्वाहुस्तद्ध स्मैतत्पुरा शथंसन्त्यत्रिर्वाऽ-
 ऋषीणाथ होतासाथैतत्सदोऽसुरतमसममिपुमुवेतऽऋषयोऽत्रिम-
 ब्रुवन्नेहि प्रत्यङ्ङिदं तमोऽपजह्नीति स ऽपतत्तमोऽपाहन्नयं वै ज्यो-
 तिर्यऽइदं तमोऽपावधीदिति तस्माऽपतज्ज्योतिर्हिरण्यं दक्षिणामन-
 यज्ज्योतिर्हि हिरण्यं तद्वै स तत्तेजसा वीर्येणर्षिस्तमोऽपजघानाथैष
 ऽपतेनैवैतज्ज्योतिषा तमोऽपहन्ति तस्मादात्रेयाय हिरण्यं ददाति
 ॥२१॥ अथ ब्रह्मणे । ब्रह्मा हि य्यज्ञं दक्षिणतोऽभिगोपायत्यथोद्गा-
 त्रेऽथ होत्रेऽथाध्वर्युभ्याथ हविर्द्धानऽआसीनाभ्यामथ पुनरेत्य प्रस्तो-
 त्रेऽथ मैत्रावरुणायाथ ब्राह्मणाच्छं०सिनेऽथ पोत्रेऽथ नेष्ट्रेऽथाच्छा-
 वाकायाथोन्नेत्रेऽथ ग्रावस्तुतेऽथ सुब्रह्मण्यायै प्रतिहर्त्रेऽउत्तमाय
 ददाति प्रतिहर्त्ता वाऽप्य सोऽस्माऽपतदन्ततः प्रतिहरति तथो
 हास्मादेताः पुराच्यो न प्रणश्यन्ति ॥२२॥ अथाहे “न्द्राय मरुत्वते-

नुब्रूही'ति । यत्र वै प्रजापतिरग्रे ददौ तद्धेन्द्रऽईक्षांचक्रे सर्व्व
 वाऽअयमिदं दास्यति नास्मभ्यं किं चन परिशेक्ष्यतीति सऽपतं व्व
 जमुदयच्छदिन्द्राय मरुत्वते ऽनुब्रूहीत्यदानाय ततो नाददात्सऽ-
 पषोऽप्येतर्हि तथैव व्वजऽउद्यस्यत 'इन्द्राय मरुत्वतेऽनुब्रूही'त्य-
 दानाय ततो न ददाति ॥ २३ ॥ चतस्रो वै दक्षिणाः । हिरण्यमायु-
 रेवैतेनात्मनस्त्रायतऽआयुर्हि हिरण्यं तदग्नयऽआग्नीध्रं कुर्वतेऽददा-
 त्स्मादप्येतर्ह्यग्नीध्रे हिरण्यं दीयते ॥ २४ ॥ अथ गौः । प्राणमेवै-
 तयात्मनस्त्रायते प्राणो हि गौरन्नथं हि गौरन्नथं हि प्राणस्ताँ रु-
 द्राय होत्रेऽददात् ॥ २५ ॥ अथ व्वासः त्वचमेवैतेनात्मनस्त्रायते त्व-
 घि व्वासस्तद्वृहस्पतयऽउद्गायतेऽददात् ॥ २६ ॥ अथाश्वः । व्वज्रो
 वाऽअश्वो व्वज्रमेवैतत्पुरोगां कुरुते यमलोके मेऽप्यसदिति वै
 यजते य्यो यजते तद्यमलोक्ऽएवैनमेतदपित्विनं करोति तं यमाय
 ब्रह्मणेऽददात् ॥ २७ ॥ स हिरण्यं प्रत्येति । "अग्नये त्वा मह्यं व्वरुणो
 ददा"त्वित्यग्नये हेतद्वरुणोऽददा"त्सोऽमृतत्वमशीयायुर्धात्रऽपधि मयो
 मह्यं प्रतिग्रहीत्र"ऽइति ॥ २८ ॥ अथ गां प्रत्येति । "रुद्राय त्वा मह्यं
 व्वरुणो ददा"त्विति रुद्राय हेतां व्वरुणोऽददा"त्सोऽमृतत्वमशीय
 प्राणो दात्रऽपधि व्वयो मह्यं प्रतिग्रहीत्र"इति ॥ २९ ॥ अथ व्वासः प्रत्ये-
 ति । "वृहस्पतये त्वा मह्यं व्वरुणो ददात्व"ति वृहस्पतये हेतद्वरुणोऽ
 ददा"त्सोऽमृतत्वमशीय त्वग्दात्रऽपधि मयो मह्यं प्रतिग्रहीत्र"ऽइति ॥ ३० ॥
 अथाश्वं प्रत्येति । "यमाय त्वा मह्यं व्वरुणो ददा"त्विति यमाय
 हेतं व्वरुणोऽददा"त्सोऽमृतत्वमशीय हयो दात्रऽपधि व्वयो मह्यं प्र-
 तिग्रहीत्र"ऽइति ॥ ३१ ॥ अथ यदन्यददाति । कामेनैव तदददातीदं मेऽ-
 प्यमुत्रासदिति तत्प्रत्येति "कोऽदात्कस्माऽअदात्कामोऽत्कामायादात्
 कामो दाता कामः प्रतिग्रहीता कामैतत्त"इति तदेवतायाऽअतिदिश-
 ति ॥ ३२ ॥ तदाहुः । न देवतायाऽअतिदिशेदिदं वै य्यां देवताथंस-

मिन्दे सा दीप्यमाना इवः इवः श्रेयसी भवतीदं वै यस्मिन्नग्नौ-
 चभ्यादधति स दीप्यमानऽएव इवः-इवः श्रेयान् भवति इवः इवो
 ह वै श्रेयान् भवति यः ऽएवं विद्वान् प्रतिगृह्णाति तद्यथा समिन्दे
 जुहुयादेवमेतां जुहोति ययामधीयते ददाति तस्मादधीयन्नातिदिशेत्
 ॥३३॥ Cf. का. श. ५-४. १; तै. सं. ६. ६. १; मै. सं. ४. ८.
 २, ३; कठ. २८. ४, ५. कपि ४४. ४.

इति माध्यन्दिनशास्त्रीये शतपथब्राह्मणे चतुर्थकाण्डे
 तृतीयप्रपाठके प्रथमं ब्राह्मणम् ॥ (अ. ३. ४.)

४. ३. २.

(तृतीयसवनम् आदित्यग्रहः)

त्रया वै देवाः । वसवो रुद्राऽऽदित्यास्तेषां विभक्तानि सवनानि
 वसूनमिव प्रातः सवनं ॐ रुद्राणां माध्यन्दिनं ॐ सवनमादित्यानां
 तृतीयसवनं तद्वाऽअमिश्रमेव वसूनां प्रातः सवनममिश्रं ॐ रुद्राणां
 माध्यन्दिनं ॐ सवनं मिश्रमादित्यानां तृतीयसवनम् ॥१॥ ते हादि-
 त्याऽऊचुः । यथेदममिश्रं वसूनां प्रातः सवनममिश्रं ॐ रुद्राणां
 माध्यन्दिनं ॐ सवनमेवं नऽइमं पुरा मिश्राद्ग्रहं जुहुयेति तथेति
 देवा ऽअब्रुवंस्ते स ॐ स्थितऽएव माध्यन्दिने सवने पुरा तृतीयसव-
 नादेतमजुहवुः स ऽएषोऽप्येतर्हि तथैव ग्रहो ह्रियते स ॐ स्थितऽएव
 माध्यन्दिने सवने पुरा तृतीयसवनात् ॥२॥ ते हादित्याऽऊचुः । नेव
 वाऽइतरस्मिन्सवने स्मो नेवेतरस्मिन्यद्वै नो रक्षा ॐ सि न हि ॐ-
 स्युरिति ॥३॥ ते ह द्विदेवत्यानूचुः । रक्षोभ्यो वै विभीमो हुन्त य्यु-
 ष्मान् प्रविशामेति ॥४॥ ते ह द्विदेवत्याऽऊचुः । किमस्माकं ततः
 स्यादित्यस्माभिरनुवृषद्भृता भविष्यथेत्यु हादित्या ऽऊचुस्तथेति ते
 द्विदेवत्यान् प्राविशन् ॥५॥ स यत्र प्रातः सवने । द्विदेवत्यैः प्रच-
 रति तत्प्रतिप्रस्थातादित्यपात्रेण द्रोणकलशात्प्रति निगृहीतः ऽऽप-

याम् गृहीतोसी"त्येतावताध्वर्युरेवाश्रावयत्यध्वर्योऽनुहोमं जुहोति
 प्रतिप्रस्थाता"दित्येभ्यस्त्वे"ति स०स्त्रवमवचनयत्येतावतैवमेव सर्वेषु
 ॥६॥ तद्यत्प्रतिप्रस्थाता प्रतिनिगृह्णीते । द्विदेवत्यान्वै प्राविशन्तस्मा-
 भिरनुवषट्कृता भविष्यथेत्युदादित्याऽऊचुर्या वाऽअमुं द्वितीयामाहुतिं
 जुहोति स्विष्टकृते वै तां जुहोति स्विष्टकृतो वाऽएतेऽनुवषट्क्रियन्ते
 तथोहास्यैतेऽनुवषट्कृताऽइष्टस्विष्टकृतो भवन्त्युत्तरार्द्धे जुहोत्येषा ह्ये-
 तस्य देवस्य दित्स्मादुत्तरार्द्धे जुहोति ॥७॥ यद्वेव प्रतिप्रस्थाता
 प्रतिनिगृह्णीते । द्विदेवत्यान्वै प्राविशन्त य्यानेव प्राविशन्तेभ्यः ऽप-
 वैतन्निर्मिमीतेऽथापिदधाति रक्षोभ्यो ह्यविभयु"र्विष्णुऽउरुगायैष ते
 सोमस्तु" रक्षस्व मा त्वा दभान्ति"ति यज्ञो वै विष्णुस्तद्यज्ञायैवैत-
 त्परि ददाति गुप्त्याऽअथाह स० स्थितऽएव माध्यन्दिने स्रवने पु-
 रा तृतीयसवनादेहि यजमानेति ॥८॥ ते सम्प्रद्यन्ते । अध्वर्युश्च य-
 जमानश्चाग्नीध्रश्च प्रतिप्रस्थाता चोन्वेताथ सोऽन्यः परिचरो भव-
 त्युभे द्वारेऽपिदधाति रक्षोभ्यो ह्यविभयुरथाध्वर्युरादित्यस्थालीं
 चादित्यपात्रं चादत्ते सऽउपर्युपरि पूतभृतं विगृह्णाति नेद्वयवश्चोत-
 दिति ॥९॥ अथ गृह्णाति । "कदा चन स्तरीरसि नेन्द्र सश्चसि
 दाशुषे । उपोपेन्नु मघवन् भूयऽइन्नु ते दानं देवस्य पृच्यतऽआ-
 दित्येभ्यस्त्वे"ति ॥१०॥ तं वै नोषयामेन गृह्णीयात् । अग्रे ह्येवैषऽ
 उपयामेन गृहीतो भवत्यजामितायै जामि ह कुर्याद्यदेनमत्राप्युपया-
 मेन गृह्णीयात् ॥११॥ अथापगृह्य पुनरानयति । "कदा चन प्रयु-
 च्छस्युमे निपासि जन्मनी । तुरीयादित्य स्रवनं तऽइन्द्रियमातस्था-
 वमृतं दिव्यादित्येभ्यस्त्वे"ति ॥१२॥ अथ दधि गृह्णाति । आदि-
 त्यानां वै तृतीयसवनमादित्यान्वाऽअनु पशवस्तत्पशुष्वेवैतत्पयो
 दधाति तदिदं पशुषु पयो हितं मध्यतऽइव गृह्णीयादित्याहुर्मध्यतऽ-
 इव हीदं पशूनां पयऽइति पश्चादिव त्वेव गृह्णीयात्पश्चादिव हीदं

पशूनां पुनः ॥१३॥ यद्वेव दधि गृह्णाति । हुतोच्छिष्टा वाऽपते सधं
 स्रवा भवन्ति नालमाहुत्यै तानेवैत्पुनराप्याययति तथालमाहुत्यै भवन्ति
 तस्मादधि गृह्णाति ॥१४॥ स गृह्णाति । “यज्ञो देवानां प्रत्येति
 सुम्नमादित्यासो भवता मृडयन्तः । आ वोऽर्वाची सुमतिर्व्वृत्या-
 द१७ होश्चिद्या वरिवोवित्तरासदादित्येभ्यस्त्वे”ति ॥१५॥ तमुपा१७
 शुस्रवनेन मेक्षयति । विवस्वान्वाऽपष आदित्यो निदानेन यदु-
 पा१७शुस्रवन आदित्यग्रहो वाऽपष भवति तदेनध्वस्वऽपव भागे
 प्रीणाति ॥१६॥

(काण्डस्याऽर्द्धम् ३१४)

तं न दशाभिर्न पवित्रेणोपस्पृशति । एते वै शुक्रवती
 रसवती स्रवने यत्प्रातःसवनं च माध्यन्दिनं च सवनमथैतन्निर्द्दी-
 तशुक्रं यत्तृतीयसवनं स यज्ञ दशाभिर्न पवित्रेणोपस्पृशति तेनो
 हास्यैतच्छुक्रवद्रसवत्तृतीयसवनं भवति तस्मान्न दशाभिर्न पवित्रे-
 णोपस्पृशति ॥१७॥ स मेक्षयति । “विवस्वन्नादित्यैष ते सोमपीथ-
 स्तस्मिन्मत्स्वे”त्यथोन्नेत्रऽउपा१७शुस्रवनं प्रयच्छत्यथाहोन्नेतारमासृज
 ग्रावण ऽइति तानाधवनीये वा सृजति चमसे वा ॥१८॥ राजानमुच्ची-
 य । आदित्यानां वै तृतीयसवनमादित्यान्वाऽअनु ग्रावाणस्तदेना-
 न्त्स्वेऽपव भागे प्रीणात्यपोर्णुवन्ति द्वारे ॥१९॥ अथापिधायोपनि-
 ष्कामति । रक्षोभ्यो ह्यभिभयुरथाहादित्येभ्योऽनुब्रूहीत्यत्र सम्पश्ये-
 द्दि कामयेताश्चाव्य त्वेव सम्पश्येदादित्येभ्यः प्रेष्य “प्रियेभ्यः प्रिय-
 धामभ्यः प्रियव्रतेभ्यो महस्वसरस्य पतिभ्य उरोरन्तरिक्षस्याध्यक्षे-
 भ्य”ऽइति व्यषट्कृते जुहोति नानुवषट्करोति नेत्पशूनग्रौ प्रवृणजा-
 नीति प्रयच्छति प्रतिप्रस्थात्रे सधं स्रवौ ॥२०॥ अथ पुनः प्रपद्य ।
 आग्रयणमादत्तऽउदीचीनदशं पवित्रं वितन्वन्ति प्रस्कन्दयत्यध्वर्यु-
 राग्रयणस्य सम्प्रगृह्णाति प्रतिप्रस्थाता स१७स्रवावानयत्युन्नेता चम-

सेन वोदञ्चनेन वा ॥२१॥ तं चतसृणां धाराणामाग्रयणं गृह्णाति ।
 आदित्यानां वै तृतीयसवनमादित्यान्वाऽअनु गावस्तस्मादिदं गुवां
 चतुर्द्धा विहितं पयस्तस्माच्चतसृणां धाराणामाग्रयणं गृह्णाति ॥२२॥
 तद्यत्प्रतिप्रस्थाता संपञ्चवौ सम्प्रगृह्णाति । आदित्यग्रहो वाऽपष
 भवति न वाऽआदित्यग्रहस्यानुवृषद्करोत्येतस्माद्धै सावित्रं ग्रहं
 ग्रहीष्यन् भवति तदस्य सावित्रेणैवानुवृषद्कृतो भवति ॥२३॥ व्यद्वेव
 प्रतिप्रस्थाता संपञ्चवौ सम्प्रगृह्णाति । पुरा वाऽपष्यऽपतन्मिश्राद्-
 ग्रहमहौषुः पुरा तृतीयसवनात्तृतीयसवनाय वाऽपष ग्रहो गृह्यते
 तदादित्यास्तृतीयसवनमपियन्ति तथा न वहिर्द्धा यज्ञाद्भवन्ति
 तस्मात्प्रतिप्रस्थाता संपञ्चवौ सम्प्रगृह्णाति ॥२४॥ Cf. का. श.
 ५. ४. २; तै. सं. ६. ५. ६; मै. सं. ४. ६. ९; कठ. २८. ६;
 कपि. ४४. ६.

इति माध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे चतुर्थकाण्डे
 तृतीयप्रपाठके द्वितीयं ब्राह्मणम् ॥ (अ. ३. ५.)

(तृतीयोऽध्यायस्समाप्तः)

४. ३. ३.

(सावित्रग्रहः)

मनोऽह वाऽअस्य सविता । तस्मात्सावित्रं गृह्णाति प्राणो ह
 वाऽअस्य सविता तमेवासिन्नेतत्पुरस्तात्प्राणं दधाति व्यदुपापंशुं
 गृह्णाति तमेवासिन्नेतत्पश्चात्प्राणं दधाति व्यत्सावित्रं गृह्णाति तावि-
 माऽउभयतः प्राणौ हितौ व्यश्नायमुपरिष्ठाद्यश्चाधस्तात् ॥१॥ ऋतुवो
 वै संवत्सरो यज्ञः । तेऽदः प्रातःसवने प्रत्यक्षमवकल्प्यन्ते व्यदुतुग्र-
 हान् गृह्णात्यथैतत्परोक्षं माध्यन्दिने सवनेऽवकल्प्यन्ते व्यदुतुपान्नाभ्यां
 मरुत्वतीयान् गृह्णाति न वाऽअत्रर्तुभ्यऽइति कं चन ग्रहं गृह्णन्ति
 नर्तुपान्नाभ्यां कश्चन ग्रहो गृह्यते ॥२॥ एष वै सविता व्य एष तप-
 ति । एष उऽएव सर्वऽऋतुवस्तदुतवः संवत्सरस्तृतीयसवने प्रत्य-

क्षमवकल्यन्ते तस्मात्सावित्रं गृह्णाति ॥३॥ तं वाऽउपाथंशुपात्रेण
गृह्णाति । मनो ह वाऽअस्य सविता प्राणऽउपाथंशुस्तस्मादुपाथंशु-
पात्रेण गृह्णात्यन्तर्यामपात्रेण वा समानं^१हेतद्यदुपाथंश्वन्तर्यामौ
प्राणोदानौ हि ॥४॥

(अर्द्धप्रपाठकः ६१),

आग्रयणाद्गृह्णाति । मनो ह वाऽअस्य सविताऽऽत्माग्रयण-
ऽआत्मन्येवैतन्मनो दधाति प्राणो ह वाऽअस्य सवितात्माऽऽ-
ग्रयणऽआत्मन्येवैतत्प्राणं दधाति ॥५॥ अथातो गृह्णात्येव । “वाममद्य
सवितर्वाममु श्वो दिवे दिवे वाममस्मभ्य^२सावीः । वामस्य हि
क्षयस्य देव भुरेरया धिया वामभाजः स्याम । उपयामगृहीतोऽसि
सावित्रोऽसि चनोधाश्चनोधा ऽअसि चनो मयि धेहि । जित्व यज्ञं
जित्व यज्ञपतिं भगाये”ति ॥६॥ तं गृहीत्वा न सादयति । मनो ह
वाऽअस्य सविता तस्मादिदमसन्नं मनः प्राणो ह वाऽअस्य सविता
तस्मादयमसन्नः प्राणः सञ्चरत्यथाह “देवाय सवित्रेनुगृही”त्या-
श्रव्याह देवाय सवित्रे प्रेष्येति वृषट्कृते जुहोति नानुवृषट्करोति
मनो ह वाऽअस्य सविता नेन्मनोऽग्नौ प्रवृणजानीति प्राणो ह वाऽ-
अस्य सविता नेत्प्राणमग्नौ प्रवृणजानीति ॥७॥ अथामक्षितेन पा-
त्रेण । वैश्वदेवं ग्रहं गृह्णाति तद्यदभक्षितेन पात्रेण वैश्वदेवं ग्रहं
गृह्णाति न वै सावित्रस्यानुवृषट्करोत्येतस्माद्वै वैश्वदेवं ग्रहं ग्रही-
ष्यन् भवति तदस्य वैश्वदेवेनैवानुवृषट्कृतो भवति ॥८॥ यद्वेव
वैश्वदेवं ग्रहं गृह्णाति । मनो ह वाऽअस्य सविता सर्वमिदं विश्वे
देवा ऽइदमेवैतत्सर्वं मनसः कृतानुकरमनुवर्त्म करोति तददि^३ सर्वं
मनसः कृतानुकरमनुवर्त्म ॥९॥ यद्वेव वैश्वदेवं ग्रहं गृह्णाति ।
प्राणो ह वाऽअस्य सविता सर्वमिदं विश्वेदेवा अस्मिन्नेवैतत्सर्व-
स्मिन् प्राणोदानौ दधाति ताविमावस्मिन्सर्वस्मिन् प्राणोदानौ हि

तौ ॥१०॥ अथैव वैश्वदेवं ग्रहं गृह्णाति । वैश्वदेवं वै तृतीयसवनं
तदुच्यतऽएव सामतो अस्माद्वैश्वदेवं तृतीयसवनमुच्यतऽऋकोऽथै-
तदेव यजुष्टः पुरश्चरणतो अदेतं महावैश्वदेवं ग्रहं गृह्णाति ॥११॥ तं
वै पूतभृतो गृह्णाति । वैश्वदेवो वै पूतभृदतो हि देवेभ्य उन्नयन्त्यतो
मनुष्येभ्योऽतः पितृभ्यस्तस्माद्वैश्वदेवः पूतभृत् ॥१२॥ तं वाऽअपु-
रोरुक्कं गृह्णाति । विश्वेभ्यो ह्येनं देवेभ्यो गृह्णाति सर्वं वै विश्वे देवा
यद्वचो यजुःषि यत्सामानि स अदेवैनं विश्वेभ्यो देवेभ्यो गृह्णा-
ति तेनो हास्यैष पुरोरुक्कान् भवति तस्मादपुरोरुक्कं गृह्णाति ॥१३॥
अथातो गृह्णात्येव । “उपयामगृहीतोऽसि सुशर्मासि सुप्रतिष्ठान”-
ऽइति प्राणो वै सुशर्मा सुप्रतिष्ठानो “बृहदुक्षाय नमः”ऽइति प्रजा-
पतिर्वै बृहदुक्षः प्रजापतये नमः ऽइत्येवैतदाह “विश्वेभ्यस्त्वा देवे-
भ्य एष ते योनिर्विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्यः”ऽइति सादयति विश्वेभ्यो
ह्येनं देवेभ्यो गृह्णात्यथेत्य प्राडुपविशति ॥१४॥ स अत्रैतां होता
शंसति । “एकंया च दशभिश्च स्वभूते द्वाभ्यामिष्टये विष् श-
ती च । तिसृभिश्च बृहसे त्रिंशता च नियुद्धिर्वायविह ता विमु-
ञ्चे”ति तदेतस्यां व्याख्यायामृचि पात्राणि विमुच्यन्ते व्यायुप्रणे-
त्रा वै पशवः प्राणो वै व्यायुः प्राणेन हि पशवश्चरन्ति ॥१५॥ सह
देवेभ्यः पशुभिरपचक्राम । तं देवाः प्रातःसवनेऽन्वमन्त्रयन्त स
नोपाववर्त्त तं माध्यन्दिने सवनेऽन्वमन्त्रयन्त स ह नैवोपाववर्त्त तं
तृतीयसवनेऽन्वमन्त्रयन्त ॥१६॥ स होपावत्स्यन्नुवाच । अथऽउ-
पावत्तैय किं मे ततः स्यादिति त्वयैवैतानि पात्राणि व्युज्येरंस्त्वया
विमुच्येरन्निति तदेनेनैतत्पात्राणि व्युज्यन्ते अथैन्द्रवायवाग्रान् प्रातः
सवने गृह्णात्यथैनेनैतत्पात्राणि विमुच्यन्ते यदाह नियुद्धिर्वायविह
ता विमुञ्चेति पशवो वै नियुतस्तत्पशुभिरैवैतत्पात्राणि विमुच्यन्ते

१. सामनो इति. च. २—४. मा. सं. ८. ८. ५ मा. सं. २७. ३३.

६. पात्राणि इति. ग. ७. विमुच्यत इति -ग.

॥१७॥ स यत्प्रातः सवनंऽउपावर्त्यत् । गायत्रं वै प्रातः सवनं ब्रह्म
गायत्री ब्राह्मणेषु ह पशवोऽभविष्यन्नथ यन्माध्यदिने सवनंऽउपाव-
र्त्यदैन्द्रं वै माध्यन्दिनं सवनं क्षत्रमिन्द्रः क्षत्रियेषु ह पशवोऽभ-
विष्यन्नथ यत्तृतीयसवनंऽउपावर्त्तत वैश्वदेवं वै तृतीयसवनं
सर्वमिदं विश्वेदेवास्तस्मादिमे सर्वत्रैव पशवः ॥१८॥ Cf. का.
श. ५. ४. ३; तै. सं. ६. ५. ७; मै. सं. ४. ७. १; कठ. सं.
२८. ७; कपि. ४४. ७.

इति माध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे चतुर्थकाण्डे
तृतीयप्रपाठके तृतीयं ब्राह्मणम् ॥ (अ. ४. १.)

४. ३. ४.

(सौम्यश्चरुः, पालीवतग्रहश्च)

सौम्येन चरुणा प्रचरति । सोमो वै देवानां हविरथैतत्सो-
मायैव हविष्क्रियते तथातः सोमोऽनन्तर्हितो भवति चरुर्भवति च-
रुर्वै देवानामन्नमोदनो हि चरुरोदनो हि प्रत्यक्षमन्नं तस्माच्चरुर्भ-
वति ॥१॥ तेन न प्रातःसवने प्रचरति । न माध्यन्दिने सवनंऽप्यते
वै देवानां निष्केवल्ये सवने यत्प्रातःसवनं च माध्यन्दिनं च स-
वनं पितृदेवत्यो वै सोमः ॥२॥ स यत्प्रातः सवने वा प्रचरेत् ।
माध्यन्दिने वा सवने समदं ह कुर्याद्देवेभ्यश्च पितृभ्यश्च तेन
तृतीयसवने प्रचरति वैश्वदेवं वै तृतीयसवनं तथा हासमदं करो-
ति नानुवाक्यामन्वाह सकृदुहोव पुराञ्चः पितरस्तस्मान्नानुवाक्या-
मन्वाह ॥३॥ अथ चतुर्गृहीतमाज्यं गृहीत्वा । आश्राव्याह “घृतस्य
सजे”ति वृषट्कृते जुहोति तृयाऽअतः प्राच्यऽआहुतयो हुता भ-
वन्ति ताम्भ्यऽएवैतदन्तर्द्धाति तथा हासमदं करोति ॥४॥ (शतम्
२६००) सऽआज्यस्योपस्तीर्य । द्विश्चरोरवद्यत्यथोपरिष्ठादाज्य-

स्यामिधारयत्याश्राव्याह “सौम्यस्य यजे”ति वृषदकृते जुहोति ॥५॥
 अथापरं चतुर्गृहीतमाज्यं गृहीत्वा । आश्राव्याह “घृतस्य यजे”ति
 वृषदकृते जुहोति तथा ऽअत ऽऊर्ध्वा ऽआहुतीर्होष्यन् भवति ता-
 म्य ऽएवैतदन्तर्द्धधाति तथा हासमदं करोति स यद्यदि कामयेतोम-
 यतः परियजेद्यु कामयेतान्यतरतः परियजेत् ॥६॥ अथ प्रचरणीति
 सुग्भवति । तस्यां चतुर्गृहीतमाज्यं गृहीत्वाध्वर्युः शालाकैर्धिष्ण्या-
 न्व्याधारयति तद्यच्छालाकैर्धिष्ण्यान्व्याधारयति य्यदेवैनानदो देवाऽ
 अब्रुवस्तृतीयसवने वो घृत्याहुतिः प्राप्स्यति न सौम्यापहतो हि
 य्युष्मत्सोमपीथस्तेन सोमाहुतिं नार्हथेति सैनानेषा तृतीयसवनऽएव
 घृत्याहुतिः प्राप्नोति न सौम्या य्यच्छालाकैर्धिष्ण्यान्व्याधारयति
 तानेतैरेव य्यजुर्भिर्यथोपकीर्णं यथापूर्वं व्याधारयति मार्जालीयऽए-
 वोत्तमम् ॥७॥ तच्चैके । आशीघ्नीये पुनराधारयन्त्युदभ्रऽइदं कर्मानु-
 सन्तिष्ठाताऽइति तदु तथा न कुर्यान्मार्जालीयऽएवोत्तमम् ॥८॥ स
 य्यत्राध्वर्युः । शालाकैर्धिष्ण्यान्व्याधारयति तत्प्रतिप्रस्थाता पालीवतं
 ग्रहं गृह्णाति यज्ञाद्वै प्रजाः प्रजायन्ते यज्ञात्प्रजायमाना मिथुनात्प्रजा-
 यन्ते मिथुनात्प्रजायमाना ऽअन्ततो यज्ञस्य प्रजायन्ते तदेना ऽएत-
 दन्ततो यज्ञस्य मिथुनात्प्रजननात्प्रजनयति तस्मान्मिथुनात्प्रजननाद-
 न्ततो यज्ञस्येमाः प्रजाः प्रजायन्ते तस्मात्पात्नीवतं गृह्णाति ॥९॥ तं
 वाऽउपा११शुपात्रेण गृह्णाति । यद्यदि सावित्रमुपा११शुपात्रेण गृही-
 यादन्तर्यामपात्रेणैतं यद्यदि सावित्रमन्तर्यामपात्रेण गृहीयादुपा११शु-
 पात्रेणैतं११ समानं११ ह्येतद्यदुपा११श्वन्तर्यामौ प्राणो हि य्यो वै प्राणः
 स ऽउदानो वृषा वै प्राणो य्योषा पत्नी मिथुनमेवैतत्प्रजननं क्रि-
 यते ॥१०॥ तं वाऽअपुरोरुक्कं गृह्णाति । वीर्यं वै पुरोरुङ्नेत्स्त्रीषु
 वीर्यं दधानीति तस्मादपुरोरुक्कं गृह्णाति ॥११॥ अथातो गृह्णात्येव

१. सौम्यस्येति. च.

२. सवने इति. ग.

३. यजुर्भिरिति. ग.

४. पालीवतमिति. ग

५. गृह्णाति इति. ग.

४. ३. ४. १२-१६.] चतुर्थकाण्डेऽग्निष्टोमः ।

३६९

“उपयामगृहीतोऽसि बृहस्पतिसुतस्य देव सोम त” इति ब्रह्म वै बृह-
 स्पतिर्ब्रह्मप्रसूतस्य देव सोम त इत्येवैतदाहे “न्दोरिन्द्रियावत” इति
 वीर्यवत इत्येवैतदाह यदाहेन्दोरिन्द्रियावत इति “पत्नीवतो प्र-
 हां२॥ऽऋध्यास’ मिति न सम्प्रति पत्नीभ्यो गृह्णाति नेत्स्त्रीषु
 वीर्यं दधानीति तस्मान्न सम्प्रति पत्नीभ्यो गृह्णाति ॥१२॥ अथ
 य्यः प्रचरण्याऽं सथंस्त्ववः परिशिष्टो भवति । तेनैनं श्रीणाति स-
 मर्द्धयति वाऽअन्यान् ग्रहाञ्छ्रीणन्नथैतं व्यर्द्धयति व्वज्रो वाऽआज्यमे-
 तेन वै देवा व्वज्रेणाज्येनाघ्नन्नेव पत्नीर्निराक्षुवन्स्ता हता निरष्टा
 नात्मनश्च नैशत न दायस्य च नैशत तथोऽपवैषऽपतेन व्वज्रेणा-
 ज्येन हन्त्येव पत्नीर्निरक्ष्णोति ता हता निरष्टा नात्मनश्च नैशते
 न दायस्य च नैशते ॥१३॥ स श्रीणाति । “अहं परस्तादहमवस्ता-
 द्यदन्तरिक्षं तदु मे पिताभूत् । अहथ्सूर्यमुभयतो ददर्शाहं देवानां
 परमं गुहा वदि”ति स यदहमहमिति श्रीणाति पुंस्वेवैतद्वीर्यं
 दधाति ॥१४॥ अथाह्वाग्नीत्पात्नीवतस्य यजेति । व्वृषा वाऽग्नीद्योषा
 पत्नी मिथुनमेवैतत्प्रजननं क्रियते स जुहोत्यं “आं३इ पत्नीवन्ति”-
 ति व्वृषा वाऽअग्निर्य्योषा पत्नी मिथुनमेवैतत्प्रजननं क्रियते ॥१५॥
 “सजुर्देवेन त्वष्ट्रे”ति । त्वष्टा वै सिक्तथरेतो व्विकरोति तदेष ऽप-
 वैतत्सिक्तथरेतो व्विकरोति “सोमं पिब स्वाहे”त्युत्तरार्द्धे जुहोति
 वाऽइतराऽआहुतयस्ते देवाऽअथैताः पत्न्यऽपवमिव हि मिथुनं क्लृप्त-
 मुत्तरतो हि स्त्री पुमाथ्समुपशेतऽआहरत्यध्वर्युरगनीधे भक्षऽं स
 ऽआह्वा “ध्वर्यऽउप मा ह्वयस्वे”ति तं न प्रत्युपह्वयेत को हि हतस्य
 निरष्टस्य प्रत्युपह्वयस्तं वै प्रत्येवोपह्वयेत जुह्वत्यस्याग्नौ व्वषट्कुर्व-
 न्ति तस्मात्प्रत्येवोपह्वयेत ॥१६॥ अथ सम्प्रेष्यति । “अग्नीभ्रेष्टुरुप-
 स्थमासीद नेष्टः पत्नीमुदानयोद्गात्रा संख्यापयोन्नेतर्होतुश्चमसमनुचय

१-३. मा. सं. ८. ९.

४. गृह्णाति इति. च.

५. प्रचरण्यामिति. ग.

६. म. सं. ८. ९.

७-९. मा. सं. ८. १०.

१०. उपह्वयेत इति. च.

११. सम्प्रेष्यति इति. ग, सम्प्रेष्यति इति. च.

सोमं मातिरीरिच"ऽइति व्यद्यग्निष्टोमः स्यात् ॥१७॥ व्यद्युक्थ्यः
 स्यात् । सोमं प्रभावयेति ब्रूयात्स विभ्रदेवैतत्पात्रमग्नीन्नेष्टुरुपस्थमा-
 सदित्यग्निर्वाऽप्य निदानेन यदाग्नीध्रो व्योषा नेष्टा वृषा वाऽअ-
 ग्निद्योषा नेष्टा मिथुनमेवैतत्प्रजननं क्रियतऽउदानयति नेष्टा पत्नीं
 तामुद्गात्रा संख्यापयति "प्रजापतिर्वृषासि रेतोधा रेतो मयि धेही"ति
 प्रजापतिर्वाऽउद्गात्रा व्योषा पत्नी मिथुनमेवैतत्प्रजननं क्रियते ॥१८॥
 Cf. का. श. ५. ४. ४; तै. सं. ६. ५. ८; मै. सं. ४. ७. ४;
 कठ. २८. ८; कपि. ४४. ८

इति माध्यन्दिनीये शतपथब्राह्मणे चतुर्थकाण्डे तृतीयप्रपाठके
 चतुर्थं ब्राह्मणम् ॥ (अ. ४. २.)

४. ३. ५.

(हारियोजनग्रहः)

पशवो वै देवानां छन्दांश्चसि । तद्यथेदं पशवो व्युक्ता मनु-
 स्येभ्यो ब्रूहन्त्येवं छन्दांश्चसि व्युक्तानि देवेभ्यो व्यञ्जं ब्रूहन्ति
 तद्यत्र छन्दांश्चसि देवान्समर्पयन्नुथ छन्दांश्चसि देवाः समर्पयं-
 स्तदतस्तत्प्रागभूयच्छन्दांश्चसि व्युक्तानि देवेभ्यो व्यञ्जमवाप्स्युर्देवा-
 न्समर्पतीतृपन् ॥१॥ अथ हारियोजनं गृह्णाति । छन्दांश्चसि वै हा-
 रियोजनश्छन्दांश्चस्येवैतत्सन्तर्पयति तस्माद्धारियोजनं गृह्णाति ॥२॥
 तं वाऽअतिरिक्तं गृह्णाति । यदा हि शम्योराह्वयैतं गृह्णातीदं वै
 देवाऽअथ छन्दांश्चस्यतिरिक्तान्यथ मनुष्याऽअथ पशवोऽतिरिक्ता-
 स्तस्मादतिरिक्तं गृह्णाति ॥३॥ द्रोणकलशे गृह्णाति । वृत्रो वै सोम-
 आसीत्तं व्यत्र देवाऽअग्नस्तस्य मूर्ध्निद्ववर्त्त स द्रोणकलशोऽभवत्त-
 स्मिन्यावान्वा व्यावान्वा रसः समस्रवदतिरिक्तो वै सऽआसीदति-
 रिक्तऽप्य ग्रहस्तदतिरिक्तऽप्येवैतदतिरिक्तं दधाति तस्माद्द्रोणक-
 लशे गृह्णाति ॥४॥ तं वाऽअपुरोरुक्कं गृह्णाति । छन्दोभ्यो ह्येनं

गृह्णाति स यदेवैनं छन्दोभ्यो गृह्णाति तेनो हास्यैष पुरोहजान् भवति तस्मादपुरोहकं गृह्णाति ॥५॥ अथातो गृह्णात्येव । “उपयामगृहीतोऽसि हरिरसि हारियोजनो हरिभ्यां त्वे”त्यृक्सामे वै हरी ऽऋक्सामाभ्यां ह्येनं गृह्णाति ॥६॥ अथ धाना ऽआवपति । “ह्यैर्धानास्थ सह सोमा ऽइन्द्राये”ति तद्यदेवात्र मितं च छन्दोऽमितं च तदेवैतत्सर्वं भक्षयति ॥७॥ तस्योन्नेताश्रावयति । अतिरिक्तो वाऽउन्नेता न ह्येषोऽन्यस्याश्रावयत्यतिरिक्त ऽप्यग्रहस्तदतिरिक्तऽप्येवैतदतिरिक्तं दधाति तस्मादुन्नेताश्रावयति ॥८॥ मुर्ध्वधनिधायाश्रावयति । मूर्ध्ना ह्यस्यैषोऽथाह “धाना सोमेभ्योऽनुब्रूही”त्याश्राव्याह “धाना सोमान् प्रस्थितान् प्रेष्ये”ति वषट्कृते जुहोत्यनुवषट्कृतेऽथ धाना विलिप्सन्ते भक्षाय ॥९॥ तद्धैके । ह्येने द्रोणकलशं प्रतिपराहरन्ति वषट्कर्तुर्मक्ष ऽइति व्वदन्तस्तदु तथा न कुर्याद्यथाचमसं वाऽअन्ये भक्षाऽअथैषोऽतिरिक्तस्तस्मादेतस्मिन्सर्वेषामेव भक्षस्तस्माद्धाना विलिप्सन्ते भक्षाय ॥१०॥ ता न दद्भिः खादेयुः । पशवो वाऽपते नेत्पशून् प्रमदं करवामहाऽइति प्राणैरेव भक्षयन्ति “य्यस्तेऽअश्वसनिर्मक्षो य्यो गोसनि”रिति पशवो ह्येते तस्मादाह य्यस्तेऽअश्वसनिर्मक्षो य्यो गोसनिरिति “तस्य तऽइष्टयजुषस्तुतस्तोमस्ये”तीष्टानि हि य्यजूर्ध्वं भवन्ति स्तुता स्तोमाः “शस्तोक्तस्ये”ति शस्तानि ह्युक्तानि भवन्त्यु “पहृतस्योपहृतो भक्षयामी”त्युपहृतस्य ह्येतदुपहृतो भक्षयति ॥११॥ ता नाम्नौ प्रकिरेयुः । नेदुच्छिष्टमग्नौ जुहुवामेत्युत्तरवेदावेव निवपन्ति तथा न बहिर्द्धा यज्ञाद्भवन्ति ॥१२॥ अथ पूर्णपात्रान्समवमृशन्ति । योनेकेऽप्सुषोमाऽइत्याचक्षते यथा वै युक्तो व्वहेदेवमेते यऽआर्त्विज्यं कुर्वन्त्युत वै य्युक्तः क्षणुते वा वि वा लिशन्ते शान्तिरापो भेषजं तद्यदेवेति क्षण्वते वा

१. यदेवैनमिति. ग.	२. मा. सं. ८. ११.	३. गृह्णाति इति. क, ग.
४. मा. सं. ८. ११.	५. आश्रावयति इति च.	६-९. मा. सं. ८. १२.
१०. प्रकिरेयुरिति. ग.	११. भवन्ति इति. ग.	

विव वा लिशन्ते शान्तिरुपस्तुदद्भिः शान्त्या शमयन्ते तदद्भिः संदधते
 तस्मात्पूर्णपात्रान्त्समवमृशन्ति ॥१३॥ ते समवमृशन्ति “सं व्वर्च-
 सां पयसा सं तनुमिरुगन्महि मनसा स^ॐ शिवेन । त्वष्टा सुदत्रो
 विदधातु रायोऽनुमार्ष्टु तन्वो यद्विलिष्ट”मिति यद्विवृढं तत्संदधते
 ॥१४॥ अथ मुखान्युपस्पृशन्ते । द्वयं तद्यस्मान्मुखान्युपस्पृशन्तेऽमृतं
 वाऽआपोऽमृतेनैवैतत्स^ॐ स्पृशन्तऽपतदु चैवैतत्कर्मात्मन् कुर्वते त-
 स्मान्मुखान्युपस्पृशन्ते ॥१५॥ Cf. का. श. ५. ५. १; तै. सं. ६.
 ५. ९; मै. सं. ४. ७. ४; कठ. सं. २८. ९; कपि. ४४. ९.

इति माध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे चतुर्थकाण्डे
 तृतीयप्रपाठके पञ्चमं ब्राह्मणम् ॥ (अ. ४. ३.)

४. ३. ६.

(समिष्टयजुर्होमः)

तानि वाऽपेतानि । नव समिष्टयजु^ॐषि जुहोति तद्यज्ञव स-
 मिष्टयजु^ॐषि जुहोति नव वाऽअमूर्बहिष्पववमाने स्तोत्रिया भवन्ति सै-
 षोभयतो न्यूना विराद् प्रजननायैतस्माद्वाऽउभयतो न्यूनात्प्रजनना-
 त्प्रजापतिः प्रजाः ससृजऽइतश्चोर्ध्वाऽइतश्चावाचीस्तथोऽपवैषऽपत-
 स्मादुभयतऽपव न्यूनात्प्रजननात्प्रजाः सृजतऽइतश्चोर्ध्वाऽइतश्चा-
 वाचीः ॥१॥ हिङ्कारस्तोत्रियाणां दशमः । स्वाहाकारऽपतेषां तथो
 हास्यैषा न्यूना विराद्दशं दशिनी भवति ॥२॥ अथ य्यस्मात्समि-
 ष्टयजु^ॐषि नाम । या वाऽपतेन यज्ञेन देवता ह्वयति य्याभ्यऽपव
 यज्ञस्तायते सर्वा वै तत्ताः समिष्टा भवन्ति तद्यज्ञासु सर्वासु स-
 मिष्टास्वथैतानि जुहोति तस्मात्समिष्टयजु^ॐषि नाम ॥३॥ अथ य्य-
 स्मात्समिष्टयजु^ॐषि जुहोति । रिरिचिन्ऽइव वाऽपतदीजानस्यात्मा
 भवति य्यद्व्यस्य भवति तस्य हि वृदाति तमेवातस्त्रिभिः पुनरा-
 प्याययति ॥४॥ अथ यान्युत्तराणि त्रीणि जुहोति । या वाऽपतेन

यज्ञेन देवता ह्वयति द्याभ्यऽप्य स्रस्तायतऽउप ह वै ताऽआसते
 द्यावन्न समिष्टयजुंषि जुह्वतीमानि नु नो जुह्वत्विति ताऽएवैतद्यथा-
 यथं व्यवसृजति यत्र अत्रासां चरणं तदनु ॥५॥ अथ यान्युत्तमानि
 त्रीणि जुहोति । यज्ञं वाऽएतदजीजनत यदेनमतत तं जनयित्वा
 यत्रास्य प्रतिष्ठा तत्प्रतिष्ठापयति तस्मात्समिष्टयजुंषि जुहोति
 ॥६॥ जुहोति । “संमिन्द्र णो मनसा नेषि गोमि”रिति मनसेति
 तन्मनसा रिरिचानमाप्याययति गोमिरिति तद्गोमी रिरिचानमाप्या-
 ययति “संस्वरिभिर्मघवन्त्सं” स्वस्त्या । सं ब्रह्मणा देवकृतं यद-
 स्ती”ति ब्रह्मणेति तद्ब्रह्मणा रिरिचानमाप्याययति “सं देवा-
 नाथं सुमतौ यज्ञियानाथं स्वाहा ॥७॥ सं व्वर्चसा । पयसा सं
 तनुमि”रिति व्वर्चसेति तद्वर्चसा रिरिचानमाप्याययति पयसेति
 रसो वै पयस्तत्पयसा रिरिचानमाप्याययत्यु“गर्म्महि मनसा सं”
 शिवेन । त्वष्टा सुदत्रो विदधातु रायोऽनुमार्ष्टु तन्वो वद्विलिष्ट”
 मिति यद्विवृढं तत्सन्दधाति ॥८॥ “धांता रातिः । सवितेदं जुषन्तां
 प्रजापतिर्निधिपा देवोऽग्निः । त्वष्टा विष्णुः प्रजया सथरराणो
 ययजमानाय द्रविणं दधात स्वाहे”ति तद्वेव रिरिचानं पुनराप्या-
 ययति यदाह ययजमानाय द्रविणं दधात स्वाहेति ॥९॥ “सुगा वो
 देवाः । सुदनाऽअकर्म यऽआजग्मेदथं सवनं जुषाणा”ऽइति सुगा-
 नि वो देवाः सुदनान्यकर्म यऽआगन्तेदं सवनं जुषाणाऽइत्येवैत-
 दाह “भूरमाणा व्वहमाना हवींशी”ति तद्देवता व्यवसृजति भ्र-
 माणाऽअहते यन्तु ये व्वाहना व्वहमानाऽउ ते यन्तु ये व्वाहन-
 यन्तऽइत्येवैतदाह तस्मादाह भ्रमाणा व्वहमाना हवींष्य”स्मे
 धर्त्तं व्वसवो व्वसूनि स्वाहा” ॥१०॥ “यां२॥आवह । उशतो देव
 देवांस्तान् प्रेरय स्वेऽअग्ने सधस्थ”ऽइत्यग्निं वाऽआहामुन्देवानावहा-

१. आसते इति च.

२. तदनु इति. क.

३. यज्ञमिति ग.

४-६. मा. सं. ८. १५. १६.

७, ८. मा. सं. ८. १६.

९. मनसा इति. च.

१०. मा. सं. ८. १६.

११-१३. मा. सं. ८. १८.

१४. मा. सं. ८. १९.

मुन्देवानावहेति तमेवैतदाह ययान्देवानावाक्षीस्तान् गमय ययत्र ययत्रै-
 षां चरणं तदन्विति “जक्षिवाँसः पपिवाँसश्च विवृश्व”ऽइति
 जक्षिवाँसो हि पशुं पुरोडाशं भवन्ति पपिवाँसऽइति पपिवाँसो
 सो हि सोमश्च राजानं भवन्ति तस्मादाह जक्षिवाँसः पपिवा-
 षँसश्च विवृश्वेऽ“सुं धर्मँस्वरातिष्ठतानु स्वाहे”ति तदेव देवता
 व्यवसृजति ॥११॥ “व्ययश्च हि त्वा । प्रयति यज्ञेऽअस्मिन्नग्ने होता-
 रमुवृणीमहीह । ऋधगयाऽऋधगुताशमिष्टाः प्रजानन्यज्ञमुपयाहि
 विद्वान्तस्वाहे”त्याग्निमेवैतया विमुञ्चत्यग्निं व्यवसृजति ॥१२॥ “देवा
 गातुविद”ऽइति । गातुविदो हि देवा “गातुं विवृत्ते”ति यज्ञं
 विवृत्तेत्येवैतदाह “गातुमिदे”ति तदेतेन यथायथं व्यवसृजति “मैन-
 सस्पतऽइमं देव यज्ञश्च स्वाहा व्वाते धा”ऽइत्ययं वै यज्ञो योऽयं
 पवते तदिमं यज्ञं सम्भृत्यैतस्मिन्यज्ञं प्रतिष्ठापयति यज्ञेन यज्ञश्च
 सन्दधाति तस्मादाह स्वाहा व्वाते धाऽइति ॥१३॥ “ययज्ञं यज्ञं
 गच्छ । यज्ञपतिं गच्छ स्वां य्योनिं गच्छ स्वाहे”ति तत्प्रतिष्ठितमे-
 वैतद्यज्ञश्च सन्तं स्वायां य्योनौ प्रतिष्ठापयत्ये“वं ते यज्ञो यज्ञपते
 सह सूक्तवाकः सर्व्ववीरस्तं जुषस्व स्वाहे”ति तत्प्रतिष्ठितमेवैतद्य-
 ज्ञं सन्तं सह सूक्तवाकं सर्व्ववीरं यजमानेऽन्ततः प्रतिष्ठाप-
 यति ॥१४॥ Cf. ५. ५. २; तै. सं. ६. ६. २; मै. सं. ४. ८. ४;
 कठ. सं. २९. ३; कपि. ४५. ४.

इति माध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे चतुर्थकाण्डे

तृतीयप्रपाठके षष्ठं ब्राह्मणम् ॥ (अ.४.४.)

तृतीयः प्रपाठकस्समाप्तः ॥

(काण्डिकासंख्या १२२)

४. ४. १.

(अवभृथः)

स वाऽअवभृथमभ्यवैति । तद्यदवभृथमभ्यवैति यो वाऽअस्य
 रसोऽभूदाहुतिभ्यो वाऽस्य तमजीजनदथैतच्छरीरं तस्मिन्न रसोऽस्ति
 तन्न परास्यं तदपोभ्यवहरन्ति रसो वाऽआपस्तदस्मिन्नेतत् रसं दधाति
 तदेनमेतेन रसेन सङ्गमयति तदेनमतो जनयति सऽप्यनं जातऽप्यव सन्
 जनयति तद्यदपोऽभ्यवहरन्ति तस्मादवभृथः ॥१॥ अथ समिष्टयजुषि
 पि जुहोति । समिष्टयजुषि ह्येवान्तो यज्ञस्य स हुत्वैव समिष्टयजुषि
 यदेतमभितो भवति तेन चात्वालमुपसमायन्ति स कृष्णविषाणा-
 श्च मेखलां च चात्वाले प्रास्यति ॥१॥ “माहिर्भूर्मा पृदाकु”रिति ।
 असौ वाऽऋजीषस्य स्वगाकारो यदेनदपोऽभ्यवहरन्त्यथैषऽप्यैतस्य
 स्वगाकारो रुज्जुरिव हि सर्पाः कृपाऽइव हि सर्पाणामायतनान्यस्ति
 वै मनुष्याणां च सर्पाणां च विभ्रातृव्यमिव नेत्तदतः सम्भवदिति
 तस्मादाह माहिर्भूर्मा पृदाकुरिति ॥३॥ अथ व्वाचयति । “उरु”
 हि राजा व्वरुणश्चकार सूर्याय पन्थामन्वेतवाऽउऽ’इति व्यथायमुरु-
 भयोऽनाष्टः सूर्याय पन्थाऽप्येवं मेऽयमुरुभयोऽनाष्टः पन्थाऽअस्त्वित्ये-
 त्वैतदाह ॥४॥ “अपदे पादा प्रतिधातवेऽक”रिति । यदिह वाऽ-
 अप्यपादभवत्यलमेव प्रतिक्रमणाय भवत्यु “तापवक्त्रा हृदया विधश्चि-
 दि”ति तदेनं सर्वस्माद्धृद्यादेनसः पाप्मनः प्रमुञ्चति ॥५॥ अथाह
 साम गायेति । साम ब्रूहीति वा गायेति त्वेव ब्रूयाद्गायन्ति हि
 साम तद्यत्साम गायति नेदिदं बहिर्द्धां यज्ञाच्छरीरं नाष्टा रक्षाऽसि
 हिनुसन्निहि साम हि नाष्टाणां रक्षसामपहन्ता ॥६॥ आग्नेय्यां
 गायति । अग्निर्हि रक्षसामपहन्तातिच्छन्दसि गायत्येषा वै सर्वाणि
 छन्दाश्चसि यदतिच्छन्दास्तस्मादतिच्छन्दसि गायति ॥७॥ स गा-
 यति । “अग्निष्टपति प्रतिदहत्यद्वावोऽद्वाव”इति तन्नाष्टाऽप्यैतद्व-

क्षार्थस्यतोऽपहन्ति ॥८॥ तऽउदञ्चो निष्कामन्ति । जघनेन चात्वा-
लमग्नेणाग्नीध्रं स व्यस्यां ततो दिश्यापो भवन्ति तद्यन्ति ॥९॥
स यः स्यन्दमानानां स्थारो हृदः स्यात् । तमपोऽभ्यवेयादेता
वाऽअपां व्वरुणगृहीता याः स्यन्दमानानां न स्यन्दन्ते व्वरुण्यो वाऽ-
अवभृथो निर्व्वरुणतायै व्यद्यु ता न विवन्देदपि व्याऽएव काश्चापोऽ-
भ्यवेयात् ॥१०॥ तमपोऽवक्रम्यन्वाचयति । “नमो व्वैरुणायाभिष्ठि-
तो व्वरुणस्य पाश” इति तदेनं सर्वस्माद्वरुणपाशात्सर्वस्माद्वरु-
ण्यात्प्रमुञ्चति ॥११॥ अथ चतुर्गृहीतमाज्यं गृहीत्वा । समिधं प्रा-
स्यामि जुहोत्य “अरेनीकमपऽआविवेशापात्रपात्रप्रतिरक्षन्न सूर्यम् ।
दमे दमे समिधं यक्ष्ये प्रति ते जिह्वा घृतमुच्चरण्येत्स्वाहे”ति
॥१२॥ अग्नेर्ह वै देवाः । व्यावद्वा यावद्वाप्सु प्रवेशयां चक्रुर्नदतो
ऽनोष्ठा रक्षार्थस्युपोत्तिष्ठानित्यग्निर्हि रक्षसामपहन्ता तमेतया च
समिधैतया चाहुत्या समिद्धे समिद्धे देवेभ्यो जुहवानीति ॥१३॥
अथापरं चतुर्गृहीतमाज्यं गृहीत्वा । आश्राव्याह “समिधो यजे”ति
सोऽपवर्हिषश्चतुरः प्रयाजान्यजति प्रजा वै वर्हिर्व्वरुण्यो वाऽअवभृथो
नेत्प्रजा व्वरुणो गृह्णादिति तस्मादपवर्हिषश्चतुरः प्रयाजान्यजति
॥१४॥ अथ व्वारुणऽएककपालः पुरोडाशो भवति । सो वाऽअस्य
रसोऽभूद्वाहुतिभ्यो वाऽअस्य तमजीजनदधैतच्छरीरं तस्मिन्न रसोऽ-
स्ति रसो वै पुरोडाशस्तदस्मिन्नेतं रसं दधाति तदेनमेतेन रसेन
सङ्क्रमयति तदेनमतो जनयति सऽएनं जातऽएव सङ्जनयति तस्मा-
द्वारुणऽएककपालः पुरोडाशो भवति ॥१५॥ सऽआज्यस्योपस्तीर्य ।
पुरोडाशस्यावद्यन्नाह “व्वरुणायाजुब्रूही”त्यत्र हैकऽऋजीषस्य द्विरव-
द्यन्ति तदु तथा न कुर्याच्छरीरं वाऽएतद्भवति नालमाहुत्यै द्विरव-
द्यति सकृदभिघारयति प्रत्यनक्तथवदानेऽआश्राव्याह व्वरुणं यजेति
व्वषट्कृते जुहोति ॥१६॥ अथाज्यस्योपस्तीर्य । पुरोडाशमवदधदा-

१. निष्कामति. इति. ग.

२. स्यात् इति. ग.

३. मा. सं. ८. २३.

४. मा. सं. ८. २४.

५. नाष्टु इति. ग.

६. गृहीत्वा इति. ग.

हा “ग्रीवरुणाभ्यामनुब्रूही”ति तत्स्विष्टकृते स व्यन्नाभेयऽइत्याह नेदग्निं
 व्वरुणो गृह्णादिति स व्यद्यमुत्रर्जीषस्य द्विरवधेदथात्र सकृद्यद्यु न नाद्रि-
 येताथोपरिष्ठाद्विराज्यस्याभिघारयत्याश्राव्याहा ‘ग्रीवरुणौ वजे’ति व्व-
 षट्कृते जुहोति ॥१७॥ ता वाऽपताः । षडाहुतयो भवन्ति षड्वाऽ-
 ऋतवः संवत्सरस्य संवत्सरो व्वरुणस्तस्मात्षडाहुतयो भवन्ति ॥१८॥
 एतदादित्यानामयनम् । आदित्यानीमानि व्यञ्जुं ऽपीति वाऽआहुः स
 व्यावदस्य व्वशः स्यादेवमेव चिकीर्षेद्यद्युऽपनमितरथा व्यजमानः
 कर्त्तव्यं ब्रूयादितरथो तर्हि कुर्यादेतानेव चतुरः प्रयाजानुपवर्हिषो वजे-
 द्वावराज्यभागौ व्वरुणमग्रीवरुणौ द्वावनुयाजावपवर्हिषौ तद्वश दशा-
 क्षरा वै विवराड्विराड्वै यज्ञस्तद्विराजमेवैतद्यज्ञमभिसम्पादयति ॥१९॥
 एतदङ्गिरसामयनम् । अतोऽन्यतरत्कृत्वा व्यस्मिन् कुम्भऽऋजीषं भव-
 ति तं प्रप्लावयति “समुद्रे ते हृदयमप्स्वन्त”रित्यापो वै समुद्रो
 रसो वाऽआपस्तस्मिन्नेतं रसं दधाति तदेनमेतेन रसेन सङ्गम-
 यति तदेनमतो जनयति सऽपनं जातऽपव सञ्जनयति “सं त्वा
 विवशन्त्वोषधीरुताप”ऽइति तदस्मिन्नुभयं रसं दधाति यश्चौष-
 धिषु व्यश्नाप्सु “यज्ञस्य त्वा यज्ञपते सूक्तोक्तौ नमोवाके विधेम
 यत्स्वाहे”ति तद्यदेव यज्ञस्य साधु तदेवास्मिन्नेतदधाति ॥२०॥
 अथानुसृज्योपतिष्ठते । “देवीरपऽपव वो गर्भऽ”इत्यपां ह्येष गर्भ-
 “स्तं सुग्रीतं सुभृतं विभ्रते”ति तदेनमद्भ्यः परिददाति गुप्त्यै
 “देव सोमैष ते लोक”ऽइत्यापो ह्येतस्य लोकः “स्तस्मिच्छं च व्व-
 क्ष्व परि च व्वक्ष्वे”ति तस्मिन्नः शं चैधि सवर्वाभ्यश्च नऽआर्त्तिभ्यो
 गोपायेत्येवैतदाह ॥२१॥ अथोपमारयति । “अर्वभृथ निचुम्पुण निचे-
 रुरसि निचुम्पुणः । अव देवैर्देवकृतमेनोयासिषमव मर्त्यैर्मर्त्यकृतमि”-
 त्यव ह्येतदेवैर्देवकृतमेनो ऽयासौत्सोमेन राज्ञाऽवमर्त्यैर्मर्त्यकृतमित्यव
 ह्येतन्मर्त्यैर्मर्त्यकृतमेनोऽयासीत्पशुना पुरोडाशेन “पुरुराव्णो देव रि-

१. यञ्जुं ऽपीत्याहुरिति. ग.

२-४ मा. सं. ८. २५.

५. यज्ञपते इति. ग

६-९. मा. सं. ८. २६.

१०, ११. मा. सं. ८. २७.

४८ मा० श० ब्रा०

ब्रूपाही॑”ति सर्वाभ्यो मा॒र्त्तिभ्यो गोपायेत्येवेतदाह ॥२२॥ अथाभ्य-
वेत्य स्नातः । अन्योन्यस्य पृष्ठे प्रधावतस्तावन्वे व्वाससी परिधायो-
देतः स यथाहिस्त्वचो निर्मुच्येतैव॑ सर्वस्मात्पाप्मनो निर्मुच्यते
तस्मिन्न तावच्च नैनो भवति व्यावत्कुमारेऽदति स येनैव निष्का-
मन्ति तेन पुनरायन्ति पुनरेत्याहवनीये समिधमभ्यादधाति “देवा-
नार्थं समिदसी”ति यजमानमेवैतया समिद्धे देवानार्थं हि समि-
द्धिमु नु यजमानः समिध्यते ॥ २३ ॥ अ. का. श. ५. ५. ३;
तै. सं. ६. ६. ३; मै. सं. ४. ८. ५; कठ. २९, ३; कपि ४५. ४.

इति माध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे चतुर्थकाण्डे
चतुर्थप्रपाठके प्रथमं ब्राह्मणम् ॥ (अ. ४. ५.)

(चतुर्थोऽध्यायस्तमाप्तः)

४. ४. २.

(उदयनीयेष्टिः, आनुबन्ध्ययागश्च)

आदित्येन चरुणोदयनीयेन प्रचरति । तद्यदादित्यश्चरुर्भवति
य्यदेवैनामदो देवाऽअब्रुवंस्तवैव प्रायणीयस्तवोदनीयऽइति तमेवा-
स्याऽपतुदुमयत्र भागं करोति ॥१॥ स यदमुत्र राजानं क्रेष्यन्नुप-
प्रेष्यन्यजते । तस्मात्तत्प्रायणीयं नामाथ खदत्रावभृथादुदेत्य यजते
तस्मादेतदुदयनीयं नाम तद्वाऽपतत्समानमेव हविरदित्याऽपव प्रा-
यणीयमदित्याऽउदयनीयमियं॑ ह्येवादितिः ॥२॥ स वै पथ्यामेवाग्रे
स्वस्ति यजति । तद्देवाऽअप्रज्ञायमाने व्वाचैव प्रत्यपद्यन्त व्वाचा हि
मुग्धं प्रज्ञायतेऽथात्र प्रज्ञाते यथापूर्वं करोति ॥३॥ सोऽग्निमेव प्रथ-
मं यजेति । अथ सोममथ सवितारमथ पथ्यार्थं स्वस्तिमथादिति
व्वाग्वै पथ्या स्वस्तिरियमदितिरस्यामेव तद्देवा व्वाचं प्रत्यष्टापय-

१. मा. सं. ८. २७.

३. वाचा इति. ग.

२. आदित्येन इति. ग.

४. प्रथमं इति. ग.

नसेयं व्वागस्यां प्रतिष्ठिता व्वदति ॥४॥ अथ मैत्रावरुणीं व्वशाम-
 नूधन्ध्यामालभते । सऽपषोऽन्यऽपव यज्ञस्तायते पशुवन्धऽपव स-
 मिष्टयजुंषि होवान्तो यज्ञस्य ॥५॥ तद्यन्मैत्रावरुणी व्वशा भवति ।
 य्यद्वाऽईजानस्य स्विष्टं भवति मित्रोऽस्य तद्गृह्णाति य्यद्धस्य दुरिष्टं
 भवति व्वरुणोऽस्य तद्गृह्णाति ॥६॥ तदाहुः । केजानोऽभूदिति तद्य-
 देवास्यात्त मित्रः स्विष्टं गृह्णाति तदेवास्माऽपतया प्रीतः प्रत्यवसृ-
 जति य्यदु चास्य व्वरुणो दुरिष्टं गृह्णाति तच्चैवास्माऽपतया प्रीतः
 स्विष्टं करोति तदु चास्मै प्रत्यवसृजति सोऽस्यैष स्वऽपव यज्ञो भ-
 वति स्वऽं सुकृतम् ॥७॥ तद्यन्मैत्रावरुणी व्वशा भवति । य्यत्र वै
 देवा रेतः सिक्तं प्राजनयंस्तदाग्निमारुतामित्युक्तं तस्मिंस्तद्व्याख्यायते
 य्यथा तद्देवा रेतः प्राजनयंस्ततोऽङ्गाराः समभवत्तङ्गारेभ्योऽङ्गिरस-
 स्तदन्वये पशवः ॥८॥ अथ यदासाः पार्थस्रवः पर्यशिष्यन्त । ततो
 गर्दभः समभवत्तस्माद्यत्र पार्थस्रुलं भवति गर्दभस्थानमिव बतेत्या-
 हुरथ यदा न कश्चन रसः पर्यशिष्यत तत ऽपषा मैत्रावरुणी व्वशा
 समभवत्तस्मादेषा न प्रजायते रसाद्धि रेतः सम्भवति रेतसः पश-
 वस्तद्यदन्ततः समभवत्तस्मादन्तं यज्ञस्यानुवर्त्तते तस्माद्वाऽपषात्र
 मैत्रावरुणी व्वशावक्लृप्ततमा भवति य्यदि व्वशां न विन्देदप्युक्षवश-
 ऽपव स्यात् ॥९॥ अथेतर्ं विव्श्वे देवाऽअमरीमृत्यन्त । ततो व्वैश्व-
 देवी समभवदथ बार्हस्पत्या सोऽन्तोऽन्तो हि बृहस्पतिः ॥१०॥ स यः
 सहस्रं वा भूयो वा दद्यात् । स पनाः सर्वाऽआलभेत सर्व्वं वै तस्याप्तं
 भवति सर्व्वं जितं यः सहस्रं वा भूयो वा ददाति सर्व्वमेता ऽपवमेव
 यथापूर्वं मैत्रावरुणीमेवाग्नेऽथ व्वैश्वदेवीमथ बार्हस्पत्याम् ॥११॥ अथो
 य्ये दीर्घसत्रमासीरन् । संवत्सरं वा भूयो वा तऽपनाः सर्वाऽआलभे-
 रन्त्सर्व्वं वै तेषामाप्तं भवति सर्व्वं जितं य्ये दीर्घसत्रमासते संवत्सरं
 वा भूयो वा सर्व्वमेता ऽपवमेव यथापूर्व्वम् ॥१२॥ अथोदवसानाय-

१. व्वदति. इति. ग.

२. तदाहुरिति. ग.

३. सुकृतं इति. च.

४. बार्हस्पत्यां इति. च.

येष्ट्या यजते । सऽआग्नेयं पञ्चकपालं पुरोडाशं निर्व्वपति तस्य
 पञ्चपदाः पङ्क्तयो वाज्यानुवाक्या भवन्ति यातयामेव वाऽएतदीजा-
 नस्य यज्ञो भवति सो ऽस्मात्पुराङ्गिव भवत्यग्निर्वै सर्व्वे यज्ञाऽअग्नौ
 हि सर्व्वान्यज्ञास्तन्वते ये च पाकयज्ञा य्वे चेतरे तद्यज्ञमेवैतत्पुनरा-
 रभते तथास्यायातयामा यज्ञो भवति तथोऽअस्मान्न पुराङ्ग भवति
 ॥१३॥ तद्यत्पञ्चकपालः पुरोडाशो भवति । पञ्चपदाः पङ्क्तयो वा-
 ज्यानुवाक्याः पाङ्क्तो वै यज्ञस्तद्यज्ञमेवैतत्पुनरारभते तथास्यायातया-
 मा यज्ञो भवति तथोऽअस्मान्न पुराङ्ग भवति ॥१७॥ तस्य हिरण्यं
 दक्षिणा । आग्नेयो वाऽएष यज्ञो भवत्यग्ने रेतो हिरण्यं तस्माद्द्विरण्यं
 दक्षिणाऽनङ्गवान्वा स हि व्वहेनाग्नेयोऽग्निदग्धमिव ह्यस्य व्वहं भू-
 वति ॥१५॥ अथो चतुर्गृहीतमेवाज्यं गृहीत्वा । व्वैष्णव्यर्च्चा जुहो-
 “त्युरु व्विष्णो व्विक्रमस्वोरु क्षयाय नस्कृधि । घृतं घृतयोने पिव
 प्र प्र यज्ञपतिं तिर स्वाहे”ति यज्ञो वै व्विष्णुस्तद्यज्ञमेवैतत्पुनरारभते
 तथास्यायातयामा यज्ञो भवति तथोऽअस्मान्न पुराङ्ग भवति तत्रो
 व्यच्छक्नुयात्तद्दद्यान्नादक्षिणं^१ हविः स्यादिति ह्याहुरथ व्यदेवैषोद-
 वसानीयेष्टिः संतिष्ठतेऽथ सायमाहुतिं जुहोति कालऽएव प्रातराहु-
 तिम् ॥१६॥ Cf. का. श. ५. ५. ४. .

इति माध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे चतुर्थकाण्डे

चतुर्थप्रपाठके द्वितीयं ब्राह्मणम् ॥ (अ. ५. १.)

४. ४. ३.

(आनुबन्धः)

व्वशामालभन्ते । तामालभ्य संज्ञपयन्ति संज्ञप्याह व्वपामुत्खिदेत्यु-
 त्खिद्य व्वपामनुमर्शं गर्भमेष्ट्वै ब्रूयात्स अग्निं न विन्दन्ति किमाद्रियेर-
 न्यद्यु विन्दन्ति तत्र प्रायश्चित्तिः क्रियते ॥१॥ न वै तदवकल्पते ।
 अदेकां मन्यमाना ऽएकयेवैतया चरेयुर्यद्वे मन्यमाना द्वाभ्यामिव चरे-

युः स्थालीं चैवोष्णीषं चोपकल्पयितवै ब्रूयात् ॥२॥ अथ व्वपया चर-
न्ति । य्यथैव तस्यै चरणं व्वपया चरित्वाऽध्वर्युश्च य्यजमानश्च पुन-
रेतः सऽआहाध्वर्युर्निरूहैतं गर्भमिति तं^७ हृतोदरतो निरूहेदार्त्ता-
या वै मृतायाऽउदरतो निरूहन्ति यदा वै गर्भः समृद्धो भवति प्रज-
ननेन वै स तर्हि प्रत्यङ्ङेति तमपि विरुज्य श्रोणीं प्रत्यञ्चं निरूहि-
तवै ब्रूयात् ॥३॥ तं निरूह्यमाणमभिमन्त्रयते । “एजतु दशमास्यो गर्भो.
जरायुणा सहे”ति स यदाह्वैजत्विति प्राणमेवास्मिन्नेतद्दधाति दश-
मास्यऽइति यदा वै गर्भः समृद्धो भवत्यथ दशमास्यस्तमेतदप्यदश-
मास्यं^७ सन्तं ब्रह्मणैव य्यजुषा दशमास्यं करोति ॥४॥ जरायुणा
सहेति । तद्यथा दशमास्यो जरायुणा सहेयादेवमेतदाह “य्यथायं
व्वायुरेजति य्यथा समुद्रऽपजती”ति प्राणमेवास्मिन्नेतद्दधाले^७ “वैयं
दशमास्योऽअस्रजरायुणा सहे”ति तद्यथा दशमास्यो जरायुणा सह-
स्रं^७ सेतैवमेतदाह ॥५॥ तदाहुः । कथमेतं गर्भं कुर्यादित्यङ्गादङ्गा-
द्धैवास्यावद्येयुर्यथैवेतरेषामवदानानामवदानं तदु तथा न कुर्यादुत
ह्येषोऽविकृताङ्गो भवत्यथस्तादेव ग्रीवाऽअपिकृत्यैतस्यां^७ स्थाल्यामेतं
मेधं^७ इचोतयेयुः स्रव्वेभ्यो वाऽअस्येषोऽङ्गेभ्यो मेधश्चोतति तदस्य
स्रव्वेषामेवाङ्गानामवत्तं भवत्यवद्यन्ति व्वशायाऽअवदानानि य्यथैव
तेषामवदानम् ॥६॥ तानि पशुश्रपणे श्रपयन्ति । तदेवैतं मेधं^७ श्रप-
यन्त्युष्णीषेणावेष्ट्य गर्भं पार्श्वतः पशुश्रपणस्योपनिदधाति यदा
शृतो भवत्यथ समुद्यावदानान्येवामिजुहोति नैतं मेधमुद्रासयन्ति
पशुं तदेवैतं मेधमुद्रासयन्ति ॥७॥ तं जघनेन चात्वालमन्तरेण य्युपं
चाग्निं च हरन्ति । दक्षिणतो निधाय प्रतिप्रस्थातावद्यत्यथ स्रुचोरु-
पस्तृणीतेऽथ मनोतायै हविषोऽनुवाच^७ ऽआहावद्यन्ति व्वशायाऽअव-
दानानां य्यथैव तेषामवदानम् ॥८॥ अथ प्रचरणीति स्रुग्भवति ।
तस्यां प्रतिप्रस्थाता मेधायोपस्तृणीते द्विरवद्यति सङ्कदभिघारयति

प्रत्यनक्त्यवदानेऽअथानुवाच ऽआहाश्राव्याह प्रेष्येति व्षट्कृतेऽध्व-
 र्युर्जुहोत्यध्वर्योऽनुहोमं जुहोति प्रतिप्रस्थाता ॥९॥ “यस्यै ते यज्ञियो
 गर्भः” इति । अयज्ञिया वै गर्भास्तमेतद्ब्रह्मणैव य्यजुषा यज्ञियं करो-
 ति “यस्यै य्योनिर्हिरण्ययी”त्यदो वाऽएतस्यै य्योनिं विविच्छिन्दन्ति
 य्यददो निष्कर्षन्त्यमृतमायुर्हिरण्यं तामेवास्याऽएतदमृतां य्योनिं
 करोत्येकान्यहुता य्यस्य तं मात्रा समजीगमथं स्वाहे”ति य्यदि
 पुमान्त्स्याद्यद्यु स्त्री स्यादङ्गान्यहुता य्यस्यै तां मात्रा समजीगमथं
 स्वाहेति य्यद्युऽअविज्ञातो गर्भो भवति पुंस्कृत्यैव जुहुयात्पुमाथं
 सो हि गर्भाऽअङ्गान्यहुता य्यस्य तं मात्रा समजीगमथं स्वाहेत्यदो
 वाऽएतं मात्रा विष्वञ्चं कुर्वन्ति य्यददो निष्कर्षन्ति तमेतद्ब्रह्मणैव
 य्यजुषा समर्धं मध्यतो यज्ञस्य पुनर्मात्रा सङ्गमयति ॥१०॥ अथा-
 ध्वर्युर्व्वनस्पतिना चरति । व्वनस्पतिनाध्वर्युश्चरित्वा य्यान्युपभृत्यवदा-
 नानि भवन्ति तानि समानयमानऽआहाभ्ये स्विष्टकृतेऽनुब्रूहीत्यत्या-
 क्रमति प्रतिप्रस्थाता सऽएतथं सर्वमेव मेधं गृहीतेऽथोपरिष्ठाद्विरा-
 ज्यस्याभिधारयत्याश्राव्याह प्रेष्येति व्षट्कृतेऽध्वर्युर्जुहोत्यध्वर्योऽनु-
 होमं जुहोति प्रतिप्रस्थाता ॥११॥ “पुरुदसो विषुरूपऽइन्दु”रिति
 बहुदानऽइति हैतद्यदाह पुरुदसऽइति विषुरूपऽइति विषुरूपा
 ऽइव हि गर्भा “ऽइन्दुरन्तर्महिर्मानमानञ्ज धीर”इत्यन्तर्ह्येष मातर्य-
 को भवत्येकैपदी द्विपदी त्रिपदी चतुष्पदीमष्टापदी भुवनानुप्रथन्ताथं
 स्वाहे”ति प्रथयत्येवैनामेतत्सुभूयो ह जयत्यष्टापद्येष्टा य्यदु चानष्टा-
 पद्या ॥१२॥ तदाहुः । कैतं गर्भं कुर्यादिति वृक्षऽएवैनमुद्भयुरन्त-
 रिक्षायतना वै गर्भा ऽअन्तरिक्षमिवैतद्यद्वृक्षस्तदेनं स्वऽएवायतने
 प्रतिष्ठापयति तदु वा ऽआहुयं ऽएनं तत्रानुव्याहरेद्वृक्षऽएनं मृत-
 मुद्धास्यन्तीति तथा हैव स्यात् ॥१३॥ अपऽएवैनमभ्यवहरेयुः ।

१. प्रतिप्रस्थाता. इति. ग. २-४. मा. सं. ८. २९. ५. पुंस्कृत्यैव इति. च.

६. जुहोति इति. ग.

७-९. मा. सं. ८. ३०.

अपो वाऽ अस्य स्रवस्य प्रतिष्ठा तदेनमस्वेव प्रतिष्ठापयति तदु-
वाऽ आहुयऽपनं तत्रानुव्याहरेदस्वेव मरिष्यतीति तथा हैव स्या-
त् ॥१४॥ आखूत्करऽप्वैनमुपकिरेयुः । इयं वाऽ अस्य स्रवस्य
प्रतिष्ठा तदेनमस्यामेव प्रतिष्ठापयति तदु वाऽ आहुयऽपनं तत्रानु-
व्याहरेत्क्षिप्रेऽस्मै मृताय श्मशानं करिष्यन्तीति तथा हैव स्या-
त् ॥१५॥ पशुश्रपणऽप्वैनं मरुद्भ्यो जुहुयात् । अहुतादो वै देवानां
मरुतो विडुहुतमिवैतद्यदश्रुतो गर्भंऽ आहवनीयाद्वाऽप ऽआहतो-
भवति पशुश्रपणस्तथाह न वहिर्द्धा यज्ञाद्भवति न प्रत्यक्षमिवाह-
वनीये देवानां वै मरुतस्तदेनं मरुत्स्वेव प्रतिष्ठापयति ॥१६॥ स हु-
त्त्वैव समिष्टयजुषि । प्रथमावशान्तेष्वङ्गारेष्वेतथ्सोष्णीषं गर्भमाद-
त्ते तं प्राङ् तिष्ठञ्जुहोति मारुत्यर्चा “मरुतो व्यस्य हि क्षये पाथा
दिवो विमहसः । स सुगोपातमो जनः” इति न स्वाहाकरोत्यहुता-
दो वै देवानां मरुतो विडुहुतमिवैतद्यदस्वाहाकृतं देवानां वै मरुत-
स्तदेनं मरुत्स्वेव प्रतिष्ठापयति ॥१७॥ अथाङ्गारैरभिसमूहति ।
“मेही द्यौः पृथिवी च न इमं यज्ञं मिमिक्षताम् । पिपृतां नो भरी-
मभि”रिति ॥१८॥ (शतम् २७००) Cf. का. श. ५. ६. ४.

इति माध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे चतुर्थकाण्डे

चतुर्थप्रपाठके तृतीयं ब्राह्मणम् ॥ (अ. ५. २.)

४. ४. ४.

(षोडशिग्रहः)

इन्द्रो ह वै षोडशी । तं नु सकृदिन्द्रं भूतान्यत्यरिच्यन्त प्रजा
वै भूतानि ता हैनेन सहगभवमिवासुः ॥१॥ इन्द्रो ह वाऽईक्षांच-
क्रे । कथं न्वहमिदं स्रवस्यमतिष्ठेयमवर्वागेव मदिदं स्रवस्यं
स्यादिति सऽपतं ग्रहमपश्चत्तमगृहीत सऽइदं स्रवमेवात्यतिष्ठ-
दवर्वागेवास्मादिदं स्रवस्यमभवत्स्रवस्यं ह वाऽइदमतिष्ठत्यवर्वागेवा-

स्मादिदं सर्वं भवति यस्यैवं विदुष एतं ग्रहं गृह्णति ॥२॥ तस्मा-
 देतद्विषणाभ्यनूक्तम् । “न ते महित्वमनुभूदध द्यौर्यदन्यया स्फिग्या
 क्षामवस्था” इति न ह वाऽअस्यासौ द्यौरन्यतरां च न स्फिगीम-
 नुबभूव तथेदं सर्वमेवात्यतिष्ठदवर्णागेवास्मादिदं सर्वमभवत्सर्वं
 ह वाऽइदमतितिष्ठत्यवर्णागेवास्मादिदं सर्वं भवति यस्यैवं विदुष
 एतं ग्रहं गृह्णति ॥३॥ तं वै हरिवत्यर्चा गृह्णाति । हरिवतीषु
 स्तुवते हरिवतीरनुशंसति वीर्यं वै हरः इन्द्रोऽसुराणां सप-
 त्तानां समवृद्धं तथोऽप्येष एतद्वीर्यं हरः सपत्नानां संवृद्धे
 तस्माद्धरिवत्यर्चा गृह्णाति हरिवतीषु स्तुवते हरिवतीरनुशंसति
 ॥४॥ तं वाऽअनुष्टुभा गृह्णाति । गायत्रं वै प्रातःसवनं त्रैष्टुभं माध्य-
 न्दिनं सवनं जागतं तृतीयसवनमथातिरिक्तानुष्टुभेत्येवैनमेतद्रे-
 चयति तस्मादनुष्टुभा गृह्णाति ॥५॥ तं वै चतुःशक्तिना पात्रेण
 गृह्णाति । त्रयो वाऽइमे लोकास्तदिमानेव लोकांस्तिसृभिः शक्तिभि-
 राप्नोत्येवैनं चतुर्थ्या शक्त्या रेचयति तस्माच्चतुःशक्तिना
 पात्रेण गृह्णाति ॥ ६ ॥

(अर्द्धप्रपाठकः ६३)

तं वै प्रातःसवने गृह्णीयात् । आग्रयणं गृहीत्वा स प्रातः
 सवने गृहीतुऽपेतस्मात्कालादुपशेते तदेनं सर्वाणि सवना-
 न्यतिरेचयति ॥७॥ माध्यन्दिने वैनं सवने गृह्णीयात् । आग्र-
 यणं गृहीत्वा सोऽप्यमीमांसैव प्रातःसवनं एवैनं गृह्णीयादा-
 ग्रयणं गृहीत्वा स प्रातःसवने गृहीतुऽपेतस्मात्कालादुपशेते ॥८॥
 अथातो गृह्णात्येव । “आतिष्ठ वृत्रहन्तं युक्ता ते ब्रह्मणा हरी ।
 अर्वाचीनं सु ते मनो आवा कृणोतु वगनुना । उपयामगृहीतोऽ-
 ऽसीन्द्राय त्वा षोडशिनः एष ते योनिरिन्द्राय त्वा षोडशिनः”

१. एतं इति. ग. २. गृह्णाति. इति. ग. ३. गृह्णाति इति. ग.

४. गृहीत्वा इति. च. ५. मा. सं. ८. ३३.

इति ॥९॥ अनया वा । “युक्त्वा हि केशिना हुरी वृषणा कक्ष्यप्रा ।
अथा नऽइन्द्र सोमपा गिरामुपश्रुतिं चर । उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय
त्वा षोडशिनऽपृष ते व्योनिरिन्द्राय त्वा षोडशिनः” इति ॥१०॥
अथेत्य स्तोत्रमुपाकरोति । ‘सोमोऽत्यरेत्युपावर्त्तध्व’मित्यत्येवैनमे-
तद्रेचयति तं वै पुरास्तमयादुपाकरोत्यस्तमितेऽनुशथ्सति तदेने-
नाहोरात्रे सन्दधाति तस्मात्पुरास्तमयादुपाकरोत्यस्तमितेऽनुशथ्स-
ति ॥११॥ Cf. का. श. ५.६.१; तं.सै.६.६.११; मै.सं. ४.७.६.

इति माध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे चतुर्थकाण्डे
चतुर्थप्रपाठके चतुर्थे ब्राह्मणम् ॥ (अ. ५. ३.)

४. ४. ५.

(अतिग्राह्याः ग्रहाः)

सर्वे ह वै देवाः । अग्रे सदृशाऽआसुः सर्वे पुण्यास्तेषां
सर्वेषां सदृशानां सर्वेषां पुण्यानां त्रयोऽकामयन्तातिष्ठावानः
स्यामेत्यग्निरिन्द्रः सूर्यः ॥१॥ तेऽर्चन्तः आस्यन्तश्चेरुः । तऽपत-
नतिग्राह्यान्ददृशुस्तानत्यगृह्णत तद्यदेनानत्यगृह्णत तस्मादतिग्राह्या-
नाम् तेऽतिष्ठावानोऽभवन्त्यथैतऽपतदतिष्ठेवातिष्ठेव ह वै भवति
यस्यैवं विदुषऽपतान् ग्रहान् गृह्णन्ति ॥२॥ नो ह वाऽइदमग्रेऽग्नौ
वृर्चऽआस । यदिदमस्मिन्वृर्चः सोऽकामयतेदं मयि वृर्चः स्या-
दिति सऽपतं ग्रहमपश्यत्तमगृह्णीत ततोऽस्मिन्नेतद्वृर्चऽआस ॥३॥
नो ह वाऽइदमग्रऽइन्द्रोऽजोऽआस । यदिदमस्मिन्नोजः सोऽका-
मयतेदं मय्योजः स्यादिति सऽपतं ग्रहमपश्यत्तमगृह्णीत ततोऽस्मि-
न्नेतदोजऽआस ॥४॥ नो ह वाऽइदमग्रे सूर्ये भ्राजऽआस । यदि-
दमस्मिन्भ्राजः सोऽकामयतेदं मयि भ्राजः स्यादिति सऽपतं ग्रहम-
पश्यत्तमगृह्णीत ततोऽस्मिन्नेतद्भ्राजऽआसैतानि ह वै तेजाऽस्येता-

१. मा. सं. ८. ३४.

२. कक्ष्यप्रा इति ग.

३. देवा इति. च.

४. चेः इति. ग.

नि व्वीर्याण्यात्मन् धत्ते य्यस्यैवं विदुषऽपेतान् ग्रहान् गृह्णन्ति ॥५॥
 तान्वै प्रातःसवने गृहीयात् । आग्रयणं गृहीत्वाऽऽत्मा वाऽआग्रय-
 णो बहु वाऽइदमात्मन्ऽपृक्कैकमतिरिक्तं क्लोमहृदयं त्वद्यत्त्वत् ॥६॥
 माध्यन्दिने वैनान्तसवने गृहीयात् । उक्थ्यं गृहीत्वोपाकरिष्यन्वा
 पूतभृतोऽयं ह वाऽअस्यैषोऽनिरुक्तऽआत्मा य्यदुक्थ्यः सोऽपृष्ठा
 मीमांसेव प्रातः सवनऽपवैनान् गृहीयादाग्रयणं गृहीत्वा ॥७॥ ते
 माहेन्द्रस्यैवानु होमः हूयन्ते । एष वा ऽइन्द्रस्य निष्केवल्यो ग्रहो
 य्यन्माहेन्द्रोऽप्यस्यैतन्निष्केवल्यमेव स्तोत्रं निष्केवल्यं शस्त्रमिन्द्रो
 वै य्यजमानो य्यजमानस्य वाऽपते कामाय गृह्यन्ते तस्मान्माहेन्द्रस्यै-
 वानु होमः हूयन्ते ॥८॥ अथातो गृह्णात्येव । “अग्ने पवस्व स्वपा
 ऽअस्मे व्वर्चः सुवीर्यम् । दधद्रयि मयि पोषम् । उपयामगृहीतोऽस्य-
 श्रूये त्वा व्वर्चसऽपृष्ते योनिरश्रूये त्वा व्वर्चसे” ॥९॥ “उत्तिष्ठ-
 न्नोजसा । सह पीत्वा शिप्रेऽअवेपयः । सोममिन्द्रं चमु सुतम् ।
 उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वौजसऽपृष्ते योनिरिन्द्राय त्वौजसे”
 ॥१०॥ “अदृश्रमस्य केतवः । विरश्मयो जनां २॥ऽअनु । आजन्तो
 ऽअश्रूयो यथाऽउपयामगृहीतोसि सूर्याय त्वा आजायैष ते य्यो-
 निः सूर्याय त्वा आजाये”ति ॥११॥ तेषां भक्षः । “अग्ने व्वर्च-
 स्विन्व्वर्चस्वांस्त्वं देवेष्वसि व्वर्चस्वानहं मनुष्येषु भूयासमिन्द्रो-
 जिष्ठौजिष्ठस्त्वं देवेष्वस्योजिष्ठोऽहं मनुष्येषु भूयासः सूर्य आजिष्ठ
 आजिष्ठस्त्वं देवेष्वसि आजिष्ठो ऽहं मनुष्येषु भूयासः”मित्येतानि
 ह वै आजार्थस्येतानि व्वीर्याण्यात्मन्धत्ते य्यस्यैवं विदुषऽपेतान्
 ग्रहान् गृह्णन्ति ॥१२॥ तान्वै पृष्ठ्ये षडहे गृहीयात् । पुर्व्वे ज्यह
 ऽआग्नेयमेव प्रथमेऽहन्नैन्द्रं द्वितीये सौर्ये तृतीयऽपवमेवान्व-
 हम् ॥१३॥ तानु हैकऽउत्तरे ज्यहे गृह्णन्ति । तदु तथा न कुर्यात्पुर्व्व

१. गृहीत्वा इति. ग.

२. हूयन्ते इति. ग.

३. मा. सं. ८. ३८.

४. मा. सं. ८. ३९.

५. मा. सं. ८. ४०.

६. मा. सं. ८. ३८—४०.

७. अन्वहं इति. ग.

ऽएवैनांस्त्र्यहे गृहीयाद्युत्तरे त्र्यहे ग्रहीष्यन्त्स्यात्पूर्वं ऽएवेनांस्त्र्यहे
गृहीत्वाथोत्तरे त्र्यहे गृहीयादेवमेव यथापूर्वं विद्वज्जिति सर्वपृ-
ष्ठ ऽएकाहऽएव गृह्यन्ते ॥१४॥ Cf का. श. ५. ६. २; तै. सं. ६. ८;
मै. सं. ४. ७. ३; कपिष्ठ. ४६. २, ३.

इति माध्यन्दिनशास्त्रीये शतपथब्राह्मणे चतुर्थकाण्डे
चतुर्थप्रपाठके पञ्चमं ब्राह्मणम् ॥ (अ. ५. ४.)

४. ४. ६.

एष वै प्रजापतिः । यऽएष यज्ञस्तायते यस्मादिमाः प्रजाः
प्रजाताऽएतम्भेवाप्येतर्ह्यनु प्रजायन्ते ॥१॥ उपा११शुपात्रमेवान्वजाः
प्रजायन्ते । तद्वै तत्पुनर्यज्ञे प्रयुज्यते तस्मादिमाः प्रजाः पुनरभ्या-
वर्त्तं प्रजायन्ते ॥२॥ अन्तर्यामिपात्रमेवान्ववयः प्रजायन्ते । तद्वै तत्पु-
नर्यज्ञे प्रयुज्यते तस्मादिमाः प्रजाः पुनरभ्यावर्त्तं प्रजायन्ते ॥३॥ अथ
यदेतयोरुभयोः । सह सतोरुपा ११शुं पूर्वं जुहोति तस्मादु सह
सतो ऽजाविकस्योभयस्यैवाजाः पूर्वा यन्त्यनूच्यो ऽवयः ॥४॥ अथ
यदुपा११ शु१ हुत्वा । ऊर्ध्वमुन्मार्ष्टि तस्मादिमा ऽअजा ऽअराडीतरा
ऽआक्रममाणाऽइव सन्ति ॥५॥ अथ यदन्तर्यामिथं हुत्वा । अवाञ्चम-
वमार्ष्टि तस्मादिमा ऽअवयो ऽवाचीनशीर्ण्यः खनन्त्यऽइव सन्त्येता
वै प्रजापतेः प्रत्यक्षतमां यदजावयस्तस्मादेतास्त्रिः संवत्सरस्य वि-
जायमाना द्वौ त्रीनिति जनयन्ति ॥६॥ शुक्रपात्रमेवानु मनुष्याः
प्रजायन्ते । तद्वै तत्पुनर्यज्ञे प्रयुज्यते तस्मादिमाः प्रजाः पुनरभ्यावर्त्तं
प्रजायन्ते ऽएष वै शुक्रो यः एष तपत्येष ऽउ ऽएवेन्द्रः पुरुषो वै
पशूनामैन्द्रस्तस्मात्पशूनामीष्टे ॥७॥ ऋतुपात्रमेवान्वेकशफं प्रजायते ।

१. एकाह इति. ग.

२. प्रजा इति. च.

३. प्रजायन्ते इति. च.

४. प्रजायन्ते इति. न.

तद्वै तत्पुनर्यज्ञे प्रयुज्यते तस्मादिमाः प्रजाः पुनरभ्यावर्त्तं प्रजायन्ते
 ऽइतीव वा ऽऋतुपात्रमितीवैकशफस्य शिर ऽआग्रयणपात्रमुक्थ्यपा-
 त्रमादित्यपात्रमेतान्येवानु गावः प्रजायन्ते तानि वै तानि पुनर्यज्ञे
 प्रयुज्यन्ते तस्मादिमाः प्रजाः पुनरभ्यावर्त्तं प्रजायन्ते ॥८॥ अथ य्य-
 दजाः । कनिष्ठानि पात्राण्यनु प्रजायन्ते तस्मादेतास्त्रिः संवत्सरस्य
 विजायमाना द्वौ त्रीनिति जनयन्त्यः कनिष्ठाः कनिष्ठानि हि पात्रा-
 ण्यनु प्रजायन्ते ॥९॥ अथ यद्गावः । भुयिष्ठानि पात्राण्यनु प्रजा-
 यन्ते तस्मादेताः सङ्कत्संवत्सरस्य विजायमाना ऽएकैकं जनयन्त्यो
 भुयिष्ठा भुयिष्ठानि हि पात्राण्यनु प्रजायन्ते ॥१०॥ अथ द्रोणकलशे ।
 अन्ततो हारियोजनं ग्रहं गृह्णाति प्रजापतिर्वै द्रोणकलशः स ऽइमाः
 प्रजा ऽउपावर्त्तते ता ऽअवति ता ऽअभिजिघ्रत्येतद्वा ऽएना अवति
 य्यदेनाः प्रजनयति ॥११॥ पञ्च हं त्वेव तानि पात्राणि । यानीमाः
 प्रजा ऽअनु प्रजायन्ते समानमुपा०श्चन्तर्यामयोः शुक्रपात्रमृतुपात्र-
 माग्रयणपात्रमुक्थ्यपात्रं पञ्च वा ऽऋतुवः संवत्सरस्य संवत्सरः
 प्रजापतिः प्रजापतिर्यज्ञो य्यद्यु षडेवर्त्तवः संवत्सरस्येत्यादित्यपात्र-
 मेवैतेषां षष्ठम् ॥१२॥ एक०हं त्वेव तत्पात्रम् । यदिमाः प्रजा
 ऽअनु प्रजायन्तऽउपा०शुपात्रमेव प्राणो ह्युपा०शुः प्राणो हि प्रजा-
 पतिः प्रजापति ०ह्येवेद० सर्वमनु ॥१३॥ Cf. का. श. ५. ६. ६;
 तै. सं. ६. ५. ११.

इति माध्यन्दिनीये शतपथब्राह्मणे चतुर्थकाण्डे चतुर्थप्रपाठके
 षष्ठं ब्राह्मणम् ॥ (अ. ५. ५.)

४. ४. ७. .

(ग्रहावेक्षणम्)

एष वै प्रजापतिः । यऽएष सञ्ज्ञस्तायते यस्मादिमाः प्रजाः प्रजा-
 ता ऽएतस्वेवाप्येतर्हानु प्रजायन्ते स ऽआश्विनं ग्रहं गृहीत्वावकाशा-

१-३. प्रजायन्ते इति च.

नवकाशयति ॥१॥ स ऽउपा० शुमेव प्रथममवकाशयति । “प्राणाय मे व्वर्चोदा व्वर्चसे पवस्वे”त्यथोपा० शुसवनं “व्यानाय मे व्वर्चोदा व्वर्चसे पवस्वे”त्यथान्तर्यामि “मुदानाय मे व्वर्चोदा व्वर्चसे पवस्वे”त्यथैन्द्रवायवं “वाचे मे व्वर्चोदा व्वर्चसे पवस्वे”त्यथ मैत्रावरुणं “क्रतूदक्षाभ्यां मे व्वर्चोदा व्वर्चसे पवस्वे”त्यथाश्विनं “श्रोत्राय मे व्वर्चोदा व्वर्चसे पवस्वे”त्यथ शुक्रामस्थिनौ “क्षुभ्यां मे व्वर्चोदसौ व्वर्चसे पवेथा”मिति ॥२॥ अथाग्रयणम् । “आत्मने मे व्वर्चोदा व्वर्चसे पवस्वे”त्यथोक्थ्य “मोजसे मे व्वर्चोदा व्वर्चसे पवस्वे”त्यथ भुवमा “युषे मे व्वर्चोदा व्वर्चसे पवस्वे”त्यथामृणौ “विश्वाभ्यो मे प्रजाभ्यो व्वर्चोदसौ व्वर्चसे पवेथा”मिति वैश्वदेवौ वाऽअमृणावतो द्विदेवेभ्य ऽउच्यन्त्यतो मनुष्येभ्योऽतः पितृभ्यस्तस्माद्वैश्वदेवावमृणौ ॥३॥ अथ द्रोणकलशम् । “कोऽसि कतमोऽसी”ति प्रजापतिर्वै कः “कस्यासि को नामासी”ति प्रजापतिर्वै को नाम “यस्य ते नामान्मही”ति मनुते ह्यस्य नाम “यं त्वा सोमेनातीतृपामे”ति तर्पयति ह्येनं सोमेन स ऽआश्विनं ग्रहं गृहीत्वान्वङ्गमाशिषमाशास्ते “सुप्रजाः प्रजाभिः स्या”मिति तत्प्रजामाशास्ते “सुवीरो व्वीरै”रिति तद्दीरानाशास्ते “सुपोषः पोषै”रिति तत्पुष्टिमाशास्ते ॥४॥ तान्वै न सर्वमिवावकाशयेत् । यो न्वेव ज्ञातस्तमवकाशयेद्यो वास्य प्रियः स्याद्यो वानूचानोऽनूकेनैनान् प्राप्नुयात्स ऽआश्विनं ग्रहं गृहीत्वा कृत्स्नं यज्ञं जनयति तं कृत्स्नं यज्ञं जनयित्वा तमात्मन्धत्ते तमात्मन् कुरुते ॥५॥ Cf. का. श. ५. ६. ३.

इति माध्यन्दिनशाखीये शतप्रथब्राह्मणे चतुर्थकाण्डे
चतुर्थप्रपाठके सप्तमं ब्राह्मणम् ॥ (अ. ५. ६.)

१. “प्राणाय म” इत्यारभ्य “सुपोषः पोषैः” इत्यन्ता ग्रहवैक्षणमन्त्राः मा. संहितायां (२७-२९.) कण्डिकास्वाम्नाताः । तत्र द्रष्टव्याः । तैत्तिरीयसंहिताया-
मिमे मन्त्रा एतेषां विषयश्च तृतीयकाण्डे द्वितीयप्रपाठके तृतीयेऽनुवाके आम्नाताः ।

४. ४. ८.

(सोमप्रायश्चित्तानि)

ता वाऽपताः । चतुस्त्रिंशद्ब्रह्माहृतयो भवन्ति प्रायश्चित्तयो ना-
 मेष वै प्रजापतिर्यऽप्य यज्ञस्तायते यस्मादिमाः प्रजाः प्रजाताऽपतु-
 म्बेवाप्येतर्हानु प्रजायन्ते ॥१॥ अष्टौ वसवः । एकदश रुद्रा द्वाद-
 शादित्या इमेऽप्य द्यावापृथिवी त्रयस्त्रिंशद्वै देवाः
 प्रजापतिश्चतुस्त्रिंशस्तदेनं प्रजापतिं करोत्येतद्वा ऽअस्त्येतद्व्यमृतं
 यद्व्यमृतं तद्व्यस्त्येतदु तद्यन्मर्त्यं स एष प्रजापतिः सर्वं वै प्रजा-
 पतिस्तदेनं प्रजापतिं करोति तस्मादेताश्चतुस्त्रिंशद्ब्रह्माहृतयो भव-
 न्ति प्रायश्चित्तयो नाम ॥२॥ ता हैके । यज्ञं तन्वऽइत्याचक्षते यज्ञस्य
 ह त्वेवैतानि सर्वाणि सऽप्य यज्ञस्तायमानऽपताऽप्य देवता भव-
 न्तेति ॥३॥ सा यदि घर्मदुष्टा हलेत् । अन्यामुपसंक्रामेयुः स यस्या-
 मेवैनां वेलायां पुरा पिन्वयन्ति तद्वैनामुदीचींश्च स्थापयेदग्रेण वा
 शालां प्राचीम् ॥४॥ तद्येऽपते ऽअमितः । पुच्छकाण्डं शिखण्डा-
 स्थेऽउच्छयाते तयोर्यद्वक्षिणं तस्मिन्नेताश्चतुस्त्रिंशतमाज्याहु-
 तीर्जुहोत्येतावान्वै सर्वो यज्ञो व्यावत्यऽपताश्चतुस्त्रिंशद्ब्रह्माहृतयो
 भवन्ति तदस्यां कृत्स्नमेव सर्वं यज्ञं दधात्येषा ह्यतो घर्मं पिन्वतऽ-
 प्रणो तत्र प्रायश्चित्तिः कियते ॥५॥ अथ यद्यज्ञस्य हलेत् । तत्स-
 मन्वीक्ष्य जुहुयाद्दीक्षोपसत्स्वाहनीये प्रसुतऽआग्नीध्रे विवाऽपतद्य-
 ज्ञस्य पर्वं स्रग्ं सते यद्वलति सा यैव तर्हि तत्र देवता भवति त-
 यैवैतद्भिषज्यति तथा संदधाति ॥६॥ अथ यदि स्कन्देत् । तदग्नि-
 रुपनिनयेदग्निर्वाऽइदं सर्वमाप्तं सर्वस्यैवाप्त्यै वैष्णव वारुण्यर्चा
 यद्वाऽइदं किं चाच्छति ववरुणऽपवेदं सर्वमार्पयति ययोरोचसा
 स्कमिता रजाश्चि वीर्यैभिर्वीरतमा श्विष्ठा । या पत्येतेऽअप्रतीता
 सहोमिर्विष्णुऽअगन्वरुणा पूर्वहताविति यज्ञो वै विष्णुस्तस्यैतदाच्छ-

ति व्वरुणो वाऽआर्पयिता तद्यस्याश्चैवैतदेवतायाऽआच्छति यो च
 देवतापर्यति ताभ्यामेवैतदुभाभ्यां भिषज्यत्युभाभ्यां१७ सन्दधाति ॥७॥
 अथोऽअभ्येव सृशेत् । “देवान्दिवमगन्यज्ञस्ततो मा द्रविणमष्टु मनु-
 ष्यानन्तरिक्षमगन्यज्ञस्ततो मा द्रविणमष्टु पितॄन् पृथिवीमगन्यज्ञस्ततो
 मा द्रविणमष्टु यं कुं च लोकमगन्यज्ञस्ततो मे भद्रमभूदि”त्येवैतदा-
 ह ॥८॥ तद्धस्मै तदाराणि राह । किं१८ स यजेत यो यज्ञस्य व्यृद्ध्या
 पापीयान्मन्येत यज्ञस्य वाऽअहं व्यृद्ध्या श्रेयान् भवामीत्येतद्ध स्म स
 तदभ्याह यदेताऽआशिषऽउपगच्छति ॥९॥ Cf. का. श. ५. ७. ४

इति माभ्यन्दिनशास्त्रीये शतदशब्राह्मणे चतुर्थकाण्डे

चतुर्थप्रपाठकेऽष्टमं ब्राह्मणम् ॥ (अ. ५. ७.)

४. ४. ९.

(सहस्रदक्षिणा)

तद्यत्रैतत्त्रिरात्रे सहस्रं ददाति । तदेषा साहस्रीक्रियते स
 प्रथमेऽहंस्त्रीणि च शतानि नयति त्रयस्त्रिंशत् चैवमेव द्वितीयेऽ
 हंस्त्रीणि चैव शतानि नयति त्रयस्त्रिंशत् चैवमेव तृतीयेऽहंस्त्री-
 णि चैव शतानि नयति त्रयस्त्रिंशत् चाथैषा साहस्यतिरिच्यते
 ॥१॥ सा वै त्रिरूपा स्यादित्याहुः एतद्व्यस्यै रूपतममिवेति रोहिणी
 ह त्वेवोपध्वस्ता स्यादेतद्धैवास्यै रूपतममिव ॥२॥ सा स्यादप्रवी-
 ता । वाग्वाऽपषा निदानेन यत्साहस्ययातयाम्नी वाऽइयं वागयात-
 याम्न्यप्रवीता तस्मादप्रवीता स्यात् ॥३॥ तां प्रथमेऽहन्नयेत् । वा-
 ग्वाऽपषा निदानेन यत्साहस्री तस्याऽपतत्सहस्रं वाचः प्रजातं पूर्वा-
 हैषेति पश्चादेनां प्रजातमत्वेत्युत्तमेवैनामहन्नयेत्पूर्वमहास्यै प्रजात-
 मेति पश्चादेषान्वेति सोऽपषा मीमा१९सैवोत्तमऽपवैनामहन्नयेत्पूर्व-
 महास्यै प्रजातमेति पश्चादेषान्वेति ॥४॥ तामुत्तरेण हविर्दाने ।

दक्षिणेनाग्नीध्रं द्रोणकलशं भवन्नापयति यज्ञो वै द्रोणकलशो यज्ञमेवै-
 नामेतद्दर्शयति ॥५॥ “अजिघ्रकलशम् । मद्या त्वा. विशन्तिवन्दव”
 ऽइति रिरिचान् ऽ इव वा ऽप्य भवति यः सहस्रं ददाति तमेवैतद्वि-
 रिचानं पुनराप्याययति यदाह अजिघ्रकलशं मद्या त्वा विशन्तिवन्दव
 ऽइति ॥६॥ “पुनरूर्जा निवर्त्तस्वे”ति । तदेव रिरिचानं पुनराप्याय-
 यति यदाह पुनरूर्जा निवर्त्तस्वेति ॥७॥ “सा नः सहस्रं धुक्ष्वे”ति
 तत्सहस्रेण रिरिचानं पुनराप्याययति यदाह सा नः सहस्रं धुक्ष्वेति
 ॥८॥ “उरुधारा पयस्वती पुनर्माविशताद्रयि”रिति । तदेव रिरिचानं
 पुनराप्याययति यदाह पुनर्माविशताद्रयिरिति ॥९॥ अथ दक्षिणे
 कर्णऽआजपति । “इडे रन्ते हव्ये काम्ये चन्द्रे ज्योते ऽदिति सरस्व-
 ति महि विश्रुति । एता ते ऽअन्ये नामानि देवेभ्यो मा सुकृतं ब्रूता”
 दिति वोचेरिति वैतानि हवा ऽअस्यै देवत्रा नामानि सा यानि ते
 देवत्रा नामानि तैर्मा देवेभ्यः सुकृतं ब्रूतदित्येवैतदाह ॥१०॥ ताम्-
 वार्जन्ति । सा यद्यपुरुषाभिवीता प्राचीयात्तत्र विद्यादुरात्सीदयं
 यजमानः कल्याणं लोकमजैषीदिति यद्युदीचीयाच्छेयानस्मिल्लोके
 यजमानो भविष्यतीति विद्याद्यदि प्रतीचीयादिभ्यतिल्वलऽइव
 ध्रान्यतिल्वलो भविष्यतीति विद्याद्यदि दक्षिणेयात्क्षिप्रेऽस्माल्लोका-
 द्यजमानः प्रैष्यतीति विद्यादेतानि विज्ञानानि ॥११॥ तद्या ऽपता-
 स्तिस्तिस्तिस्तिस्ति १० शत्यधि भवन्ति । तास्वेतामुपसमाकुर्वन्ति वि-
 वाऽपतां विराजं वृहन्ति यां व्याकुर्वन्ति विच्छिन्नोऽप्य विराज्या
 विवृढा दशाक्षरा वै विराट् तत्कृत्स्नां विराज १० सन् दधाति ता १०
 होत्रे दद्याद्धोता द्वि साहस्रस्तस्मात्ता १० होत्रे दद्यात् ॥१२॥ द्वौ
 वोत्रेतारौ कुर्वीत । तयोर्यतरो नाश्रावयेत्तस्माऽपनां दद्याद्वयूद्धो
 वाऽप्य ऽउत्रेता य ऽऋत्विक्सन्नाश्रावयति व्यूद्धोऽप्य विराज्या
 विवृढो तद्वयूद्ध ऽपवैतद्वयूद्धं दधाति ॥१३॥ तदाहुः । न सहस्रेऽ-

धि किञ्चन दद्यात्सहस्रेण ह्येव सर्वान् कामानाप्नोतीति तदु होवा-
चासुरिः काममेव दद्यात्सहस्रेणाह सर्वान् कामानाप्नोति कामेनोऽ-
ऽअस्येतद्वत् भवतीति ॥१४॥ अथ यदि रथं वा व्युक्तं दास्य-
न्त्स्यात् । व्युद्धाव्युद्वायै वा व्युपाया^१ हुतायां दद्यादुदवसानायायां
वेद्यौ ॥१५॥ स वै दक्षिणा नयन् । अन्यूना दशतो नयेद्यस्माऽएकां
दास्यन्त्स्याद्दशभ्यस्तेभ्यो दशतमुपावर्त्तयेद्यस्मै द्वे दास्यन्त्स्यात्पञ्च-
भ्यस्तेभ्यो दशतमुपावर्त्तयेद्यस्मै तिस्रो दास्यन्त्स्यात्तिसृभ्यस्तेभ्यो
दशतमुपावर्त्तयेद्यस्मै पञ्च दास्यन्त्स्याद्द्वाभ्यां ताभ्यां दशतमुपाव-
र्त्तयेदेवमा शतात्तथो हास्यैषां यूना विराडमुष्मिल्लोके कामदुधा
भवति ॥१६॥ Cf. का. श. ५. ६. ५; तै. सं. ७. १. ५-७.

इति माध्यन्दिनशास्त्रीये शतपथब्राह्मणे चतुर्थकाण्डे

चतुर्थप्रपाठके नवमं ब्राह्मणम् ॥ (अ. ५. ८.)

चतुर्थः प्रपाठकस्तमाप्तः ॥

(कण्डिकासंख्या १२५ ॥)

४. ५. १.

(व्यूढद्वादशाहधर्माः)

तद्यत्रैतद्द्वादशाहेन व्यूढच्छन्दसा व्यजते । तद्ग्रहान्व्यूहति व्यूह-
तऽउद्गाता च होता च छन्दा^२सिं सऽएष प्रज्ञातऽएव पूर्वस्यहो भवति
समूढच्छन्दास्तदैन्द्रवायवाग्रान् गृह्णाति ॥१॥ अथ चतुर्थे ऽहन् व्यूह-
ति । ग्रहान्व्यूहन्ति छन्दा^३सिं तदाग्रयणाग्रान् गृह्णाति प्राजापत्यं वा
ऽएतच्चतुर्थमहर्भवत्यात्मा वाऽआग्रयणऽआत्मा वै प्रजापतिस्तस्मादा-
ग्रयणाग्रान् गृह्णाति ॥२॥ तं गृहीत्वा न सादयति । प्राणा वै ग्रहा ने-
त्प्राणान्मोहयानीति मोहयेद्वा प्राणान्यत्सादयेत्तं धारयन्तऽएवोपासते-

१. भवतीति इति. च.

२. गृह्णाति. इति. ग.

३. आग्रयाण इति. ग.

४. गृह्णाति. इति. ग.

५० मा० श० ब्रा०

ऽथ ग्रहान् गृह्णात्यथ यदा ग्रहान् गृह्णात्यथ यत्रैवैतस्य कालस्तदेनं
 हिंकृत्य सादयत्यथैतत्प्रज्ञातमेव पञ्चममहर्भवति तदैन्द्रवायवाग्रान् गृ-
 ह्णाति ॥३॥ अथ षष्ठेऽहन्व्यूहति । ग्रहान्व्यूहन्ति छन्दांश्चिंसी तच्छु-
 क्राग्रान् गृह्णात्यैन्द्रं वाऽएतत्षष्ठमहर्भवत्येष वै शुक्रो य्यऽएष तपत्येष
 ऽउऽएवैन्द्रस्तस्माच्छुक्राग्रान् गृह्णाति ॥४॥ तं गृहीत्वा न सादयति ।
 प्राणा वै ग्रहा नेत्प्राणान् मोहयानीति मोहयेद्वा प्राणान्यत्सादयेत्तं धा-
 रयन्तऽएवोपासतेऽथ ग्रहान् गृह्णात्यथ यदा ग्रहान् गृह्णात्यथ यत्रैवैतस्य
 कालस्तदेनं सादयति ॥५॥ अथ सप्तमेऽहन्व्यूहति । ग्रहान्व्यूहन्ति
 छन्दांश्चिंसी तच्छुक्राग्रान् गृह्णाति बार्हतं वाऽएतत्सप्तममहर्भवत्येष वै
 शुक्रो य्यऽएष तपत्येष ऽउऽएव गृहंस्तस्माच्छुक्राग्रान् गृह्णाति ॥६॥ तं
 गृहीत्वा न सादयति । प्राणा वै ग्रहा नेत्प्राणान्मोहयानीति मोहयेद्वा
 प्राणान्यत्सादयेत्तं धारयन्तऽएवोपासतेऽथ ग्रहान् गृह्णात्यथ यदा ग्रहान्
 गृह्णात्यथ यत्रैवैतस्य कालस्तदेनं सादयत्यथैतत्प्रज्ञातमेवाष्टममह-
 र्भवति तदैन्द्रवायवाग्रान् गृह्णाति ॥७॥ अथ नवमेऽहन्व्यूहति । ग्रहा-
 न्व्यूहन्ति छन्दांश्चिंसी तदाग्रयणाग्रान् गृह्णाति जागतं वाऽएतन्नवममह-
 र्भवत्यात्मा वाऽआग्रयणः सर्वं वाऽइदमात्मा जगत्तस्मादाग्रयणाग्रान्
 गृह्णाति ॥८॥ तं गृहीत्वा न सादयति । प्राणा वै ग्रहा नेत्प्राणान्मो-
 हयानीति मोहयेद्वा प्राणान्यत्सादयेत्तं धारयन्तऽएवोपासतेऽथ ग्रहा-
 न् गृह्णात्यथ यदा ग्रहान् गृह्णात्यथ यत्रैवैतस्य कालस्तदेनं हिंकृत्य सा-
 दयति ॥९॥ तदाहुः । न व्यूहेद्ग्रहान् प्राणा वै ग्रहा नेत्प्राणान्मोह-
 यानीति मोहयेद्वा प्राणान्यद्व्यूहेत्तस्मान्न व्यूहेत् ॥१०॥ तदु व्यूहे-
 देव अङ्गानि वै ग्रहाः कामं वाऽइमान्यङ्गानि व्यत्यासं शेते तस्मादु व्यू-
 हेदेव ॥११॥ तदु नैव व्यूहेत् । प्राणा वै ग्रहा नेत्प्राणान् मोहयानीति
 मोहयेद्वा प्राणान्यद्व्यूहेत्तस्मान्न व्यूहेत् ॥१२॥ किं नु तत्राध्वर्योः ।
 व्यदुद्राता च होता च छन्दांश्चिंसी व्यूहन्तऽएतद्वाऽअध्वर्युर्व्यूहति ग्रहा-

न्यदैन्द्रवायवाग्रान् प्रातःसवने गृह्णाति शुक्राग्रान्माध्यन्दिने सवनं-
आग्रयणाग्रांस्तृतीयसवने ॥१३॥ Cf. का. श. ५. ६. ६.

इति माध्यन्दिनशास्त्रीये शतपथब्राह्मणे चतुर्थकाण्डे
पञ्चमप्रपाठके प्रथमं ब्राह्मणम् । (अ. ५. ९.)

४. ५. २.

(सोमापहरणादौ विधिः)

यदि सोममपहरेयुः । विधावतेच्छतेति ब्रूयात्स यदि विन्द-
न्ति किमाद्रियेरन्यद्यु न विन्दति तत्र प्रायश्चित्तिः क्रियते ॥१॥
द्वयानि वै फाल्गुनानि । लोहितपुष्पाणि चारुणपुष्पाणि च स व्या-
न्यरुणपुष्पाणि फाल्गुनानि तान्यभिषुणुयादेष वै सोमस्य न्यङ्गो
य्यदरुणपुष्पाणि फाल्गुनानि तस्मादरुणपुष्पाण्यभिषुणुयात् ॥२॥
य्यदरुणपुष्पाणि न विन्देयुः । इयेनहृतमभिषुणुयाद्यत्र वै गायत्री
सोममच्छापतत्तस्याऽआहुरन्त्यै सोमस्याथशुरपतत्तच्छयेनहृतम-
भवत्तस्माच्छयेनहृतमभिषुणुयात् ॥३॥ यदि इयेनहृतं न विन्देयुः ।
आदारानभिषुणुयाद्यत्र वै यज्ञस्य शिरोऽच्छिद्यत तस्य सो रसो
व्यप्रुष्यत्तत्तऽआदाराः समभवंस्तस्मादादारानभिषुणुयात् ॥४॥ य्यद्या-
दारास्त विन्देयुः । अरुणदूर्वाऽअभिषुणुयादेष वै सोमस्य न्यङ्गो
य्यदरुणदूर्वास्तस्मादरुणदूर्वाऽअभिषुणुयात् ॥५॥ य्यदरुणदूर्वा न वि-
न्देयुः । अपि य्यनेव कांश्च हरितान् कुशानभिषुणुयात्तत्राप्येकामेव
गां दद्याद्वाथवभृथादेवोदेत्य पुनर्दक्षेत पुनर्यज्ञो ह्येव तत्र प्रायश्चि-
त्तिरिति नु सोमापहतानाम् ॥६॥ अथ कलशदिराम् । यदि कल-
शो दीर्येतानुलिप्सध्वमिति ब्रूयात्स य्यद्यनुलभेरन् प्रसृतमात्रं वाज-
लिमात्रं वा तदन्यैरेकधनैरभ्युज्जीय यथाप्रभावं प्रचरेयुर्यद्यु नानु-

१. गृह्णाति इति. ग.

२. सवने इति. ग.

३. विन्दति इति. ग.

४. फाल्गुनानि इति. ग.

५. वै इति. ग.

६, ७. अभिषुणुयादिति. च.

८. दद्यादथ इति. ग.

लमेरन्नाग्रयणस्यैव प्रस्कन्धान्यैरेकधनैरेभ्युन्निय यथाप्रभावं प्रचरेयुः
 स वद्यनीतास्तु दक्षिणास्तु कलशो दीर्येत तत्राप्येकामेव गां दद्या-
 दथावभृथोदेवोदेत्य पुनर्दीक्षेत पुनर्यज्ञो ह्येव तत्र प्रायश्चित्तिरिति
 नु कलशदिराम् ॥७॥ अथ सोमातिरिक्तानाम् । व्यद्यग्निष्टोममति-
 रिच्येत पूतभृतऽपुत्रोक्थ्यं गृह्णीयाद्यद्युक्थ्यमतिरिच्येत षोडशिन-
 मुपेयुर्यदि षोडशिनमतिरिच्येत रात्रिमुपेयुर्यदि रात्रिमतिरिच्येताह-
 रुपेयुर्नेस्वेवातीरेकोऽस्ति ॥८॥

इति माध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे चतुर्थकाण्डे
 पञ्चमप्रपाठके द्वितीयं ब्राह्मणम् ॥ (अ. ५. १०.)

(पञ्चमोऽध्यायस्समाप्तः)

४. ५. ३.

(अंशुग्रहः)

प्रजापतिर्वाऽप्ययदंशुः सोऽस्यैषऽआत्मैवात्मा ह्ययं प्रजा-
 पतिस्तदस्यैतमात्मानं कुर्वन्ति यत्रैतं गृह्णन्ति तस्मिन्नेतान् प्राणान्द-
 धाति यथा यथैते प्राणा ग्रहा व्याख्यायन्ते स ह सर्वतनूरेव य-
 जमानोऽमुष्मिल्लोके सम्भवति ॥१॥ तदारम्भणवत् । यत्रैतं गृह्-
 न्त्यथैतदनारम्भणमिव यत्रैतं न गृह्णन्ति तस्माद्वाऽअर्धंशुं गृह्णाति
 ॥२॥ तं वाऽऔदुम्बरेण पात्रेण गृह्णाति । प्रजापतिर्वाऽप्यप्राजाप-
 त्यऽउदुम्बरस्तस्मादौदुम्बरेण पात्रेण गृह्णाति ॥३॥ तं वै चतुःस्र-
 किना पात्रेण गृह्णाति । त्रयोऽवाऽइमे लोकास्तदिमानेव लोकांस्ति-
 सुमिराप्नोति प्रजापतिर्वाऽअतीमांल्लोकांश्चतुर्थस्तत्प्रजापतिमेव चतुः-
 र्थाप्नोति तस्माच्चतुःस्रकिना पात्रेण गृह्णाति ॥४॥ स वै तूष्णीं-
 मेव ग्रावाणमादत्ते । तूष्णीमर्धंशुश्चिवपति तूष्णीमपऽउपसृजति
 तूष्णीमुद्यत्य सकृदभिषुणोति तूष्णीमेनमनवानञ्जुहोति तदेनं प्रजा-

१. अभ्युन्नीय इति. च.

२. गृह्णन्ति. इति. ग.

३. चतुर्था. इति. च.

पतिं करोति ॥५॥ अथास्याऽर्धं हिरण्यं बद्धं भवति । तदुपजिघ्रति
स य्यदेवात्र क्षणुते वा वि वा लिशतेऽमृतमायुर्हिरण्यं तदमृतमायु-
रात्मन्धत्ते ॥६॥ तदु होवाच रामऽऔपतस्विनिः । काममेव प्राण्या-
त्काममुदन्याद्यद्वै तूर्णां जुहोति तदेवैनं प्रजापतिं करोतीति ॥७॥
अथास्याऽर्धं हिरण्यं बद्धं भवति । तदुपजिघ्रति स य्यदेवात्र क्षणुते
वा वि वा लिशतेऽमृतमायुर्हिरण्यं तदमृतमायुरात्मन्धत्ते ॥८॥
तदु होवाच बुडिलऽआश्वतराश्विः । उद्यत्यैव गृह्णीयान्नामिषुणया-
दमिषुण्वन्ति वाऽअन्याभ्यो देवताभ्यस्तदन्यथा ततः करोति यथो-
चान्याभ्यो देवताभ्योऽथ य्यदुद्यच्छति तदेवास्यामिषुतं भवतीति ॥९॥
तदु होवाच य्याज्ञवल्क्यः । अभ्येव षुणयाञ्च ऽसोमऽइन्द्रमसुतो
ममाद नाब्रह्माणो मघवानर्धं सुतास ऽइत्यृषिणाभ्यनूक्तं न वाऽअन्य-
स्यै कस्यै चन देवतायै सङ्गदमिषुणोति तदन्यथा ततः करोति
यथो चान्याभ्यो देवताभ्यस्तस्माद्भ्येव षुणयादिति ॥१०॥ तस्य
द्वादश प्रथमगर्भाः । पष्ठौह्यो दक्षिणा द्वादश वै मासाः संवत्सरस्य
संवत्सरः प्रजापतिः प्रजापतिरर्धं शुस्तदेनं प्रजापतिं करोति ॥११॥
(शतम् २८००) तासां द्वादश गर्भाः । ताश्चतुर्विंशतिश्च-
तुर्विंशतिर्वै संवत्सरस्यार्द्धमासाः संवत्सरः प्रजापतिरर्धं शुस्तदेनं
प्रजापतिं करोति ॥१२॥ तदु ह कौकूस्तः । चतुर्विंशतिमेवैताः
प्रथमगर्भाः पष्ठौहीर्दक्षिणा ददावृषभं पञ्चविंशतं हिरण्यमेतदु
ह स ददौ ॥१३॥ स वाऽपष न सर्वस्येव ग्रहीतव्यः । आत्मा
ह्यस्यैष य्यो न्वेव ज्ञातस्तस्य ग्रहीतव्यो य्यो वास्य प्रियः स्याद्यो
वानूचानोऽनूक्तेनैनं प्राप्नुयात् ॥१४॥ सहस्रे ग्रहीतव्यः । सर्व्वे
वै सहस्रं सर्व्वमेष सर्व्वेवेदसे ग्रहीतव्यः सर्व्वे वै सर्व्वेवेदसं
सर्व्वमेष विवश्वजिति सर्व्वपृष्ठे ग्रहीतव्यः सर्व्वे वै विवश्वजित्सर्व्व-
पृष्ठः सर्व्वमेष व्वाजपेये राजसुये ग्रहीतव्यः सर्व्वर्धं हि तत्सत्रे ग्रही-

तव्यः सर्व्वे वै सत्रं सर्व्वेषु ऽपतानि ग्रहणानि ॥१५॥ Cf. का.
श. ५. ८. १.

इति माध्यन्दिनशास्त्रीये शतपथब्राह्मणे चतुर्थकाण्डे
पञ्चमप्रपाठके तृतीयं ब्राह्मणम् ॥ (अ. ६. १.)

४. ५. ४.

एतं वाऽपते गच्छन्ति । षड्भिर्मासैर्युऽपष तपति य्ये संवत्स-
रमासते तदुच्यतेऽपष सामतो य्यथैतस्य रूपं क्रियतेऽउच्यतेऽ-
ऋक्तोऽथैतदेव सजुष्टः पुरश्चरणतो य्यदेतं गृह्णन्त्येतेनोऽप्येनं गच्छ-
न्ति ॥१॥ अथातो गृह्णात्येव । “उदु त्वं जातवेदसं देवं ब्रह्मन्ति
केतवः । दृशे विद्वाय सूर्यम् । उपयामगृहीतोऽसि सूर्याय त्वा
भ्राज्जायैष ते द्योनिः सूर्याय त्वा भ्राजाये”ति ॥२॥ Cf. का.
श. ५. ७. ३.

इति माध्यन्दिनशास्त्रीये शतपथब्राह्मणे चतुर्थकाण्डे
पञ्चमप्रपाठके चतुर्थं ब्राह्मणम् ॥ (अ. ६. २.)

४. ५. ५.

(पश्वयनस्तोमायने)

अथातः पश्वयनस्यैव । पश्वेकादशिन्यैवेयात्सुऽआग्नेयं प्रथमं
पशुमालभतेऽथ वारुणमथ पुनराग्नेयमेवमेवैतया पश्वेकादशिन्ये-
यात् ॥१॥ अथोऽअप्यैन्द्राग्नमेवाहरहः पशुमालभेत । अग्निर्वै
सर्वा देवताऽअग्नौ हि सर्वाभ्यो देवताभ्यो जुह्वतीन्द्रो वै सन्नस्य
देवता तत्सर्वाश्चैवैतदेवता नापराध्नोति यो च सन्नस्य देवता तां
नापराध्नोति ॥२॥ अथातस्तोमायनस्यैव । आग्नेयमग्निष्टोमऽआल-
भेत तद्धि सलोम य्यदाग्नेयमग्निष्टोमऽआलभेत य्यद्युक्थ्यः स्यादैन्द्रा-

रिन्द्राय त्वा विमृध' इति ॥४॥ अथो विश्वकर्मणे । विश्वं वै
 तेषां कर्म कृतं सर्वं जितं भवति य्ये संवत्सरमासते तस्माद्विश्व-
 कर्मणे "व्वाचस्पति विश्वकर्माणमृतये मनोजुवं व्वाजेऽद्या हुवेम ।
 स नो विश्वानि हुवनानि जोषद्विश्वशम्भूरवसे साधुकर्मा । उप-
 यामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा विश्वकर्मणऽप्य ते य्योनिरिन्द्राय त्वा
 विश्वकर्मण' इति ॥५॥ य्यद्युऽपेन्द्रीं वैश्वकर्मां विद्यात् । तयैव
 गृहीया "द्विश्वकर्मन् हविषा वर्द्धनेन आतारमिन्द्रमकृणोरवध्यम् ।
 तस्मै विशः समनमन्त पूर्वीर्यमुग्रो विह्व्यो यथासत् । उपयाम-
 गृहीतोऽसीन्द्राय त्वा विश्वकर्मणऽप्य ते य्योनिरिन्द्राय त्वा वि-
 श्वकर्मण इति ॥६॥ Cf. का. श. ५. ७. ४.

इति माध्यन्दिनीये शतपथब्राह्मणे चतुर्थकाण्डे पञ्चप्रपाठके
 षष्ठं ब्राह्मणम् ॥ (अ. ६. ४.)

४. ५. ७.

एष वै ग्रहः । य्यऽप्य तपति य्येनेमाः सर्वाः प्रजा गृहीतास्तस्मा-
 दाहुर्ग्रहान्गृहीम इति चरन्ति ग्रहगृहीताः सन्त इति ॥१॥ व्वोगव
 ग्रहः । व्वाचा हीद' सर्वं गृहीतं किमु तद्यद्वाग्रहः ॥२॥ नामैव ग्रहः ।
 नाम्ना हीद' सर्वं गृहीतं किमु तद्यन्नाम ग्रहो वह्नां वै नामानि
 विद्मथ नस्तेन ते न गृहीता भवन्ति ॥३॥ अन्नमेव ग्रहः ।
 अन्नेन हीद' सर्वं गृहीतं तस्माद्यावन्तो नोऽशनमश्नन्ति ते नः सर्वे
 गृहीता भवन्त्येषैव स्थितिः ॥४॥ स य्यऽप्य सोमग्रहः । अन्नं
 वाऽप्य स य्यस्यै देवतायाऽपतं ग्रहं गृह्णाति सास्मै देवतैतेन ग्रहेण
 गृहीता तं कामं समर्द्धयति यत्काम्या गृह्णाति सऽउद्यन्तं वादि-
 त्यमुपतिष्ठतेऽस्तं व्यन्तं वा ग्रहोऽस्यमुमनयार्त्या गृहाणासावदोमा

प्रापदिति य्यं द्विष्यादसावस्मै कामो मा समर्द्धीति वा न हैवास्मै
स कामः समृध्यते य्यस्माऽपवमुपतिष्ठते ॥५॥ Cf. का. श. ५. ७. १.

इति माध्यदिनशास्त्रीये शतपथब्राह्मणे चतुर्थकाण्डे
पञ्चमप्रपाठके सप्तमं ब्राह्मणम् ॥ (अ. ६. ५.)

४. ५. ८.

देवाः ह वै यज्ञं तन्वानाः । तेऽसुररक्षसेभ्य ऽआसङ्गाद्विभयां-
चक्रुस्ते होचुः को नो दक्षिणतु ऽआसिष्यतेऽथाभयेऽनाष्टुऽउत्तरतो
यज्ञमुपचरिष्याम ऽइति ॥१॥ ते होचुः। य ऽपव नो व्वीर्यवत्तमः सु
दक्षिणतु ऽआस्तामथाभयेऽनाष्टुऽउत्तरतो यज्ञमुपचरिष्याम ऽइति ॥२॥
ते होचुः। इन्द्रो वै नो व्वीर्यवत्तम ऽइन्द्रो दक्षिणतु ऽआस्तामथाभये-
नाष्टुऽउत्तरतो यज्ञमुपचरिष्याम ऽइति ॥३॥ ते हेन्द्रमूचुः। त्वं वै नो
व्वीर्यवत्तमोऽसि त्वं दक्षिणतु ऽआस्वाथाभयेऽनाष्टुऽउत्तरतो यज्ञमु-
पचरिष्याम ऽइति ॥४॥ सु होवाच । किं मे ततः स्यादिति ब्राह्म-
णाच्छ्रु^१स्याते ब्रह्मसाम तऽइति तस्माद्ब्राह्मणाच्छ्रु^२सिन् प्र-
वृणीत ऽइन्द्रो ब्रह्मा ब्राह्मणादितीन्द्रस्य ह्येषा स ऽइन्द्रो दक्षिणतु
ऽआस्ताथाभयेऽनाष्टुऽउत्तरतो यज्ञमुपाचरंस्तस्माद्य ऽपव व्वीर्यवत्तमः
स्यात्स दक्षिणतु ऽआसीताथाभयेऽनाष्टुऽउत्तरतो यज्ञमुपचरेयुर्यो वै
ब्राह्मणानामनूचान्तमः सुऽपवां व्वीर्यवत्तमोऽथ यदिदं य्य एव कश्च
ब्रह्मा भवति कुवित्छूणीमास्तऽइति तस्माद्यऽपव व्वीर्यवत्तमः स्या-
त्स दक्षिणतु ऽआसीताथाभयेऽनाष्टुऽउत्तरतो यज्ञपमुचरेयुस्तस्माद्ब्रा-
ह्मणा दक्षिणतु ऽआसतेऽथाभयेऽनाष्टुऽउत्तरतो यज्ञमुपचरन्ति ॥५॥
स यत्राह । ब्रह्मन्तस्तोष्यामः प्रशास्तरिति तद्ब्रह्मा जप“त्येतं ते
देव सवितर्यज्ञं प्राहुर्बृहस्पतये ब्रह्मणे । तेन यज्ञमेव तेन यज्ञपतिं
तेन मामव । स्तुत सवितुः प्रसव”ऽइति सोऽसावेव बन्धुरेतेन न्वे-

व भुयिष्ठाऽऽवोपचरन्ति ॥६॥ अनेन त्वेवोपचरेत् । “देव सवितरेतद्-
बृहस्पते प्रे”ति तत्सवितारं प्रसवायोपधावति स हि देवानां प्रसविता
बृहस्पते प्रेति बृहस्पतिवै देवानां ब्रह्मा तद्यऽप्येव देवानां ब्रह्मा
तस्माऽप्यैतत्प्राह तस्मादाह बृहस्पते प्रेति ॥७॥ अथ मैत्रावरुणो
जपति “प्रसूतं देवेन सवित्रा जुष्टं मित्रावरुणाभ्यामि”ति तत्सवितारं
प्रसवायोपधावति स हि देवानां प्रसविता “जुष्टं मित्रावरुणाभ्यामि”ति
मित्रावरुणौ वै मैत्रावरुणस्य देवते तद्येऽप्येव मैत्रावरुणस्य देवते
ताभ्यामेवैतत्प्राह तस्मादाह जुष्टं मित्रावरुणाभ्यामिति ॥८॥ Cf. का.
श. ५. ७. ६.

इति माध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे चतुर्थकाण्डे
पञ्चमप्रपाठकेऽष्टमं ब्राह्मणम् ॥ (अ. ६. ६.)

४. ५. ९.

त्रयी वै विद्या । ऋचो व्यजूंषि सामानीयमेवर्चोऽस्यां
ह्यर्चति योऽर्चति स वागेवर्चो वाचा ह्यर्चति योऽर्चति सोऽन्तरि-
क्षमेव व्यजूंषि द्यौः सामानि सैषा त्रयी विद्या सौम्येऽध्वरे
प्रयुज्यते ॥१॥ इममेव लोकमृचा जयति । अन्तरिक्षं व्यजुषा दिव-
मेव साम्ना तस्माद्यस्यैका विद्यानूक्ता स्यादन्वेवापीतरयोर्निर्मितं
विवक्षेतेममेव लोकमृचा जयत्यन्तरिक्षं व्यजुषा दिवमेव साम्ना
॥२॥ तद्वाऽप्यतुत् । सहस्रं वाचः प्रजातं द्वेऽइन्द्रस्तृतीये तृतीयं
विविष्णुर्ऋचश्च सामानि चेन्द्रो व्यजूंषि विविष्णुस्तस्मात्सदस्यृक्सा-
माभ्यां कुर्वन्त्येन्द्रं हि सैदः ॥ ३ ॥

(अर्द्धप्रपाठकः ६३)

अथैतं विविष्णुं यज्ञम् । एतैर्यजुर्भिः पुरऽहवैव विभ्रति

१. मैत्रावरुणस्य इति. ग.

२. इयमेव इति. ग.

३. सदः इति. क, सैदः इति. ग.

तस्मात्पुरश्चरणं नाम ॥ ४ ॥ वागवेर्च्चञ्च सामानि च ।
मनऽप्यव्यजृथंषि सा व्यत्रेयं वागासीत्सर्वमेव तत्राक्रि-
यत सर्वं प्राज्ञायताथ व्यत्र मनऽआसीन्नैव तत्र किञ्चनाक्रि-
यत न प्राज्ञायत नो हि मनसा ध्यायतः कश्चनजानाति ॥५॥
ते देवा वाचमब्रुवन् । “प्राची प्रेहीदं प्रक्षपये”ति सा होवाच किं मे
ततः स्यादिति अर्त्तिकचावषट्कृतं स्वाहाकारेण यज्ञे हूयते तत्त-
ऽइति तस्माद्यर्त्तिकचावषट्कृतं स्वाहाकारेण यज्ञे हूयते तद्वाचः
सा प्राची प्रेतैतत्प्राज्ञपयद्वितीदं कुरुतेतीदं कुरुतेति ॥६॥ तस्मादु
कुर्वन्त्येवर्द्धा हविर्द्धाने । प्रातरनुवाकमन्वाह सामिधेनीरन्वाह
प्राव्णोऽभिष्टौत्येवथं हि सयुजावभवताम् ॥७॥ तस्मादु कुर्वन्त्येव
सदसि । व्यजुषौदुस्वरीमुच्छ्रयन्ति सदः समिन्वन्ति धिष्ण्यानुपकि-
रन्त्येवथं हि सयुजावभवताम् ॥८॥ तद्वाऽपतत्सदः परिश्रयन्ति ।
एतस्मै मिथुनाय तिरऽइवेदं मिथुनं चर्याताऽइति व्यृद्धं वाऽपत-
न्मिथुनं व्यदन्यः पश्यति तस्माद्यद्यपि जायापती मिथुनं चरन्तौ
पश्यन्ति व्येव द्रवत आग एव कुर्वाते तस्मादद्वारेण सदः प्रेक्षमाणं
ब्रूयान्मा प्रेक्षथाऽइति व्यथा ह मिथुनं चर्यमाणं पश्येदेवं तत्क्रामं
द्वारेण देवकृतं हि द्वारम् ॥९॥ एवमेवैतद्धविर्द्धानं परिश्रयन्ति ।
एतस्मै मिथुनाय तिरऽइवेदं मिथुनं चर्याताऽइति व्यृद्धं वाऽपत-
न्मिथुनं व्यदन्यः पश्यति तस्माद्यद्यपि जायापती मिथुनं चरन्तौ प-
श्यन्ति व्येव द्रवत आग एव कुर्वाते तस्मादद्वारेण हविर्द्धानं प्रेक्षमाणं
ब्रूयान्मा प्रेक्षथाऽइति व्यथा ह मिथुनं चर्यमाणं पश्येदेवं तत्क्रामं द्वारेण
देवकृतं हि द्वारम् ॥१०॥ तद्वाऽपतद्दृषा साम । व्योषामृचं सद-
स्यभ्येति तस्मान्मिथुनादिन्द्री जातस्तेजसो वै तत्तेजो जातं व्यद्वचश्च
साम्नश्चेन्द्रऽइन्द्रऽइति ह्येतमाचक्षते यऽप्यतपति ॥११॥ अथैतद्ध-

१ तद्वा इति. ग.

२. तत्क्राम इति. ग.

३. देवकृतं हि इति. ग.

४. द्वारम् इति. ग.

षा सोमः । य्योषा ऽअपो हविर्दानेऽध्येति तस्मान्मिथुनाच्चन्द्रमा जा-
तोऽन्नाद्वै तदन्नं जातं य्यदन्नं यश्च सोमाच्च चन्द्रमाश्चन्द्रमा ह्येत-
स्यान्नं य्य ऽएष तपति तद्यजमानं चैवैतज्जनयत्यन्नाद्यं चास्मै जनय-
त्यृचश्च साम्नश्च य्यजमानं जनयत्यृचश्च सोमाच्चास्माऽअन्नाद्यम् ॥
॥१२॥ य्यजुषा ह वै देवाः । अग्रे यज्ञं ते निरेऽथर्चाथ साम्ना
तदिदमप्येतर्हि य्यजुषैवाग्रे यज्ञं तन्वतेऽथर्चाथ साम्ना य्यजो ह
वै नामैतद्यद्यजुरिति ॥१३॥ य्यत्र वै देवाः । इमा विद्याः कामान्दु-
दुहे तद्ध यजुर्विद्यैव भूयिष्ठान् कामान्दुदुहे सा निर्द्दीततमेवास सा
नेतरे विद्ये प्रत्यास नान्तरिक्षलोक ऽइतरौ लोकौ प्रत्यास ॥१४॥ ते
देवा ऽअकामयन्त । कथं न्वियं विद्येतरे विद्ये प्रतिस्थात्कथमन्त-
रिक्षलोकऽइतरौ लोकौ प्रतिस्थादिति ॥१५॥ ते होचुः । उपाँश्वेव
य्यजुर्भिश्चराम तत ऽएषा विद्येतरे विद्ये प्रतिभविष्यति ततोऽन्त-
रिक्षलोका ऽइतरौ लोकौ प्रतिभविष्यतीति ॥१६॥ तैरुपाँश्वचरन् ।
आप्याययन्नेवैनानि तत्तत ऽएषा विद्येतरे विद्ये प्रत्यासीत्ततोऽन्तरि-
क्षलोक ऽइतरौ लोकौ प्रत्यासीत्तस्माद्यजूंषि निरुक्तानि सन्त्यनिरु-
क्तानि तस्मादयमन्तरिक्षलोको निरुक्तः सन्ननिरुक्तः ॥१७॥ स य्य
ऽउपार्थं य्यजुर्भिश्चरति । आप्याययत्येवैनानि स तान्येनमापोनान्या
प्याययन्त्यथ य्य ऽउच्चैश्चरति रूक्षयत्येवैनानि स तान्येनथ्रूक्षाणि रू-
क्षयन्ति ॥१८॥ व्वागेवर्चश्च सामानि च । मन ऽएव य्यजूंषि स
य्यऽऋचा च साम्ना च चरन्ति व्वाक्ते भवन्त्यथ ये य्यजुषा चरन्ति
मनस्ते भवन्ति तस्मान्नानभिप्रेषितमध्वर्युणा किञ्चन क्रियते य्यदैवा-
ध्वर्युराहानुब्रूहि यजेत्यथैव ते कुर्वन्ति य्यऽऋचा कुर्वन्ति य्यदैवा-
ध्वर्युराह “सोमः पवतऽउपावर्त्तध्व”मित्यथैव ते कुर्वन्ति ये साम्ना
कुर्वन्ति नो ह्यनभिगतं मनसा व्वाग्वदति ॥१९॥ तद्धाऽएतन्मनोऽध्व-

१. चन्द्रमाश्चन्द्र इति. ग.

२. देवाः इति. ग.

३. यजुरिति इति. च.

४. चरति इति. च.

५. रूक्षयन्ति इति. ग.

६. कुर्वन्ति इति. क.

य्युः । पुरऽइवैव चरति तस्मात्पुरश्चरणं नाम पुरऽइव ह वै श्रिया
य्यशसा भवति य्यऽपवमेतद्वेद ॥२०॥ तद्वाऽपतदेव पुरश्चरणम् ।
य्यऽ एष तपति सऽपतस्यैवावृता चेरद्ग्रहं गृहीत्वैतस्यैवावृतमन्वाव-
र्त्तत प्रतिगीर्यैतस्यैवावृतमन्वावर्त्तत ग्रहं गृहीत्वैतस्यैवावृतमन्वावर्त्तत
सहैष भर्त्ता स य्यो हैवं विद्वानेतस्यावृता शक्नोति चरितुं
शक्नोति हैव भार्याभर्तुम् ॥२१॥ Cf. का. श. ५. ८. ४.

इति माध्यन्दिनशाखीये शतपथब्राह्मणे चतुर्थकाण्डे
पञ्चमप्रपाठके नवमं ब्राह्मणम् ॥ (अ. ६. ७.)

४. ५. १०

(सत्रायणम्)

या वै दीक्षा सा निषत् । तत्सत्रं तस्मादेनानासतऽइत्याहु रथ
यत्ततो सत्रं तन्वते तद्यन्ति तन्नयति य्यो नेता भवति स तस्मादेना-
न्यन्तीत्याहुः ॥१॥ य्या ह दीक्षा सा निषत् । तत्सत्रं तदयनं तत्स-
त्रायणमथ यत्ततो सत्रस्योद्वचं गत्वोत्तिष्ठन्ति तदुत्थानं तस्मादेना-
नुदस्थुरित्याहुरिति नु पुरस्ताद्वदनम् ॥२॥ अथ दीक्षिष्यमाणाः स-
मवस्यन्ति । ते य्यद्याग्निं चेष्ट्यमाणा भवन्त्यरणिष्वेवाग्नीन्त्समारोहोप-
समायन्ति य्यत्र प्राजापत्येन पशुना यक्ष्यमाणा भवन्ति मथित्वोपस-
माधायोद्धृत्याहवनीयं य्यजन्तऽपत्येन प्राजापत्येन पशुना ॥३॥ तस्यै
शिरो निदधति । तेषां य्यदि तद्दहर्दीक्षा न समैत्यरणिष्वेवाग्नी-
न्त्समारोह्य यथायथं विपरेत्य जुहति ॥४॥ अथ सदहरेषां दीक्षा
समैति । अरणिष्वेवाग्नीन्त्समारोहोपसमायन्ति य्यत्र दीक्षिष्यमाणा
भवन्ति गृहपतिरेव प्रथमो मन्थते मध्यं प्रति शालाया अथेतरेषामर्द्धा
दक्षिणतऽउपविशन्त्यर्द्धाऽउत्तरतो मथित्वोपसमाधायैकैकमेवोल्मु-
कमादायोपसमायन्ति गृहपतेर्गार्हपत्यं गृहपतेरेव गार्हपत्यादुद्धृत्या-
हवनीयं दीक्षन्ते तेषां समानऽआहवनीयो भवति नाना गार्हपत्या

दीक्षोपसत्सु ॥५॥ अथ यदहरेषां क्रयो भवति । तदहर्गार्हपत्यां चि-
 त्तिमुपदधात्यथेतरेभ्य ऽउपवसथे धिष्ण्यान्वैसर्जिनानां काले प्राच्यः
 पृत्य ऽउपसमायन्ति प्रजहत्येतानपरानग्नीन्दुतऽएव वैसर्जिने ॥६॥
 राजानं प्रणयति । उच्यतऽएवैष ऽआग्नीध्रीयोऽग्निर्भवत्यथैतऽएकैकमे-
 वोल्मुकमादाय यथाधिष्ण्यं विपरायन्ति तैरेव तेषामुल्मुकैः प्रच-
 न्तीति ह स्माह स्यान्नवल्क्यो ये तथा कुर्वन्तीत्येतन्वेकमयनम् ॥७॥
 अथेदं द्वितीयम् । अरणिष्वेवाग्नीन्त्समारोह्योपसमायन्ति यत्र प्रा-
 जापत्येन पशुना वक्ष्यमाणा भवन्ति मथित्वोपसमाधायोद्धृत्याहवनी-
 यं यजन्त ऽपतेन प्राजापत्येन पशुना ॥८॥ तस्य शिरो निदधति ।
 तेषां यदि तदहर्दीक्षा न समैत्यरणिष्वेवाग्नीन्त्समारोह्य यथायथं
 विपरेत्य जुह्वति ॥९॥ अथ यदहरेषां दीक्षा समैति । अरणिष्वेवा-
 ग्नीन्त्समारोह्योपसमायन्ति यत्र दीक्षिष्यमाणा भवन्ति गृहपतिरेव
 प्रथमो मन्थतेऽथेतरे पर्युपविश्य मन्थन्ते तं जातं जातमेवानुप्रहर-
 न्ति गृहपतेर्गार्हपत्ये गृहपतेरेव गार्हपत्यादुद्धृत्याहवनीयं दीक्षन्ते
 तेषां समानऽआहवनीयो भवति समानो गार्हपत्यो दीक्षोपस-
 त्सु ॥१०॥ अथ यदहरेषां क्रयो भवति । तदहर्गार्हपत्यां चित्तिमुप-
 दधात्यथेतरेभ्य ऽउपवसथे धिष्ण्यान्वैसर्जिनानां काले प्राच्यः पृत्य
 ऽउपसमायन्ति प्रजहत्येतमपरमग्निं हुतऽएव वैसर्जिने ॥११॥ रा-
 जानं प्रणयति । उच्यतऽएवैष ऽआग्नीध्रीयोऽग्निर्भवत्यथैतऽएकैकमे-
 वोल्मुकमादाय यथाधिष्ण्यं विपरायन्ति समदमु हैव ते कुर्वन्ति
 समद्वैनान्विन्दत्यर्तुका ह भवन्त्यपि ह तमर्द्धं समद्विन्दति यस्मि-
 न्नर्द्धं यजन्ते ये तथा कुर्वन्त्येतद्वितीयमयनम् ॥१२॥ अथेदं तृती-
 यम् । गृहपतेरेवारण्योः संवदन्ते यः ऽइतोऽग्निर्जनिष्यते स नः सह
 यदनेन वज्रेण जेष्यामोऽनेन पशुबन्धेन तन्नः सह सह नः साधु-

१. उपवसथे इति ग.

२. वैसर्जिने इति. गं.

३-७. प्रणयति इति. च.

४. जुह्वति इति. क.

५. उपसत्सु इति. क.

६. वैसर्जिने इति. ग.

कृत्या य्यऽएव पापं करवत्तस्यैव तदित्येवमुक्त्वा गृहपतिरेव प्रथमः
 समारोहयतेऽथेतरेभ्यः समारोहयति स्वयं वैव समारोहयन्ते तऽ-
 आयन्ति य्यत्र प्राजापत्येन पशुना वक्ष्यमाणा भवन्ति मथित्वोपस-
 माधायोद्धृत्याहवनीयं य्यजन्तऽपतेन प्राजापत्येन पशुना ॥१३॥ तस्य
 शिरो निदधति । तेषां य्यदि तदहर्दीक्षा न समैत्यरणिष्वेवाग्नीन्समा-
 रोह्य यथायथं द्विपरेत्य जुहति ॥१४॥ अथ सदहरेषां दीक्षा समै-
 ति । गृहपतेरेवारण्योः संवदन्ते य्यऽइतोऽग्निर्जनिष्यते स नः सह
 य्यदनेन वज्रेण जेष्यामोऽनेन सत्रेण तन्नः सह सह नः साधुकृत्यो
 य्यऽएव पापं करवत्तस्यैव तदित्येवमुक्त्वा गृहपतिरेव प्रथमः समा-
 रोहयतेऽथेतरेभ्यः समारोहयति स्वयं वैव समारोहयन्ते तऽआयन्ति
 य्यत्र दीक्षिष्यमाणा भवन्ति मथित्वोपसमाधायोद्धृत्याहवनीयं दीक्ष-
 न्ते तेषार्थसमानऽआहवनीयो भवति समानो गार्हपत्यो दीक्षोपस-
 त्सु ॥१५॥ अथ सदहरेषां क्रयो भवति । तदहर्गार्हपत्यां चितिमुप-
 दधात्यथेतरेभ्यऽउपवसथे धिष्यन्तवैसर्जिनानां काले प्राच्यः पृत्य
 उऽपसमायन्ति प्रजहत्येतमपरमग्निं हुतऽएव वैसर्जिने ॥१६॥ रा-
 जानं प्रणयति । उद्यतऽएवैषऽआग्नीध्रीयोऽग्निर्भवत्यथैतऽएकैकमेवो-
 लमुकमादाय यथाधिष्यं विपरायन्ति तत्तत्कृतं नाकृतं यन्नानाधि-
 ण्या भवन्ति व्वरीयानाकाशोऽसत्परिचरणायेत्यथ यन्नानापुरोडा-
 शा भूयो हविरुच्छिष्टमस्तसमाप्त्याऽइति ॥१७॥ अथ य्येन सत्रेण
 देवाः । क्षिप्रऽएव पाप्मानमपाघ्नतेमां जितिमजयन्यैषामियं जिति-
 स्तदुत उद्यतऽएकगृहपतिका वै देवाऽएकपुरोडाशाऽएकधिष्ययाः
 क्षिप्रऽएव पाप्मानमपाघ्नत क्षिप्रे प्राजायन्त तथोऽएवैतऽएकगृहप-
 तिकाऽएकपुरोडाशा एकधिष्ययाः क्षिप्रऽएव पाप्मानमपाघ्नते क्षिप्रे
 प्रजायन्ते ॥१८॥ अथादः पूर्वस्मिन्नुदीचीनवर्धशा शाला भवति ।

१. शिरो निदधति इति. च.

२. जुहति इति. क. ३. प्रणयति. इति. च.

४. उद्यत इति ग.

५. प्रजायन्ते इति. च.

तन्मानुषं समान् ऽआहवनीयो भवति नाना गार्हपत्यास्तद्विकृष्टं
 गृहपतेरेव गार्हपत्ये जाघन्या पत्नीः संयाज्यन्त्याज्येनेतरे प्रतियज-
 न्तऽआसते तद्विकृष्टम् ॥१९॥ अथात्र प्राचीनवपुंशा शाला भव-
 ति । तदेवत्रा समान् ऽआहवनीयो भवति समानो गार्हपत्यः समान्
 ऽआग्नीध्रीयस्तदेतत्सत्रं समृद्धं यथैकाहः समृद्धऽएवं तस्य न हला-
 स्ति तस्यैषैव समान्यावृद्यदन्यद्विष्ण्येभ्यः ॥२०॥

इति माध्यन्दिनशास्त्रीये शतपथब्राह्मणे चतुर्थकाण्डे
 पञ्चमप्रपाठके दशमं ब्राह्मणम् ॥ (अ. ६. ८.)

४. ५. ११.

(सत्रधर्माः)

देवा ह वै सत्रमासत । श्रियं गच्छेम यशः स्यामान्नादाः स्या-
 मेति तेभ्य ऽएतदन्नाद्यमभिजितमपाचिक्रमिषत्पशवो वाऽअन्नं पशवो
 हैवैभ्यस्तदपाचिक्रमिषन्त्यद्वै न ऽइमे श्रान्ता न हिंस्याः कथमिव
 स्विन्नः स्रक्ष्यन्तऽइति ॥१॥ तऽएते गार्हपत्ये द्वेऽआहुतीऽअजुहवुः ।
 गृहा वै गार्हपत्यो गृहा वै प्रतिष्ठा तदेनान् गृहेष्वेव न्ययच्छन्तुथैभ्य
 ऽएतदन्नाद्यमभिजितं नापाक्रामत् ॥२॥ तथोऽएवेमे सत्रमासते । ये
 सत्रमासते श्रियं गच्छेम यशः स्यामान्नादाः स्यामेति तेभ्य ऽएत-
 दन्नाद्यमभिजितमपाचिक्रमिषति पशवो वाऽअन्नं पशवो हैवैभ्यस्तद-
 पाचिक्रमिषन्ति यद्वै नऽइमे श्रान्ता न हिंस्याः कथमिव स्विन्नः
 स्रक्ष्यन्तऽइति ॥३॥ तऽएते गार्हपत्ये द्वेऽआहुती जुहति । गृहा वै
 गार्हपत्यो गृहा वै प्रतिष्ठा तदेनान् गृहेष्वेव नियच्छन्ति तथैभ्य ऽए-
 तदन्नाद्यमभिजितं नापाक्रामति ॥४॥ तथोऽएवैतस्मात् । एतदन्नाद्य-
 मुपाहृतमपाचिक्रमिषति यद्वै मायं न हिंस्यात्कथमिव स्विन्मा
 स्रक्ष्यतऽइति ॥५॥ तस्य परस्तादेवाग्नेऽल्पश ऽइव प्राश्नाति । त-
 देनदुपनिमदति तद्वेदं न वै तथा भूद्यथा मपुंसि न वै मा हिंसी-

१. तद्वेद इति. ग.

४. ५. ११. ६-१२.] चतुर्थकाण्डेऽग्निष्टोमः ।

४०९

द्विति तदेनमुपावश्यते स ह प्रिय ऽएवाज्ञस्याज्ञादो भवति य्य ऽएवं
 विद्वानेतस्य व्रतं शक्नोति चरितुम् ॥६॥ तद्वा ऽपतत् । दशमे-
 हन्तसत्रोत्थानं क्रियते तेषामेकैक ऽएव वाचंयम् ऽआस्ते वाचमा-
 प्याययंस्तयापीनयायातयाम्न्योत्तरमहस्तन्वतेऽथेतरे विसृज्यन्ते स-
 मिद्धारा वा स्वाध्यायं वा तत्राप्यश्नन्ति ॥७॥ तेऽपराह्णऽउपसमेत्य ।
 अपऽउपस्पृश्य पत्नीशालथं सम्प्रपद्यन्ते तेषु समन्वारब्धेभ्यस्तेऽआ-
 हुती जुहोती “हं रन्तिरिह रमध्वमिह धृतिरिह स्वधृतिः स्वाहे”ति
 पशुनेवैतदाह पशुनेवैतदात्मन्नियच्छन्ते ॥८॥ अथ द्वितीयां जुहोति ।
 “उपसृजन्धरुणं मात्र” ऽइत्यग्निमेवैतत्पृथिव्याऽउपसृजन्नाह “धरुणो
 मातरं धयन्ति”त्यग्निमेवैतत्पृथिवीं धयन्तमाह “रायँस्पोषमस्मासु दी-
 धरत्स्वाहे”ति पशवो वै रायस्पोषः पशुनेवैतदात्मन्नियच्छन्ते ॥९॥
 ते प्राञ्च ऽउपनिष्कामन्ति । ते पश्चात्प्राञ्चो हविर्द्धाने सम्प्रपद्यन्ते
 पुरस्ताद्वै प्रत्यञ्चस्तं स्यमानाऽअथैव सत्रोत्थाने ॥१०॥ तऽउत्त-
 रस्य हविर्द्धानस्य । जघन्यायां कूबर्याथ सामाभिगायन्ति “सर्त्रस्य-
 ऽहृद्धि”रिति राद्धिमेवैतदभ्युत्तिष्ठन्त्युत्तरवेदेर्वोत्तरायाथ श्रोणावितरं
 तु कृततरम् ॥११॥ अदुत्तरस्य हविर्द्धानस्य । जघन्यायां कूबर्यामि-
 “गन्म ज्योतिरमृता अभूमे”ति ज्योतिर्वा ऽपते भवन्त्यमृता भवन्ति
 र्ये सत्रमासते “दिवं पृथिव्या ऽअध्यारुहामे”ति दिवं वा ऽपते पृथिव्या
 ऽअध्यारोहन्ति र्ये सत्रमासतेऽ“विदाम देवानि”ति विवन्दन्ति हि
 देवा “न्त्स्वँज्योति”रिति त्रिर्निधनमुपावयन्ति स्वर्ह्येते ज्योतिर्ह्येते भव-
 न्ति तद्यदेवैतस्य साम्नो रूपं तदेवैते भवन्ति र्ये सत्रमासते ॥१२॥
 ते दक्षिणस्य हविर्द्धानस्य । अधोऽधोक्षथ सर्पन्ति स यथाहिस्त्वचो
 निर्मुच्येतैव सर्वस्मात्पाप्मनो निर्मुच्यन्तेऽतिच्छन्दसा सर्पन्त्येषा-
 व्वै सर्वाणि छन्दांसि अदतिच्छन्दास्तथैनान् पाप्मा नान्वत्येति त-

१. अश्नन्ति इति. ग.

२. मा. सं. ८. ५१.

३. नियच्छन्ते इति. च.

४. जुहोति इति. च.

५-७. मा. सं. ८. ५१.

८-१२. मा. सं. ८. ५२.

स्मादतिछन्दसा सर्पन्ति ॥१३॥ ते सर्पन्ति । “य्युवं तमिन्द्रापर्वता
पुरोयुधा य्यो नः पृतन्यादप तं तमिद्धतं व्वज्रेण तं तमिद्धतम् । दूरे
चत्ताय छत्सद्ब्रह्मनं यदिनक्षत् । अस्माकं शत्रून् परि शूर विवृतो
दर्मा दर्षीष्ट विवृत्त” इति ॥१४॥ ते प्राञ्चऽउपनिष्क्रामन्ति । ते
पुरस्तात्प्रत्यञ्चः सदः सम्प्रपद्यन्ते पश्चाद्वै प्राञ्चस्तथ्यस्यमाना ऽअथै
व सत्रोत्थाने ॥१५॥ ते यथाधिष्ण्यमेवोपविशन्ति । देवेभ्यो ह
वै व्वाचो रसोऽभिजितोऽपचिक्रमिषां चकार स ऽइमामेव पुराङ्
त्यसि सृप्सदियं वै व्वाक्तस्याऽएष रसो यदोषधयो यद्वनस्पतयस्त-
मेतेन साम्नाऽऽप्नुवन्त्स ऽपनानाप्तोऽभ्यावर्त्तत तस्मादस्यामूर्ध्वा ऽओ-
षधयो जायन्तऽऊर्ध्वा व्वनस्पतयस्तथोऽपवैतेभ्य ऽपतद्वाचो रसोऽ-
भिजितोऽपचिक्रमिषति स ऽइमामेव पुराङ्गति सिसृप्सतीयं वै व्वाक्त-
स्याऽएष रसो यदोषधयो यद्वनस्पतयस्तमेतेन साम्नाऽऽप्नुवन्ति स
ऽपनानाप्तोऽभ्यावर्त्तते तस्मादस्यामूर्ध्वा ऽओषधयो जायन्त ऽऊर्ध्वा
व्वनस्पतयः ॥१६॥ सर्पराज्ञ्या ऽऋक्षु स्तुवते । इयं वै पृथिवी सर्प-
राज्ञी तदन्यैवेतत्सर्वमाप्नुवन्ति स्वयम्प्रस्तुतमनुपगीतं यथा नान्य
ऽउपशृणुयादति ह रेचयेद्यदन्यः प्रस्तुयादतिरेचयेद्यदन्य ऽउपगाये-
दति रेचयेद्यदन्य ऽउपशृणुयात्तस्मात्स्वयम्प्रस्तुतमनुपगतिम् ॥१७॥ च-
तुर्होतृन् होता व्याचष्टे । एतदेवैतत्स्तुतमनुशथ्सति य्यदि होता न वि-
द्यादगृहपतिर्व्याचक्षीत होतुस्त्वेव व्याख्यानम् ॥१८॥ अथाध्वर्योः प्रति-
गरः । ‘अरात्सुरिमे य्यजमाना भद्रमेभ्यो य्यजमानेभ्योऽभू’दिति कल्या-
णमेवैतन्मानुष्यै व्वाचो व्वदति ॥१९॥ अथ वाकोवाक्ये ब्रह्मोद्यं व्वद-
न्ति । सर्वं वै तेषामाप्तं भवति सर्वं जितं य्ये सत्रमासतेऽचारिषु-
र्यजुर्भिस्तत्तान्यापंस्तद्वारुत्सताशथ्सिषुर्ह्यचस्तत्ता आपंस्तद्वारु-
त्सतास्तोषत सामाभिस्तान्यापंस्तत्तद्वारुत्सताथैषामेतदेवानाप्तमनवरु-
द्धं भवति य्यद्वाको वाक्यं ब्राह्मणं तदेवैतेनाप्नुवन्ति तद्वरुन्धते ॥२०॥
औदुम्बरीमुपसथसृप्य व्वाचं यच्छन्ति । विदुहन्ति व्वाऽपते यज्ञं
निर्द्धयन्ति य्ये व्वाचा यज्ञं तन्वते व्वाग्धि यज्ञस्तामेषां पुरैकैक ऽपव

व्वाचंयम्ऽआस्ते व्वाचमाप्यायंस्तयापीनयायातयाभ्योत्तरमहस्तन्व-
तेऽथात्र सवैव व्वागाप्ता भवत्यपवृत्ता ताथ्सर्वेऽपव व्वाचंयमाव्वा-
चमाप्याययन्ति तयापीनयायातयाभ्यतिरात्रं तन्वते ॥२१॥ औदु-
म्बरीमन्वारभ्यासते । अन्नं वाऽऊर्गुदुम्बर ऊर्जैवैतद्वाचमाप्याय-
यन्ति ॥२२॥ तेऽस्तमिते प्राञ्चऽउपनिष्क्रामन्ति । ते जघनेनाहवनीय-
मासतेऽग्रेण हविर्द्धाने तान्वाचंयमानेव व्वाचंयम्ः प्रतिप्रस्थाता वस-
तीवृषीभिरभिपरिहरति ते व्युत्क्रामा ऽआसीरंस्तेन व्वाचं विसृजेरन्
कामैर्ह स्म वै पुरर्षयः सत्त्रमासते ऽसौ नः कामः स नः समृद्धता-
मिति व्यद्युऽअनेकक्रामाः स्युर्लोकिक्रामा वा प्रजाक्रामा वा पशुक्रामा
वा ॥२३॥ अनेनैव व्वाचं विसृजेरन् । “भूर्भुवः स्वरि”ति तत्स-
त्येनैवैतद्वाचं समर्द्धयन्ति तया समृद्धयाशिष ऽआशासते “सुप्रजाः
प्रजाभिः स्यामे”ति तत्प्रजामाशासते “सुवीरा वीरै”रिति तद्वीराना-
शासते “सुपोषाः पोषैरिति तत्पुष्टिमाशासते ॥ २४ ॥ अथ गृहपतिः
सुब्रह्मण्यामाह्वयति । यं वा गृहपतिर्ब्रूयात्पृथगु हैवैके सुब्रह्मण्यामा-
ह्वयन्ति गृहपतिस्त्वेव सुब्रह्मण्यामाह्वयेद्यं वा गृहपतिर्ब्रूयात्तस्मिन्स-
मुपहवमिष्ट्वा समिधोऽभ्यादधति ॥२५॥ Cf का. श. ५. ८. ३.

इति माध्यन्दिनशांखीये शतपथब्राह्मणे चतुर्थकाण्डे पञ्चमप्रपाठके
एकादशं ब्राह्मणम् ॥ (अ. ६. ९.)

पञ्चमः प्रपाठकस्समाप्तः ॥

कण्डिकासंख्या १२६

(इति षष्ठोऽध्यायः)

इति ग्रहाख्यं चतुर्थं काण्डं समाप्तम् ॥ ४ ॥

(अस्मिन् काण्डे कण्डिकासंख्या ६४८)

धर्मशास्त्र-कर्मकाण्ड-ग्रन्थाः -

- १ अन्त्यकर्मदीपकः । आशौचकालनिर्णयसहितः । प्रेतकर्म-ब्रह्मीभूत
यतिकर्गनिरूपणात्मकः । म. म. नित्यानन्दपन्तपर्वतीयकृतः ३-००
- २ आपस्तम्बधर्मसूत्रम् । उज्ज्वलावृत्ति सहितः १५-००
- ३ अश्वलायनश्रौतसूत्रम् । कर्मभाष्यसहितम् । सम्पूर्णम् १५-००
- ४ अश्वलायनश्रौतसूत्रम् । कर्मभाष्यसहितम् । सम्पूर्णम् १५-००
- ५ अश्वलायनश्रौतसूत्रम् । कर्मभाष्यसहितम् । सम्पूर्णम् १५-००
- ६ गोभिलगृह्यसूत्रम् । म. म. मुकुन्दशर्मकृतः ४-००
- ७ तिथिनिर्णयः । भट्टोजिदीक्षितकृतः, नागोजिमहकृतश्च २-००
- ८ निरुद्धसन्धुः । कृष्णभट्टकृत व्याख्या सहितः २-००
- ९ दौधायनधर्मसूत्रम् । श्रीगोविन्दस्वामिप्रणीतविवरणसमेतम् २०-००
- १० मनुस्मृतिः । 'अणिप्रभा' हिन्दी व्याख्या (वमर्श) सहित ५-००
- ११ याज्ञवल्क्यस्मृतिः । 'वीरमित्रोदय' 'मिताक्षरा' व्याख्या द्वयोपेतः १२-००
- १२ याज्ञवल्क्यस्मृतिः । 'बालम्भट्टी' 'मितःश्रुति' टीका व्यवहाराध्यायः १६-००
- १३ लाट्यायनश्रौतसूत्रम् । अमिष्टोमान्तम् । सटीकम् ३-००
- १४ विष्णुस्मृतिः । 'वैजयन्ती' टीका-टिप्पणी सहिता १०-००
- १५ वर्षकृत्यदीपकः । म० म० श्रीनित्यानन्दपन्तपर्वतीयकृतः ७-००
- १६ वीरमित्रोदयः । म. म. श्री मित्रमिश्र कृतः १-१२ प्रकाशः संपूर्णम् ११७-००
- १७ आश्वकल्पलता । श्रीनन्दपण्डितकृता ६-००
- १८ आश्वविवेकः । म. म. रुद्रधरकृतः । सटिप्पणः २-००
- १९ आश्वत्रिन्द्रिका । भारद्वाज दिवाकरभट्टनिमता ४-००
- २० आश्वप्रयोगदीपिका । संपादक, गोपाल शास्त्री नेने १-५
- २१ आश्वपद्धतिः । म० म० बाचस्पति मिश्र विरचिता १-५
- २२ श्रौतसूत्रम् । कात्यायनप्रणीतं 'देव्याङ्गिकपद्धति' सहितम् १६-००
- २३ पञ्चमूर्तिः । शुद्धिचन्द्रिका व्याख्यया समकूलता ३-००
- २४ संस्कारदीपकः-म० म० श्रीनित्यानन्दपन्त विरचितः । संपूर्ण १५-००
- २५ संस्काराण्यपतिः । पारस्करगृह्यसूत्रस्यातिविस्तृतव्याख्यानम् १५-००
- २६ स्मृतिसारोद्धाः । अत्युत्तमोऽयं धर्मशास्त्रग्रन्थः ८-००
- २७ सामवेदीयसूत्रोपनिषद्विधिः । श्री श्रेष्ठ विरचिता ६-००
- २८ सामवेदीय-रुद्रजपविधिः । (सचित्र) हिन्दी-अंग्रेजी व्याख्या ४-००
- २९ चतुर्विंशतिपत्रसंग्रहः । श्रीभट्टोजिदीक्षितकृतः ४-००

प्रा. नगर-चौखम्बा संस्कृत सीरीज आफिस, वाराणसी-१